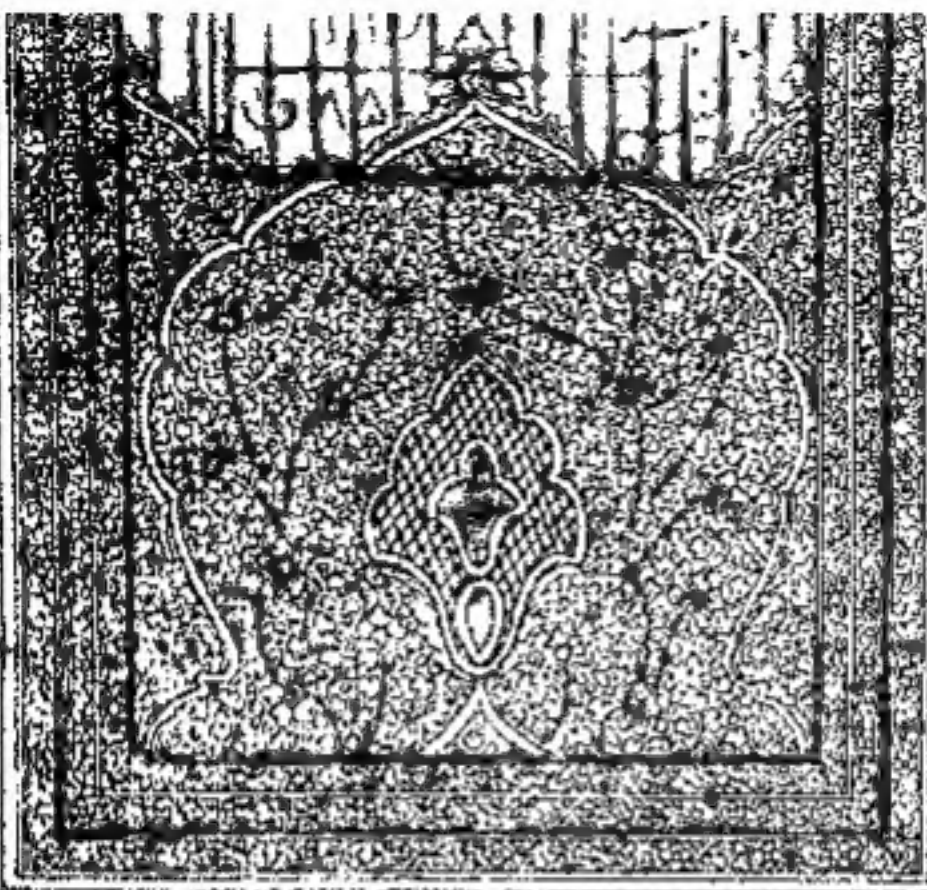

کتاب

تاریخ جهانگشای نادری من
تالیفات میرزا مهدی خان
منشی

الکتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

بر داناان روزگار که بی دقیقه با آن حکمتی الهی واضح است که در هر صدمه و فتنه ای که او ضلعهای بهمان منقلب و برین
و برین شکری که بکام تکلیفشان کرد و خداوندی که اندک در این کار ظاهر و غلبه ضلعهای زمان است از فیض بختهای خود
سعادتمندی نموده و در عرض کثرتی مبطل البید که که بر این مراحم و رافت بالتیام هر احاطات غریب تمهید کان بر دانا
و ذاق تناسلی لایحکامان بر جاد است و البته عدالت شیرین سازد و صدق خیال عالیه ایون فال غلبه نیست خدایت
تساوی آن سکه حشمت دارد در این دشمن شرم و چون حشمت شیرین شام و نکت توفیق است الهی روح و جنبه سکه
شاهی سرازنده رایت کشد که گشتی بر ازنده تخت فیروز تخت جهان آرائی زور بازوی خیمه افکندی دیر می بود شمشیر
کیمی ستانی و ملک گیری سروری از سوسم خدگش مطیع زمین از جوی خروسی بهر سر کشیده و بلند خنثری که بر این
ملک شگفتی سپهر برین شکم ندیده و فتح و لغزین بر شمشیر چون عرق خون بجز متصل و از نندی سیف بر شمشیر صورت
به و لا منفصل در قلب گاه بر شمشیر قلب بعد اقبال بیروح و در آرد گاه و شمشیر سراج شاه الفیاج جلاوشان
بارگاه جلالش بصلای و روزه خدمت و صد ساله خدمت نموده وادی و حق که اری کوش جهانیاان می
رسانند و خوان سالار این بزم نوالش از موابد حملان که نوزده لذات کام بخش کام و در روز یک سیاحت اند

سرفروزی و بهر بیم صاحب کلاهی شد طراز لوامی شاهنشاهی شایسته پسر و او رنگ کانیته قهرمان سلسله جلیله
 تر کجانیته ضرغام الله بر خفته عصر الخاقان الامظم والقان الاکرم شهنشاه دوران تاج بخش لوک مالک هند
 دوران خدیو جهان خسرو تدار نظر کرده لطف پروردگار ابراهیم سلطان آغا در پادشاه
 افشار است که بهر چنانا پیش هند افشاری طبع جز آتش صدقه پروردی خورشید شهنشاه و مس قهرزمره ایلات از
 لشکر اکبر تربیت کجیا کی کتاب بکوش طلالی دست افراشته خورشید عیانت ازلی و هر عالم فردز شایسته کتبی
 که مرزات آتش را بقضای صلحت سخی در زمان خاتما باع دست پرور صند جمیل و قابل سیاقه فیض خلیل
 ساخت بهر قضای ملک الله استعداده و ماده قابلیتش بهر دخت نامشکایک خاک ایران آینه خوش خشم و در
 عرصه دوران هر سرکشی برون فرازی صاحب لای علم گشت چنانکه شام گفته ز جود و ظلم کارا دل ایران یک
 در هم شد برای انتقام افغان غلامان مجتم شد نخست پروردی با مال شمن آتش جود و پیدا و مخالف او
 هر طرف بجز من سنی تر و خشک شعله افکن کرده و کیم لوک طوایف شیوع و فتنه و آشوب از حالی و ساغل
 و فوج یافت چنانکه از فتنه بارالی هفتان طایفه غلجه و در برات ابدالی و در شیر و دانات کزیه و در فارس
 صفی میرزا نام مجهول القسب و در کرمان سید احمد نواده میرزا دود و در بلوچستان بهمت بنادر سلطان محمد نام
 مشهور بجز سوار و در جاکی عباس نام و در کیلان اسمیل نام و در خراسان ملک محمد و سیستانی صاحب دایه و پنداره
 گوشت کرده و در میشه نیز آند بایجان و از یک دست از آرد چانی تا سلطانیه و اهر و از یک طرف از کرانشان الی کران
 منتصب نشدند و در دست هم انداختند اما از دوران جمیع دارالمرز و محیطه تصرف آند و در و همچنین تر کجانیته مبارغانی
 استرا با و که اکثر اوقات بقتله انگیزی شمشیرش متاد بودند و الوار اختیار می فیلی و اگر او در ولان و اعراب حمزه و
 بنادر حتی که نشینان میان ولایت سر از اطاعت باز دود و اظهار سرکشی کردند بخواه که سید عیسی الله بکمال
 غنیمت شمر او بفرامی نام برشان نشود کار و بیانات فرسده حکمت الله و او را در افرقشای ظهر و خلیفه است
 آن خسرو فریدون فکر که از لطف و قدرش نظر آثار جهانیه و جلالتی قیاری از عقل و سحر آفرین نقش غریب ملک باع نکار
 صانع حضرت باریت نموده که کعبت سیدش را که کعبه گرامی عرصه جهان و هر تو غلعت هر کس ترش را بد شمشیر و بد پرورد
 جوان ساخت الفتن کین نهانی بود که در عاقبت آتش آفرینی دود و خورشید خیره کد شسته و با صفت نام آورده
 که سلطان قضا را از دفع خصم حوادث در کین باز داشته بود چون سلسله حوادث عالم کون و فساد بیکدیگر
 پیوسته قبل از شروع بذکر صدرات احوال آن برزاند و تحت و تاج بایزاد حکایتی چند محتاج است اوند انکار و

این شکر فایز و طرازند و این تاریخ صدق غنای محمد محمدی که از چاکران حضور و مضبوط و طایع ماسور است بالکمال حاصل
اموری که در ایام سلطنت خاقان شهید سعید آقاخان دولت این شاهنشاهی صاحبانید بوقوع پیوست شتروم نماید تا بر
عالیان منکشف شود که ایران چگونه از این ملک ^{عقله} منکشف و برین بوده که بهحضرت بهمانی غرض متین آنورانی را درست کردند
کلمه ای که بکشتن نیرو و از هجوم سربو سیکان نهان ملک که بکشتن جانور زمان بود و بچ آب رنگ از ناز و کی بوجوه ظهور آوردند
سرکشت محمد کل از نظری می شود حد لب کشف تر میگوید این فسانه را هذا کتابنا نطق علیکم بالحق از جمله
استولی که در عهد سلطنت خاقان مغدور برهن چنانکه لک ایران شد اول طبعان برکوس غلجه و مقدمه قند بار بود که در سال
هزار و صد و بیست و هجری مطابق سیمین ^{بیسیم} ایضال آنکه کرکین خان والی کرجهان در آن
ادان بیکلر سکی قند بار بود که ختیه که با اتفاق او در قند بار میبوده ابواب لی احمد والی باز و دست تسلط بر قافله دراز کرد
مهر و پس ظفر حاکم انکروه از جان بسته و از روی ظلم درگاه خلک شکوه آمده چون در اردوی پادشاهی کسی در دولت شری
سلطنت داد و بی شایسته روی ارادت بر تافت بکلی محظوظ شایسته در عین مراجعت تشیع امور و ملا حظت نزد یک و در کرده
دار و قند بار و در وقتیکه کرکین خان بعزم تنبیه طایفه کاکری در شتران شیخ خارج قند بار بود بر سرانور بخند و او را بشکیر شت
و سراد خان نام فغان که غشی بود و ماسور نموده که با تمام کارش پرداخت بعد از این واقعه کجیخه رخاان برادر زاده او بسپاس آگاه
نسب کشته بختی خاچی غم باشوکت کسری جم و افواج مختلفه از طوایف کرج و عرب عجم بمنحرف قند بار تنبیه بر سرین حضرت
شده جماعت ابدالی برات را که با قافله غلجه مسافه بودند جمع و یکسال قلم را محصور کرده شت بالاخره از دست سوار
تعبیر سر و پای قلم گذاشته بقم خایش پیوست بعد از آن محمد خان خان شالمو قورچی باشی این امر را مودر کشته در زمان مدیعی
مراحل کرده تا رسیدن بقند بار از آن عشرتش رسید بعد از آن دیگر یکبار قند بار نزد واقعه نام مقدمه برات شت و ابدالی
پدید آمد و بر سرین شت سال قند بار حکومت کرده بعد از آن عبد العزیز برادرش بجای او نشسته یکسال با امر حکومت پرداخت
بعد از آن محمود ولد بر سرین با چند نفر از خاصه او رنگ و واقف بنیخته او را مقبول ساخته خود لای حکومت برافراخت و یکی
شورش قافله ابدالی ساخته برات بود که در سال هزار و صد و بیست و هجری ظهور آید تفصیل این احوال آنکه انظار بقند بار
غلجه میش و سابقا شت هزار خانه و در کهایش میبوده عبد الله خان ولد حیات سلطان صدوزانی بعد از شنیدن واقعه
قند بار با اتفاق عبد الله خان خود از آن تکریم و خان شتو حاکم ابدالی شد تا اینکه تقدیرات الهی که تغییر تبدیل از آن راه دست تقدیر
قند بار آن نموده عبد الله خان با ولد خود وارد برات شده در آن اوقات ایالت برات با عبا سقا خانان میبود و چون از احوال
عبد الله خان با افساد اطراف میبرد عبا سقا خان او را بمولد شت میسلطنت غلام احوال را بشنید برات عبا سقا خان شورش برادر را پیش کرد و

و بعد از آنکه این خبر عرض امپای دولت رسید جعفر خان پستاجلورا از دربار شاهی پایالت امور
ور و اند بر است ساختند و مقارن این امور اسد الله با پدرش از مجلس فرار و بکوه و دو شاخ رفت
شاخ سرکشی برافراشت و همسکر جمعیت افتاد و قلعه اسفر از راه تصرف و بعد از آن در یکفرسخی شهر با
جعفر خان حاکم برات جنگ کرده و او را دستگیر و شهر را محصور ساخته بعد از چندی که محصورین از راه
بایوس گشته در غنیه و آشکاره سازش و طریق آتیش زدن با قلع گشته در شب بیست و ششم ماه رمضان
سلسله چند نفر از اهل قریه بدم من احوال برات که در شهر محصور و در جزیره با قلعه بندهستان بودند نزد بانها
ترتیب داده از سمت برج مشهور برج فیخانه که در دلب عراق واقع است با قلعه را بالا و با قلعه نیز در شهر
سلطنت گشته و تیغ بپیدا گشیده و بعد از اسکان بقتل و غارت شهر پرداختند و بعد از تخلیه شهر از وجود قزلباشیه
افغانه اسفر از آمد و در شهر برات توقف و باندک قتی که سوزید و خوریان و سرحدات مرقاب و باد غنیر را
تا با تصرف کردند پس اسد الله بفرستید و راه که در سال قبل تصرف با قلعه غلج آمده بود افتاد و شاهی علی الغسله
ابلقار و بانر و بان بر برج قلعه محمود و پیاوردی یکم جیل بر فراز حصار مقصود برآمد و انولایت را ضبط
نموده مراجعت کرد و آن اشناقتی خان ترکمان از دولت بینه صفویه سرداری امور شده در توابع که سوتیه
کافی فریقین واقع گشته تحت افغانه مغلوب شب بهمت خوریان برگشته از آنجا که طالع قزلباشیه ناما افغانه
و بخار پندار و در ما خیا متصاعد بود سردار با فرجی متعاقب ایشان گیت تهور برانگیخته با صد نفر کجایش
پشت محوری مشهور بر وزنک بطایفه افغان برخورد و میاگان بریشان باخته ایشان نیز چون عریق را خیره
و چشم پیرش را از بخار غرور تیره دیدند و نفس کبر بر اغان کش و تیغ خوریز را از میان کشیده سردار را با جمعی
پیش از آن از لباس مستی عاری ساخته بعد از چندی محمود و لدمیر پس بعزم همداد و راه حرکت کرده باین راه
و توبین داور در محل موسوم بدلا رام با اسد الله جنگ نموده اسد الله بقتل رسید محمود چون تصرف قلعه فراد را جعفر
آتش نای دید و مان قتل اسد الله گفتا کرده بصوب قندهار شتافت و حسی که قزوین مقرر سوب خاقان
شعبه بود انبر است از طایل خدمات شمرده در بار پادشاهی عرض امپای آن دولت نیز تالیس او را صدق فرض
کرده او را بصوب صافی ضمیر لقب ساخته حسینقلی خان خطاب دادند و نکته چنان قزوین تیغ قتل اسد الله را
چنین یافتند ع اسد اسک شاه ایران دید بعد از آن زمان زمان خان وارث دولت گشته برات
تصرف و عبد الله پسر اسد الله را محبوس ساخته بنالند کانی جعفر خان و کرفتار ان قزلباشیه را در سرخیابان

باغ نوباره خوریز سیاست از پامی در آورد و ایمان دولت پادشاهی چون طایفه قلج و بادامی پنهان کار
یکدیگر و محمود را نسبت بخود از موافقان اخلاص گستر یافته صفی قلج جان ترکخان او غلی را بر سر داری تعیین نمود و با همیست
شایان و تدارکات فیس سر او ان روانه میرات ساختند در صحرای کافر قلعه فیما بین او و زمان خان تلافی واقع
شده و سر و از تر نور نیز میر و این معنی بیشتر باعث خوی سستی آنطایفه بی پادشاه گردیده پس طایفه در اندامیت
اقدار کلی بهر ساینده چند سال آن نواحی را در تصرف داشتند تا اینکه بار خدای تعالی جلالت ظهور
آن بلاد و بازمی دولت نادره قانع گشتند و فساد گردید یکی شودش ترکخانان صابن خانی
استر آباد است که تابع خوارزم اند اما در نواحی خیرجان و دشت قیماق سکنا دارند و اگر بعضی اوقات بنا بر صرفه
کار خود اظهار ایل و تقبیل و بحکام استر آباد میگردند لیکن در اغلب اوقات نشأناخت و تاز و سر کشی و فساد
بودند و دو صوفایام سرداران صاحب شوکت تنبیه ایشان تعیین گشته طرفی نداشتند و در بر در قلعه ایشان
تزیید یافت تا اینکه خورشید ذات جهان آرای قدس از افق سرور می طلوع کرده شیره طبعان سر را در دست
کشیدند ای یکی شودش کفریه و افغان و انقلاب حدود شیروان بود و شخص انتقال آنکه جماعت جار و لاله
لکزیه که اهل شیروان بودند و قلعه و الجاد الجنب بودند و الجاری و با طایفه زاخو که در حدودشکی سکنی دارند آن قلعه
و زریده ترمز بنیاد کرد و حسنعلی خان حاکم شیروان با جمعیت خود در حدود تنبیه انجماعت برآمد و بعد از ورود و بجای
شکی شبنون آورده حاکم شیروان را با جمعی مقتول بقیه لشکرش از لکه جسته اسوال ایشان بتصرف طایفه در آمد
بعد از چندی حاجی داود نام مسکوری با احمد خان اوسمی فیطاق سرخای لکزی بمستان گشته اولاد احمد خان
حاکم قبه را از میان بروشته منوبه تخریر شیروان شدند مقصود ایشان بحدود پیوسته مساوت و ثانی الحال
بدون رفاقت اوسمی آمد و قلعه شاخی را تصرف و حسین خان میکلسیکی جدید شیروان را گرفته بقتل آوردند
و بعضی شیروان و نواحی آن پر خسته اینرا بنیاد دولت عثمانی عرض نموده راه افتاب باند دولت سعادت
الکتاب گشودند از دولت عثمانی فرمان ایالت باسم حاجی داود صادر و سار و مصطفی پاشا بتکین و ادا و او
نام گرفته راه مدخلت گشودند و چون سرخای در جمعیت از حاجی داود پیش بحسب قوت و پیش بود و سایل
برالمنجیه فرمان ایالت باسم خود حاصل نموده در آن نواحی ایستادند بر افرات و سار و مصطفی پاشا مسور
بکنجه کردی ای یکی ترمز و طغیان ملک محمود و سیستانی است. توضیح این مقال
آنکه در سال ۱۲۰۳ هجری و در کتب معتبره صفی قلج جان سردار بدبار گردون پادشاهی سید اسمعیل خان غلام

علام برتبه سپهسالاری قایم و نام در متخیر برات گردیده و در ارض مقدس گردیده و چون ملک محمود خان
توون بنابر استیلاهای او غرور و استکبار چندان ایجابی بامر و نهي خوانین ارض مقدس نمیکرد و سپهسالار نیز
فصلی خان قاجار بیکدیگر یکی میشود و مقدس را با فوجی از قزلباشیه برسد و قندهار توون نامور و ملک محمود کشته بجا
ایام محاصره میداد و بافت تا اینکه شبی بر محاصره نام که فرشتی از دست دروید خانه فصلی خان کشته بود و فصلی خان
رنجیده خاطر گشته خود را بقلعه رسانیده ملک را از ضعف حال قزلباشیه آگاهی داد و روز دیگر ملک بریاست
مجموعی برآمده جنگ کرد و فصلی خان بزم کلان از پای درآمد و این حسن سبب افتاد و مستعد ملک شده
بهان منوال در انتر زمین و م از خود رانی میزد تا اینکه مقدمه اختلال و ضایع سپهسالار روداده ملک در مشوره
مقدس فرمان داشت **تنبیه** اینمقال اگر بعد از وقوع قضیه فصلی خان غرور سپهسالار ابالت ارض
مقدس را بعلی قلیخان بشمارد که در این اوان بیکدیگر یکی گردد و در مشوره مقدس میبود و تقویض نمود اما در روز اختلال کار
سپهسالار از دیار و داده انقلاب بسته و بیافت چون سپهسالار اظهار علی قلیخان را موانع بشود و بیکدیگر
نیافته از کسر کران بود خواست که او را ملوب الاختیار سازد و علی قلی خان باز مضمون کرید و قلا
یحیی المکر التبیانی الا با هله غافل گشته جمعی از او باشند که با او بدستان بود و بدقتی همبیل خان فرستاد
کشان کسان او را از میان خیابان برده مجوس ساخت و فریبکار ابالت پرداخت در روز بزرگیم مستم
الحرام شد که اغاضه بر اصفهان سلطه کنند اینو افتد نیز در چهار روز در مشوره مقدس بوقع پیوست پس
سر رشته کار بدست الوالد مشهور مقدس افتاده علی قلیخان نیز باطلی که فرجیده بود بر جیده تا اینکه در ماه
جمادی الاولی همان سال الوالد بجانه علی قلیخان رنجته او را مقبول همبیل خان را از مجلس بر آورده باز بطل
حکومت مشغول ساختند اما از حکومت جز اسمی نماند و الوالد خود بر ترقی و تقی حیات کلی میر و اختد چون
حرکات اجتماعات طایفه سپهسالار بود بلکه محمود و مرسله فرستاد و او را تکلیف ارض مقدس کرده ملک محمود
چنین روزی را از خدا خوانان بود و تجبیل و او را ارض مقدس گشته ممکن کسر و کرید الوالد را که کنون خاطر آن
بود که در روز و در دکن محمود با تمام کارش پروانده اما چون ع جمده جاد و شورش و شد مکافات و محل اینمغه
بهرج کینه جو غالب استقام از ایشان گشته ملک را در تخیه آن سرکشان و یار بداندیشی دست پیشی داد
و لولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض و در تمسیم ذکر محمود و علی و آمدن
او بر سر احمد فرمان محمود و بد میر زمین سال که با استاده جنگ کرده او را بقتل آورد و این مراتب

بدولت صفویه عرض داشتند تا که چون اینجهت محض از راه خیرخواهی نمودند بطور رسیدند و ملک
پادشاهی ازین طرف عازم خراسان شود من بیم از قند یار بست برات حرکت میسکنم که از ده طرف
بفرغ ابدالی کوشیده شود و امنای سواد و لوح که در دستان تیز عقول سطحه ایشان فهم نقطه از خط و درست از
قلطه نسیک و احوال روی اند و دوازده اسم قبول اصفا و ایالت قند یار را باد ابقا کرده خلعت و شمشیر
او فرستادند و حسینقلی خان خطاب دادند محمود و تیر پیر و تیره تینه بدالی برات و در دستان دهم کردیده قند
خلال محال شود و بلوچ عازم ناخت کرمان گشته ابل کرمان قلعه را خالی کرده المنس مقدم محمودی شدند محمود
نیز و در کرمان گشته نه ماه ضبط کرمان پرداخت تا اینکه خبر شورش فارسی زبانان قند یار محمود رسیده باعث
انصراف او بقند یار گردید **توضیح** اینست که آنکه محمود در حین آید بن از قند یار بحین سلطان لکزی را که
در فرامه ساکن میبود نایب قند یار کرده عازم کرمان شد بحین سلطان محمود قند یار از قافله خالی دید با
ملک جعفر خان سیستانی که در قند یار محبوس بود تو طسه و غریبه کرده با طهارت و دستخواهی صفویه سوار گریبان
محمول بر آورده بدستاری فارسی زبانان صلاهی شورش بر داده جمعی از قافله را که در قلعه بودند مقتول
صبح قافله بیرون واقع گشته و از یک سمت داخل قلعه گشته بحین سلطان و ملک جعفر خان را بدست
آورده با فارسی زبانان بقتل آوردند محمود و بعد از شنیدن این خبر کرمان را تاراج و سیر کرده آهنگ قند یار نمود
و در سال دیگر از شوق تسخیر کرمان کربان کبر غمگینش گشته مشت هزار کس از قافله قند یار و بلوچ هزاران
انگشت جمع کرده آمده قلعه کرمان را محصور و قتل و غارت غیر محصور کرده چون از هیچ طرف احدی با مدد
قلعه کیان نپرداخت ابدالی قلعه را چار طالب امان بقتل میکش گشته در باب نقول فی قلعه تا انجام کار
استمهال کردند محمود نیز قبول کرده از کرمان عازم اصفهان شد اعیان دولت بتوبه اسباب قتال
جبا خانه را گشوده مردم روستائی و بازارهای که از خون جنگ غاری بودند بیف و منان و دروغ و خفتان
مکمل و دریای و کوه پال بر کبر انانی رستم بن ساختند و بحیثیت تمام بمیدان کارزار شافتند و روز دوشنبه
بیستم جمادی الاولی ۱۰۳۳ هزار و صد و سی و چهار مطابق او دین در کلونایا و چهار فرسخی اصفهان ملاقات فرمود
واقع شده قزلباشیه مغلوب رستم خان قوئلر آقاسی ثبات قدم و زبید و با احمد خان توپچی باشی جمعی از
اعیان و کبار دولت مقتول گشتند و تمامی قوئلر خانه و اسباب اهل او و بهصرف افعان در آمده بتوبه بیف
دارد شهر اصفهان و بنای منبیه بندی در دروب و محلات گذاشته بعد از دو روز محمود آمده فرج آباد را بر

برای تزلزل بسیار و از پشت پهنه آغاز گیر و در غره جادی الاخری ششده مطابق با سایل اتفاق

افتاد و در بیان کیفیت محمود علیه باصفهان و رابتهای سال پراختلال^{۱۳۲}

تو شقان ایل چون سلطان دارالقرار ابتلا یعنی در جهان آرا بفرم تسخیر شهرستان حمل است اعلا
افراخته لشکر بهار بر هجرن سنگاسه بهمن و غار تکر شهر و کشت و اتخان هزار دستان با هزار دستان
شور افزای فرج آباد و هجرن و هزاره بیل و بلوچ خاشاری کل پاک پای تحت کلشن کردید محمودیان با کمال شوکت و
استیلا دست بناخت و تاز و تاز کرده با نذینه اینکه اعدا از طرفی باصفهان خواهد رسید مسلک جمعیت خود را
از نیم پاشیدند اعیان و دولت فکری که برای کسر شوکت خصم اندیشیدند این بود که سلطان محمد میرزا نام ولد
اکبر خاقان کشمیر را در هفتم رجب بر لیبی آورده و چون تار شد و فطانت از ناصینه حال او تفرس نشد
بعد از چهار روز او را بد مور قالی راجع و صفی میرزای برادر او را بجای او بر سنده ولایت عهدت کیه دادند باز در بیست
هفتم رجب قلع خلعت جهانپانی از او کرده و قمر عین خاں را بنام شایزاده طوماسب میرزا زدند و در شب بیستم
ماه مبارک رمضان در ظلمت لیل او را روانه کاشان ساختند که شاید در دست قزوین و آفند با بجان جمعیتی منعقد
و لشکری مستعد کرده و متاخری شود بعد از خروج طوماسب میرزا آفند بنای محاصره کنند و شش طرف شهر را
بسیه بندی راه آید و شد را بجای رسد و ساختند پس اس تمام بحال فاص و عام ناه یافته روز بروز قوت
ضعف و ضعف قوت پذیرفته آتش غلا و نایره بلا بالا میکرفت بعدی که مردم برای انکل جبهه میزدند و بزرگان
و دلسواق و محلات اطفال خور و سال را فندیده و فرج کرده میخوردند و لمار برای کسدم چون کدم سینه جاکتی
بود و طایر جانان غم دانه گرفتار دام هلاک برای کرده نانی در دنیا چون نور باتش حسرت یافت و چشم مردم
فرصی برای نزاری سوای بچکش خورشید نمیبافت از شور چشمی زمانه عهدی شد که شیرین و دستان بیاد
شکر لب خویش میبکند و شکر لبان بجای دیزه فند نباتات میخائیدند بهوس میوه دامن از نخل زندگی بر میبند
و بیاد انکور خاک پای درخت تاک را از یکسب راه چون نوبتای خوره بچشم یکشیدند کسانیکه از جامه بزمی
تن میپوشیدند چون گرم بلبه یک خورون تمیدند و جمعی که بغیر از نینه کام نمی آلودند از شدت جوع پوست درختان
افتادند اگر دانه از نینی میچیدند رفیق اپی تخم و سیاه میفرستادند و اگر جبهه بیاد و سی بیافته در تقسیم آن شده بر خشتاش
مینداند کسی دوی بیاز را بر نمیدید و دانه ماش از شاوچ عیسی عزیز تر کردید سا بلان نذر و ان اسمان نوی
میخوردند و دیوانگان حسرت خورون سنگ طفلان را چون خشت لحد با خود میگردیدند و لاله برای کباب

دعای بریان میگذاشت و قمری در حضرت شاهی کوکوزان میبایست و جان بختیگر که در هر
دو دهانی نور صفیان یکبار و بران کرده و قلمی آورده و قلمی بستاند و نامی دولت با خاقت کسبو
شد خاک عجز و سول بر فرق خسته تا اینکه برون شهر محرم گشته و بانه هم محرم گشته و مطابق راس بر
خاقت شمس را بفرج آید و برده و بر سر روی بر آن حضرت کشد تا ج و فرزند و همان شب محرم و کس بزی خبط خراب
و در خانه جات پادشاهی و الله صفیان ساخت و خود و چهار و نیم او تر نور با قمر سب جوان و پادشاه و
داخل شهر گشته که در خطب بنام خود کرده و بعد از آن که منوج واقعه اصفهان در آن خراب محرم و در سلطه قزوین بطور مناسب
میزان رسید و در یک شبی هلاک شده و بکشته سنجاق قزوین که خراب محرم تا پنج بطون یافتند و در راه صفی بعضی از یافته
رای ندل که حضرت شاه طوماسب با سوار قزوین گشته بعد از ورود و یافته بد فرسخی قزوین شاه طوماسب با طبعی که
بهره داشت سر خوشی و یافته با بیان پیش گرفته اما قزوین چون شاه و در و دشمن را پند و بدنه بعد از
معاهده و شش ماه از غنای داخل شهر ساختند و یافته دست خدی آستین را در و از کونا و بینی دست خدای پند
و بعضی حوصله از شش ماه بر یافته شمس حشمت یافته و کس بر مملکت خود و آنچه جمعی از ایشان در خاک ملاکت
ن یافته یافته که در باغات خارج شهر بودند سر سبز و عایم که بر جانب اصفهان تکار و آنچیز گشته محم و باستماع
آنچه خبر کرد و قریباً ثلثه افتاده و در و نیک یافته از قزوین گشته و در اصفهان مینه شروع بلا اطمینان امرای
مغزوین بعد رفت که و یکصد و چهارده تن از ایشان در اینجا از تیغ کشته اند و در جاکمکان ابل سلاح و معروفی نیست
گرفته شکار و نه باقیست سائیده و جمعی از شمشیر از سوز سائیده ایشان یافته و شیر از آن محمود و تصرف
آورده و محمود قریب به سال و ولایت نموده وایت حکمرانی از خیمت بعد از آن و سوزن قتل او را بکفر و دفع
ش بر و کان نه خسته جمیع اولاد و احفاد خاقان جغتو را که صغیر و کبیر سیم سیم و کینه نموده و سر و من تیغ و جاس خسته
نقش ایشان را غم فرستادند و بعد از چندی چون قوی و قانع شد بر او طاری شده و بانه و در خود مکار گشته
مردنی بکلمه جنون زبانه و جسد بران ماخل کرده و در و از و هم شهر شعبان گشته و صفی قریب به ایل شرف
بنی عجم که با نیت ریز او میر نسبت جمعی از یافته را با خود همه گستان کرده و آنکس از شرال آمده و دست بدست
ایش خود و بینه و نه ساخته که فرستاده محمود را بختیگر ملاک کرده و من نیت الاست قد ابل بر حکمرانی
کرده و در ایام سلطنت خود که ان و برزد و بنا و قمر و قزوین و طبرستان تا امل کردی که در کس الحمد و قمری در
بختیگر صرف در آوردی و یکی علیه روسیه است بدار المیزه و کلمات توضیح من

این مقام اینکه در جیستی که شاه طهماسب در قزوین میرزا حسن و میرزا علی که نام زوین و زور
اعظمی اسم سعادت و عزم پند و بخت و کس فرستاده جمعی از کسبه موجب طلب شاه طهماسب
بسرزگی هر دو رسید آید به پایان ایشان در فرزند ششگونی که توقف انداخت و در شش از در و پنجره آمده
مغلوب در کسبه ریاضی را که در جنب شهر شش واقع است محل آن اختیار توقف کشودند و حرف در کسبه بنک
بجویش بین دوستانه دور دور از راهی کرده ایم و از لاجی شاه طهماسب بود کالت اوکل دار المرزای نیاز آباد نا
محمد ستر بود و کسبه نقویان نموده که صیانت بین دولت کرده بدفع دشمن بزدانیم و باین دماره دخل
تصرف در ولایت دار المرزای است و اما است فخر علی بنده و دشتی بچو چو سپه اسون مال بون غیر آن نمیکشند
تا اینکه شغاب سر و در رک ایشان داده هر اگر رس آمده ختمی با جمیع دار المرزای نیاز آباد بموجب داشته که
همچنین یک بود کالت دولت علیت صفویه بریده داده بود بخود مغلوب ساخت از طرف شاه طهماسب جمعی بدفع
در کسبه ده در خارج شش تلافی فریقین و دفع و قریب ششگونی است و در دشت و کسبه در تصرف
و بدون میزان و کسبه و دو سال در آن نواحی ضبط و اخذ و عمل در دولت پند و پند تا اینکه مقدمه قلندر مشهور
با اسمعیل میرزا در سوله چنانکه مذکور خواهد شد اتفاق افتاد و در کسبه درون جنگ نزاع آمده و باجمان و جهان را که
تصرف قلندر بود و تصرف کنند و بغاصه چند می پسر پادشاه رسیده اند و شکی از دست قلندر نگذاشت اگر
بیشمار و رود و پند و مالی انجامی تر و بزم غلبه و در دشت که اعدا شد دولت بودند در بداند و رضای عیان این
دولت نبوده از باب طاعت در آمدند پادشاه مزبور از تحلیله و این فساد در بد کرد و سه هزار نفر لغت کچی که
در و پند از سوره ت کونید با ستخان و انجام داشته با کوب و سالیان در تصرف و همان اخذ و متعلقه مال و جودت
حسابی گفت که در و سادوت بنفر سلطنت خود نمود ای یکی تسلط و استیلا ای رومیه است
بر عمالک آذربایجان | اینست اینمقال که بعد از حرکت شاه طهماسب از قزوین بکاتب سیر
در دولت عثمانی ابراهیم پاشای حاکم از زن الزوم بکرجستان و عارف احمد پاشا بایرون احمد پاشا
کو رلی و غل حاکم و ان به تیریز حسن پاشای مالی بغداد و بکراتشوان و بعد ان با سر کشته هر یک و عک
میشمار و در خود را بخت غریب فراتند و اندر ای شکر آذربایجان در و شش چاره و خبرت اند
بر سیم پاشا تعلیق بجهت ضبط و آرد و در و عارف احمد پاشا با جمیع تمام بایران آمده چهارده قلعه را
محمود کرد و چون از جانب عیان دولت آمدی تصور بود المال انجامی طالبان شده قلعه را سپه و ند

فرستاد و میبایست دادند که قاضی غایب از پایتخت میبود و چون
پادشاه در این میباشند خاقان شهبه را او سپرده از ده رسم سلطنت عارضی کنار
گیرند و ترفیع صفهان عازم کاپایگان گشته چار فرستاده پادشاه معذور را که در صفهان می
بود زود تیغ جفا شربت شهادت نوشانید و سر او را نزد ایلیچی روم فرستاد و جواب ایشان را بر این
تند سیف اسنان محول ساخت یعنی تا بره سپرد و چشم رو میه گشته احمد پاشای سواد را در پادشاهی
روح کر مرز و در آنجا رسید آن را به سپرد و هجوم شده و در شهر کرد و تلافی حکمین پوشتهال نو بر شور و تپش
میں غریبین گردیده و میوه غلوت معذور شده و رخت عزیمت بودای عزیمت کشیدند شرف نیز خازم
صفهان شد در سال بعد مجدداً احمد پاشا بهمان لای عزیمت و طرح مصالحه انداخته فرزند و مالک
و تعیین حدود و دود و دود بر این کشور کردند که ولایت خوزستان و لرستان فیلی باکر زود و بخان
سدهایه و خلخال و اردبیل و دولت عثمانی و ولایت سمک شرفی عرق و دارالمرزا با قاضی مقرر و متعلق
باشد و بدین عهد و میثاق صلح اتفاق و رفع غایب و نزاع و اتفاق کرده هر یک عازم مقر و مقام خویش
گشتند در سال چهارم جلوس اشرف دشت با تاسامی از جانب سلطان احمد خان پادشاه روم برسم
سفارت برای ناگزیر بنیان صلح و صلاح و تنهیت جلوس اشرف دارد و صفهان و از جانب
اشرف نیز محمد خان لویج بالچبکری روم مامور و همراه ایلیچی مرزورده اند و بار عثمانی گردید
و در بیان چند تقریری که در ایام قدرت ایران باد عای شاهزادگی اظهار
خود سیری و آزادگی کردند [در این صحنه سیرت نامی بود که در سیمینت سیری سیریه
حقیقت حال او اینک عمومی آیه شخصی بود از طایفه کرانی و در سال ۱۲۰۲ هجری قمری و سی و هفت در مجلس آگاه
مختبیری منعقد شده و عای شاهزادگی و سیری خاقان معید شهبه کرده میگفت که من من در
الو المعصوم میرز بود و ثانیاً این رسم را گذارستم محمد حسین خان حاکم بخاری اندام ساده لوحی
با سربلان بخاری وجود او را مقتنم و مقدم او را اگر اجماعی محترم داشته سربلای طاعتش که شتند
معمومی آیه زنی زشوا و صفهان شایه خود کرده پادشاهی خواهری و یکی از ملوکات صفهان که شتند
بود علیاً آبا و خواهر او آدم هفت و او را نیز با احترام آوردند و در بهمانجا خشنود کار کرده بقام
بطرف دوست الحقیقه البیت چپ زود و خطبه او را به سربلای شاه طهاسب خوانده

سهم خود را فی سهم کرده و مانده و حکام نوشته و کرده که بگوید و در ساء ایالات التمت نزد او جمع آمده و کمر
اطاعت بسته و اسرا برای او تعیین کرده و در آن نواحی بحال تکلیف بهر سائید تا اینکه از جانب حضرت
فصل لکھی و جیسی که شاه طهماسب در ارض اقدس توقف داشت بارگان دولت علی صلی میرز
مروارید و ریاست که چون شاهزادگی منور شاه طهماسب و او غایب آن شخص خلاف واقع است
و گرفته با علی که و جیده اند و چیتند لودن و فوق اشارت و الا در جیسی که ده دشت مقبره صلی میرزا
بود و گرفته بقتل رسانیدند و این قضیه در واسطه شهر محرم ششصد و بیست و یکم
سید محمد نو ده میرزا و دوستی سابق شده و محسوس است که شخص احوال او اینکه بعد از واقعه اصفهان
که شاه طهماسب عازم آذربایجان گردید سید احمد بجانب ابرقورفت و در آنجا تو مجبوراً شهر را بقتل
جمعیته و قهلات فارس و کرمان بهر شاه طهماسب با سهم خود برانده و تمام کارها را خرابه و این
جنس کذب هرگز کرده و جمعی را از او باس افزایم آورده عازم بولانت و بمرو دشت فارس که در دشت
فرسخی شیرز و قع است گردید و در آن اوان زردست افغان از جانب محمود و حاکم شیرز و جمعی
بمقابل سید احمد فرستاده و در سرپایان تلافی فریقین واقع شده سید احمد متهم گشته با بر قوه آمده و
مردم بر قوه را از کیفیت احوال او و نه نیست حکم مجبوراً و آگاهی حاصل شده او را گرفته مجبوراً بقتل
بعد از دوده از مجبوراً بر آورده بجانب جرم شاف و سلک جمعیت خود را بجدیه انتظام داده از جرم
رفته در سبب بریز از پذیره ضبط در آورده جمعیتی شفق و کرمان انقضای کرده و در چهار دهم شهر
رایج نام ششده مطابق قوی نیل جلد سن بوده هم پادشاهی بر خود زاده و مسکه و چیتند زده بعد از چندی
جمعی از جانب شرف گرفتن او را مورد سید احمد در قلعه ضایا و محصور و بالاخره گرفتار گشته و در
باصفهان آورده با شرف کردن زده بواسطه سیدی را از سر او سرزن کرده و عاقبت زیر دوده
سری از پاره های یکی محمد علی نام رفسجانی مشهور بصفتی شیرز و بیانی است
بصفت احوال او اینکه در ماه محرم ششصد و سی و یکم مطابق قوی نیل در بانی در دشتی و در شهر شیرز و بیانی که قتل
مردم در چشم ایشان میباشد جمعی الواط او را دیده میگفتند که چشمهای این شخص در ده بختی و بیانی
نبشت و در شاه او باشد و او تماشای دانست عوام از عین حماقت جمعیت کرده و غریب و ستم
ناب نمیشد و استماع این خبر متوجه گشته از او تنبیه او نموده او غرار کرده و بگریه رفته و بی زوجه بصره

صده و نه بعد از اعیان دولت قیصری بمیان است که شاهزاده ایران پناه بدولت عثمانی رفته
به و شخص شاهزادگی و تصدیق نموده موعی التیه را بدربار عثمانی احضار و بعد از ورود و بجزای اسلامیه
موند ری تعین و در اسکندریه مکان سکنتی و اخراجات برای او قرار داده و بعد از خلع احمد خان پادشاه
و در عقب صدور بعضی حرکات او را بشهر سلانیک که میجده منزل انظر قسطنطنیه و در یک سبب
نمست دست داده و بعد از چندی از انجا تیرا و انجزیره لیس فرستاده کسان او را مریض ساخته و
همه حرم و در بیان وقایع سال ۱۰۵۵ شش کارش خواهد یافت ای یکس پس مدین مقلندری بود
که زفره بختد رفته مدنی در قندمار در یوزه کرده وادی بیامانی میبود و از انجا سره واقعه در
کسوت دروشنی باصفهان آمده بعد از قتل صفی میررای کرانی میان جماعت جوانکی رفته خود را بعباس میرزا
موسوم و او او حامی برادری خاقان مرحوم کرده و بتناهی سردری گوشه گاه موس بر شکست برسد
مین دعوی دروغ راست نشست و از طوایف جوانکی و مردم اخراجی جمع فرایم آورده چون کارش
نشدت جاسا بهوای ریاست سری بر آورده باز به کرمان عدم گشت و شمع دوشش چون
صدق سردی نداشت زود پایان رسید ای یکس شخصی در سمت شمشیر بهر سیده باد کا
پسری خاقان منفور خود را سلطان محمد پسر زانامید و شاهزاده خسروا شورت یافت و در شمشیر
چهار صد پانصد نفر از اعراب بنادر بر سر خود جمع کرده از انجا نزد عبدالعزیز خان حاکم لاریج رفته جمعی از بروج
و عانت و برخواستند و از انجا بمیان طایفه باندی آمده و طایفه نیز با او متفق و عزیمت ندر کرده با
سید احمد ثو و میرزا داؤد که دران اوان او بنسب دران سمت ریاست استقلال و فرشته مجاهد نموده
سید احمد سوزم ساخت و بند را با محال شمشیر و بیابان طایفه و آورد بالاخره از جانب نرف
جمع مدع و او گوشت به او محاربه و موعی التیه شکست یافته بکامبند و نستان کرخت و بعد از ایستادن
و ضمیر ولایات افغانی گردیده ای یکس ازینل نام قلندر است که در لاریجان بهر سیده او
ترسیم نام بویچی بود که با چند نفر از قلندران مراصل نمود و رفیق گشته در قریه کام سن اعمال و بعد از
اینکه بعد دروشنی از سبب مدنی شاهی از گاه نمد و پوست تخت و موس و سر و سر و سر و
و شایع غیر علم و تغییر افتاده و از چادر قلندری با بخارگاه دارائی سلطنت گذاشته ادعای پسر
شاه مدین مدین خود را اسمعیل پسر انام بناد جماعت صوفیان در شوند و در لاریجان رفته است

شکر بر مرآت و بلیان را بارانگوه تصرف کرد و در آن محمد رضا خان عهد قزوین را باقی که سیب لایق
 و صاحب حسیه را که آن بود در لایمجان توقف داشت اینجور نشینده با و سه هزار کس عازم دمع قلند
 گشته و در میان و بلیان با او محاربه نموده شکست یافته به تنگابین برگشته و قلند بهمان روز در محل
 لایمجان گشته و اینجوان را با تنجوان ضمیمه متصرفات خود گردانید محمد رضا خان دوباره جمعیت خود را
 ساخته و در لایمجان گشته و در آنکو تلافی واقع و قلند غرور شده بجانب کرم کرخت و در آنجا محبت و
 سکنت جمیع از شاه سون و سایر برجال نظام یافته و سوله من اعمال شت را متصرف و زانجا
 عازم خلج گشته بر حاکم آنجا فایق آمده با و تیر انداز و دبل و در حوالی و بیج جنگ کرده شکست یافت و
 بعد در میان شاه سون آمده جمعی از شاه سون را با خود متفق ساخته و جمعیتی انقیاد داده و بیانات رفته
 و علی قلی بن شاه سون که دم از برخواهی انقیاد و بر سر و جنگ کرده باز مغلوب گشته و سوله را با لایم
 جمعی از شاه سون که با و رسید اتفاق داشتند با جماعت سوله که در میان است قلند به تنگ آمده بود و
 بر دمع قلند محکم گشته و سوله بر سر او ریخته او را گشته و سرش را برای سرگردان ایدوس برده

در بیان نسب مولد جناب نعل اللهی

بر آگاه دالان دقیقه رسد که همین زادهای غلوی و آسمات سفلی اند واضح خواهد بود که سعادت باری که
 زاده لطف خدای یگانه و گرامی سر زاده زاده باشد مفاخر تشرف نسب است و نه با آتش سلطنت
 کتیب زیرا که بدلول نفس و کتاب این دو امر در پیشگاه نظر بلند ایشان پست ترین و پست سلیم عباد است
 و نازل ترین مرتبه از خارج افتخار تیغ برنده و فخر بجزیر خدا و خویش است نه بجان آسم و گوشت و هوا
 از تشرف آب و رنگ ذاتی خود است نه بصلب معدن خصوصاً این برگزیده خدا و بزرگ کرده لطف پرور
 توانا که چه زلفی انهی اعضا پیشش شمشیر خویش است نه بر زور یا زوی اهل عشیره و بیگانه و خویش و دشمن
 از نسبت و دوداش چرخ دورمان از خیمه اند و خاندانها از دولت خاندانش دست خاندانند و خیمه
 نیامده حدیثش دولت تیموری در آستین است و در تار خیمه کشش سلسله چنگیز زمانه جلد شین
 نظم رسد خدکش قضا تیر ز تیغ کجش است کار قدر اگر نادر است و بد قهر جو
 خوشبختش ز در سپهر اگر هر از عاخش دم زند و صبح آتش عالم زند و آتش کبر
 سمر زیم هند سر کوه و بیابان نیم در بصورت کلک سخن سنج را از نکات معنی روشن

در شش و بیست سال چون غرض متوجع ضبط کلیات احوال خدیو بهمال و ذکر انساب نیز از او زمره بمقتضای
حاکمانه اضیاء این سبک کرده که آنحضرت از ایل قرظ قوسر قلو نوعی از انواع فشار داشت از بعضی مکان
میانند بر مکن قدیم ایل میزبور ترکستان بود و ایامی که منسوب به توران است بلا یافتن از ترکستان کوچ
کرده و آمدند بایران توطن اختیار نموده بعد از ظهور خاقان کیستیستان شاه اسمعیل صفوی بتقریرات
ملکی که در سر جنبه میاد که بجاب من محال ایسور دخرسان که در سمت شمالی شود بنقدس حوس
میستد رحیمی واقع و در قرب جوار راست توطن حسته تابستان در اینجا بنا میشی درست نمود و مشهور در شهر
قندهار میشی میگردد و اندک آنکه آنحضرت در یوم ثنبه شب هشتم شهر محرم سال هزار و صد هجری مطابق
لومی ثبل در قلعه مشهور در حصار در مکانی که بالفعل عمارت غالب در اینجا احداث و بسلولود خانه شهرت
یافته اتفاق افتاده باسم خود در قلی یک سو سوم گردیده و در پارتوده ساکنی قدم بر معارج چرخ گذاشت
چون در میان تاجیک ترک و غورو و بزرگ مظهر کارهای سترگ گشته در مبادی حال آثار دوست فستر
اقبال زمان صید احوال او ظاهر و امور عظیمه از دست خویش صادر میشد و در عالم خود نادر آفاق بود
بین الامم بنا در قلی یک مشهور شد در آغاز کار جناب ظل اللهی را که کجا نقش بند کارگاه
وجود ربط و پیوند نزاجت آثار و نوذ ویایی بقای بنی آدم ساخته و باین جنس اکنون طرز جامه تمام
و دو م بر بردوشش نوع بشر از تحت تجرد مخصوص خداوند عمداست و تقریر سایته نیز دیگرانه گذری
کمید و کمید و کمید و کمید که کما احد حضرت ظل اللهی در این اوان که آغاز شباب جوانی
و بهار گلزار زندگانی و سنگام ریغان ریحان پیش کامرائی بود و ایل تا بل گشته چون باب علی بیگ
کوسه محمد که نه ژوسای افشاریه زیور و همیشه در اولایت بان ترکمانیه و اورنگجه مسر که گرمی نرم
و خبر میسر و از جمله خانیه نسبت خوشی اند و دامن تشریف رسای معاشرت در بر حسین و ست
آنحضرت حساب پیوند و راغب بکار استکاری صقیه انعقاد نموده شد الشری از حد پیشه کان فشار
ساکت تسناع و مسکا را می جنگ و تراجم گشته جمیع از ژوسای انصافه اباس ملت هم غمش
شا بد فنا و پنجاه پنج و عناشند و بالاخره بحکم قضای امر موصلت صورت وقوع یافته آن محدوده
سره ق غضاف در سال ۱۰۳۱ قمری و عددوسی یک در شب یکشنبه شب پنجم جمادی روای عسکری
و نیم از شب مذکور گذشته شانرا ده کا مکار رضا علی میرزا ابو جو آمده و بعد از پنج ال نشسته

رج نقاب تراب کشیده و یکپاره و در سنگت از دواج و پردگیان هر چه عفت انتظام دادند نصیر الله
سیر را و مقلی میسر زد که بر این اندر ج و اختران آن برج اندر چسبند و آغازه ظهور کوکب قبال بن
حدید بر دهان قایم و باور یک در سمت دره جز و ایود و دو شهید مقدس و قلعه جات اندود و نایب و دست
در انحصرت و مشایخ صد او ترخانند و اگر او را و از یک سلسله طوائف و اهل عباد و بوقوع پیوست و کوششی
که زنده نماند در حلال کار ایشان بطور آمد و جنگهایی که با او در و تر یک ترک و تاجیک دفع شده تا آن
طایفه را در م و سرحدات را فرین آرام کردند اگر شمشیر از هر یک فکر کرد و تاریخ مطولی خواهد شد بیرون
اند اندازد و کنانی بس کرد و خارج از حوصله قبول ندین شمشیر ازه لیکن چون بدین روز تا اند ظفر خست
باقتضا از حق و مورد و غرض اصلی صیقلیات اسود است لهذا بر عارضه اجمال و اینجا زمرعی داشته
لیکبت نظیر اینجا ختصار همان گزای میانه **بجای آن** که نرم گزای دوران در عیش و سرای
ایرون با سازای کوک کرده و سر کوش از مخالف و مخالف و امان و امان بر سر می چون کاره طنبور
صد او بر خسته ترک و تاجیک جنگ آسا بوند شاخ مسرت خراشیدند و کوچک و بزرگ قانون
خرمی از دست داده در دایره محنت کف زبان افسوس گشت در بر جاقوی دستی نو و سر از کریبان
خود سری کردن سر از می و آورده با از اندازد بیرون که است **از آن جمیل** لک محمد و بیستانی
بهر نفعی که مذکور شد بر شهد مقدس مستولی شده بایت خلیان بر افراشت و حضرت غل الهی آن دن
در حد و دایود و کلات و باقی سرحدات دشت مشغول ملک داری و بحکال خود زیر جدالت شامبار
اوج دشمن شکاری بوده مانند شیر صیاد همیشه خویش و طعمه بخش کام یکانه و خویش بود و چون
دیدند که سانی چرخ بیستانی از ساغر ماه و مسدود غنایه غم با اهل ایران میبود و حریف تک طرف
زنده و بیستانی کاسه بر ضعیفان شکست و از این چنین جوی هر دست آغاز کشته و زانو آسایش
بر روی دور و نزدیک بر لبست همیشه از حوصله غیرت حضرت بر تافته با هم آمد و اندکی نماند
گفت فرخنده هر روز و سیر روی خرم بلند و قوت تحت از همه طوائف افشار و اگر او باقی با س که
ساکن میبود و دره جز کلات بودند بخود خدمت احضار و کلات را که حصن حصین و نفعه خدا و من بود
با قلعه و مسجد و میورد که پیوسته جولاگاه اشوب کیتی نورد و مسکن و ما و ای دولتمو امان حصن برورد
بر روی در حق حکم باقی خست بسیار و بیاری کرد کار آغاز کار کردند آری مضطر صلیبی که است

حجت صد شش در تاج شیریان جهان کند کی حوصله در زو که بر گفتار خصلتی از دوا به در می چرخ
 بسک هر بد عو شیری روی کردن افزاد و سر روی که همیشه کردن فسر از آن کردن بلوق اطاعتش خم داشته
 کی رود و رود که در حاکم بدگیری خم ساز و ایالات عمده که بهر ای قویق میسر دم ساخته ساکت نظرات
 شده اند و سر و در یکی شایه که شرف انساب با بختاب باشند دیگر اگر لو که ساکن دره جزو ایورد که از
 بیانات معظم حسان میانه هر چه که عوایف دیگر نیز در میان بهر اند و در خدمت خود یوز را می کنند و آن
 در فرقه در سواد جدیدستی تابد خدای شمال از روی اقبال خسروی اتمز که دوست خصم فکن و ساعد بخت
 غیر در سعادوت و پیو دشمن بشکن بودند بعد از چند بعضی فشاریه و اگر که صحر اگر زودی
 ساد و لوحی بودند بر سوس بیضانی مختلف از آراء گذشته از فشاریه سر که صاحب قلعه و جمعیت
 بودند بنات مکان و عدت خود سطر شده با آنحضرت در مقام کاوش بعضی نزد ملک محمود رفقه
 با و ز در لغت و سانش در آمد و از اگر دره عز و ایورد و جمعی با اگر ادخوشان پیوسته و کردی با
 تر حائیه ساعد شالیه بقت و هر یک بعد اسکان رنگارنگ و متعدد از بخت و با اتمت و سجد و
 با آنحضرت در دیکته سوامی سجد چهار صد تا هزار اربع حایر که با طهارت علی بیک وکیل و محمد علی بیک
 ترخان بیک نام و باقی رؤسای خود قصوری در اعتقاد و و هنی در اخلاص قومی بیاد و نه داده در
 شدت و رخا ترم رکاب نصرت انساب و در سختی رستی سایه آسودن باله و در خورشید قباب
 بودند و آنحضرت با ملت اعران و اکثر خصمان دامن حمت بر میان رده با قضای هوا فادان کریز نج
 کاه و خانه زمین ساخته بایت عزم افزشت و با بر سر قد بنای گیر و دار کذات در میان کوچه
مکب و الا بجانب ارض اقدس فیض نسیان بعزم وقع خصمان
 اینمسی مانند بر انور روشن است که جلوه جنود کواکب و انجم تا ظهور کوا که اقتاست و مند و زنی
 شیره جبدان طلوع طلوع شیری جهان تاب نهجی که در مقدمه کتاب است که اثرش است حد که
 ملک محمود در رض اقدس آغاز خود سری کرد و رؤسای ایالات خراسان از راه ضعف حسن قوت و بهم
 بهجوق خدمت او گردن نهادند و در اطاعت بر روشن کشادگی از انجمله قلیچ خان بابا و امام علی یروی
 افت بودند که ز دولت مآدره روی بر تافته نزد ملک ستافتند و در این حرکت از ان رفیه بر صبح نمود
 حد بویوس و طایم افتاده بچاره جوی کار ایشان بیک خیال هر طرف روانه و در سیرین مرطاب

بهار تاجیک ملک و سایر بلاد که در آنجا میباشند چون در ملک خراسان همیشه از جانب پنجاب اندیشه مند و بر سر
 میوه و معتبر به زمره اند و از آنحضرت روانه کرده پیغامات میگویند که بعد و چون فرستاد که باز از آمدن بارش
 و خمس و غیره بیایند حال مسلمانان منظوری نیست اگر در عالم انبی برسم موافقت مرعی کرده و مستحق
 و به جبر و غصب است از او نشاء و غیره خواهد بود آنحضرت پس قبول فرمود ملک کرده عارم ارض و خمس
 که در دوری ملک آنهار صد اوقت کرده و دست او را رفع و در خلوت یا شکارگاه و شتر و جوشن و دفع کینه
 سخت و تازی و ملاز که در خدمت آنحضرت بودند و تمهید کردیده فرمودند که در روز جریه بازی خور سازی
 کرده و عیب باشد منظور است که آنحضرت در نشانی بازی و اسب تازی جلوس ملک تار بوده با تمام کارش
 پر داند و هوا خان نیز هر یک بخیرسان و اتباع او و آنحضرت ایشان را از سر کبستی جدا کردند و دوری که
 در میدانگاه ملوک با ملک کرم جریه بازی بودند بعزم عثمان کیسری ملک دست انداختند چون امام توس
 و سوره در دست بغضت پست و ستی که یک تار آسمان در پیش از پنجه آفتاب پشت بر زمین گذاشته
 بر دهن اسب ملک خورده جلوس پست بیاید ملک از آنجا که سر مست با دانه پوشش و بای نخوت بود
 نفسش اینمعنی نگرفته بعد از انقضای شب آن بجانب شهر عطف عثمان کردند اما آنحضرت پیوسته
 در کعبین وقت سیب و دانه و آنکه بنصایح مشفقانه امام قلیج خان و امام قلی کرده با اظهار تپش و ایمان ایشان
 با خود امام ساخت و بعد از آنکه ملک تار پس منی شده مقدس و تحریک بشکار کرده ملک بخواست آنحضرت
 یک روز پیش حرکت و حضرت قلی القلی و وزیر امام قلی و قلیج خان و اقرب شکار همراه برده بعد از ورود قلی
 به مخانه من احوال شده مقدس چون صیبه بام افتاده را از دست رها کردن مقتضای حقانیت داد و نبود
 آن دو نفر را که در هر چه چون قبضه تیغ لاف و تقیاری و در باطل بیان نموده زحمتی باری بزرگ
 از میان برداشته و از آنجا عازم ایور در گذشته ایالت آن تاجیه را جمع کرده و دست بدین کینه عیب
 گماشتند در بیان آغاز حمار به ظل سبحانی با ملک محمود و بیست و
 ملک محمود بعد از وقوع این واقعه و حشت آنکیز چون دانست که از شجر خلاف آن آوازها سر و صدای
 گشتی جزیرک بید بیکان بری نخواهد خورد و بار کران زیاده سهری را که برداش دارد بر سر نخات
 نخواهد برد و غنای بیست و پنج اینمقال کرد که بیت روز اول که در پیش گفته اند روز
 سیه کند بیست پس با اگر از حمار که دشت که با این متفق شده دفع جناب نادی و دیدگاه

یو کاجنت داده سازید اگر او باو جواب دادند که آنجناب گردون فرزندیت مؤید و را و رست
مستعد به و جمعیست بسیار که استحکام مکانش در غایت شتاب تصور این معنی از حوصله و ضمیر بیرون
این نیست و نیز قدرت با اقرون است ملک چون عذر ایشان امشب بقدر داشت اکل عینی
یو سازده و هشام را بجهت و یکی نمود عزم تسبیح انظار کرده چون را دکلاش و چهره و چهره مستعد
در کوهت است عظیم محتوی بر قلعه جات حکم بود عزیمت آنست را مقرون بجلالت نه نیست پنج شش
بزرگس ز در و دکان منوچه خبوشان کردید در منزل بزبور محمد و اگر او کسین حضرت خواهی تر و ملک
فرستاده پیدا کردند که حرکت او باعث وحشت اگر او موجب تراع و خدا است زمین و جز در گذرید
ز اینجا که ملک محمود را داده خود بینی و باغی شده بود فرستاده اگر او قطع بینی کرد باز کرد و بی سیمنی سبب
بید باغی عموم اگر داشته باشند با سنیاف او از هم سر کشی پر داختند و بجزم به فیه پیش آید تا زنا ساعدی
بخت مغلوب گشته فراری و قلع جات خود متواری شدند و ملک بلا مانع داخل خبوشان گشته با کد اشت
که قلع اگر او را داشته جسمی از حضرت و اطفال ایشان را بر غده الی در ارض اندکس ساکن ساخته زده ام
و خشیب ایشان را بدست گیر و او را تا تخت قلعه زید الموراک و در و فرسخی خبوشان واقع و سقناق آن
جماعت بود پیشین و خاطر ساخته می صر کرده در خذلان امثال خود یو به مال اتند بلای ناگهان بسر قفلش
رسیدند **تأسیس** این امثال آنکه بعد از و صیل خبر عزیمت ملک بسمت خبوشان حضرت ظل
اللہ علی شاکت و شش چون بجزه شان و در عذر و شان با فرجی از رزم گوشان از راه تعصب علی
عزم داشت پذیرد و در ابتدای کار در و فرسخی خبوشان بغوجی از اتباع ملک که اسباب تو بخانه
و در زمزمه مقدس می آورده دو چاکر شده اکثری را مقتول و معدودی از انکرو و او را در ملک
جان بدمت بدیدند محمود از این واقعه بخبر گشت قلعه کیسری را تاب و شمشیر عاصی کشی آب
و ده گرم گرفت و گیر قلعه در شرف شخیر بود که دفعتاً حضرت ظل اللہ علی احوالان صف شکن و دیر
مرد فلک عربده جو و خیزدین از یک کنار نمود و ارشته بجلا زهر و شفاف قلبش که محمود در شکافته
خود در پی قلعه و سران قلعه خود را پای او رسانیده از تنگنای محصوره نجات یافتند ملک چون
پیش از وقت نابرم رسم عزم و حوالی قلعه سنگریز قریب داده بعد از وقوع تلافی و ظهور شکست
از و قلعه سرور و در سنگر خود شخص خستیدار کرده حضرت ظل اللہ علی عورات و اطفال این قلعه

دانش نشان نمود و در این طرف قلعه در جانب وشت تزلزل و در الشب که از تزلزل
ملک رنجورانه متعجب شده بودند از مرده و رود و موبد اندکس جانی تازه و همچنین از انداز و یافته بار و سا
فرس و مباحثه بخت و الاپیوسته و تجدید آفریدی مصداقت عهد بندگی بسته روز دیگر که ملک بیروز
عی و شمشیر جهان افروز از قلعه افق تیغ کشیده آبرنگ خود تانی کرد ملک محسود و لایمی عزم فرخته
و صبح جنگ نهفته چون حریف را قیام بر دست می آورد و من طلب قاصد یافت گشته غنای نهفته
سازد و بی زلفت محسوس و نوبت باز در حصار خود ساخته بجانب ارض اقدس ستافت آنحضرت سید مرتضی
آنحضرت با حد شده و غیبت آن از اطراف ملک کرد و گیسوی کردند که شاید ملک زب و تو بجا بیور که
جنگ آید فایده نکر چون طایفه افشار و کراواتا از آن منکر راق نعلک همیشه بر تیغ و سنان خشم افکن
ایمیدن جنگ سپردند آنحضرت در این بین ایشان را تو بجا و جنگی ستانی حرم دانسته ترک رزم و اند
عشرت آید که در امر خص ساخته خود بجانب بیور و صرف زمام حرم کردند ملک سیزده مرد و باره و مفتاح
یافته دارد رضی فیض مقام کرده و تو گریخته سبکی قامه و باقی قلعه جات بیور و برزور
باز و می قلعه بیور و چون یکی قلعه جات آید که در طرف افشار به افتاد و میوه و میوه شده و در حد
مخالفست بودند آن بخله جو عت ایرامی سکه سبکی قلعه که در در فرسخی بیور و اقصیت مرچند که حرم دست
و لشکر سرخارنگر تاب توان بود لیکن حضرت قتل الهی از آنجا که همیشه سرگرم نشاء آید بودند شدت برد
زین حرم ظفر بر در و افشرد و دلسر و گشتند و نیز این عرصه نیز و قلعه فرور را احاطه و اطراف گزاهاک و
و خاشاک نباشته بلند کرده آب رود خانه را بقلعه بستند آنی بر روی کار نیاید پس حواله و سر که به تفسیر
به دست تر قشاک ساخته بعد از چند روز که صواحق با بجز من سستی آنجا یافتن فرسود و در قلعه
احمد منین سپیدمان تثبیت جسته معذرت جویان و ذامت پویان کردن بر بنده خدمت که شتند
آنحضرت سب قلعه را برکنده و اهل قلعه را کو جانیده با بیور و سایر رجال پراکنده و سخته چون فرسوده
به غلایه سیزده که ممکن کند و زلوفی فشار بود و در مرز اتباع ملک محمود انتظام یافته رخ زخده و کینگی
برفته بودند به تمشیت کار نیکی قلعه را به توجیه باغ صوب انداخته و دست سده و قلعه معتدل
محصوری نه خمش تخت از دو طرف حوالا از قریب داده خاک نخسته و بلند ساخته و غنای
رجه و حرم خا شکر آغاز نقب زدند کردند مقارن و وصول نقب بر حصار را اهل قلعه از کینگی و می

پس کشتن غلریس رویان بی برده سرشته نقب آورده خواستند که آب برین ممر بسته نشود
و بنشینند و در نایب رویان نیز کوهی کرده نقب را بسیار و تانباشته کشیدند و چند نفر از قلعه کبان که
دست نقب بودند و در آنجا بودند برآمد و بادل سوخته و جگر خفت روانه و یاد عدم شدند و دیو و قلع و سیاه
و مدد مانت و قلعه کبان باز چوب خاک با موضع ریخته راه و دخول بر سپاه نصرت پناه بسته و چون نقب
کتابی بسته شد و این پیل بر آن از اطراف جمع آورده چهار حد قلعه را با خانه حد کرد و کجا پیش
خاک و خاکشاک بنای غل لندی که میست سی ذرع عرض و نه ذرع ارتفاع آن شد و ستون کرد و بسته
آب برین جاری کردند و عرض و وسعت آب احاطه بر حصار کرده و رخنه بر اساس ثبات و قرار داد
نایب بسته و قلعه تیرستی آن پیل بی آن چون خانه جباب آب کشید و در برج و بیوت
کمار خانه علی عرشها ظاهر کرد و کمر و دم بخاک کوب خال را در برج آبی منقلب دیدند و دست از جهان
شستند و از زمین بظهر آب تاند سرشاک از خانه چشم روان گشته اند و می نامت پیاپی سرور و در آن
فرود گشتند و دیو یکانه چهار نفر از رؤسای آن طایفه که سرانیه فساد بودند و معروض تنیاب نموده برات
نام که خدی قلعه را که مر و شیفت پیشه بود و بکمال تصان نشانه فانیته و ثبات ثاقب ساخته برت
جانش را نشاء کرده ساکنین آنجا را بتلوع و کفر فرستاده پس بجانب ایور و دختر یک لوی طفر پیوند
فرمود و بعد از چند روز بهمت بلند عزم تادیب قلعه را عجم کردند چون قزاقان نامی که بزرگ قلعه
مربور بود و جمعی از زکمانیه را با خود متفق ساخته بهوای دیو و تراسی ملک آتش فتنه می فروخت حضرت فضل
الهی در حبسی که مشغول محاصره با خراده بودند طرماب بیک وکیل بلای را با چراغ بیک آتش با جمعی از
زکمانیه و دبیران نامدار اطهار آن تیره و امیر ساخته چون آب را غنچه از چهار سده و ت مشعب شد
و مورین بر سر ممر آب بنای توقف گذاشته بر می زوئید دادند که محافظت آب نموده و نگارند که واصل
قلعه شود و فرغات نیز با جمعیت خود بعزم دافعه بر سر برج آمده با امورین مجادله بنگت و حش و ده
اجمعی قنیل و سرخ بیک دست گیر کرده با اطالاعش خانه روشن میکرد و در زیر یک منقبت استخوانه
فرغت یافته و از دیور شدند و تخمیر طلال انکیز بعضی از سر رسید و شبانه زهمت و لاجرم شکست و فرغ
از غنچه جنگ عبادت سینه و سر پیچیلی از تو نیز ساخته بنگام شام بختی استیلا حرکت و دبیر ممرین
آب برین ممر که حدال خود را بجا آورده رسانیده متفرقه سپاه و جمع و تبه و بسات قلع و قمع کرده در

چند صد فوسه های شهب برق چند کشته جمعی از پیادگان جلالت قرین بر روست فلو چنین نمودند که
بنگبالی و قدم که ترکخانه فلو را نمایند اعلام کنند در آن روز قلعہ کیان قباں نکرده و بدو تنه
بچه ده بکشد نقاشات در میان شب فوجی از تار و پود و فراغان آمده با جمعی از قلعہ برده و ایشان
در میان کین بر داشته و حیدر با قلعہ بر گشت شب پیادگان و سرب قلعہ خروج بجمع و از قلعہ قلعہ سیر
از حیدر و نواده خبر که یافته بهتر رسانند از حضرت نیز هنگام صبح عزم نقاش بر سر کشته بزرگ بر داشته
و در صبح که چهارده دور برانچند نزدیک شدند فراغان و قلعہ بیات مجدعی از قلعہ برده ترکمانه دست
ایستاده و تار و پود بجانب سیر و از کین گاه اسب انداخته و با شمشیرهای آخته از دو طرف بر تاسک سپاه کینه خورده
تا حده حضرت کینه یاری نموده بدلیل و آن منکره مانند بغابو الفاء از قلعہ خود و عدت آن
نکرده مذکوره و از این فشارهای بنات سیر را فشرده و دست استمال آتت حرب و پیکار بر دهن
در مذکوره وانی بهیبت نظایر چون طر و خوان تا تار و پود و ترکخانه تا تار و پود می فرستند پس موکله
با حضرت سیر و قلع و قمع و قلع چهارده بکشد معارف آن جمعی از تار و پود می رسم افتد و بخت حدیو گاه گاه
آمده است و غای مساو و کفر قنادان با پهن یک نموده از حضرت سیر و سکت پیکر گشت گرفتار و از طرفین
مرفض و من شب تا تار و پود غایب و فاسر عام مرو شده و روز دیگر که سلطان این طبعه غارم از قلع چهارم
راست فلو کیمیری برافراخت و فراغان شب در مقابل از قلع در آن سیر از اخت مذکور بهیبت
عزم تمام کار قلع از غنچه اعلامی از می فشر پیوند کرد و سیر اخان چون حال خود را تباه و روز مرد و سیاه دید
استاد و من سیر و من از قلع براد و متوجه خدمت کندی و مقبل سیر فرمان برداری شد و حضرت سیر
سودق عس در عفو مغرون و ترکخانه فلو را کوچ داده بصوب سیر و نو پیر سر بودند از قلع فلو فشر شد
تا که سرور در خوش تنهای یکی بسبب بود و او خند چون ترکخانه علی ایلی و زیرانی و کندی و یوست که در حدود
ش و در سیر و نوادی احوال با غنای سیر سلطان کلا تر و روت با از جاده شیب و سیر و سیر
الایت تصرف کرده بودند حضرت قتل فقیع بجز تم سیر ایشان از ایسور و بیکه تار و پود سیر و در
و محمد حسین بیک و له سام بیک کیل چنگلک نیز از اخبار بیکگی و احوال این دو دمان دوست با سیر و
حسب الاستار و افند سیر با جمعی از اگراد و مو احوال از خوشان بیکه مقدس است معید سیر و
حقیقت و وقف گشته چون طاقت مقاومت نداشت با تاجی ترکخانه است و و با غنچه سیر و جمعی

است فرسخی است و آنجا بر حسن و بی بخت معبد با جمعی اندوخته و آوار و پستان آسمان فرساخته و در
است و اثری که در آنجا بدیده و بدقت و بندگی کردند پس زمام عزیمت بکاتب پیور و احدی
و محمد حسین یک خصیصه نصرت یافت در خلال آن احوال با زقرا خان ذاعنجد و اخذ از کربن کبریا
کشته باجه نذر در خفا سرشت محتر کرده که علی نقی که گزندی بدست محمد حسن نماند یکی از اخص
آیت و مدد و بیدارند ایشان را برضض بود ایشان برسانیده بکلی ایشان معروض تیغ سیاست و تارک بود
راست گشته در بیان نصب رضا قلی خان از دربار پادشاهی با سر سردری

و خاتمه کار او | پادشاهی این احوال رضا قلی خان نامی از دربار پادشاهی پسر داری فرساخته
از عرض راه چریسی که عازم خراسان بود بنا بر دستار آوازه ندگست نادری که سامعه فروز دور و
نزدیک بود عدم کرد که آنحضرت تا در و راه عازم خراسان گشته سلسله جمعیت راه اگر با اتفاق داده
به قبیله ملک بود و اند چون برای والا معلوم بود که معاطات اتفاق کرد با آنحضرت محتاج الوقوع است
بنمایان و دیرین کزین و رزم آزمایان نصرت فرین بودی توجه بجانب ارض اندکس نداشتن منزل موسوم
به میر کهریز که در یکفرسخی مشهور مقدس در سمت خیابان علیا واقع است جدا نگاه باد پامی منیر ساخته ملک
شیر به استعداد تمام بمقابله شافت و فیما بین تیره و عرب استعمال یافت پس در اوردان ظفر قوم تیغ نیز
بر ایشان حکم و جمعی از اهل آن سرگردان ملک را روانه دیار عدم ساخته ملک از عدم جنگل شویان
بازارکیدن و اندک صیه زخم خورده شکسته بال خود را به پناه شهر کشیده بود و به مال قریبان روز و طرف
شهر میرفتند و جو در صحرای ساخته شیر خا قلعه مقدس که موسوم قلعه حاجی زب در تفرسخی
مشهور مقدس هوس در جانب غربی واقع است مقرر گویند نصرت اقتساب کرده راه آمد و شد رکاب بسته
هر دو تنه و در یکدفعه و بهم کام را با فوج خون آشام در حوالی قلعه جولان میدادند و زخمهای تاری سیف
سنان رخنهای اندوه بر روی خاطر محمودیان میکشادند چون ملک رزم سانی و میدان داری محبت
میدانست معلوم او بود که بچنگ میدان صر و تیرا بر و از شهر جدا گشته پشت بقعه کرد و قری میگرد
دلیاری و مردم توابع و نواحی خدمت آنحضرت خستیدار کرده بهمان چهار دیوار شهر ملک ملک
گشت در سبب اینحال رضا قلیخان و از خویشان گشته شاهپوری یک شجره مکر با جمعی دیگر که همراه
بضاعتین در نزد شعبه انگیز تر ویر گشته برضا قلیخان حالی کردند که هرگاه و جناب نادری باین محو

[illegible]

خود را جمعی رفتون در کمال تحصیل بجانب شهر کسبیل کرده و بخیط شهر پرداختند و چون ملک محمود
صدیق متحرک و متنبه بان خود را بمحمدی نام مشهوری که در آن اوان یکیل جهات دولتش بود محتاج بشماره
در زکات گشته بود محمدی آتش حرم و گمان ملک را بر داشته بروج اطراف در وازة ارک متواری
مشغول دفاع و خود را در تنه و بهمانوقت کس فرستاده ملک را ازین واقعه آگاه بجای کشید ملک فی الحان و بجهان
و جمعیت خود بجانب سرالغار کرده از در وازة ارک که در تصرف محمدی بود داخل شده و بوب جنگ
آشوده و فریاد ز پای تپات از جای رفته و دایم صبر و سوار و شمشیر را گدازشته فرا کرده ملک باز متواری
متصرف گشته به شهر بن اتفاق انشیل او متواخذه و محاصره پیش گرفت حضرت نعل تقی مرند که از آنکه آقا
کار انجام ناپسندیدین دید و میانه نشت که مال کاسب و دارا پاچار بکجا فرار خواهد یافت اما بعد از آنکه فخر
سیرتیه این بر ششم در کلین رسوائی کل که معلوم نظر گریان آن چنین گردید که دو طرفه فاخت آنظار بفرار
ندامت و گشتان احوالشان را بهید بهار نیست بیرون اینک سردار باطلاقات نمایه فرم ایورده کرده و سردار
منوطه خوشان شده و بعد از دوسه ماه باز تنه سرداری را از سرد و قریا شیه و اگر او بر گرفته بهوس جنگ و اخطار
جیات اعاده این نشتای مرده رنگ کرده و بر سر مشد آید دوباره ملک محمود و بمقابله او پرداخت و او را
بهست خروش نکر زبان ساخت این فوج کار سردار باله و از طایفه انتظام عاری گشته و دیگر لوی قتلش فخر
علم گیرد و بیان سرداری محمد خان ترکمان و ظهور و اعیه سلطنت از ملک محمود
و محارباتی که فیما بین او و حضرت ظل اللهی روی نموده در آن اوان آید و بجان مقتدر
کو که پادشاهی بمسجد چون تقیر بهیم میان اندولت رسید رقم عزرا بر صوفی احوال ضاعلی خان کشیده محمد خان
ترکمان را به سرداری خراسان منصوب ساختند اما پیش از آنکه محمد خان وارد خراسان شود
ملک عرصه ملک با خانی دیده او را تسخیر فیثا بور را پیش نهاد ساخته ملک اسحق برادر او
خود را بر سر نشا بور فرستاده و جماعت بیات ساکن فیثا بور چون در عرصه خراسان سوای
جناب نادری کسی که مبد باری و توقع مدد کاردی از و توان داشت نمیدیدند در مقام
استعانت در آمده حقیقت حال را بجز ترش اعلام و آنحضرت نیز متوجه توجه متوکل و رانده
بان دلول کریمه و کذ من قریه اهلکناها فجاءها با سنا ب تا
گشته خدرا مستعد و ملک جمعیت را از افشاریه و اگر ادکلات و نده جزو ایورده

منعقد ساخته متوکل بجای یگانه و مجرم ادا ایشان روانه گشتند و اگر او خوششان نیز محبوب شده
آتش میسوزد و نه پیوسته و بعد از ورود در پیشاور ملک اسحق معطوب و مقهور و جمعی از اتباع
در محدثت و در کشته خویش در باغی متخص شده بعد از وقوع این امر و محمد رضای کیلان ساکن
رضای که سرده فضائی عصر بود از جانب ملک برای اصلاح ذات البین و در دنیا بود گشته چون
شده بودی و متوکل قنهای حمایت طرف عاجز و بیون بیکر و مرآت کریمانه متخصی آن شد که
ملک اسحق و رنگهای متخص برخص در روانه ارض اقدس سازند که بمقام رسم و جزئیات می گشت
بعین خان در فرزندی ساخته استگشای دای و راد و درین صحن کرده باشند طایفه وحشی نژاد
اگر ادب و رعایت رمان اصی ایمنی را ضعیف گشته قصد گرفتن مال و ایدای خال ملک بسجی کرده و راد
ایشان چون پران از دیوان رضای خود و سلیمان شان داشتند در عتده متابع مانده در مشکا
که سر پنجه بین بدیده گریبان خاطر اگر او را در کش و تیره شرارت انگیز جوای ترکشای فعلی با پای
در و نشان رده نشانی داشت ملک محمود از تحقیق حال واقف و به سرعت تمام عازم پیشاور گشته
در مشرب قد معگاه پای قیسار افشرد و محضرت نیز با افشارید و اگر او از پیشاور دایت مجاورت
چون ملک بریم تیغ و سنان جان ستان و نیزان مواجبت گشت تو پنهان را نامن خویش ساخته با خدیو
تخف و فرجام هرگز بچنگ میدان اقدام نمیکرد و گاهی از پیشاور رفت اگر چه اساس فرشت منهدم
و بعضی ز شکر باش منهدم گشتند اما چند نفر از افشار و اگر او رحمت بر سرتل بیستی کشیده بر سیم خان
بر در محضرت زخمی کرده و بدو بتا بر سیم که همیشه توسل سر کشی طایفه اگر او از مشرب میب کی آب بی
حکم خورده در میان خود سر کرده کامل الزامی داشتند با او بهاء و سبایی که بدست آورده بودند
ز صورت ملکی و عصبه نشویش هر یک سر خویش و راه مانکن خود پیش گرفته و از در وقت بخت
کاری مشرب ملک بعد از وقوع اینحال پیشاور را محصور ساخته اهل شهر چون خود در معرض محاصره
و تنگنای محاصره یافتند از در مجبور آمده و قلعه را تسلیم و ملک حکومت آن ولایت را تصحلی خاصیت
حاکم سابق تفویض نموده آبنگ ارض اقدس کرده بعد از ورود با ارض فیض سبب و در خود وطن
استعد و آغاز فرماندهی و البته او کرده از سبک سری جیقه سر سبک سلطنت بر سیم و ز زود
چون خود را مصوب گریان میداشت کلاه کبابی برای خود تزیین داد و لیکن با تف قضای گشته

سنان انقباض گشت میخواند نه بر که حیره بر افروخت طبری واند نه بر که آینه ساز و سنده بی نه نه
بر که عرب کلنج نماده نه نشست کلاه داری و آئین سروری نه چون ابالی بوقیچ که قصه است
و چون شهید مقدس و ابویه و سر از اطاعت بر نافته بودند تحت آهنگ قنیر انکروه کرده ملک استحقاق
پایین امر را سوار ساخته مردم بوقیچ نیز از حضرت کل القوی استمداد نموده تا وصول آنحضرت سر منزل امداد
اکابر که گشته و ملک استحقاق بوقیچ را تصرف کرده بر گشته بود آنحضرت بعزم جولای شریف است
را و کان حضرت فرموده ملک نیز از شهید مقدس بیرون آمد که بعد از آنحضرت پرداخته از اینجا بر سر
خوبستان آید در شهری که از مواضع شهید است تلافی فریقین تفاق افتاده نه میرخیلف تقدیر و دوست
تقریب و زنا با حق آنحضرت قبیل است که گشته بقیة قرار و عزم خانه و دیار خود کرده آنحضرت یاد و نغز و
کلمات و ملک ما زمام تاخت خورشان کرده و بعد از قصد و زین و من و فتور افشاریه و ارباب احمد و عباد
فرصت فدا یافته از راه قصد حقیق و رفته از ترکمانیه سمت نردون بنماده و آنطایفه نیز بشوید است
ایشان را که عهد انقیاد گشته اند که با آنحضرت بساط مخالفت گشوده ابیورد را تصرف نمایند آنحضرت باز از
کلمات ما زمام ابیورد و در خارج غلبه بر که آرامی بر دکنه افشاریه غرور را باز ترکمانیه شکست داده فراری جمعی
از ایشان در دیه مغلوبه نیستی ستواری ساخت و از آنجا بعزم دافعه ملک مرکب نمود و به سمت خوبستان بر تاخت و وصول
با کوه و در بیابان ملک اگر اودا تاخته و ملک جمعیت ایشان متفرق ساخته است مراجعت فرشته بود آنحضرت
باز بجانب بیورد و عطف عنان شهب گیتی نور در کرده بعد از وقوع بمقدمات محمد خان ترکمانان از دربارش هی
ابیوردی نامور بود و در خراسان گشته فتح خان بیات که از جانب ملک حکومت بنشایور قدم داشت
بسیب وصول خبر آمدن سر داری و با ملک در مقام خود سری برآمده شد مخالفت ساز کرد و ملک دو بار و
نزد و دست ملک بنشایور کرد و فتح خان بمقابلت پرداخت و باقتضای تقدیر بر تنگ کردن و عرضه ضرب
شتمین گشت و ملک محمود و بشیر تنب الا فقه ملک استحقاق حکومت تعیین و عزم ارض فیض قرین نمود و بعد از تخییر ایشان
و عین دافعه با حضرت با گیر فیمیش گشته ملک استحقاق را با لشکرش از بنشایور غلبه و خاک و کوه و در و حامد باغ
خارج شهید مقدس نقل کرده از اتفاقات خدیو بیومال نیز با الوام از دستعال ایت افزاز جدول کاسه فیض
خدا مثال گشته و در اینجا پیر محمد نامی که قبل ازین در مجاوله تون از فتح خان دو کرده شده ملک
پرسنه در آن جانب و سر داری و دستخط آن نواحی بود و بعد از پیش آمده و مغلوب گشته علامه سریت

و سبب دلالت بر اینست که سبب نیست نمود و بعد از ورود کوشک مهدی و فرسخی مشهد از عزم ملک
و وقت کشته حرکت ملک را دلیل آمد کار و عداوت لطف پروردگار داشت که سبب کشته شدن کوشک
نصبت نمود و سبب کار و عداوت که سبب انجام سیاه دولت این خدیو جهان داد و بد و دست و زب
و دیده نیز به بی سبب آسمان در ولای حاجت روائی این خسرو نیک اختر از کلب آمد و نیز باشد میاس
حسن خدای تائید خداوند انفس و افاق ملک استحقاق از پیشاورد جهان روز و از مشرب طرفی و فرسخی مشهور
از هر طرف عصر ملک استحقاق از سمت با قدرت و ملک محمود از طرف باغ مزبور با قدرت و شوکت از مشرب
کس نکاد و نیز حضرت نقل آقی نیز با این کردن فرازی بسیاری فی اسی بی نیاز با هر دو طرف هنگامه آرمیده اند
منیر و آرمیده اند و غول که کینه سلطان روزی بارقه تیغ جهان سوز دود از نهاد خرمین صبر و قرار ایشان
بر آورده جمعی کثیر و طعمه شمشیر آرمیده و جمعی را گرفتار قید و ساساخته و بجان و نقاره خانه ایشان تصرف کردند
ملک محمود و ملک استحقاق هر دو روز و معرکه نافه و بجانب طامه شافه نامن تواریم تحضرت جسته و از گرفتاران
معرکه پنجاه اهل مشهد بودند از دیوان احسان خدیو بی حال غلبه اند و فرمان بجای و جمعی که خواص کسان ملک بود
گامور بجالات کشته و کینه و الا بجانب کلات خضر یافت اما ملک محمود بعد از خروج این شکست با غوی
افشید که در سرکشی با او بدست و در سلسله مناعتش پای بست بودند و در ترخانیه در آن و نسا و کرد
نشینان کس نرسیده که فیما بین بجایست سارشن ایشان را مطمین بودند و نوازش کرده بودند و وقت
از ترغیب و مخالفت حضرت تحریک نمایند ایشان نیز عهد مراعت با ملک محمود بسته و بکشتن سارشن
سرشته خلاص از حضرت کشته حضرت بجز استماع بجز تریه ترخانیه را پیش خیمه از ساخته بنگام
صبح که ترک تیغ بند و کبستی نرزد جلوه کر میدان نرزد و از اید و سوار و در بکشانه در دست و پنج
فرسخ و بیست و یک و صبح روز دیگر در اعباد و سارشن ترخانیه ریخته و از در قتل و عادت ظهور یافته
و در پنج مردم شمار جمع و دلات و قلوب ایشان را استمالت کرده و از راه سیاه و و جاب
بجایست و رض اندکس جلوه فرمای شسب عزم و است نواز لویای نزم کشته جلالت کیشان را که ز سبب
خداوند عقاب پر میرخت و دست کرده و دو گوشه مکان کین از کین برده کردند و خود به چهار صد
با صد غریب یک روح نواز نسیم و از دلقه موسوم به بهار و ملک محمود نیز از شهر بعزم یافته و رسیده بین
که لاتی فرغین بر یک شد حضرت بقصه اینکه ایشان را کین کاد و لیران کشته و آن صید خوش گرفته

گرفته سر سبز ساند جنگ بکر بر آغاز نموده کعبه برق تک را به سمت قبضه کرم عیان و برین
کاس را تا خط هر قلعه فاروقار سبک جولان ساختند ملک چون بی مدد عابریه بود تغییر در نظم جمعیت
نمودند و ده بیست و جمعی متعاقب رسید و بازار کیر و وار کرم گردید و کز و قری از طرفین بعمل
آمده چون در آن زمان شدت سرماختگی را از حدی و ده بود و لهای بلایان از تروار برف افتادند آب در
جویباران فسرده بود و کسب کار از جنگ را منور کرمی شکسته شد و ملک بجانب ارض قدس و حضرت
طلحی به سمت یور و روی آورد و از آنجا بنا بر انقلاب اوضاع مرو متوجه آن ناحیه گشتند [توضیح
یستحقاق که از قدیم تا به ام جماعت قاجاریه ترو و در حسل و و طایفه آمار و اعراب خارج قلعه سکن
و شته فی بین قاجاریه بجهتی از جهات که مقتضای کون و سادست احوال اتفاق و نزاع شده و انجمت دیده
خود از لحاظ ماقبالت بسته و یکسفر از آماریه پیوسته بجانب ایشان بدفع کیده بکر و دختنه آماریه
انیمین و مقتضای شمرده در صد و تقویت های نامه انجمت در آمدند اما یکدفعه رفته قاجاریه ضعیف آماریه
تو کی گشته آنطایفه بعد از ظهور آمارانک در احوال قاجاریه جماعت بیست و یک از خود رزم آمد و در محل موسوم
بقراقرم یورت گرفته بودند با خود مشغول ساختند مقام ناخت نازده آمدند قاجاریه تیر چند نفر از دسی پیش
در بقلعه برده محبوس و غفلت بر سر ایشان افکار کرده جمعی اسفول ساختند بعد از وقوع این جماعت آمار
جواب کوچ کرده بموضع مشهور بجای که در دوازده فرسخی مرو واقع و سراب ذراعت مرو بود رفته اقامت
و از دباقیه مار و چاق و ترخانیه ستمانت کرده آب را از قلعه کیان مقطاع و اهل قلعه را از گشت و نزاع
ممنوع ساختند ملک محمود از اختلاف اوضاع مرویان واقف گشته بر طبق هستند عامی آماریه یکسفر از ایشان
را بمحکومت تولایت تعین و حاکم مرو بر با اتفاق شهر مار و چاق و ترخانیه بیست و سه سال در از دوات
سال آن ناحیه ناخت ناز کرده چون اهل قلعه را از قلعت آب دوزخه کاه بقله است و زده تاقی لرحه
براکت انجمت دست تو تسلی بر ذیل بار می و دامن مروت و مددکاری انحضرت رده بعضی از چرخش
پر خستند و انحضرت نیز از راه تعصب ایلیت بفرم قبیله پنجمت از راه طرین رایت غربت انقباض
فرخواستند در بیان مقدمات شمس چون موکب و آوار و دشمن گردید و عینا
عبان آب عبور نرود و خانه بیکر گشته مدین است آب گشت واقع شد چون از حیدر کا و عربیت
است توی بازگشتن تا که در حوصله شبها از طبع غیور و مخالفت طایفه او با قبیله شمس بر کرده کی

سود و دقتی آن جنای حاکم ایجاد پسند و اقواء مذکور بود از کثرت طعن آبسنگ تاخت رخس کرده و از
پیر به منوچهر مقصد کشند شب بر سر دست آمده باران شدیدی شد بحدی که لباس سپید قام ظلمت در قاف
شب رنگ آبی بند گشت و نیز خشک سپهر تیز کرد و در آن روزین از کثرت سیلاب پای بست لای اکل کرد
و تن سبیل کرده را بجای شکر آسمان اوج فوج فوج یکدیگر از آبان موج گم کرده هر یک بهمنی قناده و از شدت
بودن کثرت تلخ حالت رکوب بود و نه قدرت ترول سرشته جاوه از دست بیک نگاه بدرفته بهمان
طریق کشتب در مقام زمین لبر برده بهنگام طلوع شکر فخر بخارج قلعه سپیدند مورد و دقتی آن چون نوازل سعاد
از بر در خانه خود همان دید جز نقیب او چاره ندید ابواب محضه شکسته و چه خود را با پیشکش و نزل بخدمت
و لا فرستاده سر کردگان قلاع و دیگر نیز از اطراف طریق خلاص سپهر و چون تو بخانه همراه نبود بکا و قلعه سر درخته
بر کوه چو نیندین بعضی ریایات امر و لا غرضه و ریافت مجبلی سلطان جنای که بجا نطق قلمبات اقدام داشت
در مقام محاسن در آمده بالاخره مغلوب سپهر کشته بقاعه تحس جست از اهل قلعه از دیو اطاعت در آمده و مجبلی
سلطان با احوال و شایع گرفته بخدمت اقدس آورده آنحضرت ایشان را با تشبیه از نفر خالوارا ریایات سرخس
و نواحی کوچا بنده بهمت کلمات و ایور و فرستاده خود تیز سازه چهل پسر ایور و انداختند و در بیان
حقا صرح قلعه قوز خان و سبیه تا ماریه متر و ذکر وقایع آن زمان
آنرا بجهت قلمبات خانیه قشایه قلعه قوز خان بود که متعلق باشد ریک با بالود تا آن هنگام بخیال آن
در عقده ناخبرانه بود چون عاثر ریک و صف قشایه بن دو دمان تهم مخالفت منتهی دل کاشته حق
بی باکان کم کم کین کاشته حفر قلی یک شاد و نیز که اندو ساری چشکر که حبش آن بود در مخالفت آن
استان با و بهرستان کشته باغات آداده بود و لایق طغر التوایا سب قوز خان شکر کشته در نظر
قلعه رجه می منین کسیدهای حکم تر قیب یافت تحت جعفر قلی یک افکار از دیوان و عهده بکرده حمت
حظا پوشش و را با نیت او رخصت عبور از نایق داشتند عاشور یک به تنهایی با جمیعیت خود بر سر هم قلعه
داری پر و خست از متویدات اقبالی که در ایام توقف کوکبه منصور در خارج قلعه منبر و اتفاق است و
بنکه چون در زمته ساقبنا بر عدم مبالات اعیان دولت صفویه سرحدات خراسان اکثر اوقات چو بهنگام
نوسن از کینه خود زرم و تر کمانیه بو شیر غازی بنصور ایام ماضی در میان ای عهد آنحضرت خود رفته و
در زرم بری و بار سال جنود او از یک پوس تر کمانی میسر کرده و هر قلعه او از کینه مغلوب بیان معانی و

مردی و مقهور گشته تا آن محارک سر از می گشته پس شیر غازی ترک تناول و دست در نمی کرده سال
بار سال سل و سیزده آمده و شد بخار و قوا غل که داشت و در همان اوقات جمعی از شیخ و خرمی در واصل
قبض نمود و سار سبک ولایت چو در عهد و دوست واقع و مردم و اتحاد دولت ملک تابع بودند ملک ایشان
ایم که که بدو قهر همراه کرده قاهره و بطریق رسالت اعلی چو سبب مطالبه باج و بخار و مزاج و شکر و غفل
و سبب و سبب ایشان را متصرف گشته و چون در آن آواز و شوکت حافظه از حضرت که در عیون
مرجع فاسد خراب و از سطوت حق آشامش و لهای و در و نزدیک هر اسان پس بدو با مع دوست و دشمن
رسیده در و دشمن فیلد اقام و مرجع خاص و عام بود شیر غازی بعد از شنیدن بتجربا بهی خدمت آن سرور
حضرت ده تنی ستر و اوسال بنور نمود از حضرت لازم و جبرانی نسبت بفرستاده او میداد و در شکار
و عسکری بخار شریک انتفاع معمول داشته و بعضی کسب و رفع غایه شود و شبن و باعث همسبب مانی
تا این شده باشد تفرات غلامان خاص و مردم بالکون علو را برسم خدمت و اما در وایه موکب ظفر بین و
سخته بخت و در پای قلعه قورخان و اردو معکضه اثر و از نو از شات لایق بهره در گشتند و نیز بسبب
الغلبه اوصع و در و ساسی قا جاریه را چون بانی تخت و قرآن جاریته بود و در می سپه وری بدر آن
در بینده سر شجره وری آورده و در پای قلعه نر بوده بهزم باقی می نشست می جفتند و هم از جانب شاه و صاحب
که در آن اوقات در مازندران بر سر سبزه و حسن علی یک خیر اهل ملک بفار و دستفرا و تحقیق کار آن
کو کب علی الا نوار که از افق خراسان خالی شده و در و زبر و فروغ ضیائی عالم او روشن برده و در رشتان کج شهر
میانفت و مور گشته نه با هم محاصره آن قلعه دیده بهر منزه سلیمانانی غبار مقدم و الا نوارانی در دست متار از
کلز خدمت و اما بچسبیدن کلهای بخار رنگ مساوت کرم کل افشانی ساخت از حضرت فرستاده و فرود
را که می دانسته بعد از چند روز او را در مخص و کو گینه پادشاهی بهمت خراسان تکلیف و قهر و فرموده و چون
از کمانیه علی بی ساکن در دن بار تجدید مخالفت کرده بر عادت سابقه سر از گریبان کردن کنی و در و نه تنیده
ط بعد از چند روز و جهه تحت منصور و ظهیر الدوله ابراهیم خان را با جمعی از سپه و نصرت قریب محاصره قلعه
قورخان امور ساخته با همان اوز و کینه و جمعی از جانبازان خاص چپ اول قلعه خویش که کمان و ترکش
بودند از خانه سور و در آب آن ظاهر و عرضه غارت ساخته ایشان نیز از قلعه بر آمده و حیای جنگ و جمعی از جانبازان
شامت و سبب کسی بدف و کله و تفنگت گردیدند و در این بر سر قلعه پوشش برده و شرف و تحریف

کرده اند و در شرف تخریب آمده که اهل قلعه بر دامن سبزه بستان آویخته حضرت نخل فلفلی و دایره و اعمال بسیار
عده پر کنند و این امر را فرستاده بعد از دو روز و دو کوکبه و الا بنزدیکی خورشید غان عاشور یک قلعه واری باری
نموده و قلعه را تسبیح نموده سر بر تپه متقیب داده است پس کسان شیر غازی را که در قلعه کباب همایون
بلاک هر نوع سرداری بودند بعلای باب و غلغله نوازش کرده و مرخص ساختند و چون تبیه تمام کرد
بیشود و صغیر و کسب تخریب و از راه چهر و حوض خان و عباس آباد مساحت مرور و مسطح فروغ ما میبند
نوی خورشید ضیا ساخته اولاً کسب لالت فرستاده انجاعت سرانجامت برافنده انحضرت متوجه
بستان گشته و بهین مجادله واقع و انجاعت مورد تبیه بلین و جمعی از ایشان معروض تیغ بیدریغ گشته
کوچ و کلفت خود را که آهسته بسمت بند قزوین تاخته و قلعه با مال و حال و نشان و مجال آنجا بقدر تصرف
در آمد پس حضرت نخل الهی مال غنایم را بازاریان عسایت و اسرای ایشان و امر خصم خسته غرم تقاب
فرمودند انجاعت از باب سبزه بستان در آمده انحضرت خایفه مذکوره را کو چاییده و در اصل قلعه سوار گشت
و به فرقه قاجار به صلح داده هر دو کرده را مورد اعطاف علیا و دوسای فریقین را از منزله و کباب
و الالب خسته اعراب را با کوچ با بیور و فرستاده غارم ارض الله سن و با مالی مشوره مقدس فرمان
نوشته شده رسان تو به بموک مقدس گفتند در بیان تو به اعلم حضرت شاه
طوبی سبب بعزم مقابل با ملک محمود و بجانب جنوبشان و و رود و جناب
تاوری بموک شاهی و وقایع آن ایام میمنت نشان [حد از حضرت
موک معلی کباب مرگ محمد چون گریبان خود را از چنگ حشم عمری دست را و به بعضیون اینک
مرد در خنده چهره نشان شود شتره باز گیرسد ان شود فرصت یافته از شمشیر مقدس بجانب
جوخین و سفرین مر حطیما کردید که شاید در ان ناحیه شاه طوبی سبب تسلط یافته ابدال کارش بردارد
در سرشته و نقش را ان مقام اندازد چون صیلت مردانگی و فرزندی انحضرت در عده و خرابان مله آو زده
و کلزار افسرده ضاع اندازد زلال جو بیار تیغ آید از شش تازه و تازه قرین طراوت بی نزاره گشته
در پات نواحی اسیر و مطلع ماه لولای ملک نور و انحضرت میبود شاه طوبی سبب که در ان درگاه
روایت هم توقف داشت بعد از استماع حرکت ملک محمود و جوین سپیده داری متعطل نشان قاجار بود
بیری و منق مرث اعانت و در کاری آن زمینده سر شجر پاری از راه جاجریم و اسفرین روزه در حین

در حین حرکت خود منقلبی یک متغیر الما لک را بخدمت والا فرستاده ثنائی مقدم نمرد و فرزند و مادر
زنده نمود تا ملک محمود و آنرا آن قلعه جوین را که سر راه محاصره کرده تصرف و مشغول التخییر بر نوح بود
که توفه خضراف موکب نامه می از سر و عزیمت آنحضرت بجانب ارض المقدس و حست افزای خاطر ملک
بگشت دست زکریا را ببلای محال باز داشته بهمت مشهور مقدس شتابان گردید و مقارن آن جنسی
بیکه نیز بجانب حضرت ثنائی بخدمت والا پیوسته چون خبر آمدن شاه طهماسب بمسامع اهل
واقعین عقبه دولت رسید عزیمت جانب بشود را سو خوف و حمان بکران جهان بیمار بجانب
خبر ایشان معطوف ساخته اما در عرض راه همیشه از خاطر خطیر خطور میکرد که چون فیما بین آنحضرت
و اگر و سابقه نزع و خوار تقار و رعایت ارتقا است احتمال دارد که بعد از ورود موکب والا بجهت
نظایفه در میان آمده باشند و شرو کار آنحضرت را با شاه طهماسب بنا سازی منجر کنند از آنجا که همیشه
خداوند مسبب الاسباب وسیله انجیز دولت انتخاب بود ممکن است معنی از پرده تقدیر صورت ظهور نموده
صدهزاران نفس سر بریده شد تا کلیم الله صاحب دیده شد شرح این احوال که فحصل آن بعد از
ورود شاه طهماسب بخراسان چون بعضی از طوایف اطراف رو بدگاه شاهی آورده از آنجمله از وی یقه
اگراد جمعیت کامل تقاد یافته بود و شاه طهماسب با خود کسر کران میدید عاقبت اندیش کار خویش گشته
وسیله جوی آن شد که بغلافخن تبریزی ملک تفرقه بیا آن نظایفه اندازد و خود را در امور دولت مشغول
سازد و بختی بیک شاد گور که از معتبرین چشمگیر بود و امور ساخت که با اتفاق این خد و تنهایی بر سر
شود رفته با ملک سنگانه جنگ گرم که تا کو که شاهی وارد شود چون عقل خردمند را قبول این
گونه تکلیف نداشتی داشت بختی بیک سر عیسی اندر پیش آورده شاه طهماسب متبع تبریز مصلحان او را
کردن زده و اینقدر راحت و حشمت آن وحشی فصلان گشته چون ابواب قلعه را بر روی خود بسته
دیدند هجوم عام و از دحام تمام دیوار قلعه را شکافته بیانات مجبور می پیام تپ کفر حق خداشان و من
در آنجا بنای جمعیت گذاشته و در آنشب غلظه و غوغا در میان اگراد و قشون اسیر و دمنه بود و هر جا
بگردی دست میافتند از لباس و یراقش عریان میکردند اگر چه از بعضی امور غبار تقار فیما بین آن
حضرت با اگراد متصاعد بود لیکن در غیبت آنظایفه چون دست از دامن چاره گسته دیدند زیاده تپ
جمعی زیاده ای ایشان شکایت اینجکایت عازم خدمت آنحضرت گشته در منزل میاب در جینی آن

خداست متوجه خوابشان بود و بر کباب مستطابش پیوستند و بجلف و زمین عهد بندگی بستند و حسب بیست و یک
او کینه چشکر که برای تولید تلخچ بست بیام در بهمان مجمع نامزد آن نریمان فراست کرده برای دفع شکر
شیرینی خوردند و خداوند یکتا و اله یقین آینه تدبیر فحشلی خان صورت نمای عکس معلول و دهنش
بر صورت منقذ و شهاب گردید الغصه انحضرت در حدود استمال اگر او منع فرموده چه نفرزاد
وقت به همراه کرده نزد محمد حسین یک و ولد سام یک و کیل و شاه پوری یک شیخانه فرستاده که مصد
حرکتی شده و غنچه و رود و موکب و الا داشته و از بهمان مکان معیر الممالک را ترده شاه طوماسب و فحشلی خان
فرستاده پیغام کردند که هر چند این نوع سلوک و سازشی در چنین وقتی که هنگام دلالت و ترغیب میراث
خاندانی مبارک سرایت مقرن به صلاح نبوده و حال خود بکلم تقدیر چنین اتفاق افتاده من به استعاقب و ابر
شده اگر در می آورم روز دیگر که خسر و سیارگان بزم فلک را بنور حضور خویش بیاور است انحضرت با اگر
تمام و در خوابشان و شاه طوماسب ملاقات کرده غدر خواه گناه اگر آید و دفع نماید نفرت از جابین
گردند و در آنجا حکومت خوابشان بر جاب اشاره اخذت محمد حسین یک نزد تقدیر یافتند به شهاب خانی
فاز شد پس لای جهان گشاده بست و دوم شهر محرم ^{۱۳۳۹} شمس مطابق بونست ایل از خوابشان بزم
تقدیر رض شمس منقضی نموده اولاً از عرض راه با غایت دعوت کرده چون ادر اسر سنجه فطلت کریان کبر
و برگشته بختی او نگاشته گناه تقدیر گشته بود به ندان جواب جواب داده بگرشی برخاست و در ار گشت
نشست و در نه دگشوده و در شهر بست و موکب متخف در دوم ماه صفر در خارج شهر مشهد مقدس و از
مخاوی ارک از جاب کوه سنگین در محال غزو نمکین با کوکبه رنگین صبور و زاویه مقدس خود به بیج را مقدر
سپاه منصوره افتند و در جین عبور از کنار شهر گاه محمود و نیرج ارک با خدا ختن قوب و با و بیج پیغام فرمال
نموش بکنان برسانید جناب نخل الله با فوجی از لشکر دشمن کوب تا وقت غروب مد پای عصر ارک را
محمود بآن تن هر روز تا یزد حروب شده هنگام شام مانند صحر عالم گیر عازم آراسگاه گشته که محمود و از به
طایفه نیز طاعت حدیو بیجا که هر روزه مانند خویش به انور از کنار برجی تا بان پیش روی و دبل ضرورت
حودقان زده در شدر جبرست سر سیم گشت از هر روزه خدیوار چند با طایفه افتاد به و باقی منتظران
مد پای عصر در شهر بد رفته و از قلع نیز جمعی برآمده پشت بقلعه کردند و قریب یک کوه قتل فحشلی خان
و فوج پرست ادر بیان مقتول گشتن فحشلی خان قاجار را چون در جین توقف

توقف شاه طهماسب در بطام خبر آمدن ملک محمود و خیر مسامح اعیان آن دولت که سید حرکت و جایت
 سر برادران ندید که بجهت ادا اتفاق اقامت سفر تیرست او و هم سردی شکر دخی شده و یافته
 پس بر وقت باقی ماند هر چند که فضل خان یکدو دفعه مصدر خدمتی شده در آن اوقات پذیرفت
 که سعادت منظور میداشت اما چون مزاج شاه طهماسب از استقامت دور میدید و زکار کن
 آن دولت چون همیشه ای نه داشت تا چهار میا ماهی لشکر را پس بیک کرده از خدمت شاه طهماسب منعی
 رحمت کردید که با سزاوارفته تیر لشکر بان کرده باز و ابتدای حوت حاضر شود از آنجا که رحمت او در چنین
 وقتی موجب و من دولت بود هر چند که استای سرکار ظاهر اظهار رضا میدی کردند اما در حق بغیر دفع
 او افتاده چون بدو ناعت جناب او در ای زعمده که قتل او نمیدانند برآید شاه طهماسب در خلوت کنوت
 درون با حضرت در میان آورده حضرت فرمودند که کشتن او با شیوه مرآت متانی و همان چه سنج
 او را کافیت هرگاه شایب یعنی متعلق باشد او را گیرند و در آن حالات نمایند مشروط بر این که بعد از
 قتل مشوره مفید پس از مرخص باشد شاه طهماسب برین پنج شرط را نمود پس روز چهارم هم سفر نال فضل
 خان را با روض می قاجارید که در دربار شایب حاضر بودند که ایند فضل خان را در خدمت حضرت مجوس
 س خند شاه طهماسب چون میداشت که حضرت بقتل فضل خان رضا نخواهد داد و ظاهر آورده خود
 گرفته طرف مصر که حضرت بر توفی پیمان مستظهر بوده و در مبار پادشاهی مشغول و تقاضای امور رحمت و
 سپاهی بودند بعضی از نزدیکان شاه طهماسب که کینه فضل خان در سینه محزون داشتند در جزو مشه کرده
 مهدی ام قاجار که با فضل خان خونی بود از جانب شاه طهماسب بقتل او را مورا ساخته و دشمنان حضرت
 را خیال که شاه طهماسب خود سر مرکب این امر گشته البته با شاره حضرت خواهد بود و حرات منع نکرده
 امور بن اتمام کار او پرداختند و سرش را بجنور آوردند پس حضرت نعل اللهی مشکاف مور سعادت
 و رحمت ملک خراسان کشته ایشک آقاسی پاشی کری دیوانی بکلیلی یک و له با با علی یک و قفسنجی
 آقاسی کری مدو و حکومت سبزوار بشا هوروی یک شینجا ملو تقدیر یافت **در بیان**
شخیر ارض قدس بعد از وقوع قضیه فضل خان حضرت نعل اللهی به عیاری تأیید و الی
 که رحمت مشیر من قدس البته هر روز بر سر قلعه رفته معرکه سفیر و آویز را افسرده منب حات ملک
 چون بر ساخته قل خان بر نور مطلع شد حیاتی تا ند یافته بمعنی را موجب حیای دولت داشت و میر

مستخرج که بزم جنگ بر سر اردوی پادشاهی آید آنحضرت از شنیدن این خبر سخت جسته سازد زدم
و قصد رخصت و سپس از خواجہ ربیع تحریر یک لوائی عزیمت کرده فلک تیرا تو بخانه دستعداد و مقابلت است
در نیم رخ خانی قلعه ملاقی متعین واقع گشته شکست عظیمی بکنار ملک یافت و جمع گیری از عیان
و عدل و ابراهیم خان نامی که توبیخی باشی ملک بود بر خاک ملاک افتاده ملک بجانب قلعه میریت متعین
است. کرده و دیگر دو تار و کلاه و یاور و وقت دو ماه در قلعه محصور و لیکن جلالت کیش و ملک گرفتار
در میریت و غوث میبود تا آنکه معلوم دور و نزدیک شد که او را هیچ چو دردی میبود و کار و رفتن آن
نیست نزدیکان و فتنه دشمنان چندی از او در چیدند از این بطن بیرون آمدی که نه عمر که نون ملک پیوسته سردار
و جلالت ملک و نه بدو چون دولت علی انقضی بآستانه شوق سراب دید و در جزو علی خان نام تاج خود را
بخدمت حضرت نقل نمودی که از آن سینه مال بنایوش انوار تانیته تابنده بود و بستانده پندم کرد که کریم
العباسی باطل به جانب آنحضرت حاضر شد و شب مستحقین در دانه مستمیر علی تمویذ راکشته در دانه
ایک شایم بهی از شکر بان در کین بوده بجز اعلام من داخل شهر شوند پس در شب تا اترابم شهر ربیع نشان
است مطابق دست نیل هنگامی که غنیمت باج ده حسلت بر دیده غنم دکان بتر خاک و بخت و سبده
ده فواج غنم و خنجره بشهر بند سپهر برانگشت بحسرت با دو از ده هزار پیاده از او و خواجہ ربیع شنگ
پای قلعه کرده و دست در دانه معلوم در کین کین بستانده ظهور و در پیر چمن در آگاه شدند پیر محمد بر فتن
تمیبه شب با سببان ربیع راکشته سرای ایشان با پای قلعه غنم ده در ده و از ده راکشاده غنم بود
از ده میر و بخت خدا و ده با پیاده دکان تیغ بان و با و ان صف شکر داخل شو گشته آن حوزه غنم
قرین زنا صحن مقدس و چهار باغ متصرف شدند محمود بان که در محلات و بروج متفون محبت بودند
رشت و فتنی بر سر سیم خود را باز کرد و رسانیده متحصن گشته ملک محمود بستان کام طبعه مسیح و در طرف
یکی ز سمت جیان چهار باغ و دیگری از سمت خیابان مغای در محال جلالت شورش بر من شود و فکرم
حضرت صل علی بن پیادگان زدم گوش و سپرداران جوش پوشش پیش از اخته با شمر ای اخته بود
جانب بچنگ پرداخت تا پای ارک تحمل حیات بیاری از ایشان را بی برک ساخته سعادت ربارک
روز بیدند و روز تمام شهر بصرف لشکر حضرت قرین در آمده بعد از آن اطلی حضرت شاهی از حوجہ ربیع
در عزت و سعادت اند و نقیبیل آستانه مقدسه ملک مطابق گفته از اردوی خود

خوا نصرف کرده روز دیگر حضرت نخل اللهی آنکست پوشش ارک کرده بمبندک خاین روسیاه شب نیمه
 تسلط قهرمان مهر در شهر بند جهان بارک عدم کریمت ملک چون راه تیرا بسته دوست چاره را شکست
 دید روز بهمان آمده حیف زیاد و کسری و راه و رسم چاکری را از سر گرفته تحت و تائید سلطنت که مر
 بده بود سمره آورده سپرد و اما بعد می نام که در بدو حال توان تاب کرانیه مشهود و بناست آنفل در بام حکومت
 نص و ملک فلش آفرینش گرم کرده بود و درین اوقات بر سنده دگالت طای نگینه زده و نشاء عوامی او بود
 با سارسانده سایر بخت و و اعوان ملک مور و عفو و امان کشیده ملک محسود و زو و تپیس کسوت
 فقر و تنگدستی معارضه نیک الدنیا للدنیا احسن کل غنی ترک و است ترک و ترک تخریب ساخته
 سنگ فذعت رخ و دست و تحت و تحت پوست تبدیل و از بزرگاده دارائی بخیمة قلندری در پیشی نقل و تحویل
 نموده در یکی از بجزایر استازة مقدسه برسم غول نشست و پیر محمد در ادا این خدمت حاکم جام و جرحه و نش
 جام مرا کم شسته بختاب سلطان قایم گشت در بیان توجه موکب ناوری بچانج خجوشان
 و صادرات آن بایام فرخنده و نشان | ابد از آنکه کلید فتح مشهود مقدس بزور بازوی
 و ناوری پس بر پنج تصرف آن زبیده سر بر سروری در آمد و چندی را بمعنی برآمد غزیت توقف در رض
 قدس پرورد و خاطر انوار نصیم یافته جمعی از افشاریه سکنه ایور و و توابع را برای محافظت سرحدات
 آن توابعی که داشته بقیمه را پاشا برزاده رضا قلی میرزا و محرم محرم باد رض قدس آورده آن مکان نزمت
 بنیان را که منظر فخری حضرت مستقر ای مقاماً بوده و ولتشرای توقف و فراگاه دولت ساخته
 و چون در بهار دی حال منوی و مسود و ضمیر الله پس آن بود که بعد از تسخیر این فیض نمود صفت و مناره استازة
 مقدسه ضوئیه مذنب و زراند و شود لهند حکم والا بانجام آن امر خیر فرجام صادر گشته مشاره کتبه بیک
 چون میفرمید بد مناره و دیگر از محاذات آن با وج عینوق افزائنده که قبه چرخ برین را محمود و اید و و هر دو
 دو میل زراند و باشد انحصار حضرت نخل اللهی بعد از فراغ از عمل و عقد امور خراسان کس زای عقد کو هر
 مقصود که ببقا در بام تپه خواهشند آن معاطله شده بودند روانه خجوشان و چون بعضی از جماعت
 عراقی و آذربایجانی که مقرب بساط سلطنت بودند از جانب آنحضرت ملکن نمیا آمد و قندار آنحضرت
 در عنایات کفای طایم طبع ایشان بود و خفته و صد و اخلال بر آمده شاه طومار است را عجب رفیق بنیطلب که تو
 و ما یأخظ من قول الا لکیده و قیب عتید انطایق است عهد تیر بهین سخن سحر شده و فرست

حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام را که در این قسم نمود و در حقیقت هم باز می کرد و در حقیقت
عالی سر نشسته و با یکدیگر میسر و غیور چه روزه انحضرت قطع و فصل این منقبت شریف نیز که حکایت
آن مرد در دست و در دهم با همو مخالف جان فشان عازم خوشان گشته و فرمودی حیوان را
این مردستان ساخته بر تلو پس که در خوشان شاه طمانست اگر او میر جانشین باشد بر تلو که مقدر شده
در این مصلحت سفارت مخالف شاه پیر وی خان شیخا ملک حاکم سر وادار نیز از سر وادار و خوشان
گشته محمد صبیح خان حاکم آنجا نوشته و از آن حضرت پادشاه در خصوص این مطلب با تحریر و بیجا بانه کشف نقایح
چهره شاه به ولی بنمیر کرده بود و بدست انحضرت رسانان شد با و صف پس که بنجانب و رت اینمینی و در
برده و خفا داشته و ظاهر که در دست کام شام که در سر تیر و در عین تنازل سپهر در طلوع دیده ترن تنها بسوی
شهرستان غرب کرم ستابند شاه طمانست برستانانی تیر متران در کباب و مقتضای بام شب
بدون طلوع خدیو ملک بنجانب بر سبی سوار و جنتری با جبطیل با و در فوج با گشته جریه و دو تیر و در لباس
انوار می خود را بشهر رسانیده صبح که حرکت او را رای جهان آرا انکشاف یافت پس بایک کار خانجات
سرکار در که در مسکن ظفر اثر و ارض محسوس بود و بی بسکه زبان قلب دوست فرمود تعریف و بکران نکرد
مضبوط و ملکوس و بختی که بر این سرکار داد و در کار و در خوشان ابدال تیر و ارض محسوس بر کرد دیده و
ز مترن مزبور حرکت و بیوسف آه که در دست غربی خوشان واقع و میرزا که در اول در راه آمد و شد و
بر فکد یک نصد و ساختند در میان عبور و مکتب و الا از حوالی حیوشان فرجی از اگر او سر راه بر جند و جلالت
بیان گرفته با قذیگان نیز و کلون و تفتک استعال تا بر جنگ کرده اند نام یافته است و در سبب تخریب
شاید تیر شاه پیر وی خان و باقی عیسان دولت که پیش شناس مزاج او بودند پرده روی کار
داشته و با طرف ملک خصوصاً بکلام گزینی و مانع دران و استر ابا انکاشته حضرت علی بن ابی طالب
بنجانب است و در آن کرده اند که در ملک محمود و ملک به حق و در سالی سپاه نیز و در روی بیاد
بیود و اما در ستاد که ترک وفاق آن نبود و اتفاق نموده و در اتفاق پیش گیرند ملک محمود که در نخست
بر ز غر و شاهن که لیکن چون دانست که با لئال پرور خواهد کرد و بعد از چندی سطر قدس رسانید
و جبهه یعنی سب نقا خاطر و اگر وید اما از خواخته آن تا سپاه می و حق تا سپاه می و حق و در سالی
اینکه می جوی ز بدست اهراقی با عدا و قلعه کسان آمده ایشان را طرف میرون و قلعه کسان نیز بیانات محمد می

مجموعی: و در پیاده از اندرون هجوم آور شدند و مستعد قتال گردیدند حضرت تخیل الهی: میرفت
در خلاص کشتن حالتی: بمرکه کار از زرادخانه فریقین هجوم آوردند و غبار و جبهه بی: به پنج دور
تجسس: حضرت یک شاد که از سوار خب چشکر بود و از روز بکلان زمره کشته جمعی نیز
عوضه نموده: و بعد از گرفتار و بقیه ایشان کرم خیزیدان فرار شدند و در دیگر صاحت فرچو رو
که در میان عویص: که از صاحب شمشیر و دلاوری ممتاز و شمشیر جمعیت کرده عزم انداخته و طلب
تسکین نموده: حضرت تخیل الهی بعد از ظهور سبایی آن را برین طریق برای سر راه برایش گرفته
از پنجه علت نیز جمعی قسبل و سیر گردیدند چون در آن صحرای دشت حبس گرفتار آن آفتاب و حشی خصلت لغز
دشت چاه حوالی حفر کرده: ایشان را با شکان انداختند بعد از چند روز فانی ایشان: من فی سرتوت
دانسته بمقتضای شوق و رعایت ایلی بر حص ساخته و با وصف اینکه سرآمد سال بعدی شده: دشت
که کوه و صحرای متصل از برف و چادر پشته: و از سیر سیر و دشت سوزان: اگر از سیر سیر بی فاکس سر سبز
برجی خوش سرگشته سیر و خبوشان را در حال ندانند: محصور کرده قلعه: کبان را به تنگای حیرت انداختند
و از پنجه علت بعد از چند ای ساید بر انگیزه: حضرت از ترک: طلب تکلیف و انصرت هر دو نمه زبان سیر
قاصع جوب: آن عرق نجف مبداء و طایفه مزبور چون رسیدند که از نرسد و ساید کار: ای انجام نیامد
مستعدی شد: که تخریر سوار قبال از پیوسف آباد حرکت و عزیمت ارض احس کرده: ایشان هم متعجب
شد و طهاس: از خبوشان بارض فیض نیسان برده: امر محمود را صورت دهند: دکان کبان: دشت
را غرض سیر: شاید از قاصع از حکام و لایانی که در مقدمه خبوشان از ایشان پند: داده بودند
بدی رسیده: از تخریر خود نکول: امر مزبور را برای شاه طهاس: که آن شخص متعجب: از کس شوق
نمیطلب بود صورت حصول دهند: اگر چه دلاوران رکاب: از یک سر کرم رضا حوالی حضرت بودند
بر سر مستان: بهتر قائم حضور کرده: از خدمت اظهار: سردی نمیکردند: اما چون دو سرب و سرب
شدت سر: در معرض تکلف بود و خود یوزان: نیز از مبادی: همیشه متوکل: بخدای بگانه و عامل حسن: در آید
و بیگانه و جمیع خلق: زاننده: میبود بملا حلقه: هوای کار: و کار: بر حرکت و عزیمت: ارض فیض: از کس کرده: بعضی
ابن حاتم: شاه طهاس: از ارض احس برای: فرستادند: باز حضرت شاهی: اعیان: آنند: دلت تار
به قصد: که شسته: را و تا غلی می: میبودند: تا مقصد: که ایلی: واقع: و از رسیدن: کوکب: یوسف: کشته: تلبکین

برسد که مخدوم صاحب قو قرا قاسمی سابق ولد اعلان خان که در ایام اقتدار فاضلی خان تاجدار از دربار
شاهی در دربار طرب مجبور گشته و دوازده سال سیب و بد از تقصیر فاضلی خان از جانب شاه طرباسب
نامویش که قریب دوازده سال سلطنت را که در دوازده سال سیب و بد از تقصیر فاضلی خان تاجدار از دربار
فرمان عمل جمعی غلامان و خاصان که از شدت دینی دم سردی فاضلی خان و رشداق از دزدان متوکل
و دزدان درین به کام و روی دل را ایام دیده آفتابی شده همراه مشارالیه میفرماید او اگر او آنکه فراسان
گروند بعد از دربار و در حرم من اعمال گرایی در حرم خان حاکم آنجا علی القصد جمعیت کرده شب بر سر ستر
شرف لکین نامی که از دوازده سال حکام استر اباد و در ایام هیچ و مرج عاص جمعیت و شخصیت داشته و
شده بمحمد علیخان پیوسته بود و ریخته بسبب سابقه تراغ او را بقتل رسانیده زود دیگر که صبح از آفتاب پنج خونین
بجهره چرخ برین کشید آنکه ستر محمد علیخان کرده محمد علیخان تمام خسته نبوده دوازده سال سلطنت آنکه داشته
فرار در حرم خان تیرمسی آیتا را مجوز تصرف و اختیار خویش نه آورده و غیر متوکل از بیج شاه طرباسب
و اگر در سید و یاس کلی در احوال ایشان راه یافت تا به شاه طرباسب از غیبتشان حرکت کرده در حوالی
نوروز دارد و رخصت شد پس حضرت نخل نقوی کس نزد حیم خان ارسال تمام قزاقین و اسباب
منسوب را استرد و واصل سرکار پادشاهی ساختند و در جمان اوان حضرت نخل نقوی شبی بعد از بخت از
علایق جهانیه و هوایس نغایه و انصالی بجزایات علویه و شام و صور غیبیه و هفتخانه از نوازنده سینه
در نام رویا دیدند که مرغانی بزرگی که آواز اوقه گویند نمودار گشته آنحضرت نقوی در دست و همتد بجانب
و خالی کرده قور ابدون آنکه آفت زخمی رسد زده و بغیر گرفتند بعد از آن بجزای قبا که مخصوص بجانیه
در آمده در بر بجزایه و حوضی و در میان آنحضرت نقوی بود و بزرگی براف که چند شرح قوی داشت
آنحضرت کاخین فرمودند که آنرا بیکرند بعد رفته نتوانستند گرفت آخر الامر خود دست داخته ترانیز گرفته در
بغل کشیده و صبح بخواب باز در بیکان حضور همایون نقل کردند شخصی از حضار این شعر خواند که اگر در خوا
یعنی مرغ و ماسی قیر قیایسینی پادشاهی و تعبیر و خواب حقیقت فرجام که آینه صوت ندی صحنی و می
و لکیم است فی حقیقه این است که چنانچه تو که بزرگترین بر قایاست پادشاهی بن نه بوی مال تیر عظم
سلطنت داشته و سید ماسی چهار شاخ سفید اشاره بر این است که تاجداری مملکت چه پادشاه و حضرت
نغان و چنانچه ایران و هند و ترکستان و خوارزم مجوز تفرش در آید در ذکر و قیاس قوی میل

قوی میل مطبق سال بهایون قال ^{۳۹} ششم

یخت شهرستان حمل کشیده شاه کلپیر من بهار در بستان چمن و دامن جویبار آغاز جلوه گری کرد و در میان
 و تاریکی در میان در جلوه گاش نشو و نما برخواستند و مشاطه کلان قوه نامیه چهره دایره رخسار سرین و با سمن
 بخاره و کلان و کلان استند عن لیب شوریده حال در عشق کل شود انگیزی تیغ زمان تیر و فاخته مسوخته باغ
 هوای سروسهی جستجوی قیام دی که کوزمان از سبزه نوخیز سازد برگ بسته و خنجر خور بر نمود کرد که
 سحر نشان شده آب رنگ بهاری است بهار بود از آمدن قاعد و زنده اگر اسکند کلات و نه و هجره بخا
 بر نیکنه و غنای پند و عزایر کردی شکر نام چشکر که جمیع نموده آغاز شوی کش کرد و نامیده سروسه و خوریک
 ملک محمود و طبع بخیری گرفته و جمعی از قاجاریه مرود و مقتول قلعه را محصور و تصرف کرده نهاره بنام ملک
 محمود بنوایشان در آورند پس آنحضرت تهنیت داد و ابراهیم خان را به قیام کرد و در جز قیام و غنای پند و خوریک
 بر روی کشیده و ابراهیم خان از دستیز داده جمعی از لشکر خان مقصور بنویشان بخیری شکر شربت قیامی نوشیده اند
 از یکطرف کلان تر و تن با تر کخانه یزلی و علی ایل و از یک سمت محمد حسین خان زعفرانلو و شاهپوری و خان شیخانو
 سلسله جمعی و نقاد و او با محذرت و استعدا و معادلت کرد و در خفته ابراهیم خان در دره و در محصور
 ساختند حضرت ظل لاهی بعد از شنیدن این واقعه دیگر امثال و طوایف آنک در دره و در راه خبر رسید که جمعی از
 کردا کوچ و نه خود در راه خبر شد آنحضرت شاه طوایف در میان مشهور و خوششان در قلعه موسوم
 به تهر و سر گذار شده خود بخوبشان اینقا منتهی با نظایف متلافی گشته اگر چه بر اعات نوامیس اعلی متعرض امر زبان
 آن را هزاران گفتند تا تمامی اموال ایشان و باقی اگر از اموال خبرشان غارت و کام ایشان را بدست انداخته
 مررت ساختند و از بجای و نه دره و در گشته آنقا ایضا اعطای قیام و جمعی را معروض تیغ و تیغ سینه
 و نه تاب مقاومت میاورده و با سر کردگان راه خبرشان پیش گرفته جمعی از ولیرن عرصه تیر و در موجب
 محضرت تعاقب فراریان تا حوالی خبرشان تکار و انگیز و فوجی نیز با شاد و والا برای احراق خوسن جرات
 و درم بنسبیا جمعی ایشان متوجه غریبه دایر ق ملک و مصر خیز ساخته امورین جان شاد و تیغ و خنده
 تادیب و تیر میزد که در انجماعت با که سلیمان نام شیخانو بود دستگیر نمود و چون از حق نعمت بهجوری حضرت
 چشم پوشیده بود حکم و الا چشمهای او را عینة اللتاظ و چون از حد فرآورده غلظه خبرشان انجم
 کردند سر کرده کال قلعه برآمده و دوباره متعوه تقویم امر معهود شدند آنحضرت تیر برای آن در محبت قبول

و بیت جوان کشانی را بجانب ارض افسس بر تو انداز و وصول نمودند و از آنجا از کسیرم خان باشا
و لاری و از مر و بند سلطان مر و از شکسته تا آمدند آنجا که در مقام طغیان بودند از بی آبی عاجز شده
تصدیه مرو یا سپرده در صد و اطاعت درآمدند اما اگر از خورشیدان بازار خود نکون نموده راه پیشینه پیش
گرفتند آنحضرت بغیر اوی ^{الانکشی} ^{الا و قد شکست} ستم باره بار کی عزت را بجانب خورشیدان جوان دوده
شاه طهماسب هر چند که در باطن طالب تطلب و مدعی نیمة عالم بود اما در ظاهر باز رفاقت کرده بعد از ورود
بجانب جمعی از جمعی صمان خصم صابیر امعلی خان بیات که در آن زمان مظهر سرب کار شاه طهماسب بود
چون دیدند که ازین نیز کجای معنی موافق قمت ای ایشان از پرده خلاصه صورت ظهور نمود و محمد گردیده خوانند
که اگر در اینجا صلاح میان سپاه آنحضرت داخل گردد و باین وسیله کاری از پیش بریزد اگر از هر جهت که
ایشان اندوختنی خود صادق و با آنحضرت تا موافق میدانند اما جزای قبول آن امر نگردید که مبادا
آنحضرت عذر در و ایشان بیکر نصرت اثر در بنمازه سفت کردن کشته قضیه بر عکس نیست چه محمد
بیر مصلی خان دیار ن او چون این تدبیر را در مزاج کر ابی اثر و تحمل نمیداد بی اثر دیدند حضرت شاهی بجانب
نیست بر ز غیب نموده شاه طهماسب که همیشه پای فرشتن راه بیراهی تیز رو و یک خبالش در شیب کسره
و دی خلایک و بود چون قسمی فرموده در پنج خود ایستاده یافت از جانب نادری عذر خود
گفته بی نیست بر شتافت حضرت غلغل اللهی اینده که بخت بعزم تیره اگر ایستاده و قلعه را محاصره
کرده محصورین چون صورت حال چنین دیدند بطریق شاه اول و قسرا چور لو که مرد شیرین و برب در
صف شکنش ن بودند اعلام و از ایشان بپرسیدند که در فوجی عظیم از آنحضرت بکرم محصورین
توسن تهور که میقتدای قلعه بای جلالت بمیدان خاده از قلعه بر آید حضرت غلغل اللهی که فتح و غلبه
همیشه دو کسبه در رکابش روان و نعمتی اقبالش در سر که رزم سب و روان است و آن با قلعه بستان
ستیز گشته ایشان را پی پیروای کربن ساخت و بعد از آن متوجه آنرا ویرانی شده قلب جمعیت ایشان
بر صفائی یک تند و تیغ تیز از همان راهی که آمده بودند باز گردانید یعنی بطریق محمدران و تهمه را بجانب
فرستادن ساخت و جمعی از آنحضرت را که گرفتار قید اسار شدند آورده در درون رنجوشان سب و
جبال انداخت کرد چون خود را در ورطه عجز و زبونی دیدند از در پنهان در آمده و مخفیست و در جایش
استندای عارف موبک معود بجانب مشهد و قعود انجام امر معهود کردند پس آنحضرت گرفتار است

بر غایت راه و سرپا نی مرخص محمد حسین خان حاکم خجوشان را با اولادش هم برده می خان و سرگردان کرد
ملازم رباب ساخته از راه سلطان میرسان بعزم ملاقات شاه طهماسب روانه نیشابور و کس بر می نشست
این امر در وقت ضابطه و قانون بشود متفلس و خجوشان فرستاده بعد از دیدن شاه طهماسب عزیمت فرست
تفلس کرد و در آنجا محل کشان جو و چ مقصود از خجوشان وارده شده شاه مطلوبت ایشان حصول صایه
یکر چه چسبید روزنامه ظهر که نوحه رسان و لای اکثر وقایع بملاحظه تطویل مقام محمد آری خود تشری
بیان نکته در پرده اجمال میباید ذکر همینگونه امور از قایده عاری و خارج از دایره مطلب نگار است آ
چون مقدمه مواصت بابا علی یک و بعد از آن این وصلت که خون دلیرانش غازه آرایش و تیغ نیزش
اگر تک پیر پیش بود و از مسیبات ایند و نابد پیوند شمرده پیش بر انگشت قدم نقاب خدایچه پند
کشوده همدا حکمت باخته الهی مقتضی این بود که بوسیله این دو وصلت تولید نتایج و تکوین مولیه
قدرت و شوکت انحضرت شده سرکشان افشار و اگر اد که اعظم ایلانته بعد از خود آزمائی بر عجز خود اقرار
و با خد پوزده عقد بندگی بسته طریق خدمت بنمایند و الا قباله این ماده چنان ماده قایده بود
که تولید این همه فساد و خونریزی و ایراث تراغ نیست نه نیز می کند ذلالت تقلید العزیز العظیم
در بیان کشته شدن ملک محمود و ملک اسحق با شاره قهرمان خدیو آفاق
در خلال این حوال بوضع پوست که تا تاریه که در مرو بنام ملک محمود و نقاره عصیان فرو گشته قلعه را
ضبط کرده بودند ملک محمود هر روزه در جزو نوشنجات ایشان نشسته آنجا بقدر تحریک بغاوت میباید
چون در مقدمه خجوشان نیز چنانکه مذکور شد ارقامیر که از جانب شاه و الا بجا و شعر بر محافظت انحضرت
صد و سیست مخفی داشته خاطر افروز ازین بگذر اخبار آلود کافت میسب بود در بنوقت که بر روزین
خیانت ضمیر فعال سابقه کرده افشامی او بر ابقار اجمع آمده محمد خان چوله با سر همایون و در بقعه
خوان محمد سیک بین باشی چوله که از کشته گان تیغ پیدا و ملک بود با ملک اسحق و سار سبند و ملک
محمد علی را که برادر کوچک ملک بود به نیشابور تدریر امعلی خان بیات فرستاد او نیز سومی به در عرض
خون فغعلی خان برادر خود عرض تیغ انتقام گردانید که بر سر می شایسته تلج بزرگی کی بود اگر سار سبند
سر سبده سو اگنی و بعد از قتل ایشان ملک اسد الله خان حاکم سابق بیستان را که در آن اوت از بیستان
خدمت و آمده بود با اولاد و اقارب و کوچ و منسوبان ملک مرخص و روانه وطن بالوف با محسنه

و بیان نصبت موکب ناوری مجدود قاین بعزم تنبیه حسین سلطان و
کیفیت جنگ سنگان در اتای توقف زیات جهان کشاد رض فیض خا حسین سلطان
که بعد از بیست و سه روز مجدود قاین میسرود اعتبار انتاب ملک محمود میستانی و اخوی و ساووس
نصبت و در غنیمت سالی کرده بایستی که از جانب انحضرت و این ولایت میسرود ادراک و در و بر سرین کرده
حضرت شمس لدی جمعی را در غنیمت او نامور ساخته و بی غیر نشد چون تنبیه قافه سنگان خواند بر مسطوح
نظر و بود در مسجد هم می چوشت مطابق قوی میل به افتت شاه والا جاه با پشت برانفر و سواران
سواران خاسانی همسانی نمایند بر دانی از انراض اقدس نصبت و بجز و حصولی آذانه موکب بیرون
آن سمت ترزل در میان حال انجمت راه یافت ملک طبعی و له ملک محمود ملک طفعلی برادر زاده
او و غنای بیست آن که در آن مکان بودند فراد کرده و بهوان رفت و انسرب غلج پیوسته که مدامت
او بیست و حسین سلطان در قلعه نخصر جسته و و در ایات صرت آیات در مقام نه ست و
و بندگی و عهد و بجز و شمر مندی در آمده اعت در محل قبول افت بعد از ان تمام معام انسرین
که که سنگین بجانب سنگان نصبت کرده و در فرقه سف بن تخیم سرادقات عز و تکیه گشته و در و ج
بتریب هرول تیب و نضباط انکریاست نهیب و نعبین ساسه و جوانان و آدریش طرح و برانف و
بر خسته و در مانرن آباد و له بایکد این مکان و بریر کرده یک بوم بود تو بخانه در یک پشت پس
انحضرت و جمعی از دیران شترهای که که کومان بر داشته خود بر ستر فاشه هر بر بخشی سپهر سوار گشته آستین عزم و
و پای بیست برده که می سواره و کاهی پیاده کشیدن تو بخانه میر جهنده و در شت صدف که آب
جز در دم سبب یافت نبشته آنهم نصیب اعدا بود و یکشانه و در دهان بیابان رحمت نوبتی نه را می کشید
در دوم صفر ترزل اجلاال بهبه دین واقع گشته چون جمعی از قافه در قلعه بهبه این مکان و جبهه در
و در که یک کر فیروز می تر در ان نظام و مصالحه که قافه از راه کید اظهار میسر کرده و تکرار جوی و قل
نکرده و بیست کسل بودند بنمت والای ظل العلی بدفع انظار بقدر و اخته انجمت چون حور را در معرض بل
و بدند زنده خدمه ز قلعه بر آمده و عهد کردند که سر کرده پستان رفته قافه بیارند و از منطقه بخانه حرم
و در کلاس اقدس حاضر نموده قلعه را بهصرف چند قاهره و بد بعد از استقرار این عهد سر کرده مر نور
نعمه نایب در رفته و از عهد خود باز گشته باز گشت انحضرت نیز بهبه دین را بسبب ضعف عده نتوان

از بیخ کنده مال و عیال ایشان را به مرض نوب و اسرور آورده و رعایای آن محل که با قلع و غارت و زبده
بودند مان داده اند و افتد ایشان را خد سوارات و تو کیش اکتفا کردند بعضی از قلعات و شهر را محبت
موده و کلاستر سنگان از اول سوارات نمرود زبده کس تر و قلع و غارت و زبده کس تر و قلع و غارت و زبده
فرستاده و بنده و پس از قضا اسفعا عرقا یافت که جمعی از دلبران توب قلع کوب از رص ملک
سنگان زبده و لای خوف بر سر قلع سنگان برده قلع را محاصره نمایند و منتظر ورود موکب و صید
نصرت و بانده و زیات همایون در چهار دهم ماه مذکور آمده قلع سنگان را محصور و محاصره
ساخته از طرفین با دخت قوب و تنگ سنگان ساز عرض جنگ شدند و سانج عجب که در آن روز اتفاق
افتاد و بنگه در جمعی که تو بچیان با بر والا کرم پر کردن و انداختن توب بزرگ بجانب قلع بود و حضرت ظل الهی
سر تو بجه آمده می زی و من توب استاده شود به تعلیم تو بچیان گفت در آن اشاک تو بچی توب با خالی
کرده و در مشغول پر کردن آن شد و حضرت با الهام فیسی عزم مراجعت کرده و همینک پنج شش قدم از آن
موضع خطرناک دور شدند تا گاه توب از حرارت بر دود گرفته شراره افروخت و بعد سطح کلاستر
فرود آمد و چند نفر تو بچیان و ملازمان مروی اگر در آنجا بودند بهما عقد فتا سخت کرد و وقوع این
عاده طالع فرای خاطر را گردید اما از آنجا که دل حقیقت سرشت اقدس کوه پیر جای جهان تو تحمل و ضمیر
خیرت نگر تیر پیکر و بای تحمل بود بصیرت انگیزی در این قلع خبری احوال حوادث از جا در
نمی پرد ظهور این مرز را خرقا کوک طالع خصم بد اختر مجول ساخته و سنگام شام که چرخ می جرات معرکه
سپهر و بهر متر غروب گذاشت و ماه دزدین گلا و بطلایه داری مسکرم فلک رایت ضیاء افراشت
طلایه دایان بهاسانی لشکر و حواست اطراف قلع پر خستند و مانند دیده انجم و اختر زنجانی بنام
دنا طلوع صبح ز شهباق توب تنگ قلع سنگان غوطه قلع ذات البروج سپهر نویدی و از سر و سمان
سوز و آرق با دلیج و ضرب زن فضای مومن عرض چرخ بوقلمون نمودی و آتش کلا توبهای صفت شکن
بر برج دوازده حصار رخنه افکن گشته روز دیگر تیر بهین پنج توبهای صاعقه باران شمس و زهر من جستی
مرو و زن میسبده و اینکه از صدات توب حصار قلع مانند دل قلع کبان تر از لایق فتنه یکطرف برج فرو ریخت
لیرت میدان نبرد وورش برده شیر حاجی انصرف کرده و قلع بعد از مشا و این حال از دور بنمایان در ده روز
دیگر که صبح صادق تیغ مهر گردن افکنده از قلع اتق سیر و کلاستر سنگان شمشیر بقیان را به یکدل کردن

کردن به حیدر دست در ذیل تاج است زود مقتبل و ادب سپورسات و سپردن قلعه کشته بقلعه برگشت و دریا
سر کشی بسپاردها و اینده آتش خیزد مردان زمان شعله و در کشته میشن انجم شیر بران آنرو قلعه را در میان
کرده مشغول بنیز شدند و در شب هجدهم ماه فروردین قلعه تصرف درآمد و مردان و زنان ایشان عرصه قتل و اسیر
گشته سرچین لکه کوب جنود و ظفر نشان و اسوالح سپاه قلعه محل مطایبی گوه توان کشت بعد از آنکه کار قلعه
ایمان ساخته و قلعه از متفقین بر واقع شد خبر از دستخطان قلعه با خبر رسید که هفت هشت هزار نفر از غایبه
برست به دستان سنگان و در میان آبا و گشته اند کوب و الا نیز بجزم مقابل شیر آباد در افتاد که در غرض
سنگان واقع و قلعه محکم و مکان خستیم بود و محفل فرایسردار داده بغداد و لیکل نیاه مستحق برای
فرقه کرده مترن مکانی مستقر فرمودند و روز دیگر قافله که بیک قریب جری بودند در مکان لیری وارد و در
فرسخی از راهی همایون کشته غافل از اینکه کرپشیر است در گرفتن پیش لبک حوش است در مصاف
پسنگ چون چشم مردم ایران همه را از قافله برسان و اول جنگ نظامی سپاه و خراسان بود و حضرت
فضل اللهی که یافته دمو را گاهی عیار سنج نقد حالت سنگری سپاهی بودند جنگ میدان را مقرون بصوت
نداشتند میخواستند که آهسته آهسته غازیان را با دانی خور طعمه خصم افکنی ساخته و بند ریج مقویت لغای باخته
ایشان پرورده بعد از آنکه ایشان را لیر و در عرض دشمن سنگاری شیر گریسازند و رخصت میدن جنگ را بنده
لوند لشکران را فر فرمودند که در همان لشکر کاوه خور سازج شیر و قنقار کسب بازی میکردند باشند تا رفته
جری و بعد از خود زمانی در جنگ میدان کار فرمای تیغ و دلاوری شدند پس آنحضرت بعد از ترتیب بطل لشکر و
استحکام سنگر با چند نفر از دلیران کاوه از سواره و در بر سر معکر حضرت اثر به شیم جلوه باد پای جنگ
نور و آتش فرود تیره جنگ و پیکار گشتند بر چپه غازیان بتنای میدان از جادو شده و در تهنیت
باقتضای رویه حرم حنان و ادبی خوش عزم ایشان کرده سپاهیان با انگر و آغاز دهم و جنوب و
تنگ و دونه و جمعی کثیر از قافله را سرنگند و شمشیر حرب و لوانی ظفر را بخون ایشان حرب کردند و تقصیر
به چهار روز بهین منوال هر که جدا از قتال اگر بسته بر دهنه غلبه و حضرت از بنظر فرو برده بسته بعمل
آمده در شب چهارم که سپاه خیزد نشین آمد و در معرکه سپهر از دایره باله سپهر اوخت و احشام هجوم به امن داشت
ملک هجوم کرد قافله حرب بهرب بدل ساخته یکانبه برات برگشته آنحضرت تعاقب مقرون بصلح
به حرکت بر سر برات ایوقت دیگر محول سو خوف و حنان شهبان بنیر بر ستام را بکشتن من اندکس

نکته سوم در ذکر وقایع بیست و نهم سال فرخنده فال

سزار و صد و چهل و هشت سال

بمقتور شریف بنده ملک محل از صاحب بهاری افشای صولت پستی نمود و مانع مغتنه و روح سوس
بنده خصم علمی شکر شایر داشت و خدیو جهان گیر بهار که مشهور غزل از دیوان قضا در حب غیر مت
یافته بود و در روز و حلقه ای نشسته فساد پیشه کاین دی را از دار المرد چین برانداخته سپهر بدست
چهار تنه کی بر در قوسیا میرید بمالایک بختار دست یافته بسوط لایه گشت و حکم کلهای آتشین جردن موسی
فروردین چون در سبط خاک روان و جاری شد مجلس خیرین آری گشته گشت لازم شش عید بانصرت و مانع بقدر
رسیده چون از دیوان بفصل آفت مایه آید و بیکدیگر مایه بد حکم قضا بدولت صفویه نصیر
بطلان آن گناشته ملک تقدیر شد و در روز و زامور چینه از کمن عید جلوه بروی بکر و یک فصل صایب
منتقم آری بجزایا تخصیص آمد و لک محلی بنده از محلی آن احوال بیک ادکان دولت پادشاه و اولاد
بیک مفری با کرب جانی و سخت ملی با استانی جمع کرده تقریبات سبب شکست بر آری ندست دار
دست بگردند و آنچه منافی مصلحت بود بجاورد و کاه نورجی آوردند هر چند حضرت ظل قهری پادشاه پاس دست
صفویه بیشتر در مقام منع و تهدید انجماعت مدعی به بیان مفاد مایه بیکدیگر بختی این آودت گن
انصاع لک گشته نشینند با وصف بیک عیس مروی شان خرم از و دیوار دولت بیک برون بیکه است
بیک جهان کرد قوت عامه را در چهار قد جهان پیدین و جاد بیکه بیکه از طلب جالبینافع شعله هر کوه
و بر زن ساخته بیک سوانی و بر زه زانی حلقه کوب در دست و دشمن بیکه بودند و حضرت بنا بر ضابطه
خاطر پادشاه همه وقت مراعات حال ایشان و منع مفاد آن و بداند ایشان نموده و کختار زر و بلف و ده کی
درشت آن معانی بیکه مکرر مقصود اینک انظار بدست بد و محلی از کریبان حال لایه کوتا و سوزند
تا آنحضرت با تمام کار یافته برات و اصغر خان پر دانه و بعد از این فتنه و حلقه ای باتان از آن
چون ذات انجماعت برشته آب بکل غرض و ترک عادت موجب مرض بود و عین زیان کاری چشم
طبع منظور نمودن پوشیدند و کار دشمنان را بیکو گشته در احوال کار این دولت نادره بیکو شیدند
نقصه شاه و لاجه در باب توجه بیک جهان کشا با صفویان مکرر با آنحضرت تا کید و الحاح ندید نموده و
آنحضرت در برابر گفتگو با اقامه معاذیر و بیان موانع و مجاذیر میفرمودند که مثل اینی مرآت بستم

قوی دین زد و یکی گزاشتن و رایت عزیمت بر فتح دشمن دور دست افراشتن رویه حرم مقتضای سقا
ری و عزیمت اول قیام دشمن همایه باید پرداخت و بعد از آن کار سفر اصقانات باید داشت شاه
همه سبب بجزئی ناشی از بهانه و وضع الوقت میدانست و بعد از آن حدیسی برده آنکه میبایست چنین نموده شد
که بجزئی رضای شاه و اقا جاهد از پیشا بود بجانب سلطان آباد ترشیز حرکت کرده و در اینجا سلسله
صمیمیت منعقد ساخته و مقام متوجه برات شوند پس مرد و داور سلطان آباد گشت حضرت علی الهی
بنوینه چار پر دخت بعد از آنکه کوکبه والا در شرف نهضت و آمد عیسایان دولت شاهی لغز و کبر بر طنب بود
آورد و در شاهانه گرد و دایره موافقت خارج آیدنگ شده عزیمت ازندان نموده با خود مختار ساخته
که اینچنین در تاسع و در میان بر دانه خدیو به حال بود و محمد علیخان و لدا اصفهان خان نایب سلطه سردار
سمت عراق آمد و بجان باشد و بجزئی بپایم فرستادند که بخو که تخته کرده اند متوجه برات شوند
و خود بقصد زندان روانه سبزوار شدند پس خود بلند اقبال اندازد خوف با خرد عازم برات گشته و همچون
موی فلک میگرچه منزل راه رشک منار را و غیر ساخت ایمان دولت شاه و الا جاهد شروع با افعال
کار خراسان دور و نزدیک از خود بر اساس کرده است بجز سلسله با مالی بیکناه آتخذ و در خضر با یکسان بنویس
جمعی که از لشکران معسکر حضرت اثر و در سوگب والا عازم سفر بودند تندی آغاز و دست نظامی و دایره کرده
خواستند که این قریب سنگ نمره در میان لشکر حضرت اندازند انحضرت چون رخ کار چنین دیدند
از عزیمت سفر برات منحرف بجانب رضایه دشمن منعطف گشته و سنا و دولت باز از حرکت ماصوب
خود متقاعد گشته بر سر قلعه کهنه مستکان که در این سبزوار و پیشا بود واقع و بیک طرفی طایفه زلفیری خراسان
داشت حرکت کردند **توضیح** این بیان آنکه چون طایفه از بغاری سکنه قلعه است بر خراسان
بحضرت علی الهی شدند و کار که از آن سرکار شاهی بتفریق و بتحصیل این نوع طوایف است
ناقص میگذاشتند تحریک بعضی از اعیان قتل و میر آتایفه و انصب العین ضمیر ساخته اجمعی که بهر
رشتند ز سبزوار بر سر آتایفه بخار و قلعه تصرف کرده بنوب اسر قلعه کینان برجهت سینه و در حال
حال بر رضایه که موسی و یکی که از نو سالی ابالی برات بود با جمعی از اقا غنیه است خت حیدر با جمعی
از حضرت علی الهی فی القود بقصد شد و او آتایفه تحریک نوای منصفه کرده و بعد از ورود و قلعه سگاه بخت بود
خبر قلعه کهنه مستکان جمیع خدیو جهان گشته و شاه و الا جاهد نوشتند که مقصود ایشان قبیله طایفه بغاری

خاری بود و وجه کل محل بصل آمده چون همیشه تنهای قیافه داشتند و حال انطباقه تزیین می نمودیم
وقت دو و بیست و سه مأمور و ملکات پانجاه اند و در کونه مشکان کادی باقی مانده جمعیت خود را داشته
بهر واریه که سر راه بر موسی گرفته شود شاه طومار بده جواب نوشت که شما بکنه مشکان میاید
مکه آس نیست و ما بسز و ارنی آئیم که قله و ذخیره نیست مع بذایمان اند و ایت از حکایت غیبت ن
تخریه و و نکته و همان معالیه سابق پیش گرفته میجوید و ایتامی و لایت خراسان احکام نوشته رفت و
که انحضرت از جمیع مقامات ملکی مملوک است بسیار دانند انحضرت چون از کلهای خود روی بنحو بها
پشتام را بچند خاق کردند و دیده اند که مردم ازین باغ بر می میرد تازه تر از تازه تر می میرد
فی بقوه محمد حسین خان حاکم خدیو شان را بنحو شان فرستادند که مشغول ضبط قلع بوده که اگر ادا
خواهد که در دوی شاهی با عانت شاه بر روی خان آید بمانند پر داند و خود بجهل تمام به شکر بجم
اقتسام عازم بسز و ارنی آئیم که قله و ذخیره نیست مع بذایمان اند و ایت از حکایت غیبت ن
سلاطین نیست از تقصیر نظام و در گذرند چون جوانی در دق صواب نیامد و ایت مشکان کشته رفتی
بر وقت مذکار سیدند که اتباع پادشاهی تیغ عاجز گشتی انیز و خجسته او را خو نیز بسته و بجهت قلع
گرم قهر ستیز و نیز شده بودند اعیان دولت در قلع و ابر روی انحضرت بسته از باب ممانعت در آمدند
حضرت قتل الهی کس قلع فرستاده علت منع از هتفار و برای کشودن در دق قلع تا عصر آن روز
چشم بر راه انتظار داشتند چون کار از تحمل و ایت کشته قوب بر حصار در و ایت بسته بعد از آنکه صفیر کلام
آورد ز بند پندم جنگ بکوشش انطباقه تا خرومش رسانید ایشان نیز بیات مجدعی از قلع بر آمد
پشت بدو از قلع آغاز تلیک و انداختن زنجورک و تفنگ کردند انحضرت شاه بعد از کرد و کرد کوش
نجات ر بن بست و سرور کردن فراز از قوی دست دید از بیان انخلاعت استند و انحضرت بجهت
خل الهی پیوست و شرط کرد که من بعد از عهد مصداق وقت نکول از رضای خاطر اقدس صل و اول نوزده در
اتنای حیص و بهر که حضرت قتل الهی ملاقات میکرد و خجسته در سبب هر خود را نماند و کرده
محمد عبیدجان تسلیم داد و با اسم بیات سلطنت اسود بر ارق کرده غلامان و مجرمان را با حاعت انحصار
نوکید نمود و شاه بر روی خان شیخ الملوکه محرک این مفاسد و در صد و خیالات فاسد بود و ایت که حضرت
قتل الهی شاه و ایت با عز از و ایت اکر ام در نزدیک خود جا و مقام و ایت آتش آرم و ایت

و عیان را با محمد علیخان از حضور و دور ساخته بهمان شب جمعی از غلامان و محقران پادشاهی بفرستند
نختری که بکینه بکاتبان از دران فرستند آنحضرت چون وجود و عدم و حضور و غیبت آن طایفه را مساوی
بیه سقت متعریف که احدی مانع ایشان نشود و روز دیگر شاه طهماسب با اتفاق چراغ بیک افشار و جمعی
مستعدان روانه درض مقدس و خود بر سر راه موسی احوالات الطهارت نموده در آنجا خبر رسید که موسی بیارجمند
به تاخته دور و زبیر از بیانات کاین و محولات گذشته و بهرات رفته آمد موکب و الا نیز مراجعت و در
حین تصرف از روحانی غلبه خفص آمد که متعلق میرزا احمدی کلاتر غلبتی بود که گشته کلاتر نیز بر
قلعه است در دوان سیورسات با پتزد گشوده پس غازیان با امر آنحضرت که گرفتن شهر مائنه ببال
ضم بروی دست هجوم آورده قلعه را تصرف و کلاتر را سیاست کردند و از آنجا مشید مقدس متروک گینه
تصرف کرده باز پادشاه فلکیاه را در امر سلطنت مبدطالید ساختند

در بیان کیفیت
محمدرضا خان یا اگراد و ترکمان در محل موسوم بکرمه خان

چون بعضی از فتنه جویان ستمکار طلب طالب فرصت بودند که محرک مآذ و فساد و رخندگی بنیان دولت
خدا داد شوند از آنجمله ترکمانان ننگه ویرک و ساکور بودند که باین درون که پشتر آباد و نواحی پشت سنگی
رشته بعد از وقوع این واقعه همه روزه بهجت همین و درون آغازه دست دراز می میکردند بهای جایان
فان بوی نصرت آنها در موکب شاهی بهرزم نسبت به طایفه در حجاج حرکت در آمد و فرمان داد بهر خا و پیوست
که اگر چه لشکرک و قراچه و لوهم درین مغر خیر اثر ده معکر انجم اثر حاضر شوند آنطایفه خصم صا اگر در قراچه و
بترکب محمد حسین خان حاکم چشکرک سر از اطاعت باز ندهد باز و سالی اگراد در عمت آینه و سیمقان در
در موضع مشهور بکرمه خان بهرزم فساد و جمعیت کامل کردند چون موکب و الا متوجه سمت حسین درون
بود و خبر آمدند بر اسیم خان را بارجم خان حاکم کراچی و قشون معروف به قبیله انجمن است و در دست
دخود و کلات و ایورد بر سر ترکمانیه روانه شدند و در موضع نزبور فیما بین بر اسیم خان اگراد
محبوبه قوی دست داده و قلا اگراد مغلوب و جمعی از ایشان مقتول گشته هنگام شام که ویران حرات م
به عکس خود بری گشتند طایفه اگراد متعاقب ایشان هجوم آورد گشته جنگ در پیوستند این فتنه
شکر بر اسیم خان را پای قرا از جاد فتنه و شکست فاحش یافت قریب هزار نفر از غریبان در آن معر
مبعوض تلف و آذینه بر اسیم خان یا جمعی خود را بجوار شهر و بیوز با شنی رسانید و متعین شدند و در جم

در حرم خان و سرکردگان و دیگر از بهمان خارج قلعه نریت و بکارهای خود عزمیت کردند بر سیم خان بعد از
چهار روز در خلعت شب که قلعه را از آنوقت حالانست از جانب قلعه نریت و یکسان قلعه را نشافت و در خلعت
آسی احوال ایات حضرت آیات کامل قانداغی که مدد دشت قیماق واقع است رفت از قتل و غارت نریت و شردن
بسیار غارت و انصراف یافته بود که در عرض راه این مجرای جمع چانداغ جهان و اور رسید با وجود اینکه حدود دانه
و مصلحتان و درون مشتعل بر کوهستانات پور نمود و برف را بسیار آمد و در کرده نریت و نریت و بسیار و شوار بود
بینه و غرق از راه و نریت و درون از مرض احمس و خود با شاه و الا جاء از راه چلی کراب بر سر اگر او یلغار
و همه جایادگان ایستادن و کوبیدن برف امور ساخته بر اثر ایستادن بصورت آزاره نریت کرد و نریت
سالمین و کربه خان کشته بر کسیر خان باقیه لشکر از قلعه را از خانم خدمت خود کرد و نریت و نریت و نریت
چهار سالی بنیاد شد چون از برادر و الا کمر سواد و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت
ضربان ریاست و مقتضای قوانین ریاست امر و الا بحسب هر دو صا در کشته اگر از نریت و نریت و نریت و نریت
تا چند روز هر روز ز قلع و مقتقات خود برآمد و آتش جنگ می فروختند و از آن معاندت سوامی خسروان
چیزی نمی ند و خند تا اینکه جمعی کثیر از ایشان بقتل رسید تا چهار متعده خدمت و چاکری مقتبل اطاعت
و فرمان بری کشته عمد کردند که بعد از انصراف مرکب و الا نمامی سر کردگان بر سر کرد و کوبیده و دانه از مرض
اقدس شوند حضرت نیر و نریت هستند عامل و بجانب مرض احمس نصحت کرده و در عرض و ابراهیم خان
و محمد حسین خان را از حبس مرض ساختند و تمامی معارف اگر او بر طبق قوه که چهارمی خود را متعاقب
در مشقه مقدس قامت و در مقام اخلاص و دولت را بی قبول ثبات و استقامت کردند و از انجا هم خان
که بلخی پیرگاه مملکتی سرآمده با بال استر اباد و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت
و نریت حضرت ظل الهی بان سمت و مقتول شدن ذوالفقار خان
بتبعی قهر حضرت رب العباد سابقا سمت تحریر یافت که هر روز که مقدمه کوه مشکان
شد و الا جاء در خضیه خود را از بغل خود آورده و آورده کردن خستیا محمد علیخان ساحت محمد علیخان
نیر افواج غاربان و خاصان شایبی که حاجب سلطنت ظل الهی چوب تر و منع و پیشانی بی نریت
بود و دارد بجام کشته ذوالفقار خان بنی هم خود را بنیابت باز نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت
چند روز چون کار استر اباد با خلل افتاد و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت و نریت

بأنه علیخان فاجار تقویٰ بخش کرده خود بجانب مازندران شتافت مقدار آن رحیم خان کرایی که زنجانی
حضرت فضل الهی بایالت هرات آباد منصوب گشته بود و در هرات آباد و قلعه علیخان هارم هزار جریب و مسافت
گشته از آنجا جمعی ز قاجاریه را با خود متفق ساخته مراجعت و چون در میان شهر تیر تحریر اهل قباد و آذانه تیر
بسته او یافته کار بجائی رسیده بود که اهل محلات خون و مال یکدیگر را حلال دانسته به حسب اموال قتل نمودند
و حرف بیعت همه بکر میر و همت رحیم خان پای ثبات بند کرده عازم کرایی و قلعه علیخان داخل هرات آباد
گشته پس روانه مازندران و در الفقار خان را که یار و دگر خود میدادست با داد خود هستند و بنزد
بجمعیست تمام سده دست تعدی بر و در و در یک کشاد و بعد از چندی سر پنجه بر کس ایالت کرمان
خاطر ذوق الفقار خان گشته چون الله علیخان را محفل مدعا میدادست او را گیرانیده شب که سفند دار
نزد بروج ساخت و در و ثابت بجر کلمات مذبح پر داخت بعد از آنکه این اخبار به سمع خدیو کا سکار رسید
بعزم قلع آن مآذ و فساد با جمعیست زیاد بصرعت برق دندی با عازم هرات آباد گشته چون آذانه تیر
موسکب همان یون سامنده و الفقار خان را که شمال داد چنانچه در آب ایل بدان میدان یافت و خود
فرشتان بیایند بازار گرفت تو بکانه را از راه پس برآوردند آخته خود بعزم استقبال پیش آمد تا آنجا
شهر قیقاچ انداز سهیم صلابت گشته راه را گنج کرده بکران پهلوانی را بجانب مازندران تاخت و بعد از
ورود موسکب جهان گشا بطعام که خبر فرار او بعرض والار رسید کس برای آوردن پادشاه که در راه عرض
اندکس توقف داشت روانه ساخت چون دران اوان تر کمانینه بیعت ساکن داشت قیقاچ اظهار
بنی و تفق پس کردند قبیله ایشان را از لوازم دانسته تفنگچیان پیاده را روانه هرات آباد کرده خود را
راه گفتاری مرکب با تار و تیز تک و در یک شب از بطعام وارد دکن را در دژ ترک و فوجی را نگه داشته بدو
عرصه مبارک ساخته و در هرات آباد شدند بعد از پنج شش روز موسکب شاهی تعجیل وارد شده انحصارست منوچهر
در مازان گشت و شاه طهماسب در اشرف متوقف ساخت و خود با جیش بخیر خدش هم در فرشت
گشته محمد علیخان که آذانه تیر کوب منصور اندیشه مند و بیعت اهل رفته بود و بعضی خاص پرش بخت
گشته و آذانه تیر الفقار خان که از غایت تهور چند مترل پیشتر از محمد علیخان در شجانه صبر و فریاد است
ایچان فرستاده بود چون متفرشت که حکام و اهل لی کیلان راه فرار بران خیر و سر کر بر پاسدود
شاید که کوچ کر را بسته یافت روی غریبت بر تافت و با جمعیست خود و بعضی شیر و حیات موش

کجاست باز فرستاد شتافت هر چند که در باره او عفو و اغماض کمترین ضمیر انور میداد لیکن آن کم عقل
 را به سر و سر و راز و باغ چه کرده با جمعیت اطراف در بحال عثمانی و خود عثمانی غم آمده درین
 روز و شبکات و از حقان زنبورک و قنقار پر داخت و غنچه شکست خورد و گوش زد تو و یک درخت
 چون بخت است در رویه اوب دور و آمار فساد از ناحیه او جلوه کرد عرصه ظهور بود بعد از درود و پیشگاه حضور
 و جوش و رکبه ای سرزانی و سر داشت از بار سر یک ساخته و ببار سپید که در طهران و دورین
 و جبهه تصرف لغات بود جمعی را به جابر و شوابع آن سمت و قوچی را بر کرد کی محمد زان فاش شد
 بی نظمت و همنان و محمد حسین خان زنگنه را بر داری کیلانات که در تصرف ردیت بود و سر ساخته
 که باغی آغور قلعه خان زیاد اعلی دستهای ولایت بازندان بهما نظمت حدود و کیدان پر داند چون
 عزیمت سفر بهرت در خاطر اندکس نصیب یافت بعد از آنکه رخسار آن فتنه و جور از عرصه دولت زایل و از نظام
 عوام غروب و بازندان فراغ حاصل کردند و از آنجی طلب کیلانات بدولت در کسبه فرستاده و در حیم خان
 در ایست سهرارد تمکن داده امر فرمودند که با سپاه استرآباد و کرمانی دایمتهای نوروز بموکت فیر و ملحق شوند
 چون حرم محرم شاهیه در ساری میبودند تدارکات لایق بجهت سرکار خاصه و اتباع و خدمه بان آن سرکار دیده پادشاه
 را در داندندان گذاشتند که متعاقب به مواعده تقرر بعزم سفر بهرات در مشوره مقدس حاضر گردند پس صفه خان
 به جانب فراسان که ده تو بجانده را از راه بهرین و خورشیدشان روانه و خود از راه جاجرم و نیشابور به یالغار رض
 اندکس یا متفر که کبه منصور ساخته متعاقب اعظم حضرت شاهی و بعد از آن در حیم خان با تشنه آمده در اض
 و قدس با حضرت پیوستند **در بیان وقایع تخا قومی شیل** در هیجدهم شهر شعبان
 معظم نقل که کبه نیر عظم بهر منزل حمل گشته خدیو بهار ساز ویرک بساق کلزار کرد و گردن فرازان گلستان
 بخود و منظر غنچه و از بار و جوش حضرت و حرمی هر و برکاست و سپاه شگوفه و امتداده بجیش روی شیش
 نموده نوای جهان آرائی از سر کوهی برافراخت یلان قومی شاخ اشجار از دود و اخسان نیر کستان نیر نیر
 و پیره گلستان چار از اوراق طری پنج خیم افکنی کشودند لاله پیر سیاه بر دوش افکند و کلان محمود غنچه بر دست
 گرفت ترکش بندان شاخار نیر و محان بر دوشند و تیره داران درختان سنا تهای شگین کلزار فرستاده جنگیان
 به یکینه پیش بر زاری کللهای قطره بر قالب برک کل بختند و آتش از آن برقی توهای بعد از برتر و ده
 کردون کشیدند و جنود فروردین یار پایان سبک خیز نیم را به افقه لشکر بهمن برانگیخته و خطه کلزار را که از

نقد ب زمان مقام افغان تیغ و زعفران کشند بود از اخذ او بیگانه پروا ختم محل نرسائی نری عند لب
ساعت و ممد زه چمن پنازی پای تحت سلطان بهار و مقرز لبا شیه کل کرد بد مجلس جشن و مجلس با سرین لشکر
و عظمای پیش کشند بعد از ایام سور و سرور و بر تیه به باب فرود افتد ختم خبر و سرور و خند و هر یک
از داوران عرصه کین را بطای نقد و اسباب سلاح فراخورد کجایش بهره مند و از شایسته ساختند
و متمسک و کرطای نقد ابدالی و تبیین حقیقات سبیلای ایشان مجلس
تا آخر با فاخته ابدالی هرات در صدر کتاب نگار شش افت در محرم شانصد که محمد و علی محمد بر بختان سید
شد محمد خان افغان که در آن عهد حاکم هرات بود بدو پس تنجیر شده محض آمد چهار ماه قلعه را بمضیق میزد
نذخت و الاخره عرف و نواهی را تا خند را بیت عزیمت منگوس ساخت و بعد از دود او هرات فاخته
براء شود پدید ذوالفقار خان و له زمان خان از شو را بگ آورده در هرات حاکم ساخته و در سال هزار و
صد و سی و هشت مطابق بیل رحمن خان و که عبداللہ خان که پیش از این حاکم حکومت زمان خان در
هرات بقتل رسیده بود بمرزم تنخواهی پدید و در هرات کشته اعدا شتقاق و نزاع کرد تا اینکه فاخته
برای اطعمای نابره شتر ذوالفقار خان را بجانب باختر و رحمن را بسمت قند آرد و فراده روانه کرده الله
یار جان برادر محمد خان را در سال هزار و صد و سی و هشت از ملتان آورده و در کین حکومت کین ساخته و
چون عبداللہ علی ملک کو زان که سمت بمرزا خاوی ذوالفقار خان داشت از الله یار قاسم خوش بود چندی
در رمی و شت آیمیز کرده خاقیت پدید و از روی کار برداشت و ذوالفقار خان را از باختر آورده و هرات
نفاق بر افروشت ششاه نایره بدال بشتعال داشت تا اینکه فاخته دامن اغایت هر دو چسبید
ذوالفقار خان را بجانب فراده و الله یار خان را بسمت آرد و باقی فرستاده هر یک محلی و نا صینی و مالک
شدند بجا که در سر کرده بمرسیر دند و بعد از آنکه خبر قوی بدو موبک منصور کوشش و ایشان کشت ناچار دیکر
رفع کوشش و آغاز سازش نموده فراده را بد ذوالفقار خان و هرات را با الله یار خان ختم خاص دند و بعد
تا میر کار قند و در سال هزار و صد و سی و یک مطابق بچی نیل حضرت ظل الهی بزرگ سر هرات کرد
بعد از اجتماع عسکر بنیه بسیار بفر در روز چهارم شوال که چش و شمش روز از نور در غصه یافته بود
را رض قدس حضرت کرده اولنک یا قوی را که از سبز و تروی طعنه بر چرخ میر و ده کون میر و مفرد در آن
حل عقدن ساخته و از آنجا کوچ بر کوچ غارم مقصد گشته در تربت جام چند روز لکر قامت بد خند

ند چشمنده و در آن مکان خبر رسید که هزار نفر از افغانه آمده و قلعه فرستاد آباد با خرد و محصور ساخته اند حضرت
صلواتی که چهار روز در نظر از ایران سرگردان را از تعجب تمام البقا نمود و بعد از آن در آن مکان معلوم شد
که فاعنه گشته در باز تربت جام مرز جغت و تحریک لوای آسمان سا کرده در منزل کار و نیز تربت نیپ در
فر و تعیین طرح و بر اول آن ایستاده و متول و متولیه سینه و میره و قول پر خسته شب که فردا بود
در آن روستا بنشیند و بیدار بمانی معاینه در آن روز بر فراز این نیکون حصانیه آمد جمعی پشپاه کارگاه و بقوله
محور ساخته و خود نیز بعد از غلبه فخر اعلای لوای منصور کرده و قراولان خبر رسانیدند که آید بار خان جمعیت
تمام در دو سوید شده و شخصیت آید برای آنرا جرحی بر دوسای بدلی گاشته کلک صلاح بگیرد و بشتر ماحلت
رشد و بخیرین نموده بخیرعت جوان احوال زبان شمشیر بزرگ در روز دیگر سر حوض و غار و در مضرب خیمه سپهر
گشته و در آن مرزج صلابت و با سمانان کیوان محاببت آنشب پیاس داری شکر ذیل عداوت بر گمر
زودند فاعنه نیز در راه و دیوار است کار قلعه احصان خود ساخته و بعد از آن در خیمه اندیش موکب معده از دغاد و دغاد
در زمین فرسخی قلعه بجان که سوید منحد گشت افغانه لایه تربت بیسکه و آید یک مقابل لکر حضرت اثر کرده چون بنهجه که
سوق گرفتار یافت عینه قمان بکمر قریب ایشان و بر و بر و باد بانی شبید گشته بر اهل ایران هستند و در دایات هستند
و هستند انحضرت میگویند که تحت مجاهدان غازی سپاهیان با آنطایفه نیز پیوسته است بانی نموده بعد از خود از آن
قد می بیند کین گذارند و بر نکشت شان جان سنان پرده بند از رخ کار نظایفه بر دارند و بعد از آن بجان و چنگیان
پیاده و حصار شکر محیط و ساخته جلی از سواران نیزه کننده و کینه از آن مرصه گیر و در آمد بر بر قبول همایون سنان
طرح تعیین و بخیرین سپاه گری می گام آید ای سرگردان کهین شده و آن افغانه بجان سینه حمله در گشته پیادگان طرح کر که
مینه در جنگ پیوسته در آن نشا فوج دیگر از افغان دست بشمیر بجان پیادگان هجوم آورده و در اصل ایشان
گشته خبری که نهاده پیادگان پیش گشته و از بر گشتن ایشان و در آن نیز بر گشته جنگ از گشت گشته بر یک بود و می
رود که مفران آن آیت فتح الهی حضرت ظل الهی شمشیر نیز بر عرصه شمشیر کار و دیگر گشته کینه از پیش آن نرفته
ساک پاک نه چشمنده و بآب تیغ جان سوز آتش جزوت خصم با و پیادگان ساخته کر چه زردی و تحو و تکلیب
بنهجه و بیب فوج پیاده و رامیه این را نداده سواران افغان را از پیش برداشته آما پای است انحضرت که سر کوب
گشتان جهان بود و رخ نیز بر داشت چون شب بر سر دست داده گویند نظر قرین در میان مکان فاعنه نیز در
حون کار قلعه ترول کرده و با عیان بهین که آن مکان آید بزرگ و در آن شب چو شش و شش و شش و شش و شش و شش

ن تالی کرده و محضر چاه آبی بر توش عظمی افشانده روز دیگر که سپاه بنجم از کافرقه غلظت لیل کو سس جیل گرفته سجا
عرب بیل کرد و فاخته حرکت و از راه کوسویه گذشت و در یکست آب بری رود و آن دوی همایون نیز متعاقب
بشت رفت و در یک طرف رود آمدند و از رود از هیچ طرف بیک قدم نکرده و از راه خاطر افسس آن بود که روز
دیگر جرم کوسویه وی ملغز افزاد صبحکایان چون توب اندر دیوان افق کلرانه آتشبار عوار از دهن در انداخت
در همه جهان بسیار سیاه غلظت پر خست معلوم شد که فاخته شب بکانه خود را بجا دوی روی حضرت نرسیده بود
وین می جنگ بسته و پس آنخایند و بسته شده فوجی از تر رود خانه و جمعی از جانب یمنه هجوم آورنده پیستود
روزی پیش غایب و خیر و کی را تهاجر و کی کرده تفکیکیان پیاده را که سختظان بخت بودند از جابر داشتند در آن
لن مانیکه تا رسیدن آن دلاوری و منظمه پرواز سرور می معنی حضرت نخل اهل خانه خیر فزان با شمشیر
حدود بر قلب نگزیده زده از میان پیادگان و عباد کریمه قیمین الله الخلیف من الطیب بنظر آرد
تا هنگام ظهر نیز نقتال اشتغال داشت بعد از ظهر شکست فاش با حوال آنخایند راه یافته جمع کثیری
از پشان بر روی قدم شتافتند و بقیه اسیر روی برانته عیان اطفال خود را که در غلبه است سر راه بود
بر گرفته و ردیف خود ساخته گاه دانه هرات عثمان باز نگشیدند و عساگر فیروزی آرد و خل کافرقه و ششوع
بجزب غارت خیم و اسباب آنخایند کرده تو بجان و غار خانه انجماعت تیر بدست داده و از منزل باط
چرخشده و هر سب با غرق و تو بهای بزرگ بغیر شاد و روان کردند و خود با تو بجان اهل و تیر پان
هرت شدند و فخر خان و فاخته مجد و جمعیت خود درست کرده مابین شهر و باط پریان که در فرسخی
شهر است بستانقبال آمده تخت مغیری عریض مشرب طلب صلح بدست و الا فرستادند بعد از آنکه از راه نزدیک
برآمد و زبانت شکر حضرت شریک بایر و میل و بقاعده افغانی کرده و سکی نگشته بکانه ششیران میانه افغان
نه خسته بعد از خود کشیده بویات مجبوعی با شمشیرهای آخته در محال جلاد است بکانه سپاه حضرت به تاخته
پیادگان جرود و بختند و خیره کی آن فیض بانی بجا میاید که کار از تیر و تفنگ گذشته بیک کار و دشمن
رسد و نه بندی صوم طلیع و حرکتی فرود تا نیر و زبانش تیغ و خنجر و دوز خانان سوز میبود و هر چه سجا
را اگر و حضرت سیف آید بر خاک پاک افتاده تنه با طلب آتش پاک تند تر از بار بای و بعد شتافتند
هر چند که مقام خضای نقاب سیکر و انار اموات روی حرم مانع آمده احدی خصیت یافت که قدم پیشتر
و در بین روزمگاه موقوفه کوکبه عز و جاده کشته بیگانه آشوب جنگ فرو داشت باوشدیدی بر جوت محلی که

بجاییکه نزدیک بود که گره خاک بیاد و عالم امکان را عنصر از یاد رود و شبانه روز صرغین از کثرت گرد
و خاک چشم از جنگ پوشیده و در همان مکان کشت کردند و در ستیوم که شدت غبار سنگین پذیرفت و در
غروب آفتاب که بیرون رفت باز از جانب الله یار خان آدم آمد و طریق مصالحت جست حضرت بزرگوار
فرمودند که تکیه بر عهد تو باد و صیانت تو کرد ما و ام که جمعی اند و ساسی ابدالی دارد حضور نگشته تعب
خسته مست مکان نگشته شاد مصالحه در آئینه حصول صورت پذیرفت پس از جانب الله یار خان عهد غنی
عیسوی زانی و چند نفر از معتبرین آمده و عهد اخلاص است ایند حضرت بنز مسئول انجاعت را قبول و بحساب موزن
عطف عنان شمول کردند و روز دیگر خبر از الله یار خان بعید الفنی ابدالی که سر کرده معتبرین ایشان بود رسید
مشعر پسینکه دود افتخار خان حاکم فزاد با جمعی بسیار با عانت ابدالی آمده انظار باین همیستان از
مساعده و استیفاء ایشان نگشته اند بعد از حصول این خبر بزرگوار نظر از دلیران معرکه زر مجوقی و بهشت فسرده
که دود افتخار خان بود روانه و شکبان را تخیم اردوی بهما یون ساختند و دور و درازان مکان رخصت
نداختند تا دود افتخار خان بد ظلمت لیل با جمعی از پشت شکبان گذشتند و در کمین گذاشته بودند و در ستیوم
باز جمعیت فغان نمودار الله یار خان با فوجی از سمت شرقی آتش افروز و از هر طرف و سپکا رگشته دود افتخار
بتر جمعی نبوه ز کمین آتاکه بر سر اردوی بهما یون رفته مشغول کارزار گشته حضرت ظل الهی فوجی از غایبان
را بعد فعه دود افتخار خان کسور داد و بیشتر دود و دوسنان جانور از سر بر نه دور کرد و آتاکه فافعه جمعی کثیر
کله و توب و تفنگ دزد خرم تیر و شمشیر گشته به شکام شام و دلیران طرفین دست از جنگ باز داشتند و در حوالی
قلعه موسوم به بیاد کار و در محاذی یکدیگر نصب لوازی قرار کردند و روز دیگر که کوه بزرگین هر طرف در می آغاز
جبهه گری کرد و حضرت کس فرستاده و شاه دلاجه را تیر از شاه آورده و بایند و غرق و جمعی از شکبان
به تیر شکبان که گشته دوباره بجانب برات اعلام اعلام حضرت آیات کردند و فافعه دزدان
شکبان و با جمعی تیر به جنگ و بعد از تقارب فتنه بجهت تمام دست به شمشیر حمل و گشته و تیر حرف
شد یک توب و تفنگ عرصه را از شکبان بر جلوه قبول تنگ کردند و صبحگاهان که سر بزرگین که در محاذ
فنگ فرستاده و ساخت چند نفر از فغان و اردو عازر جانب الله یار خان طالب امان شدند حضرت
فرستادگان را بر گردانیده پیغام دادند که ما و ام که عظمای افغان خود بخود است و اندک سینه تیر و یک هزار
غازیون و جات بر تن و سق و بدن هست ترک رزم و فتح عزم نخواهد شد پس جمعی از دزدان و تیر

درک خدمت سرور کردن خراز و اندر وی عهت از چهره ساری زمین نیاید گشته عرض کردند که قافله عظمی
و بدی هر دو حیثیت قدیم ایران بودند غلبه بر صدها خیانت گشته آنگاه قندهار و بعد از آن همدان را که خرازگاه
غلت بدعت بود تصرف کردند و ابدالی بدلتی بهر خواهی ایران با غلبه در مقام جنگ و جدال میبود اگر
مقتضای تقویت پیش ازین بسطک و باور ارضی و در مقام مؤامذه احوال زمان ارضی نبوده عطف عنان
قطر توأم و تقبیل طایفه غلبه را ابرم و اقدم دانسته بعد از تقبیل انجاعت کرده ابدالی زیاده رسد بقدر صده
بی واحد عت بوده حلقه بنه کی در کوشش و غاشنه خدمت بود و شش خواهند کشید هر چند که این معنی
مخالفت می شد و راجاه و احیان دولت او بود اما آنحضرت رسول نظام را موقوف قبول بخشیده ایشان
را در خدمت خزان و نام غریمت بجانب شکبان فطانت دادند روز دیگر محبت می نمود از عطای ایشان
پیشکش و هدایا شرف اندوز تقبیل رکاب فیروزی نشان گشته بخلاص قافله بهره مند و چند نفر از
رؤسای معتبره ابدالی چاکر رکاب سعادت مند گشته حکومت برات باز با الله یار خان متقرر و در قسم
بهسم و غرض در یافت پیر علی سی زبانه آن را که در طعجیات توابع هرات بودند با طایفه جیشید می گشتند
و دغیس کو چانیده بحال بام ایشکر و قزاقی رضی الله عنده فرستادند مقدار آن عریضه از جانب الله
یار خان رسید مشعر بر سپیکه غازیان نصرت نشان که از منزل شکبان بناخت فرار دفته بودند خواه را باخته
ایر غنیمت بدست انداخته بچهله بر اجمعی زمان و قارب و دال فقرانه برای مزبور بایشان رد شود حکم الله
در باب حلاق سپرای مزبور از موقف فرمان غرض در یافت در چهارم ذی الحجه آنسال بغیر روزی قبل
و در رض فیض نشان گشته مدت سفره کونه تا روز و روز و بهشید مقدس شصت روز اتفاق افتاد
و از آنجا مجدداً قلع قافله و ششیر مرتفع برای الله یار خان ارسال از راه بوازشات شفق زیستند
بختند در بیان حرکت اشرف از اصفهان بعزم تسخیر خراسان و
کیفیت جنگ همان دوست و وقایع سال فرخنده قال است شیل
مطابق **سلسله تهمذیه** بعد از آنکه مشهد مقدس متحرک گردید در و بعد از آن
عکس کرد و از آنرا بهجت با و طمان خود داده مطلع نظر و الا آن بود که در دست آن سال
سر زخمینه دشت رفته موسم بهار را در استرا با و مقتضی سازند و نزدیک برقع حاصل برای محکمت پیر
ی ب صفویان سپارند اما بمغادر او آوا و الله شیبائی استیجاب چون حکم در سر انجام

در سرجام لازم دولت همه جا برآورد و انحضرت سبقت گزین و بر تثنائی بمحض حضور زفا هر حضرت
بجصول و تشریف بنیت بمضمون همینکه خید را چون اجل آید پی میآورد و سرخه تفت بر
کربس خا هر و عتال غنیمت شرف را گرفته خواهی خواهی بعیت غراسان کشید و آن خون گرفته نیز
ذلت صرب دست خرا سانیان اچشیدان شد تکیه بن اینمقال آنکه بعد از آنکه نصبت وای فلک
افرس بجانب مرست و قوع و اینخبر و اطراف مالک شیع و یافت شرف غلج که منصدی و مرستت بود و مرست
حال و صد یو بیحال مشغول کار ابدالی ویده با جمعبت موغور و کثرت غیر محصور در روز و دشتنه سیزدهم شهر محرم
محرم ششم مطابق تقویمی میل مجد و در همان دایت افراز رزم و پیکار نه و بفاصله چند روز که هنوز
عرق خون از جبین تیغ و لبر این خشکیده و در کتب سیزدهم کام بهادران چون تهریب زمین کام مهر و شیر کام
روی طوبه آب این آرام ندیده و بود این نوید بعیت اثر بسامع غلیظه رسید و فرایین قضای این با جماع شرف
تا فذ و تو بخانه در هر سر ولایت شهید و سلطان میدان دانسته ساخته خود با اتفاق حضرت شاه و در سید هم
صفر از راه نیشابور کسب و از تحریک لوائی از دما پیکار کردند و اشرف نیز از طرف آسمان آمده و آگاه بر سر قلعه
پیر سید علی قاضی همان که در آن نزدیکی بود و متعلقه او را تصرف قاضی بادهست آورده و از آنجا بهی صر
سمان پرداخت حضرت غل اللهی بمجرب و ستام و خبر احتیاط اینکه بباد امانی همان بنار گرفتاری قاضی
بدان قلعه رضی شوند بواسطه چند نفر از افتاد و فاجایه استر اباد امانی انجا را از اخبار توجده موکب
همه یون قرین طهیران و نبات و نبات قدم و نبات غلجه تاکیه و اشارت کرده و از شهر و در هر حق بیاف
مر حده پیا کشته شرف نیز از آمدن تو بخانه و اعلام مطلع گشته بیدار افغان را که سردار و مقدمه نه پیش و بود
بر سر تو بخانه روانه و در سببیکه تو بخانه آتش قام دارد و قلعه سر روشن من اعمال بطام و از طرف نیز
و در فرسخی قلعه نر بود و آنچه اعلام طفر فرجام گشته بود بیدار از بطام بله گرفته سیکر سخی نموده رسید
آمدن کوکبه منصور آگاهی یافت و آنجا بجا بله بایکته روی بر تافت و کس کام که تهرید و در تفر
کوکب انجام خشم گشت چون بسبب کثرت و از و جام تو بخانه در خارج شهر قرار گرفته بود و از شب بیدار
با قاعه شیخول کسر تو بخانه آورده کاری ساخت و بجانب شرف لوائی نیز بعیت و فراخت پس روز دیگر
بات جهانش سوزده من آباد و افغان گشته بیدار از من آباد روانه همان دورست و اشرف هم نه
پیش و در همان دست بیدار لغتی شد روز شنبه ششم ربیع الاول و پس از آن جوش و در بحر متوج

در خوش آمدن در کنار صفا و دست طرفین دست از جان بسته بجا ماند یکدیگر شتافتند و آرزو حضرت
کمال علی بن موسی شکر فرمود و اثر را بکفول قرار داده تشکیلی آن پیاده را که یک با سام سوار برابر بودند فرج
با توغنا صفا عقد با محیط اندریای خود خود ساختند و مقررت که افواج ظفر پرده و دیران انجم است کرده
بهمان پنج کرده و در جای معین در کمال آرام و وقار ضبط عنان ثبات و قرار کرده بدون امرها برون
رجا در بنیاد و دست بسته مال آلات حرب کشاید الحق در مقامی که سپه آرمی غرضش تربیت توانایی بود
فرز بسداده و بنیاد و در امر ای کلام از مقام مقرر فراتواند گذشت است که یک سبب است شاملش
ضبط رسوم عزم به و از و بعد سر عرج تنبزه کار کسی قدم از جای خویش بر نتواند داشت در تمام کین چون منع
تشریف فریزی که بر قیادت حقایق دن نیست و وقت شبکی چون بگامی فران و پسج و اجرات نفس کشیدن
نی فاعنه نیز جمعیت خود را کرده از رجا جانب جلوریز و با تنهایی کشیده و سنانهای نیز بجا نبول نگاده
انجیر و ششون تنبزه آور شد و جسی از حرمان نامی ایشان که همیشه در معارک جلالت پیش تاز و در خصم
افکنی دزد ساز بودند پیش از نظایفه از پی یکدیگر به نوب حمل و در کشته بچین که به بر سر سوار کادو رسیدند و بچین فرگی
ترا و تشریف دست به ستیاری سوار فقیله اسر و از از بر سر سرگوشی بگوشش نوب و بعد فرخوش ساینده از زنگ بکار
آسمان آمار بقوم تانی الشیماه یل خان مبین آشکار و زمین آیت یغشی لثاس هذا
عذاب الهم بر کرده خصم به آورده کلاو نوب آن که تا از این خصم میبای که را با چند نفر زنبور که چشمان
زنبور که که بخل مستقیم در محاذات نوب می آمد از پیش بر داشته فاعنه را از مشاهد و بنحال مانند نوب تشریف
بچین افتاده و در از نهاد بر آیه نظایفه از بر طرف که هجوم آور شده خود را در و بانی تشریف آورده و بچین
تیب خودت فقه پس تول هما بون بهمان ضابطه و ترغیب متوجه تیب افغان کشته بتوب بکر صل ایشان
پی در آیه شرف بوسی اقبال اسر نگین دیده و دم و اعلم کرده تو بجا و خجام و سبب خود که شسته اند بخت
خود برشته در بزرگوار و آرزو از زنده ساعتی روز تا عصر تنگ و از جنگ و بوارق نوب و غنای دارند
بود جمعی کثیر از فاعنه و رؤسای ایشان مقتول و زنده دستگیر شدند هر چند کمیت نیز کام شوق برون قصه
تغیب ایشان سرکشی و جولان پس نمود و همچون هنوز بجز به نذر راه و کسم جنگ نبودند حضرت ظل لعی
ایشان به عنانه می نمود و فرمودند که هر وقت ضمیر الله پس یار و است غیبی مقرر و بصلح "ند بقیه اول
ح اهرم ساخت در بیان اموری که در اثنای انحال بوقوع پیوست حد از قوی نگین

شکست و آنکه در نیت غزم شرف مگوشت را شد مگوشت جهان کشا و در دامغان گشتند و آنجا که می بین
آر آئینه صورت نمای اسوار آینه و بر تو حال استقبال بر پیشگاه خاطر الهام پذیرند پس آینه دست سر و پنجه
بخت چنین از دست ملک زمام دولت دیده از میان بختان صحتی بطلب و ایات آور با بختان برسم
سفارت روانه روم ساختند پس ای کیستی آنرا اقتضا کرد که متعاقب شرف کوچ رکوب عازم صفیان شوند
این غریب متوجه منزل آسمان گشته در آشنای راه پادشاه و آقا جاهد مشغول مکالمه بودند گفتگوی حدیث آینه
حضرت ظل الهی معاد انقی بر طبع مبارک شایبی اگر آورنده تقاره خانه و خاصان خود از مسجد میران
اثر جد کرده اندوی طرح و ششم بجانب نوی در و در روانه شد انحضرت گاهی چند رفاقت کرده هر چند نضایج
مشفقانه منع کردند مفید بنفاد و پادشاه آنروز در و در روانه شد در آنجا در محل قامت ایستاد حضرت
ظل الهی محمد طبعان و سید طبعان عربی که در داخل کامل در مزاج پادشاه داشتند پادشاه گفت که قولا
گفتند روانه ساختند که هر زبان باشد او را از سر طبعش باز آورده باز کردند و در روز دهم آن انتظار
نیمین لوفت کرده پادشاه را نیز از خوار غلیظ افتاد حاصل شده باز گشته از کردار و عجز انحضرت شتافتند و
نبیل اعتبار عیار تقار از آئینه خاطر انحضرت زد و دند پس حضرت ظل الهی بحسین طبعان ناکته سر و در آفتاب
روحان چرخ می باشی که در سمت کیلانات بهمانک انحضرت و نامور بودند مقرر کردند که از میان قزوین و طهران
دار و ساوچ بلاغ شوند و خود بهرامی شاه جمجاه بزم متعاقب شرف تحریک کر که عز و شرف کردند و ساوچ
که در آن اوان بطور رسید آن بود که افاغنه طهران بعد از شنیدن خبر شکست شرف بمرحبا اعلام انحضرت
بله را بمیان آری که در کتار شهر احوال کرده بودند جمع و بعد از تیغ تیر نیاد جات ایشان اقیع کرده و قلعه
خالی نموده بجانب صفیان شتافتند و در حاله و عوام شهر بعد از فرار افاغنه بمیان ارک و پنجه مشغول جنب
احوال و سبب انچه عت گشتند در آخر روز نوبت کیسب بیجا خانه افتاده آن سستار و سرحه گاه
نامانی که هرگز چنان روزی را در متخیله روزگار خود تصور نکرده بودند و از فرط شادی سر از پایست غنچه
منع فرحت سخن خانه در آمده تا کویان شراره آتش متعل پیاد و افتاده چراغ شرارت و سب و در که خانه
افغان پیاد کار مده بود و روشن کرد و دستا و نفر متجاوز از ایشان پروانه و آتش بی پروا سوخت
در بیان جنگ سر دره خاور و کسر رایت شوکت افغانی کزت ثانی و شرف
بعد از دفع شکست همانند دست عازم و در این و در آنجا اسلام خان حاکم طهران را و بعد گشته با تو خوار

سعد و پنجاه تن جنگجو آمده سرورده خوار را که در میان دو کوه واقع و سختی میبخشید سرور را در مردار کش
بود و دیرین فولاد پیش است آیین لب و انگشت نگاه تنگ را با توبه های از در شکوه و فرار که در باغ جنگ
نموده فرار گرفته خوار با سواران جلالت آیین در کین نشست غافل از یک مشت عاشاک راه برانگیز سواران
و نصد تا با یک مشت آیین بست و بیست و شش میفرسنگ خاوره نمیدان شکست پس فرار و لان دیده و دیده
را تا نصد نفر آیینی خسر جمع خود و غنای فر کرده و حضرت جده از و خوف بر بحال از سنده سبک میر سوار
شته پنج تن بر کین از تنگین ای غنای و تنگی و لایق را که بهنگام جنگجوی بودند فرج فرج مقدمه بجوش کرده
سمت شرقی عربی کوه تنین و تو بجان و زنبورک را از وسط راه را بی کرده خود چون کوه پابرجا دامن بهمن
بر کرکسند کرده میگردش بر واخته و بکمر همایون زربچیان چابک دست آتشین جنگ از میان آن خنده
بهم فرج جانسوز و تو بهای برقی اسیر و زایع و ایر جنگ کردند و تفکیک پان پانگین پیش بیک حصول و
ویران بهرام کین مرغ سطوت از جانبین کوه سنگان کبر و دار کرم و بالشان افشان کلک لهای تفک دل
چون سنگ خصم را زرم ساخته آفتابند با چون پای توانای بسنگ آمده مانند سیل از فرار کوه آهنگ نشیب
نموده سواران ایشان نیز از میان رده توب خانه و امانت خود را گذاشته در کمال خذلان و خوری از
رومی شرم رسی بکمانب اشرف که در در این سبب و فراری و جمعی کثیر به بدله فنا متواری شدند اشرف بعد
ملاحظه اینحال توب قلعه کو بی را که همراه از اصفهان آورده در در این که هستند بود شکست نوسن کریر را
بکمانب که نیز در چون حکومت قزوین بدان اوان از جانب اشرف سیدال اختصاص داشت و کوچ
و تبع با ولد او و جمعی از افاضه در قزوین سپردند و سیدال خواست که خود را نیز درین رساند بنا بریکه
حسین قلی خان و اغرلو خان پیش از وقت با مردالامور بهمت سارچ بلاغ و تجربه قلعه قزوین بودند
سیدال راه ورود و بنزدین را بر خود مسدود یافته غایب و خاصر برگشته با شرف بهوست روده او
فاخته رحمت بخش بنابرین قلعه قزوین کشیده و با سوارین بنابر استمال و دفع الوقت گذاشت و
شرف بچند تبه بد تبه و تدارک وارد اصفهان و اتولا امر قبض عام سگانه بیکاه کرده سه مرتبه شهادت
زعم و سار و سار رجال از تیغ کف انداخته از بنظر حضرت شاه طوماسب تبریز و والای برای
برخی نظیر و تفسیق به مات قلی در طهران توقف و بنا بر اینکه عبور تو بجان از راه قزوین و متعذر بود که تبارک
از راه مصر عازم اصفهان گردید و در منزل فرار و لان طرفین متلاقی یکدیگر گشته سرورده از نجات

در محفلت پیشگاه حضور میر سید یاز اسلام افغان در حوالی کاشان با فوجی عظیم بعزم و تیر و سرور
کریب از حلاوت برآورده داد و طلب گشت قزاقان این سمت که عدت ایشان زیاده ریجانه نفرینود و دوجا
اعانه مذکور در سر کوهی محصور گشته ناجا قزاقان بقتل و آخته برانگوده و مسلم زب و آن فوج
میر و شافقه شرف خدمت اقدس در یافتند آری اگر کجشک ضعیفی دست آموز زبیب محضرت شود
استهسا بدنه و از در آورند و اگر رویایی بخلاوه تعلیمش در آید با شیر زبان بنیزد و در جلوه گرمی شویب
خانه غنیمتین شمامه و زمیسان بیان جنگ مورچه خورث و مغلوب شدن
فاغنه لغبت سیوم | شرف چون پیش از وقت از سر عسکر زوم که در بیدان میبود آمدند
کرده سر عسکر نیز چند نفر از پاشایان علیل الشان با جمعی شایان بمعاونت اور و آن ساحت بوده اند فعه
رویده و نیز رفیق غنیمت ساخته با کوه بسته و تمام و احتشاد و خشم ماله کلام طریق مقابله
پس در مورچه خورث سایه تزلزل و ما به رایت جهانگشایی با ازین طرف بیابان میر میران و در فرسخی دور
خورث بر تو وصول گشت فوجی از اگر و خبشان که جزاوی لشکر و برادری طلیعه نصرت ترما و بود
بعده از افغان ندقی و شاد و مشکین کلا از تبع رسانان بر گردن همیانه عود لیران ساقی گشته و کار
چون خرم سندان ساخته و بیک گروه میدان سر خصمان از باوه تاب آب شمشیر تاساک گرم شده
چهار صد نایان سرست بجا کقادند و از تقریر گرفتارین خبر و در پاشایان روم بعسکر شرف
معرض خدمت اقدس شده و از اینجا که در پای غزم انحضرت بجز محیط توکل پیوسته و در هر امری ضمیمه و حوصله
سفینه امید و با خدائی اطفاف ای یگانه بلنکر تحمل بسته است یعنی بر سزار تاج قبال دانسته آن شب
فریقین در میان مکان پاسبان و تخم چشم چهره طالع طلیعه مهر ندرین عالم سوده سحر حاکم که بیستم
ربیع ثانی سال بود نخست از طرف اردوی کیهان پوی همایون طبل رزم سازی که در عدم جهان
اکتالی فلک فرما گشته که کبه سلطنت سلیمانی و بدیهیت سلطانی بجای شرف روت و با نگین
کر و چین و سر آغایید حاکم پیر غبار خدایان و جوان کردید چون پشت مورچه خورث محل نزول فعدت
گشته و گروه ملندی که در آن موضع واقع است راه را بر میدان جنگ بسته بود انحضرت اراده کردند که بر سر
اردوی پشان زنده از و ما فعه کوه متوجه جانب اصعبان شوند شاید ناغنه از پشت دیو و سرکه رزم
آوردند که موکب نصرت پرده مقارن آنکوه فلک شکوه کردید شرف چون و جنگ هم مذمت

اما عقاید خود این سپید آری انحضرت کما. آموز و از طریق جنگ خود بر جهان بگریه اندود شده بود
بند فقه در مقام مبارزه بمثل و آمده بضابط و آغوشی که در محال و حمان دست از شهر بار کثورت
و دیده بود رنگ جنگ بر حقه افواج لشکر خود را در یک ملک انقضاء و انتظام و از طرف آزت و خاتمه کوه
غیب استحقاق داده تو بهای ثبات مهابت را از جای تیررس که کلرله داخل فرج زرم زمانه شده
تو با خفته و جمعی از یک تازان کرین اتمان بمقدم میدان و لیری گذشته است بمذاق و اصفند انحضرت
از نگاه همیشه حد و د عالم را بار و د کار و قشرب فر از جهان را در نظر هست یکسان و هموار می باشد
سفید نیست دست مکان نگشته بجانب ایشان رو آورده چون شهر بار جهان بخت را بار شاد پیر خود
و در میان این هم حد و د صمد در جنگ بمقتضای محلیت وقت و دینه خاص و اسلوب طبع و هست بدین
اگر ت طرح جدا گانه در کار جنگ بر حقه اول و تفکیکیان بهرام کین را که پیاده در لشکر فیر و جنگ است
شیر و پلنگ در قلا و د انتظار حکم غدیر با فریاد بود و د سلسله خود داری از گردن بر گرفته و جنگ
و جنگال لیری بر سر تو بجان روان و متعاقب ایشان اعلام ظفر نشان ر شش کسان ساخته قول
نصرت فرین را حرکت دادند پیادگان و داور صدای زنبورک و تنگات آوردن چنان و جنگ و
کش افشانی تو بهای فرنگی ترا آورد بازار جان فروشی تو با طلس کلان در دم و فرنگ تصور کرده در آن
دایای آتش ننگ آسا غوطه در گشته کور شایه و ظفر را به دست آوردند یعنی بدون محار و دنگ
یورش بر د تو بجان افغان را به نیز بستی اقبال خود بر جهان تصرف کرده آب نیج آشبار آن شعله
جاسوز را که شراره زبانه شس بر زانها میرسد فرو نشانیدند و جان بازان عرسه کین که بسم طرح
کین سواره و نیای امر و اشاره بودند باذن و الا سوزن انداخته مرکب جلا و است بر یکخته و د و د
سبک بگر و بکنند چو دایای غن شد همه دشت داغ جهان چون شب و آسمان چون چراغ زده
سبان و کربسپاد نه خورشید پیدانه تابنده ماه و در آتشی کیر و دار که شعله سیف و د و د
سنان خیره کن چشم کارزار و دست اجل سیلی زن چرخ روزگار بود سبیل لاف و غصیبی از پشت
لشکر ظفر شمار و جمعی از آغا غنیمت و کیم بجانب قول جمله در گشته آتش حرب ضرب بر فرد خفته
ما خلف باری یاری و اقبال خود را کاسکار و د گاری و د لیر این چیره و دست ساقه پیدری کرده بسیار
رشتن را که سوت حیات عاری و دقتی را بر عله پهای دای و ذلت و خواری ساخته به نصرت

نصرت اند و خشت بعد از آنکه اشرف کار خود را تباها در روز دولت و اسباه دید به جمع تو بخت و امانت
سدنت که است بادل انگار و خاطریش در حال خدایان و تلویش سر خوش در راه صفیات و پیشرفت
و روزی تا خود عصر این قتال شهنشال داشت سرورنده بسیاری از آن طایفه و در میدان دست آمد و آنچه از
رومیه گرفتار که قندار و طیران نصرت شمار گشته بودند تمامی امر خص و مورد و از شش ساخته ساکت طریق
و یقین الی اهلهم مندرود و افرمودند و چون در روز جنگ که غازیان مسئول سیر و آوید و کار فرما
سیف خون یزد نمودند جمعی از سگ مفران تنگایه که در بند سنی خریدار شاع کاسه تن پستی میباشند و میل
ترب بنوب حاضر شیفه و از لوله تفنگ بلور قماش فریقه گشته کسبیب اختر مرید داخته مط پامی آن خود
و گر این رمان غیبت ساخته بودند بر اعانت این معنی که مبادا غازیان طمع کار از آفرودنی مال گردند و ز فکر جنگ
از مانده بدخیر اندوختی که سرایه اوقات و دشمن جانیت گرفتار کردند تمامی فواید ملبوسات و فروش
خبر و خرگاه و رانی و سقرات و سباب نقیه را که از آنفرقه خبیثه بر جا مانده و فضای آسمان از آهنگ
مشحون و قیمت آنها زمینان قیاس بیرون بود و یکجا جمع کرده چون در نظر هست و الا خبر بود مانند قمار
کشی زدند چنانکه شاعر گفته امش دشمن از همی خواسی ابد اول شدنت دشمن مال زانکه منقول مال
عقل بود دشمن مال مست دشمن مال ادور بیان سخن اصفهان و و رود و موکب والا
بان شهر جنت بنیان **چون اشرف از مورچه غارت کر خفته بجانب اصفهان رفت** هنگام
شام به روز سه و دارد اصفهان شسته فی الغور با افغانه بار بختی برشته بختی است بهشت شیر ز فرار گرفت
صبح فریشتان حوالی شهر واقف گشته لشور هجوم آورده با ابل مملات افغانه ز که در خانه فرصت گزین یافته
بودند از سرای زندک بیرون کرده بنوب غارت و تاراج مال افغانی مشغول شدند بعد به نظر معارف اصفهان
در شب شهر را بنه حقیقت حال را بجزرت نقل الاهی عرضه داشتند و در بیست و یکم ربیع ثانی ۱۲۳۲
که کوکبه مصدور عارم اصفهان بود این خبر عرض رسیده کس بای ضبط خراسان و غنائم تعیین و خود رت
ساعت یکجا به شهر فرستند بعد از آنکه خاک اصفهان زمین قدم صیفت لزوم نمایان در نظر حکم سر نه
صدا مان یافت و بر تو طلعت مهر آمار والا برود و دیوار انداز تا فست مردم اطراف بازه مدلتان فغان
موج موج گرفت اصفهانیان که از مرده افغان میگریختند ایشان را بشیر و کار و تیر و نه ملک عدم
ساخته فحی و لکتم فی القصاص حیوة جان تازه میافتند و بعد از سه روز که اسوان فاعنه بخت

در آمد شروع بسایه سپاه و ملاحظه لشکر حضرت پناه کرده غنائیم ملاکلام از نقد و جنس و حساب طلا و
نقره و غیره بر رسم جواز و انعام بذل غازیان ظفر فرجام گشته گنج برای ایصال این خرد و دلپذیر و آوردن
حضرت شاه و در پیشگاه حضرت نوید فتح و ظفر چون پادشاه رسید لاری پیش و بشارت بهر ماه رسید
از بخاک غرض صحنی ازین سفر تخییر اصفهان بود که بیاری از وی میگریستند دشمن آواره و یاراد بار کرده
و نیز خراسان و طین غازیان و سرحدت آن ولایت مستثنی از بیان بود حضرت نخل اللهی بعد از انتظام
بها را نگاه که خارج شهر است نقل مکان فرمودند که بعد از ورود و دو کشتن ای تمکن او کسر بر سلطنت
روان و خرابان شوند شاه و الا جاء مرحله پیمای طریق سارعت گشته در ششم جمادی الاول وارد اصفهان
و از عرض راه بهتری که حضرت نخل اللهی اقامت داشتند ترددی نموده هر چند که قبلاً از فتن حضرت راضی و
رفع محفل طالب بود اما چون میدانست که اگر آنحضرت صرف زمام عزیمت بجانب خراسان نماید بیا
سدعت محفل کار با شکل ازل خواهد شد در باب فتح این عزیمت اظهار و برای توقف مبالغه و اصرار کرده
آنحضرت بنا بر تامل که داشتند روز دیگر باز شاه و الا جاء مران سپاه را طلب و آماده میطلب کرده
ایشان در جواب عرض کردند که آنحضرت تا نباید یافته رب العزت اند تا پای بهمت ایشان قدم در میان
گذاشت دست سرکشان اگر نه سران آن کو تا به گشته کار با مزاج و نقد دست فرسوده شاهی رواج یافت
در صورتی بعضی میطلب بنیوانیم پرداخت که آنحضرت فرموده ایا الله کار خانه سلطنت بوده راه و محفل
مسدود کرد این خود منافی سلیقه پادشاهیت و عنقریب بار باب عرض محفل دولت بار در دهان
ملکی قیست در یافته منع مشرف امور و باعث بدنامی آنحضرت در پیش دوست و دشمن و نیز دیک و دور
خواهد شد همان هر که پادشاه خراسانیان را معاف و دیگران را استکفل میام در گاه حد متطاع سازند
که اگر دهن و قصود وی روی و در هرزه و زبان حمل بر شاه و آنحضرت نمایند و مجبور گفت که از ظهور آنحضرت
استداده بگفته همگامی که نزدیک بود که کلین آفتاب از کف سلطان عصر بیرون رود شاه و هماس متغی
خاطر و حال صحنه هر که در از روی طرح خمر از سر و مهر از قبل بر آورده بر زمین زد و آنحضرت چون دید که این
سخن مطیع او ناموافق حرکت بهم بدون تمام کار را لایق است در مقام عتبه ای توقف خستیار نموده چنان
کرد که هرگاه این سؤل مقبول خاطر پادشاه نباشد رضای اہم منوط بر رضای ایشان است گفته بودیم که پای
نخت بدست آورده بهیم یعنی بعمل آید ان الله قسم دشمن را نیز آواره و یار خستی کرده آنوقت رایت

ریت رجعت می فرزندیم از وقایع ایام توقف هینکه خبر رسید که مستندی که از دامغان اسفارت
روم تعیین شده بود و تیریز سفر آخرت نه تنها کرده بلکه از خاقانی خان شالمو با این امر نامور در
حکام نیز مکرر و دو کوی سلو و بختیاری و ولایات تابعه تعین فرمودند و چون بخوبی که سبقت بخایش یافت
حین قلعه ان زنکند و اغور لو خان زیاده اعلی با جمعی نامور به سمت ساوچ بلایع و قزوین بودند و له سبدال
تاییدی نامی که را راضی از ایشان استمال مقدار این حال شبی مستحقین با قائل نموده با کوچ و
سپاه سی سده نیکه که در تصرف دوم بود قرار کرد پس حکومت قزوین و ضبط مال فاغنه بود و همسفر
محمد رضا خان شامو سفر شسته حسین طهمان به سمت فرمان و کلیایکان نامور با صحت که در آن مرد دوم
از جانب سردار روم خبر داده شده و درت چهل روز دهان ملک و لغز و مظفر و غیره در یک سرائی و حکمرانی میشدند و
گشتند در بیان توجه زیادت بهما یون بجانب شیراز و کیفیت جنگ در قان
و شکست و انترام افغان و لشکر آن ملک نرمت نشان بعد از چهل روز که گذشت
قلع اللهی بنابر شاه جزو کل و تاسی فرع اصل در راضی از تحویل نیت سلطنت و فاغنه صورت نو عینه
تشفیع مملکت بیع و الارسید که اشرف با فاغنه بدلول اینست خود علیهم السلام الشیطان فسا
لنهم انهم فیکو الله ضرب دست لیران درم گوش از اموش کرده و شیراز گشت و مشغول شده و جمعیت
عرب سوله و صفائی و باقی عشاریمت فارس و بنادر است حضرت قتل اللهی دوباره سیاحت همت بدفع
انقره بر بسته در روز سیدم جهادی الاغز که قیامت غریب روز سانی لند آورد است چنانکه گری آسان فرس
ساخته در همین زمستان از راه ابرقوه و شهمه داد سلیمان روانه شیراز شدند و شته سره بجای بود که اگر غم
چونش آماند داشتند بر خویش لند و اگر دوات بدگر بر دوش دهن کشاید رطوبت حد کا مش افسرده گردد و بعد از
درود و ماکب حضرت طراز بزرگان پنج فرسخی شیراز اشرف باز تجرید جمعیت و اعتقاد کرده باشند و تمام
بقا بلید و خت و طرفین استوی صفوف و ترتیب اصحاب بیوف گشته غت فاغنه بیات مجموعی بجا
فواج حمل در گشته غیره که از منزل اعتدار گذرانیده به پیادگان جلو معان شده و لشکریان چاکر است بکلوا
چنانکه نشان بهت کرد و در قوت دیگر بطرف میانه هجوم آوردند و با نداشتن زنبورک و تنگ غریب و غلغله
بهرخ میروند و رنگ ساینده حضرت علی (علی) فرجی از دلیران عرصه دشمن کای بی باه و سینه شفته و بخلات
از سره که از صدقات طاقت پرداز اساس افکن بنیان قرار گرفته گشته جمعی از ایشان به بونکت

بیک مدحت شرف با افغانه بجان شیراز را بخت قرار فرماخته افواج خصم افکن تا دفرسنگ بنقاب
یتان پرداخت فصای با سون را از خون دشمن لاکرون و داس و شت را جاری مجرای رود جیحون کرده
در دمر که بصدیق صبح صادق صادق از شفق عفران بر جبین سوده میا صدیق و ملا عفران با سیدان
استیلا بجان شرف وارد زرقان و شرف اند و تقبیل عتبه خلافت بنیان گشته جهنده مت را بیک
فصل لی خنوج من مسهل زمین ساری عتبار ساخت از جانب صدی که درون جناب کاند حبه
این کوشه که در حلقی راه نکات برای ایشان میراست که اسرای عاقان معور را با اسرای پرانی که همراه
درند تا که با و تا تسلیم نموده خود بسته بسته در محاکم محرومه سلطانی مقیم پس که دکان ایشان منزله
رکاب حضرت مشیم شوند و اینان بنویسد امان و وعده عفو و امن است و چون در محراب خند صبحگاهان که
قطار بختی بهشت آسمان بود و در زمین مهر تابان آری بسته گشت بنارده بان قضا محمل کشتن عمارت زینکار شد
میا صدیق ملا عفران محمل محمد علیا کسر کبری که آفتاب سیه پرورد حفظ اللهی و ذوق ناسفته درج دودمان
شاهی بود و در جسد اسرای دولت رسانید و دوباره رفت که شرف استعظمی کرده پیاده تا سیدان که
در روز پیش بار دوی بهایون آید و از خلاص کوچ و ولد و منسوبان خود که در ارک فرودین محصور بودند آگاهی یافت
همان شب شرف بصرافت گریز آورده اشرف نیز از اهل حرم سبزه دن و دفر شایزاده اکتفا کرده سمعیس و
ابرسیم و دکان محمود را با سه نفر از اولاد بی تمام و سیزده نفر از امثال که زمان و دفران و همسرای او محمود
و میر و بسج و ده فرصت بردن نیافته پیش از نهاده و خواجه ساری و بر سیرتی را برای قتل آن جمع بر پوشش
و خود شکار گریز بجان بخت مار انگیز داد و خواجه مزبور همانقدر فرصت یافته بود که دو نفر از وجات اشرف را
که یکی به حر محمود بود و غل رسانیده و اتم انصاف داد محمود را زخمی مسکر زد و نیم جان کرده و در حد خود
لشکر طغیان و تیر جان را با بعضی اروج داد و هنوز میا صدیق و ملا عفران با شرف پیوسته بودند که شرف
انقلب صحر رطبه با سکه فراز که در فرزدان موکب حضرت شهادت سیاهی کرد و لشکر افغان خراس
بر جبین کرده برای انجبار بخت و لایحه آمدند که در عرض راه باند و نفر دو چار و ایشان با زده نفر با افغانه
فصای ایشان باز گردانیده و آورده حضرت ظل اللهی فی القوز ایشان را در محراب ساخته فرمودند که چون خنجر
خود را بین راه گاه آورده بودند که داشتند ایشان کدیش مروت و شرف قنوت جایز بسته به راه در خاک
تکبیر نموده منقصدای وقت حمل خوابد شد بعد از ترخص ایشان با افواج حضرت نشانی بخت شرف برد

[illegible]

باصفاست نخواهد رسانید و مدلول آن باب الدّول ملکوتی صورت و فوج یافته و سر بر او خاند
 شاهی محمودین مقتدرین فی الاختصاص و عیون و کرم و زعفران برای دفع ذل خاکساری خود را سکنه
 از آب و خفته کشش حیات تسکین داده و بغیر از مختلان باصفهان رسانیده در میدان نقش جهان
 مکرکفران شاهی نقش مستی ایشان را از صفحہ جهان کسرتورند و از علامات تائید و اقبال که شخص اندیشه
 بر جهانگیری خدیو بهمان حال سیر و اینکه در ایام توقف در آن لیل و شب و شب و شب روزی در هنگام سوار می نمود
 و مرد و کوکبه منصفه بیکه کاخ عساکر انیسب خواجہ شمس الدین محمد حافظ شیرازی اتفاق افتاد و در کسرتور
 نیز برای پیش آمد کار بهادرانش تعال کردند این منزل آمد که سز و که از بیم دلبران سستانی باج هر که بپرس
 خرابان تلمی چون تاج ز چشم دست تو بر فتنه جلد کرستان بچین زلف تو ما چین و بینه داده طراج
 و بان شمرده تو داده بخضر آب بقا لب هر کوشش تو برو زنده مصر و باج پس روان او را آتش داده و بنفد
 و در او زانو به قبری که شاه چراغ عساکر بهار ت فرمودند و از صادرات ایام توقف همینکه چون همیشه از بهار
 ظهور دولت علیه که در گانیه و صفویه فیما بین ساس و سنی است حکام و کشنده در ایام فتنه ایران نیز که در
 و در کس و هر طایفه معصده مخفی لغت و کم فرصتی شدند از جانب دولت با پیوند امریکه مخالف و فانی بن
 بطور زرسید و بود علیر و ان شاه ملوک ایرانی تبلیغ خرم فوج به فرمان بیخاست نصیب در دانه مندستان ده
 ضمن آن مطلب اعلام کردند که از اینجا که در بندت افغانه قدما نسبت و دو دولت و لا محال مخالفت
 ظاهر و عدان فسادمانی مشهور تر کرده اند و تخیر فتنه ایشانها و خاطر می باشد از طرف کابلی جمعی بنده را
 و بعد از اینجا دست اندازید کردند و چنین می بیند شیر از زرقه قدم برابرون رنگ خاکستان چین و طرا از بود
 و شاق نظام در آن مملکت میسر و افغانه تا موسم زمستان انحصار یافته در شبده جهان تاب الهی
 سخاوت قتالی شده و قاتل عرشین بهادر که در کربلای معلی فوت ایران بهای غریب چون نفع داده دشمن شده اند
 کاهن نیز بهر حال خصم آیت گردید و هر چند که غریب خراسان در خفا فتنه کس و قسیر داشت و اگر از سمت
 کرمان و یکشتند بیابان یهود و راه چوچان چندان غل و ذخیره که گنایت ابل از دو که در غرض گشت موجود
 سود و کرانه راه اصفهان متوجه مقصد یکشتند بسبب ظهور قاطول افغان و عسور مورد کوه که حضرت
 سنان و فوج تکمیل و باره بر ابالی و نجاشیرفت و انجمنی را حوصله بر نیامست و از دولت رومی نیز چرا
 بعضی بر باب و لایات آفته با بجان داده میشد و در پیچید هم راه شعبان جز بهر ستر و از ملک در می نمودند

بهت نهادند و همدان و از راه دشت اردن و کازرون روان گشتند و در آغوا مرور منزلت
 من اعمال شوالیان محل سادات عزو شان کردید **در بیان وقایع ایت شیل مطابق سال**
فرخنده فال هزار و صد و چهل و دو و تسخیر نهاوند و همدان در روز بیست و نهم
 عباس اعظم خسرو که اکبر حشم یعنی تیر اعظم از همان خاتمه حوت پشتان محل علم فراخت از دیوس
 چند بر خطه سگات مشور و الیکری عرصه خاک بقلم نرگس و خطریکان بنام نامی سلطان نامه اصد دریافت
 سر و صاحب اوی و کلین از غنچه و کل صاحب حقیقه و افسر گردیده و خود قوامی ریحی رویان که در صحت
 وی که ریشه تصرف در سر این چنین دوانیده بودند از چمن دوانیده و ممالک کلز در روز دشت
 بنکچریان فتنه جری حداثت بهمن و عسکر فتن دمانیده و لشکر شتا که مدد یا بگلستان آغا فتنه گرمی
 میگردند از بهیم و صول سلطان ربیع رخت غریبت بر منزل غریبت کشیدند و جنود و انگیز سرما که گرم
 غارت کاشن بودند از طغنه شوکت نوروزی آواره دبار عدم گردیدند و ارض اقدس کلزار زفر زید
 فروردین بانواع ریاحین مزین و ایالات کوه ساری ال و کل و احشام مهر نشین ریگان و منبیل و بفرمان
 قهرمان بهار در طراف دشت و ساحت طلشت بورت و مکان معین گشت و آب سوره سرور
 در بزم بهمن محتیا شده و دوشیزه غنچه در شبتان باغ در آغوش گلین آرمیده و سرو سبزی با گل نیلوفر در دوج
 و عروس باغ از نوید و آفتابها من کل ذبیح بهیج اینهاج یافت جشن نوروزی رشب گشته
 هر یک از سران و سروران بخلعتهای فاخر بر دووشن امتیاز آراستند و مانند غنچه مشت و حبیب پراز
 زید نوروزی کرده و از جامه های بونه دار و گلین قامت خورشید پر جنب شده و در آن فرصه و انفرادی تقریر
 فیروز گشته و انجا عازم بهبهان و در راه خرمزدلی جویند و با مشایخ اعزاب و بیکلر بیکی که و کید و بدو
 آن مملکت اوراک سعادت تقبیل رکاب حضرت اقتاب نموده مسخلی یک مغیر الم کسیر جاسنه
 حجه و دارد و در ازای فتح شیراز افسر مکل کج بر برای آنحضرت و میصد دست خلعت بجهت پادشاهی سپرد
 حضرت پناه آورده خبر رسانید که حضرت شاهی محمد علیاراک اشرف بواسطت میا صدیقی مدد حضرت
 ز شیر نزرگان فرستاده بود مخصوص شبتان انجذاب ساخته اند و چون شاه و لاله در بام توقف
 در خرمای همیشه استاده و رضا قلی میرزا نوید مصابرت میداد و در وقت که سحر نما لک در
 شد محمد اور با اتفاق میرزا ابوالقاسم کاشی روانه دربار شاهی و از حرم سلطنت از دوج میفرستاد

فرمان خاقان مغفور بکوه شاهزاده حرا بزم شده پیغام دادند که چون غازیان را حق می درین دولت
است مرا که خراسان از ممالک سلطنت موضوع خستیار آن با این طرف محمول و مرجع کرده و مرزین
نه سیدی ایابین دشمن و مالک شاهی خواهد بود پس گوید والا از راه مرز بیاحت در قول بر تو حصول فکند
از پنج در و شوشتر و ایالت آن ولایت ابو القحطان خورشید محمد علیخان قولگر آقاسی رجوع فرمود و چون
به رودخانه شوشتر که از بناهای شاهپور ذوالاکتاف است بسیلاب مرود و مورد تصور یافته بود اتمت و در
که در ممانت ساوخته است بکنند رست بمرمت آن بند پرداخته معماران چونند سبب و کار اگران دست
ندیند پس کار تعین و اخراجات از راه خزان عامره مقرر ساخته و چون از غایب عرب ترکنازی سپاه
مجموع دفع میشد مشایخ نشان را گیرانیده در دانه خراسان و والی حوزة بادخصت نصراف از اقلی دانسته
و بعد از ورود سربازان از قول محمد خان بلوچ که از طرف اشرف بلیکری روم رفته بود در ممانت مقدّم
بستصال دولت خاقان را شنیده تا چهار وارد معرکه فیروزی اثر دنامه و نوشتجات را که از جانب سلطان احمد
خان پادشاه روم و اعیان اندولت برای اشرف آورده بود ملحوظ نظر اندر ساخته چون زور بندگی در آمده بود
بجانب خاص بجهت و ایالت کوه کیلویه سر بلند گردید و بعلت اینکه رودخانه در قول عقین و شست
بفرمان و لاکلهما ترتیب یافته پستیاری است با همان در دینی آب بازان جنود مسعودان آن رود در چند روز
بهر رکالت اند فوج نجوم اند و در نبل خاک کشته در عرض راه از ایالت کوه کیلویه و الوار بخت ری و فیلی
و عرب حوزة دینی طوائف هر جا که منفرد و مخالف بود به یک سیاست منسوب و حکام به کلی ولایات
منصوب گشته از راه حایره و غزم آباد فیلی وارد و در دین و در قصبه بود و در حسین قلیان زنک که به سرداری
حد و دکل بکان و فرا بان نامور بود بعد جب حکم و الا پنج شش هزار کس متجده و اردو و دوی حضرت طرز و ایالت
گرمایشان سرازیر گشته از راه فیلی نامور و بتخییر کرمانشاهان عازم آنست بستمعدا شدن گردید و در بهمان
مستقر بمیرزا ملک میرزا ابوالقاسم کاشی از خدمت شاه جمجاو برگشته محمد نامه و الیکری خراسان را
رسانید و شعر بر این که جمیع ممالک خراسان از قند مارالی بول کرپی که در پس الح عراق خراسان است بصمیم
مانند داس و یزد و کرمان و بیستان متعلق بدولت تاجیه باشد بر چند که بخت سرشاه حضرت زحمه و امیر
سرکران و طبع بی نیازش از قبول اسم سلطنت و الیکری بر کران بود اما بتکلیف غازیان و اشرفی خاطر
انسان که جوهر شمشیرشان بالعرض ناصر ایندولت خداداد و تقویت بخش این شوکت قوی نباید میدانست

میدست. و داد او در ولایات مذکوره سکه بنام حاج سلطان ولایت ارتقا علی بن موسی زید علی
تخت و تخت. و راج یافت در میان محاربه بار و مویه و فتح نهادند بدست یاری نجبت و
اقبال فیروزه مند. باین در وجود از جانب ضاقلی خان شاکوایلی دوم خبر رسید که این دولت
قیصر به بار بر عقل که اشته جواب صریحی که افاده نماید کند نمیدهند و نیز کلاتر نهادند بعضی رسانید که رویه
آفتاب تخت آواز دست نظام و بجانب مجمره دراز کرده اند لهذا حضرت ظل الهی توکل باز کرد و کار و در آن
بفتح کاکره در اول شب یک تازان جلالت شعار بر راکب بسیار قرار داد و برسم باشی و فرسخ
لیف کرده و سرنگام طلوعه فقر که لشکر گستان روز سپیداری خدیو خراسانی خوشبخت و شامی شایسته
آورده و آنچه سر علم خضر بر چه باطلیه اختر جمیع کاهن توأم آشکار گشته دو میان وقتی از خوب خفت بیدار شد
که جل بر سر بالین و سپاه یزان را معنیای کین دیدند عثمان پاشا نامی که سردار رومیه بنا و نه بود چون همیشه
ایران را مغلوب از بون خویش میدیده بود همان خیال عرض قاتل دست برداشت و اشتغال تیره کرد و در شکست
و بجهت همدن روی بر تافته فرار و بر از فقر تنجا و زار آورده و آنچه نقرار پاشا بان و دوشای سنجری و کرد که در
سفر سردار بر پید و نه غرضه شمشیر و همی کثیر زنده بگرفته اموال و غنایم بسیار بدست و در آن خضر شعار
در آمد و دست تولایت از وجود رومیه تکیه یافت در میان فتح همدان و کرمانشاهان چون

بیز و مستعان بعد از آنکه نهادند بحیطه ضبط امنای دولت این پیوند در آمد بسامع اقبال سید که بمورد
پاشای ملی حاکم و آن دانا پاشای دله سلیمان خان بیه که از دولت عثمانی حاکم شدند بود و چند نفر از
پاشایان عظیم الشان و جمیع فرادان قریب سی هزار نفر از توی سرکان گذشته بفرم جنگ وارد کلاتر
گشته اند حضرت ظل الهی که همیشه این قسم شارت از خطایای بیز و میبارند فی القدر جمعی فی نفر و هم
رکابی لطیف خداوند داد که رایت افزا اعلام نصرت پرور گشته و صحرائی لایزال که مکان مسلح پناه و بود
سیاهی عکرمه نمودار شد خدیو بهمال موافق ضابطه و قانونی که در اکثر سمارک داشتند پناه منصور
گشته دست فرار داده قول ایستاد و جویمت نمود آراستند و رومیه نیز جمعیت خود را به قسم انعام داد و با
جلالت پیش نهاد و رایت افزا عرصه کارزار و نایره افزا آتش حرب بیکار گشتند چون رود آب در میان
فاصله بود زد و طرف تفنگ آتش نشان بآهنگ رود گرم سرود و بشعل آواز برق خرمن سورجیات
بلان جلالت نمود گشته همی که باز کرد و در آتش قوی و تفنگ گرم کردید و لیران میمنه بهیست فرین

از آنکه سینه با تار و دلا بجا تنبیس و رویه ناخته و تیغ کین از نیام آخته تا یک ساعت بشیر جنگ
میگردید و سر و سوی جوانان از خون صورت پیر این خضاب کرده گرفت و خیال میکرد دلبران از شکفتن شکر و شکاف
شکاف جرحت گل صبر که گلشن مصاف گردید بنوعی بهادران جانیین بیکدیگر در آویخته بودند که علمداران
رویت به ضرب دست و دلاوران از پای در آمده علم تر دیکر رکاب انجمن نگویند و بقیه رویه و پای تیات
و قرار از جای رون شد و تمامی با معرف و دو اب و اسب و اسباب خود را ریخته بجانب کوه که در چنین اوقات
پناه عافیت و گریزگاه امان دست و پا کم کرد و گمان است که ریخته بهادران خراسان که کوه و بیابان و برادر
در پیش شمشیر برق عیان مصر جلا نشان یکسان است سنگلاخ آزادی پر شیب و فراز را خارا و حریرین
و طرز پنداشتند تا نومی سرکان و حوالی بهمان مرکب لیری بر انگیزند چون سب رویه در اصطبل فریبی بخورد
و خواب معنا و مراکب برق تک لیران همه که بیکر و صرصر زاده بودند باین جهت اگر رویه در کام نخستین سیر
دلاوران خلف قرین گشته فوجی عظیم عرصه شمشیر آید و فوجی دیگر با پاشایان معتبر زنده گرفتار گشته قنایم بسیار
و اسبان قوی هیچکس با در قنایم مجوز کتاب در آمد بعد از ظهور دین فتح بهجت نشان قوی سرکان مقرر نمود
نصرت اقتران گشته بهادران لشکر سر و زنده و اختر سه رافوج فوج عرصه پیشگاه و نظر ساخته مورد و جایزه عطا
کرده و زنده و دیگر که موکب جهان کشاد در شرف نهضت بود به مرض و آلاء رسید که عید رحمتی شاه حاکم بهمان
سر زنده که را صفت خود داشته با عسکر رویه سبانی جریه و در رفته پس مرکب فیروزی نشان از نومی سرکان
و در بهمان گشته جمیع اسباب و اثاثه و تو بجان و قورخانه رویه را که در شهر مانده بود محیط ضبط در آورده و ده
سزار نفر متوجه و سیر که رویه از عمارت عراق و آذربایجان بدست آورده درینوقت فرصت بردن سیاقه بود
اسمای سیم نفس تعین و همه را جمع و دامن عفویشان را از آلائش لوٹ نگاه بیکانکاب و دست تصرف
متجذبه صیانت کرده مرخص کردند که روانه اوطان خود شوند اما عید الرحمن پاشا بعد از تحلیله شور زیم
گفت و عرض مخافت از همه آن تا مستجد که بیست فرسخ مسافت است در یکشب طی کرده رسید و ده
زاده احمد پاشا و بی بدو شتافته اگر ادا در دلاور حسین عبور او سر راه برادر و عسکر رویه گرفته پانصد سر زنده
زایشان بدست آورده بودند که روس مقتولین را گرفتار آن در بهمان ملحوظ نظر عاکفان در با صفت نشان
گردیده رویه مستجد نیز از لحاظ ایحال ترک مستجد نموده ولایت را خالی و از آن نوم و بر رفع آمار
پسکالی کردند و بعد از پنج یوم که کوه غر و احتشام در بهمان مقام داشت خبر شکست حیدر علی خان دکنه

کنند حاکم کرمانشاه که نزد ویر و جود و تخیل که با ایشان تعیین شده بود بعرض والا رسیدند بلبیان این مقدر
آنکه حسب نقل خاص از سمت که به استانات قبلی همه جا از خلافت جاده عام عازم کرمانشان و در دو فرسخی قلعه
حسن پاشا نامی به حاکم آنجا آمد و با عسکر و سپه بمقابلیه پرداختند و عسکر و سپه بر حسب نقلی فانی قایم شده و جمعی از رکنه
و کلمه راه عدم پدید ده اند و بجز وصول و تخیل و ای تو به بجانب کرمانشان برافراخته و فوجی از دلبران عرصه دفا
بر سه منتقلای کبوتر پیشتر از سوکب بهمانیون روان ساختند حسن پاشا بمحض شنیدن آواز نه نصرت و بهت
ترسید و فریاد و سبب خود را بیکه بجانب بغداد که بحسب منتقلی خان بلا نزاع و متنازع قلعه را بمحیط ضابطه آورده
چون مشیت قادر و در اینجا کسوف ضمیر هر لعان بود بعد از استماع این خبر پاشا با ده جند از صرغ نام عربیت کرده
و کس فرستاده در کرمانشاه بنای قلعه جدید گذاشت از جهات دکنه و کلمه حیوانان کار آمد لازم و مورد ولایت
منظم ساخته شهر و قلعه قدیم را خراب نمایند و تیر سابقا امر و اعتراف پذیر بسته بود که حاکم بخت بهاری دوست
خانوار از معارف بختیاری باکو چاییده و در حوالی اصفهان سکنی و به ندین اوقات که آنطایفه سوکب و ده
و در دیدند با استحکام جا و مکان مغرور گشته از راه آردان در دادن خانواری تا فرمانی کردند پس حکم و وصایای
که هزار نفر از انجاعت که در معسکر خوار از طریق قدس گذری بودند "اسب بریق عاری بعضی از اسب که
سرکران ماه فرمان برداری بودند مقید ساخته به پیرو محمد خان حاکم مام سپردند که بعد از خد مصلحتی ترجیح جوش
و دوست خانوار چهار صد خانوار از دسای انجاعت را نقل محل مزبور نماید و نیز چون طایفه در جزینی به
بختیت با فاخته اتفاق و زبده لازم شد و هر دو جنب و غارت بطور در ساند و بودند بعد از تسخیر
برای ثبوت آنطایفه جمعی با مو شد قلع قلاع آنطایفه بر و بر بلخ معمل آمد و در همین حرکت از فراسات فوجی از
نرمانیه که کلان هم قلمزم در کباب نصرت بنیان شده از آنجا که هرگز آنطایفه بمنابت بسایق بختیت ق زده
خود سری کردن طاعت نمی نمایند و درین سفر حکم نافذ از دکان و پاس شد به اینجهان نقل الهی پاشا از خواستی
تخمی بر برین بار کر کشیده بود جمعی از ایشان بجانب دشت فرار کردند و هر چند که وجود عدم نشاط
در جنبش کردن از شمار امیری بود خارج از دایره حتم بسیار لیکن چون متاون در جزئیات صورت ف و
کلیات میشد و در انحرک از ایشان بر خاطر والا عظیم آمد طوفان تلم قاجار را با فوجی مغا و از سکن
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانُ کبر فتن ایشان تعیین و محصل مزبور در حوالی خوار ایشان دو چار گشته مدلول
فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ صبار و انگرده بوقوع پیوست و متعاقب با قرخان

معاری. دو ساخته که سه چهارم از فقر از چو یک و ایلات نواحی پستریاد و تونج را صورت جمعیت
و در وقت که از ترمانیه دشت با قاضی هرات تا فرمانی بقوه رسد بار و استصوب فواید و در
بسیار خان در سهم خدمت تقدیم رسانند پس بکام آنوالایت را محل خدمت موکب ظفریت ساخته نصب
در این امور و در ترتیب لازم و داخل انجا پر خستند. در بیان نزعت موکب و ایلیا
نبریز و وصول خبر قتل اشرف غلجه بعون عنایت رب عزیز بعد از آنکه انجام
مهر و همت و درک ایشان فراخ میرشد پس تسخیر نیز بر خاطر اقدس شوق انبیر نشسته مستقبل عازر
از دیوان سال لعیب تعال فرمودند این غزل آمد که اگر چه باده فرج بخش و باد کلیه است بیابانک
چنگ مخور می که محنت نیربت عراق و فارس کرفتی شعر خود حافظ بیابانک نوبت بغداد و وقت
تبریز است و در غزوه شمر محرم ۱۲۳۰ مطابق است میل بابت کیتی کشا از جمدان بعزم تسخیر آید با بیان
سنتی که گفته هم در کنترل طاهر خفران نام از جانب حسین برادر محمود دارد و عریضه میاز منده شعر و جواب
خلاص استنای حامی رخصت اولاد و سنوای محمود که در شیراز گرفتار شده بودند بنظر اقدس رسانید خبر قتل
اشرف را بدین مظهر و با چه صحیفه عرض مطلب گردانید که بعد از آنکه آن برشته روزگار در شیراز مر حله میادی
فرشته بود و بیکانیه رفته چون همه جا ارقام کیتی آورد موکب در باب منع عبور آنطایفه قزقد در یافته بود
آن قلعه را در بروی انجمن است راه مخالفت کشودند و ایشان هم از ترس و بیم در جانی مقیم نگشته از راه
هم و زماشای سیستان نسبت قند بار فرار و مردم طعلمات مزوره همه جا بموجب امر و اشاره اقدس خدام
مخالفت بر سر راه ایشان ریخته بغداد مقدر و پای توانائی ایشان را بسنگ دافعه تا توان بیاخته شرف
چون سبب قتل محمود از قند بار کناره بود و از کناره میرند از راه میان آهنگ لوجستان کرد حسین در بعضی
کتابهای جمعیت کامل از قند بار دارد قلعه لکی من اعمال که میر گشت و از راهیم خان نام غلام خود را با
جمعی جهت تعیین نموده از بهر سیم تفحص فی و اثر بتعاقب اشرف ایثار کرده شب در سیاهی خلعت
زده بود که در سمت سفلی شورایک واقع و نزول اشرف نیز در همانجا اتفاق افتاده بود و او گشته
شرف به زنگار و گریز همین زده بدر میرود از بهر سیم هم متعاقب او میرود تا اینکه با آهنگ متباداتی
داشتند همی که بوی فتیل بدماغ اشرف میرسد و خنجر از گرشیده بکامش میزد و او را بهیم نیز ترستی
تصانعت بیند اشرف بسته حقه را که در دل تفنگ کرده گشته بود کشته و دل خود را مانند تفنگ در می خشم

خضم حلی میسازد و زانجا محمد زین علیا و بنات کز نجات خاقان مغفور بامر و گرفته چند میرساند
حداده و دو سوار عدل جواب غرضه حسین باین پنج صادر شد که بعد از آنکه شاهزادگان گرفته و روانه مساید
اسری و رحلت و این یافت و سیصد از وقایع اینکه در ایام توقف داشت جمادی در شنبه از قریب بر
غرفخانه دو عزیزی بهمت لاری فرار کرده فرمان استمالت از توقف اقبال ایشان مرقوم و مقرر شده بود که در
عمیان و در بهر غرضشان شوند انجمت حکم مبارک را دوست آور کرده از لاری را در مزوج صفیان خارج
نیافت و بر جادوست میافته اند بناخن نسلطینه خورشید و لهای ضعیفان گشته مالی ایشان را غارت می
کرده بد بهین رسول از راه مزوج گشته در حوالی میلاقات بختیاری بر پیر محمد خان حاکم جام که محض
جماعت بود بر خورده چون فرمان مطاع را که عزت نجیب دوست و دشمن و تعویذ مادی آتش و بیگانه است
در دست داشتند پیر محمد سلطان تعرض ایشان نکشت آنطایفه با طر جمعی گشته خود را انقبضات در جزین رسانیدند
چون قبل ازین جمعی بقیه سرکشان در جزین تعین شده بودند در بنوقت که این خبر معروض خدمت و امایه تازگی
فرجی بهمت و نشت مامورین و قلع و قمع محمد زین روان ساخته اند در بیان فتح و ددم و مراغه و تبریز
بتا شید است رتب عزیز را در جیسی که جماعت از فشار مرکز و ایزد اقبال شده خبر رسیده که بنمور پاشا
حاکم دن و میرض پاشای حاکم کوری با اتفاق پاشایان آنست در قلع میان دو آب که مابین ددم و مراغه
و قست جمعیت عظیمی منعقد ساخته بناخت و تانایلات آنست بهستعال نارنه خود با کما سکار بنده و آغزوق
در همان مکان که همیشه طرف عصری از منزل سواد و بادیران خود را از الحار و میت و دو فرسخ علی کریمه کلام
ظهور و دو کوکبه سعور بجا آورد و دغانه قزل اذن که آرا کما و بنمور پاشا و مسکر رویته بود و واقع شده از آن
طرف رویه بر ز و صول شکر منصد و مطلع گشته بنمور و الوف و تنویه صفوف پر و افند و مشهور پیش آمده
میر قهای کلگون فرزند همین که ازین بهمت الویه ظفر حضرت یافته که و سپاه خود را بر چشم ایشان در آمد
پای شات و فرارشان از جای بدر رفته بدون تلاقی و تلاش عطف عنان عزیمت بجانب مرعند و در
ظفر نشان از فرسخ ایشان را تعاقب کرده جمعی کثیر از ایشان قتل و جانی غنیمت در دستبرد ایشان داده گرفتار
گشته بودند و حساب رویه بدست آمده ولایت ددم و سواد و جلال و کمری و مراغه و ده خارقان ضمیمه
ممالک محروسه گردید و روز دیگر نینه و آغزوق اردو که بمسکر و لای پیوسته عا که منصوره سر و ده رویه
و خرمه و نظر انور گردانیده مشمول عطا یا گشته بعد از دو روز که مساحت مراغه تخیم اردوی مسجون عبود

مرص رسید و جمعی از عسکر رومیه بسر کردی نیمور پاشا بدو خارقان چهار فرسخی بر خیزد و سر فرمولی آمده اند
سوک ظفر قرین عازم آنجا گشته رومیه بعضی ظهور یافته و آنچه لای جهان تاب بمبت فرار عن تاب گفته بعد
طی یک فرسخ مسافت کر عظیمی که اگر فرار رومیه بود از دانت کوه سرخاب که در حوالی تبریز واقع است ارتفاع یافت
حضرت نعل اللهی توبی را با جمعی از قشکیان در آن مکان گذر گشته خود پاسبان هزار و دویست نفره که از بزم تنگ
سرور بر مرده گیرند از سر راه که بمقصد اقرب بودند شتابان گشته معلوم شد که دو سیاهی دو فوج است که یکی
از سمت تبریز یکی دو فرسخ بیشتر نمایان میباشند پس آنحضرت فوجی از دلاوران کریم را بتعاقب فوج پیش
تبعین و خود باقیه سواران و قشکیان پیاده متوجه فوج انخیزند مقدار آن فرادان خبر رسانیدند
که که اول مصطفی پاشا حاکم تبریز و سپهکوری آقاسی و تیمور پاشا و سایر پاشایان که از ابتدا و شب تبریز
رفت گریز بسته اند راه صریحان عازم فرزند و گردان از قبیه عسکر رومی است که مقدسی هزار کس در تبریز
جمعیت داشته اند بعد از فرار پاشایان ایشان نیز سر خود برگرفته و میروند و دلاورانی که دنباله رو کاروان پیشین
بودند بیکسانی با دایان برق جوان خود را با تفریح کران رسانیدند و جمعی ایشان را عرض شمشیر خنجر نشان
ساختند و شیر دلاان که در قتل یافت از دایمیکر چاک و چنگال طمع بخون فوج دوم نیز کرده بودند بدستور
با کرده تزد یک شده بعضی تقارب جانبین آنجا بنده تمامی زنان و سنان خود و اسرای آذربایجان را که
همراه داشتند گذر گشته از بیم جان خود را بمانند که در دایمیکر چاک که در دو فرسخی تبریز واقع است کشید و دلیران
ظفر قرین نیز طرف ایشان را فرو گرفته کار فرامی سیفا سنان نیز دایمیکر که از غالب قلب ایشان
رازه افکن و شب بزرگشته و من که در مر جان را از تنج الماس غام لعل کون ساخت و سوا می مستولین که عادت
بشان مروان در حوصله قیاس تخمین بودند سه هزار نفر توده بازمان ماه پیکر و اسرای نیک منظر و فنام موقوف
در سنان با محصور بتصرف داده و مسعودی از آن گروه که میسر خویش را بچوگان دست از میدان بلاکت
شد این بر بردند و همگام شام که سلفان جوانگیر صر تیغ در خشان شعاع داد و غلاف و از سوار که سپهر زک
اصناف کر فرید سپیدان که در آن فواحی واقع است جوانان کا و خیول سیل جبین و سفر سوک ظفر قرین
گشته تو بچیان در محل هدایت و یاقچیان مرتجع حابست بجمع آوردی اسیران یافت و یکی را معتدل سپردند
که در تبریز با اطلاع سپهسالار محکم شرع الطره و اولیای ایشان رسانیده گذارند که از مردم چشم پستانده و
منظر دست درازی بنیل عناقشان واقع شود پس روز دیگر که بیت و محنت محرم بود در لای جهانگت است

ساحت شهر تبریز زنده نشناخت و از مویات اقبال اینکه رستم نامی که از دولت عثمانیه حاکم مستر رود
و حسی بود و فوجی با عانت مصطفی پاشا عازم تبریز گشته و بهمان شب چند نفر برای ابصال تبریز
تبریز رفته چون تبریزیان هنوز مسلح لباس بودند از خود نگرد و باطلو ایست سپاهیان محظوظ بودند و تبریز
سریری از وی منعذر بود لشکریان ایشان را تصور مردم تبریز کرده متعرض نشدند و ایشان باز لم از شهر فر
بسیستم پاشا زین واقعه خبردار ساخته و حسنی که پاشا پاپرکاسب کویز شده بود عاگر نصرت قرین در فرج
شهر را دو چهار روز را جمعیتی که داشت گرفته بخدمت خود یو کاسکار آوردند و از کرقاران در مدیه انچه پاشا
و معتبرین بودند بعد از عاگر بخشی بود و احسان گشته برخصت انصراف مسرور و بقیة اسرا بفراده کشی تو بجان
ما مسور شده و زنجارهای کوه بنیان و مضع از ده دبان آتش نشان را که در محاربات در مدیه بدست آمده
بود و از خراسان ساخته و از کسیم پاشای وزیر اعظم بتوسط کرقایان پیغامات در دست نه مذکر از
مرتب صلح و طلاع فرستاده و معارف آن خبر صلح سلطان احمد خان و جلوس سلطان محمود خان برادرش
قتل بر ابراهیم پاشای وزیر اعظم بعرض و از کسیم پاشا **توضیح** این مقال آنکه در وقتی که تبریز و همدان در تصرف
مصطفی پاشای سرسکر و عبد الرحمن پاشا بود تمامی قراء و مزایع و دو کابین و رقبات اند و درایت دولت
عثمانیه میری که جبارت از دیوانی باشد قرار یافت و ثانی الحال پاشایان با سنده عاقل طایفه بکچری صاحبان
و جاق آند و با زن و فرمان قبضری نمیکند مباد که در نهیمت را که مبدونهای خطیر عیثه صرف عسکر کرده بودند
و بعد از انخیز صفهان که رضا علیخان شاهر از جانب انحضرت بطلب ولایات دارد و اسلامبول شد سلطان
محمد خان و بر کسیم پاشای وزیر اعظم مباراتش از آوازه مبارک حضرت ظل العالی رضی بقبول مصاحبه
و رد و نایاب گشته طایفه بکچری و دوسانی او جاق که رفته تصرف و ریل و زمین انجا محکم کرده و حربه مره شیخ
مبدون قطع نال توقع از ان سرزمین نمیکردند بدعوی برخاستند که یکجا ولایات را با بامیر ششبد و بکچری
همه روینانند که متعلق میری هم میسجد قبول این امر میگردیم چه جای هینکه نداده حربه و شمشیر اگر
شرقا خون و اس حجم مباح نبوده چرا محرم و باعث سفک دما و بین لازم شده و آشوب خود بدور
سید و چون آریب و رفته زار ساخته و اگر مباح بود حال چرا در مقام رده و ولایاتیند و این قبول و قال
مع انعام کاژند تا بکند آوازه قلع اساس دولت افغان و اعتدای لواشی نادر می جانب از پایگان قنار یافته
عیثه نشینی که زهاوند و همدان رخت بجزوت امان کشیده بودند بتواتر دارد و آنقدر که کیفیت حال را

که کور می یافتند پادشاه و وزیر اعظم از بیم غوی و سستی دولت نادمه برای سده راه قون جلال ساریه
جرم سفره مایه بن وارد نسکو و گشت بعد از ورود و کوبه قیصری با لشکریان پادشاه تمام دلاکی که در نزد او بجا
میگرفتند بود باکی ناپذیری و گستره میاکی را بسنگ شزارت تیر کرده تیغ بر روی خلیفه اسلام کشیده بن در
اصلاح تاسید جینی و اسلامبول اهدا شده کرده جمعی عظیم در سحر که فساد فراهم آورد پادشاه و وزیر اعظم
تا چهار روزی لشکریان را بر سر نعل واردون بر توسن عزیمت سفر کرده و با اسلامبول برگشته و چاره جوی دفع آن
فکته گشته چون کوشش می اثر بود پادشاه برای بهتر خدای اهل فساد راضی بقتل داد و نیکو نهاده شده وزیر
اعظم را بجناب پاک و بیالای مراده انداخته بیرون فرستاد چنین است آئین گردیده و هر ده لفظش بود
پایه دار و نه قهر بیرون و کس اگر آخر نکشت که در هر زم هست و در کین درشت باوصف بنیعی تطایفه
ترک زده عام و رفع هجوم غده غای عام نگرد و سلطان احمد را قلع و افسر سر روی را زینت پاک سلطان محمود
بر داد و بقتل کفنه شهر تیر ز که در دست دومیه پامال جنود عدد زن شده بود و پیروز متفر او بود فیروز گشت
و عزیمت لشکر محمدان و ایردان در خاطر اقدس تعبیه یافته عیال بیت نصرت اثر در جناح نهضت در مدینه
سفار آن در غرة ماه صفر یا پار از جانب ضاقلی سر که در آن اران دوازده ساله بود آمده خبر آمدن افغانه
برت بر سر ارض اقدس و قانع آنست با عرض مقدس رسانیده سبب انصراف مرکب ممالیون گردید
در بیان آمدن افغانه برات بر سر ارض اقدس و شکست یافتن ابراهیم خان
س بقا مذکر شد ت برات مت گذارش یافت که بعد از خروج مهابات با الله یار خان و شکست افغانه
بدای مجدد ایات برات با الله یار خان مسلم شده عطف عثمان فرموده بعد از نهضت به بات منصور و بجا
عراق و آذربایجان حسین غلجه که در قندار استقرار داشت چون چیر و سستی مساعد دست و دیده میداد
که خیریه یافت و یران چیر و برادران او بودند و بعد از طی این سفر زیست کار او خواهد بود با طایفه ابدلی رود
سازگاری در آمده ایشان را بجا گفت ترغیب و انجاعت داد و سوره او شوثر افتاده بر کس نه اخت رض
قدس نگرینان خیر و بر زوال الله یار خان بنابر انتشار اخبار و قو حات متواتره اندر وی ماقبت نه بیستی
بناظر که نشسته با از جاده و پیمان منحرف نیاخت با نتیجه ابدلی از سر کران گشته و هرگز کس جلب و دفعه
حاکم فراده خرسنداده و تیر بقصد خلاف از خلاف برآمده و اردو ناحیه برات و الله یار خان تیر زده و مانعت
در آمده و در قلی بیان افغان بهر سیده شده ماه بر بنیوال کایره آشوب در برات شستعال داشت تا اینکه بعضی

دو لشکر حال غایب آمده در سیوم ماه شوال ۱۰۳۲ و داخل شهر و القیاد خان با کوچ و اتباع خود رو به
قندهار رفت کرد پس اتفاقاً از حدود غنایات ظل الهی چشم پوشیده و در تقصیر عهده کوشیده و در لشکر
خان و حکومت بسیار و بعزم تاخت ارض مقدس اسلامی لوای اقامه ذکر کرده القیاد خان نیز کوچ و
مسیر خود و در قلعه مارو چاق گذارشته با سرود و قلیخان حاکم خرمن و بعضی از حکام و یارانش که
تفاق داشتند روز بیشتر از ورود اتفاقاً داخل ارض مقدس گردیده و از جانب لهر بدو راه بهم خان
نرسید که مضمیف و مراعات نام بنمود و پیوست و از اینجا که ضمیر غیر حضرت ظل الهی آینه صورت نبی اکرم
تصادف و مقتضای بهر شیء معقزی نادریده و ناشنیده از اسرار ضما بر با خبر بود و یقین میداشت که آن
فرز عهده شکر در وقت دفع حاصل آنک تاخت خراسان خواهند کرد بعد از تسخیر صفتان فوجی از جنود
معدود از موکب نصرت نشان روانه خراسان و از جمله آن نیز بنحوی که سبق ذکر یافت با فرخان بجاری
برای جمع آوری ده چهار هزار نفر از تشکیلات فراحی پسترباد و توابع آن فرستاده مقرر داشتند که در حین
ضرورت بمسکرا ابراهیم خان بیدند و با برهیم خان نیز فرمان و الانبغا از اقران یافت که قلعه و افراد خیریه
در مشهد مقدس سامان کرده بعد از ورود دشمن بنا بر اقله داری می گذارند از معارضه عرض نماید تا در غایت
خان بهشت نیز نفرات اتفاق در زاویه خواجه ربیع بار تر و ان شود آغاز تاخت و تاز کرد و ابراهیم خان خبر
در و دلبان را عرض نموده و پاترود روز بروز پشت بدیارت قلعه داده که در فترتی میگردانانند و
در هنگامیکه مستخرج مغز که کب معدود و معروض شده بمالاکشته مجده و دیار باب منع جنگ میدن تا گیت
بلیقه بعین آمده علام شد که پستوز از روی حزم و بیداری مشغول خود داری داشتند که ثلث لشکر
مغریب به پینه تیریز را از آن نمناکت بدر کرده خود را با نکرده کم فرصت میرسانیم و مقارن وصول این
جواب با فرخان نیز با چریک و تشکیلات اند بیرون وارد ارض مقدس گشت بعد از چند روز با وصف جنگ
درج سهای خاطر ظل الهی در باب امر قتال مکرر خطاب یا ایها الهم اعزض عنی یغذ... شده
میدانند که کلام آنحضرت علیه السلام و ما یطوق عن الهوی آنجوریک بعض از هو خال معرور و
تیز جان و حسن طبع غیر سپاه منصور را بر داشتن آذوقه سه روزه مامور ساخته در سمت کوه سکین اگر که
رنگین رایت حرب افزاخته اتفاقاً تیر بمقابل پر داخته داشتای کبر و دار باقر خان که سر کرده تشکیلات پیاده
بود و زخم رگشت فوجی از پیادگان او که قریب از راه و در رسم جنگ بودند دل از دست داده روی برافشاند

بر سیم خان با چند نفر اسب را گنجینه بود که ایشان را از ازا داده کر بر کر دانه تفنگیان که در پیش جنگ می رفتند
از دین کریم کرده بودند حرکت او را محمول بر قرار داشت سر رشته جنگ از دست می دهی لشکران نیز ضبط
عنان خود داری کرده روی شهرستان بریت می کنند در آن روز سواره بسیاری از مرکب هستی پیاده
کرده اند و جمعی از پیادگان نیز خود را بجاه قنات انداخته در ماتم مرک خود لباس آبی پوشیده از ابراهیم خان
مشمبه مقدس شخص جغت و این واقعه در سیزدهم ماه محرم ۱۱۳۲ در سمت صحرای علی دشت و در کریمش
مقدس اتفاق افتاده بود بعد از ظهور این ساسانه حیرت انگیز چون ابراهیم خان از فجالت حالت غرض شد
ش هزده رخ علی میرزا که در آن اوان دوازده ساله بود بواسطت چار معروض خدمت خدیو کا سکار
ساخت چون شاه چهار سب بنابر سعادت امرای پیاده رای مکر بر زبان جاری می ساخت که موافق عهد نامه
انجام شود عرق در ذریایان بر دانه اولیای این دولت و جناب پادشاهی را محکمت علمیه هست و ما را بکشید
کشتانی ایشان جغتیا جغت نیست بلکه فقه در مکتب خود نیز با بعضی تصریح نموده بود لکن حضرت علی نقی امر
خرسانه اتم و تنبیه مکرشان است محمد هرات را الزم دانستند بنده میرزا ایشان مصمم گشته
مصحوب چار سریع السیری ایشان را ده اعلام فرموده که در حصار استوار قلعه داری پشت بدلو را طمینان
داوده و رخنه قدس بنیان ثبات و قرار راه نموده که بعنایت پروردگار پادشاه ایران نصرت شعار مانده چاکسوار
چرخ کیستی فرزند ابلیس مهر ماه شب و روز دو کسبه بر حلقه پهای کشته بسر وقت خصم نه روز کار میسریم
پس بیستون بیک افشار با بال تیریز و خطاب خان و سرداری آفر با بجان سر بلند و جمیع سباب و غنایم
و ذخایر و دبه که در قلعه تیریز مانده صد هزار تومان منجاوز میبود با و عنایت و امر و الا صا و گردید جمعی
از یلات و افشار و مقدم و ترخان را که چاییده در خبر ز سکنی و شمش هزار نفر جوان کای پادشاه
ملازم است اسلاک دهد و حکومت هر یک از ولایات انتزاعی بجام کاروان تقوی بعضی مقرر فرمودند که ولایات
را تسخیر بحضرت شاه طهماسب دانستند در خدمت که ادبی آن آستان بجان و جان گرفته و در سفر
فرخنده اثر بلال که از فارس و عراق و آذربایجان سب و الاغ و خرچی داده که چاییده و ممالک خراسان
فرستاده بودند عدت ایشان به پنجاه شخص هزار خانوار می رسید از آن جمله دوازده هزار خانوار افشار
و از جمله افشار تیریز و هزار خانوار قرقلو میبودند که شرف ایل علی حضرت داشتند و چون میانگی بجان
سختی که مستحق ذکر یافت یورت قدیم حضرت و سکن طایفه قرقلو و جمعی از آن طایفه با مردان کوچیده

در مصدس سکنی خستیار کرده بودند محض ایشان را از قرقطو جدیدی در سیاب و تنه انشایه را در قرقطو
در دونه اهل بیجا به هزار خانوار دیگر ترکمانانید و اگر از وخت بسیاری و سایر ایلات متفرقه و طوایف مختلفه بودند
که مستور ما را در ک دیده و در باقی ممالک خراسان متوطن بسکن و مکان ییلاق و شتران بجهت حرکت

معین ساخته در بیان انصراف موکب همایون از آذربایجان بجانب خراسان

بعزم سبیه افغان **بعد از قبض و بط امور و گشادگان و یک و دو روزه و غزوق که ششصد و یک**

تا آن عرصه و تا بجانب خراسان ایفا شنی کرده بودند کث و در تک و در قزل اودن گشته در آنجا

چهار بار در مصدس وارد و خبر رسانیده که بعد از واقعه ابراهیم خان قافه گفته بودند که حال مرکب بن کار

بیان شده بنیام که پس شمشیر بر روی این دولت کشیدیم پست این که بیرون میکنند پس بشیر انگیزی شربت

دو در فرار و در اربع و در سهایی شهر بر آورده بنوعی نایره بیداد فرودخته که نزدیک شد که از شراره آتش آن

شیر شتر خرمن و دست سبیه در این بار که نشان و خوشه پر وین در مزارع و مرغ برین در کبر و در همه جهت

سی و یک روز در حوالی از مصدس یکصد و یکصد کرده مزارع را حلقه تیغ بیداد ساخته و بعد از اطمینان

کمال بی وفاداری و دانه هرات شده انحضرت از استماع و خبر ترک اینکار کرده در شاتر و هم و صف و در

در پنج قشون عراقی و فرق مختلفه بود سواهی خراسان یکی را جمع کرده مصوب محمد خان ترکمان بخدمت شاه

طهماسب فرستادند که در دایره امر و دینی نه دولت و این بوده بر کار و در سر خط طاعت که اند و در آنجا خبر

رسید که ابراهیم پاشا محمد آغا نامی را از جانب سلطان احمد خان پادشاه دلاجه مردم برسم سفارت

بجانب صلح روانه خدمت و این نموده و مقصود او اینست که باین تقریب اوضاع و احوال انحضرت نظر الهی

در ملاحظه و در می و خیال حضرت معلوم شود امر و دلا بقره تقاضا پیوست که محمد آغا در دایره و در تبریز و در عراق

نمایند و نیز سرگردگان قافه در جزین بار و سواهی و جزین از ویرانه های آن و آمده و شفاعت بسحق

سلطان دعائ که در ایام آشتی ای شرف حاکم یزد و بعد از بقیه سال او روی نیاید باین دولت و در آنجا

نوزاد آورده و چهره سالی شده سعادت قرین گشته و در دایره آنکان تربیت آئین سترگ که به عز و تمکین گشته

نزد آن حیران و در آنجا این کیفیت چون ترکمانانیه بیوت ساکن داشت قبیله ای بهیشت طریق قتل و غارت مسلک

و ترکمانانیه که کلمات نیز که در حدود و کر ایلی شکی داشتند در تقدیم خدمت و دادن خرابان مدان بخوبی که

سبب تحریک یافت برسم فرمان بری شتر و یک میداشتند از منزل نر و نر جدید منازل گشته چهار نفر از فرزندان

صورت نشان از راه بطام و موبک جهانک از سمت از نذران شقه کشای اعلام ظفر فرجام و معتقدند که
در روز چهارم جمیع لافل موبک و الا از یورش میدان چهار فرسخی ستر باد بر سر بیوت و ایشان ندانسته گری
بر سر کولان چپا دل اندازند که تاخت بر دو طایفه در گیر و اتفاق افتاده اجتماع خبر یکدیگر نتوانند رسانند پس
گویند ظفر صبح روز مزبور از آب ترک عبور و مکان شهر بصفای مطایع قباب نرسین شکار لاری منصرف ساخت
در اینجا معلوم شد که آن طایفه را بتوسط ترکمانان اغری که در میان کال در پاسکنا دارند از توجیه ربات اقبال کاخی
یافته بهمت خیمه و جماعت کولان نیز بطرف الاوغ سیمبار فرار نموده اند پس حادثت با ستر باد کرده فرین جماعت
مؤکده بنجوم سرحدت خراسان نموده که راه معال را با عهده ترکمانیه منقطع و ایشان را از گرفتن و ذخیره ممنوع
سازند و در غرض ماه جمیع الاغ از آب کرکان گذشته از کنار دشت و حدود دانه و سلقان روانه خرابان
و در محل قریب باغ من اعمال کرالی جمعی از رؤسای سمرقند کولان از دود بخور آمده وارد قدمت والا و سندی
عفو تقصیر و متعدد دادن یورده مال کنند سوال آن طایفه قرین قبول و فرمان بجا یون تا گذشته که خانه داری
یورده مال را متعاقب نامه خراسان نماینده پس عا کر ظفر تو امان را فوج فوج مرض ساختند که روانه دیار و او طمان
خود گذشته در بیستم دو بعزم سفر مرآت در ارض اقدس حاضر باشند و در آن مکان از جانب القدر ارقان فغان
در رض اقدس بیو و عریقه مشرب التماس عفو تقصیر از سیم خان بدبار محبت نشان رسیده جواب او برین
نهیج از کمن عزت اصدار یافت که عالیجاه القدر بارخان بداند که شرحی که در باب اغری ابراهیم خان عرض هسته عاقله
بود که چون مشا دایه از بیجا الحی خود شرمسته و از وقوع شکست که قضای آسمانی بود شکسته دل سرنگنده است
من بعد بر س قلم و را بنیانار و دوشمر ساری و غلبت زده کی خوشتر که از باب محبت را عدلی بر آنان نیست
و اگر دار و بران عالیجاه محفی و سستور بخوابد بود که طالبان نام و تنگ دارد معارک جنگ کشش و گوش بقدر امکان
کیا درست اما جدا از آنکه شایع قبح از این بدو غیب علاوه ظهور کند موجب است آن طایفه که با قفس و سستو همان
معنی بخاری و در نقد برات الهی هم بسیاری ندارند بخوابد بود زیرا که مضمون کریمه و ما المصلح الا من عجل الله
کشایش از باب فتح و ظفر منوط بمعالیه نماید است از داور است بر زور سنج مسی بشر با و نصف همینی آنایکه
قی بجله ز غیرت بهره و راند خیزه کسان اعدا ایند بر میانند اما بطعن پردازی نیزه خطی ملک مثل و قران
نور در سده هند و به تیغ تبر دشمن برکش کردن تسلیم مینهند و بچو بکاری عصای خانه چد و برادر اصی میگرد
حرف تند رکنه تر از سیف قاتل و روی خوش را محقر از دهر طالع میدانند و بمعاد اینکه در دوزخ هم میگویند که

کاش کرمی عرق انفصال نیست از صد و چهلین اسری و اقامت بخون در شکنجه نجالت گرفتارید و امت
نوده مات بر حیات راجع بشمارند چنانچه اظهر من الشمس است که سپهر در زمین لایمی هر بعد از آنکه از سر که
سپهر بتیغ کشیده در بریت میگذارد و از آنکه زردی بر زمین فرو میرود و هر وقت که ریت بهما کشتائی
مرکز نقطه نصف النهار منحرف میسازد از فرط تساری آفتاب عمر خود را قرین زوال می بیند هر چند که
بنا بر معانی مذکوره لازمست بر شمار الیه وارد نمی آید که چرا از دشمن شکست یافته نمیتوان گفت که هر شمع
آتش این همه سرشش بر خود روا ساخته و از تیغ تیز و بر تافته ولیکن سخن بدین است که با وصف اینکه کز از
جانب باد باب جنگد و بر و ممنوع و از اوج سماء خاطر الهام تاثیر خطاب یا ابراهیم اغرض عن هذا و نه
مسموم شده بود و بر خلاف اصول صدر اینگونه جزو تفصیل گشته بایست بر آمدن و دلیل عقلی مصلحت بود
یا راه رضای خاطر را بر وفق شاد جوید و بر بنصرت که سالک منجی اصدی امیرین و تابع اول قیامگاه الفکرین
نکشته طعن و توبخ را در شانیت بخش و آزار میباشد حال چون آنجا ایجاد در مقام شفاعت و التماس میآید
حسب السؤل بغالیه ایند قصه زبان قلم را از آزار کردن او کوتاه و همان توهمات سابقه او را مورد انتقاد و ساختیم
در بیان و رد و گویند مسعود بمشهد مقدس و صادرات ایام توقف در ارض مقدس
چون حضرت قلل الهی منایل شدت مراحل ایسان آفتاب ماه جنتاب برسم ایوار شکلی می پیوندد و آفرده بر ج
الان صبحکاران که تا جدار نظیر چهارم و سیر آرای این ایند ظارم از سفر جانب غرب نصر یافته از ده و از ده
افق قد و شهر بنی صابر که است خمر و ملک سروری بطاعت برای فست و غنچه قری دارد در رض فیض و در
عمارت جنت سرشت چار باغ مانند روح در قالب غیری قرار گرفته و چون در آن اوقات عاوده شکست به
الان بار روی داده و ماتم زده کان منزه در ماتم کشکان خویش بر او تار سیند برش مضرب باض جنگل و از خود
قنات باغیر ناله و افغان در گوش دین فلک خویش افکن بودند و در شکان طاق نیای از از منجر این
بندی نموده و از لایبی داغ طرح چراغان بختند و برای کرمی سنگا از سوز جگر آتش باز بهای بر می گنجند و در شک
آتش گشتان بهر شب آسمان میرفت و کل عمران دل شربارشان در هر طرف آتش غم خویش در یکصدی کوس
و خار که آت مسود و سرور بود از آتش خیرت و در دهنت در روز و در اول شهر را از تو اخص بخاره شاد و نه و این
بندی چراغان منجی ساخته بهمان تبهایی عدا و از دجیه جای گیر می طغنه و در و را جامع دوست دشمن رساید
بعد رنده و در که سفر گشتان از دجیه و آسایش گزین شد تخت بپلا حله سان افتاد و ایلاتی که افراس و عراق

و در این درستانه بودند و درخت و چمن از جوانان نامی ایشان را بر سر ملازمت منتخب ساخته فارسان بر سر
پشت و کعبه و آن فرزند اندیشه برای تعلیم فنون سپاه گری برایشان نگاشت آئینی که ترک نیست چشم خوابان
با طوق و آویز و دره باری و مردم خوشگوار و دیده فتان و لبران با حاکمان سید تو را بر و تیر و دله و دژ و شرکان طلبشکی قبیح
اند و می کنند مشق و تعلیم بر دخت و راندک و دوزی هر یک در فنون سواری و ستم آل و در خوشی و می فرزند رشیدان
چرخ جود اجل شدند اگر از کار فرار روی دوستی در میان باشد بناخن سنگ آئینه می آیند کرون و چون
سفر برات در خاطر قدس نصیم داشت القیار خان ایدالی که تا آن زمان در ارض قدس جهان و نواله خور خوان
احسان میبود و منتهی آن شد که رفته در بار و چاق توقف و مشغول لالت افغانه بوده باز در سر راه برات با درکن
طایفه است پرورده دلند و را بنقد و افرو و خلایع فاخره و خیر مرقع و عطایای خاص غرض خاص داده و مخلص در دانه
دار و چاق با حشمت و سابقا مرقوم ملک بیان شد که او آن یکسان که کلان در فراغ کرالی آمده و طیارایی و تعهد کرده
که در دست خان و بر سر پرده مال آورده و رشید قدس سکنی دهند و چون در انجام این امر تاخیری بطور رسیده
احتمالاً امر و لا صادر شد که قشون بهر ابدیه به سفر برات آمده و درخواست بهر این توقف و انتظار صدور
فرمان باشند و حضرتش در واز و هم شهر جادی الاخری با طیلی از خاصان جریده و کتبیای بعزم قبیله نظامیه
روند و مقارن ورود موکب و لاجنبویشان از کجاییه تیرا مثال فرمان دار و گشته حضرت فضل الهی عطف عنا
بارض قدس فرمودند و انجاعت خانواری خود را بارض قدس آورده و سکنی داده و متعهد گشتند که جمعی از جوانان
سپاهی ایل مزبور را در سفر برات حاضر سازند و چون بهی که مذکور شد حضرت شاه طواسب در دژ و هدف سعادت
و شهر پاری خاطر سلطان بیکم خواهر قدسیه خود را که نزد بهین غنیمه از و واج عناصر و اجرام و حنین فرزند و در
لیالی و نیم شب بر دژ عظیم رضا علی میرزا ساخته بودند و بنوقت که کوکب کوکبه مقدس بجیت شرف ارض
قدس تجل نمود و رقام مظانده افتاد شد که تمامی افراد حکام و سواران جنود حضرت فرجام و عطایای اتم و نجم
حشمت در برهم ارم تظم سور و محفل جشن و سرور حاضر گردید پس کار گذاردن بر این طراز و نگار بنده ضایع بود
در مقام فرمان پذیری دست و بازوی همزوی یا زیده در اندک روزی عمارات چارباغ و سرزمین شست
و بآیین بندی و طرح چرخان و شک جینو مرشت ساخته و در روز جمعه و هم شهر رجب المرجب در حسینیه
قبیله خضر در آراستگی شک چتر طلائس بود و بیط غبار در فرج بخشی بخت افزای جمله عروس آفتاب خدوند
میت بود و فکر که خدای خانه و زهره زهر اسرود سراسی چنگ و چانه مجلس طوی با هزاران فرزند زیب و زیب

نزدیک یافته دو هزار دست خلعت کران بهادر آرد و بر گردگان سپاه و میران بارگاه و چندگان ۱۰۰
و چاکران حان سپاه از جامه خانه نو از شش عنایت گشته برود و شش هر یک مانند کوه آریسته غلغله خاری
سکین و بستان شاخ طالع پوشش اثواب بوده دارد و گیس کردید سالکان عرصه خاک با طوطا و آریسته و فوخ
چشم فلک های کوسه سرور برقص برخواستند و نایک گفته برین پنج مجلس جشن و چراغان آردین بهی و دایم می نمود
نیلایق و موبد کو تا گون نشاند و از انواع کامیابی و خورسندی گشته این هفته زهر هفت شاد باد و گلگون
سوال نمود و عود مسافت و در شب هفت به همدیگر ماه نور بران معدین و اتصال ترین واقع شده و قدرت
و تسنن از پرتو وجود آن دو اختر برج سعادت رشک بیت اشرف آفتاب گردید و بعد از آنجا در کار طوی برتر
سیر بشکار بجانب بیورد و کلات که مسکن اصلی آنحضرت بود توجه فرمودند و بجای مرحمت کسرت فرقی آمال سکته
آندید که حضرت کشیده با قاضی افشار بودند گشته و چون ترکمانیه خواندم اکثر اوقات آمده در طرین که منتوی
معموده سرحدات ابیورد است یورت خستیار و بنواحی نساورد و ابیورد و طاله دست نظایر سرور
میکردند اگر چه خبر اندول و ابراهیم خان بموجب حکم دلا با سعادت موفور در تاجیه درون متوقف و بتنبیه نظایر
امور بود و چون عزم بلند و محنت آسمان پیونده آنحضرت برتر توقع آمد و از کسی نهان شده و کار رسید برود
چاکر گشته اند و نظایر اندول و ابیورد و احضار و در بیستم شهر شعبان با فوجی از قادیان جان نثار یافت
و چهل و پنج فرسخ را در سه روز طی کرده در محالی نزد خون طرین بسر وقت انگره رسیده و رجال ایشان عرضه
شمیر و عورت ایشان بیکر گشته نه با موال و دهر و احراق یورت و ساکن آن نظایر بروجه محل بهل
آمده و بر سیر خان نیز زمامی نامور و تنبیه ترکمانیه نگه سکته خرمن گشته آن نظایر سرکش و پستیاری سعی
و برین کردن فراز کوشمال کان بخشیده و روی توجه بجانب ارض اقصیه و بنا بر سابقا صورت بکارش دست
که حسین غلغله در چین تخته ایات منصوره بجانب آند ایمان با غنچه هرات که باینه دولت و زحمه اندکی گشته بودند
تخریبی تخلف کرده مندر جانبان فسا و میبود درینوقت که خبر غنیمت موکب همایون بجانب هرات حبل
دوای رور و نزد یک گردید و از الفقار خان کس تر حسین فرستاده بخداد الشرف یکتا شکست و سکر
حشیش و بهمتد و و متارالیه نیز با گوهی انبوه بعزم اعانت بدلی دارد و سفر از تکه که شاید بر روی کدیگر
و در تنبیه و روی مع حلال و پیکر خود و جهان پرور که جوهر آنرا گنا الحاد بد قبیله باسن مشایید را بهید
و منتواش بر عالم و همو چاک افکن قلوب عدالت رخت برآردی نجات کشیده بخاشاک را و بر سید

و شاه حسن که آفتاب نهند بعد از ورود با سفر از ایشان اتفاق از طرفین صورت استحقاق و منافعه حسین
 بنقد حص سری خود در نیمه اختار ساخته عریضه استگانت آئین شریک استعدای بخت اولاد و مشون
 محمود داشت کلبه یار مندی ساخته محبوب لایعفران معتقد خود و اسحق سلطان باصری حاکم سابق یزد که از
 حداد و کاردای عقد خود و آن بود و سال خدمت و الا نمود و منول او و جد قبول یافته تمامی اسرای او را که ذکر کرد
 ناماچد و ده نفر بودند تسلیم فرستادگان برزید کرده ایشان بانیل مرام و حصول کام باز گردانیده حسین بن
 دو نفر مختار ت سر دق سلطنت صفویه را که در ایشان سار بجای استوار داشت با یار و معمران و اسحق
 در آن درگاه سپهر دانی ساخته صرف در جنگ صلاح در کث و درنگ ندیده از فراه عازم قندهار گردید با وصف
 شاد و این نوع گفت و گو با است مدام الحیده سر از رفته صداقت نپسند باز فساد باطن ظاهر کرده و در
 هر نفر غلبه را بر کرده کی سید الی عانتا پدالی هرات فرستاده حضرت ظل العالی بعد از وصول این خبر
 معتقدی چنین کرده اند و اختراجه عفاف از همان عرض اید با خود چه سدا و اعزاز باصفویان روانه کرده و حکم
 سری شاهی سبند را بیت افزای قلم حجت رقم در مضمار و قانع تنگوز نیل مطابق
 سال هزار و صد و چهل و شصت و توجه موکب نصرت آیات بجانب هرات و
 صادرات آن اوقات در دو چهارشنبه یازدهم ماه فرخنده فرجام سیام سال مذکور تبرک عظم
 که بفرم شیر شربند حاصل را بیت اعتلا افزشته سفر کشان شهرستان ربیع را که از پنج سیاق دی هر سر آقا
 جریبار دزد و ایامی رخ و کلاز اولاد داشتند البجار معین در رسید و فرزانان باقر و شایان میانه اطریحین
 و قضای امداد را از جوشش لاله در بجان بر سر پردای رنگین و خیم کلاکون برآراستند و لاله و این معنوبر و
 و باقیه شمش و عرعر با ساز و برگ تمام بمسک خدیو بهار در آورده افواج فاخنه و قمری طوق بندگی خاقان
 ربیع و گردن گرفته گلشن از دی خلاف پیکان برگ میدهند کرده سبزه دشته نختور گرفت دستبر که
 مهر و شیر برداشت چشمه ساز از موج زرد و درخت از شکوفه کلاه خود بر سر کرد و نور و زعفران
 به ملکب ری آورد و جنود و دی بهشت راه فتنه بریناگران زمستان بست و هجوم سپاه شکوفه و
 شاخ کرکشان شد خاد و انگست بزم خسروانی ترقیب یافته قامت لیران اگر بسته مدح زنگاری که ناکول
 و حیب و دامان آه ایشان از در سرج و سفید نال و مشون کشته بعد از انقضای جشن و سرور روز یکشنبه
 یازدهم آن شهر سعادت فرجام باقر فرید و قی و کوکبه کیکاوسی از ارض اقدس فیض آفتاب بزرگ طوق

نصب جمادین قباب کرده و نیز آن که چند روزه از خواجه اری دشمن چون دیان روزه و رجب و رسته
بوده آن روزه عید حویش داشته از لذت خون آشامی کام جسته و بهار افی که آتش خون خشم نیز خشم و کج و
من عیبت یکسند چشم بود و شمشیر کج و ابر کستی بلال بتوال انگاشته غم روزه و کینه دیان رزم شکسته
و وصول بکوب ظفر فرجام بختل بوجکان من مجال جام بند و آغوش زادن مکان که همیشه موقوف
پیا بکری و روزه رزم کسری قصین چرخ و قراول و ترتیب قیب و هر اول تنویر منقلا می شکر مشر خیز
قول مستقر کرده و بری هر قول ساق و سول و طرح و کین از نیزه که از ان راجع قرین و نفس کچان نیز آیین
و تو بخانه و نه بیک جدا کانه تعیین و با ذوق شش و زده از راه رباط تو ان آثار نوز وادی کین شدند و فوجی
از مقدمه عیش و کرم و هی از لشکر پر جوش و طیش از رباط نر بورد چاول بمجال شیش و شکب و دله دیان نهشته
تمامی آنحال بمعرض نوب و بقا و آمده و قلعه عالی که در سر راه واقع بود بمحض حرکت مفتاح اراده دیرین مفتوح
و مقدمه ظفر و قلع گشت و روز چهارم شوال مکان موسوم مقدره فرسخی برات مقدره دین نشان نذین کرد
آهن خایان فولاد و پیکر کردید و دیده خصم و روز و در چار آینه یک تازان مقیره جو از شش جهت روی مرکب
معاینه دیده و بعد از تره روز با فوجی از جنگجویان نصرت طراز و قله جویان کینه پر دازد در حالی شهر رایت افراز
و رزم ساز گشته ذوالفقار نیز برای اظهار جرم جلالت از غلاف برآمده آنروز دلا دران نصرت نشان بادت
حاصله تا عصر تنگ نزدیک باغات شهر با آنطایفه باغی منگامه ساز عرصه جنگ گشته حوالی شام که هر فن
دست از حرب با از مضایط و ضرب کشیده بر گشته سیدال عیبه اجمع کثیر از سوار و پیاده بهرم شیخین
نهر گشته را که بار و دی بهما بون پیوسته بود جاده مقصود ساخته از میان آن چون سید و ناله بود
شکر ظفر اثر کردید جوش بحر خروشن از پرده داری خلعت لیل و شام جرم کرد لشکر خپیل دیده شت سالی بسته
گشته در چینی که با نچیان حبیب نوا چیان کیوان زیبیست از ضبط صدف و نظم و ترتیب قیب باز
داشتند کثری در من زل خویش سزاحت و آسایش کرین و جمعی هنوز در خانه بین بودند که مکرده دفعه و کله
رو و صدی شیک تفنگ حلقه کوب در جنگ شدند از اتفاقات برجی بر سر نهر حکم و لا حدث یافته
بود حضرت سعد و وصول یازدوی سپهر کوکبه با سلطوت بهرامی و صولت خرقای برای تفرج ز رود آن
رج طبعه ساس برآمده بوجود صلابت نمود آنرا نمونه برج اسد ساخته بودند مقارن آن قاعده نیز زمین هر
با فقیه می سوزن مانند خیل نجوم از رود که کشتان ظاهر شده جمعی از ایشان اعطای برج کرده اند خیر که

کردند و بعد پویشی را که در هر شیر فلک و در برج سپهر از هوا بش آب میشد با هشت نفر و دهان تفنگچی که در
ازمان در موقت خدمت حاضر بودند بیدار فخر بر فاخته از لواحق تیغ و تفنگ آن برج خاک را برج شستی
منقلب شدند و لیران خصم افکند و بهادران قلب شکن نیز از معکیر ظفر اثر پیاده دست به شمشیر آن سره
در آن رو بختند و از جوی تیغ آید آب بر آتش آن فتنه ریخته جمعی از ایشان را از سر منزل مستی دور
با فتنه روز دیگر طرفین مستعد قتال و محتبای جدال کشته راست ظفر با شوکت و قریب بانبخت سفر قید
در فراخت و عربونای و کوس لوله و خورشید در خیم چرخ آهنگسازان سوار و پیاده افغان سابق
جسته بانی با جنگ مانند زیر و بم در شیب و از کوه تحت سفر قرار گرفته و محضرت با گردوی از تفنگچیان
کیوان مشکوه متوجه سر کرده کشته جنگ در پیوستند بعد از آنکه از آب خوشگوار خون و اعدا اطفا و نایره و آتش
و شکنین شمشیر است شد جانین آهنگ مراجعت کردند و فوت دیگر که بمواصاف و آینه خورشید
شغاف بود طرفین عزم مصاف کردند و چرخ آشوب طلب بخت انگیزی مبعثت گزین کشته طرح شورش
فکنده ایر پیکلی خیزیدن آمد و مد کوس حرب فرو کوفت و برق آتش افروزی نایره شرارت از جانب
و آسمان کلون لنگر کفر و بخت و باران آغا نیر باران نموده سهام مقصود و لیران بر نشان نیامد
چنانچین ترده شده کام بمقره مقام خویش بازگشته بعد از چند روز غوغا و ذوالفقار که همیشه اسب
خود سوری در زیر پا و کوسن جلالت را با دپیاده داشتند خود را در شکستای زبونی دیدند و نزدیک شدند که جانند
چون برتن دیدند عود بیان را مکن که با بیان ساخته ممتد کردند که تار منی مدیدن دارند بکشتن و کشتن
هر دانه روز دیگر که شام سید درون ریح برستان ثواب کواکب از رنگ طلعت منحل ساخت و
تیغ خورشید را بجای کتر صبح صیفی ذوالفقار نظر عبیه و شینه با کرده افغان بکدام کجته بیات شمری
بیرون آمد که غلوه سافلان را که نزدیک معکیر ظفر نشان بود تصرف و در آن مکان توقف کرده هر روز
از بجای همکار آری جدال نموده ازین طرف نیز خدیو کشت و سروری با فرخیز و زمی صف آرای حرد دلاور
کشته آتلا عسکریان پیاده از دو جانب در برابر یکدیگر زانو بر زمین و پهلوی جلالت شیر عربین زدند
تا سه ساعت بر بلا قطره ریز و برق اجل صاعقه انگیز بود و سیچیک از دلاوران از زخمهای چو شکار
کلوه و تیر چو تیر نیکی کردند تا آنکه بتائید انهی پایی ثبات دشمن از پیش منبر رفته پس نشست و مدافعه
سپهر نم بجمع و بولتون الدیر بطور پیوست انگاه یک تار از آن عرصه و غا جلو ریز بر قلب افتد و دلاور

معه و گفته جمعی کثیر از افغان عرصه سیف و سنان و بقیه ره نور و طریق قرار و خدایان گفته تو بجهاد و تقاریر
خانه ایشان دست آمد و در روز آن مکان نصرت اندوز مقرر گشته فیروز گشته هر روز دلیران بنویسد و عذر کم
لله معاً سم کثیره تاخذونها و محاسن الهمة ما یثابون فیها و لدینا مزید یک ما و بیای
عزیمت و بیجا و طرفتیز یک ساخته و دیت بیصد هزار کوفته سواهی سایر و دال بجهاد کتاب ده
آورد و نخواست هر روز از قلعه برآمد پشت بجهاد آغاز روز سازی کرده از جانب دلاوران و حکیمین
خدا یک حالند و اندازی و بنوک سنان فرسودگی می یافت روزی یکدشت که تیره خطی لبران چون خطوط
شده مهتابان سری نیشگاه فلکها و یکدشت پند و شنبی نبی که صوت بهادان مانده حاصل شمس نفوس
با دست و پنجه پر خون سر سر کشی بظهر میرساند از جملات و قایم بام توقف اینک قله یارغان که سابقاً
را ارض اندکس و نامار و چاق شده بود در منزل از او مجبوری از او بجا قیاد غیبی و مار و چاقی فرا آورده
بار دوی مایون پیوست و همچنین محمد سلطان بروی از منزل مذکور با سه هزار نفر لشکر خود تاخت
تو به فراوانی آورده شد بعد از ورود اینجا با مصطفی نام ابدان حاکم قلعه جاش جنگ کرده حاکم مزبور را با جمعی
از قاضی مقتول و سرور با گرفتاران اتحاد حضور و لا و قلعه جات جاش و کده را بجزه تصرف در آورده
چون بهت کبکی کشا مقصود آن بود که اطراف اربعه هرات محصور و جنود منصور شود در بیست و ششم
شش ده هزار نفر از سپاه نصرت قرین زبیر کردی کار آگاهان رزم دید و با تو بجان و اسباب چهار
بهرست لشکر نفره نامور ساخته چون آب هر برود و غنیان داشت از سمت زند جان و کسور خان که گذر
باکامش نسبت ببر جایها بهتر بود عازم ملالان گشتند و هنگام ظهر که محل موسوم به نو محمل نزول را دوی
نصرت نشان کردید که در افراج قاهره از چند میل راه سرمد کشیده افغان گشته تصور چپا و دین لشکر شرف از کرد
دلیرنه ز قلعه برآمد و پشتبانی دیوار بیست قریه شمس آباد که حصن نام بود آلوده جنگ شده حضرت ظل قلهی
که مشتاق چنین روزی بود منی القور سرور برادر جریح و مغفر لطف الهی آریسته و مرکب کرد و در هر
سور و محبتی کار را گشته تفکیک این پیاده و تو بجان را با قول مایون از پیش رو بمقابل فغان فرستادند
که غایب را مشغول جنگ سازند و حضرتش با فوجی از دلاوران اثر در دره بیاد این غرض فرستاد که مغرب
دیده ویز جوهر و دویگر و با برق سیف و سنان خرم و خشم تر را توده خاکستر ساخته از پشت سر اگر
در ده این قلعه و ایشان قاصد و سلطوت باطل راه گریز را حایل شده اند از یک جانب و دامن آتش از توب و

و تفنگ . و م تعیه و زیاده قاصدا بها اعصار و فيه نازك فاصح وقت شغل ساخت و زیست
مجموعه است از بن طعن دراز کرده بخطاب همل مجزئتك الايمان کستم تعملون جوابی
برداشتند بعد چهل نفر خدایي گانه دزد و طرف خود را دو چار سر پنجه پاره گرفتار شدند و دیده هملک
و در بره شیر شکار آن که آنرا از تعاقب افعان قلاوه منع کرده کردن داشتند با تار و در سر از سلسله خود
در کی کشیده و در طرف چنگ و چنگال دلیری بازید و بکشتن و بکشتن پرداخته جمعی را قاتل
از دهمیر تبار آید از سر که نشسته بگردن رسیده و فوجی را در نهرهای عمیق آب گردن رسیده از سر که شست
تا سر نه غرضی و با جمعی از رؤسا در خاک و آب سر بیاد افتاد و ند و علم و تقار و خاتمه ایشان بهست آمد
پس خود یو فلکین بن خضر و کامیاب بجانب تران افعان تابشند اسب مسلح مقتولین به ایران و نقد هستی
گرفتار آن به با لکس نیز این عطا فرموده و از حسن اتفاقات بنیکه جمعی از دشمنان بیات از سمت معکر تفرقه بخانه
مقرر و در نظرف رود خانه بفر اولی اقدام داشتند از بهمان کرد که بر هملک تیر کرد و میر سید بهتباط فرور آفتاب
کرده و از صف داشت سر نوشت کار آن فرود تبه روزگار که کلک قضا بخط فبار نوشته بود و پخته بگرفتند
راه ایشان را برود و گذشتند و با هملک رود چنگ حک ساز و تاپای حصار هرات بهلول آقا مین
تعلل القری آن یاکتیه هم با سنا بیباک مخالف نوازی آنا کرده بمضرب ضرب شمشیر زخمه زن چار
تا بیکر عنصری ایشان کشته زد و دیگر که خسر و غیره جنگ در شمشیر خاوری با کوه بنیک ختری هملک سر
بن منقصدت بن رود نیل قام کرد عازم ایل اذن کشته در چاشتگاه تقریه تاکمان که در کنار ایل واقع بود و نصب
خیام قیامت کرده بکلم داد و سر پا حرم بر جهای متین بر اطراف ایل و وی طفر قرین سر بر سپهر برین سوده بر
ز سرین و سدر داران لشکر دیست خود خندق مورچل ترتیب داده همان نوی در حوض خاک میب و بنادانه ارجا
ده بود که بهستم ذی فعه باشد و لا در خان تائیمینی که بکومت او به و شاتلایان و غوره ساخر سرلانی شست باشد و بار
تقریه تائیمینی و با قید و در معکر فر و زنی شرواز و از نشات خدیو بنده پر و در و در گشت و از غریب مورچک
در بهمان با عروزی خدیو کا سکار طرف عصر از سواری مراجعت کرده بود و در میان خیمه همایون اسلحه زخم
کنده حرم خنجر جانب شهر بکوشک بنده کی بکلم و لا بسنا شده بود بر آینه بهماندم ترکیب نفع حرمه مبارک
بتن در آورده توبی انداختند که کلوا که آن سقف چادر اشکافه در جانی که سنده و الا انداخته شد در کن رخس نیزین
تده بکند رخ بیشتر بجا کشت بهما ایا که شتن این نوع خطر که از و قایع عجیب بود خبر سپه داری حفظ دانی و فوت

و تفت قبل حضرت صاحبزاده محلی نمیدارد و چون بنحویکه قمره کلک بیان شد سمت غربی برست که عدالت
بنامش قمره شد متفرق از آن آهین خا و جانب جنوب شهر که سرپایان باشد مضرب خیم فلک فرساشد و طرف
شرقی شهر خالی بود و بعد از چهارم و پنجمه فوج از لشکر ظفر اثر را با تو بکانه و تدارکات شایان نامور ساختند که از
آب میرود عبور و در محاذات قلعه کوچ در جانب شرقی شهر لاری توقف افراخته زاده عبور و در طرف غنیه مسدود
یسانند در روزی که نامورین عازم سمت شرقی بودند حضرت ظل الهی در مستقر طایان عساکر سمت غربی زینسکر
نقره متوجه شهر گشتند تا غلایه سمت شرقی نتوانند پرداخت نامورین از دوی طایسسان خاطر در مکان بقدر
مقام و مقرب و برج سنگر برای خود توانست ساخت مع هدایه الی جمعی از قائم غلجه و بدان زنده جلالت در ده
سره و بیژن گرفته جنگ پیوست از آن صحنه و میره و سرگردان قلب و خرج با قدم تو کلایه قدم کرده
آنکلافه داشت شکست فاش داده سر و زنده بسیار بی دست آوردند و بعد از چند روز چون محل توقف اردوی
شرقی از قلعه دور بود بمقت و الا بتغییر مکان تعلق یافته شب بکشد و از دهیم دیگر جمعی از خواص غربیت آن
سمت کرده روز دیگر هنگام صبح که لشکر بخیم از معسکر فلک عزم کوچ و سلطان ندین کلاه عهده بر پست کپتی فرود
زینسکر شرقی عازم ظهور و خروج کرد اردوی همایون از آنجا حرکت داده متوجه قریه اردو خان کپتر خلی گشتند
فاخته بیک بازنده فاش که که سر راه بر آتش شاک بگرد و خود در کیر و بیات مجموعی از باب مخالفت در آمده
یکه تا این طرح حکم و لا برای ایشان خفته آکوچه بند شهر تعاقب نموده جمعی با یکا جمعی از رؤسای قایم میرظم فزاک
ساخته پشرد و آب بسیار دست آوردند و لشکر حضرت نصیب ضابطه و ترتیب در محال آرایش و زیب باغبنت
و کسب آه قریه اردو خان با مقروا حضرت عطف عثمان بمسقر ظفر کردند و بکر از وقایع متواتر آن ایام بیکه
درش تروسم دیگر چه نزار نفر از دلاوران حضرت نشان باخت میمند و چیکستوی من اعمال بلخ زاده و نامورین
بموجب فرمان آن لوحی اعارت جمعی را شرا از دیکینه را که در آن سمت ظهور آما شزارت بودند عرض تیغ تیر شمشیر
میر سو نور و غنیمت محصوره اردو معسکر منصور گشته سرگردان پیرایه پوشش خلع خود شبید نفع و بهره آب
نوع حاصل و طمع شدند و بهم بدان اوان محله نمون بیکه مروی که سبب بقا از دربار گردان ما بحکم
بما بول تزد عبادت خان حاکم بلوچستان رفته بود که او را از آن طرف بر سر قندار و بر اجبت و جبر گشته
شان عهد خانیه عرض و رسانید قلبین بنمقال که عبدالله خان بعد از وصول خطیب خطاب
ضد بر حجاب دعوت ایتی عبد الله طایفی الکتاب لب آداب کشود و آزار تاج کار است

ساخته شد از کس مفرقت نام برداخت و در خلال آن حال فیما بین او و خدایار خان حاکم هند محوله
واقع شده و آنرا بهشتی تعالی توایز حرب کتوله بر سر عهد الله خان خورده از پانی در آید بلوچیه چون دیدند که بر سر
سرداشتن این قضیه آمد روی از معسکر حرب بر تافته میر محبت و میرز هسیار ولدان عهد الله خان مرصه متغیر
سنوح بنواخته نوشته صحیح بی تم خود بر طاقت نموسن بیکه فرستاده از موقف اعلی نیز فرمان یاست
بلوچستان با اسم میر محبت که ولد اکبر عهد الله خان بود اصداد و مشارالیه و هر یک از اولاد عهد الله خان را بار سار
خلع و توبه نصیب و تفقدات پیش از رسید و در میان مقدمات فراهم و کیفیت
مخصوصی کن بنجر که سابقا ایانی آن شده محمد سلطان مروی که نزد سکر تفره باخت توزیع فراهم امور
گشته بود بعد از قتل مصطفی و ضبط قلعه خاش و کده در جهانبخت توقیف داشت ثانی الحان امام ویردی بیک
سار پویدو نایب کرمان با حاکم سیستان و قشون کرمان و سپهان با حاکم سیستان بمحاصره و تخریر فراهم
بامور و مقرر شد که ظهیر الدوله ابراهیم خان با قشون سرحدات خراسان از راه طبس کیلکی عازم فراهم گشته
بعد از ورود او تمام جمعی که در کان حساب اقل او بتقدیم خدمت اقدام نمایند و در حین آمدن امام ویردی
بیک جمعی از قشون او بموجب اشاره افسر باخت کر شک و بست من اعمال قندار معین گشته امیرین
بقلعه بست مسئولی شده اهل قلعه را قتل و غارت کردند مقارن آن حمی از اقامت غلبه از جانب حسین خان لبر که
بار و خان نام بایی که در ایام پیشلای افغان حاکم تار و بند بود بعد از خورده صید شیر شکاران کشته
و نامورین با اسیر خویش و از کشته با امام ویردی بیک محلی در دهکاخ سکر کرده باخت نواحی فراهم پرداخت
اما مقارن ورود ابراهیم خان بجد و طبس خبر تقاعد از کمانیه کوکلان از سفر خیر اثر بهاسع عبیه رسیده ابراهیم
خان بر دقت فرمان آمدن خود را بهر دو موقف و عنان بهرزم تنبیه ایشان معظرف ساخت **لوقه صبح بمقال**
بنکه چون در حین توقف یک جایون در ارض فیض نمون اون بیکان کوکلان متعبد دادن جمعی عازم گشته
بودند درین دامن طرازان مرز بود و اینجوقت سرانجام در وانه ساخته بعد از ورود و بجد و دهنفراس عقب رفتن خبر
موشش بخیر و یقاعه نایره شرارت و دواب و اسباب عایای آنخل غارت کرده عثمان بر تافته بنار وصول
اینخبر ابراهیم خان بمعاودت امور و قوی دیگر از سکر نصرت اثر بر کردگی اسمعیل سلطان خزیه و بهیقل بیک
سار یولیو با غایت امام ویردی بیک نامور گشته فرمان والا بغیر تقاضا پیوست که امام ویردی بیک تا ورود
سرکرگان بکشدن نکرده جلوجلاوت از جانب قلعه کشیده دارد امام ویردی بیک برخلاف حکم والا اطفال

تقدیر و دود سرگردان کشیده برای اظهار جلالت رشادت برخلاف حکم والادبیت و بهشتیم و بچه بنده
مستحان سابق پیش برده و نوراک تا غنیمت خواجه بکفرینج و نیم فراسافت دارد سرگردان و در روز و در
بشان سکرده و نوبت و ان برادر و الفکار خان بانی که در خواجه میبود با غنیمت خواجه در حوالی شبی کوه فرا سرود
سرور بریشان گرفته محمد سلطان با سر کرده تفنگچی این کرمانی مقتول شده و غنیمت خواجه صریحی گشته روز دوم و سیم
نیز همین معاد پیش آورده روز سیم در ششای گیر و در سرگردان جدید و حاکم کری که از معتمد میبود
امور شده بود و در وقت جنگ سیده دست قضا پنجه با طاق و توان انکرده کشته بقیه آنجا بیدار
مرا در بر گرفته و در می یک بسبب این خود سری که سرگردان تغییر داده بود حرم او و سرگردان بقتل رسیده
نیز بهشت گردان و سرگردان است که معزول و باقی سرگردان و در اوردان در انژی این قمع جنایات و در ان
مشمول گشته و بعد زور و دموک و الا بهتر ان که ان که رؤسای او باقیه سعادت با بکشیم در بار سحر
بنیان شده اندیشان را بر گردی بهیصل خان ولد ابراهیم خان بهستان جلوه افروزی از فوج قاهره و امور به صوره
افراز و با صله چند روز جمعی را بر گردی سردار سلطان قراچورلو بغرم دستبرد و رواته و ابیت مزبور ساخته
و مورین شب غل غنیمت خیرین و در کین کین نشسته به کام سفید صبح جهان افروز معده دی جلوه کریمه ان ظهور
و بر دگشت غنیمت خیرین و در کین کین نشسته به کام سفید صبح جهان افروز معده دی جلوه کریمه ان ظهور
هرم کین زکین کین در آمده و تیغ در ایشان نهاده سرور زنده بسیار و در اب تمام شیار بهشت آورده و در کین
افندیم محمد تکه باز غنیمت خیرین و در کین کین نشسته به کام سفید صبح جهان افروز معده دی جلوه کریمه ان ظهور
کوشش پس در و بخت و از تده چشم بصیرت خواسته با جمعیت تمام از آب هر رود عبور و با قراولان آقا شر و شد
گردان حضرت فضل الهی یغز و منظری که برای تماشای فضای شهر و دشت تزیین قده بود سعادت هر روز مشغول
نظاره بودند که بدیده بانی دیده اند که فم این محاط کرده و قبل از آنکه قراولان خبر رسانند بر مرکب فرسوار و با
فوج خود کارگاه را از کشته فوجی از جانب شرقی بر سر ایشان تعیین و خود با جمعی از پیش روی غنیمت خیرین
سرور زنده و مورین بهشت آمده و تیغ در ایشان نهاده سرور زنده بسیار و در اب تمام شیار بهشت آورده و در کین
نیز در رودخانه ز سب غنیمت خیرین و در کین کین نشسته به کام سفید صبح جهان افروز معده دی جلوه کریمه ان ظهور
مک زیاد بر ساراکولات در قلعه برات تا باب شده بود و خلعت شب فوجی از ان طایفه ملک قناس بر
خسین ملک سمیت کورج رفته بکرم و الا فوجی به بقیه آنجا بیدار و در کین کین نشسته به کام سفید صبح جهان افروز معده دی جلوه کریمه ان ظهور

شیرین ایشان بر یکتخت هر روزه دست خضابین پنج از پوزن صبح شود چشم نمک بر چشم نگرداده می بخت
یکه به آن محاصره چهار ماه امتداد یافت بیدار که از جانب حسین غلیظه با فوجی بمداومت بدان آمده بود چون
کثر لشکرش در محاربات عرضت تیغ قنا و نقیه از فغان قوت گرفتار پنج و عا شده اند در شب غره صحر
حویلی سقز و شهر بآدمی پسر وادی گریز گردید و چون قافله پای بخت است و سباب شکست و در دست
وید به چند نفر از سالی ابوالی ترو الله یار خان که در خدمت خدیو اعلیٰ همیشگی بود روان کرده توسط شطرا
و سندی بنی تار مرآت و متعدد و اوون خانواری جمعی از دوسای ابدالی کشته هر چند که عنقهای بلند پرواز داشت
کفایت جز در قلعه قاف تخیر ناکند پذیرش بر تنب کرفت اما بر صلاح وقت و استیلا کار لطیفه محبت ظاهر
از دست گیری و بار نیامد بعد از مراجعت فرستادگان ایشان چون بر اسیم خان نیز در همان روز از اردو
به ایون روزه فرزه گردید و معنون قافله آن شد که حسین غلیظه با عانت ایشان می آید که باعث نقص بر اسیم خان شده اند از
توان و کمبود که ده پیغام دادند که قافله برای تحقیق این خبر کس روانه فرزه کرده اند بعد از وصول خبر بقضای قوت عمل فر
شد و این حرکت مرد و جنس بمان بایر و غضب کشته فرمان و لاصد دریافت که مقاطعه این امر حمله بشیر نیز است
من بعد قافله ز آمدن ممنوع بوده در مخالفت قلعه ذی کوشند روز دیگر که بندوی تیر و روی شب زانجم و
کو کب سنگ فتنه زان و اسن فرو و بخت و آفتاب زرد کوش بعد از تیغ کشیدن برداسن صبح نیمی آه بخت از
پنج در زده هرات از هر در و از ده چند نفر از سر گردگان ابوالی دارد و روی معنی و متعدد پنج مقرر دست می
صده و رشور مان دنیا زنده تقویض امانت هرات با الله یار خان شده و دوباره این تمنا پذیرای انجام کشته شده
یار خان بدست سر فرزه و فرمان به ایون رازیب فنی افتخار و سپه باز ساخته و سر گردگان در مضطرب و ده
مزبور و نه هرات شده بعد از سه روز الله یار خان با سپه تقریر عظمای بیج در و از ده و دوسای صاحب نام
و زده وارد رودی ظفر پرورد و پیشکشهای لایق معروض میگشاید نظر ساخت و بر طبق عرض انجامت مغرب
که دو افتخار خان با احمد خان برادرش مرخص بوده در وانه فرزه شده اقامت گزین زاده اتران شده و الله
یار خان نیز با سر گردگان نخست انصراف غلیظه یافت عصر روز دیگر قافله باقی خان افغان را فرستاد
عرض کردند که چهل سزار تقریر غلیظه بعد و ابوالی فراده می آید از موقف فرمان مرخص باشند که تا لایق تقیه غلیظه پر و از ده
چون بخیر فز و رخ و سخن واهی جاری از فروغ یاد می از لاف و حیل وری میداد و پیغام دادند که آمد ولایتی که
سید علی محمد سالها پسید راه خانه و خود بر آمده غلیظه و ابوالی هر دو یکدیگر را در تباط صوری و معنوی

دارند و الا با هم اتفاق کرده با سپاه نصرت پناه در معرکه کین خود آزمائی نمایند آنوقت در محله بروی هم
 کشیده پس مقرر شد که در این نبرد مستعد چپا دل گشته نهال نیره و سستان را که در آن چند روز با لشکر بیابان
 در مدینه طغر خشک لب تشنه گام مانده بود از جو بیار خون خصم میرسانند الله یارب اسر کدگان رشیدین
 خبر شفته ها گشته باز روی نیاز بدرگاه خدا بر دشمن تو از آورده چون همه تقاضا بمانند حاجتستان و قیام
 پرستان عسبباری بوده و بعد از این با بعضی از سرکردگان نامور بتوقت در روی مملکت و الله بر خست معاد
 یافت و در دوم ربیع الاول عریضه از جانب سرکردگان سورین اسفند رسید بسنی بر نیکی و الله بخیر
 با سفره رسید که از وقت قرار تا آن زمان در اینجا توقف داشت تا فاخته همراز را که چنانچه روانه فرستاده چون
 نیامد یعنی از ویل و صمد غایب بود یوسف سرکرده باریک را با یک نفر از چاکران در بار روانه قلعه بخت الله یارب
 و بقیه سرکردگان تهدیدات داشت و گفتیم بیانات داشت و نیز فرستادند و فرستادگان با گشته خبر رسانیدند
 که فاخته بالله یارب خان لطیفان در کشی بدستان گشته در مقام قلعه کنی میباشند پس عبدالحی با جمعی از رؤسا
 که در معرکه نصرت شرب و نه بچس نظر مامور ساخته باقی سرکردگان را که از نواد و چهل حرکت بودند مانند مدد سپاه چال
 قلعه و بکلم خط بطالان برادر اوق سازگار می کشیدند و یوسف نیز بر چون دوباره حد اقل در زنده آمده بود
 از حکم ائتوا یوسف او اظرحوه انضام صحن مانده بخت سعادت یافت **در بیان**
جنگ بالله یارب خان چون الله یارب بپروای حصان و صحر و سخت روانی مناسبت کار خود را
 در اتفاق دور و دوری بگرد و دست امیر خود را از جبل النین آید و لایه اریخت بر دست بر و ج که استحکام در پند
 بر و خنده رنگ سبزه دانی ریخت و در سیزدهم ربیع الاول فوجی از نه و کوشان نفاق پیشه را در شب با سهمت
 قلعه مقصد فرستاده تقاضا از تیغ بزیان روی خویش با سرخ با فتنه و مجد و اجمعی را بطرف با دغیس روان کرده
 ایشان بر پاره شده بپای آورده و همچنین موسی و انکی با جمعی کامل شب از حوالی حینه قرنفل تاخت با دغیسات
 فی مفر و با فوجی از بهادران جرار که بر یک در قبض روح خصم ثانی عزرائیل در دوازدهم محرم موسوم بحیر شک
 معبر چپا و لان بود گشته و فاخته نیز بیانات اجماعی از قلعه بیرون آمده پیا و کان ایشان از جاس کوه و سواران
 زیشت دیوار بست تا یک ساعتی شب آغاز جنگ کرده شب تا در ابراهه ریزی کله کله نموده روی هم در تنه و
 با یک شد و تفکند و نبورک سطح زمین با قرینه چرخ نیلی نام ساخته و آتش خدیو فرور در روز در همان مکان که
 چند و دو سبج بود بر زنده رسانیده و صبحگاهان باز الله یارب آمده در درینگاه کشیر از خیره سری است جداست

گشوده می قرار فرشته و از ضرب دست بلان سر کوب بلینج یافته راه گیر سپرد و در آنجا بر عرض سپید که دلاوری
 که موی بند قیاس بود نه با نیکای بر خورده از شعله کابناک سیف لایع که بر نصرت دلیران بر ابست قطع
 لب ری ز غنای تیشین دایر عدم و با شاد و قتا هدم شده اند لونه اعطف حنان مستقر دولت فرمودند و نیز
 یک نعل که عرصه سیاه و تان را بر ارقاشی تیغ روین تن چون خون سیایش نکلین و مار و دوش برین را
 ز جوب و کشتن سنگین کردند و یکبار هم الله یار از سمت کبرزان در جنب هر پرو با خور و بزرگ قدیم
 منکاست آری عرصه کار ز کشته کوک و الا با تو بکار بمقابله پرداخت از باغستان صغوف خصم باغی ترستی تو بچیان
 تشین و در کلامی تشین و مبدع بر میدمید و در لب آب رو و از دایان زنبورک زبانه آتش زبانه میرسد تفنگیان
 قادرند زور بازو و بیع و شرای جان ز سرخ زخمهای کاری بیشمار از خزان تفنگ بیکه یکر میبردند و دلیران بگذاشتند
 حرفستی صدر از روزنامه ایام بگزاک تیغ جانستان میزدند هنگام شام که حدوث قلعه و اسیر برین بود
 میرگست طرفین عازم جاد مقام خویش گشته همچنین گزید انکر سینه چنان و یاز قحطی در تخلص آلوده ز خورده
 زخم پست کسان ز جان سیر می گشتند و بار صفت یکدیگر طرف از گریبان حصار سربیدیکر دند تیغ منفرد شکاف
 و برین در سر زشتیشان سر مولی خود داری نیزه بلند جادان کوتاهی مدول آزاری نیکرد باز ز شدت جوع و دل
 شهب برده بری دانه بخوشه پرین در می و نیتند و برای شست گاه کاه بخورین ککشان می بستند بیاد است
 حوت بی میبند و بشوق شیر به تباشر صبح چشم سفید میکردند و قوه کاه که از دایان توب بیرون صحبت بچان
 و دل تفنگ میگردند و در عوض لکول غیش بر پستان با نوز جان کرده زخمهای کاری میخوردند و روزی پیمان
 و شبی صبح بیکان غیر سپید کسی نیزه و چوایج کوسه سر و عرض عرصه حضور نمی شد و سیر و مال غنیمت را بار و حصه
 عرضه خدمت می گشت چون کوچ و حلقان الله یار خان در راه و چاق میبود و جمع با احکام با دینیت بجا صوره
 یک نامور ساخته دارک را تصرف کسان او را بدست آوردند [در بیان محاربه سمت کبرزان و
 وقوع فتح نمایان بتائیدات ایزد و متمان] در غیبت و یکم ربیع الثانی بتائیدات جمعی از حاج
 سومی عند پروانی بکسر اقا و بهمت کبوتر خان بال پرواز کشاده از حسن اتفاقات شب جمعی از بهادران
 وج دشمن شکاری بفرادی آنست نامور گشته بودند طرفین پانته شیشه و حجر و پنجه شیشه و شمشیر طلائی یکدیگر
 نده جمعی از مکرده مظهره عدم و بقیه بویانه حصار می که در ترویجی کبرزان بود تخمین بسته دلیران نیز با حصار
 مکان بر جهت هنگام طلوع فجر که خسرو زین فر هر بار بار کاب شهب نیز گام سپهر گشت فزون جان

چنانکه سر فرود گین با واد و دران قلعه قرین متوجه انجا گشته اند بار خان نیز از قلعه برآمد و فوجی از تنگبینان کمرش
به دو محصورین تعیین کرده آنجا بفرستید و بدوش حرب ساز و وزم کوش با و لوله و خوش و دستان گران گذاشت
دریای شکر فیروزی ز کوه عظیم آن ویرانه بودند و تحریک عسایر و سواران چهار سرانگشت داشتند و در مدد دل
فان غلق العصر مکان کل فوق کا لظود العظیم که چه دادند آنجا بفرستید و داخل صایر گشته بیدار نمودند
پیوسته پس آنحضرت سواران خود را با واد و دران نیز و گذار را دو گشته کرده هر دو تنه را در سر راه این ن
سبک سمتی و تنگبینان چالاک و زنجیر گچیان بیاک را در محاذات راه باز داشتند و قافه بعد از لحظه درنگ
پشت به پشت داده مانند موج اری یکدیگر روان و مانند بیل که بسیاری هر چه کنان بجانب قلعه شتابان گشته
جیشش بحر غرش نیز بغیرای تنگبینان من الیم ما غلبناهم اطراف ایشان را فرا گرفته فوجی و حال
ایکدم تمام الفوج لکان من المفرقین بظهور آوردند و جمعی کثیر از افغان غریبی بجهت شکست سنان
گنیزه و راز سر ایشان گذشت و جمعی هم بقید اسار گرفتار گشته و در دگر مجلس سینه شمال آراسته بعد لغنی و
باقی سران افغان را که در اردوی شکست شال عبودیه بجهت انگیس بار داده بودند آنجا بفرستید و یک نیزه بلند نگشته بود
که نیزه را سیصد نیزه سر بر سر نیزه بلند کرده و در سر گردان مورد و عفا و ذال و در ساسای افغان سر بر سر انگشته
فوجت نقل شدند در بیان تصرف کردن افغانه قلعه او به را بعد از خروج این فوج و با ویر
در همان روز طرف شام خبر رسید که افغانه قلعه او به را تصرف کرده همعیل خان هسته حذر را که از اسرا
امور با احتیاط بجا نهد بود و با میرزا ابتر همیم کلا تریش است که در آنوقت حکومت غریبان سران زری داشت
در نقایبت و بقتل ساینده اند تفصیل این احوال آنکه چون اکثری فارسی زبانان او به در جزو
با افغانه و ساز و در شراعت همراه بودند همعیل خان بار قضا بصیقل احوال ایشان و قبیله آن خیانت گشتان
نامور گشته با علام کلا تر او به و میرزا نغرافغان بفر کردی بفرم و شرف سلطان و ایاز نام زمرات عارم او به
و شب در خارج قلعه گین کرد و همگی با آن که در یک افق بکلیه مورد افور متوجه و در و از و قلعه گشته و افغانه
کمی که بیرون آمد و قلعه را تصرف همعیل خان و در نقایبت او و بقتل ساینده چون قلعه مشحون به جیره و فر بود
ساز قلعه و رمی گشته پس حضرت ظل العالی فوجی با محاصره قلعه نیز بر تعیین و قیامین متعبد واقع گشته
نیرم و ایاز با جمعی بقتل رسیدند و نیز در خلال این احوال خبر کردادی در ویش علیخان هزاره عرض و رسید
حق صیحه اینمخال که بعد از ورود موبک اندکس بحد و دیرات چون در ویش علیخان تا رجا و رت

فاخته قند و در چهار چوب سالی درگاه آسمان جاده عزرا زد و دلاوران قاضی با جمعی از دلاوران خراسان
و در پیشگاه مورین بر شش پرده کلمه تقوان را که ممکن بود و در تصرف او را دستگیر ساخته بهرگاه علی سال
و موسی آید در روز و در درید و در لنگر که یوسف گاه سرکش آن بود به تیغ تبر کردن تسلیم بناده از ارجحیت کردن
شی پروخت در میان تسخیر مرآت و انجام کار را فاخته اینجا آورد و این رجب باشد در فتنه شش
لا سلام فاخته را سعادت نامی که حقه علیه آن بود در دانه در بار عظمت از ساخته نموده که مرگاه فاخته که
در قلعه او محصور بود تصورند با کرج آه که در اردوی معلی می باشد مرضی کردند بدون غدر و خدجه چهره سالی
آستان سالی غدر خواهد شد از جانب انحضرت نیز این سخن را برای قبول در سابطا امور بنوقف کشته فرمان
و الا در باب نصحت کوچ همه بار خان و اطلاق محصورین او به غرض اصدار یافت الله یار بعد از حصول کام و نسل
مرام ششوی و بروی آگاه گذارنده در خود را پاک ساخت باز سپهر شیرازی را بر سر کشیده رایت مخالفت بر
افراخت در چهاردهم ماه منور که انحضرت با فوجی به سمت گاه توجه فرموده بودند از قایت جیل و غدر آواز تغییر
بل تجو فی عتوق نفوذ بگوشتن در این غدر رسانیده مابین تخت سفر و گاه بمر که جنگ شافت و
جامه عربی از فاخته فتنه جو از جو یار شمشیر آید ارشت شویافت حمزه سلطان فخرانی در حسینیکه
ایالت مرآت الله یار تفویض میشد بر تبه و کالت همه بار یافته و با اتفاق الله یار بقلعه مرآت شافت و از این
آستان فاخته شاد و شگبار افتاده بود در آشنای خوار گرفتار حقوق عنایات غدر و کامکار کشته چون
مخالفت یکدیگر و از ره از جانب الله یار بطایفه فخرانی مخصوص بود و متوجه کشت که مرگاه از قتل و اغراض شود
طایفه فخرانی بود متوجه کشت که مرگاه از قتل و اغراض شود و طایفه مزبور در و از ره و ابر روی حکما شستگان
بند دولت خود بند کشتد برای امتحان این اعدا در شب شغیر میتر رجب آن فخرانی که از جمله عظیم افغان و چند
قبل زان از شیار رود گردان و خوسیل از امانان و دولتای بنیان گشته بودند خدمت الله متعالی تقدیم
این خدمت کشته بودند الله یار دانست که حمزه در کجا بند است از در منع و جدال بر آمده امان در شای می
بقتل رسید بعد از ظهور اینو فتنه نیز کجایم فرمان قهر تیغ قصاص بی امان در عقب ان شافت پس در هر طرف
از اطراف شرقی و جنوبی و شمالی مرآت نزدیک بقلعه باز کی حکمجه بلند اساس بنیاد نهاده در هر سنگری فوجی
رهبان را بجهت مزبور و ماسور و مقریر بودند که بشدت محاصره و کار را بر طعمه کن تنگ و غذای
یتن را منحصرا کلا و کتوب و تفکک سازند بعد از چند روز که انجاعت دیگر مقرری و موسی متعاضد اعانت

سفری دیده ز نابینایان در آمده مستحق رخصت اندیارد عفو زلات و مشعوب هستند که توفیق
لانت نه پس در عتبه ماه مبارک حیات که با شاره بروی بالان رمضان شمیرد لیر این لب و چون آتش می
فروبت و رخاره خانه اقبال آدای قصر من الله و فتح قریب بر جبهه گردن فروشت ندی
نخست و بره داشت مع لحن استیلا قیام کیوان صلابت برای ضبط در و ب تکیه طلع نصین و هر کردی ز فغان
موجب بر اندکس زور و از دست خود فوج فوج در آمده بنجوه ای کو قیلوله طلحا او معارایت او مداخله
لو تو ریکه و فهم تجسسون رخت بجای طلع و سیرامی و نواحی کشیدند و الله یار و در قنای و ک شمشیر طلع
شده بود بدافشور عفو و در قنای طلع و عانم و دایه طلعان گردیدند و برای حل کوچ باقی فاعنه هم دواب و لایخ
سرخا هم فاعنه ز بندای خاک راضی اندکس ایور دانی قنای اس القه سنان مکان سکنی بجهت یشان معین دایال
و فوج فوج و دایه طلعان ساقه و بر محمد سلطان حاکم جام که کیفیت احوال او سابقا قمره خانه اعلام گشته
دایات برت سر بلند و بخت طلعان سره مند گشته و در بفتح رمضان با حکام و جنود حضرت قرین داخل قلع گشته بساط
نکتن گشته در بیان تتمه وقایع هرات و کیفیت تسخیر آن بعد از حضرت اله بر
بنو که سابقا صورت گذاریش یافت ظهیر الدوله ابرهیم خان بعد از مراجعت از طلع بن خیده طایفه کوکلان متعظم گشته
بعد زور و دین گشته است نظایفه باز از کرده پشیمان و فاتح ابواب پشیمان شده جمعی که برای سفر هرات تعهد کرده
بودند و دایه در بار فلک دار ساخته طلعان زمان زور و در سلج محرم دارد و در کاه جهان پناه و ماسور بهر گشتند بر بهیم
خان نیز بعد از انجام این امر و نظم قنات سرحدات خراسان بموجب اشاره و الا با سپاه ایور و سرحدات
فام و در دوی فلکگاه و از اینجا عازم فراه گردید و در پاتر و هم ریح الاول بر سر طلع فراه تحریک وی حضرت التو کرده
فیما بین محاربه واقع و شکست فخر خیال نظایفه داده یافته و سر کرده نظایفه با جمعی معروض قند در مدینه پس بهیم
خان ارشاد نمایان در مقام تعمیر سنگر برآمده فریه موسوم به قمره ای برای تزلزل اختیار و با جمعی ز دلبران امکان
آده مشغول بنای برج و ساختن حصار شد فاعنه از مشاهد احوال حیای قنات گشته از قلع برآمده و زهر خرف
بهجهت آور شده و درین خراسان نیز تائید کرد کار و اقبال خود کوکار صف گرای بر صده تا ز گشته زکری و بخیری
بلان که مظهر آثار و حصف القسم بود قننه و در قمره و از دلوله و آشوب بهاد ان که حاکم رسول و
یقول لا انسان یومئذی این المقدر بود قیام قیامت بود اگشت در یک ساعت هزار و چهار صد هزار
سر در عرصه میوه غنایان و کوی چوکان سنان گردید سرگردان و جان سپاران و سر یازان عطا می خاص

حقصدا یافته و چون در آن اوان غمگینان از حسین غلجیده استند و کرده و بجانب جمعی است
ایشان می رسد تا سخت طریقه که میرانی که در حوزه نخستیا حسین بوده به سطح نظر کتاب اثر میبودند و سبب
یک جلدی که حجتی شکر طغرائی را با قوجی روانه فرامی ساختند که اگر از آن فتنه قند با اثر می دهد شود با خفا و طعنه
نموده و مدعی بود و آنرا از راه چاه و پنجم الدین و با پایت بناخت فلجیات طبع با این غریبت فرزند و بعد از
روندنس همه سبب یک چون محمد آسان حسین برای اظهار اطاعت اخلاص با پیشکش و تسبیحات و بقعه و در دربار
مهر حق صحرای که بدین استنساخا علیه ضمیر معالمتش اسفند تقضای تاخت که میراث کرده طومار سبب یک را
بعاد و دست امور ساخته اما و امیان بعد از آنکه بر تیان باور مانده روزگار و گرفتار و در غایت تشویش و پند از
داد ایشان یوسس گشته چند نفر از رؤسای فرامی بر سر همه آهسته و چپین فرستاده حسین نیز در روزی از فرامیان
نامی خود بر سر کرکی سیدان معاوت ایشان ارسال پرستیده بود که مقدار آن التیاری دارد و فرامیان
ز قبح هرت آگاه شده و بظاہر تابدال طاعت بید دولت را در حوصله قبول امر محال التیاری فتنه فتنه شکام
شام از نظر فاضل طبع و فرامیان از این طرف آغاز که چ کرده با بر بخشی فرستاده و میان کیری بفرم فتنه از بقیه
خسف شب اینجور از فرامیان بر عرض ظمیر الی و له رسیده فی الفور جمعی از سران از آن عرصه یلی بتعاقب ایشان
شتافته سرورنده پیشت آورده چون اکثر سپاه بزم ساز از راه فتنه طبع و آزار که در چنین اوقات حجاب دیده
بینائی و پرده راه شناسائی میباشد کسب غنایم بر چوشت بود و بقیه بسیف خود را بر منزل بجای میانند
قلعه فرامیان کج و دلا نام و قوا این بحیثه تصرف داده تمامی اموال اهل قلعه که برجا مانده بود به لیران نظر نشان
عنایت و معترشت که ابراهیم خان با افواج نصرت نمون روانه مرکب همایون گردید پس حضرت ظل العالی صند
فراغ از خدمت در بند حاکم فخر و سطر امور خاص و عام و نور و دهم ماه فرخنده فرجام سپید و شیر شهر آنگ و
خاک و سنگ آردی از غرام شومب مصر و کسب خبرین رنگت بالعل و خشی همک فرموده در کون و روز آن
طاعت و در آن ر فمحو نا ایتة اللبای و جعلنا ایتة الالهة و صبحرة نظیر پیوست نقش در
حاکم الحق و زهق الباطل بر صفر وقوع نشست خدیو فلک قدر مانده بدین بیان شهر که شهادت
بیلدای حاجی شهر بند تشریف برده طرف عصر بمقتدر دولت مراجعت فرمودند از جملی و حاجی که در خلال
آن حال بر عرض مکنان مده جلال رسیده مقدمه شکست یافتن حضرت شاه طومار سبب ز و نمیده است
که سبب تحریر یافت که بعد از وقوع تیریز که حضرت ظل العالی بسبب وصول خبر سبب فرسان فتح غریب

صبح غرمت ابروان و تاجان کرده لای تو خجسته بجانب ارض اندکس افزاقتد با نچه رویتد دست از کار رفته
کیرانی و دست رفته شکیبائی یافته با طینان خاطر مضطرب و لایات پر واقعتد و چون شاه و راه گاه مکرر
نمایم سکر که انحضرت را مملکتی جدا گانه است و ستر واد و آذر با بیکان چشمی با جی با غایت است نیست
عدا را که دست عفا سبیکر بخت تعجیل با اکنای بیچم ظفر بجانب خراسان گردید استانی آند دولت مضنون که
بای می روی دست و شانی ایشان مرغ شکسته بال حبسیت روحیه از تشبیه طالع رم کرده طایر مراد پرستد بام
و صبح نم در بسته دست مراد ایشان در خواب آید هنوز ارض محسن منکر گویند دولت بود که برای رفع با یقال از
خام و کوه و خمیر زنده بر کشور کیر اعلام کردند از اینجا که انحضرت اعلام دولت شاهجهان روحیه ان مملکت در می نمی
و نشسته با مملکت کبری چه رسد در مقام منع بر آمده ایشان را بخت و تامل صبیحه فرمودند لیکن حرف انحضرت در حرم
کاخ صراحی می صاحتی بار قبول انبافه در ایامی که موکب الا مشغول تسخیر است بود بتقلید انحضرت که اجتهاد
بر میان بسته و ماه جهادی الا حری تشبه مطابق است میل از صعدان با گویند تمام واقعاتم الا اعلام بفرم تسخیر
نقیده و لایات آذر با بیکان را است افزا فرو بسته بعد از ورود جبهان دل قلی بیگ کنگر لوی برای گذار شش نسبت
جدوس سعاد محمود خان با نامه ضمیرین شهاب دیکند و شمانه غفرین روانه دیار روم ساخته خود و در تبریز و نجف
یا تبریز و بیستون خان را که جمیع کائنات منفعت و این را حشام راهروی خدمتگذاری مستعد ساخته بود تغییر داد
بجهت قلبان سعد و تقوی و از تبریز با تمامی قشون عراق و آذر با بیکان و حکام و نظریه پس که حدت ایشان بجهت خراسان
تقریر رسید بجانب ابروان بخا و دیگر کشته جماعت رویتد او و باد و تگران را خالی کرد و تبعه ابروان نژاد علی شاه
حکیم غلی که در وقت از دولت عثمانیه بر سر کرده و باتیمور پاشای قلی مستحق آمد و روم بودت فتنه علی پاشا نیز از
برون بر آمده در کناره و ده خانه کرچی ته فرسخی ابروان سوره چل و مطربس ترتیب داده سر راه و بر جبهه و قرب نشسته
گویند شاهجهان با در پی شکرا و کرچی چانی ته تر از سیل روان کشته و علی پاشا نیز بمقابل آمده و باین دانی واقع
در ویتد تاب صدمه فوج منصوره و یاور و مغلوب و تو بکانه و اردوی خود را بر جا کشته بجانب برون منورم
کشته قربانیه بجهت تو خانه و لایات ایشان پر خستند و موکب شاهجهان از قلع ابروان کشته شده و صاحب فرعی غلام
در سه فرسخی در محل موسوم کبا کر خیا م ترول افزاقتد و بعد از چند روز قربانیه چون ترمس جدوت سرش
نعل و پای غرمتان در آتش بوز نام خود داری از دست داده بدون ضابطه و ترتیب بیجا با و در ملک مرکب
معز جگت اند و پای قلع جلوی از کشیدند روحیه نیز با قلوب و تفنگ از بالای صهار و پانین قلع ز در تیر و آتش

فرمانده عسکری و داری از دست و پایی قرار از چارفته روی بر ناختند و بجانب اردوی خود گشتند و
در آن مکان متفرک و کینه شای گشته چون راه آذوقه مسدود بود و غلبه با خطای و غلبه ارتفاع روی آورده
و یک در آن مکان گشت و توقف استقرای مصطفی خدیجه حرکت و از راه دقت و بیم از آن ایستاد گشته از جای
حوی سلسله و از شیر زنده در اینجا خبر رسید که علی پاشا از جانب ایران و احمد پاشای والی بغداد ایست
نمود و بر عسکری منصوبه متخیر از بیجان و عراق مسوزند و موکب شاهی از تبریز و سلطانیته گشته و بعد از ورود منزل
به محمد علی بن قوثر قاسی یکبارگی قارس تر با قشون خود بارودی شاهی بیست و اینصحنی به قصد
و داده استغفار ایشان گشته از اینجا از راه در جزین متوجه بغداد و دوباره به جمع آوری قشون و هر یک همدن و
مدیات خود می بردند در قریه مسوسه بگرد خان من محال همدان ختام توقف بر افراشته احمد پاشا نیز بعد
از استماع اخبار شکست پادشاه جمعیت خود را درست نموده حرکت دهد و منزلی اردوی شاهی رسیده
از اینجا اخبار صلح و تسبیحام کرده امنای دولت که تخیستان متاع خود و سرایه با خنکان عقل و شعور و بازار
تیمز نیک و بد بودند بنقد جان خریدار کالای این سخن گشته یکی از عظامی اردو در برسم سفارت نزد احمد
پاشا فرستادند و در دیگر طلیعه عسکر و میده نمودار گشته لشکر شاهی که گریان ضعیفشان در کشاکش سر پنجه خوف
در جای صلح و جنگ و دامان خاطرشان گرفتار غار غار کربز و در گت بورما چار سوار گشته مینای کارزار گشته
و درین اثنا فرستاده اینطرف از قلب عسکر و میده با بلای شروه مصالحه عراق آلوده شتاب آهنگ ایاب گرد
هنوز بارودی شاهی پیوسته بود که از اینطرف مغیر خوش تقریر و ب کوه کوب گرم منظر آب گشته با وای
بند صیت تنور قریب باشند و بر و میان رسانید در آن روز حضرت شاهی قلب بنجمه خان بلوچ و هیئت بیانی
از سپرده خود در جانب بسیار مانند قلب قرار گرفته چون تدبیر امور جنگ حواله برای و تدبیر محمد خان بود
مشارکت با جمعی از فوج جدا شده مباشر حرب و با نذک طعن و ضرب عنان تا به جانب نریت گشته و شش تن بکام
خوف سر کشی کرده و بر میره خورده نظم قرار میداد که مستقر آوای خاص پادشاهی بود و از توپیک راحت و جدای
رومیه بجانب قول تباحم کرده وایت قرار ایشان و نیز منکوس ساختند و چهار پنجه از نرسه آره و پید ده قریب
در منور قبیل و گرفتار و تمامی توپخانه و انما شاهی قابل اردو و تصرف رومیه در آند پس بقیة السیف لشکر هر یک
در بار و آن خود ساختند و پادشاه با طیلی از خواص عازم صحنان و احمد پاشا کرمانشاه و همدان
لی هر یک سوار تیم سلطه افغان بخیط تصرف در آورده علی پاشا هم از ایستاد گشته از راه خوی و سراسر

مده قلعه و مدح که ممکن و یورت ایل افشار است محاصره کرده اما رخنه در اساس قلعه را می یافت
نتوانست بکنند بعد از یکماه رفته مراغه و تبریز را تصرف کرد و محمد خان بی بی قباچ خود برده با جماعت موج
و مزره مرز و ترو و اظهار کرده بالاخره باستالت محمد علیخان و غیره بازگشته بخدمت پادشاه آمد و در
وقایع عمرت کینز که حضرت شاه طهماسب برادر می داشت موسوم باسمعیل میرزا و در صحنی که محمود غزنوی مر قتل
ش مرده است نامه کرده بود و اسامی که مباشر خدمت و سوار قالی و مستحفظ شاهزادگان بود چون با اسمعیل میرزا
غنی داشت در بخمدار و جوالی کرده از میان مقتولین بیرون برده به معیل میرزا حیران بهرست تک پوئی
میگردید تا عمویش بنایت کوه گیلویه اتفاق افتاده صحنی میرزا تمام مجهول که خود را برادر شاه طهماسب نامیده
در کوه گیلویه می افتد از فرشته بود و در وادای اطلاع یافته و در الحضر و کوشش و میانی او را بریده و مرخص میبایست
میرزا با زدن میمواند و وادی حیرت میبود اما اینکه وادای صفا و در محل عباس آباد ساکن گشته و در اتفاق
که شاه طهماسب از سفر ایران مراجعت نموده سوگب های این شغل محاصره برات بود اعیان دولت شاه می رفته
رفته بر بنیمنی مطمع و تحقیق احوال او نموده بعد از ظهر صیحت لب لب در جزو با راه آمیزش گشوده همهستان شده
بودند که شاه طهماسب بر طرف او را بر اورنگ منصبت نمکن سازند یکی از اهل توطیه نقض عهد نموده شاه و الا جاه
را کیفیت حال واقف ساخته و در روز یکم مقدم بوده که کمون درون را بطور رسانند پادشاه مسابقت حبه میبایست
که اسمعیل میرزا در ختام بوده جمعی فرستاده بر سر او ریخته او را دستگیر و بجزیر طلبیده بعد از جواب سوال و تحقیق احوالات
و احوال از صدق مقام اسمعیل میرزا متعجب نموده در حضور خویش را بر و الا که را به تیغ جدا کردن زد و خون او را بگردن
گرفت در بیان مصالحه شاه و الا جاه بار و میوه و فسخ آن از جانب حضرت ظل اللهی
چون نهجی سبق کابری یافت رضا قلیخان شاه از اصفهان از جانب جناب آری بطلب و ایات دولتی
قلیخان زعفران حضرت شاهی برای نهیت جلوس سلطان محمد و خان پادشاه سکندر شاه روم و در آن روز دوم
نده بود و بعد از آن خبر حرکت سوگب شاهی بر سر او روان و شکست او با ولیای دولت عثمانی میرزا رضا قلیخان
و قلیخان اردبیل و دیبعلیخان را بجزیره لیمین فرستاده و محکوم اختیار صلح و جنگ با محمد پاشا قزوینی میبایست
و بعد از تسبیح واقعه شکست هم از آن با احتیاط آنکه سبب اجتناب از بی روی دوباره از خراسان جزم اعانت حضرت
شاه و قضاوتی متوجه روم شود احمد پاشا باذن فرمان پادشاه و الا جاه روم را غلبه صحیح گشته رعب و ترس
غیر قابل در پادشاهی فرستاده که امر مصالحه را انجام و از دولت شاهی محمد رضا خان عهد نموده که در دولت

نویسندگی و نامش بود که مور با تمام این امر گشته باز غلبه افندی روانه بکنده او و مقتدره صلح ایران هیچ کند نقد که
و یاقی که حضرت نعل تنهی مستوح و پتر داد کرده اند اولیای دولت صفویه متصرف گشته این طرف آب ارس
پایین و طرف دولت عثمانی متعلق باشد و بیلا و آن نه محل از محال کرمان شایان که ایران بوده بصیف
که با لوق سرکار محمد پاشا سفر کرده و برین کشور حد و سنور بنمایین قرار یافته از طرفین و از این مقبره مرز قوم مسلم
معاهده نموده و صلحنامه مصحوب حنفی بیک تعمیر الممالک میرزا کافی خلفا بدگاه معالی ارباب و چگونگی اعلام
نمودند که در حدود دوازده شعبان جمعی که کار برات نزدیک با تمام بود و در بار کسب هر عثم شدند
چون این قسم مصحوب و منصوص بعد از واقعه شکست با طبع غیر افندس دست نمی آمد لهذا صلح برور با مضامین
قبول مقبول شد و در واسطه رمضان محمد آقا قاضی را که در عهد سلطان احمد خان بکسم سفارت ارجانب
بر کسیم پاشا می نرید اعظم آمده و بسبب خلعت خلعت از سلطان احمد خان و قتل بر کسیم پاشا جواب
ت در عقد تعویق نموده در ارض افسس توقف داشت برات طلب فرموده با استعجال وانه سلام مبدول
و پادشاه و دراجاه دوم اعلام کردند که با تمامی ولایات دارد نمایند یا آماده جنگ باشند و خبر توجبه موکب
والا را بچایب پیدا و صریحا با محمد پاشا نیز نوشته که در تهیه کار خود و حمان پذیر باشد و معتمدی از فشاریه را نیز
روانه اصحاب ساخته با حیان آن دولت توجیهات شنیده و بلاد ایران ارقام فیه مشرب توجبه موکب ظفر شعار
این شرح مرصده را یافت که کلاستران و مالی و اعیان مالک محروسه بتوفیقات بزدانی موافق و بتوجهات
خاطر و الاستی تحت بوده بدانکه که از اینجا که میرکات عنایات ایزد دار و در تیغ فلک سامی طلال آسای و لایزال
در فتح شوره با خاصیت ماه نو و موکب سعادت قرین را همیشه نصرت و ظفر پیشرو و جیش اقبال نبش را
سر کوشش ضعیی بر بهره بازوی بانیروی بخت فیر و زنده و در کثایش طلاع و بلاد دستی دیگر است درین
و این بهمت نشان بعد از طغیان در نشان افغانه ابدالی برات که از دم شمشیر غایبان محض فرود باده
از در درگاه گاه هم حور مستغفره قوت من قسودیه فراری و مسجد و وظنوا آتاهم
ما نعتهم خصونهم در قلعه برات متحصن و ستواری بودند بقاء و قذاف فی قلوبهم
لترعت کرانه احوال بتدل و بفرای زلزله از لا شد پدا ارکان صر و فرای زلزله یافت
از شدت جمع بجان و از خوردن زخم سیف بستان با مان آمدند و نیز بمضون کریم و ان احد
میت المشرکین استخارک فاجره و مدلول احسن العفو عند القدره انما یفهم ان

ن انکو چیدن از قطعه برات فرمان دادیم و از شصت هزار خانوار ایشان آنچه تا حال در عرصه دولت
در حدیث است بودند مملی با خانه کوچ گانه هشتم جوادی منگیش متفرق ساخته بمالکت خراسان و خوارزم
فرستادیم انکه خداوند بقاء تائیدات ایزدی فتح قطعه برات تیر و تاجی ایل من بود با طوایف عجمه تقدار
که با طایفه اتقان و دریده بودند مطیع و متحرک شده طوق اطاعت و چاکری و قلاوه خدمت و فرمان بری
یکبار در گرفت و در فداال ایحال از انجام جهات برات فرغ حاصل و سرکنان حدود خراسان بانبیه کامل
فرمود و بدویم نوشته عالیجاه محمد رضا خان عبداللور رسید مشعر بر اینکه فیما بین او و اولیای دولت عثمان
چنین قرار یافته که ممالک آنست در و دارس بر وجهی و بطرف بقرلباش قلع و کشته باشد و الحق این مصالح در
نظر با حکم عقل سبب سحراب دار و زیر که مقصد اصلی استخلاص اسرای ایران بود که مطلق بران نپرداخته
و آن امر هم را در ضمن صلح مندرج و نه کور ساخته اند و وجود امثال ایندگان که بنائید کردگار بر تبه برتری
قدر یافته ایم بری همین است که مقتضای کلامه راجع نکات که مسئول حق و رعیت است
پای ضعیفان نموده شترها نصیب از اسیر مسلمین رفع و ماده فساد را از مزاج ممالک دفع کنیم نه اینکه قتل غفلت
بر دل و ده تابع می دشمن و رضا جانی خاطر خصم عمده شکن باشیم بحول الله و قوته امروز روز عادی نبره و دست
قبال خسروی حیره و ضعف خرابان قوی و غلبه از دین بر تقلید در بصورت از انظار یافته کم فرصت که
کریمه فاذا جاء الخوف و اینها بنظر دولت البات مذود اعینهم کما لکدی یغنی علیه
من الموت فاذا ذهب الخوف سلفو کما یلکستیه جلا و مصداق حال ایشان است
تحمل این امر کردن از محبت دور و منافی ضیع فیه راست چون سوزند که در منای رضای جناب سبحانی
و مخالف مصلحت دولت ابودت خاقانی بود و لکن ابتر امضا مقرون نفرمودیم از آنجا که سرمنجه شوق و شوق
روضه ملاک طاف حضرت اسیر منومان و مولای شقیان غالب کل غالب علی بن بطالب کربا کبر
در توفیق استخلاص اسرای مسلمین را از درگاه احدیت سائل می باشد ان شاء الله تعالی بعد از عید بعد نظر معانی
حدود فسیبی و همگانی تائیدات لاریبی از خدمت سلطان اعظم ولایت و از رضا علی بن موسی ارضا علیه تحفه
و انشاء بر خنک شده با جوش بر خاشجوی قوی چنگ عساکر بر خوی فیروز جنگ بدین تان و درنگ گنج
کوچ عازم کعبه مقصود خواهد شد اما اگر خواهد و پیش کشد و لا تقولن لی شیء فی قاعیل
ذلک علی الا ان یشاء الله عاقله اگر قدم نمی دره خاندان بصدق بدو خدمت نمود خدمت شجره

در کس نه وین مرد و فعل نشانه از کسوت محبت عاری و بی بهره از سعادت دینداری و سزاوار اعراس حضرت

بی بود و در عرواس سلام خارج و در زمره خواج صد و خواهد بود در بیان وقایع سیحان میل

مطابق سال محبت مال ^{۱۳۴۴} هزار و صد و چهل و چهار هجری | نوروز فروردین سال

هوا بود قانع بیست و دویم رمضان المبارک اتفاق افتاده بکلم نوروز سلطانی افواج قاهره و نسیم نایج رب توبه نوی

عنقه آینه و بسته از بارگشته ده سرخ لاله و قلعه سفید شکوه مستور سلطان بهار گردید و اتفاقا عبدالباب زکوه دوش

ساخته در یک شب یک شورش بگریز نمود و لشکر بیگانه کردی و بسین از شهر سپید چمن آباد من و رفت با من کشیده

و قوه انبیه که پیش از کشت سلطان فریدون شملت فروردین است بعزم و ایستاد چمن آباد با حین روان خیام کلگون بر

طرف شت و محس کلکشت ز و غده بر افسرده مزاج دی که باعث اختلال وضاع بستان بود و با مر فرمان طبیعت

از شغل و عمل که نشین و فریاده محل که زاده قوه مولده و تسبیح متعین باقی بود و ناقد الامر مرصه خاک و سبط زین کشته

در و لایق سپید چمن ز سرخ گل سوری و در هم و رینا لاله عباسی بنام نامی سلطان نامیده و درج یافت و خطبای قمری

و هزار استان هزار زبان در شمار شامسار زمره دغای باد ساه زمان در طبلسان گشته مجلس تجلی آیین

جیل ترکیب یافته نه بر دست خلع رختده و اثر آب از نه و برین سپاه و چاکران درگاه از جامه خانه حسان

عنایت گشته به از انقضای جشن فروردین با کنان سرکار و الامر بایون بهینه و یساق سفر عرق پرده خنده و صید

سعد فطر زیل لالان نهضت و در جملگی که بر زبان قباب فرگاه آسمان جاده بند و مهر و ماه فراخته و دامنه مهر

ز سر و قات رنگین رنگین ساخته بر اسیم خان نیر و آرزو با افواج نصرت نشان از جانب فراهم

دار و آردوی ظفر پناه و روز و کبر یکی بر پایه پوشش طالع آفتاب شعاع گشته ایالت فراهم از جلوه حکومت قاین

باسمعیل خان غریز و حکومت اسفرازد با اسمعیل خان گیزی و لایحی سلطان که در زمین دار و رگینی دشت منقوض

و هر یک در محفل خنسیار خود ساخته و خطا سب بیک جلایر حکومت محال از و حیجان و حیدر و خطاب

حان فرسوده از و جسی از افاخته و همراه او کرده و متفرقه شتند که سه هزار نفر از ایالات و تقسیم کین آن سرحدت نام

گرفته رفته در چند پر که در جاب دشت قیچاق واقع است قلعه متین اعدا و در اینجا توقف نموده و وقت که از پیش

و کوکلاان حرکتی صادر شود بقیه ایشان پر داند و بعد از انجام این امور لوازم جنگ از منزل سزوری سب و سز

مشر آید چون همیشه فتح و ظفر و و سب به استقبال سوکب بایون می آمد و لشکر جام از جانب لطفعلی بیک کوره و

و عا شور سبک با پا که ز سر وقف فرمان امور بتا و سب تر عا تیه طرین بودند چابا و آرد و خبر رسانید که موصی ز حجاب

از جمله بهمت یکدیگر و چشمه متجان من محال ایست و عبود کرده آن تاجیه را تاخته سرگردان با جمعی متحاب
باشان بودند و در مدت معالی قریه پریان سر راه برین فتنه جوان گرفته سر و زنده بسیار دست آورده هر وجه بر
گاه آن خط به خط کرده اند پس گویند و الا در روز پارتو دهم ماه فروردین وارد ارض انجمن گشته مردم در بدو عید
در کج صفت مهر پرورش میدی که چشم روشنی گشتند و ضعیف و شریفانه شرف اندوزی خدمت فرخنده و کوشش
لای شکر الهی بتقربان گشتند چون حسنعلی بیگ میرزا کافی بنحو که مذکور شد در هرات از خدمت من می بری بیع
مرد و صبح آمد و در مقدمه است سفر عراق غریبت جانب بنده و صلاح و فساد بعضی مواد با ایشان مذاکره گشتند
ایشان بر عاقبت ملا علی اکبر قزلباشی میرزا ابوالقاسم کاشی پارتو دهم ذی القعدة روزانه صومعهان ساخته که حکمرانی
پیش از وقت بخدمت شاه می عرض و عالی نمایند که این مصالح مفروض نیست موکب شاهی بجانب هرات می فرم
نصبت فرماید که در اینجا حصول اوقات و طری محاکات گشت با اتفاق متوجه دوم و عازم کینه جبری و قصاص نهانی
آئین دوم شوند پس بهر انجام حساب غر عراق و نیت و تدارک بساق پر خشم چون بعد از واقعه و همین هرات
در هر یک از ولایات از باب بنی و اتفاق بخود سری اتفاق کرده نکلین حاکم و عامل لشکر دهند پیش از توجه موکب
منصور جمعی از سرگردان را بکوه کیلویه و لرستان فارس و سمت سیلاخور و جالوق و قزوین و سایر ولایات
عراق و معانات و در وسیل تعیین چشمه بسیار مهمات آرد بایجان را بمطعمی یک کوسه احمد و تقویض فرموده بهی
حکام محاکات حکام مطاعه فرمودند که مترصد ظهور ظلیعه بنایون باشند و چون در محاصره هرات خدمت پسندید
ز عهد لغنی طلبگوزنی بطور پیوسته و شایسته ترقی و تربیت بودند و در اینجا خطاب غانی و حکومت به ای صاحب
و قدر عالی ساخته با یکی و وسای افغان پیرایه پوشش ثریفات فاخره و مرض ساختند که بساکن خود رفته در روز
حرکت زیات هر سراق بجانب عراق با اسب و براق من حیث الاتفاق در موکب پنجم میاق حاضر گشتند و در
شتران هم دی بقعه بهرزم اتفاق و انتظام حدود و دشت و ایستادگی و درت قدیم انحصار است را و در
عازم ایستاد گشته ده روز در کلات قلعه خدا آفرین و از آنکه غریبه روی زمین دور و صحت و رفعت و
جوخ برین است لیسر شکار پر و دانه از اینجا بجانب ایستاد و توجه فرمودند و در این خط و کلات بر اسم خان سیاه
سرگردان در وسای عا که سرحدات از حدود و فساد و حضور علی گشته ضابطه و در خط مهمات حرات و این
نه سلطان مرد و مقتصد و بعد از یک هفته از راه در و جزو میاب کو بجان و خرم دره که مرتفع و عید خاصه بود
دوم زمین مستام اصرار فرام ساخته از ساجانی کلکون ترا و نیز کرد و خانه زاد بای رختن بکرا و سون نورد

بلکه این رکاب عنایت و چون محل سووم برادگان که در دوازده فرسخی ارض اقدس واقع و انجیست
آب و هوا بر اکثر مکن خراسان و جهان دارد و از مستحبات شمار همت بلند و بنا بای هندس طبع از جمله
سابق در آن حصه و پذیر عمارات عالی که در تربت و صفای شب و قطره و در رخت و افکار شک خورنق و در تربت
طرح افکنده بودند و از آن مکان گشته تیغیه اعیانه و نشین سمن قدوم مهمت قرین حضرت افزای برارستان
روی بهشت و فروردین و در پنجمی آنجا ارض اقدس را متفرک کینه سپهرترین ساختند و مقارن آن اوان
بیکبار آن ترهانه که طایان که هنوز چند آن یکشنبه بار کران اطاعت تن در داده بودند و ارض اقدس گشته
مر و الا بعد و به پیوست که کوچ خود را از سمت شمالی رودخانه باید بجانب جنوب آورده و راه به الی حد کرابی
سکن و هنر و نظر جوانان کاری بجهت سفر عراق در سر راه حاضر سازند و در دهم ماه فروردین آدم از جانب
سرور آن روسیه که در شش سیصد و نود و یکش و تحف لایقه و او در کشته عرایض ضراحت آمیز بنظر رسانند و پس
بر سبب که مقدمه تحلیله گیانات حواله برای زربین اقدس و موقوف با مر و اشاره و الا است قبل سبط این
مغان که سبب تحریر یافت حضرت ظل الهی چندی که باز در آن را متفرک کینه غیر دوی نشان ساختند
ایلمی بطلب ولایات دارالمرز بر پادشاه خورشید کلاه و روس فرستادند بعد از آنکه خبر فتح صفهان و تبریز و غیره
بمالک روسیه رسیده بود تحلیله رشت و لاسیجان را قبول و انجام این امر را برادران خود که در کابلان بودند
مخرج موکول و ایلمی رخصت انصراف داده در او تاقی که برات ضرب سرادقات دولت بود ایلمی معاودت
و حقیقت حال را معروض خدمت و الا ساخته از انجام بموجب فرمان مایون روانه آوردی پادشاهی شده
نیابین میان دولت شاهی و سرداران روسیه امر مصالحه چنین اتفاق یافت که محار کیدان تا سالان
بنظر که متعلق بایران باشد و با کوه و در بند و سایر محال انظر که بعد از آنکه قلعه ایردان از دست
انتزاع بد تصرف این دولت داده شود و از جانب شاه و الا جاه و زیری هم برشت فرستاده شد چون دولت
و دشمن اسطوره ذات نادری را باعث قوام میان و موجب قمار و ثبات اساس و ارکان دولت ایران
میدانستند و هنوز کار برات فیصل بنا فته نزدیک و دور چشم راه انتظار و کوشش را و از زمانه میبودند و بعد
روسیه در تحلیله ولایات بتار با دفع الوقت گذار گشته و زیر بند کور در لاسیجان بصفی شکاری و قمر حیرت
و دوی شب میرسانند تا اینکه کار برات انجام و توجه موکب الا بهمت عراق متحقق یافته سرداران از راه عاقبت
اندیشی کس رفته خدمت اقدس نموده تحشیت این امر را منوط با مر و فرمان آنحضرت ساختند پس از جانستن

تن حضرت نیر و نغز زیبا و لایان بمحضی اسور گشتند که رفتند و سینه را از دارالمرزا حراج کرد و هرگاه تن
هنا بعد برنویشن لایطیان بادبان کشتی عزیمت را بجانب بوس میفرزنده و در باباکن رجمع لنگر توقف
ند زنده چو لنگر سربا و صریحا بر عرض و لایسانند در میان نهضت موکب و لایجان
عراق بتائید مالک الملک استحقاق | چون به جهت فراغ کلی از استظام مورد حضرت
جاصل گردید و در جمعه عیبت و ششم ذی الحجه ۱۳۳۲ مطابق سیچقان نیل که بکمر فرات روی خطه نغز
میت و وجه رو قیقه از نظر انقضا یافت از عمارت چهار باغ غرم طواف روضه ضریحیه رضا و احمد دار
روح مطهر لندن کشور ولایت و ارتضا نموده عمارات قدیم را با شش ماه سر عمر رشک بیت شهرتیر ختم و
در شب هفتم و محرم شوکت کسری و جرم خارج شهر را منبر خیم انجم ششم و منفرار دوی کوک خیمه ساخته و در منزل
روکان نوبخانه و قورخانه از راه سبزوار فرستاده و کوک بایرون از راه خبوشان کوچ بر کوچ عازم مقصد گردید و چون
نزد حانیه تا آن زمان منزل لغز معهود را بر وفق فرمان حاضر کرده بودند بعد از روز و شبیست آغوش با افوج قاهره از
طرح نظام روانه و خود عازم شهرک کرمانی شدند مقصود آنکه اگر ترکمانیه را دای قیود نظامی نهادن نمایند ز راه دشت
پیشینه ایشان پر رخت با ستر باد منصرف و اگر کسیه نیز در تخلیه ولایات با مال نمایند از ستر باد و از نذران با مال
نماکن و لوازل آسمانی یعنی دلاوران عرصه جانفشانی را بر در خانه ایشان حومان سازند و در روز و روز
بجا جرم بنصرت نظر ترکمانیه نامور به رسم نیان وارد موکب خویشید هرگز گشتند تعیبت شت فرار کردند و چون
موسم شد ثابت ن آب در دشت ناباب بود و وزیر بادبان از اسبان سواری لشکر جلالت اثر انتخاب و
دو نفر نغز از دلاورن حضرت انتخاب رفیق کباب ساخته با آب آذوقه ده روزه قدم بودای بلغار که نشند
و چون در حین حرکت با جرم مقصد شده بود که طماس خان جلایر که در جندیر منقول یافتن قلعه بود ز راه دشت
بجندیر نظر نمود لمحنی کرد و مشا را لیه با جمیعت خود عازم خدمت خدیو کا سکار و در عرض و جمعی از ترکمانیه موت
که ز سطوت سپاه حضرت شاعر فرار و در آن مکان انعامت خستیار کرده بودند و چارگشته مردن ایشان شعله
شمیر آید و لسان ایشان عرضه اسار گشته با غنایم بسیار بوکب لایبوست و تاح الی که به بخش و مشهد مصر
متعاقب لایطیه بلغامشی کرده مانند رنگ پریده و مرغ سبیده نشانی از انکسار یافته اند و به نصر
زاد عزیمت کردند و در حین انصراف طماس خان جلایر را بتفویض انکسار واری قد بار سرور
و منفرار نمودند که رفته قلعه جندیر را که از آب و آبادانی دور است خراب و از انجا عازم برت گشته و

و هر محمد خان بیگلربیگی برات هر یک شش هزار نفر از ایلات و طوایف کار آمد طایفه گرفته با اتفاق یکدیگر
 در شصت و شصت و شش نفره گردیده و با قندار و با خنجر و شمشیر و تاخت و تاز و در عین حال شورش آنند یار
 باشند و در آن زمان چهار شخص در دانه ساخته موکب والا از راه اترک مستطاف در میست و چهارم ماه کنار
 رودخانه کرکان وارد گشته اراده نمودند به سمت کیلان در خاطر والا تصمیم داشت که عزیمت محصلان و ابالی
 کیلان رسید شمر بر سبکه رویه بعضی آتش از آوازه حرکت موکب منبسط تمامی کیلانات را خالی نموده سپرد
 پس حکم بمنیت آن با حصار عثمان روی ساری کیلان عزیمت یافته حرکت و از راه علی باغ و صفهان روانه
 و در مسیر نوشته نادر و بی همایون طوق شدند و از آنجا ولایت طهران مخیم شدند و شصت و شش نفره و ابالی کیلان در آن
 مکان شریف تجلیل عقیقه سپهر سپاهان گردیدند و بعد از متعین محاسبات و تشخیص معاملات آن ولایت
 پشان در معرض شروع با حاکم سان عساکر فیروزی توانان کرده پنجاه هزار تومان برای تجدید اوضاع
 و تدبیر کسب و پرسم نظام بجا نمرین و کاب عنایت فرمودند و در منزل شهریار محمد خان بروج که از جانب
 شاه و واجه شاه طهماسب دایالت کوه کبله به سرافرازی داشت بخدمت والا قایل گشته چون عاقبت
 بروج و ابالیست از بجا بات و ابواب شکایت نمودند لایحه بمعرض مصادره داده محمد علیخان بیگلربیگی
 فارس نیز جمعیت کامل از قشون فارسی عراقی منعقد ساخته در قم موکب والا پیوست منظور نظر شد پس
 این بود که از راه فرمان عازم مقصد شوند چون بحضرت شاه طهماسب تکلیف آمدن بهم و حوزن شده بود
 و نه این معنی بفرستاق کبشی و بداندیشی افتاده کس نزد احمد پاشا فرستاده و وارد میدانهای سازش گذاشت
 چون در چنین رفتی که امر خطیری مثل سفر دوم پیشداد بخت والا میبود مخالفت حضرت شاه معین سد و متضمن
 منفعت بود برای اصلاح حال و عطف عثمان بجانب اصفهان کردند و بنا بر اینکه عبد الشکر منصور بسبب
 خدمت زحمات فرمود و متعذر بود پیش از حرکت موکب والا افواج قاهره فوج فوج از راه قزوین و دهنر منوچه
 اصفهان گشته متعاقب لویه آسمان ما و اعلام فلک فرساخت حرکت کرده باغ هزار جریب برای زور
 که گفته بر فرزند زبیر نفین یافت در بیان ورود موکب والا با اصفهان و خلع سلطنته
 از شاه طهماسب و تقویض پادشاهی یعیاس میرزا اوله او | چون خبر
 شریک جناب بسبب شدت کرا و تابش آفتاب بیان ماه جات تاب که با افواج کوکب شهبان طغی در جات
 امپانل نماید پس شکر قطع مسالک و مراحل میفرمودند در شب شنبه چهارم شورش فاعل و ساعت

روایت قبل از طلوع صبح از منزل حرکت و اسرانی که از جانب حضرت شاه طهماسب بفرستاده بودند از راهش بطول مایه و از دو حامی جنود قاهره عزادار گاهی بی دریا قله جنگام طلوع طلیعه فجر بجهت ظفریت و در این صحنه شکرشده در حین ورود و کوه والا تو بهای از دریا که در بروج شهر و میدان نقش جهان در جبهه ظهر همان تکیه بر عزاداری پیرسببان داشتند عقیقه غم را که در دل کرده بودند در دهنه ولی شعبده باز در عرصه نشاط از دیوان آتش افشان آغاز کردند و از عریضه تو بهای آتشین دم پای صحرای که مانده بخت خود در محراب بودند بیدار و از سیه مستی بالغ بشمار گشته بتماشاکام سرور شافتند و صبح واقعات در بکره ناطق یافتند قصه حضرت نعل اللهی باغ بنزار جریب از تزلزل موکب حدود سعادت باد ساخته شاه و الا با تیر و دوسر سرنقد حسن و بد و باب ملاقات گشته بعد از انقضای مجلس در عمارت خلوت با طشاط گسزده از نو و آتش با خاصان عشرت طلب بجمع اقتحاج راجح ریجانی و نوشیدن باده از غوانی پرد خنده فرض از بزم خلوت آن بود که آتش با حضرت شاهی بیانه پیمان پیوده باده طهمیدان نوشیده و از گشته در گذشته بمصداقت و وفای گوشت تا بعد از انجام کار رومیه و انصراف موکب و انصراف حضرت شاه بروفق ظاهر خواه بکار مملکت پردازد و مرکب از حقه کین ملک که خواهد کفیل و دخیل در دست برده حضرت از در میح در آمد شاه و الا جاه باغای بوابهای بیجا صانع را دست چون انحضرت این دست است و طبع او ملکه سخه دید و دزدیک با حضار سراسر سپاه و رؤسای کارگاه فرزندان داد و جمع کجاش است و گفتگویی دشمنانه بیان کرده فرمودند که اگر در نهفته دشمن دقیقه شود مفاسد عظیمه منظور و اگر قدم بآن شود در صورتیکه پادشاه همه جا با ماری مخالف و با مخالف موافق باشد چگونه ظمین بری اینست و بود اعیان و اکابر یکی عرض کردند که سرشته نظم ایند بکشت کاشن دشمنان قوی بجهت از کف رفته و بدو در باز می سعی حضرت بدست آمد شاه و الا جاه از رای و اقبال بری و قامت الجیش عاری از غرر و سرور است ممالک رونق ز توجهت و سلطنت حق است آنحضرت از قبول آن نخواستی کرده چاره در جبهه و دعوی شامرده عی که بر عباس میرزای دلد شاه و الا جاه که در آنوقت بمشامیه بود مخصصه یافته ساریه کم کلام صفت ملک فخر خطاب بنای بر بر سر هم عباس میرزا گذاشته نوبت سلطنت بنام او بلند آوازه و صحنه و انجمن قدیس لکنای حضرت شاه طهماسب مقرر داشتند که در استانه مقصد رضا بجهت سائی برین نیاید و بعد که پادشاه مدینه نواز که سلطنت عالم معنی عبارت از آنست بر سر دره در چهار دیوهم راه دارد اتفاق این محرم

ما تحت روت و در رکات شایان از راه یزد و از راه خراسان ساختند و روز دوشنبه مقدم آمدند و در راه
طویل بود و خروانی یقیب داد و پنجاه دست خواجه که انبار و انوار هر پیرایه فراخ و رتبه و پایه بامبرین عطا
و سر کردگان کیوان مقام عنایت فرمودند و چون سابقا از فارس علیردان خان تاملور رفته بودند و
ساخته بودند در بنو قیصر محمد علی خان قورقور آکاسی و بیگلربیگی قایس برای یاد آوری مطلب محمد خان بختیار
قدسی پیرایه عطا بخشید و پس از آن تلخی خبر جلوس نمود گشته و شهر قزوین را بنو قیصر علی حضرت شاه
عبدالله پادشاه محرم سلطنت سفر کرده و در خلال آن احوال خبر تلخیان جماعت بختیاری و مقتولان
محمد خان حکم نشان معروض شده پسر نمود و محرک کوکب منصور با خود کردید **تفصیل**
این با جهل که بعد از ورود در ایات همایون با صفهان احمد خان ولد قاسم خان بختیاری که در
هرات از سعادت اندوزان رقاب بود حکومت بختیاری منصوب گشته بود می آید بعد از ورود بخیل باد
در مقام ضرب و شتم بختیاری برادرش محض ضرر بود و بر چوب قتل و اقوام او نیز بر سر محمد خان ریخته
و در راه آورده کوچ کرده بجانب کرمان فرستاده و از آنجا به قزوین فرستاده که سردار حیدر
که در بهبهان بود با جمعیت خود عازم شیراز و با خان چادشلو سر کرده لرستان نیز از طرف لرستان
با شصت و دو خانه که معبر نظامیه است آمده سر راه بر آن نظامیه سد و سازند و در بیت نهم ربيع الثاني هم
رکابی تاشید سبحانی با فوجی از جنود کهنه نمود و بجزم قبیله نظامیه روانه و مقرر داشتند که اردوی معینی
تو بجان و غرق و شش روز بعد از حرکت و کتب تصور متعاقب از صفهان روان گشته و در راه به مقصد
آمده و در محل علی توقف ننمودند و در راه میانه و در روز هفتم لوامی آسمان با محمد خان بلوچ
منظور نظر محبت نمود و بنیابت گو که کیلو پیرایه سر از و نامور ساختند که با اتفاق امیر خان بیک فرستاد
نایب فارس بنو قیصر شیخ احمد مدنی و اعراب هوا و باقی اثر از محبت بنام و پرواز و پس از راه سر حشمت متوجه
کو بختیاری که در رخت بلند می پهلوی بختیاری میرزا گشته الحق ملک بر رتبه با اگر خواهد که بگر
شتمه رصعوت و بختی آرا پرواز و اما در سنگلاخ جیرانی و پست و بلند سر کردانی قدم فرسای
عجز و ناتوانی خواهد بود و بعد از ورود با خود و در تکبیرین خلاف رخت بقله قاف از غزالی یعنی قلعه بنوا
گشته و محصور گشته بعد از بیست و یک روز که سرشان بنگ و دشان قنک که از قلعه آمده و قاتلین بکلم
نزع تنفام بیاسار شنیدند و مقرر کردید که در سر از خانوار از جماعت مفت شک کو چایده

که چنانچه در دانه خراسان سازند پس حکومت با یوختن خان حمایت و هدایت جهانش از میان
ارستان قبلی ز راه سیلان و راه درگانه همان روز و نهم جادی الاخری اردوی همایون نیز از راه
مازندران و سهل علی حرکت کرده در کرمانشاهان بخدمت اقدس پیوست و نیز انصد شصده خانوار طالبان
زندگی را به دستبند ای فاخته تا آترمان در دست میبندید و با خود شتران گزیده شتران و شغل باهزی
و غنای و غارت بودند و راه را از ابهر عرض قیل و هر در آمدند و افواج خابره که در استان و همدان مورشده
بودند و آسمان بمحکومت اترمانتد موج دریا پیوستند | در بیان توجه موکب همایون
بجانب کرکوک و بغداد و صادرات آن ایام مجسته بنیاد از کرمانشاهان
اعلام کینی خورد فلک فرسا و طغنه شوکت و سیطره بین آسمان ساکت در بیت و دوم ماه فروردین که او
فوسن و برج حوت محل ترال که بکینه تیر اعظم یعنی صومالیایی دشت منزل ماه سر عالم گردید آسمان از هیئت
ایلی نسبت انجوت خواند و شیر فلک از صوات بزرگ قل در زم خود را فراخوش کرد چون چه
پاشای با جلالت ز جانب احمد پاشای والی بغداد بجا موت ز باب که در شش منزل کرده ان شاهان واقع
منصب و به جمعی از پاشایان و حکمرانانی در آسمان بمحافظت اسوده بوده اردوی همایون و توپهای
ز در محابت را در دایه دشت که همیشه مغرور کردند که کوچ بر کج منقار می آمده باشند و خود به دن کش
بود رنگ با فوجی از ننگان لجه جنگ از دایه دشت بهرم ششمن انبار و بعد از وصول بمنزل کردند
معلوم شد که جمعی از رومیه در طاق گز و راهبانی معروف که کذ گاه لشکر فیر و زنی از رومیه است شده
بر روی اقدام دارند و حضرت بعد از ملاحظه اطراف بعین و بیار در جانب جنوب کوه بلند می رفت در
که کوه کاروان شستهار دارد و بنظر آورده بخلا و زنی الهام ربانی و راهبانی مانند است سبحانی عباد غریبه
را با نظرف منحرف ساخته بودای مهارت پیشه که صحرای کرد و کوه نوردان وادی و قریه تقریه همیشه در لجه بود
به دست لاج و بیاز بجان نوسن غرم خدیو صایب تقدیر شده و آویخته عرض کرده که طایر اسم هیچ به
پرونی در روی عبور ازین مکان پروبال نکلشده و غنقای غرم هیچ کردن و ازین لجه قاف بر و
فلک شکوه آتک صعود نموده حضرت قبول نمیشی نگریه همه جا اقبال آسایش شش لشکر اقد و در کوه
کوه و بیخونه ای تموضع پرستوه را کاهی پیاده و کاهی سواره پیرونی شدند و آنراهی نو پس صعب ملک
که ره عبور شش چون چشم بیدلان تنگ و پای شهبان از لجه است بلطه جبال شنگ و دشت سال

مستوفی و غنای هر روزه کلاه آفتاب از سر بر میگیرد و باز سرگردان آن امر محال است و چرخ مغفول نیز
بقصد فتنه فتنه ساز و ک شهاب نداشت تیر بر او شش پای آن بسکت می آید باز گشته همان جبال است
خفته نگویده و آن قلعه آسمان پیوند را بصورت طلی کرده هنگام غروب شیب آمدند چون پای کوه غر
روان و یون سر بر سر برین بود نظم فوج منصوره را دست پیوسته مرتب کرده باز جواد نیزنگ را در حلقه پیا
ساخته در غصه و بار برده داری ظلمت لیل سرشته جاده از نظر کم گشته انحصرت بختجوی و پر چستنه
بگذر پاهای شصت نفر از داوران که در اطراف رکاب و الا جمع و در آفتاب پروانه و ارج بسیار آن شمع
نورند از خدمت قدس عاقل گشته بقیه که از عقب می آمدند بعلت اندک کمشی که در طلب جاده و قع شده دیده
بجستار مغلوبه و زمان خواب و حرمان پذیر فیض رکاب ظفر آفتاب نندند مقارن صلیبه صبح که انحضرت
بجوی قلعه رسیدند یعنی علوم دای جهان گشاکش از اینجا که همیشه انحضرت جنود غیبی یار و سپاه تائید
هی رزمه دکار خود دانسته در قید قلب و کفایت کشون و خشم مستطیر نمیشد بعد از ادای نماز با حاکم
رکاب بر سر نه اسب چپا و آل نماز و مرکب ترکنازی جنود را کردند و سیه از ضعیف رکاب و اسب دلاوران
بیدار گشته و سر سیمه آهنگ گریز کرده همی از ایشان عرصه تیغ کین گشته و احمد پاشای با صان با کتر سران
و معارف رویش ننده گرفتار کنند اقتدار و سببان ملک حرام جود مردم و با د پایان خاک نذر آتشین
سم و خرمه و کسب بسیار نصیب یلان ظفر شای گشت اگر چه از بی و شست تا دواب برده متعارف میست
چرا و فرسخ است اما از میرز به و کوه سی و پنجره می باشد با وصف اینکه آنگاه برف فرود گرفته بود و هر که
تائید می دید کشته روزه طلی نه و بنده و غرق نیز بعد از تیر و زخم و کوه و الا پیوسته اطراف قلعه را با ب رجوی
مستحکم ترتیب داده جمعی برای ضبط و جمع محصولات غنایه بای و جوی برای ضبط نذر و ذخیره و تاخت فری
جوی و جود و قیام نموده فریان دانند که لطف علی خان کوه احمد و کوه تیر و زخم اگر آذر با یکان حرکت کنند
از دین و مهند نه در سر راه خود رفیق ساخته از راه قلعه چو لان روانه آرد وی معلی شود بعد از کامین
حرم و در جمعه غره شهر رجب از دواب امتز از لوازم ظفر آفتاب کرده چون استحکام قلعه بعد و معهود و محقق
نمود که اگر مرکب و استوخته بند و شود احمد پاشا با قلعه دار می شخص خواهد پرداخت سران نیز از قلعه
علی یک خانه که کوک شدند که شاید احمد پاشا این تقریب میدان را وسیع دیده و بهر که جنگ را به معبد و
راه و دشت با بعضی از اسباب دواب علی از دور در حین عبور از آب و یا به بیاد افتاد انحضرت

که در سبط خاک تبردستی اوراک آتش اسلام از آب میگذرانید لشکر بنک پیکر از عبور منع و بقدر نیم
فرسخ باز تر بر منافی الهام ایزد و او در معبری خالی از خطر پیدا کرده در دو راد پون آفت و محافطت گذاشتید
در منتر حرد و توقد بخیام غزو تنگین بند و ده چرخ برین پیوسته نه نزار و نزار از بسا در آن را تخت و لبله بسته
در شب ساخته بر فردا را ساخت حتمی تعین و حضرت شش فوجی را گرفته بجانب کرکوک ایلغار و هنگام طلوع
صلح چپ و سمت قلعه انداخته سرور زنده غنیمت بسیار دست آورده اند فوج نامور و نیزه بر یک سمت سرور
پراخته سرور زنده و پیر و مال و اسباب کثیر بار دوی بهایون ملحق گشتند و دو هزار خانوار از حدیقه بسیار
در پشت فرسخی کرکوک ششم داشتند ایشان را که چنانچه روانه میشا بود ساختند و از همان مکان بیشتر نفر
در لشکر منصور بر روی صرة قلعه کرکوک نامور نمود و لوای نصرت اتما را بجانب دشمن کبری نهضت داده و از
رواقیته عانه حیدر گشتند و در قرانیه لطفعلی بیگ نایب تبریز باشند از نزار عساکر فدا بیاچان و دو هزار
از کرد و روان و در دوی نصرت نشان گشته چون راه بسیار تنگ بود مقرر شد که لطفعلی بیگ با فوجی برسم
منقلای زوش کبری عبور و محاذات شهر روان با بلده گاه خیل سپاه منصور سازد و کوکبه و لایز روز
دیگر نه دشمن کبری که شسته قزاقان جلالت اثر در دو فرسخی از دوی خفر کسر سیاهی فوجی در و میسر دیده خبر
رسانیده فی الفور خدیو فیروز جنگ با جمعی از کیه تازان بر اثر ایشان شتافته معلوم گردید که قنار نام
سر کرده عسکر و یار کبریت که با ده و هزاره هزار نفر از رومیه از جانب احمد پاشا بقراوی آن ناحیه
آمده دلبران مانند کرک که رسنه که بر فوج غنیم تازد بطایفه غنیم تاخته تحت بکر قن قنار استقلال
کار کرده جمعی برسم مانند همیشه انداخته بار دوی بهایون آورده و گرفتاران در سبک مرده کشتان
تو بجان نظام یافتند روز دیگر میدان و در دینزل و باطخان سیزده فرسخی بعد از دوی بهایون در
یکجا با امور بکشت فرموده خود هنگام شب که افواج نجوم سخانی خطر زانان از جسر لکستان غازی عبور
و خیل کوکب از شایع ماریات فلکی عزم مرور کردند با جمعی از یلان منصور متوجه پیرز شمشیر جسر هرگز
از صرف مستحقان برآند آتش تاحالی صلح ایلغار کرده ظلمت شب مانع وصول مصدب گردید و در آن
بسمت بعد از چاه اول انداخته در یک فرسخی قلعه جمعی از قزاقان و رومیه بمعرض قتل جمعی از عربکنان راجعه
نیز که در کلا عبور بودند با سر و تنب در آمدند و چون بسر حد یقین پیوست که احمد پاشا در کاه دل
نیجا نقره و تسویش خاک بر ساخته قلعه داری پرداخته است از آنجا بجانب یکجا که قزاقان از

حضرتش آن بود عطف عنان فرمودند از نوادر اتفاقات اینکه خبر گرفتاری قناج و سامنخه فراوان
پیچید و رسید و بود محمد پاشای حاکم کوی باجمعی از پاشایان و رؤسای روسته و وزیران و فرستادگان
نیزه که از جانب محمد پاشا برای استخبار حال جنود و ظفر نمود و تحقیق متفرک که به مسعودان راه است
بجانب سیکه عزیمت کرده آنحضرت از سمت دیگر بر سر بنده قدم فرسای شوب توجده شدند و
میچیک زنده و رفت یکدیگر واقف گشته بودند صبح که آنحضرت ز نام عزیمت بستمرد دولت نعلای
دندستان پی بیگانه شود و دیده دلیران قزاقان گشت بر اثر آن روانه و عسکر و سپه نیز کرد و پاشای
رومی کیون بوی را در سمت سیکه دیده و سر سیمه سمیت بنده او بر میگشتند که در عرض راه فریقین
دو چای یکدیگر گشته اولاً خود لوگاسکار پاشا بنده هزار نفر بهادران نامدار که پیش نماز و صیدگاه دشمن شکاری
در شبها نیز پرواز بودند بایشان در آویخته بهر شیرینی سیری بهر ضرب دلیری را از پا آورده و دست
آهنک فرار کردند تا چون جنگ بپایان رزم سازد میان آن گروه و قلعه فاصله بودند راه که بر نیافته
در طرفه بعیننی یکی ایشان عرض تیغ کین بسته گشته افواج ظفر قرین گشتند و محمد پاشا نیز زنده بپشت
گرفتار آن پیوست پس ایات جهان کثافتی فرزدی دارد و منزل سیکه گشته یکدیگر بر بی تقسیم بنیام
در آن مکان توقف و روز بعد از آنجا حرکت کرده برای تعیین مکان تزلزل جنگ ملک بر نظر را در آن
قلعه گرم جودان ساخته سران تپه را که در محاذی زاویه مقدسه کاظمین علیه السلام در دو فرسخی بنده
واقع است پیش رو در غره شعبان شاد و آن شوکت و شان را در آن مکان همه دشمن سپرد و دار
ساختند و از کجای تیغ و قایق سیکه در روز پیش که فراوان در و میره با محمد پاشا صید شیر شکاران گشتند
بنده علی حاجی پاشا عثمانلوئی را از مرکبستی در انداخته سرش را آویزده و تراک جلاوت ساخته سرگرم
تغافل بود که از رفتاد و راقاده و سرشته جاده را از دست داده شب در آن صحرای سردن سپر
و هنگامیکه ترک تیغ بند صبح سر بریده خود شبدر از دامن در آورده بند علی خود را در آن قلعه جدا و
مقاتلت آن چند نفر از قلعه کیان بسروقت او رسیده چون پای گریزند داشت تروستی کرده سرد
کوشه پنجهان و دیرانه بایشان ملاقات کرده گفته بود که از خدمت حضرت تادی می آیم و به پاشا پیغام
رسانی در مجلس در بقلعه نزد پاشا برده باین پنج از جانب آنحضرت ادای پیغام نمود که چند روز است
که این ناجیه جولانگاه دلیران ظفرشان بهت بایسترون آمده جنگ کن یا قلعه را بسپار پاشا در جواب

در جاست عتد بود که بخت بزرگ و فرمان فرمای ایران و در اندولت صاحب شهباز عتد سورند
بکن از جانب حضرت قیصری نه پس درون قلعه را زد و نیم و نه بیک نامور پس جمعی از لشکری همراه کرده و از
بخارج شهر میسر استند بعد از آنکه این مقدمه معروض خدمت اقدس کردید قیام سر کرده دیار برگزیده خدای
بنکه تبلیغ این پیام با عتد خدیو بخت فرجام نبوده و صورت واقعه خود دیگر بود و در پادشاه فرستادند
در چهارم شعبان جمعه و کاکشان شان برای شرط بهر صورت اتمام یافت و جمعی از جزیر چنان
جیبانت فرمودم عظم ابو عتیقه معین گفتند که احدی از عوام مصدر خلاف احترامی نشود و چون قلعه کبان
ذخیره آن داعی پیش از وقت بقلعه کشیده بودند مقرر شد که دو آب اهل دورفته زخرا تو دوز آب
و مندیج آذوقه حمل و نقل اردو نمایند و بتا برین کشتیه های و جله را تا مارومیه در آن طرف و جله جمع
و ضبط کرده بودند بعد از تفحص بسیار چند کشتی در میان دولا بهای یافت شده و جمعی از فاخه را سوار
تنگ کرده آن طرف بفرستادند که شاید سگری در آن طرف ساخته تواند شد فوجی از قلعه کبان بید فضا
بشان پر و خسته سی چهل نفر را مقتول و ستمه بکشتیه ها نشسته خود را با اصل نجات کشیدند چون احد پاشای وان
فرزد و فر مصطفی پاشا از جانب احد پاشای والی بغداد آب و جله را در میان مانع دیده و فوجی از رومیه را
سنت کونده بغداد آمد و در محاذات اردو جمعی مسلح در آن طرف آب احداث طرین مورد حمل کرده با توخت
و سبب کار از نصب لوازمی قرار کرده بودند و کمونر خاطر اقدس بود که شاید ایشان را بفرستد در پادشاه آب
رسمان بنده می شخص سرنگی با جوبی بطریق سر بر روی آب نصبیه یافت که سبب تشریف آسانی بشکشت
تفصیل این احوال اینکه در خلال آن احوال شخص مزبور با سم سفارت از جانب پادشاه و منته و مورد بارش
از کشته تبلیغ او و حکم محکم ظل الهی فرمان بران چاکدست از تملکات آن ناحیه تحتوای مطهر عظیم و جوب
بزرگ ضمیمه بطول سه چهارم رزق قطع و بجهل شتران کوه کوبان در محفل موسوم بدخانه که در هفت فرسخی فیه
واقع است حاضر کرده خدیو و ژانبا بعد از نقل بسیار سنگام شام باد و از ده هزار نفر پناه خون
شام رو تیا آنمکان و هر یک از سواران حجت چوبی پیش زمین گرفته صبح و از شهر وان ده فرسخی خدایکشته
است خشیه را بار بمانهای محکم و طنا برای قوی با یکدیگر پیوسته و خیکهای بزرگ را بر باد کرده و برین چوب
است اند جسر بر روی آب کشیده و در طرف آنرا بقاع عمده و بزرگ محکم کردند بعد از آنکه خدیو در وان و در شهر
و پانصد نفر را عبور کردند سنگام شام که غرضه ماه سیام از کشیدن تیغ و زال بر نصرت خاقان ملند

[illegible]

دسته دست با سر و الا مرکب جلالت بمیدان تاخته گلب التراب تو ایر قفک بناورده میگفتند
سوی دلاورن فتان که در جای خود شیوه پایداری پیش گرفته بود دفعه که در میان حمله در میگفتند
سینه را به فیر بلا و اما جگه و سپهرام قضا ساخته بزبان سنان و دمان قفک جوانان میدادند
چون فوج رهبر کثر پیاده و قدشان از حدزاده و لو بجانه و استعدادشان آماده بود و سپاه
نیطرف همه سوره و چند روز بود که در سعی و ترق و قدم فرساده و می از کار پیکار پنا سوده بودند
نیز غنه و فیر شهر باری با هر فرقه در مقام دلدادی برآمده ایشان را بصبر و تحمل امر فرمودند هر چند
معلوم دلاورن میسر بود که اگر از دشمن روی برتابند آتند و جله عددی خود توار در قفاست با چون
مملکت کم بابی کمتر موافقت می پذیرد و امن بخوف شگرف بر آتش فیر و غازیان بی اثر گشته
تزدیک بود که با صانه عین الکمال گرفتار کردند و خبر حوصله را این واقع دل بر تابنده هی و شکست
بخطرات فاده لخطه لخطه در خاک خضوع جبهه سامی نیاز و طالب داد از خدای کار بر نبودند که در
خلال انحال کرد و سپاه بی فوج ثانی که از آب گذشته بودند متعاقب می آمدند از چند میل و عیان
گشته سرده چشم ظفر و غبار دیده خصم غیره سرگردید پس خبر فیر و کران جهان پیرایش تاخته می گفتند
ایشان را بر گرفته آتند بعد برق و نفخه صرصر زکیمت و دسته افغان را نیز از سمت دیگر بجانب
رومیه حمله و رب خسته بتائید الهی و سطوات اقبال نعل الهی اساس قرار رومیه خمد و بجانب قلعه منور
گشته تیغ پانی با پای قلعه فرشان کرده پنجه از نفر متجاوز ایشان آتش بستی سیف و سنان بگون
ز پشت با دپان بجاک بلاک افتاده و بجانه و آتائید ایشان با گنه بغداد و سر جبر تصرف آمده و شکام
شام با نیل ظفر و بلوغ مرام مجازات او و وی ظفر فرجام که سرگرد رومیه بود باز گشته نصب آمد مکیوان
مقام فرمودند و در آرزو طایفه افغانه چون مصدر خدمت نمایان و در حقیقت نشان فتح نمایان
شده بودند بهره یاب جایزه و احسان و شمول عنایات بیکران گشتند و چنه نفر از قریه و در حمانه
که روی از دشمن تافته بودند عرضه تیغ یا سا ساخته سرگردان را بطعن سنان زبان ضربه و کاسه
رودل و جان زدند و فوجی بضبط سامره و حله و کربلای معلی و نجف اشرف و حله و حجه عین زده
بکلی آن محال بجهت تصرف ده آورده و همان قلعه بغداد در تصرف احمد پاشا بانی اند که از مردم قریه
و خپ بای سرکوب بسته که هر روزه زلزله اساس خاطر پاشا و قلعه کیان می گشتند پس خبر به پنا

صادر شد که سبب اصل چوبی را از شهر وان از روی آب با شنگان آورده در برابر رویه مقدمه
کافیه همان طریق که مذکور شد از نو بقصد که تابسته شدن جبر افواج ظفر قرین با ظرف آب آید
نوسند مود پس از سران تپه کوچ کرده در ترویجی هزار امام عظیم قبه مشاود وان عز و تکلیف را سایه کسرت
بهر برین ساختند و از جانب حله و رما حیه کشتیهای بسیار فراهم آورده بختسبیل ترقیب دادند
بر معاری غم ترین قلعه محکم در جانب غربی کشته بغداد در طرف سفلی و قطعات دیگر در جانب جنوب
و سمت شرقی و چمنین حصن سهنداری در کنار دجله صورت تمام یافته بحفاظت هر یک از قلعه
جات قروج موشه نمود و سمت شمالی قلعه در کنار دجله قلعه ساخته حصن بحفاظت انجا امور
و کشتیهای فلک رعت محاصره ترقیب داده تفکیک بیان کار انداز بر آنها سوار کرده در وسط شیط
سکر انداختند که جمیع راه مسدود بوده قلعه کبان از روی آب به سمت بصره و غیره ترو ترو
کرد و در همان اوان شیخ عبد العالی شیخ الشایخ بنی لام که صاحب جمیعت زیاده همیشه تابع بغداد بود
در دور کاهه مسلکی کشته مقرر شد که با والی حوز و متوجه بخر بصره شود از صادرات امور آنکه فنی فانی
حاکم حرم: میرخان یک افشار نایب فارس آغاز مخالفت کرده از در خود را می برآمد و میرزا باقر
کلاتر لار نر با جمعی از اعراب قلعه حرم که مسکن شیخ احمد مدنی بود با خود متفق ساخته بر سر
محمد خان بیکدلی حاکم لاریخت بود مقتول اموال او را غارت کرده بکرمسیرات نزد شیخ احمد
مدنی کریمت نهاد احکام و سرکردگان قشون حوز و کرمان با اتفاق امیرخان بیک پهنیه آن دو
مفسد نامور کشته هر دو را بزاویه عدم فرستادند | در بیان وقایع او و نبیل مطابق سال
فرخنده فال ۱۳۳۱ بعد از آنکه بر عسکر کبینه خواه دی از جوشن و خورش سحاب
اظهار در عدد برق و محاربه با والی خراسان زمین شرق نموده باقتضای تقاضای رف زهن جنود
کاشن را بی بار و برگ و ترکان فیروز جنگ چمن را بر کتازی عاری از جوشن و ترک ساخته بودند
نجم هشتم چرخ چهارم در سیوم شهر شوال ۱۳۳۱ بزم تجدید اوضاع جهان به منزل حمل خویش کوکبه
عز و شان کرده ساز و برگ قوای بر سعی نمود کردن فرازان گلستان را از غیرت موی خا رن
شد و خون حمیت در عروق افشوده لاله و شقایق بکوش آمده نیزه داران شایخ بقصد کینه جونی
شختانه برخاستند و یاقچیان آذار افواج ریاچین را در ساحت دشت و کلاتر بصفها برانستند

درستند بدان نیکو قرار و درین با عسکر بهمن آغاز متحاکمه نمودند و در میان تیر مغز سرار س
نات و قر و خرب و نیکو بایان فتنه انگیز برف و پنج و از ظهور طلیعه اردوی بهشتی زهره بگشته
عده پیچیده در جشن نوروزی بصدق و زیب در خارج بغداد و ترقیب یافته در بامی کامل عید در جشن
در خزان در طبقهای سبزه صافی تر از طباق آسمان بر بل نهم ایشان و بهشتی از دست خلعت و
و توب خورشید شعله لبران لشکر عظمای عسکر عنایت گشت و در آن اوقات از شدت محاصره
که در قلعه یک ن بعد از بجه خطر را انجامیده بنوعی آتش غلا بالا گرفت که هر روزه جمعی از فرط کرسکی خود را
حصار و برج نبر انداخته دارد و عسکر فیروزی اثر میکشند و از جانب خوان سالای قوت و حسان قانی
سیر چشم میگردانند که ناگهان شده مطلق ایشان در اردوی بهایون میکشند و در او آخر محرم و شنبه شب
فندی و قدر در و محمد قاسمی که خدای بعد از جانب احمد پاشا برسم پتیمان دارد و در بهر مثال
و در باب پیردن قلعه بغداد تا آخر ماه صفر قلعده و بهتیمال کردند و قلعه بکلیه آمد و رفت صفر ابو بکر
در میان احمد پاشا و اسمانی آیند دولت ابد پیوند مفتوح بود در غزال این احوال توپال عثمان پاشای صدر
اعظم سابق که بر عسکری اسیر بود با صد هزار نفر از سپاه کینه خواه روم از جانب موصل و در کرکوک
جوبیس در بستان بتدل و تخمینا قلعه رسانیده احمد پاشا در ایغای عهد است و در قلعه درمی سخت
گردید بعد از دو سه عسکر مزبور با مره حضرت قتل قلی و دوازده هزار نفر از جنود قاهره و بر کردگی
کات گاه بمحاصره قلعه و حی قنط بروج و قلعه قانی که در اطراف قلعه ترتیب داده بودند مامور ساخته بکلی
خاطر مضبوط گردید که بقلعه کبان مفوض نگردید که قنط از آن بحر سیکران و دژ و خورشید تابان
کم گشته پس افواج حضرت پزده جوق جوق کرده و کرده قبل از حرکت ریات از دایمیکر متعاقب متوالی یکدیگر
فرو منقلای لشکر ساخته روانه و خود در شب بیست و ششم ماه صفر باقیه افواج بحر امواج انظار بغداد
برسم ایضا حرکت کرده و روز دیگر حوالی صبح بفشو نهایی پیش رفتی گردید و در آن طرف نیز کوکبه سر عسکر
در کنار آب دجده نمودار گشته چون در مسیر از کرکوک به جاگنار دجله را سبخر خود ساحه می دهند و بیک
آن دو بجز خود مختار و در بای تشبیه قرین یکدیگر شدند در همان مکان که موضع شکسته تا همو بهمت
عینی آن حمزه دجده و خوار نصب خیام قرار و در طرف دیگر راهب و چل و مطر پس استوار ساخته قلعه همین
و حصار تشین زمراده توب و بادلیج در اطراف مطر پس ساخته و قوایم آنها را بر بحیر بای کرت یکدیگر

پیوند و ده مقام اقامت و استقرار توپچیان و تفکیک آن کرد و پس پشیمانان ایشان بمقام بدرجه
چرخیان لشکر جلالت اثر که همیشه مانند ستاره سحر مشیر و کوکبه خورشید انورند و بسوی آن ترک نیزه که
مدرسه پادشاهی علمت را بریت در یکجا ایشان را پیش برداشته بشعشع و سیف و سنان بر تو
بستی جمعی از آن کشته شده بدو اینک بر پناه لاهی سحرگر کریم از جهان دار الحرب بجان کرم
شمارند و برین طرح با شاره و الامانند فوج نجوم با دوازده چرخیان انجم کوکبه بقلب و میه سپاندند
چون کشته شده نظایفه عثمان پایداری از دست داده بمطریق خیمه و شخص جبهه از اطراف آن شروع فروختن
مایه توب و غنک و پشت گرمی تو بجای آنش نشان آغاز جنگ کردند زمانی حمله سنگانه گیر و در کرم
بود تا اینکه حضرت ظل الهی مضبوط تر بجای آن نظایفه میان حمت بسند پیادگان تفکیک از سه طرف
و سوار پیور شش ساخته خرو با فوجی از تفکیکچیان چالاک و ناخنه میاک بر سر شخص کشتن حمله در
کشته چند نفر از رومیه خیره سردار تارک و مغر بضرر شمشیر برق اثر در هم شکافته داخل تو بجایه و بعضی از تو بجایه
و تصرف کرده از سمت دیگر متوجه مطریس ایشان گشتند مقصود آنکه در همان روز کار ایشان را بفصل
رسانند و ریات عقاب پیکر نیز که قول بزرگ در سایه جناح آن استقرار داشته ببلند پروازی سرگردگان
جلالت کسریجوی ظفر از پرچم زین بصبیه کاد خصم غلنی بال بر کشوده بدون امر قدر نمون از مکان مقرب
پیش آمده سواره و پیاده بیکدیگر آمیخت و بر کین نمبای خود بسایه استنائی سمیتی بر یکجاست
مقصود زمان عرب و اوان طعن و ضربان پاشگاه اما عصر تنگ شده و یافت چون موضع جنگ
در سمت شرقی بود و در جانب دشت اتفاق قناره آب و جلالت تصرف رومیه و موسوم گشت
نمود بود بیکطرف لشکر شدید و صولت ثورت کرد و از یکجانب سپاه قلب سوز عطش بجندی نایز و کین
را شتعالی که حوت در تابه فلک بریان و عین الثور بر شش کلامی شیران میشه و خاکریان میشه فظم
ز حوشیه کردن شوشن چه که بود آب آبخش آتش همه چنان آفتاب آتش افروختی که نامش زبان
در دمان سوختی جو مرغی شدی در هوا جلوه کرد تا لب خورشش سوختی بال پر دل خار و قلاب رخ
تاب بود سرگرد آبخش آب بود سمندر که آتش افروختی لکرسوی آب آمدی سوختی غصه جد و
بیست و چینی که با فوج پیادگان در سر مطریس مشغول گیر و دار بود و دو نفر از پیادگان رومیه در زیر دست
و دانی شوب زین ستم آنحضرت در آمد و صرخه منفرد حور شاه اندازی بخاطر رسیده و مرکب نازی نژاد

خود و سپاهیان در زیر پای مختفرت و ارادیت مسکنه می یافت پس چاکلی کرده بدستگیری تانیه و غنایان
از بعضی قبا سوار و متوجه کارزار گشتند چون شمشاد طلعت شهریار حرکت کرد در میان بختان شکرت
خویشید انور در برابر لولج اختر ظاهر بود مشهود دیده رویه گشته و دیده که غلبه بود بر مانند سمندر از تش
و شرر و در نیست بد گرم ستیز گشته از اطراف مختفرت تفنگ پر خالی کردند اما حفظ الهی سپرداری غلبه
باری بکمداری نموده کردی بذات مقدس نرسیده و خدیو بایون فیروز در هنگامی که سفینه غرضش بر
قویم باد پای بخر نو بود تخته آتش و دریای سبزه و شتا و بود و چند نفر از سواران رومیه از خانه زمین بود
سنان بجاک در کف گنده بکنفرانیزه زدند که مرد و مرکب هر دو بصدقه ضرب مختفرت بفرط غلبه
برش بر پوشش نیز سر کشی کرده بر مرکب یوپیکر انشخص خورده و دوباره بسر در آید جنیت کسان از جنابت
خاص پیش آورده مختفرت باز قدم بر حلقه چشم رکاب گذاشته سوار گشتند و چون نور بر عیش لایها
فکس شیخ و شب و قلب سپاه چون قلب سپاه بیتاب بود غلبه ناسب کرد و ن غرام مختفرت
نیز حلاوه علت گشته دلیران را همان آن شد که کمر سرد گشود اما جدار بر از خم کاری و کل قبایش در
کاشن دورنگ جهان موسم خاری رسیده ز نام ختمیاد از دست دادند شقیان زحل سپیکر
و بیاتچیان مرغ منظر تیز از ضبط و نظم لشکر عاجز شده دست باز داشتند خدیو کردن توان ناچار
زشت دهه بیحال جنگ کسان عطف عنان کرده کس فرستادند که اردوی بایون و دامالی قلعات
از طرانت کوچ کرده بموکب بایون ملحق کردند و خود بجانب بیرز توبه فرمودند و در آن سفر که جمعی از دلیران
زبی آبی دل دریا کرده خود را بآن دریای آتش زده جرمه نوشن فنا گشتند و برخی دیگر از بی تابی با
و مان خشک و زبان غصیده لب بدجله روان گشته دست از آب روان زندگی شتند انشخص سخن بنگه
همه موت و دوزخ سواران لشکر و بیادگان نفسی که عرصه تلف گشته و عله تو بجهت بایون نیز
بصرف در میه در آید جمعی که در سمت شرقی دجله بودند بیافع آغاز کوچ کرده در بهر بر مرکب و
پوستند چون پیش از وقت بکنفرانیزه رویه کر بخته اینخبر را بیغدا و برده بود جمعی از قلعه کسان بر آمد
سر دجله را قطع و جمعی که در جانب غربی قلعه و قلعات انتمت اکامت داشتند راه هجوه بسته
دیده جمعیت و از راه حله و حله با عانت طایفه بنی لام و بلدی شیخ داود و خراعی خود را من عاقبت
رسانیدند سر عکر بعد از بنوا قعه وارد بغداد و سه روز مکث کرده رایت عزیت را بجانب کرکوک

فرخت و هوکب هایون بعد از ورود و بدین لایح ابواب مشاوری بر روی سران و سرگردان لشکر
گشوده فرمودند که این شکست امری بود مقدر و پرده غیب کمتر سرانداخته تقدیر متوان چسبید
و بحکم قضاتوین ریخته چنانچه باقی گفته بمن کرکن بخت و دولت قران بکرم جهان و کران تا کران
کرد ملک دولت بیفتد بدست من و سر نوشت ازل هر چه هست بهیکی بالقای با تفس غیب با
عقیده صاف و خلاص خالی از ریب عرض کردند که تو آن ساینه بر زمین از خدا که دارد و دیان سایه تزل
هما شارت ز تو کین که ادی زما بشارت ز تو جان سپاری زما ندایم اندیشه افروز کار تن
و تقدیر پروردگار پس آنحضرت با اخلاص کیسان باین عزم فاخته خوانده از خیمه و دو باب و ده باب
و باقی با محتاج که درین سفر عرض تلمف و تاراج شده بود و بلا یات حواله گشته فراین منو که در ده باب
سفر انجام آنها با اطراف مملکت در قلم آمد و نیز بالکار لرستان فیلی کرمان شایان و همدان حکام ضا
اندیشه و مسکن اخلاص نشیه تعیین کرده ایالت کرده کیلویه را بمحمد خان بلوچ که تا آن زمان بنیابت
بشغال داشت بعلاوه شوشتر و دزفول کرمت و مفر فرمودند که با اتفاق میرخان بیگلر
نایب فارس روانه گشته نامت گاه تجدید اوضاع سپاه خود کرده بهو کب و الا ملحق شوند و نیز امر
هایون بنقا و مفردن شد که طهاسب قلینان جلایسر و ارقند بار با حکام فراه و قاین و تون و غیره
و دشمنان و لشکر فیر و زمی اثر که تابع فرمان او بود و در موعد مقرر در همدان حاضر شده پیر محمد خان
بیگلر بیکی هرات باشد و نیز تفرقشون مقرر می خود بصیانت حد و وقت مار پرورنده و همچنین جمعی از
جوانان غیرت مند خراسان که تربیت یافته و کار آموخته رکاب خدیوثر تا جناب بودند باستعمال
دارد و روی نصرت هشتمال گردند و از مندی لایح عازم همدان و در هیست و دوم ماه صفر و در آن خطه
ترتیب بنسب ان گشته و چون با بقارای که چنانندن ایل افشار ارومی و تدارک ایشان صد هزار تومان
زیر تر محمدان موجود بود و بعد از وقوع این سانحه که چنانندن افشاریه و الوار فیل و کراد و ولان را
اینگه کار در سمت عراق اتفاق افتاده تخلیه حدود عراق از ایالات و احشام مقتضای مقام و مس
وقت و مسکن کام نبود و بتبعی اذ اخته عازم همدان و در هیست و دوم ماه صفر و در آن خطه تربیت بنیان
گشتند و معادن دولت هزار تومان برای تجدید اوضاع و جبر نقصان سفر بسته بودند و چون
بچند مسعود از خزانة احسان کرمت گشته حبیب و دامان آمل از نقود عنایت مارا مال میر بکر که

که سبب دودمانی استعاضه بود اسباب بیست توانائی عطا فرمودند و همچنین از شتر و اسب و چادر و
شتر و اسب و عیش و منقر و باقی آلات حرب و اسباب غرضی نعل و میخ و دواب و جراثیمات دیگر که بوق
و دواب و محسوساتی قدر از مالک محروم روز بروز وارد میشدند فیما بین آن گروه جلالت پرورد بقدر قسمت
نصف و در عرض شصت روز جمیع اسب و کب که موقوف علیه نصبت رایات تلفر فرجام بود صورت انجام
یافته شکر فیروزی اثر و افواج حمیت کسر در میدان سفر مستوالی یکدیگر را متذکر بهار می سیلاب کوسا که
که حجره چار پیونده دارد و دارد و ای نصرت پرورد و داخل محک شوکت اثر کشف از سوانح حیرت انگیز آنکه در ایام
توقف موبک و در میدان بوقوع پیوست که تیمور پاشای ملی حاکم دین بعد از تسخیر واقع بغداد
از جانب سر عسکر با فوجی از کرا و جنود و صیه عازم تبریز گشته از سمت قراچ و داغ کوس جلوت جلوه
داده تبریزیان با قشون نامور بعضی سفیدان آوازه حرکت تیمور در صدد تظلیه قلعه و شهر تبریز در آغاز
کوچ کردند هر چند لطفعلی بیگ نایب تبریز بهمانست پرداخته بود سفید پیغمبر شاه شهر را خالی و اخل
نامرمانی و بدسکالی کرده لطفعلی بیگ آن روز تا نام سعدودی از فشاریه و طازمان خراسان که همراه
دشت در شهر بند حیرت بسر برده چون سیاست قلعه را باین جمع قلیل در خراسان خویش نیافت ناچار
با اتباع بجانب مراغه شتافت عبد الرزاق خان مقدم که در آنوقت از جانب آنحضرت حاکم آن مملکت
بود و در بر وی لطفعلی بیگ بسته راه بدبختی گشود ناچار لطفعلی بیگ عازم خلخال و حقیقت حال عرض
و لارسانید پس از موقف فرمان بعضی از عساکر منصوره بمحافظت صده و دار المرز نامور بیکانش
فر قلع و غم آنجانب که در ایام و مسیبه و بختابانی و سرداری ایال المرز و ایالت استر آباد سرافراز و با جمعی
از سپاه خراسان لبرعت روانه کیدان و بسیاری از طازمان آذربایجان را که بر بمنزله بنکامند دولت
گشته از معسکر لطفعلی بیگ فراری و در زوایای جنگل دار المرز متواری شده بودند بموجب مر و الا بدست
آورده در زوایای بن بعیاری تنج سیاست برایشان جاری ساخته جمعی بهر در اطراف نایب در دست
نخته نادید گشته گشتند و نیز طایفه بختیاری که در کوهستانات خود زوایا نشین میفراقت و
ز بهر سماع حادثه بغداد سراز کریمان خمول بر آورده یکباره ترک اطاعت فرمان برداری کردند
چون پیوسته پیش نهاد محبت و الا آن بود که بعد از فراغ از حومات روم باز حضرت شاه طهماسب
بجای سر بر سلطنت ساخته بمقادیر ارضی و امیه شاه بهار بلند پرواز کشورستانی

در هوای قالیق و کربال کشا سازند و ایام توقف کوکبه ظفر در بغداد که کار با صورت نوعی است
تکمیل فاسری یافته بود ملا علی اکبر ابا بشی و میرزا کافی خلفار برای آوردن حضرت شاهیه روانه ریح
قدس بخت مامورین نیز در مسجد بهم ماه صفر آنحضرت را از مشهد مقدس حرکت داده در عرض راه بودند
که ساخته بغداد حادث و تعویق طلب باعث شده چون سلطنت او در چنین وقتی که عرم بهایون حضرت
خل اللهی مقصود بانتهام و کین خوابی بود از مصلحت دور و عایق بعضی امور بنمود فرمان والا غرضه
یافت که مامورین از راه واسغان در موکب شاه طوماسب وارد مازندران و محذرات سرپرده سلطنت بزر
شاه عباس که در آن سکه و مهر بنام او بود از خروجین حرکت کرده روانه مازندران گشته انخطیرست
نیات را مقرر کوکبه عمروشان سازند و طوماسب قلیخان جلایر بجاکومت اصغیان سر بلند و زمام جهاد
بقبضه خشیارا تغویض جمعی از سپاه نصرت پناه را بمطالبت او مامور و روانه ساخته مقرر داشتند
که ده هزار نفر دیگر از ایلات واحشام عراق در سلک لازم انتظام داده در ملک عرق که وسط حاکم
محروست حبس دستعد بوده از هر طرف که فتنه جوئی بگریز کردن افرازد با جمعیت خود بتنبه او پردازد
و جمعی هم بگردد سلطانی معین و مقرر فرمود که یکناش خان سردار کیلان و طفعلی بیگ احکام افت
و مقدم و غیره هر یک از حدوده لایات خود را خبردار بوده در هنگام ضرورت با عانت یکدیگر اقدام نمایند

علم سراسری خامه راست میانی در مضمار شیوه بیانی بند کر قضا یا ی سفر

بغداد در مرتبه ثانی و رفتن موکب و الا بر سر کر کوکب بعد از اجتماع سپاه منصوبه

و انتظام واقای اسرار و بیت دوم شهر ربیع الثانی بمعانی تائید سبحانی باشد که اسکندر ری اثر
سلیمانی بشوق طاقت عثمان پاشای سرعکر از جمله بندگان دایت افراز لوای کینه جوئی و ملک ستانی
شدند و در ورورد کمران شایان پاشای نهبان داستان خیبر رسید که نواده پاشای دیوانه
و محشر پاشا و چند نفر از پاشایان مغیره و بیت هزار نفر از جنود دوم و سپاه آنروز و بوم از جانب سرعکر
که در قلعه کرکوک توقف داشت در کنار آب و باله پشت فرسخی زیاب در مکانی که بحج شاه سنهار دارد
نصب خيام اقامت کرده منتظرند که موکب والا اگر بجانب سریز نهضت کند اینان سمت کردند پا
رایت حیات پس از ندو چنانچه متوجه کرکوک و بغداد شود بمقابله پر دارند خود یوم و دیون قر مجروح
بنخبر سه و غروق را که داشته با فوجی از یلان کزین و بهادران ظفر قرین الیفار و هشت سراخ در دست

شاه روز شنبه می خیزد و با در قمار ساخته هر چند مطلع نظر آن بود که روز زنبیخون بر خطایه نیرو است
اما بدست شکر و تنگی معبر افواج کواکب مآخرا از جاده دارات فکری زودتر گذشت و با سپه نواحی سپهر
کیتی فرو پش عسور کوبه فیروز جلوه کرد عرصه ظهور و بروز گذشت آن نیز جهان افروز سپهر کسورستانی
که همه جا مانده ظفر پیا پیش شکر نصرت از بزم آسمانی را می آفتاب پیوند بر فراز تپه بلند که در آن تودیگی واقع
بود صعد و و بدیده تحقیق لایحه فرموده اند ریای شکر را که در کنار آب دیالک بر اوج سپهر نیلگون
موج پیروز در عصر خطر آب و خیام رفیع قباب جناب و لیکون آن بجز بر نقاب دیده دانستند که اگر
زیمنه غبار در کرد که بر رخ نیز کرد و بر سید بقا و وصول خصم کرده از غلبه خطر ب دست از غلبان
و پا از کاب نشانه سر اسیم بر پشت کوسن کپز آمده اند دلیران خون آشام اشاره والا جلوریزان
خا بده سپ نهخت پنجه رخ ایشان را تعاقب و سرور زنده بسیار و آخره پیشمار بدست آوردند و
جمع اصحاب اقبال و خیام و حساب انظار یغ جابجا بجهت ضبط در آمد دلیرانی که دو شب مانده روز با
و طیجی مرحله پیمای وادی طلب قدم فرسای وادی تعب بودند ساک قطار و مهار شده آسایش کزین
خیام رحمت و سایه نشین شاد و آن به ترحمت کشته و بعد از دو روز در همان مکان خبر صبرت افزای
طنیان محمد خان بلوچ و بر اجست و از عرض راه بعرض و الار سید تلبسیط این مقام که محمد مرز و بختی که
در ضمن صادرات افغانه محمد اشارت رفت با اتفاق محمود و غلج از قندهار آمده بعد از آنکه نوبت مدد
مستعار با شرف رسید از جانب اوسفارت روم با سور کشته تبار کشتن او بخت شرف نیز بر کشته بود
محمد خان چون دست خود را از دامان دولت افغانی گیسو یافت لابد وارد صغهان و زیانجا با نامه
مخایف و هدایائی که برای شرف آورده بود با قدم رسید واری باینده کاه و اما شافت خدیو و فرزند
که در عرصه غیر دولت مادره اش هر آسانور پاش بر نشیب و سراز و پست و بلند است و زود
عاجز نواری برآمد و ایالت کوه کلبه به عزیمت سیار شدن دادند و بعد از معاودت موکب و الانجراس آن
روسیه که در میان میان دولت شاهی با خوار جوهر خود نمائی کار تیغ سینه تیبیک کرده کینه دی خود را
تا هر ساخته در جنگ بیرون و بعد از آن غشاشکت قزلباشیه و مصدر یحیایات شده در صحن درود
مسعود کوکبه والا که حقیقت حال او بعرض می آید اگر چه ختر غرض چند روزی اقول یافت لیکن در
روز حرکت موکب جهانگشا از صغهان نیز جهانگشا لطف خروانه که دره پروری باس خورشید

عدم فروغ بخش ساخت احوال تنگ و بد عالم است و دوباره بدوستان تیره روزش گشته و راه کم گوید
و شوشه روز خول کرد بعد از واقعه بغداد که امیرخان بیک نایب قارس و محمدخان مافشون کوه کیلویه نام
برکات گشته ای که آنولایات از وجود شاخصی خالی نباشد از بعد از احمد سلطان کهرلوی مردی ر
نایب قارس و قاسم بیک قرقلو را که بر تبه حرداری قمرسرا از بوده بکوه کیلویه تعیین و دانه ساخته در صحنی
که محمدخان غیاث امیرخان بیک بزم اردوی مسلی دارد جایز قبلی شدند سر پنجه بر گشته بختی کریب که
حال محمدخان و خاخر خاخر زردم غرض گشته بافته حیران قارس و شوشه و لویج و هزاره از کعبه مقصود
روگردان دیو می فساد بجانب قارس روان و امیرخان بیک باقشون فشارید و خراسانی که همراه وی
بودند حازم در بای علی گشته اگر چه در چنین فتیله که بمقام باری و زمان خدمت گزاری بوده و صد
انحرک فساد انگیز از نعل آذر با بجان در تخته شبریز و ظهور این امر حیرت آمیز از قارسین در نفیست
محمدخان بایست که در عزم قوی ساس صورت و من و قصور و موجب خلل و فتور گردد اما چون وقوع
اینگونه حوادث در پیشگاه دل دریا حوصله انحضرت حکم جنبش خاخر و خس در برابر لجه شرف و طغات که
در جنب بحر شگرف دارد و مطلقا و بهی در عزم و ترزلی در رای قرار نداده متوجه علی الله باجست و سنج
و قیئت ثابت بعد از شش روز که بنده و آغز و قی بیدک بجایون ملحق شد بقصد مقابله سر عسکر کوچ کرده
در پانزدهم جمادی الاولی وارد حوالی البیان شد فرسخی کر کوک گشته روز دیگر که سلطان خاوری
ماچو منجوق بر اوج عیوق افراخت تمناهای لقای سر عسکر با لشکر جهان و جانی لشکر در حوالی موضع متوجه
جله اربان که در محاذات قلعه کر کوک واقع است تسویه صفوف ظفر و شوید جنود شکست و فر کرده
عساکر فیروزی آن آیین روز قتال فوج فوج و گروه گروه نظم بیال دادند طعنه و ماویان و دلو
رزم کسرن و دبدبه کوس و دین و غریو نامی از زمین بدو و هجر برین رسید که که و آیینی از آن
سلک و نظم فستر شکوهی از آن رای و عزم مشهود دیده ارباب رزم گردید که آسمان با هزاران
چشم بنظر آید آن حیران و زبان دوست و دشمن در عالم انصاف بنا دره کاری آن حمت بلند آفرین
خوان گشت قطعه سلیمان بدینگونه شکر داشت چنین بوستگاهی بکنند نه است
کس بن رسم و ترتیب و آیین ندید فریدون در ایام خود این ندید عثمان پاشای سر عسکر که بدین
معاودت از بغداد با انواع مبالغات و افتخار در قلعه کر کوک و خارج قلعه بکسر صورت لشکر ظفر

عظمت نصب جیام قرار و رفع لوائی قیامت و اطراف از دوی خود را بیکر و خندق کسند و کرده بود
صحت ظاهر در تاراج دیده و از سار حقه چلو تپی کرده سر به بستر ناتوانی نهاد و جمعی از مرغان لشکر رویت
بفرمان او پشت بقلعه رو بچنگ آورده دست و لاور می یازیدند ازین طرف نیز دلبران رو بین چنگ
جسوت شیر و جرت پلنگ بدون تامل و درنگ بمرکز آهنگ و بیارقه تیغ کسنان و انداختن تو
و تفنگ تن افروز نازده جنگ شدند جمعی از آنکسایند و اسرا متذکوری در خم چوگان توایم مرکبان غلظت
و لوجی دیگر سر خود بر گرفته از همان راه به سمت از زن روم شتابان گشته بقعه در قلعه محض حبسند رایت
منصور تا عصر تنگ و در عتکاه جنگ قامت افروخته پنجگوه مرغان را کرده را بمیدان کین اشارت
میکرد چون شری ز عسکر بر عسکر بنظر رسید در همان مکان مانده گشته از تیر و پرت و زنده تر ز شمشیر بر میگشت
و کله گیر بجانب هر عسکر بسنگ تیر در آورده و محسوب یکین از گرفتاران فرستاده مشعر برینکه شوق طاق
انجذاب راه دور و دراز را طی کرده ایم اگر از مردی نشان دارند بمرکز قدم بچرخ ساخته مان و ننگ و جاق
عشاقی بر خود عدال سازند پس انتظار جواب زمانی در یک کرده از آنجا که وقت مانند دل عدالتک بوده
عطف عنان بمستقر غرضشان فرموده دور و نزدیک بر همین منوال بر سر قلعه رفته چون کیت غم تو را با اشار
و مضامیر و در سنگ دیدند مقید با تمام کار و نکته تنخیر قلمه سوره دشمن را که محل وضع در و دوشی که کرک
بر فرزند کوهی بلند اساس و مقام جمیت اگر ادبیه و دیباچه و شمعون بدخیره و غله بیقیاس بود و وجه همت
بهر عباس ساخته از راه آق در بند متوجه آن همت گشتند که شاید معینی محرک سلسله جرات سرع کرده از
در مقابل در آید در روز یکم بکجایک ساسیه وصول آن مکان می گشتند قلعه مرز و بحد تصرف در آمده
جمعی از اگر ادبایانی که از محال عبیه باستقرار مناسبت حصار از بیم سلاب شود انکیز سقوط جنود ظاهر
پناه آن قلعه استوار بوده بودند معروض تیغ آبدار و بسیاری از ذکور و ناث نقیده اسار کرفی رگسته تمام
موفور ساخت آن سپاه منصور که با انضامی جهان برابر بود انتقال یافت چون محاصره لغد و همیشه
همت قوی بنسباده بود و فراین مطاعه بجز نفاذ پیوست که امیرخان یک با قشون خراسان و ف ر کرد
که در حق و معای کرمان شهبان مستقر فرمان بودند آمده در کنار آب و یال و در حیشه که آراسگاه رده می توان
باشاد و در صل قیامت انداخته بروج مستحکم در آن مکان ساخته حکام اردلان و کرمان شایان نیز با جمعیت خود
رفته غلات شهر زور و توابع را برای راتبه ایام محاصره بغداد ضبط و از کرکستانات و نواحی آن دو

و در گرفته مدت مزبور نقل معکری امیرخان یکبار نمود و در بروج انبار نمایند و بعد از سه روز عدل
در آن مکان عازم تراز نمود و در منزل دوم مجمع کشاکش افتاد و او در باب غزیت سمت بخند و
نبرد بهشت را کرده فرمودند که اگر چه اهل خراسان را راه صعبی است که پیش و یار کرانیت که در پیش خویش گرفته
اند تا بال غزاتن لیس سفرند چه بدر کامل نکرده و خطر و نسیان تامل دریا نکرده با بحر دقار درینا و یزد کوهر
تا موار شود در بحالت که اهل قلعه از مساوتت سرعکری ایوس و یثولش قحط و غلاما ایوس نذر کاه این
بل خوشتر تخریب قلعه بعد از روان و آن مکان محاط محیط لشکری امان شود قلعه حکم خانه حجاب و بیان
لوانانی قلعه کین صورت نقش بر آب خواهد داشت بازی اگر چه اول غار می آید چشم در عقب و در نماند
رنگین تر و نا پس مسکی متفق اللفظ عرض کردند که ما را تا جان در تن است باز طریق سر بر می نهد همیشگی
و در جان سپاری و فرمان بری خواهیم کوشید بعد ازین محال است امر و الا بغرض و در پیوست که اهل اردو
و واب زیده خود را و ارشور و و غلظت بکلی است حاصل کند و بال نمایند که بعد از و در و موکب و الا بعد از
بجا به فحاشات نقل معکری نصرت نیاید شود در بیان آمدن عثمان پاشای سرعکری بجانب
قراتیه و وقوع محاربه فیما بین و بوقت رسیدن سرعکری پس موکب و لا وارد
محل موسوم بقراتیه گشته اگر اذلا خطه کردند که سپاه نصرت پناه ذخیره و غلظت کنار دیال جمع و آن نواحی
کرده میر و ده محان کردند که ضعف و قصوری بجا از بنظر برآید یافته یا امری در جانب ایرن حادث شده که حجاب
عطف عثمان غزیت تقدس گشته سرعکری ازین خبر آگاهی دادند و نیز نهی را قبول بر ضعف حال بنظر
محمد علی پاشا نامی که عهده پاشایان بود و باد و زده هزار نفر فرستاد که همه جا و متر متعقب بودند
بما بون تو سن جلالت جلالت میداده باشد چون فراتیه معرکه کینه جلال بود و او نیز آرق در بند محنت مرخصی نمود
را که مکان سنگم در میان دو کوه واقع و معبر آن نهر یکراه بود امن ساخته خیمه امت بر افراشت بنمونه
دینداران و افرادمان بر عرض خود کوشید کیر رسیده روز پنجشنبه غروب جمادی الاخری طرف عصر و نوحی گزین نیده
تجبین یا سر که جاده غیر متعارف بود و مقله عبور از آن طرف غیرت موکب و الا ایلغار را نیز تک ساخته و اتفاقا
خوب غفلت دید و بصیرت فراوان روئید را که در خارج راه بود و در بسته بود و از عبور موکب منصوب و
گشته بمقام صبح در وقتی که جهانداد نور در بند آفاق کوکبه و وصول انگشت خود بود و نذر کوشش در بند
در شب و می تخت جمعی از جزایر چنان شیر صولات پلنگی پوشش و تفکیک آن رقی است و در خورشید زده

۱۰ و حرف بر فراز کوه جاده و داخل در بند شدند و رسید سرسبز و صفوف پر دختار و طرفین نهر
استعمال دست و پا روی دلاوران بجهت بکشی و خوریزی اشتغال یافت از شقاوت نادره ای که
سر عکره را در کوه چشایان بیکایه میاد و امشب با شایسته نخل الهی غالب آمد و کوی نیکامی
میبیند باید و شب این تقابلش زود و قریب با دلاور متعاقب روان گشته در عین کبر و در که با رفته با دین
و تعانک چشم مردم و خیره و در غلبه بر عرصه کارزار روی سپهر نیلی چهره تیره ساخته بود طلیعه را بایت سر عکره نمود
و سیاسی لشکرش از محاذات آن در بن ترجان حصه و قریب لایق قیاس فی النصارا کردید هر چند که وصول کوکبه
سر عکره رسیدن چنان فرج بچه و نرنگی مستحکم و پیچیده میگردید و شراب است موجب لیری رویه و تفرقه
خاطر و پیرن طفره ز کرد و تا بمید لول اینکه هیچ راحت دهن چو شد مطلب بزرگ کرد و کوه تو بیا می چشم کر
حضرت انصاری به عین در عرصه جنود غیبی با عانت آن دلاور جهان پروردگار که در آن طفره گشته بعد شش
بصافت ریح فرسخ رسیده بود که حملات مروانه و صدمات دلیرانه افواج نصرت قرین صفوف رویه
ز پیش برداشته بقلب سر عکره رسانیدند از شاد و اقبال در احوال سر عکره خطر است و در سنگ
قرارشان انقلاب راه یافته سر بر بال اسب کز زکته اشند سر عکره با کمال شوکت و شان در تخت روان
می آمد ناچار چنیت برق قمار سوار و عازم فرزد کردید که دلیران ستمگین و دلاور عرصه کهن متعاقب رسیده
بایشان در آویختند و چون حضرت نخل الهی بعد از ورود و در بند فوجی با دلاورانی از جانبین کوه به
قتلای در بند مامور ساخته بودند که بعد از امارات شکست سر راه بر این طایفه بنده مامورین نیز از دوا
بخشم گشتی برداشته و سر وینه آن طایفه را در حال گاه تیغ و سنان ساخته و قرب ده نزار نفر را بکمرده
عرضه شمشیر و نیزه زننده هر سلسله تقدیر کردید و سر عکره را در آتشای بزمیت الله یا نام گریز بزرگ
مستی افکند و سرش را بر سر دسنان منظر معنی سرداری ساخته و جمیع اردوی مشایخ و حاکم اقبال
نوحانه و خزان سر عکره که بر تصرف لشکر نصرت اثر داده و چون اعزاز سران بر گردن سرداران نام بود بر سر
عکره انقش و محو و بصورت عید الکرم فندی قاضی عکره عثمانی که از کفر تاراج آن سر که بود با تخت روان روان
ساخته که در برده در ملک دوم مد فون سازند و از اینجا باز بقبراتی که مستقر سوکب غرسان بود مظهر
کاسرین مصطفی عنان کرده با باخان چاوشلو بیکارسی کی ارستان با اجمعی تعیین فرمودند که در حوالی سرخس
یاب کلک بسته زود جل عبور و حله و تحف شهر و کر برای محلی محیط خطبه در آورده راه و خیره و نظر

سبب رفعت کین غده او مدد و ساخته متظر و رود و موکب والا باشد چون اساس خصم قوی را نداشتند و سبب
 ملک و دشمنان حیرت و دست پر داشتند شد به تخیل تیمور پاشا که در میان رومیه بود و در جوار جلال و شرف
 بود و جازم و با فوجی از بهادران حیرت و استبای بجانب آن در بایگان عازم گشته بعد از ورود در بایات
 جنگش بیانه رسا و تبلیغ مکرری خبر رسید که تیمور پاشا بجز و وصول خبر شکست فلولاد پاشا که در کنار دایه
 بوقوع پیوست نیز از اخالی کرده و پادشاهان روان و روان گشته لطفعلی بیگ تائب سیر که در آن قلعه
 سر غلظت و دشت دار و تیرز و قلعه را تصرف کرده چون تیغ صورت تحقیق یافت عنان غریت بجانب
 قره که فرارگاه رومی بهایون بود و لطاف داده از راه لیلان دارد و فرمانو گشته و در نمکان خفته
 محمد خان بروج تو تر معروض شده والا که **فصل** این محل آنکه بنویسد که ریافت بعد از آنکه محمد
 ز منیراجا پیر گشته بجزم فساد ریاست استبداد را فرزند در اول پایه انشای خبر ارجیف کرده بقاسم
 بیگ که در قلعه از فلول بود بمقتضای سرشت زشت دروغهای کز آئین زشت قاسم بیگ از ناصیه
 حاج کاغذ و خطوط او بنسب با آمار تقاق کرده از دزد فلول عازم شوشتر گشت شوشتریان با ش...
 محمد اور نمکین نکردند قاسم بیگ روانه بهبهان گشته بعد از چند روز محمد پسر او و فلول و او را با اتباع
 بدست آورده محبوس کرد و ابوالفتح خان حاکم سابق شوشتر خویش محمد علیخان فلولگر قاسمی را بحکومت
 شوشتر فرستاده ایلی انجام مقدم آورد و ششم شمرده جناب آسا کلاه قشاطر بهو نداشتند غافل از آنکه
 آسمان عتقربانین هوار از سرشبان بیرون خواهد آورد و پادشاه شوشتر اخیال تمام آتش طرفه بخت برکاشه
 ایشان خواهد کرد اعراب شایخ حوزة تیرا و سر موافقت پیش آورده دست متابعت و دند و او حوزة
 سید عبد الرضی برادر سید علیخان و که ه کیلوه را شایخ قایس آل کثیر تعویض نموده بنکس شیرز کرد و در
 بکفر بخی شیراز محمد سلطان با جمعی از قشون خراسانی و غیره که عدد شش هزار نفر سید سید محمد برآمده
 و مغلوب گشته بقلاع بخش جیت و بعد از میزده روز که در قلعه مزبور محصور بود و بعد از فقدان آب و ذخیره
 عاجز شده طالب نجات گشت محمد قبول کرده احمد سلطان بالضروره با اتباع از قلعه برآمده روز دیگر
 در ابار قفقاز ج در محبس ناکامی پادشاهین قاسم بیگ ساخت ایلی اعراب بنادر نیز جمعی با او
 موافقت و زبیده شایخ احمد بنی و شایخ جبار که زو سالی اتقوم بودند و هم از بیکر لکی و وفای و زدند
 رفته رفته ریاست قدرتش از تقاع یافته عدد لشکر پادشاه به هزار رسید و از وصول اخبار مزبور

نزبور و چون محاصره قلعه بغداد محتاج بحیثیت زیاد نبود لهذا محمد حسین خان بیکر یکی استرباد
بر روی خوزستان و تنیه سفیدین اعراب و تمکین سید علیخان والی جوینره نامور و بافتون
استرباد و غیره از اهستان و بادراتی روانه و اسمعیل خان خزیب حاکم قاین را با یالت کوه کیلویه
سرحد زوهر یکایک ولایات فارس حاکم جداگانه از روشای خراسان تعیین و دو نفر
غریز ساکر فیروزی اثر را بر اوقت حکام مزبور و روانه فارس ساختند و حکم دادند تا قندهار
قلینخان جلیر که صاحب بسیار عراق بود از سمت صفهان و اسمعیل خان خزیب از جانب کوه کیلویه
با حکام و جنود تخم هشتام در دشتستان جمعیت و بیکدیگر ملحق شده بدفع قندهار و راپات جهانگشا از
سرن خرمات و عازم سترمن رای کشته شرف اند و ز زیارت آنگان قبضه سبیلان شدند و از اینجا عریضه
بابا خان بنظر خجیب بارگاه سپهر جناب رسید که بعد از عبور از دجله کیشب در حوالی کوه بنده دبا
هنگامت بد سرعک رویمه از قلعه غزم مقابل تپه کشت کرده چون قلعه کیان را از محاربه بوقی در تن
مکان واقع شده بود مسکنه خرد پر و از خوف چنان هوشش بای دماغ شده بود که اگر عشر آن شکر در
سر چند آن بوم ویر از باب کینه جوئی حلقه بر در میزد و نفس کشیدن جواب باز نمیدادند لهذا روز
دیگر که ترک تیغ بند صبح مرصع کمر حلقه زار کار مهر انور در بر کرد بابا خان بجانب مقصد روان گشته
ادامی حلقه و ماکن مقدسه تمامی باج گذار را به نقیب او شده اند و سوک جهانگشا از سترمن رای عازم
بغداد و در ششمین جادی الاخری سنکر قدیم مغر که کوه فیروزیه بنیاد کشته سر اوقات جدوس بجاکت
دستی فرزانان موکب اقبال از ترمی سر بر تپا افزاشه اطراف و جوانب کنترل محل قرار و مقام استقرار
عسا کر ظفر شعار شد احمد پاشا بعد از سه روز معتدیر از راه استند از بزرگ فلک در فرستاده و پاشا
عجز و خجالت و از دولت عثمانیه در باب استقرار حد و سنور قدیم ورده ولایات ادعای کفایت و ابرار
فرمان و کالت نموده بعد از تکرار معاهده که چند روز این عهد و ملتخص زبان نیاز معروض خدمت
احد بود عاجز نزار میگردید مکارم خسروانه پذیرای این مسئولیتنای او و پیشگاه رای سرقرین قبول
گشته احمد پاشا فرامین موجب بخت شریف بقانون عثمانی پاشایان کنجه و شیروان و ایرود و غنیش
در باب تخلیه قلاع نهسته با معتدیان خود همراهی بخاشکیان ایندولت روانه کرد اگر چه در باب
برآمدن زقلعه که منافی قانون دولت عثمانی بود معذرت خواست اما پیشکشهای لایق که در بند

و گرفتار بنظر راکه در جنگ جمدان از لشکر شاهی و در جنگ عثمان پاشا در کنار شط بنصرف
روید و آمده بود مصحوب عبد الله افندی قاضی ایضا درواز ساخته لوازم خدمت بتقدیم رسانیده این
طرف بنام می رسا و سرگردگان او جاق طبقات روید که در چهار پنهان پاشا و آق در بند گرفتار
شد و نیز بنظر می رسا شده بودند خلع و سرخص کشند اگر چه در سفر اول متصور نظر آن بود که بعد از فتح
بعد و توفیق زیارت نجف اشرف و گریز ای محسبی در یابنده آنجا مدت میسر گشته بود و در وقت
که پس از فصل یافت بلا فاصله عازم زیارت کاظمین علیهما السلام و از آنجا از راه حله بارگشت
شده پس شریعت عازم گشته عطف عثمان فرمودند در بیان توجه موکب و الا بجانب
فارس بجزیم دفع محمد بلوچ و شکست محمد و وقایع آن اوان رایات
چنانکه روز نهم در عین گشته از مستان از ظاهر قلعه بغداد کوچیده و توبخانه از
راه حرم آباد فیلی روانه اصفهان ساخته چون ابوفتح خان حاکم سابق شوشتر بنحویکه ایامی بآن شده
نیل و سپاهی بر چین و خط اطلال بر صفه و دیار وین کشیده از جانب محمد قلعه شوشتر را ضبط کرده
مشایخ حریزه نیز با او بهمدستان و اتفاق اندیش این استان گشته و طایفه کعب بنی تهمیم هم حوالی
دزد فولی غارت و افتاد شربت کرده بودند و کار سردار حریزه نیز معلوم نبود که یکجا منجر شده لهذا از راه
باغبانی لوازمی گیتی کشانی بهتر از یافته بعد از ورود و بقلعه بیات بنه و آغز و قلع و آنه دزد فولی جمع بر
شوشتر تعین نموده خود با فوجی از راه بیابان بجانب حریزه ششمان گشته روز دیگر طرف صبح و از حریزه
گشتند محمد حسین خان سردار که تا آنروز گوشه کلاه جلالت بر شسته در میان قلعه بلبست با عرب مطیع
ترکان میسر که بنیه فارس آل کشیر که در قلعه خود مختص و در مقام مخالفت نکل و پشت امور
و سه روز نیز در آن مکان بنظم حتمات پرداخته عطف عثمان بجانب شوشتر فرمودند و در عرض و
خبر رسید که بانی شوشتر از آوازه و وصول توجه موکب بمایون بشدر حیرت افتاده جزا حاجت
چاره ندیده اند پس خدیو از حجت و آرد و آنقله سپهر پیونده گشته و روز دیگر که سلطان سیدرکان
در خلوت سرای افق بیاسنج شفق جلوه آید گشته بر صندلی فیروزه قام فلک قرار گرفت فرمان
فرمان و توفیق بل ابوفتح خان و تاراج شود صابر گشته بعد از غارت شوشتر و قتل آن به ختر حاکمی
نوسامی خراسان با نولایت تعین و چون طایفه بختیاری بنحویکه ایامی بآن شده در کویت نالت بر

سیر خود سری بر داشته بودند با باخان میگردد یکی قبلی را با حکام اردلان و همدان و کرمان شایان و
بیت و چهار هزار نفر از مردم و الحارری بقیه آنطایفه امور ساخته از راه ده دشت که در الملک کوه
کیلویه است متوجه شیراز گشته و آنغروق را در راه هرگز نگذاشته مقرر داشته اند که مترل بمترل متعاقب
موجب منصور روانه شود و در بیکتری به بهمان خبر رسیده که طهاسب قلخان از اصفهان و اسمعیل خان
خرید بیکلویکی کوه کیلویه از مقر حکومت حرکت کرده اند که بیکدیگر ملحق شده بدفع محمد بردزند و محمد نیز با
جمعیته خود از شیراز به افغان ایشان می آید لهذا بتعجیل از بهبهان گذشته و اردو خیر آباد و امر والا با
خوانین مرزبور سپاه ایشان اصدار یافته مأمورین نیز در محل مأمور بدو کفیدن بار دوی ظفر نشان
پیوسته و در اینجا معلوم شد که محمد آمده در در بند شولستان توقف جمعی را مقدمه الجیش خویش خسته
پیش فرستاده فراوان بنظر با ایشان دچار و از بان نیزه و سنان بهر عضوی از اعضای
ایشان شرح در وجهائی را تکرار کرده جمعی از فراریان نیزهائی کرده خبر ورود و جنود مسعود را بدیدند
سامعه محمد رسانیدند محمد چون از توجده مرکب افکند خبر داشت و سوامی و لیران نصرت کیش بخانه
مانند کفران نعمت ولی نعمت خویش داشت آنوقت بلا را اطلیعه سپاه سردار تصور کرده باستحکام
در بند و عدت خود مغرور گشته اطراف کوه را با تفکیان پیاده و جمعیته از حد زیاد فرورفته راه
عبور برشکر منصور بست آنشب خود یو فرزند منور در نیم فرسخی در بند توقف صبحگاهان بعزم دفع بلا و علای
لوائی چالگشا کرده با خنجر کزازان مرتجع صولت و نیزه دازان سماک سطوت در محاذات در بند نشست
معاودت افراخته و تخت خیزا بر چپان برام کین تفنگ کیمیان صلابت قرین را از جانب شرقی غریبی
کوه بیورشش امور ساخته فرمان بران بموجب امر والا از دو طرف کوه نایره کین افروخته مانند شعله
آتش که میل برگز کند آهنگ مسود کرده هر چند تفکیان محمد از فراز کوه ژاله آتشین زخام تفنگ
فرو بختند ویران آرزو قطرات بهاری و رشحات سحاب کو بهاری تصور کرده بر دوشی قدم بریز
که داشتند و بیایستی ملا بران تله بلند که سر بر سپهر میزد دست پهلایا افتد و یک ساعت کامل زحمت
نوازش و شور و شین اشتعال داشت تا اینکه محمد بعزم نظاره لشکر نصرت اثر بالای کوه برآمده بهین کجیفه
زیر دنگا بهایون مشهود نظر افی خصال کشت دیده اقبال را کور و چراغ زندگی را بنور دیده دست
که نوسن بختش کنی و مرحله عمرش طی شده این المیز کریان شب بیز گریز را بهمین نیزه انگیزد و ده

دلاوری که مانده باشند بخون او نشسته بودند بکلم والا فوجی از راه فلیان و جمعی از راه تنگ کر
بتعاقبش پرودن نشسته تا ده فرسخ آشوب دلاوری از جانب و در زدن و بقتن و کشتن و افکندن بسیار
از سوی پناه دست از قبضه تیغ و کستان باز نکشیدند چون محمد از پیرامون بدر رفته بود هنگام شام
صرف زمام مقروض مقام کرده سه هزار نفر متجاوز از تفنگچیان محمد که فرصت فرار یافته در فراگاه
بکلم صطراز جنگ بریز میگردند تا محلی بکسب دلاوری و از گریه هستی بمطوره نیستی روان گشتند
در جمیع حساب و مایه آن فتنه جو لشکر با لشیر معرض کسب درآمد و از همان مکان طوماس سب
قلی خان سردار را با فوجی بتعاقب او مامور ساختند اما او از راه حمله وری با چند تن از اعیان خود
بکوه کشیده شب بزم جا بگرفت جاوه از راه با شط امسنی اسب ناز و دارد شیراز شده زنان خود را
برداشتند زده بهرم عازم لاکشته سردار نیز روز بعد وارد شیراز و چون محمد سابقا احوال انتقال
خود را با جاجا خان و آذوقه وافر در قلعه شیراز گذاشته جمعی از افغان و بلوچ را با حفاظت انجا گذاشته
بودستحفظین از باب اطمینان درآمد و قلعه را تسلیم و قاسم یک واحد سلطان را که آن امرنا مقید
مقیه داشتند مریض ساخته بلازمت سلطان که لبند سردار بکر و زبانتظار صحبت پناه مکث و باز
بتعاقب و با یکدیگر تا از آن گزین توپس غزم را زمین کرده روانه شد لیکن محمد بعد از ورود بوالی داری
خان بلوچ را بر سر پستگاه نزد امانی انجا فرستاده که قوال قلعه بچی را با رفقاء او گرفته محسوس محمد
را به پیام تبریق از اعانت قلعه کیان ایوبس نمود محمد تا چارچوبان کمریشتانته مقارن آن
سردار که تا خط لار ضبط زمام انجا نگرفته بود وارد شده و گرفتاران را روانه دارالبوار ساخت
در ایات نصرت طراز بعد از شکست محمد مترل بنزل عازم شیراز و در میست و ششم شعبان و در شهر
ارودی همایون نیز که از راه مرز جدا گشته بود در ششم ماه صیام بموکب والا پیوسته خبر فرار محمد سمیت
که میر بعضی غدیو گردون سر بر سر رسیده امر همایون بجز قنایه مقرون شد که طوماس جان سپرد
تسا که نصرت شعار را در فساد بهرم گذاشته بود بچا پاری عازم درگاه جهان پناه شود و در نیز در
میهد هم ماه دارد و با واسر علی و سفارشات بتیه ارشاد یافته مامور شد که باستعداد و اعطای فتنه
روی انتم از فرصت بتیه محمد و دفع کشیج احمد و فی و باقی سرکشان اعراب کمری و قطع قلاع
ایشان بر دزد و نیز در شیراز عریضه از جانب سردار حمزه رسید مشعر بر سرکشان و شایع

و مشایخ عرب که در قلعه کعبی مدینه داشتند با فاکس آل کثیر طالبان و متعدد خدمت کشانند
شد که مشایخ مذکور با اولاد فاکس که چنانچه از راه خرم آباد روانه اهواز ساخته خود با عساکر
منصوره از راه شولستان وارد اصفهان شود در آن اوان شاهزاده رضا قلی میرزا که بر وفق فرمان
رضایان نامور بحضورش بود وارد شیراز و تقبیل باط کرد و آن قاطع فاکس سر فراز گشت
در بیان وقایع سال فرستاده قال او در شوال ۱۱۳۶ در چهاردهم شوال در هنگامی
که خطه و کشای شیراز مقر مرکب طغری از بود و خرد و غلک او در نک یعنی محرابینو چهارم یونان حمل
خزانه در تخت جمشید برآمد که که سلطان بهار بهرم چنانکه میرزا حضرت نمود طفل غنچه از مشین کلین قدم
بر حوضه ظهور کند امشده در عهدستان از پستان وایه ابر بهاری شیر نوشین خوشید و برید صبا ز کس
شود لاری زمین مرده چشم بدستی گفت فدا پیشه کان دی که رخنه کرباغ بودند حکم فرمان قضا از بندستی
قلع گشتند و خاقان کبیری کستان قوای یسعی بهرم و فستان لاله و شقایق کبریا که بکیمیر صبا و شمال
جهلان داده و قلعه شماسخی قلل شاهزاده را که آراسگاه جنود و نظام دل شباط بود بهرم جنود خرداد و مسخر ساخت
و لشکر بهمن از حوضه فلک چمن برانداخت جشن نوروزی ترتیب یافته هر یک از سران سپاه و امیران
لشکر بخلع زرتاری آریسته پیکر و از شعله لباس و تختان باز رفت پوشش آفتاب همیش
و همسرشند چون از جانب احمد پاشای والی بغداد که بوعده و دماه برای آوردن وثیقه صبح از
دولت عثمانی استمهال کرده بودند خبر صحیح و جواب صریح بنام و بوضوح پیوست که ولیای
آن دولت بسبب اخبار انقلاب فاکس در امضای امر صلح و استقرار سنور بدفع الوقت میگذرانند و
قبض و بسط همایم خورستان و بنادر فارس و کرمان بطوراسب قلیخان سردار موک و اتمام محتم
محمد و شیخ احمد با و محول و میرزا محمد تقی شیرازی که آترمان باستیفای فاکس سرافرازی داشت
خیابان دولایت سرلندی داده و خاطر از انتظام امور آنحضرت جمع کرده در چهاردهم و نهم
بهرم آنزاع مالکی که در تصرف رومیه و روسیه میبود و ریات نصرت طراز از خطه شیراز بجانب
اصفهان بهتر از یافت و در منزل اسپاس من جمال ایزد خواست چا پار از خراسان
وارد و خبر بخت از ولایت زیاده بهارستان دولت و جلال شاه رخ میرزای خلع چندش هزار
رضاقلی میرزا رسایند که یوم الاحد پانزدهم شوال مطابق ۱۱۳۶ بعد از انقضای سه ساعت و کسری

از کجای مظهر محذره سرادق سلطنت فاطمه سلطان یلکم بنت خاقان سید شاه سلطان حسین دوم
مرصد اجداد که است از وزیدن نسیم بهجت شمیم این شرده روح پرور کلهای رنگارنگ شاط و شکوفای
شکفتگی در حدیق و لها شکفته گشت و متوالف این تاریخ در حین وصول این نوید دلپذیر در حضور رفته
مستقر حال فرخنده دل آنقص بر و شد حدیقه اقبال را بفرآن مجید تعالی نموده این آیه آمد که وَكَذَلِكَ
مَكْنًا لِيُؤْثِقَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِّن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ و حسب الامر بهایون بضبط آید مبارکه که مامور شد
دار منزل مزبور در شهران بهجت و سرور حضرت کرده در میت پنجم ذی القعدة اصفهان را مقرر کو کینه
جهان گشت ساختند و ایالی بهمان بگریستنکار شاطر پرداختند میدان نقش جهان در رسته بازار
آنحضرت ارم نشان را از دروازه خواجهالی طوطی بچراغان و آذین بندی بساط کلدوزی کشیدند و اهل
نقده در باب طرب فوج فوج در هر جای مشغول را مشکری و در دن شکن باز از زهره و شتری گردیدند
و در بهمان و آن عبد الکرم افندی قاضی حاکم مردم که در محاربه عثمان پاشای سرعک و سنگیر نعمش پاشای
مزبور مصوب و ارسال شده بود از جانب وزیر اعظم دولت عثمانی بانامه اخلاص آمیز برسم سفارت
برده که جهان پناه آمده در اصفهان توقف داشت رخصت تقبیل بساط مقدس یافته چون مضمون
نامه وزیر مشعر برین بود که عبد الله پاشای که پادوخلی از دربار قیصری بسر داری مامور و بصلح و جنگ
ماذون و در دیار بکر توقف دارد معتمدی نیز از بنظر نزد پاشای مزبور رفته اموری را که مقرون
بصلحت و دین باشد طی نماید هرچند که بر ضمیر الهام پذیر و الا لایح بود که عرض اولیای دولت عثمانی
باخبر و دفع الوقت است که شاید رای جهانگشای ازین قصه خوف ساخته بهما از اظهار دینی شکست
کار خود درست نمایند اما چون انتخاب میخواست که ابواب این مطلب بقتاح کار سازی مفتوح
شده بدو تقصیر غرض مسک و مامور عاجز و پیوندد برای اتمام حجت احدی با اتفاق افتادی
از راه بغداد نزد عبد الله پاشا روانه و پیغام دادند که مقصود ما و ایالت آنطرف ایست است که تصرف
و ادنه قریبا و الا عیاد و همان پذیر باشند که ما خود انشاء الله قدم بملاقات ایشان رسیده بنای کار را
سیکنداریم و چون قبل ازین که اعیان دولت رو سید کیلانات را بموجب اشاره از بنظر غالی کرد
سپرده در باب تخلیه بار کو به و در بند کار استراده طوطی ابروان به حال کرده بودند در اصفهان گشت معتبری

معتبری از جانب پادشاه و آلاجه روس بقارتش نمود و در باره عمل و مقرری که همه جاد و
همایون باشد در بیان حرکت مرکب همایون از اصفهان بجانب شیراز و وصول
خبر گرفتاری شیخ احمد مدنی و محمد بلوچ و وقایع عرض راه بعد از تنظیم امور
اصفهان در دوازدهم محرم ساله لای غریب از راه همدان بجانب مقصد فرستاده در عرض راه
خبر رسید که طومار سب طبعان سردار بعد از خصمت از درگاه جهان پناه قنبر قلعه خج و قلعه غرض که مسکن
اعراب بندر بود در خفته بعد از انجام کار ایشان بمحاصره قلعه باغ مشغول شده چون قلعه کشاکش متعلق
به شیخ احمد مدنی و مومنی الیه رئیس مخالفان دلی بود و جمعیت کامل از اعراب بمعالی و افغان و در
گرمی داشت محمد بلوچ که در آن اوان در قلعه نشینی میبود از در و درگاه آگاه گشته بهرم استعانت از
شیخ احمد عازم کشک شده در کفر سخی آن با جمعیت خود که دشمن پانصد میر رسید رایت قرار افراخت
سردار از بعضی خبردار گشته جمعی را بمحاصره قلعه و در کشال انظار باقی تعیین نموده خود و محمد باقوچی بر سر
محمد ایغار و جمعی از احوال او را قتل و گرفتار ساخته محمد با محمد و دی بهمت مواهل قرار کرد و چون شیخ
احمد از مبادی حال همیشه نشأ استقلال امور سواصل و بنادر و مفاسد کلیه از و صادر میشد سردار متخیر
قلعه و عازم گشت و در اندک روزی سیدیه بر قلعه مشرف گشته شیخ احمد با تمامی قلعه گیان و شکیر و جمیع قلاع
و مسکن انجماعت که در بنائیه بود بتصرف جنود مسعود درآمد و سردار بفرمان دلا قلعهای که ایشان
فساد بود ویران داهل قلعه را که چنانچه از راه کرمان روانه خراسان و احمد مرزور را با چنه نفر از روسا
اشرار بهر باب هر قدر از فرستاد که در روز و در و باره دوی مسعود لذت میاست چشیده و سر کبریا
نیتی کشیده اما محمد بعد از فراز از حوالی قلعه کشک که راه چاره را مسدود یافت بجانب سواصل گشته
و در اینجا کشتی نشسته بخیزه قیس که مسکن اعراب بود است کرخت شیخ علاقی و لدر باشد بوله که کوچ او
در بندر خمیدان گرفتار غازیان شده بود محمد را بار فقای او سیر کند تقدیر و دست ویرجیات گرفتار
خود ساخته در زامی این خدمت بنوازش و احسان و حصول مطلب بهره مند گشت و سردار محمد را به
وفق فرمان متعبد و روانه اصفهان ساختند چون مکر حضرت کل ملکی از تقصیرات او اعماص عین
فرمودند بنظر ظور نظر عنایت و صاحب ملک و ولایت ساخته بودند و اول عالمه که غریب بغداد
و او را بنیابت کوه کیلویه تعیین کرده روانه می ساختند در آلا تالو کتا بان او را یکبار شمرده فرمودند

که گزینده فقه معتمد ریخت و شور بختی شوی چشمهای تو نمک گیر این او جاق خواهد شد او نیز گشت
قبول بر دیده نهاد و مرخص شد و در بنوقت که این فساد قاش از وی بطور پیوست بعد از ورود او به صف
باش رفه هایون در همانجا که این وعده و وعید بعمل آمده بود چشمهای او را غیبه لاشا خطو بین
از حد فزاید چون از حق احسان مولای خود چشم پوشیده بود جزای عمل گشیم خود معاینه دید و بعد
و سه روز بکوری قدم بر راه عدم گذاشت و در سیزدهم ماه صفر سوکب هایون از بهمان حرکت و چون
مقرر شده بود که شور خان با پالو که در آن ایوان حاکم ارومیه بود سه هزار خانوار افشار ارومیه را که چاییده
در صحن قلعه که محل عبور سوکب منصور بهت حاضر نماید مشارالیه بر وفق فرمان عمل کرده ریات جهان کشا
از راه مستقیم وارد مکان و خانواریهایی مذکور را در ک دیده روانه خراسان ساختند و از آنجا عازم
مراغه و صفان گشته چون معتمدان احمد پاشای والی بغداد که با فرامین قیصری برای تخلیه ولایات رفته بود
پاشایان بحکم مخالفت ایشان را جواب داده و تبریز معطل ساخته بودند و در سوکب والی امرافه خوی
نشان خجالت سعادت نقیب علی عتبه خوانین بطاف در خصت انصراف یافتند و بیگناشتان قتل
سردار دارالمرز با جمعی از خوانین و حکام نامور تبریز و حکام فشار و مقدم و کمران نیز نامور به مردم
ساخته که هر یک با جمعیت خود در آن ناحیه توقف کرده و منتظر تحقق خبر صلح و جنگ و مترصد صدور
سرحد باشند و چون جمعی از طولالش که در حدود بستان آمده جای سخت و بیشه ای پر درخت مسکن ساخته
از راه نوبنی بخت در دامر خانان فیروزه تخت کوه مخالفت بطور میرسانیدند لهذا حکام بستان را
اروپا و کیدات با جمعیت آن نواحی و فوجی از جبرایریان جلوی تفرقه و پیوسته ایشان معین گشته
نگردید که در سینه های جنگل و کربوبای کوه تحصن و اختفا اختیار کرده بودند و به بلع گوشمال دادند
و در نوزدهم ربیع الاول خطه اردبیل مقرر که کب جلیل گردید و در بیان کیفیت تسخیر شیر و ن
و تجارت قنوق و تنیه لکزیه و اختان و فرار سرخای ۱ بعد از ورود سوکب
چنانکه آثار و پادشاه از جانب عبدالله پاشای سرعک وارد و عریضه رسانید مشعر بر سبک
تا دو سال طایفه ولایات را موقوف داشته بعد از دو سال الطی معتبری بدر بار عثمانی فرستاده
ولایات طلب نمایند تا اولیای آن دولت در برابر قرال فرنگ بی نزاع و جنگ وضع منت کرده و آ
بپایند و از خارج بوضع پیوست که فرستاده ای طرف را مار سیدن جواب حسن نظر کرده و بر

سایر پاشایان هم بخیر که سبق ذکر یافت بفراین قیصری اقبالی کرده فرستادگان احمد پاشا را به
گفتگو و دزد و پستیای جایگاه وستان سعی کند بر خیم این گفتگو بود لکن در داغ بلند سر عکرها پاشا
دیگر جای گیر نیست و قلاع سخت بنیان قلوب ایشان هجوم جنود نصایح رخنه پذیرد و در خیزش نیز چون
از جمله پاشایان برزبور که فرمان حسن بن بخت شریف با اسم ایشان موافق قانون دولت عثمانی صادر
یافته بود سرخای خان لکزی بود که در آن اوان از دولت عثمانی ولایت شیروان و دغستان را در
حوزه قدار وشت موسی خان حاکم استار را بموجب حکم بهایون آقمران را مصحوب آدم خود بر
سرخای فرستاد و سرخای حامل فرمان آگشته جواب لا طاعیل که بردمان حوصله اش فرون بود بموسی خان
نوشتند و در اینجا درج کرده بود که ملک شیروان را بغیر بشیر شیران لکزیه تسخیر کرده ایم احمد بغدادی و غیر
همه حدت که زمین قله امور دم و در وادی اظهار بطلب قد در دست لهند تخت کوشش آن زیاده
سر مغرور را پیش نهاد ضمیر انور و فتح شیروان را کلید فتح الباب قلاع دیگر ساخت و در میت و پنجم ربیع الاول
در ودموکب بهایون بکار رود که واقع گشته سرخای از آوازه توجیه آند بای خوشنود و لطمت جهان
آشوب آن بجز قمار که رو بد بار شیروان کرده بر درخت بقلل جبال اغتاثات کشیده و در بیت
و نه ماه مزبور بهیچ لوائی جهان کشار تو و حصول بر ساحت قلعه شماخی انداخته محمد قلیخان سعد و حاکم
رویین پالتا ملک سرلندی یافت و چون بعرض رسید که جمعی از لکزیه و شیران در محل موسوم
ببلغی که در سه منزلی شماخی واقع و صعب مواضع است سلسله جمعیت را انعقاد داده در کین قیادت
نوجی اندک و حضرت پناه را بناخت ایشان تعیین نموده پانصد سرور زنده و سیر بسیاری از ایشان
به دست آمدند و عفو خطا پیش شیرانی با طلاق اسیران فرمان داده بیکلریکی شیروان به دست
خدیو فلک سریر بجا جان و اصل ساخت و چون بعد از گرفتاری محی شیخ احمد و پنجم امور فارس
امر منو که صادر شده بود که فرماست قلیخان سردار فارس بعضی از خوانین بجا پاری و در و در با سپهر
قدار کرده مشار الیه در شماخی شرف آستان بوسی اند و خفته و در خلال آن احوال خبر رسید که سر حاکم
خان با نوجی کثیر از لکزیه در قله جمعیت کرده لوائی فساد اعتقاد داده پس شهر بار کشور گیرنده و غرق
باش هزاره مرتضی قلی میرزا در قلعه شماخی کشته گشته چون قسوق که در پاتر ده منزلی شماخی واقع و شش
و غت است در آن اوان مسکن و مقام سرخای و گریزگاه آن مغرور خود را می بود بر می سپید و

بجا. موجه مضطرب اندازند تاخیر و تدبیر آن مکان را و چون بهت ساخته روز شنبه نوزدهم ربیع
الاولی در حدود و دره هزار ققاز پادشاهان رزم آزماییده و ستبای آبسنگ قنوق کرده و حساب قلچیان
نامور گشت که سه روز بعد از حرکت موکب فیروز باد و از ده هزار نفر از لشکر نصرت اثر بجزم تنبیه سرخای
منوچهر قبیله و بعد از پنج ماه آن امر مقید به معاودت موکب و الا و اذن مجدد نگشته از راه نایس و سیستان روان
سرت گشته است و در سابق سرداری قندهار و سپهبداری آن ناحیه را مخصوص خویش نه در یکمتری قیرک
من عمان خیر رسید که سرخای در موضع دیوه باشش که مابین قندهار و شامخی و قنست با سردار
جنگ کرده شکست فاحش یافته روان قنوق است. تفصیل این اجمال آنکه سرخای بعد از واقعه شامخی جمعیت
خود را از لنگر به غیره منعقد ساخته و در و قبله دور انجا نیز لگزیه جاریه و تکرار جمع و از علی پاشا و علی کجه و امیر شامخی
ولی تعلیم میداد نموده و بعضی پاشا بنار مخالفت ولی زاد بومی کرستان از احانت بهدوشی کرده تا علی
پاشا دله خود را با مصطفی پاشا و تور پاشا و محمدکرای سلطان تاتار و شتر از نظر از رومیه و تاتار بهی و نت
سرخای ارسال داشته بهیچوجه بیست هزار کس و معاصر سرخای فرایم آمده سردار نیز بر وفق مراد یون
روز مقرر از شامخی حرکت کرده سرخای پیش از وقت جمعی از تفکیکیان خود را در مکان موسوم بدیوه بختن
که از یک سمت بکوه و از یک سمت بهیچه اتصال دارد و بسیاره جنود منصور نفیس نموده پشت ایشان بوجود
فوجی دیگر متظاهر داده از هر طرف پیش از آن سپاه سردار جمعیت اول ایشان برخورد و چون میان
جنگل بود و نبوهی خصم خبر نداشت بهصورتیکه فرات غلام سرخای است که مقابل پیش آمده و لیرانه بالیا
بستیز داده و پر خفته ایشان را مغلوب و منبزم ساخته و فوجی که در پشت انگریزه لوانی قرار گرفته بودند
در آنجنگنه کمریزه را مضنون آنکه حضرت ظل الهی است که باین جرأت بروقت ایشان سیه و عنان کشیده
ندست داده و روی بر تافته و از هر سمت انگروده قلب لشکر سرخای پاشایان بهم آمده و مسلک فرات
ز بهیم کجاست و جمعی کثیر از ایشان عرضه تیغ بیدریغ گشته و رومیه بهت گنجه و سرخای با سردودی بجانب
انگازی قنوق گریخت و تمامی اردو و اسباب ایشان انجا ذکریب و لیران تلخ نصیب گشت و از انجا
تاتاریان قندهار چاهرز که احدی سرخای و مکان این محصور بود و تنب و عارت کرده تشنه و ده و ده حاکم
با خفته حدود مهر فسر بوصول تخمیر جمعی را بر راه فراریان فرستاده سرخای چون از عریت موکب
بهیچون سمت قنوق مطلق بوده بعد از شکست هیچ جاضبط عنان قرار نگرفته و مرکب گریز نیز تنگ ساخته

ساخته و همان شب از غنایان کوه گذشته بود که دلبران هنگام صبح وارد آتشگاه گشته جمعی از کزندی و تاتار
که زده و حشت طریق قرار نام کرده بهست قنوق افتاده از نشیب و فراز آتزان دور و دراز بن توالی قدم
فریب و جبرتی بودند و چهار لشکر منصوب گشته گردن سپید تن بریز خمشیر و حلقه میزدند جسم افکن در آمد
منشاهی که مدتی بلبه اختر مهر از خاک سپهر آهنگ نزول کرد و موکب والا وارد آتشگاه گشته بعد از لحظه
خود ملک با فوجی از بهادران نیزه گذاره جزایر چیان خود بخوار متعاقب سرخای گنده کوه پیکر دریا نور و در آتزان
در عرض راه سبزی از انجماعت را که افتان و خیزان طی مسافت میکردند قرین یکدیگر و آب رسا خنده
تامی انجمنی داشت می که در کوستانات همراه بود به صرف لشکریان در آمد القف در عرض راه روزی پانزده متر
صحب است که در کوستانات سخت با توبخانه طی کرده در اکثر منازل توب و آلات عروده بدوش
پیادگان از قتل جهل بجز تقبیل نقل و تحویل شد و برین پنج وارد قریه خرمک گشتی قن گشته روز دیگر جواد با و
رفقار زترین ستام بجانب قنوق آغاز حرام کرده در عرض راه عریضه سرخای مشعر بر بسته های عقد
تقصیر و صد در بند شورمان و تاخیر است موکب نصرت توان رسید چون در دار الضرب طبع همایون
نقد روی اندود حرف او قابل سکه قبول نبود حکم والا صادر شد که در صورتی حدیثا و عقد و بخشایش خرابی بود
که جبین سبای پیشگاه حضور شوی والا راه این سبیل بر آشوب را بکار خوش بگویند چیل توان است
و با فسون و اف نه از دم این فوج از در حمایت انجمنی ستان توان است اما سرخای با تمامی کزندی و غنایان
نجد به جمعیت نموده در کنار رودخانه یکفرسخی قنوق پیوسته و پل را که ممبر منجر در آن بود شکسته حشای
و دفع و جدال شده آن رودخانه است از میان دره پس محقق جاری که آینه مسوح روی بشا چهره
بشت ایست و از تقن قهرش کار خواص اندیشه در تپایی بعد از بالی که شعله آو از شلیک زبیر
و نعلک از طرفین هنگامه جنگ را گرم کرد غنی خان حاکم ابدالی شور عبور گشتند و بسعی لب
باریکتر از نرگان دیده مورد پید کرده چون نور بهر طرف الهیسی از رودخانه گذشته سرخای و کزندی
ملاحظه اینحال نام قرار از کف رفته روی بر تاختند و کوه طغر قرین متعاقب فوج خندان آغاز عبور
کرده از رسیدن لشکریان کرده ایشان خود را بکوه رسانیده هر چه که جمعی انبوه از ایشان خانه زمین
راغی کرده رخت بدیار عدم کشیدند لیکن سرخای که سرشته بود با سعد و دی کوچ و کلفت خود را
و جرده از قنوق بر داشته بدیار اواد و چوکس آورده شد پس اندر پای لشکر پر شور و تر در خانه بر دست

و فضی قیوق موج زن و قصور و بیوت عالیہ را اساس افکن گشته بکنج کاوی خنجر مسی لبرال زین
انزوی میرا ز تفتہ و ستر سر بسته که در درون پنهان داشت آشکار کرد و خزینہ و دینہ و کنجینہ بر خاک
و بانی بخار ایچ و طایر و باطن موجود بود و بسته بر طبق عرض گذاشت و خاص غولاد خان ولد عادل
کری خان شمشک که بزرگ و بختان بود در آن سرزمین شرف اندوز تقبیل صلیب سعادت فرین گشته منصب
حال شحال حدیغ فاخره سر بلندی یافت و متحد خدمت مستدعی عفو تقصیر باالی آن سرزمین گردید چون
جنود و جن و دی با رکاب حصول و در تنگنای جبال و طرق مانع عبور و تردد بود و کار سرخای نیز قابل آن
نبود که خود را معطل او سازند بعد از یک هفته که مال آزادی اندوخته و بنیاد عادی برانداخته شد جمعی از کزیه
که در قید اسارت بودند و کور را اما با شحال بخشیده و در قم عفو جبر سریده تمام اهل قیوق کشیده و صرف نام
کردند و بعد از در و بمنزل آن فنی باره و آغستان معلوم شد که کزیه انجا سر طغیان پیش آورده و در در خانه
مردی که معبر کوکبه منصور راست شکسته غله که در اسحاق کرده اند موکب و در آن روز در آن سمت
رو و فرو داده جمع کردن چرب و سباب پل فرمان داده تا وقت غروب پل در محل استواری بران
بسته افواج منصوره را فوج فوج نامور بصورت ساختند و نگامیکه هر زین لواند و دنیل فلک گذاشت و با
چهار انگشت نیز اسباب و بزم کوکبه عبور و دامنہ کوه نزول نموده روز دیگر بهنگام صبح که قباب چنان که از پیش
کوه افق تیغ بر کشید بعزم شیر عشاق انکروه و صعود و درجات انکوه فلک شکوه بر فریاد کوه نه زمین فر
گرفته جمعی با هم ز دامنہ کوه بموضع که زمان و نسلان آن طایفه تخص و بختند روانه ساختند انجماعت را
بای تحمل زحمت و در رفتن آغاز کرد و از آنحضرت با جمعی از درویشان بتعاقب فراریان برداشته و آنروز
در دما شام حتی بخت و بلند آزادی بیوناک کرده بسیاری از انطاغیه را از شتاب جبال بمکان
بدک فلکند جمعی کثیر بسیر کردند و کزیه اطفال شیر خواره و پنج شش ساله را از غوط و دشت در میان
در با و آبها اندخته نیم جانی برای خود و غمت شمرده خویش را بقله قاف بجات کشیدند زانی که خسرو سوار
خویشیدانین قلعه بلند رخت بر سترل غرب کشید و دیو کشور کیر بعزم آسایش از باره کوه میرز بر آمد
منزل گردید و چون بسبب کوهستان آمدن اردوی همایون از آن راه تعذر داشت اردو را حدود
پیوست که بنه و غرق از راه مشکینچ و شاه داغی البرز روانه قبله شود و روز دیگر آنحضرت از راه جاحم
متوجه قبله گشتند و تراهی بود غیر مسلک که سرخای در بعضی مواضع کرکوه را از سنگ و حشت و صاب و روح

وصد روح بر آورد و احداث را می کرده که پیاده یک در محال و بهشت و خطر از آن میگذشت و نه فرسخ
فرسخ و چهار فرسخ مسافت آنرا بهشت آنحضرت باقر زمان رکاب تمام آنکو در پیاده طی کرده سم
استی با حق منت کرده از رشته سرد کیم آنرا به پیچ و خم گشوده در شاتر دهم حمادی الاول محل رسووم
بقدر تقاضای من احوال قبله را بجزایب نقش قدم قبله گاه احم ساخته و بعد از آن روز بقیه لشکر فیروز که
از شاه می آمد به بار دوی بزرگ و بن و آغوش که در شاه می میسر و بجزایب فرغانه بود که فیروز می نشان
پیوسته و چون هماسقلی خان که لبر داری قند مار خصاص داشت بعد از شکست سرخای بنو مقرر از شاهی
عازم برت سده بود غنی خان حاکم ابدالی نیز با فوجی از ابدالی روانه ساختند که در حوالی نوروز در برت
هماسقلی خان ملحق شود و در سترل برزور و بعضی از طوهرت میرزای ولد نظر علی خان دلی سابق علی
میرزای بر دزاده و بقوایم سر بر کردون میر سید شکر سیک که در حبس که سرخای بسبب جنگ قبله
از پاشایان کنجه و تغلیس استعانت کرده بود و سخن پاشای دالی تغلیس با جمعی از عسکر عثمانی حرکت کرده
با داد سرخای می آمده دالی زاد پای برزور با فوجی از کریمیه جمعیت در عرض راه کاخ بر سر ایشان بخت
پانصد نفر از رومیه قیس و سیر و سلک جمعیت اجماعت نفره پذیرگشت پاشا فرصت خود سازی نیافته
بقلعه تغلیس فرار میباید دالی زادگان در ازای بخت دست بخلاف هر شعاع و انواع نوایش و سلطان بهره
سندی یافتند بعد از هفت روز از قباله مغرم شکر کنجه لاری غزیت افراختند **در بیان حرکت موب**
والا از شیروان بصوب قلعه کنجه چون از انتظام امور شیروان و قبیله گزیه وقتان
فراغ حاصل شد در بیت و چهارم حمادی الاولی اعلام ظفر فرجام بصوب قلعه کنجه برچشم کشید که می گشوده
با مردان در محاذات ارس جسرین ترتیب یافته که کعبه خرونگین با انواع ظفر قرین صورت و در چهار
شهر حمادی آخری زیست کلیبیا کنجه قیاس بارگاه عز و جاه بنده صر و ماه فرشته شد معنی
که در آن ابدان اردولت عثمانی با ایلالت کنجه منصوب و با فخر لاری سلطان تانار و جمعی در دمه و تانار
مجا فطنت قلعه امور بود شهر اخیالی بنود و بنار برخص و قلعه داری گذاشت غده یوسکندر مقام کیست
اون محوره لگام را بجانب قلعه سبکت خرام ساخته مکان سبب و اطراف قلعه را دیده دید و دیده و زد و کرد
حالت جنوب از میان میدان شهر که تا پای چهار تخمینا حدود بیست گز فاصله بود و طرح سبب سندی حیره
جزیر میان خون شام را دستند بدست بر سر سبب تعین و از طرف دیگر بود جلایا سبب و فقر شده و اوج

جمعی بر سر کرده و بمطابق احتیاج یافت و جمعی از جزایر چیان قادر اند از منارهای مسجد خارج قلعه
که مشرف بقعه و در زیر کس آن حصن متین واقع بود حواله نگاه ساخته و در منارها آثار کجانداری نمود
نخست توپچیان رویه منارهای زیر بر رادف کلوا تشبیه و با نقش دستی مهارت در عرض سه رور
سطح زمین هموار کردند پس توپچیان بنظر منارهای میان قلعه را که رویه سرکوب سیه داران
ساخته بودند سنان توپهای صاعقه بار و در اندک روزی رایت سرافرازی آنها را کمون ساخته برات
جیات مال نیست آن بزم خاری را حواله قابض ارواح کردند و آن قوارهای آشوب را که در جویبار
خونخوری سر بر فلک کشیده بود از بخش صاعقه باری تسکین دادند بعد از آن حوالیه های بلند پیر میوه
که نازل متره نوری لاهی بود در خارج شهر از جویهای قوی تریب داده شهرها بپای قلعه کشیده
سرکوب قلعه کین بساخته اما همینکه آن قلعه بای چوبین قامت استعلام علم میگردد زبر و ج
قلعه اساس بر بلندای آنها را بصدقه قوب کران سنگ از پای در آورده چنان هیات عظیم را نمود
عظم ریم میگردد پس منجبتیهای کردند و آن مرتب گشته از دمان نجیب و خیاره آیات
و آمیز نا علیهم السلام حجاب بر قلعه کیان قرائت شد و فرمان پذیران کوکن پیشه بیرون هر سیه
کو کشیده از طرفین بگندن نقب داد فرمودستی میدادند و دفعه از جانب سیه داران
نقب بپای حصار رسیده آتش زدند و خاک بنیاد و حصار و جمعی از مستحفظان بیاد فدا رفت یکده
هفت نقب بنقبهای مختلف بنا گداشته نقابان رویه بر بناخانه یکی بی پرده باطل نمودند اما از
شش نقب دیگر که سه هزار و پانصد من بار و دجبار رفته بود غافل شدند و حوالی فجر که مستحفظان خواب
و سببار بر فراز بن قلعه بنند با فروختن مشعل در صبح گرم کار بودند اول بکلمه و لا یکنقبت آتش
داده از طرف قلعه و اول و یورش و بر کاخ فیروز کون فلک زلزله و شور و شش افکنده قلعه کیان تصور
اینکه جهان یک نقب بود که بایره شرارتش تسکین پذیرفت از خوف یورش سروج و حصار زدحام
و هجومی کرده همیشه فراز انقلعه استوار مقام بهت قرار مردان کار کردید شراره آن آتش جانور
نقبهای دیگر در گرفته از آنجا و در نهاد قلعه افتاده و خیرجیات بهتصدین از جانب سیه داران
عمرید علی پاشای دالی کنجه حترق یافت از انظر نیز رویه و دفعه نقب بپای سیه آورده یکی را
سبب در آن مضاعف شده باطل کردند نقب دیگر عقده دل اشکافه آتش جرون خانان سورستی سی

سی چهل تن. هر بر حیان سیه داد گردید و چند دفعه نقبهای طرفین بیکدیگر رسید و در میان تنگهای
غیب، کار در دهن و طپانچه دست بگیربان شدند و یکدفعه نیز هنگام عصر و قریبیکه مسطحان در پشت
سیه مشغول حراست بودند و سیه با خیارهای کستی و تیغهای آخته غفلت از قلعه بیرون دویده و چهار بار
آتش داده و بجانب سیه واران انداخته و تیر و سنگ و تیغ و تنگ هجوم آورد و اهل سیه کشتههای
میدان دوامید نداشتند و بیطرف سپرداران اگر او و دلبران جلالت بنیاد با تیغهای کشیده برو سیه در آویخته و حتی
در خاک و خون کشیده و تنه را از سر سیه دور کردند چون شهریار تاج بخش کشور کبر بر روز بر سر سیه پای توپ
کرده و بجای هر یک ز کار گذاران و فرمان پذیران میر خستند اهل قلعه بمعنی را یافته در آنوقت بجای پاره
توب و تنگ اشتغال ساختند که اگر حرم خود را و لاله غزم کستی از دور بر شعله آن فکر بر شود و شریف
خرمن عمر بسیار می اندازد این طریق جان سپاری بآن آتش چنانکه در میکرفت و دود دهن جان اتفاق
افتاده که در وقتی که سرور کردن فراز پرشت سیه روی توپ آورده و به کستی اقبال پا بر سر شسته کار
بدست کار بینان هم بسیار میدادند کلاک توب بر شخصی پراکنده و مغرور خون انشخص بر سر صورت و
لباس انحضرت پاشید که در همانجا تجدید جامه کردند و یکدفعه نیز در مسجد بیرون قلعه که انحضرت از سر سیه
بروز با باخامی آمده آتش سیه کردند کلاک چهاره از قلعه میان مسجد افتاده و یک نفر از غلامان را از پا
در آورد و همین پنج مدتی نیز آن جنگ التهاب داشت و از هیچ طرف تقصیری در نزد و خوردن نشد و اگر
نزد سیه و اهل قلعه را بکلوا توب و تنگ و چهاره اساس کستی فروریخت از آنجمله توپ چلیک حاکم کشان
بود که در سر حصار بضر بکلوا توب از پای درآمد و دیگر و لاله علی پاشا بود که آتش نقب سوخته پرر کباب کرد
از بیطرف نیز عینان بیک توپچی پاشی که در سر سیه بود بکلوا چهاره قلعه کیان آه فدا پیش گرفت و تا
غرة رمضان و قات شبانه روزی صرف بیرون سیه گشته خندق قلعه را بچوبهای ضخیم و سنگهای خضیر
انباشته سیه را ز خندق گذرانیده و پای شیر حاجی رسانیدند چون بسبب کثرت برف باران نوب
سیه مندا می نند و توده خاک شد و دست اندزدن سیه باز داشت و رنگ تیر و دیگر آب مختد ریس
بح که سمت باین مشرق جنوب قلعه را که آب میکرفت سد سیدی قریب داده آب بستند و بر شیر
حاجی با حصار و بروج آن سمت اندام یافته نصف قلعه را آب فرو گرفت و اغبیه و عمارت در روی
نموده خانه حب شد اما محصورین با ستظار اید و عید الله پاشا کو بر او غلی که دندان او ن بر عسکری

مصوب و آواز فاشش و وزیر و ذمی آمد پشت چو یوار سپید واری داده دست اردو من قلمدار
بر رویه شعله و درین چند ماه آنچه لازم گشتش و تمهید بود در باب تسخیر قلعه بعمل آمده آنجا که طلبه
گشتش امور در دست کار فرمای قضا و خراج ابواب مقاصد در کتب تقدیر و نیز ویدمانست
تسخیر صورت نیز نیافت چون نورش میبکاه راه و رسم خدیو کشور گشایان بوده فوجی از دلیران چون
شاه و عساکر هر ارم بقام و اسیر کردی چند نفر از خوانین کریم و دیوسای انجم هشتم با طرف قلعه امور
و مختار استوار را در محال شدت محصور ساخته جمعی از نیز سوار و صغی خان بغایری روانه تغلیس فرمودند
که با اتفاق آه و امان و ناموران کریمه متغول محاصره قلعه تغلیس باشند چون تسخیر قلاع مزبور به نزد سر پنجه
قبایل نیز و آل خسرو و ادو در سال بعد به سر یک کرد و مجاری حالات آنه استان نشانده بهر نزد ضمون
و تابع سنل گشته قلم صدق مقال خواهد شد سائلوا علیک که میند فی کرام و از تنایج قوت
قبایل سینگ در ایام محاصره کنج چون اردوی بهایون در پیر سر قوب واقع شده بودند مدیدی در
بر بر خیمه خسروئی کشیدند که تیر برادر فوجیان بسکاتی آمده باشد از اتفاقات در خیمه محرم محترم و ذمی در
بستر آبیش نشسته بودند عزم دیوان سراسر ای بهایون کرد و همچنین از جابر خواسته راسی شدند به ستود
در ایام محاصره هرات اتفاق افتاد فی الفور ای قلعه توانی از اخته که کلول در پهلوی مسند مبارک بر زمین
و چنان آفتی بنکبانی حفظ الهی از ذات بهایان گشت در بیان تمهید سرکشان لکرنه جبار و قلم
و باقی صادرات امور ایام توقف کنج در جایی که رایات جاء و جدال اند خارج کنج قلم
و پشت جمعی از رؤسای لکرنه جبار و قلعه دارد و در بار شوکت مدار گشته بیست روز تمهید کردند که جمعی لازم بهم
سابق در کاب خورشید شراق حاضر سازند چون در آن موعده نری از وعده بظهور رسید جمعی از
خوین در حکام سپاه نصرت پناه را که در عهد و آغوش مستعد و منتظر فرمان بودند به تمهید آید یخه خین
فوجی از مسکین و ذمی اثر معاودت ایشان نامزد و جمعی از کریمه کاشت نیز سیر کردی علی مبرای و لده مار
قلنجان رگسخت رودخانه کر این اسرار مورد گشتند و اساورین بعد از اتفاقا و جمعیت منوجه مسکن آنجا
گشته آنجا یخه نیز از قلاع و مساکن خود رخت تخص بغله کوهی که حسین فرزند البربر که بهر راه و راه
نقش بود کشیده مانده بود که بجزم جنات بسته دست بخیره سری گشودند و علی انفسله با سه و و پیاده
حد و مسکن سیرازی اثر هجوم آور شده اردوی انجم هشتم را آماج گاه کلول تفنگ بختند و خود

تا خود را تا تیر ملاست کرد و جمعی کثیر از ایشان بمعرض تلف در آمده روی برافشید و سقناق خود
شافتند پس سرگردگان یکصد و پنجاه تن از انطاغینه که در دست داشتند از پای در آورده بکنه کوب رفت
و بآن ناحیه پرداختند و تمامی قری و مساکن ایشان را آتش زده اموال و کسبایشان را غارت
نمودند و خسار و مذکور و اما انطاغینه را که فرصت فرار نیافته بودند مورد قتل و اسارت افتادند چون موسوم
زمنستان رسیده خیل سربازان را که در حریر و اگر شیر شمرده بیایان آن مکان رخت تزل کشیده رفته آن نیز
مختصر یک ممر بود که آنرا کفریه بدرختهای عظیم و چوپهای قوی سد و نموده آب بسته بودند هر چند که آن
بجای بسته نشسته صیقلی گشته بود اما یورش صورت اسکان نمیدادند و از آنجا که دار فانیان گشته
جمعی از رؤسای آن گروه که در اردوی نصرت پزوه بودند بلسله حبس و قید گرفتار آمده بجام کار
ایشان حمله بوقت دیگر گردید و نیز بعضی رسید که جمعی از طوایف بختیاری که مامور بخراسان بودند
بمعرض اه فرود و در کوهستان بختیاری اظهار سرکشی و تمکبار کرده از موقف اعلی با باخان چادش
بیکار یکی فیلی به تنیه انطاغینه خیره سر را سوخته در محل موسوم بزر در قلعه کوچی که سقناق انچه است بود
ز احرف کوه یورش رده بعد از کشتن کوشش بسیار انطاغینه مغلوب جمعی از ایشان در رودخانه
ناحیه فریق برخی هم بیرون شمشیر صاعقه بار و نیز آن حریق گشته رفته با خیال و اطفال و شکر شده با شاره
و لاد و تمام سرگردگان با الواد سکنه خلیل آباد کوچیده روانه خراسان و در حدود جام بپوشیدن
یعنی رفقا گردیدند و همچنین حکام کرمان و سیستان را با فوجی به تنیه لوج و دیگر امور بسته بودند
و نه و غرض حکام مزبور بمعرض غلبه علیا شد که بیای مردمی بخت چیره دست قاتی سرکشان ناحیه
ز فرین خندان و جوان جمعی بیای تنی کج براه رست عدم روان ساختند و قلعه بزرگ استخوان
در میان وقایع توشقان شیل مطابق ^{نقشه} و انعقاد مصالحه با نویسه و سرتا و
قلعه باد کوبه و در بند بتایید خداوند همیشه و مانده چون وقت آن شد که دیگر
ب تبین و قلعهای شکوفه و راجین که در تصرف لشکر بیگانه دی بود و هجوم سپاه آذاری و قلعه
کشان نسیم بهیستی گشته از دریا با قوه نامیه آب رفته بچوبی عروق و شجارت بدو بنی بصغر
جهن که غارتگرهای ایض و احمر کلش است راه دیار ناکامی بیایه سلطان سیدکان روزنه نشسته
بست و پنجم شول ^{نقشه} علم پس از خطه حمل گشته باب الابواب لاله و کل را که گشتن به فصل

و تخمین و بود با متر زیوش ریح بر روی باغ و بستان کشاد و طنطنه کوسن نوروزی غلظت
فتح و فیروزه و جهان افروزی بدور و نزدیک در داد و مجلس خسروانی که گلزار بهار استخاره
آب و رنگ از آن گلشن رنگین و باغ ارم الکتاب تربت از آن حدیقه خلد آیین میگردد و درختان
لاله و شقایق داغ رنگ از آن بر دل میبوخت و سرخای گل سرخ از غلظت صفای آن قفا بناخن خار
میخار بد و بنفشه از غیرت کبود گشته در بوته حسرت میگذشت مشحون با انواع حبسته و بر دوش
رؤسا و سرین سپاه از اثواب فلکون و خلائع زرکاری کوناگون آراسته گشته بهارستانی دیگر در نظر
آمد و بعد از انقضای جشن نوروزی تربت آرایش گلزار پر رنگ و بوی دولت اید میوند رسیده در روز
غیر و نخست استفتاح قلعه کبری با ستراد و ولایت در بند و باد کو به گردند مفصل این مجمل که سابقا
ذکر یافت که کناس الحلی که از جانب پادشاه روسیه بشارت در صغمان برده باب تقبیل عتبه علیا
و از ملزمان رکاب بهایون میبود چون بعد از تحویل قلعه شاهی بنیال اقتراح قلعه در بند و غیره که در تصرف
روسیه بود از ضمیر افرو میگذشت الحلی نیز بر از غربت خاطر اقدس گاهی یافته در باب انجام آن
است و همه استمهال و دولت روسیه بیان حقیقت حال کرد پادشاه خورشید کلاه نیز چون دانست که اسیران
و تغل و اسودی و عاقبت کار را بهبودی نیست در باب تخلیه ولایات فرمان فرستاده کناس را بداند
ولایات مازون ساخت لهند و آرزو میمنت اند و ز عقد مصالحه فیما بین دولین بوقوع پیوست
از بنظر طرفین اشرف حکام بود ولایات در بند و باد کو به و سالیان تعیین در وانه و مقرر کردند که اسیرانی
که در تصرف روسیه باشد جمیعاً باز یافت و ولایات را تا قلعه سولاق که روسان ملک جانشین است
تصرف کرده سرداران روسیه را بدون مزاحمت روانه روس نمایند و ما موردین بنحو مقرر فرمان پذیر گشته
و دولت را محو و ضبط در آورند و بعد از طی مرحله اینده عاچون اصل بنای شهر و قلعه شاهی در محلی کناس
تعلق داده دست قسطنطین که یکانه سرکوب حصار آن عتوانست شد حمت و الا بقیصر مکان خلوت
بو قوف و بلدی دیده و آن صایب نظر در چهار فرسخی محل موسوم به آق سو که مابین رود کرد و شهر قدیم واقع
و بحسب مکان بسیار زیادت محبت و تخریر گشته بدستور و الا بتایان چهارت پیشه و من و آن دست
نداشته با تمام آن بنای خیر فرجام دست به تمام باز دیده و در اندک روزی کسی سکره آن حصن متین بهمدوش
قلعه ذات لبر و جرج برین ساخته و سکنه و اهل قلعه قدیم را کو چانیده در آن مکان تربت شایسته

مسکن و قلعه را دارالملک حکام شیروان قرار داد و نیز از انجا بهجت پرور اینک ایلیان می خوانند
حسین وکیل موت را بانه هزار نفر از ترکمان بناخت حد و دفراسان فرستاده انجااعت و دفره کشته
کرد و سی بولگای بانه فوجی بهجت آلا داغ و سلقان که مسکن اگر او چشکر است دفته در صبی که تن و بغه
مشغول کوتاری و سرگرم دست درازی بودند حکام آن ناحیه با جمعیت کامل بر وقت نشان رسیده همی
کثیرا عرضه شمشیر ساحت در ازای اینجاست بنوازشات خود را از اختصاص یافتند در بیان حرکت
موتکب والا بجانب قارص بعزم محاربه عبداللہ پاشای سرعسکر و قبضل سید
سرعسکر در خارج قلعه ایزروان | چون مدتی بود که عبداللہ پاشای سرعسکر در دم با فوج فضا
جمجم آن سرود و دم از و ان بقارص آمده هر چند آوازه آمد آتش بسیل کج مساری مساحت و م مبد
اما کو پیرجای ز منت موتکس که انجانی بباربت میسر کرد بعد از نود و ز سلطانی که اید محاصره کنج شد
یافت در عسکر سر از گریان غمناک و رینا ورده فوجی را اولاً بناخت و اوجی قارص حسین فرمودند که شاید
جذب ان عرق حیت سرعسکر کشته از قارص شود که عسکر تجمیل بر پشت از معارضه عرض کرد پس
عزیمت توجه بآنست در خاطر والا انصمیم یافته جمعی اردو بر ان کیوان حساب و نیزه کنه ان مرتج صلابت
سرعسکر کی چند نفر از خوانین به تدبیر طرق و ضبط ضابطه محاصره کنج مامور ساخت و فوجی را بهم مقرر شد
که رفته در آتش تو تف کرده هر گاه لکتریه چار و تلہ یاد خستان که همیشه در کین میدان حالی اند کبریا
نمایند بهیکریکی شیروان و حکام آن ناحیه بتنبیه ایشان پروازند و در و بی اثر برای محافظت و صیانت
ایروان بجا سبب تنجوان تعین فرمودند بعد از اتفاق این امور و استقامت کارهای نزدیک و دور در حین
سیر و سمدی بحد طرف عصر از حوالی کنج بجزه خار اردوی بهابون در جوش و آذر بای شکر بیکرن در جوش
آمده در منزل لاکورس محال شمس الدین کو عرض اند سن رسید که تیمور پاشای قلی حاکم وان با شش سوار
عسکر و دم و اگر دوان ردانه تعلیق است ضد و جهان پرورد بستماع این مشرعه بهجت از فوجی از و و
زندم آند بعزم سین که شاید که سرابی بران خبره سرگزیز پاکیزه عازم تعلیق شد اردوی بهابون
داشتند که کوچ بر کوچ رفته در قلعه لوری بار اقامت کشاده فقط نظر انصرف موتکب والا باشند بعد زور و دریا
جوانکتابه فرسخی تعلیق معلوم شد که تیمور پاشا برای محصورین ذخیره مبروه هست کار را انجام داده و
کرده انحضرت فرمودند که از میان کوه مشهور بتایغولی از میرا به غلغله بر سر قلعه قازانچانی که در نوچ قارص

واقع و محل توقف جمعی از رومیه است رفته آنطاغیه را تپه نمایند باوصف است که در آن زمان یک تپه از قریب
در جات لور که کم کونازی بود میان کوهها و تپه با بختی مالا مال برف بود که کوه از دشت و جهاده زرد
تختی بسیار یافت حضرت پیادگان را در آن کوهستان کوبیدند برف نامور ساخته و شبانه روز آن
فوج فیروز قدم فرسای می شسته سپاه کینه خواه دی را که در آنوادی چوناناک کوه کوه بر روی هم تراکم بود
پاهل نمودند که شاید سرشته عبور بدست جنود منصور افتد میسر نشد و چند مرکب نامون بود در زوری سا
سار دانی توایم نیز کرده باند ریاهی بیکران انداختند چنان غرقند که تخته پاره استخوان بندی بیکر هیچک
یکبار نیاید پس عطف عثمان کرده در قلعه لوری بار دوی بهما بون پیوستند و از آنجا غریب ضمیر متعس
مصحوب یکی از کز قاران رومیه بر عسکر نوشته او را از توجه مرکب منصور آبان است گاهی داده باد و از
هزار نفر از عساکر نماید و بکند تا از آن عرصه کبر و دار فایز مخصد کشته در غره ماه محرم ششصد یکصد و سی و هفت
مقتل اردوی پنجم چشم ساختند سحر گامان که از هر چرخ ملکوت تدرین کوس کس حلت شب آوای
نامی و غریب کر نامی قلعه در هر چرخ برین انداخت و اعلام قنقر اثر در ایات اردو بیکر سر بقیه سگ تپه
افدک فراخت بضابطه و آئینی که بیایست و فرشتگی که میایست در برابر قلعه شوی صفوف کرده
پرچم علام در نگار شود و چون سر عسکر پیش از وقت با اعلام خدیو و افسر از نهضت کوه تپه واقف
گشته حصار قلعه داری نامن عافیت ساخته و باستحکام درون و بیرون شهر پر دخته خود در قلعه توقف
و عسکر و متیه را که شمار آنفوج بیش از یکصد و بیست هزار بر رسید با تیمور پاشای ملی بخارج حصار گز
بود که از روی محرم پشت بدو از رزم نمایند تا عصر غریبه رزم سازان و شور انگیزی جان بازان
سعی و تلاش شد که شاید آنطاغیه از حصار بند قلعه دور و بهم آورد لشکر منصور کردند متیه بنفشه چون
وسعت قلعه فارص توقف آنسکر بر شور و شرار بر میخواست جمعی از ایشان در فراز تپه رفیع که مشرف بقلعه
بود مصیبت قرار و اطراف آنرا بمطرس و خندق استوار کرده بودند تا به توبخانه جلور با برهما بون
بجای قلعه کشیده بطلب عسکر بیرونی ایشان بقند و بعد از آتش افشائی آن اثر در پای عثمان دهن نوشت
کار از هر چشم تنیای افعی سپهر رسیده سواران و پیادگان با سیف و کمان صاعقه و بر فاعله
حمله در گشته بجهت تهاجم ایشان رومیه روی بر تافته فوجی دیگر از همان خارج کایص بجانب ن در آن
از رزم شسته تپه خود را بقلعه کشید و بار شخص کشودند و چون شب سپاه خیر اعلی شک فام

قامت خلعت را زبانی سایش طناب در کشید خدیو غیر روز روز عطف عثمان بجانب اردوی سپهر بنیان
کرده سه روز دیگر آنگاه راستگر کوکب کز بی عشام و قاسمی و اسحق تارصن! ابل سهم سمنه جنود ظفر و جام
و کتوب شتا قانه بجزرت سر عسکر نوشته صحوب یکی از کز قار ان در میه فرستاده در میدان جنگ
دعوت و ترغیب کردند جوابی نیامد معلوم شد که بنای کارشن بر قافله است چون قلعہ کج و نقیب محصور
منصور و همت والا بمحاصره قلعه ایروان مقصود بود صرف زمام توجه بجانب ایروان کردند تا بدین عسکر
برسم ادا یکی از محصاره های محصوره جلوه گردید ان ظهور شود و کوچ بر کوچ جنب اوج کلید بار با فراختن
قبیله در گاه پهلوشین اوج حر و ماه ساخته و بعد از چند روز بیکفر منی ایروان نزول کوکبه جلال فرمودند
حسن پشای ولی ایروان بقلعه داری پرداخته و فرجی از دلیران مذم ساز بوج حکم سرور گردن فرزند
قلعه بازید به سر مضناخت و نماز ساخته عثمان آقایی حاکم آنگاه داد سنگیر و با سرور زنده بسیار با نخت
کردون نظیر سانیه عبد الله پشای سر عسکر از کار سر عسکر باقی تجربه اندوز گشته بمقدور فدا جہاد
انقد ر عیسی البصائر انصراف موکب نصرت اثر را بر ضعف حال دلیران و سنج حاد شده در بدایر
محمول داشته مجتهد اجمعی آن لشکر شکسته ادرست کرده با کثرت عدت تمام که موافق ثبت و فسر
رومیه و تقریر محمد قای ذخیره چی که در محارب به دست آمد به خدا و هزار سواره و پنجاه هزار پیاده و یکصد و بیست
ایر وان شد و بعد از عبور عسکر و روم از آبه چائی این نوید دلپسند و شتر و ده بخت پیوند معروض خدمت خدیو
برجسته گشته برای سبکباری خاندان نه و آخر و قی! اباردوی بیایون روانه کوکبه و کبیر ساخته موکب و الا
که خدش ترده هزار میشه بقصد استقبال حرکت کرده سر عسکر که با بزاران کوکبه و فرمی آمد و در محفل موسوم
بیاف در دمن عمال ایروان کشته چون دست انداز من خرم شیده و نمیداشت آب نکرده انبوه
دانه کوه فرد آمده کوکبه و الا نیز پیشه را که در دفر منی انکوه در جنب فریه انخی کند می ایروان وقع و من عسکر
میدت سطح جود برای نزول خستیار نموده سر عسکر که طایر خاکشیر سوای خیال معاوضه ز شش با عائل
میرید بجانبین باد بروت در قلعه قاف بلند پروازی قرار گرفته آتش بهر یک از شیر شکاران را حیدر کرک
دبری اگر فشار کند لوندی باکی تصور میکرد اما حضرت ظل القوی که کوه پاری بلای جهان می و لنگر کشی در با
رو آیدن نشان ابل آید کار و از عطا یای حضرت کردار داشته بادل قوی و حوصله شرف عز و تاب
و همت شرف تا نصف شب با نظام امورش که بر دخته فقط ظهور صبح سروری بود و لنگر کشی عالم

و قه: یزد که جانور مهیب که بجای پیش و پشت بزرگ شباهت دارد و در میان خیمه کشیدی که مخصوص آن
حضرت در منزل زده میشد و آنحضرت کرده خدیو شیر صولت تیر با حمله در گشته قهای کردن دور اگر قند
آن جانور هم شروع بکشتن کرده و او را محکم کشیده برانو در آورده اما پایامی جانور قایم بود آنحضرت باور آنچه
شکریر که در اینجا حشر و دند باد او اشاره کردند هنوز از ایشان باغاتی ظهور نرسیده بود که آنحضرت بقوت
بازوی شیره افکن او را از تنهای در آورده و صبحگاهان سران و سرخیان سپاه و احضار کرده و لاجام کوش
و ساغر هوش ایشان را از باد کجایم این بیان ساختند که دشمن سرست می غرور و باد همه پیش بر زده
که در پیش رو نشسته و در طرف اردو نیز بقاعه ای روان و زنگی چائی پیوسته اگر قوری در غم و قصوری
در زدم واقع شود راه نجات از همه جهت بسته خواهد بود و بعد از آن خواب شبانه را بیان کرده دلیران
را بفرموده خصم کلنی دلیری بفتح و ظفر سپید واری دادند متعارف آن رومی از قلعه برآمده زیست سر
رومی ها بون کنار زنگی چائی را فرو گرفته که برگاه کوکبه والا از بالای تپه بمقابله پروازند ایشان بمحکم
نصرت اثر در آورند و اردوی هر عسکر نیز پیش رو آغاز کوچ نموده همین که با کوکبه وارد حمام برآه افتاد
خدیو بلند اقبال با افواج خود تدارک کل و آبر بسته مینمای کین در کین استاده بودند از فراز تپه مانند
رعد بهاری غرشان و چون سیل کوبساری جوشان آب تنگ نشیب کرده رد بشکر رومی آورند سر
عسکر روم تو بخانه خود را و دوسته کرده یکدند را بجانب بسیار دوسته دیگر را بر سر تلی که در فضا می مید
واقع بود قرار داده و خود در پناه آن استاده از دو طرف ابر خروشنده جنگ یعنی توب تفنگ اسلحه
و ساخت شهر را کشور گیر نیز با فوجی از جزایر چیان بهرام صولت بر سر تو بخانه بالای تل که سر عسکر از پناه
خود ساخته بود پیش برده و جمع را نیز بر سر تو بخانه جانب چپ امور ساخته قول هایون را بر سر قلب عسکر
رومی در حرکت آورده و تو بخانه های جلور را بر ایشان بستند تخت جزایر چیان بهرام کین پشت کر می
اقبال ظفر قرین تنها چشم تو بخانه روی تل را تصرف کردند و بنیان پایدار می قلب سر عسکر نیز اصد
تو بهای کرن در هم شکسته و بولادی التزام آورده اند که تا زمان جلادت آئین و نیزه که از آن ظفر قرین
که در طرح و کین مینمای کین بودند با شاره سرور روی مین از بسیار و مین به قاقب سواران پر دست
فوجی نیز پیش روی پایوگان در آمده آن صید بلای بدام افتاده را بجر که دارا حاطه کرده برفشانی دست
یازیدند کار بجائی رسید که یک نفر چریک ده تن سیکری سواران را زنده پیش انداخته می آورد و سواران

سواران لشکر تانک را در پانزدهمین از محب ایشان شتافته در آن روز پنجاه هزار سوار از آن کرده عرضه تیغ
هلاک و بیهوشی قمر اک شده و عده الله پاشای سرعکر را برستم نام قراچور لوی مخادیزی عثمان گیر گشته اند
می آورده و جمعی در دست تاخته چنانکه عادت او باشد سپاه است با و در آن بخت پاشای اتوان هجوم کشاکش
ایشان از بسبب در فسطحه سرکشش سنگ آمده نیجان گشت قراچور لوی چون صید خود را نیم بسپارد و او را
فوج کرده سرسبز بنظر رسانید و چون طالعش در محافظت آن بزرگ ناسازگاری کرده بود و بنوازش کامل
سراغزازی نیافت و سار و مصطفی پاشای والی دیار بکر که بصاحبرت سلطان محمود خان پادشاه
دیگاه روم اختصاص داشت جلیل یک پیش مست خراسانی از سپاهانته چون زخم کاری یافته بود در
عرض راه و یافت که نقش او را بار دوی ظفر فرین آورده و دوده دوازده هزار نفر دیگر از پاشایان و میر
میران بهین پنج سر بر سر این بتیغ وانی که اشند و تمامی تو بماند و خزانه و احوال اقبال و خدام و دو اب
و آلات و حساب سرعکر لشکر پاشا فرزند از ضبط حساب بعضی کتاب در آمد و این فتح روز کشته است
و ششم شهر محرم ششست اتفاق افتاد و آنکه تیمور پاشای ملی در آغاز بهشتعال التل جنگ با اگر او دانست
بهزیمت جسته از جانب اوج کلیبیای و فوجی از راه کرپی و لشکر عازم فرار شدند و امنستینه دوات در دقه
حوالی لشکر سر راه بر ایشان گرفته امانه از پیش رو بچوب و سنگ و در لیران از قناتیر و تفنگ سبب می ایشان
دارم داده سه چهار هزار از ایشان را نیم جان آن مدد ملی پایان انداخته مرد و مرکب بپناه سار عدم شش
الحاصل و در روز برای ضبط و تقسیم قنایم و اعطای جرایز و عطایای بدان مکان فیروزی نشان مکت و
تمکان را برادته موسوم و نقش سرعکر را بر او منی ساخته مصوب محمد آقای ذخیره می بقایم نقش
سار و مصطفی پاشا و اما در اقلعه ایروان روان کردند و جمیع گرفتاران رومی را خرجه داده و بدرقه فرستاد
نموده روانه اوطان فرمودند و چند نفر از گرفتاران رومی را برای نقل این سرگذشت بجانب کتچ و غلیس
ایروان فرستادند پس همسانی فتح و ظفر و هر گابی تابید ایزد و او را که بفریزی اثر بجانب ییلاق پروت
نصبت یافته تپه تخمخاق خان را متفرک و کب نصرت پرده و لشوکت آسمان فرساکه الیز شکوه ساختند
اما با خان چاو شلو بیکر یکی قبلی را که بعد از واقعه فتح بموجب امر والا بار دوی محلی پیوسته بود با شش هزار
نفر بهادران رزم کتر بحاصره قلعه ایروان امور و مقرر فرمودند و در آن مکان شاهزاده رضاعلی میرزا
که با حرم محترم از ارض اندلس امور بدرگاه معلی شده بود وارد و بشرف تعظیم سلطان اندلس فرستاد

در بیان تسخیر قلاع کنجه و تغلیس و ایروان و مجمل و قایم آن اوان
چون نسبت از و دور که بست و کشاد حصن حصین جهان و بسط حصار قلعه شین چهار ارکان در
دست قدرت است بجهول امری تعلق گیرد و بدون سعی و طلب کلبه دار الملک مطلب بدست می آید
و رخنهای کشوده از شورش بسته گشته در پای بسته از هر باب گشایش مییابد صدق این مقال مقتدا
قلاع مزبور است که درین چند سال نهال پای پایتخت روییده و دین میثاق نشسته تصرف دوانیده بخدی
شاخ و برگ سرکشی فرشته بود که بکشاکش از و آمد و رفت المچیان و دهره حرف صوت سفر اینچنین از پا
در می آمد و درین چند وقت نیز که این همه از سرکشان رومیه پیاپیدی جلالت سر در پای قلعه گذاشته است
از قلعه دایمی بر نهشته در بنوقت که خبر خضیه سرعکس بکنجه رسیدند لا علی پاشا والی انجاسیز پاشائی را با
چند نفر از رؤسای اوجاق بدرگاه کیوان رواق فرستاده طالب امان گشت این مسئول مد حضرت ظفر
القوی موقع قبول یافته عبد الباقی خان زکند را بهر ای ایشان با فرمان امان روانه ساخته بعد از وصول تارکاکا
مزبور پاشای مشاریه در مقدمه هم صفر قلعه را تحلیه و بهر جب اشاره اندکس با تو بجان و جمیع همراهی ابرازی
تسلیم میگردید می شد که با فتحکاری والی زاده تارکاکام دل از تکلیف عتبه علیا در یابد و بعد از حصول سرلندی
بجانب مقصد شتاب مقرر شد که پاشا و فتحکاری سلطان با اتفاق عبد الباقی خان روانه در بار سپهر بیان
و جمعی از غازیان نیز رومیه قلعه را سالها از آزاره چانی که ابتدا می نورست گذرانیده معاودت نمایند
پاشا و فتحکاری سلطان بعد از ادراک سعادت کوشش و تسلیم و شرف پابوس و تسلیم مشکیشهای لایق کوشش
بنوشت فاصه قز خصاص یافته علی پاشا متعاقب لشکریان خود از راه قارص و فتحکاری سمن تارکاکام
که در پیش دار ملک فرم بود از راه تغلیس طریق مقصد پیموده بعد از تحلیه کنجه اسحق پاشای و و تقصیر
باب استهان در آمده و انیز بهین پنج مورد امان گشته در بیست و دوم ربیع الاول قلعه را خالی و کلبه
قلعه را با سزی بران و کرمی و تو بجان و قور خانه تصرف سرداران و بیطرف داد و خود با رومیه قلعه عازم
اخته گردید تا حسین پاشای والی ایروان که سپردن قلعه ایروان چهل روزه استمهال کرد چون این تعینه
از پاشا محمول بگذشت اندک تسخیر قلعه را بجمعه مامورین نموده در دوم ربیع الثاني از یزدانی تحقیق خان
بجانب قارص لوای کشور کشائی فرماقتند و در دهم ماه مزبور جانب غربی قارص که مجرای آن از دست تخیم
دومی که همان بوی گشته تیمور پاشای ملی حاکم وان که از معرکه پراشوب جنگ ایروان پی بر روی سعی

سعی نیز بکنی کرده و سرطافیت بدر برده و در قارص می بود با حاکم قارص و پاشایان قلعه داری پر خدمت
و زن آیه چالی ای اذن الروم قاضی نسیم قری و مزایع و ذابیع آنروز بوم عرصه قارص شده چون بعد
از مقدس قتل سرعکرمای ایمان دولت عثمانی احمد پاشای والی بغداد را که تحت تعصیب منسوب ساخته اند
است بعد و معزول کرده بودند بر عسکری منصوب و بچنگ و صلح مآذون ساخته او نیز در آن اوقات در
روزن زروم توقف داشت عریضه فرستاده متعبد انجام این امر شد و پاشایان و اهل قارص ازین
عریضه ضرعت نیز بدربار علی فرستاده و تعهد کردند که کار ابرو ان را صورت و بمنده مشروط بر سب که خدا بود
به حال منع غریبت اندازد کرده پیرامون اید او هزار ایشان نکرده و چون همت انصاف کزین انحضرت که از علو
بست طبع خطا جز بر خاقان چین بکمر و سخن با حضرت قیصری و وزیر وستان رومیه دشت نه بار عایای عاجز
وزیر وستان مسلت ایشان را پذیرفته تعیب الاشراف قاضی اذن الروم نیز با چند نفر از روسای اوجاق
وارد قارص و اتفاق علماء و مشیرین اینجا کامیاب تعیب استان سپهر نشان و با فرمان امان و دانه پروین گشته
حسین پاشا اگر چه رفتن ایشان را و قعی نگذاشت اما چون قلعه داری اسود منند به کن نشود عاطفت و
حسان را محبت بجات خود ساخته شروع بتخلیه قلعه کرده در پاتر دهم جمادی الاول آن حصن سپهر متدربا
تو بخانه و سر بجا لشکان این دولت آید پیوند پرده خود با اتباع و مستحفظان قلعه روانه دیار روم گردید و
حکم و الا بقدر تفاذ پیوست که با باخان بیکلریکی استان و سرگردانی که مامور بمحاصره قلعه بودند آمده در
شمس لیدنلو توقف و منتظر صدور امر مجدد باشند و از وقایع آن ایام اینکه جمعی از کزیه وستان به بوسفسا و
انگیزی سر از کربان ضمیر بدر کرده و با اشراف و قبه اتفاق و زبده قلعه قهر را محصور ساخته بودند خاصه و در خان
شمس لیدنلو طرف و هم که در بند ازین سمت بمداخله ایشان شتافته سپهر سرور زنده از ایشان بدست آورده
بنقیه لپیغ راه بر زمین پیش گرفتند و شمخال و جمعی که مصدر خدمت شده بودند بنوار شمس خام سر بندگی
یا فتنه و هم در آن اوقات که شمخال آمده و در بند میبود او سعی او را با فوجی از کزیه بر سر قلعه ترخو که مسکن
شمخال است آمده با اتباع شمخال مجادله کرده او سعی مزبور با جمعی بمعرض قتل آمده تنه به بار فرار شتافته
و ز مویات قبا اینک بند سلطان مرو که بنا بر مصلحت ملکی در بدو طغیان میل کتوب تا ماریه و شورش
مرو بموجب حکم و الا انهدام یافته بود بعد از آن چند دفعه به بستن آن بند امر فرمودند کبی بروی کار پیاده
نظیر آمده و از اسیم خان که مامور به بستن آن بند گشته بودند رابسته و آب را بقلعه جاری ساخته گشته کاما

زارع و بسین تن زمین از رود آرزو و کسیرانی و کامیابی اند و خند و نیز گناس الچی روس بنجی که
بقی ذکر یافت در اصفهان شرف اندوز خدمت احمد کشته در موکب هما یون سب بود و چینی که زیات
حضرت زیات از سیلابی ایران عازم قارص میشد او را به حضرت انصراف داده میرزا کافی نصیری خلفا
سفارت تعیین و یکت بهنجیر قتل و بعضی با ابراهیم وقت او روانه فرمودند و در بیان حرکت موکب
هما یون از قارص بجانب تعلیس و در بند و انتظام مهاباد کرستان بعد از
استرداد و تعدادات ملت چون نظام امور کرستان پیشین و خاطر اقدس بود در مسجد هم جاری الاولی
از قارص عطف عثمان بجانب تعلیس کرده مقرر شدند که سرداران تعلیس با طهورت میرزا و علی میرزا و
سببیدن از تا وادان و از ناوران کار تیل و کاخت برای بنای کار کرستان روانه در بار خاک بنیان شوند و ازین
در عرض راه او را که خاکبوسی استان مزو جاوه نموده هر چند طهورت میرزا بتفویض الیکری اولی و حق بود و ملک
واری الیق اما چون علی میرزا از فرقه کرخیه شرف اسلام مستعد و برادرش محمد میرزا و جنگ عثمان پاشای شکر
بقتل رسیده بود و الیکری کار تیل را به علاوه کاخت علی میرزا عنایت و او را خطاب غانی فرستاد و با جمعی
ساخته مقرر فرمودند که طهورت میرزا پادشاه وادان از مکرمان را کاب بوده در ظل جناح همای عافیت خسر وانه
بسرزند و در ووتری تعلیس از مکان بر اتیلی طهورت میرزا را مرض ساختند که رفت کوچ خود را از کاخت به
تعلیس بیاورد و طهورت میرزا که توقع الیکری با اسم خود داشت و در مقدمات به حق پاشا خدمت کرده صاحب
شمسیر و تیر بود و معینی از قوه بفضل نموده نایبوسنج و بار و سالی کرخیه توطئه کرده بدون اینکه و تعلیس
بنیانه خود ستانته جمعی از تا وادان نیز از همان تران فرار و کچهای خود را برگرفته نسبت فراتحان و روس
چرا که که اکتعاصب الگ است به در رفتند خود را به حال بعد از و رود بهتر از عا ملوق به نصرت پناه و رنوج
فرج سخته هر فرقه البمتی برای منع و نهالت طوائف کرخیه تعیین و در میت و نیم ماه عزو و ششده چتر
قناب قناب پرتو و حصول بجانب تعلیس نکند و از آنجا که جمعی که در مقام اطاعت بودند مورد
ان کشته سرکشان بمرض متواخذ و در آمدند و شش هزار خانوار ایشان را کو چاییده و نه خراسان
ساختند و میت روز تعلیس مقرر که نصرت قرین کشته از آنجا بمرزم قبیله والی قدیم است نصرت بجانب
در بند فراخند تبیین ایند عا که در چینی که عبداللہ پاشای کوریللی او علی از دولت عثمانیه بر عسکری
منصب عازم حدود ایران گردید فرمان ایشان نصیری بقا و اقران یافته بود که خان قدیم سلک محبت

جمعیت از فرقه تاتاریه منعقد ساخته از راه سولان و در بند متوجه ایران شود خدیو سیاهال بعد از استماع
تقیه علی قلیخان سارویا یو بیکلر سبکی شیروان را با حاکم قوشون استرآباد و فوجی از جنود مسعود پیش از وقت
بدر بند کامور ساختند که گزینان قدیم اثری ظاهر شود و در آن توابع مشغول خود داری بوده مبارزه جنگ
در برور موقوف داشته منحصراً طلوع طلایع تیر اقبال یزدان و منطوق بنوعی با بچه ریایات ظفر شمال شبانه
در تقطیع معروض شده و لاشه که خان مزبور با عساکر غیر محصور بحدود سولاق که منور مملکت ایران و در دست
و در کردید اناناد شاه سکنه رجا و روم بعد از آنکه مطلع بیکر و دو که ولایات خواهی خواهی از تصرف آن دولت
بیرون رفت و بیدفعه فوج حوثی روم خواهد بود حاجی شای والی کنج را که از خدمت قدس برخصر گشته بد بار
عثمانی رفته بود بکالت آن دولت علیه روانه ساخت که با اطلاع سرعکرمه دستور را بدستور قدیم بین لادین
استقرار دهد و فراتی هم بجان قدیم بخط شریف نوشته مصوب اسلامکرای سلطان برادرزاده خان مزبور که
در دربار قیصری سیب و بجا پاری فرستاده اعلام داشته که چون حال میان این دو دولت بنای صلح است
آین خود را بجانب ایران موقوف دارد و اسلامکرای سلطان در عرض راه سرعکرمه ملاقات و سرعکرمه بفرستاده
دار فنیق او ساخته با عریضه اخلاص آمیز بدینگاه مسلکی روانه کرده کیفیت حال و مقدمه آمدن حاجی شارا
از دربار قیصری بطلب صلح معروض شده بجلال ساخت سلطان فرستاده سرعکرمه در تغلیس شرف اندوز
تغلیس و کاکس پر نظر گشته سلطان مزبور برای ایصال فرمان اعلی حضرت پادشاه و آلاجه روم از خدمت
همایون رخصت طلب شده و در این جبارت از خان قدیم آتش افروز مزاج مقدس گشته بود مانع رفتن سلطان
مزبور شده فرمودند که همیشه بآب شیشه تیز آتش شده و افزون نموده ایم خصمان شور انگیز را از شکری که در
میان ساخته اند شربت قناعت نینده ایم برای کشتن خان قدیم شفاعت فرمان قیصری را بیکار نیست و این
حکم را چون تقویم بارینه است ببارنه پس سلطان مزبور را روانه کنجه عجب و جفاقی خان زنکند را مامور
که در تغلیس توقف کرده حاجی شارا که برای مصالح از دولت عثمانیه آید بکنجه برده و منتظر فرمان مجدد باشد
و ریایات جهانگشار در شبانه نوزدهم جمادی الاخری از تغلیس حرکت و از راه جاردولک ماژم مقصد شد
بعد از عبور از آب قانیق چون گزینیه جاردولک را تیر کوشان کار بود و اردوی همایون را از حالتی تب گذاشته
عازم تنبیه انجماعت شدند و ایشان پیش از وقت مساکن خود را خالی کرده بر فراز کوه البرز که در رفعت و
صعودت مشهور عام است متحلق نموده بودند و با شاره و الا تفکیکی آن و جزایر چنان از اطراف که بیرون

در غنّه بانگده فلک شکوه صعود و آتش افروزی نایره جزایر و قنک قلّه زهریری چیل اگره نایم
یکست سقاغ تحرف کردند لکزی چون آفتوج بی امان را با خود دست کریان و بر ضد فسادات
بلار از زمین صاعده آسمان دیدند لشوایخ و زوایای جبال متفرق گشتند و خود را بجانب آو کشیدند
و جمعی کثیر از ایشان قسبیل و هیر و میوات منازل ایشان احراق شده از اینجا عازم اردوی نصرت
شماره دار راه شکی و اسیر به نورد وادی ایجار گشتند بعد از ورود به موکب بهایون بشماخی خبر رسید که حاج
قدیم که بنماج در بند رسید و بود آوازه توجیه موکب بجلال اشنیده عنان غریت بر تافته و در منزل اکی کرد
و بیست و یکم شتافته اند از حکم والا بنقا ز پیوست که اسلام گرامی سلطان که در کجه توقف دارد در همان
راه معاودت فرمان قیصری را برده باستانی آند دولت والا بسیار و چون خان مزبور بعد از ورود
بجوالی در بند بیده نامی از شمال زادای سابق البشمالی دغستان منصوب و ایالت شیروان بالسر خا
و حکومت در بند با احمد خان او سیم تقویض و دو هزار دپانصد تومان باشمشیر ترکش و کورک و طوق با
داده سرخای نیز که خود را با پانصد نفر لکزی بهر اهی خان مذکور تعیین و بعضی از اشرار انطاغیف هم
خالی دیده با خان دم از وفاق زده بودند هر چند که ابتدای زمستان و جبال افغان را تمام فرس
فرو گرفته عبور به معابر آن باستانی مقدور نبود اما حضرت ظل الهی که پست و بلند جهان با مانند آفتاب
تا بان در نظر نور یکسان میسازند بهرزم بلند و صحت ارجند مقیده بعضی راه و شتاده شتافته تپیه آنهایی
کم فرصت پیش نهاد خاطر اندکس ساخته اند از آلتی آخاج روانه و بعد از ورود به منزل دره کندی فرمان
ببایون بقرنقا از سفرون شد که سردار دغستان از دیند آمده در منزل دره من اعمال طبر سرن گشت و
مشغول جمیع غلات باشد و بنده و اغروق را در موکب شاهزاده رضا علی میرزا از راه شایران روانه و خود را
نوحی از لشکر حضرت اثر اولاد عازم تپیه شمسار بدوق خالوق گشته شش هزار نفر از احواج منصوره را نیز بهست
دو قوز پاره و آلتی پاره و اختی پاره تعیین و جمعی را هم مامور ساختند که در سمت قنبر سرور و فرایند
و بعد از آنکه نوازم قتل و نوب و تپیه و تاویب و باره انطاغیف جعل آمد عطف عنان کرده در منزل جبار فته
باردوی طغر قرین پیونند و در پنجم رجب سمت شمالی قلعه در بند مضرب خیام سپهر پیون گشته چون
عرض رسید که ایدار شمشال جدید و او سیم سرخای در محل غازاتش سلسله جمعیت را منتظم ساخته راده
و اندک رسر فاصد لا دغان شمشال بروند لهذا ریاست بهما گشا از دیند بشکیر کرده وارد مجالس

محاسن که خداوند الهی بجا تو قضا داشت گشت قانع نیز با کفریه سرورده مجالس افتخار گرفته آغاز ستیزه
جمعی زبانت قتل و کشته شده راه کفریه پیش گرفته و تمامی آنحال با مال و ذخایر و از منصرف نسکر فرود
مقدور شده و در روز دیگر از آنجا حرکت توثران بتزلزل بهین پنج قتل و منسوب و هر دو احرار قری و محال کفریه
منتهی و در قریه کیدن که متعلق بخاصه فلولاد خان شمال بود و دیدند لیکن سرخای وادسی و ایلده را در کین
کو که منصور آگاه گشته بر یک سرخوشی که فقهی فرار کردند و خاصه فلولاد خان با اتباع خود در کین بود
همایون مخفی و بتصرف جبهه سالی استان غرودشان سرساز گشته از آنجا اعلام طفر فرجام قاتی بهزمنه
سرخای بیک جنبه فوق نیز از بافته در هفتم شعبان بدو راق به فرسخی فوق وارد و سرخای نیز جمعیت خود فرار
آورده و قتل مجالس سر کرده و در راه که سیر جیش سر با غرودش بود فرود گرفته بعقیده خود سر راه بان بسل
بست خدیو بیحال تفکیک این راه چهار طرف مامور میوشش ساخته اولاد است افغان فرار کرده و از دست
کفریه گرفته آتش جنگ نیز و اعدا شورش و نیز کفریه و نیز افواج دیگر از دهنه کوه در کار صعود بودند که کفریه
تاب مقاومت نیافته فراری و یک تازان کفریه در کین بنقاب پر خیمه نیز در ایشان جاری
ساخته و سرورنده بسیار بدست آمد چون باعتبار تنگ وقت ضعیف معبر هر عسکر فرود آمد زمان از تنگ
میسر نبود جزایر چنان در حال ابعیان تاج جبال آمد و همان مکان را محل تولد کو که منصور فرمود
و در آن شایا ایلدار از کفریه و اخستان و آوا جمعیت بسیار منعقد ساخته از سمت دیگر بمعادست سرخای
آمد چون از شکست سرخای واقف نبود جزایر چنان سر کرده و کفریه سرخای تصور کرده در محال همینان بدن
شد بعد از آنکه کاسف بعمل آمده خود را با اجل دست و کربیان یافت تا چار آغاز زود و خور و کرده و با شک کرده
قری ماه باران حین شش کفریه جمعی که شورش برادر و کفریه برادر نیز برنج خاوه سبکبار آمد و بعد از شافند
روزی دیگر و ای چاکشایک جنبه فوق شده افزون حضرت شده که معارف آن رؤسا و مختبرین فوق را آورد
همایون و طالبان کشته برض رسانیده که سرخای کوچ خود را بدنی پیش ازین بجانب آوار فرستاده خود
نیر با او داد و بعد از مقدمه شکست بهمت آوار و چرخس کریمه و ایندکان خود از سال گذشته زاد کرده و بعد
دنده احسان خدیو جهانیم و چون فرار سرخای بر سر حد یقین پیوست و اهل فوق نیز با لیش مردان
ساخته بودند و با کار ایشان نیز خیمه بهزمنه احمد خان و سی عطف عثمان بجاست قلعه قریش فرمودند
و چون در وقت تو حه موکب همایون بجانب غازی فوق قاضی آق قوشه و ایالی ایجا در سر راه از دور ستمان

آمده بعد که شوق کوکبه منصور در مقام مخالفت درآمده جمعی از خفیه با عانت سرفای فرستاده بودند
بمعنی سر و جنبه بنابر غضب آن کشته جمعی بقیه قاضی و جماعت قوشه نامور و قاضی با جمعیت خود در
حدالیه در شکست فاحش یافته و مشهور و تمامی آن اق قوشه غارت زده و ماسور شدند روز دیگر قاضی بنده خوا
بام قاضی ششید است آویزه کردن بنمکی ساخته دارد و روی محلی کشته بالماس او سوزی آق قوشه که در
تصرف بهاء بود با خفا بفرار کرده پس حلی طوعه ترش مغرب میراوقات ببالا کشته او همی چید و در دختر خود
بشبتان دولت و چند نفر از مغربین را بدر بار محلی فرستاده مندی عفو و بخشایش و مشوره قتل حکم فرمایند
گرویده اند انتصیر او بعد مغرب کشته بنابر یک لکری سحت و دو قوز پاره نیز هزار سبب بعنوان پیشکش و خادار
نای مغرب رسم کرده و داده همچنین که خدایان طبر سران هم خانوار بهای قریش را بجهندان بن هر سپرده منتقل
قدست و تقیاد کشته بودند و اسور و اغتال بر بهجت صورت انجام یافته بود خاصه و دغان شمس
و باقی سران و غسان را که بموکب و الاپیوسته بودند بنوازشات شایسته بهره مند ساخته غصت انصراف
داده و خانوار بهای و غسان و طبر سران را ماسور در بند و شهبازم را از راه شیران بجانب صحری و لک
مغان بنعطف ساخته آذربایجان و رود موکب مسعود بمغان و طرح بنامی سلطنت
در موضع مهمت نشان **فیسنگایک سرایستان** تربت نشان برن باشد
خرن حوشت رو با فروک کد داشت از هر طرف سرکشی قوی شاخ مانند شجر سرسبز اخت و هجوم نیزه یک
ریا حین بر رنگ بر می کلان را در میان کشته باغبان بی اندیشه و سبتان برای فضیلت پیشه ز پریش
باغ بنوامی زغن و زراغ و صغیر با یک کلاخ مشغول گشت اگر چه خود بگردن فرزند که سر تاج سلطنت صوری
فرود نمی و در پیشین و نهاده و الا آن بود که بعد از کسر داد و لایات مقصود این باغ را آن باغبان روزی دای
و ملکای برن با دفاع مفتوحه در سبزه صاحب ملک سپارد و خود در کلات ایستاد و کس با خوف انفسه نشت
بر از رنگ تر و شسته پاوشاهی عالم معنی پرواز و درین اوان که بقوت سونجه تائید الهی نیروی بزدی می
و غیرت این خدو عالم آگاهی کلید فتح تمامی ممالک از دست رفته چست آمده و بزور اقبال بدون قال
برایان از زیر بار کران این تنگ در آورد و دست سرکش و فوج خیابان بشمشیر بزم عرم بلند زیرین
فرقه داشت کش که تا کرده برای کینکاشش آن اسر خطیر چون حوصله و معتکده هیچیک از بلند توقف
موکب گردن بسطه را بر نمیافت جو الکای مغان که عرصه و پذیر و در و فور آب و علف و دست صحر

صورتیست مکان بی نظیر بود بقضای منقوشه فراوان طایفه جمیع ملک محروسه فرموده یافت
که حکام و رؤسا و قضات و علماء و اشراف و اعیان هر ولایت در پاتر دهم جدی در صحرای مغان در پای
سر بر فلک سپهر غور تاقی حاضر شوند و نیز حکم بیاورن بقا و مقرون شد که نزدیک سپهر جواد مکانی که رود کر
و ریس بهم می پیوندد و از ده هزار رواق و منظر و سرای تربست پرور از چوب و نخل برای خاصان و دروسا
لشکر با انضمام حمالت و لشکرها و مساجد روح بخشا و ریاضات با صفا و بسبب این و بزار و وسیع انضات ترتیب ده
و عمارت عالی به نیز مشتعل بر حرم سرا و بیوتات که شایسته چنان خدیو کیوان ایوان باشد برای نزول آنحضرت با
چوب کستون این قبه عیسویان برافرازد در پیوقت که از قبه سرکشان و متظام امور و عثمان فراغت رود
و از ده عطف عثمان فرمودند بعد از ورود و بختن قلعه سیاحه و دوی از خواص نازار دوی مایون پیش قادهش
منزل صعب ملک در یک شبانه روز طی کرده دارد و قلعه آغوشده از آنجا در شب نیم شهر فرخنده فرج هم به نام
صحرای مغان و مقررات جهان کشا ساخته و ملای شایانی را موصول که از دولت عثمانیه بعد صلح آمده بهر
عبداللہ فی غایت که در کنگره توقف میداشت معارف آن دارد کشته شرف جبهه سانی آستان سپهر بنیان
یافت و ماحویرین و دیانت هم آغاز آمدن کرده بر روزه فرج سر سرافرازی از تحصیل سده سمان اوج برین
سمان مسوده و در جمیع و منفرجه صیبت کل آنطایفه که مدت ایشان بعد از میر سید ده ده گاه سپهر اشتباه
نظم نفاد پذیرفت پس آنطایفه را تا گاه در گاه جهان پناه اعضاء و بر ساطت محمدان کنون خاطر اقدس
بایشان خبر کرده فرمودند که شاه طیماسب شاه عباس مرد و پادشاه و پادشاه را ده و ایشان در محاکمه
موجودند ایشان را بر کس که بازنده و سر سروری اند بریاست سلطنت بردارند و آنچه حق کوشش
بود درین چند سال بجا آورده ایم و ولایات ایشان را با اسرای ایشان از دست افتاد و بدست و دیوان
کردیم و با مصیبت وقت در آن می بینم که گشتم رخت بیجا و خوشن ششم بعد از مدتی به پادشاهی
انحطت دست برد من مجبور و برام زده عرض کردند که تا میخانه و می نام و نشان خواهد بود سر و ده میر حاکم
خو پرورد اسر ز پادشاهی حق آنحضرت که با شمشیر آتشبار خاک ایران را از دشمن باو پیرو چیده و سرف
شیخ صاعقه بار آتش در غرن جستی انداخته بر گاه حضرتش دیده از خاکساران برگیرد و مادیده و خاک در گاه
و بنیاد گیرد از آستان پیرمغان بر هر کیشیم دولت درین سده او کثایش درین دست آنحضرت فرمود
که ایام کس نایح و هر دو ایام سروری در سر فستاین نوع عثمان با موقوف دارند که متانی رضای خاطر و در

و در زمانه این سلاطین و ظاهرات بیکدیگر و گریستن این مطلب به کشتن سر و کلاه میبود و چون به نفع رسید
حضرت قاضی فاضل بنی سمرقند که از زمان رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله چهار خلیفه جد و یکدیگر متکفل
خلافت شده اند که هند و روم و ترکستان و یکی خلافت ایشان قایلند و در ایران هم سابقا همین مذهب
در پیچ و ست اول آمده و خاقان کنیستان شاه بهمن صفوی در میاوی حال تبار صلاح دولت خود این مذهب
مستروک مذهب تشیع را شایع و مسلک و مذهب به علاوه آن سبب و فضل را که فعل پیروده و مایه سعادت است در
افزودن مردم و باش و ایر و جاری کرده شر شرارت بچاق و دو برهنه برانگیخت و خاک ایران را بچون فتنه
و فدا میخواست و آدم که این فعل خود انتشار و مذهب باشد این مذهب از میان اهل اسلام رفع شود و نه هر
اهل ایران به سلطنت و از غلبه آسایش و در اطالب باشد باید این ملت را که مخالف مذهب سلاف
گرام و روح معظم نواب و بایران است تارک و مذهب اهل سنت و جماعت سالک شود لیکن چون
حضرت امام جعفر صادق قدس سره رسول اکرم و محمد و احم و طریقه اهل ایران مذهب است حضرت آقا
و در این مذهب خود ساخته بدفروغات مقلد طریقه و جهاد حضرت باشد ایشان نیز متفق الایمان
بسمع از این صفات باشند کل جعفری این مذهب حقیقت آرایش استار و روزگار ساخته و وثیقه بر
توکیه و استوار و مذهب بر قوم بهر پاک عقیدای محترم ساخته بخزانة عامه سپردند آنحضرت نیز رسول
ایشان را پذیرای سیرالکلیش آرزوی ایشان را بارور میوه حصول ساخته فرمودند که چون پادشاه آسمان
جهاد روم خادم حرمین شریفین است چنانکه از جانب شما بعلم آمده من هم حضرت پادشاه را بطریق فرستاد
بشرط قبول پنج مطلب بنامی مصالحه میگذازم که رفع اختلاف صوری و مسخری از میان آید و تبت محمدی گشته
من بعد یکسوم اعیان روم و ایران مسلک باشد اقل چون شما از عقاید سالک مکمل و طریقی اهل
استند و بتقلید امام جعفر صادق که از ائمه محبت خست بسیار و قبول کرده ایم قضایه و علما و اخدیان
پیرم ذعان صحت آن کرده آنرا خامس مذهب شما را میگویند چون در کعبه معتقد رکات را بعد مسی محرم
باشد مذهب از بعد تعلق دارد ائمه این مذهب نیز در یکگون با ایشان شریک بوده باین جعفری نماز بکنند
سابقا اینک هر سال از اطراف ایران امیر حاج تعیین شود که بطریق امیر حاج مصر و شام و بحال عزاز
و حرم حاج ایران یکجمله مقصود رسانیده در دولت علیه عثمانیه یا امیر حاج ایران نیز یکسره امیر حاج مصر
و شام متشکک شود و چهارم اینک برای دو دولت نزد هر کس بوده باشد مطلق لعنتان و زاده و مدح

پنج و شری بر شات و انباشد پنجم آنکه وکیل از دولتی در پای تخت یکدگر بوده مورمکتب
روفق مصحف فیصل میداده باشد ابا ای ایران نیز در ای این سوابب خاص سزین صوبت بمقتض
جین کمریزان ریاضین شکر گذاری ساخته بدعای سیفایت دولت بیزوال پر خستند

در انجمن سازی و محفل آرائی و شرح جلوس میمنت مانوس خود بر عالم و نشر و ابج
وقایع آن اوان بنحویت سیکه عنبر قلم و مجمره کردانی و دوات مشکین قلم ساقی بیا

که به رخ پرده برگرفت کار چراغ غلوتیان باز در گرفت بار غمی که خاطر ناخسته کرده بود صیسی می
عد بخت و در برگرفت رصه ندان قویق باب دختر شناسان بطلیوس انتساب و در خجسته
و چهارم شوال مطابق شقان میل ۱۱۵۹ که دوازده روز بنور و زفیروز داده بود برای جلوس هیامون
معین گشته کارکنان قوامی بنای در صحن چمن سینه زمره دقام سبز و کسره رنگین قبا یان ریاضین دوش
پوش در بزم مجلس صفا آرا گشته و گردن فرازان اشجار از غنچه دانه بار تاج و طومار بر سر گذاشته و هر
بمس مشهور بوده و در حاشیه مجلس گلزار از نور انوشته بزرگان چهار دستهای نیاز بر کرده و در نگاه
چمن حیثیای کور نش گشته و یادان سر آرد نکات بر دست بندگی بر سر ایستادند همیشه کشیکان
کدامی همیشه بهار بر لب جویبار صف کشیده و جاریان بلند آواز عروس و سوز و تپش و شیشه زدن و خوش
بر دوش گرفته و یکایان بید مجنون بجایه نورانی شلاله دار و قیامی کوگاه دامن شاخ سر بر آراسته
سقایان آبر آذاری تبرکستی هوا صحن چمن دانه در ساخته و فراشان باد بهاری صاحت گلزار را
بکر و حی از خا و خسی می پر خستند پس فراشان با فروشان با فراشتن آراگاه بخت و در حوض طنا
و راستن بزم فلک شکوه خورشید قباب دست و بازوی کار نمایی از آستین بر آورده و نکات
کوهر نگار بشیر یار جهان آید صدر انجمن جمدهش فرقدان ساخته سران سپاه عظمی بارگاه و خدمت
کند رن جان سپهر و حجاب و خدمت پیشکان در بار خصصت بار یافته مانند انجمن ناله بد آن دایره گشته
در آنروز فیروز بعد از انتضای شت ساعت میست و قیقه طالع بش در جبهه آمد خدیو کرد و در فرق
فرقد سارا با فرود نگار آرا گشته با فر فریدی و شکوه سلیمانی قدم بر فراز تخت فیروز بخت جهان لی
که بسته زبان حال باینمقال که با فرمودند نوبت بمن افتاد که بید که دوران آرایشی از نو کن کنند
چهره غروب نیست از تقار خان و دلوله سبار کبا و از کوس و گوهر که شادمانه بر خست و خسته های که در بار

رخو بسته بود و فروست به دست یانید الهی دست بازوی قدرت کشود و دست شوب زمانه ز
بر بست بست فخر سلطان کلید باشد از طرف چمن متعش یارب مبارکباد بر سر و سمن خوش بجا
خوشتن بودین نیست خرومی تائینند هر کسی اکنون بجای خوشتن دوسن مبار و دوجه دانیر
بنام نامی و القاب کرامی آن خسرو و او کز زیب و قریافت و انوار آفتاب جهاندایش برورد دیوار ش
شبتان معموره جهان تافت و میرزا قوام الدین محمد فروزی انجیر فیما وقع تاریخ جلوس یافتن
و بعضی زنگنه سجان لاجیر فیما وقع خوانند و تاریخ قوامی اسکند دار لشرب کرده بر روی دیگر آن سلطان
نام در نقش کردند چون عزیز قلی بیگ داد خوا و اند خود من اعمال بلخ که از افشاریه انجا بود و در ابتدا
حال بارض اندس آمده و از سلاطین لوامی جهانگشا گردیده بود و بعلمیردان افشار حاکم اند خود حکم
و لا تافذ شده بود که در عالم ایل کوچ و ایل او را روانه ارض اندس سازد و علمیردان خان از قبول این
حرکت سر باز نهاده بمعنی بر طبع جهان کران آمده و تبه او نصب العین ضمیر اندو گشت در بنوقت که آواز
بهار سبستان دولت بر سر آمد و سرنگام پیرایش باغ و گلزار سلطنت و لا از شوک شوکت سرکش
فساد پیوند بود و نام قبض و بسط امور خراسان را بر سر بنجه قدرت شاهزاده رضا قلی میرزا انقباض و اختیار
عنایت آشکارا بطرحاسب قلخان جلایر که از معتدیان این دولت ابد بیان بود عنایت و با فوجی از
جنود ظفر نمود روانه و مقرر فرمودند که در ارض اندس تنه به تنه او و تدارک جهش او کرده از راه با وضیع
مار و چاق بجزم تبه علمیردان متوجه اند خود شود و پس سالاری و اختیار کل محاکات اندر بایجان و بخیر
بر اسم خان برادر و کبر عنایت مقرر داشتند که تمامی بیکر سکیان و حکام آذربایجان از حد قلمدان
کوه الی آریه چانی و مستوهای داغستان و کرستان تابع امر و نهی او باشند و ایالت هرات بخیر می
پیر محمد خان بیابا خان چاوشلو رحمت گشته و میرزا محمد قلی شیرازی بایالت قایس و مهدی بیگ
خرسانی بوزباشی زنبور کچی بایالت شیروان قایز و بختاب خان و میرزا اسرانی سرافرازی یا فتنه پس علی
پاشای ولی موصل که بطلب صلح آمده بود مشمول عواطف خاقانی گشته رخصت انصراف روانی داشتند
عبد الباقی خان نکند که اسرانی مستبیر بود و سفارت تعیین و با اتفاق میرزا ابوالقاسم کاشانی صدر
اعلی اکبر طرابلسی با نامه همایون و یک در بخیر غریب و با ایای نفیسه روانه در بار عثمانی و خبر جدوس میمنت
دوسن همایون را با صورت اجرا با علم حضرت پادشاه سکندره جاه روم اعلام و انجام امر مصاعده

مستعلق بشیر بخت نموده فرمودند و ایلمی نیز برای تبلیغ و تخریب بپاری ترو پادشاه خورشید کلاه روی
فرستاده و رضا قلی میرزا و ابوسعید خان را مریض و روانه مقر حکمرانی ساختند و همگی حکام و قضات
و اشراف و عیان ممالک محروسه هر که شرف تعظیم رسیده و الا یا قته بودند بجای و انعامات فایز گشته
خصت نصرت یافتند در بهار آرائی قلم بخت رفته رقم با طهار از بار و ریاضین و
و قایع حجت قرین لوی شیل مطابق سال سعادت اشمال شده در باره
جهان از بخت نیرو و طراوت یافت چون ایام نوروز بهار و گلشن از کارسانی نشاط افروز چون
روز جوانی خسرو در دوش سر بر نیز اعظم بتاریخ روز شنبه بیستم ذی القعدة بعد از انقضای هفت شش
و پنجاه و هفت دقیقه از صبح تختگاه محل فرسیده برادر نک جهان آرائی نشست و کلمهای نور و ک
بتاثر قوه تاحیه نشاط بر خوست طمطنة کوس نوروزی و در بدین جهان افروزی و آذوقه فتح و فیروز می
فلک شیر پیوست بکلم هماران مجلس خسروانی آرگشته گشتن قوایم سر بر فلک میر بشکوه علمت خدیو ثریا
مترلت سر بر سپهر برین سود و صنادید ملوک و اعظم امراد و سران سپاه و مقرران بارگاه و طبقات خلایق
مانند کلمهای بهاری سرور و ابا ثواب و نگارنگ و خلایع زر تازی آرگشته چون فخر حبیب و بغل از
نثار بامی سرخ و سفید آن انجمن پند ساختند و بعد از انقضای مجلس که هنگام شکفتن کلمهای آزادی
هشت دوت و آوار ایشکری بوستان تربت بنیان سلطنت علیا بود تیمنا استفتاح کار و فتح
سخن تدبیر فتح و تخریب قلعه قند بار فرموده افافند که بلدیست که استعمار داشتند هزار و مکنون خاطر قدس
را اظهار و کیفیت منازل آب و آذوقه و معابر راه استعمار و رؤسای شکر را مامور بتبیه و تذکر آن
سفر خیرات را ساختند و چند روز که از اشغال جهان بانی فراغ روی نمود بارگاه فلک ماس سلطانی در گذشت
بایع طبع بیمنت فرین بود و همدوش خیمه زر نگار کون فلک ساختند آسمانی دیگر بر روی زمین فرختند
و چرخ اعظم که حاوی این نیلگون قباب بود محوی آن خیمه کمکشان طناب ساختند و رصد بندن خیر
تناس از تعدد فلک اطلس شبیه حیرت انداختند چند روز بر روز و نیم بهر سبط و تخریب اقلاج
روح بجای برخیزند در سرای معان رفته است و آب زده نشسته بر و صدائی بشیخ و تناب
صدیو گشتان همه در بند کیش بسته که ولی ز چتر کلمه خبر بر سحاب زده شعاع جام و فتح نوره بونیده
عند منبعچکان راه آفتاب زده صحرای معان چون سرای معان قشاه خیر گشت و طبع جوانان چون

دم پیر سجانۀ نشاد انگیز و در دوم ماه ذی حجه آن سال فرخنده قال ایات نصرت شمال بعزم تنجیر دار
القرآنه . در جوالگاه سخان در اجتر از آمده از راه کر مرود و مشرود و در دایر سیل که بود فور آب و خلف
شورت دشت روانه قزوین و فرمان بهایون بفرز نفاذ قرین شد که ظهیر الدوله اجیم خان در منزل
قرچین که ز محال گرم رود است با سپاه آذربایجان بهو کب غیر فندی نشان ملحق شود و بعد از ورود و کوبه
مسعود بقراچین ظهیر الدوله نیز سعادت اند و خدمت گشته چون طایفه قزوین از قیاس نایب س که استغوث
سجاک دوم است مصدر بعضی حرکات زشت اسامی شده بودند فوجی از حکام کرام و سپاه اجیم
خشمه ابسر کردی نصر الله میرزا با جناب ظهیر الدوله از راه ساد خیل اغ مری برسم سبائی بناخت
بجاعت مور ساخته مامورین در عرض و شبانه روز چهل فرسخ راه را طی کرده وارد مسکن انجامات
گشته هزار خانه را آتشیافته و اگر فرصت فرار نیافته بودند تاخت بلین کرده بر احدی بقا نگردند و بقیه
ایشان در موضع مشهور تبرکش من اعمال مری سر کرده را ستقاق کرده و دست برتر کشن جلوت زده و چکا
دافه گشتند و میر نصرت قرین از اطراف کوه یورش برده و متقاق ایشان را که مکان بس صعب بود ستان
یزدانی در محال آسانی بخیطه تصرف در آورده هزار نفر متجاوز از ایشان باد و تفرس کرده عرضه شمشیر
گشته تنه خود را بقبل جبال کشیده فرار کردند و موکب شاهزاده با قلع و ظفر گشته و ابراهیم خان با عسا کر
آذربایجان روانه تبریز و شاهزاده با قشون رکابی در روز و در کوبه بهایون تجزین بار دوی ظفر
قرین پیوسته را اخبار مستر فرزا که در خلال این احوال معروض شده پسر شال شده فتح بحرین بود
مطلبین بمقان آنکه حبسینی که محمد تقی خان بیکریسیکی تارک در جوالگاه سخان از درگاه عالم معالی
خصت نصرت حاصل بیکر حضرت ظل الهی در باب استخلاص انتراج بحرین که چند سال بود که در تصرف
شیخ جبارده موله بود بلفظ مبارک تا کید است بلیغ فرمودند محمد تقی خان بعد از ورود و بشیر از فوجی نه
قشون فارس بعزم تنجیر بحرین بقبله مبارکه نادر به فرستاده خود نیز در شرف حرکت برآمد چون
قبل از ورود بیکریسیکی مشارالیه شیخ جبارده حازم کعبه معظمه گشته و قلعه را بنایب خود سپرده بودند تا
و عدان مجاورت متواتره طاقت قلعه داری را از خود مسلوب یافته فرار بیکریسیکی قلعه انصرف کرد
کعبه قلعه را بدرگاه مسلمی ارسال داشت و در ازای نمینسی بخلاء خاص عترت خاص یافته ولایت بحرین
ضمیمه باقی ولایات او کرد و نیز در اثنای انحال عریضه از جانب دلاور تائینی مشعر بر اخلاص نه است

نه مست و هستند عای حقوق تقصیر بیایه سرگردون میر رسیده فوج ضعیف استقال که شکست
لایم با بل تا نیمی در محال چاق حق محال ازین جا و سکنی داشت ویرانیه هم استیدای اخلاصه بنا بر یاد
سری سرطاعت ایشان فرو نیارده خود واری میگرد و گاه است که بعد از ورود موکب الیه برات بخوی که
مذکور شد مومی لیس در منزلت که همان با جمعی معکر ظفر اثر پیوسته بگومت او به و شافان سر فرار گشت
و بعد از تغییر برات که در سالی اکثر او یما قیده بنابر ضابطه ملکی با سود بکنای هر است شدند در باره او نیز همین
فرمان جبرین یافت او بنابر ابتیازه رانی که داشته طوماسب قلجان سردار و پیر محمد خان بیکلریکی تفری
با و بعد از حاصل کرده چون دانستند که بناخن کافر نعمتی سرزاده سری خاوه و تا بدینبار بی اقبال با پدار
در انکوشمان نه بماند پاره او بیک که از او را با بشتصد نفر از کسان او گرفته مجوس کردند و لدان
دلاور که در او به و شافان پس بودند بجموع استماع این خبر کوچ و بنده او را با ایل و اتباع خود برگرفته بسمت
غرجستان فرار کردند و در بیستی که موکب و الا مشغول محاصره بغداد بود دلاور را حکم و الا بدینگاه معلی و
ایل در آنکه هزار خانوار بیشتر در دست بودند بنحیثشان روانه ساختند بعد از ورود مشارایه موکب
همایون بر دماغه حتی سبقتی که در آمدن سفر برات بر کاسب خطاب داشت او را مورد بخشایش و
مسئولان از شس ساخته تشریف خاص و سبب مکمل بازین و در اقل ابا و عنایت کرده رخصت مرحمت
و دند و مشارایه متعدد شد که در ازای این موجب بعد از ورود برات کس فرستاده کوچ خود و دلاور
خود را آورده در برات سکنی و بدینچند که از خطا جین او نقش تسویلات در دوش معلوم خوانان بپوشان
بر بی سبب که بر ظاهر بیان عالم صورت که از کنه معانی بخبر نه حالت آن تیره درون را شش گشته وقوع آن
نوع سلوک را حاصل بر نقص وقت نماند او را در واثه برات ساخته سردار و بیکلریکی مقرر فرمودند که پنجاه از
مال او دایل و بمعرض تلف در آمده باشد رد کرده او را با تمامی ایل او که در برات و خجوشان میباشد مخصوص
سازند که روانه غرجستان شده مشارالیه با بموجب فرمان عمل کرده دلاور نیز همیضا بقه ایل داعیان کوچیده
روانه غرجستان شد در انجام دست از استین جرات پیر از کریان خود سری بر آورده تخت با فوجی بر سر
تمه نایب و به با شصت هفتاد نفر از ستمخطین انجا علی الخصله قبل رسانید دران و ان سردار
بنارس گشته بود حاکم برات با فوجی از غازیان بتعاقب او برخاسته و دلاور از غرجستان بسمت کومستان
مخ گریخت حاکم برات حاصل ضعیف و عقار آنظار ایضا را بمعرض قضیع در آورده مرحمت نمود

دلاور بار نمود بجان خود نموده متحارن آن سردار نیز از اتمام امور فارکس فارغ شده بود زره گر
دور و هرات و جمعی داد و تفرسر کرده روانه ساغر نموده با حاکم ساغر بمحاکمت آن ناحیه پردازند دلاور
مجدد ابر سر سفره قند و کمین فرصت نشست آند و تفرسر کرده با حاکم مزبور بی باکانه از قلعه برآمده همین
که دست ایشان از دامن قلعه گریخت دلاور هب از کمین گاه بیرون تاخته هر سه تفرسر کرد و در با جمعی از
مستحقان از شمشیر گذرانید و از آنجا بجانب غرستان رفت سردار نیز بتعاقب او پرداخته دلاور پای
نشات بسد نموده بجمعت بلوچ هزاره گریخت سردار چون تعاقب او را سودی ندید برگشته اشاعات
غرستان که همیشه بگریزی کردن عصبانی می افروختند کوشالی بلوغ داده از آنجا بجانب سینه و چکته بی بلوغ
رفته نخل غارت و هزار خانوار از سکت آنجا را کوچانیده روانه هرات ساخت بعد از این که دلاور بطریق
بلوچ و سزاره گریخت کاغذ قند مار با عانت آورده او را در محل موسوم بقراجیکل که در پشت فرسخی
زمین داور واقعست سکنا دادند چون با حسین غلبه در موافقت میزد حسین ترویج دختر او را پیشنهاد
خود ساخته دلاور نیز بطریق مبادله قبول بنماید کرد حسین از این جواب برشته جمعی را بتاخت اربعین نمود
او چون روی توقف ندید باز فرار کرده بفرجستان آمد و آنجا شاهراده رضاقلی میرزا را شفیع کسانان
ساخته عریضه بگذار آئینز بدگاه عالی فرستاد بنابر اینکه زیادت جمانکشا عازم قندمار بود کار او حواله
بوقت دیگر گشته جوانی از موقف اعلی همدار نیافت در بیان توجه فرازنده لوای شهریار
بجانب کوستان بختیاری برهنائی تأیید حضرت باری سابقا کیفیت
احوال خایفه بختیاری نگاشته کلک وقایع نگارش که بعد از تشیبات مرکز محال هم سرسنگ می آن
جماعت مقرر گردید مجده و جمعی از جسته گریخته های آنطایفه که در ذوالای جبال و مکان مخون تنوری بود
جمعیتی منعقد ساخته از ملازمان نگهبانی ایشان نیز جمعی برورایام بایشان پیوسته علی لری نام میبند
قایده راه و سیاسی و پیش آهنگ طریق کراهی ایشان گردید تخت از دربار مستی جمعی به قبیله ایشان
نامور گشته در محال بد از آن جماعت مغلوب شدند و آئینا با باخان چاوشلو با جمعی از خوانین
حکام به دفع ایشان نامز گشته با ایشان محاربه و قاتل آید علی مرادی با سعد دوی سبک طریق فرار
گردید بعد از آنکه با باخان حسب الامر مطاع نامور بدبار سپهر ارتقاء شد علی باز فرصت جسته سبک
جمعیتی ترغیب داده در سمت کوستان دست بزدی و فساد برکشاد و بعد از آن سلطان دوی سبک

بیک بیور روی و بمقتل بیک شریانشان با فوجی با اتفاق حاکم شوشتر و نایب کوه کیلویه با سر و ملا عازم
که شمال ایشان کشته در پای کوه مشهور به الم ترول چون بسرحد و صبح میرسد که علی قلعه کوه را که سرسبز
پیرین میزد و قنات خویش ساخته و در آنجا بتحصین پرداخته قشون شوشتر و کوه کیلویه در پای کوه توقف و لحاظ
می کرد و بمقتل بیک بیای علی کی آنکس فراز کوه کرده بعد از آنکه آن سنگ را که صعب بقدم سختی
می کرده بنیمه راه رسیده آن طایفه جمعی از جانب قلعه و فوجی از کوه ایشان را گرفته با دست خنک
و غلطایندن سنگ مشغول گشته و هر دو سر کرده را با جمعی از غازیان مقتول ساخته بقیه سپاه که در پای کوه بودند
سر خود گرفته روانه ولایت خود شدند چون در آن اوان موکب جهانگشا مشغول تخییر قلعه بودند بود و دفع
ایشان را برفع الوقت انداختند درینوقت که کوکب هایون از قزوین حرکت کرده وارد محال چالین و بزرگ رود
کردید علی برادی سرسبز روی برادی نامزدی که هشتاد و پنج سالگی خود که نصایبش چهار پنج هزار غول بود و کلان
پلین میسرید در محل مرسوم بلیروک که صعب است بختیار است متعلق کرده بخشن کرید پس است و اما
عازم بقیه آن سرکشگان با و به ضلالت گشته فوجی از غازیان رکاب با قشون فیلی وارد و در آن بهمد
از جانب لایانی که متصل بکوهستان فیلی است و جمعی از جزایریان کوه نور در راه سپاه شوشتر و کرمانشاهان
از طرف دشت کردگان و نبات تازه و درخت عظیم از افواج قاهره را از صدمه دوت و کرده ای انبوه
باها که کوه کیدیه از سمت کوه کیلویه و جمعی کثیر از راه صفهان بجانب نراچم بختیاری مامور و مقرر
داشتند که هر فوجی از سمت خود زوایای جبال و بیغلای کوه را بیای سعی در زور دهند و جست که بخت شمر
اگر شمر آساده میان سنگ باشند برارند و به و آغوش را با اتفاق شاهرزاده نصرالدین میرزا از منزل
چراپاس برور و دکن گشته خود به عادت و طفره ششم بیع الشانی گشته از منزل نرور عازم کوهستان
گشتند و چهار روز بجوالی کوهی که جمعی از آن طایفه سکر ساخته پای قرار استوار کرده بودند وارد گشته جمعی از اگر
و آغا غنه را بدفع ایشان مامور ساخته آن طایفه بمکانت مکان منور شده و بعد از غمی پیش آمده مغلوب و
مغهور شدند و شب در آن موضع بسکر لیروک که قلعه و قنات اصلی ایشان بود شتافته و بجای جمعیت
خود را برگرفته از آب لیروک که بدین غول جریان دارد عبور کرده پل اشکستند و چون جمعی از سکر مامور
مأمور بودند که از راه نراچم از آن طرف رودخانه آمده بصیقل پلچ و از آن مامورین اگر چه در دستیکه هر
آن طایفه از آب گذر گشته بود و بروقت ایشان رسیدند اما باز بجاده پل درخته شتافته و آن کوه را

بعضی قتل و اسیر آوردند و دیگر گوشت مسعود و او را در سرچ کشته فرمان پیران با شاره و از بساختن پیر
پیر و اخته عبور و فرزند که غار پناه را مفر موکب منصور ساختند و در اینجا عا کر فیروزی قرین را متعجب
ساخته بسته و سینه بختیجری احوال آن نظامی بقال جبال آسمان شمال تعین فرمودند و مامورین جمعی از
ایشان نزد کوه و کنار در گریه و مغانک بجاک پلاک افکند و بقدر سه هزار خانوار بقید اسار گرفتار نمودند
و از مغانک بجل موسوم بدور است و بکشته فوجی را بکوه مالی اینجا گذاشته از اینجا بگذرگاه تلات روی توبه
آوردند و از آن مکان فوجی را با قشون الوار بجبال سمت زند و میوند تا حدود لرستان مامور ساختند باز
عطف عثمان بجانب کوه سالم فرموده بیه منزل وارد محل کرد و پیشه شدند و بانتظام ضابطه مامورین آن
حدود پرورخته بنوار اسطیع با چهرایت خورشید الوار ساخته از اینجا بدو منزل وارد لشکر گشته از توبه
اقبال و حسن اتفاق اینکه علیم اوی در سمت کور کش که با لگای قبلی پیوسته است در پیغوله که بی پنهان
گشته چند تن از فقای او بطلب آب بر سر قطره زن و غرق در زشتاب بوده اند که بهای آنکوه گذار
مجمعی از فرزندان که گشته کام جتجری او بودند و چهار گشته او را با کوچ و حمال و جمعی دیگر گرفته بخدمت
افدیس آوردند پس فرمان پیران بقطع دست و پا و کندن چشم او صادر گشته دو روز در صحرا چینی
بیدست و پا دست و پا میزد تا جان بجا بضر و روح سر و طویلی از ایشان که در زوایای کوه زمین
خطا کاری میسر بستگ میزدند تا اس و بسته عای رؤسای بختیاری که در کتاب همایون مقله قلاو
جان سپاری بودند و عفو خدیو دارا احتشام و بکستور سایر طوایف خود مامور بکشی جام
گشته و بهر جهت بجای کوهستانات آسمان پیوند بختیاری میسر نشد خورشید خرام خدیو گردون
سر بر کردید و از اینجا وارد سرچشمه زنده رود و بار دوی مسعود پیوسته رایت نصرت آیات را بجانب
صفویان نهضت داده در نیم جمادی الاخری خاک صفویان را بنا بر مقدم افدیس سر نه دیده مهر
و ماه کردند و چون قبیله دیر سیر کشان بلوچستان نیز سطح نظر افروز بود پیر محمد خان بیکر بیکلی
سابق حرارت و اسلحس خان بیکر بیکلی سابق تعلیس را بر واری بلوچستان تعیین و با توغی نه و بسته
تا عمل روان ساختند و در هفتم ماه رجب از صفویان از راه ایر قوه و کرمان و سیاهان کرک کوای کلبی
ستانی بجانب قندهار فرختند و در حوالی میدان مراد سلطان استاجلو حاکم مد بندر البست
ساخته قتل مهدی خان بیکر بیکلی شیروان تعبد بدربار فلک اقتدار آوردند که بیاسای سید غفصیل

تفصیل این احوال اینکه در حبس که مرکب هایدون از کوهستان پنجاب می منصرف دور در مشرق کرد
بعد از رسیدن که محمد یحسان برای نظام بعضی امور بجانب در بند رفته بود و او سلطان هستا جلوه که در آن
او ان بجلوت آن ولایت سرافرازی داشت بنا بر سابقه تقاری که فیما بین او و محمد یحسان بوده امر بسیار
در دست و پز و فساد ساخته و مردم آن ولایت را که بسبب مجاورت کفریه هر روزانی و باد پیمانی صفت و بود
در جزیره ترکیک بشورش کرده محمد یحسان را بقتل رسانیده اند و در این احوالی در بند دامن زن
کنش غصب خدیو غیر از منته کشته سردار یک قرقلو توپچی باشی جلوی طغیان شیردان تعیین
و با فوجی رنجور چنان برآم کین روانه و حکومت در بند را نیز بنجف سلطان خراج و رعایت متفرق فرمود
که سردار یک برنگین را بدست آورده تا و بیک و گوشال کامل داده بنجف سلطان را متکین سازد و در
اصفهان چند نفر از رؤسای در بند وارد و درگاه عالی و معروض شده و الا ساختند که بعد از آنکه بیانه
عمر محمد یحسان در دست امانی در بند پرشته بود و آنان که ساقی این بزم و مجلس آبی این قصد و غرض بودند
از مستی غفلت بسیار گشته و البته بودند که عاقبت کار بر سر ایشان خوار شکست و جنب بشتند
با درخواست خدیو جهان دست بر او ایشان را بر قضا خراج بست فرار کرده با محمد خان و سیم قبطانی توکل
جست بعضی هم کریمت بارک قلعه در بند متحصن گشته جمعی از اهل در بند که درین امر سرانزد فاقست ایشان پیچیده
بودند ایشان را از ارک بنا برین قلعه عدم روانه و مراد سلطان را نیز که سرایه فتنه بود گرفته در بند و اند
فرمان هایدون خطاب با و سیم فرزند از موقف اعلی عزت و دریافت که جمعی که با او توکل جسته اند مفید است
تر و سردار یک روانه نمایند و سیم و رفیق فرمان عمل کرده و سردار یک ایشان را باقیه شرر که کوچه کرد
شهرستان فساد بودند بر سر باز سیاست انپای در آورده اجساد ایشان را طعمه کلاب ساخت
و جمعی که شایسته سیاست بودند بیکم و الا کوچانیده در قلعه جدید شیروان مرستند و طایفه صور صور را
از شیروان بجای آن طایفه آورده در قلعه در بند سکنا و بنجف سلطان را در امر حکومت متکین داده و مراد
سلطان را متعهد بدو با سپهر دار فرستاد که مشارالیه در روز و در پنج تیر سرورستان تسلیم کنند
و بعد از ورود که کیشی کستان بیستان حرم محترم و بنه و اغروق اردوی هایدون را بر سر کردی و امر کرد
بیک قرقلو که در آن اوقات بشغل نظارت بیوتات سرسره تقدی داشت با جمعی از تنگیان خطاب
طغیان غتاب در بیستان گذاشته و دوم ماه شوال بغیر و زمی و اقبال از بیستان را بست و فرار و امی

سایون فاکشته از راه ولجکت و دلازام روانه و در میحدم ماه مزبور خارج قلعه کرشک را مضرب
خیام سپهر حشام ساخته قافله آسمکان از در قلعه داری بر آید و توپچیان فرنگی ترا آتش دست
باشند و مایون توپهای کوه توان را از توپخانههای والا با طرف قلعه کشیده و عده آید و صاعقه بار ساخته
از زور سبیلان قرار بروج و حصار انداخته قلعه کیان از بیم جان بردن سبیلان و یخته قلعه را پسند
از اینجا کلبعلی خان فشار ولد بابا علی بیگ بسرداری هزار جات و زمین داور فرساید و با فوجی تنخیر قلعه
از حین دور نامور و جمعی از لشکریان را تنخیر قلعه بست تعین و با توپخانه و گسسته تمام روانه و در سبب و یکم
ماه مزبور گوکبه منصور از آب میسرند عبور نموده چون بسبب موسم رستگان صحرا با خالی از علف و بهکی
تخلالت را حین پیش از وقت بقلعه کشیده و همه را آتش ده و باغ کرده بود لهند از کرشک عازم شاه منصور
گشته که و داب اهل ابر و رفته از هزار جات غله حمل و نقل معکفر فیروزی اثر نماید شاید بن تقریب حین
نیز جلوه گرمیدان جلالت کرده و دوازده روز آسمکان مستقر گوکبه غزویشان گشته از اینجا کنار از غنای
مهاذمی هزار بابا ولی مضرب خیام و لیران عرصه ملی گردید و در آتش حین با فوجی گزین شریک جدت
بزم شیعون زمین کرده از گذرگاه آب برتری سیل بهاری سردار دومی ظفر شعار آمده و در حوالی معسکر
فیروزی ترشدرش هجوم در انداخته طلبایه داران خنجر گذار که مانند شرکان از حین بیداری در طرف
ایرو نیزه و سنگ بر کف خود بر صاف پیوسته و بیان دیده و انجم و خطر طریقه یعنی از کلبانی نظریه بسته
بودند بایشان را و یخته جمعی اینجا کلاک افکندند و بقیه غایب و خاسر بجانب قندهار فرار کردند اگر چه
شب در حوالی رودی کیهان پوی بامی و هوئی بلند اما صبحگاهان که پنجه خورشید پرده اندازی کا کرد
معلوم شد که حین بوده و بقصه شیعون آمده پس آیات نصرت آیات آسمکان در همت از آمده چون
تفرسالج دو آبها طغیان داشت سرور بلند اختر طلب مجرب شهب کردون خوام را در پنجه سعی و در
ساخته بر منافع حدس و فراست از برابر قلعه کوکران دو فرسخی قندهار گذر پید کرده آن لشکر انجم
حساب بانه و سباب سالما از آب گشته از جنب کوه لکی که بجانب قلعه بر فراز آن واقع است
غاز عبور کرده که چه توپ قلعه بقیب لشکر نصرت اثر میسرید اما خدیو ثریا جناب بعد و برق و بها
اصدی ذباب نگاشته بدون اینکه چینی در حین صفوف فوج خود بخوار و یا مسوچی در آن بحر جهات
آشوب رخا پیداشود در کمال شوکت و وقار گذشت در سمت شرقی قلعه با فراشتن درگاه غزویشان

ن ت پید زمین را بر آسمان رسانید و در بیان وقایع میلان میل مطابق سال

۱۴۹ **سنة هجری** شب پنجشنبه نوزدهم ذی القعدة محرم بعد از انقضای پنجاه و هفت شب

دور خاور مقام شرقی آفتاب عالم تاب بر تخت زمره شاه فلک قرار گرفته جنود قوای

بریمی بجا صر و انقراض چمن و احاطه قلعه گلشن پرداخت و از منته و ساعات جمن و دی را نوبت لیست

رسیده افواج بکرواح نسیم فروردین قاتح قلات غنچه قیستول شکوفه کشته عرصه جهان را از هجوم داله

دریا چین شهر صفاساخت بکلم خدیوزمین و دور مجلس خلده آیین برای جشن نوروزی در کمال ترقی و قیود

ترتیب یافته آن بزم مینو مثال از طبیبهای زرد سرخ و سفید گلزار مشحون بالاله قبا سی کشته سران و

سرگردگان شکر از جامه خانه بهمت سرشار بخلصتهای کرانایه آگشته پیکر شده و روز دیگر فتعلی

خان افشار را که بکمر خنجر باشی گری شکر فیروزی اثر سرافرازی دشت با فوجی از چاکسواران جنگجو

بناخت قلات امور ساخته شب بیوم بیری از قلعه فرار و خبر آورد که حسین از رفتن غازیان بجانب

قلات خبردار گشته هنگام شب بیدار با چهار هزار نفر از جوانان نامی افغان به تعاقب ایشان روان

کرده خدیو بیجان فی القدر پای فلک فرسار با جلقه چشم را با تپش ساخته سوار و با جمعی از دلیران

کینه خوره عازم ایغار گشته از شهر صفاجورد و از اتفاقات اسور سیکه فتعلی خان تاخت کامل کرده بی

پاسبان و فرار و نگهبان و چند اول و دوازده کوهی بار نزول گشته بیدار نیز متعاقب و از چون غازیان

را از اندیشه حرم عاری و خواب غفلت برایشان طاری دیده و بود بقصد اینکه علی القبله برایشان تازد

و نظم جمعیت ایشان از هم اندازد و بکین کین بچود سازی پرداخت ستارگان آن طلیعه را بیت خطر آیت

اشکار گشته افافنه تنگ فرار کردند و دلیران متعاقب ایشان مراکب خاک نورد و آتشین بسم را با در قیام

و بسیاری از آنکرده را عرض تیغ آیدار ساخته جسمی از افافنه بدانته کوه مشرق و بقیه با سیدل خود را بقلات

رسانیده متحصن خیمه بسیار نمودند خدیو نامدار و مظفر و کاسکار و عطف عثمان بمقراقته آکرده بپیر مرزور را که

خبر آورده بود موسوم بر رسول و امن آمال او را البریز نقد و حصول فرمودند و در ششم ذی الحجه محرم زیمرگان

مرزور تحریک لوامی منصور کرده در مکان موسوم بر سرخ شیر که بالفعل بنادر آباد شهر دار و دشت در وین غر

و دشن را بیاوج آسمان افروختند و در آن مکان تربت نشان بمجاری رای تدرین و موند سی طبع سعادت

قرین قنعه وسیع مشتمل بر عمارات رفیع و بازار و چار سو آب انبار و حمامات و رباهات و مساجد

و قهوه و زعفران و فلفل و آب قورنوک را که در لطافت آبروی کوش و تقسیم کرده بآن جاری ساختند و
 بنایان چو یک دست که از اطراف ممالک محرومه در معسکر ظهور جمع آمده بودند دستهای مازوی به تمام
 بازید و غارت کردند و اندک روزی قلعه سرزبور در کمال متانت و استحکام صورت تمام و بنسبه
 و حرارت آن در وضع پیشین بهمت انجام یافته شهر مشهور قلعه شمال که سواران آن قلعه بر غره بیضی شهر
 شمال میزد بر صده ظهور آمده مائده ماه نو بجوی طاق و انگشت نمای آفاق گشت و بنایان باد موسوم گردید
 و در شب بیچده هم ماه سرزبور شهر سلطان غلجه که در عهد سلاطین سلف حکومت غلجه به پدران او محض
 داشت از قلعه فرار و چیره سامی در بار شهرت دار گشته منظور نظر عنایت شد و متعاقب آن مروض شده و الا
 گشت که فوجی از غلجه بعزم پیرو بکنار غلجه بر آمده اند جمعی از دلیران بدفع ایشان نامزد گشته طومار چنان
 بسیاری از ایشان بزلال سبب آید از آب مالیده چون چند روزه میدانی بایشان داده شده بود که
 شاید قدم جرات از قلعه بیرون گذارند بعد از وقوع این شکست دیگر سران گریان حمل را میاورده و سپرد
 متانت حصار بخود و اداری پر و خفته پس حمت و الا بحاصره قلعه قندار مقصود گشته در اطراف انقلعه بهر
 مانند فاصله ربع فرسخ قلعات محکم که دایره محیط آید ناشن ممت فرسخ میشد ترتیب داده بر قلعه فوجی
 مامور و در هر صد قدم برجی است و از احوال گذارده و در برجی چندی بحراست نامزد گشت ثانی طایف
 چون پیادگان افغان در ظلمت شب بعنوان دزدی از میان بر جا میگذشتند بین هر دو برج
 دیگر بنا گشته راه را با کتله بر قلعه کیان میداد ساخته و بر یک از ایشان که تحصیل غلجه داده مانند دانش
 سر بر می آورده مستحقان بروج ایشان را بدست شمشیر چون خرده از پا در می آورند و در سیزدهم ماه
 محرم ۱۰۵۰ غلجه از جانب سرگردگان که مامور قسطنطنیه بخت بودند رسید که توپ خمپاره و قلعه بسته
 فاعنه انجا ز در سینه ان در آمده قلعه را سپرده اند از موقف اعلی حاکم برای ضبط قلعه تعیین گشته لشکر
 خبر روزی اثر فاخنه قلعه را بر گرفته وارد دربار سپهر افتاد شوند چون درستی که متعاقب بعد از آن
 شهر صرف عبور کوکبه منصور واقع میشد توپخانه همراه بود و کار آن نیز داخه بعد از مراجعت فوجی توپخانه
 دستعد و شمشیر صف معین گشته در چهارم ماه مذکور مروض و افغان عقبه علیا شد که مامورین کمان
 نیز توپهای کوه توپ خمپاره های آتش افشان را برق خرمن جان قلعه کیان ساخته در عرض کمر و
 قلعه را مستخر و فاعنه انجا را امیر و فرمان بر ساخته اند جمعی از دلیران بصیانت قلعه مذکوره بقیه لشکر باقی

در این شهر
 در این شهر
 در این شهر

و تصرف امور شدند و در آخر ماه فروردین محرم و بنه و غزو ق که در ماه شوال از موکب نصرت استوار شدند
مانده چندی در بستان و از آنجا آمده و فراد توقف میباشند بکمال و الا و او را دوی علی شد چون میدان
قبض برین قندار آمده از حد نه و لیران ظفر شعار قرار و بطلات تختن بسیار کرده بود و محمد و له حسین
و جمعی از دوی قنات در قنات سیوند قوچی از بهادران عرصه و غار ابرگر کردی امام دیری یک فرقلو
تا غرض میباشند به تخیل قلعه نرورد و امور ساخته امام و دوی یک بعد از چند روز پوشش برده بر جی که در دست
شرقی قلعه بود تصرف و خانه در آنکس حصه بدت دو ماه بخود داری پرداخته چون دیدند که سید اب
مرور در آن کوه البرز شکوه قرار و لیران را از جا دخی آورد و از باب بستان در آمده قلعه را تسلیم نمودند امام
و دیری یک با شاره اندکس جمعی از تشکیلات را بمحافظت قلعه تعیین کرده محمد و له حسین با سید
و دوی قنات که در قلعه میبودند بار دوی علی فرستاد چون میدان بنجی که در تلمه صادرات حوال
اصفهان و سرت ذکر یافت مرد فدا و پیشه بنکار طلب بود با شاره والا دیدن کج بین آورد از حد نه و لیران
بسیاست حال له حسین از روی اغراض برخواستند در بیان احوال بلوچستان و حال
کار سرداران و سرگردگان سبب ذکر یافت که از اصفهان میر محمد خان و اسد خان را
سرداری بلوچستان تعیین و با آو خانه هستند و موفور بقیه شرار خالان امور ساخته بعد از آنکه است
قندار مقرر دوی غرضت دار کردید محمد علی یک سار بر لبو آب اشک آفاسی باشی در در نیم می
با جمعی بقیه طایفه شیرخان بلوچ و بلوچیه شورا یک که در مقام شورا انجمنی بودند تعیین نموده امور برین
بد و فرسخی شورا یک رسیده طایفه بلوچ از و و لشکر مطلع و جمعیت کرده با عا کر فیروزی از ترخان
و آو بزرگ مقصد نفرایشان عرضه شمشیر کشته هنر و شتر بسیار محیط ضبط و کسب در آمد و جدا از این
طایفه عازم بقیه طایفه شیرخان که مابین جاکو لشکی سکنی دارند کشته ایثار و طرف صبح بر سرشان
ریخته قوچی ازیشان را با شیرخان سر کرده انجماعت از تیغ گذرانیده و تمامی ساکن و اکن شتاب
مبعوض بنب و سر در آورد و محکم والا بغیر تقاضا پیوست که محمد علی یک با نامو برین رفته در جاتی و حار
سرداران بلوچ ملحق و بعد از انجام کار عازم شورا یک و تخیل قلعه جات آن فو احمی پر و زند در سیوم
ماه محرم شد امیر محبت خان و امیر سید یاز و ولدان عبداللہ خان که حقیقت اخلاص و زیر دانی
و سبب باین دولت اید پیوند سابقا کاشته کلک اجمال شد که وارد و بار سپهر و سجده

و حسب دستور و نوازشات دیگر قرین اقتضای آنست مجدداً امیر محبت خان در تبت ایالت بوجستان سرقراری
و حکومت نمود بک بحراب سلطان باقی که بعد مت و خدمت انصاف داشت خایت کشته با جمعی از غازیان
و مورد کردید که محلی فطرت قلعه و ضبط غلات فوشنج پردازد و دوسه هزار نفر از فرقه کاگری و تریبی جمعیت کرد
آمده قلعه فوشنج را محصور و ازین طرف نیز فوجی بهیادست بحراب سلطان و دفعه شرا را مورد کشته جماعت شهر
را فریبیدند که هر چه سروانان معسر کار می که در ایام سرداری شدند این بود که قلعه جایتی که بتانت حصار
استهوار داشت یورش برده بجزه تصرف در آورده اند اما چون پیر محمد خان که سردار بزرگ بود مرد کم عقل
زیاده سرو با سازی و تمیزه رانی مختار بود و بعضی حاج از اسلحس خان جدا گشته در سرخاران زرقه غازیان
بدشت و کوه برده بها یک خطیر انداخت جمعی از لشکریان را از لشکی و بی آذوقه کی تلف و دوا بک سب
ایشان را بر طرف ساخته اند و متحملی خان چرخ می باشی و محمد علی بیک فرطوایشک آقاسی باشی بکمال لایاچا
رفته پیر محمد خان را گردن زده سردار با تئو نهایی عزبوره بدر باز معکی آوردند در ذکر تسخیر ولایت
بلخ و وصول عمر بدخواهان از غره بسنخ اما بقاصورت تقریر پذیرفت که شاهزاده کامکار
رض قلی میرزا از موقف اعلی امور پتیه علیردان حاکم اند خود که در دادن کوچ غریز قلی بیک داد خواه و
باقی افشاریه آنها زیابست سنج و آمده بود که دید بعد از آنکه ساحت قندار متفر الویه نصرت شعار شده
شاهزاده نیز در خراسان تدارک تو بماند و استعداد و سر بهجام خدشاد کرده از راه بادغیس متوجه اند خود
چون ولایت اند خود که معظم ممالک بلخ بود بیکسای ایل افشار ختصاص داشت بود و در کوه مسعود شاهزاده
به سه منزلی افشاریه انجا علیردان حاکم خود را دست آورده از ساخته باستقبال مرکب شاهزاده
به خسته کلید قلعه اسپرند و سکنه شارخان نیز چون طایفه جلایر بودند در عالم بی از باب حاجت در آمده
رسم انقیاد بجای آوردند شاهزاده بعد از انتظام امور آن دو ولایت علیردان را با چند نفر از روسای خطایض
روانده در بار فلک مدار ساخته و خود متوجه آنجه شده ابالی انجا نیز شرط خدمت بتقدیم رسانیدند در غره
ربیع الاول بنه و آغروق با فوجی از تفنگچیان حدشش فرسخی بلخ گذاشته در سه فرسخی ترول و صبح در
سیوم که خسرو خوری علم بر طایم چهارم زده با کوه و احتشام و استعداد تمام رایت توجیه بجانب بلخ از
طایفه سید بو حسن دلی بلخ نیز در یک فرسخی شهر و میان باغات ظاهر گشته چون جمعیت مشاییه موفور
و نهر دی عمیق در سر راه مانع عبور شاهزاده کامکار افواج منصوره را دست و منه پیاده کرده در میان

در میان آن خرمای شکسته و باغات شکرالمیشیز و اویر محمول ساخت محالین روی بر تاقیه سال
بروج و حصار بر آمده بمیدان قصر پرداخت و لیران سپر جلالت بر رو کشیده بتعاقب ایشان قدم بر فراز حصار
گذاشته دست و تیغ خصم افکنی بازیده بسیاری از اوزبک که را از شهر بند مستی دور و در دانه را تصرف
کردند بوجن و روسای بلخید یارک تحصن جسته بخود داری پرداخت ازین طرف نیز فرمان پدیران بجنگ
شاهزاده لوجهای قلعه کوب و خیمار یار یارک بسته سه شبانه روز رخنه افکن چنان حصار و آتش فروز
خرمن ثبات و قرار شکنه میبودند تا اینکه قلعه کیان را با کلکیه سلب صبر و توان گشته بآب اینمان گشوده
والی و تمامی سادات و قضاات و اکابر و مالی از روی محبت از چیده سالی و در شاهزاده و الا تبار گشته
قرین عفو و بخشایش و بجای سران و سدر گردان اوزبک که بطوایف بلخ و قوابع نیز فوج فوج بموگب عالی پیوسته
شمول نوازش کردیدند و جمعی از خزانین که بعد از شکست والی بچااول و تاخت ستقا قها نامور گشته
بودند اکثر محال را نهب و هر ساخته حصار شادمان و قلعه مار و مور را بچینه و تسخیر آورده وند والی قندهار نیز
که در بیت و پنجره سفلی بلخ واقعتا حدود و برخشان از انتشار آذوقه غلبه و غیر سپاه ظفر و شکاه و صدد
انقیاد آورده آنرا لایت ضمیمه محالک محرومه گردید و روز هفتم ربیع الثانی کن سال هجسته کمال چهار ازجا
شاهزاده کامکار و وار و غیره بلخ را محروم و خاکشان سده جلال ساخت اگر شاهزاده خزان و خلایع
و سبائی که چنان سرکار عظیم القدر و الهی و سزا باشد همراه داشت لیکن درازی این فتح نمایان دو
و چهل هزار ناری که با اصطلاح متعارف و دوازده هزار تومان باشد با سیصد دست خلعت و چند سوس
اسب مکتل ازین و براق طلا نزد شاهزاده عالی لوا می ارسال داشتند که فراخور خدمت بهر یک ز سران و
سرگردان سپاه عطا نماید اما در باب عبور از آب آمویه امری از کمن فرمان صادر شده مقرر گردید که
و ضایع بلخ را انتظام و آذوقه وافر سرانجام کرده و تدارکات طبیعه بعمل آورده چگونگی را عرض نماید شاهزاده
باستقرار جواب پذیرد و بلخ را فی بجهل انتظامی داده از آب آمویه گذشته از راه قرشی عازم بخار گشت
از آن طرف نیز ابوخیض خان پادشاه بخارا از ایل یارکس خان والی خوارزم استمداد و چهل و پنجاه نفر از
اوزبک و ایلات ترکستان را در سلسله جمعیت انقواء داده در محال استمداد و در قرشی گردید هر چند که
تقد و جمعیت لشکر نصرت از زیاد از دوازده هزار نبود لیکن بغیر ای السبیل بخیر عن الاسد
شاهزاده خدمت خصم را در برابر القوج نصرت استمال امتد فوج غراب در جنب شهباز نیز جنگان انست

و متوجه آنجا که پیشتر بر داخته پادشاه بخارا مغلوب و جمعی کثیر از لشکر او مقتول گشته در قلعه قرشی متحصن
شد و لشکر خواریزم نیز بدون تلاش و زحمی به سمت غریمیت غریمیت نمودند پیش شاهزاده بعزم تنخیر شاد و ک که
در نزدیکی قرشی واقع و در سر راه سپاه حضرت پناه بود و رایت نهضت افراخته چهار جانب طرح یورش
انداخته بخوار و غلبه بر قلعه مستولی شده و مالی بخارا عرضه شمشیر و آتش زمین را بجزیله تنخیر در آور و لیکن بپادشاه
چون و شلو که از روسای لشکر بود در آشنای یورش ضرب کلوله و دایه جستی نمود و از اتفاقات در میان دان
که از کار قرشی فراغت روی داده بود شخصی از اشیای قیمتی نه جوی او ز یک از جوی روان جان دست
مستخرج شده خود را غنچه بداد خواه رسانیده او را بزخم کار و از پای در آورده حاضران نیز فی الفور با او در
او را در میان پاره پاره و پرتیغ خود توار از دایه جستی آورده کردند چون آنخبر بعرض مولای داد خواه یعنی خدیو
گوا کرد رسید فرمان بهایون خطاب بشاه امر سپاه چاه بخارا و بزرگان ترکستان غرضه دریافت
مشعر بر اینکه چون آنسلطنت آب سلسله چنگیز خان و دو خاندان ترکهاست مقرر شد که
شاهزاده بخارا بخارا نبرد از آنجا که در عالم ایل تگن او برادر ملک سلطنت موردی منظور نظر اقدس
پیشا شد چند نفر از روسای آند بار را برای بنای کار که دستور امور آن مملکت روانه در بار سپهر افتاد
نمایند و نیز حکم بهایون بشاهزاده مرقوم شد که مشور غاطفت را برای شاه والا جاه ارسال داشته و خود
معاودت ببلخ نموده با نظام و اتساق امور آن مملکت پردازد و هرگاه توران راه فرمان با قدم اقبال
پیموده فصوله و الا بتایید الهی از دست جنود قضا کو شمال خواهند یافت پس شاهزاده حکم بهایون را
بنی بر برای شاه والا جاه ارسال ترک محاصره قرشی کرده از دود آمویه عبور و ساخت بلخ منفر کو کبر
منصور ساخت اما حقیقت حال زمیند او را اینکه قبل ازین مرقوم کلک و قایع نگارش که در چین و ر
کو که مسعود سرداری زمین داور و هزار جات بکلیلی خان کوسه احمد لوحایت کشته با تو بخانه و
استعداد تمام او را روانه ساختند و مشار الیه مدت نه ماه بمحاصره آنقلعه پرداخت و کاری نداشت
در آخر کار یک دفعه بنای یورش گذاشته بعضی از افغانه قحاق اندیش را که در محسکرا بودند نزد خویش طلب
داشتند بایشان مژمند و مسعود نموده بودند که رفته افغانه را که مستحفظ بروج بودند یا خود بهدستان سارند
که در چین یورش برج و دروازه و تصرف دهند آنجا حاکم باین بهانه رفته و قلعه کیان را خبر داد و
اسکی را در وقت معهود و ماده کار ساخته بعد از آنکه غازیان در شب معین بعزم قلمه گیری و امن جلالت

و من جد و دست بر میان زده و سپهر بیابانی بر رو کشیده با اقدام تهور یک جانب طلعه و دیدند و هر یک خود را
به فتنه چندین کلوتی جانسوز دیده تدبیر مخالف تقدیر یافتند و جمعی از قشون و هر یک کفریه غره از کفر
بیمنا کام بقتل رسیده و لهند اسرار را در انزای این نقص و قصور عزم معزول و بدرگاه معالی طلب فرموده و
تا میسی که در جهش حکم چوب چینی داشت بر او جاری ساختند و دیوان علی بیگ افشار علمدار با تنی را
با تفاتی در یک سلطان قریبی با تنی آن خدمت نامزد و با اسباب نقب و کند کوب و آرات یورش
روار کرده و ماسوین از روی جبهه و جهد بکندن نقب بردن سینه پر خشم در دستش آتش افکند
آل ناصحان افتاد که از جانب چین بکومت زبند او منصوب بودند ای امان بگوشتش غریبان رسانید
ولد خود در بزم شمیمان پیایه سر فلک فیان فرستاد و قلعه تسلیم سرگردگان نموده و بموجب
حکم همایون با قاضی که مستحق انحصار بودند با اتفاق یار یک سلطان بدرگاه معالی شافت و از
جان و دهن بخش یافت و چون قاضی افتد با چند سال بود که در جمع ذیره و تینه سبب طلعه و آت
میگوشیدند بکشت آذوقه و عدت خود در ستانت مکان مستقر گشته پشت بدیوار طمیان داده
در پناه حصه رقله داری شخص شیشه با مدت ده ماه استاد یافت در نهم شوال غریبت یورش در راه
فدس تصمیم گرفته و لاجمعی از سران و معارف جلالت متخیر بر جهای خارج قلعه که در حیطه تصرف
ماورائیک یک راجوز ضابط و تصرف در آورده و از انجمن برج عظیمی که در فراز تپه رفیع واقع و فوجی
از قاضی با چند کوب تحفظ آن برج بودند از آتیر بتائید الهی سحر کرده تمامی مستحقان زندان دست
آورده و با از ان متخیر برج سنگین پر افکند و آن برج در جانب شمالی قلعه در سمت چپ زبند و قلعه
که بسیار بعدی اقصیت که بقعه قند با اشراف دارد دلیران حکم همایون دامن جد و دست بر میان
زده پامی مردی غریب است آن برج را با چهار ده برج دیگر که از برج فلک افزون و در فراز نگه سپهر
نمون صحنه زن صرخه بیکان بود و سبب فقر از قاضی قادر اند از بجا افتاد آنها اقدام دست یورش
روده تصرف و بکند اقتدار بر شرکات متخیر آن قرار گرفتند و قاضی بروج تمامی معروض قلعه و سر در
حمپ دای نصابان در بان و تو بهای کوه توان را که کلوتی هر یک بوزن هفتست من بود و چون
صعب که پیاده را عبور از آن را بسوالت ممکن نبود بجز تقیل بالا کشیده بر قلعه کبان و سرج و ده که جا
عربی قلعه قند با سبب باشد بقصد و الحاح محض حال اندیش ازین امر غریب در دادی جبرانی و تنگنای

سرگرد نیست و هر کس آنرا هتک خصای پرچ و خیمه و پرده و آسمان توأم را بری لعین دیده
باشد یقین خود بدو است که بالا بردن توپهای کوه مانند از چنان مکانی که غنای فلک سیر و هم ز نظر
وقت قلعه حسن بر میزند منوط بقا و اسیر پادشاهی و چنین حکمی بسته ثانی حکم الهی خود بود بقصد از پرچ
سنگین قرب و خیمه باره را بر حال قلعه کیان بمطهر فرمای و قعودها الناس و النجان ساخته بیکر
میوزانی پرچ دود را از صورت جسمی انداختند و بعد از آنکه خیابان قرار پرچ تزلزل پذیرفت چون جماعت
بختیاری که با سخفا و آشوب اقدام داشتند مکرر داد و طلب و ستد می آید و بدش بودند از آن بفرموده و گراوه
چشمه که در اوقات بدالی از هر کدام بصدقه نور در شب بخشنه میت و دویم ذی القعدة با بره با بون و بیای
کار کشته هنگام صبح فجر بجانب آن پرچ پوشش بودند چون ناخن پیش از وقت مطلع کشته میای دماغ بود
قریب دو بیت نفر روزه و طایان مقتول مجروح کشته عروج بر شرفات قصر مقصود و غیر مکرر دید پس دوباره
بجزم پوشش معتم کشته و ذکر وقایع بونت نیل مطابق سال سعادت شمال شده
هنگامیکه شهرستانیان سیاه و سفید لیلی و آبام شوردی نعد الحرام را ماه طالع الزفره سلج پیوست
نور و کامران در رسید یعنی در شب جمعه سلج ماه مزبور بعد از انقضای شش ساعت و کسری و در زمین
افسر و پرچم شیعین غم دار القرا و جهان کرده بر پرچ حمل آمد و افواج بیکر و صبا و شمال صبحی
دل و در جری لقب سنوبر و ایت افزای بسا در جبهه دست چهار میای پوشش کشته بجانب دار ملک
کاشن روی آوردند و نیل و فراصوات و ستر قدم بر فراز کنگره شاخ بلند گذاشت و زینق بر سر چاه و پرچ
چمن بیرق بنفش بر پرچم برافروخت افغان غراب و کلاغ بنفشه قمری و عنده لب تبدیلان و طوطیان و شکر
که ز شور بگری دی تلخ هتاق بودند در قند بار شیرین بیانی شکر افشان شدند و افواج رخ و رخس که در غرض
چهره بیکر گرفته بودند بیاد وطن مانند فاخته که کوزمان کشته و در مجموع که چهره بیستان قناب منة نصرت
مستخر و از انجاده جهان را بنور وجود خود مستور ساخته جنود میندی انجم و کواکب از دایات بروج راه نوری
گردیدند و ممالک محروسه بهار نور و قلع و قمع بر روی جهانیان کشاده گشت و از دیوان قضای صورت بهار
و بلا و سبیل و حصار غیر و نه بیره و قلعه چاره کاشن بیا گیر نفس نیانی مستقر گردید و فراتشان با فروشان
یا فرشتن بهرگاه سلطانی و نصب اورنگت جهانبانی پایه زمین را بر آسمان افروختند و مجلس آریا و محفل
ارم نگار در حال فردزیت تنظیم و ترتیب بزم نوروزی پر خشنود و نوسانی تکرار و کبری عسکر و امرای

و امری نادر و عظمای کامکار از جیاهای همت سرشار مانند زرین کلامان انجم و خرد نو و انی بسا
نوبت است به نگارندای ظلال با فایده ز تارای پرو و خوش آن بسته در حواشی آن محفل بنوش افرا
رتبه و شان شستند و ایستادگان طبیبهای اشرافی چون طبایق چرخ شستین ستاد آن بزم همت قرین
و بعد از غنچه کشائی مانع و کلزار نوبت قلعه کشائی اقبال به درار گشته در همان روز غیر از نوبت به باب
پوشش پر و خند و چون طایفه بخیری در اول بله و اول طلب گشت کاری ساخته بودند باز ایشان امر
و مورد و سه چهارم نیز از آن لیران خود کار و کسر بازان مرصه گیر و دار انتخاب کرده در شب دوم ذی الحجه
همراه برده در طرف قلعه در پیگوهای سنگت و زوایای کوه و خرابای حصا در گین که استند و خود نیز آن
شب در جانب برج چهل زیند در پناه کوه در جانی که از نظر قلعه گیان سنور بود با تظار و دید غیرت روز
نوروز در شک شب وصل و در شان دل افروز بود و توقف فرمودند روز بعد که دوم ماه مزبور باشد و اول
ظهر که عده می عصر دلت نیز دال را دم پسین بودند تا ظهر را و او استعانت از ایزدیهت کرده تخت رجا
برج دوه سوره را نداشتند و پیش بر شش افکنده چون بیست و نهمت بطایفه بخیری تعلق داشت انکار و نداشت
ای می کرده قدم بر فرسنگ مقصود گذاشته برج را تصرف کردند و از آنجا بجانب برج مشهور به چهار برج
هجوم آورده گشته تا مستحقان آنجا خود میرفتند و برقیب باز آورده امکان افراتند افغانه ته مرتبه بهشت
مجموعی به جانب چهار برج متوجه گشته اند و فیروکی بتقدیر رسانیدند تا چون فوج فوج از جزیر چنان
نفسکی ناکش دم و سپردار آن خبر گشته در برج توام پرسم که یک پلیران قلعه گیر میسر شدند هر دفعه آن
طایفه ز جیره و دستی جنود تا بر سر کوب بلیغی یافته و ویافته بهادران نصرت قرین نیز که در گین بودند
از اطراف قلعه زور آورده به پایمردی تلاش از زوایای که نزدیک بود به حصا قلعه صعود و عروج
ضبط در دانه و در برج کرده قلعه را محیطه لشکر آورده حسین چون او چاره را بسته و دست تدبیر شکسته
دید باقیسی را فاغذ فرصت جسته بعضی از زمان خود را بر گرفته بقیول که در جانب جنوبی قلعه بر فراز کوه واقع
بود و گریخت و عقبه آن طایفه ذکر را و اما تا عرض شمشیر و سپر کند تقدیر گشته پس با شاره و از تو بهانی که در
بال می کوه در برج و حصا قلعه بود بقیول است از آن آوازهای عدو بخروش اندام اساس دست قصور
نصرت شکست او را با و اخبار و از خواب کران غفلت خوابی خوابی بیدار کردند روز دیگر که شمس جهان بیدار
از شبستان لیل از زیر پرده احتجاب درآمد ز غیب نام خواب بر بزرگ خود را که عاقله او بود با چند نفر

[illegible]

آن دولت بپایند بر بار محلی اسبقا سمت تحریر پذیرفت که بعد از وفات شوروی
کبری صحرای صفای خان زنکند با اتفاق میرزا ابوالقاسم صدر و علی اکبر بابانی از دربار
قدح بهر سی علی پاشا سفارت روانه دولت علیه عثمانیه شده بودند از طرف قرین اشرف پادشاه سکنند
استکاء و در لوازم اعزاز و احترام نسبت بایشان مرعی و سبب و ان صحت طغی پاشای و و موصل که نه
وزیر می معتبره دولت بود و اتفاق عیب الله اقتدی صدر ان اطولی و خلیل فتدی قاضی درنده با یچی که بی تعیین
و محبت سعری بنه دولت از راه بغداد وارد اصفهان گشته از سمت کرمان امور بدبار فلک در شده اند
نوزدهم محرم شد که پنجاه روز از زلزله گذشته بود سفرای و تعیین دارند و آباد و بعد از دو روز بار
باقی پیشگاه حضور اندکس گشته بجهان کوه توان تازی نژاد منگل ساخت منگل و بدایمی نفیسه که پادشاه
و راجه در دم به نسبت جلوس بیاورن صاحب پاشا فرستاده بودند از نظر فرزند گشته و تبذیر بیگانه
لسانی و سفارت زیانی گشته با عطای کورک سمور و سبب بازین بلاق طلا سرافرازی حاصل نموده زیاده
بر معمول سلف مشمول عاطفت و احسان شدند چون در نامه پادشاه و آلاجه روم در باب سرزمین حضرت
اهم جعفر اذ خان صریح کرده در خصوص ختم خاص کنی از ارکان مسجد الحرام آمده این مذہب منسک که بعد
گشته اعلام نموده بودند که هر کنی از ارکان از بعد از سوابق از منہ یکی از انکه مذموب از بعد مخصوص است
تغییر نمودی به فاسد میکرد و در وقت امیر حاج ایران از راه شام منضم و وقوع فتنه است و خواهش
کرده بودند که عذر داده اولی شلفی قبول گشته مقرر کرده که امیر حاج ایران از راه بخف شرف بر سال
حجاج و کعبه مقصود سانه حضرت خل اللهی رفتن امیر حاج ایران از راه بخف شرف پذیرفتند شرفی
که محافظین بعد از راه آباد و امین حاج را هر سال حاضر و آماده سازند و همچنین با فتنه بان عظام
مورد اغراض و اگر ساخته بواسطت بندگان درگاه این امور را ایشان گفت که و بوجه شرعی انعام
و نایل برین کرده از نقد جنس و فواخر سبب اضافی بر آنچه بر موالف زمان با یجیان روم عیب بنه
ایشان مرحمت و چون مخدنه تخمین مذہب تعیین رکن که از دولت عثمانیه بجا فر شرعی و می نیر ملکیت
و موکول شده بود رکن اعظم بنیان مصالح بود و نه برای مذکره آغا علیرزای خان سیکری یکی بجهت
تعیین و رفیق مصطفی پادشاه و افندیان ساخته در غرض ماه رخصت نهضت از اتالی و روانه در در شت
در عثمانی فرمودند در ذکر بواعث توجه موکب منصور بجانب هندوستان

و فتح و تسخیر غزنین و کابل | قبل ازین بنهی که بخارش یافت علیمردان خان شامور و نه
به دستش بجست پادشاه و الا جاه اعلام فرموده بودند که چون قبیله افغانه قندهار مطیع نظر
باشند صوبه کابل و آن نواحی مقرر کرده که سواره فرار اشعار نمایند پادشاه نیز در جواب نوشته بود
که در بجهت صوبه داران تاکید و خزانة و قوچ ارسال گردید که در سرباز منع مفیدین قندهار نمایند
بعد از رحلت علیمردان خان برای تجدید یادآوری محمد طلیحان قوچرا قاسمی ملداصلان خاں را که عمده
برای ایران بود سفارت مسور و پادشاه و الا جاه همان جواب سابق اعاده و مذکور ساخته بودند
و در وین کار رفت تا که افغانه آنند با رسمیت کابل آغاز فرار کرده بودند فوجی از غازیان برای تسدیده
و تنبیه آنست یغیچان بکلات و غزنین تا سر گذشتند اما تاکیدات بعمل آمد که نظر بدوستی قدیم که فیما بین
هند و ایران تحقق دارد از حد ملک تجاوز نکرده سامان جمعیت را از دست انداز جد و فتن محفوظ
و مراعات خاص نماید و اما آلی اند دولت سپیوند را سرعی ملحوظ دارند سرکردگان شکر منصور مترجم خان که
چهار فرسخی قلات را نگه میداشتی که بمستان آن تاجیه ساخته و از اینجا باولنگ مراغه چاول انداخته قرب
هزار نفر از افغانه غلجه را که در آن نواحی بودند معروض تیغ بلاک ساخته و مال هیرسید را از ایشان
بدست آورده تنه رسمیت غزنین و کابل فرار مینماید و در خیال اینجا معلوم میگردد که از دولت طلبه
که در کانیه کسی بر سر و مانع عبور و مرور آن قوچ تصور نیست چون غازیان با براینکه وزن
نبودند که زمقام تفرقه قدم فرار نگذارند در اینجا مکت و چکوکی را بر عرض خاکان عقیده و الارسانیدند
بعد از وصول تنخیر محمد خان ترخان ابرسم سفارت برای استفسار علت خلف وعده تعیین و در
یازدهم محرم سال قبل رسم چپاری از راه سند روانه دیار هند فرمودند و ضمت اشارتی در باب
ولایت کامل و غزنین بکار رفت اما امر متوجه بصدور پیوست که زیاده از چهل روز در صورت مکت
نگردد و در جواب و خبر بخان بگرو برو خدیو هفت کشور رسانند محمد خان وارد سند و ابرغ نامه بکابل
آورده پادشاه و الا جاه از جواب تجاوی و از مرخص ساختن ایچی تقاضا نموده او را رخصت بصراف داد
چون کابل کامل از رفتن محمد خان منقضی شد در اوایل محرم ۱۱۸۵ بعد از فتح قندهار فرمان مکتوب خطا
محمد خان غزنده یافت که بوصول حکم اشرف مرخص است برگشته هر نحو جوابی که از دولت علیه کوبان
صادر شده باشد بمرضی سازد و حکم بجا یون | اصحاب به تفرج و در چپاری از راه سند روانه شد

ساخته پس غزنیست حرکت به سمت کوهستانات غزنی و کابل در خاطر اندکس تصمیم یافته در غره ماه صفر که
پنجین روم برخص و روانه آنروز دهم فرمودند برچم الویه ظفر طراز بجانب غزنی مسند از یافته
از جسد محمّد که حد ملک ایران و مرز است عبور و متزل قرار باغ شش فرسخی غزنی را مقصد کوکبه
منصور ساخته آنجا شاهزاده نصرت لوانصر الله میرزا را بنیبه افغانه غور بنده و بامیان با سور فرمودند
با فرخان نامی که حاکم غزنی بود از طغنه آمد آمد موکب به ایون مغلوب و حشت کشته فرود و قضات
و علمای دوسای غزنی بیلدی قاطعاً سالار عجز و نیاز با پیشکشهای لایق دومی سپید واری بدیدار
عاجز و آرد ده مشمول عنایات خدیو گردن فراز شدند کوکبه والا از متزل قرار باغ رایت توجّه
بجانب غزنی فرقه درمیت و دویم ماه ما بهیچ اعلام جهان کشار آقا بآقاب قعباس نور ازین میگرد
ضیابخش ساحت ملک غزنی ساختند و در حین حرکت موکب نصرت شعار از تندیار فوجی از افغان طغفر
قرین بنیبه هزاره رای کندی و رای رنگی و باقی هزار جات که در تقدیم خدمات دیوانی سالک طریق تا فرما
شده بودند با مور کشته غازیان تمامی مسکن و اوطان ایشان را با مال نیم ستور و بسیاری از رجال
مقتول و سندن را با سور ساخته نیز آتشی بعضی را از ساینده حکم محکم بجز صد و در پیوست که سرار مطلق
لحن ساخته فوجی از انجاعت برای لازمت بر کاب نصرت آتشی حاضر نمایند و همچنین افغانه و
هر جات کوهستان غزنی هر یک که بگریزی کردن فراخته میروی بازوی شوکت قاهره از پای در آمد
و هر یک که با بجاده نقیب آتشی فرستاده بودند نواز و آواز ای توجّه بجانب دار
الملک کابل فراختند غره و امالی کابل در دو متزل طریق استقبال میبوده و اگر تقبیس عتبه سعادت
پرور و بشرفات قاهره پیرایه شرف در بر کرده و خدمت انصراف یافتند بعد از مراجعت ایشان جمعی از
افغانه و سپه میان کابل از بجاده نقیب آتشی و شریزه خان و در حرم داد خان کونور از قلعه در پناه
حصار نادانی درآمد و بقلعه داری پرداختند روز شنبه بیستم ربیع الاول که پیشخانک ن موکب به ایون
پیشخان و لایحه ای بقلعه رسانیدند جمعی از قلعه کیان از در ستیزای جلالت بیرون گشتند عازم معارضه
گردند حاکمان پیشخانه چون با سور بیک نبودند بحال ایشان نپرداختند و نصب سرادقات کردند و شکوه
و وضع احسان ابد دوی انجم کرده را در اولک نیم فرسخی سمت شرقی شهر نموده کوکبه جهانک نیز روز بعد
وارد آن مکان گشته روز شنبه پنجم ماه مزبور بهزم سیر سواد شهر و از ک بجانب کوکبه سیاه سنگ آمدند

و سفید باز بهوی روز پیش از و حمام تمام از قلعه برآمد و ببادت بچنگ شروع باد و ختن توب
تنگ کرد و این صبح مسیح با ده غضب خاقانی کشته جمعی را کشته آنوقت در کاب با ده شش حاضر بود
به تنبیر آن جهت نثار و فرموده مورین بجانب انجاست اسب را بکنجه و با تنبیر ای اخت
ایشان در آنجا تا پای قلعه سرشانی کردند و همان روز عزم بلند خود برفت کشور بتخیر قلعه که بسته
اطراف شهر را محصور و منصرف ساختند و از بکطرف بکطرف بمایون تو بهای قلعه کوب را بر فراز کوه کشید
برج منسوب بعضا بن که هم پرواز فرستاد و هم شبان محاسب ازین چنگ چرخ دایر است هدف
تو بهای برن تار نموده از بجانبار بطیر خیاره و بر طال طوکیان صاعقه بار نموده زلزله در میان بجا
برج و حصار و اساس قلعه کیان انداختند چند روز ابل قلعه را تدموی آتش دید و مهال شعله شور
برخویش چیده چون تاب و توان را از خود مملوب دیدند و زد و دشتند و از دهم ماه بهیجای کار را
عجز و ناتوانی داد و در بار سپهر میانی گردید و بزبان نادانی با دای اتمکنا با فعل الشبهاء من عذرت
نصرت را و ای کرده قلعه را سپردند و پیشکشهای لایق از پیشگاه نظر گذاریدند و خزان و جبه خانه و قیاس
با و شاهی که در رک فلک شمال مسبب و بضبط سرکار خاصه تعلق پذیرفت پس چهل و در در کابل مضرب خام
عساکر انجمن ختام کشته و کشتن قاتق با نظام و غضب باط عمام کابل و توابع پر و شستند
و شت هزاره نصر الله میرزا که سابقا از منزل قزلباغ پرتیه سرکشان ضحاک و بامیان و خور بند نامور کشته
بود ترمودین با پرتیه و قطعات ایشان را تصرف و انجاست را بجزوه اطاعت در آورده و دیست و
چهارم ماه مذکور از راه چهار یک کار شرف اندوز تقبیل بساط خود بکار گشت مقدار آن عمر البصر
محمد خان بوساحت قاصد لمحوظ نظر فرخنده و مقاصد ششمون انکه از دولت کورگانه اورانده
جواب میدهند و در رخصت ایاب آمدن احدی از یسا و لان دیوان بجا پاری تعین و نامه بهایون به
پادشاه و الاجاه نگار شش یافت مشعر بر تمضمون که قبل ازین علیروان حال و بعد از او محمد علیخان به
سفارت روانه در بار سپهر اقتدار شاهی شد و در خصوص تدارک فرار اشرار بآن شاه و نائب چهار
در جانب انحضرت نیز تعهد آنمطلب معطل آمده بود و باین وعده آن پادشاه و بجا که کوه غر و جاده دارد
فندق کشته بعد از آنکه خلف و عده ظاهر شد و یلچی دیگر برای تجدید امر مذکور روانه ساختیم یک
مستجاب شد که او را که کشته و بجواب نامه نزد ختم اند اولاد آن باب عده کردن و ثانی خلف و عده

و بعد از آن الطی را بر خلاف قانون سلف نگه داشتن و جواب کتب بهایون را
در غده تعویق گذاشتن بهمانهائی از مخالفت و یگانگی و منافاتی اما در کستی و یگانگی خواهد بود و بعد
فتح و تسخیر قندهار چون همین و قصوری که از افغانه بایران صدور یافته بود زیاده بر آن بر ممالک
همه کسبهاست واقع شده مکنون آن بود که همیشه قبیله افغانه مرضی خلع و کسب شاهی میباشد
و این در دولت را هواخواه یکدیگر میسر است و تقسیم متوجه قبیله انجاعت کشتیم مردم غزنین از باب آداب
و آمده مشمول نو زشات گشتند اما مالی کامل قطع نظر از آنکه بایست در وظایات نصرت آیات معقود
شمرده در علم شجاع و بین الدولتین ملو از م غده کشداری و اعانت پر دانه در سعادت هر دو می خویش
بست با افغانه اتفاق اظهار بر هم اتفاق کردند چون این حرکت منافعی طریق ادب و پاسداری حرمت خود
خطر کوکب بود از راه یگانگی که بین الحضرتین تحقق داشت در مقام تادیب افغانه در آیدیم نانی الحال
که بر استانی قاید نیاز روی سپید باد با سعادت طراز آوردند ایشان را بنابر خاطر آن پادشاه دیگاه
مورد عفو و مشمول حسان ساخته متفر فرمودیم که احدی متعرض حال و مال ایشان نگردد و در از ایسادی
حال لی آن سواهی تنبیه افغانه منظور می نمود و باز بهمان دوستیها منظور نظر میباشد و چه باز
را با چند نظر از اعیان دار الملک کامل در بیت و ششم ما در زور روانه شاه جهان آباد ساخته که
یساول بواسطت نامه بهایون قانع کابلین زبان مقال حقیقت حال مفیدم پادشاه سلیمان
خصال سازند بعد از ورود کابلین بجلال آباد حاکم آن ملک ایشان را مانع و بر پیشاور راجع ساخته
یساول که بجا باری میرفت و له میر عباس نام افغان در عرض انقتل رسانید و چون غله و محصولات
آن ولایت کفایت با حال سپاه نصرت پناه نمیکرد و نامه افغوجی از اخراج منصوره و بهمان غلت قلعه
ارک نامور ساخته در دوازدهم ربیع الثانی بهر ایتی تئید نزدانی عازم کوستانات چهار یکت کار
و بخارا و صافی که موضوع حاصل خیز و مکان محمود پر آب و علف مساکن طایفه افغان بودند که
هم کوشال کستان آن ناحیه بعمل آید و هم توسعه در غله و ذخیره بهر سه افغانه آن سمت بقول
تخصر جسته دیران رزم از ما بیکم والا که نور و دشت پیاکشته سقانی مساکن ایشان را پیا میرود
جلادت نگد کوکب و سرکشانی مقهور و شکوب ساخته افغانه بعد از آنکه خود را گرفتار ممالک
بیکر ن صدمات آفتوح و سقاقات خویش را مستغرق لطافات اندر یای آمینین موج دیدند بگوید

چو در حدیو بحر ویر که قرار گاه است که امان کشتی شکسکان طوفان حوادث توپش جسته بکنار عافیت
و به حال منبت پیوستند و به یکی سرگروگان و در و ساسی آفتابینه با سعد الله و ملا محمد و در میب جیو
نور در برگاه معالی شتافتند و خدمت رکاب مقدس احلقه کوش غلامی اولاد خود ساخته
جمع بر بتقریب بندگی این استان بشا هر آه آزادی رسانیدند و بیست و دو روز در تنگان پاینه
سرسبزینو چهره رکوب بزم بهر و بهر کوشش ایوان ماه و جوگشته در میستم جهادی الاولی لوی توچه
بجی شب کانه کانه که در خوبی آب و هوا و نور نریمت و صفا طعن بر سرستان جت میزد و افروختند
افا غنه انزیزین نیز جمعیت کرده در قلعه کوه پست حکام اساس خود داری پر دختند و لیران نصرت
نشان با امر مقدس بر سر سقا قی ایشان باز م شده آفتابینه چون دشت و کوه را در زیر پامی بکزن
تخور غازیان یکسان دیدند طالب امان کشته رؤسای ایشان وارد در بار فلک مد رویشان
و مشمول عفو خود یو جهان شدند و افواج بحسب اسواج که مامور به تنبیه هزار جات بودند خدمت هر چه
را انجام جمعی از اولاد آفتابینه را در ملک غلامان تنظیم داده در بیست و ششم ماه فروردین وارد دیر
عز و جاه کشتند و از آن مکان جمعی بصیقل غلّه جلال آباد و تادیب دلد میر عباس افغان که مرکب قبیله
بیادل ایون شده بود مامور گشته حاکم جلال آباد که مانع رفتن کابلیان شده بود فرار و باقی باقی انداخت
طریق طاعت پیوده روز پنجشنبه میر جهادی الاخری بقدم بهم استقبال پیش آمده قلعه را به تصرف دادند
و چون در میر عباس پیش از وقت در فرار از کوه احداث سقا قیهای محکم کرده و جمعیت فطیم زمره
کار و لیران کار نیز فراهم آورده اساس آنها بلو از هم سباب خود داری است حکام داده بود غلامان
و سه بسته ببقا قیهای و پیوسته آن بناهای قوی اساس به ستیاری سر پنجه شوکت فایده در هم
شکسته تصرف و رجال ایشان را عرضه تیغ بلاک از زمان ایشان را با بشیره و نون و به میر عباس
بسر قمرک ساخته برگاه معالی آوردند و بعد از ضبط و در بطا امور آن فوادی بهار سفلی را که پنجاه سخی حال با
قیمت بچکن آرائی قدوم فروردین اثر رشک بهار و هر کل منبسی از آن فوادی را از بیب کوشه دستار
روزی کار ساخته در بیان و رود شاهزاده رضا قلی میرزا و در منزل بهار سفلی
و سرسبز زمی با قهر نیابت و دارائی حاکم ایران چون درین اوقات
ریات نصرت یات عازم هندوستان و سفر عبید المصافت پیش نهاد همت عاقان کیتیستان

بود خیل نصب و تعیین یکی از فرزندان فرزاده کامکار و شش برادرگان آید و نام در بهاری و فرمان
روانی ممالک ایران از خاطر اقدس میگذشت لهذا از کابل امرهایون بعز تقاضا پیوست که رضا
علی میرزا که کبر و ارشد و اولاد و در آن اوقات بر سر بر حکمرانی بلخ تکیه داشت ولایت بلخ را به پدر خان
شاهریکدر سبکی هرات حسن خان بیات حاکم پیشاپور سپرده و فوجی از خانزایان بهی قنط
که نشسته و رضا بعد از آن مملکت را مضبوط ساخته از راه صفاک و بامیان وارد اردوی نصرت نشان شود
و چون به زو و صول خبر رسید بلخ که هنوز موکب هایون از نامه آباد توقف داشت بشا هرزده امر و آلاء
نامه شده بود که در یامی که افواج ظفر شعار از کاروزم و سپکا ریکار باشند متوجه قندهار گشته امور آن ناحیه
را منظم ساخته مضبوط نماید شاهزاده بروفق فرمان را بهت افزاز توجه آن ولایت گشته یوسف نام قاتل خان
که تا آن زمان در مقام مخالفت اقامت داشت با سایر سرکرشان آن ناحیه تاب توقف نیامده و سا
طریق بر زمین شده شاهزاده آن ولایت را خالی از اضرار و عاری از فتنه و فساد در حوزه قدرت رسانید
در آورده و در شنای انحال امرهایون بشا هرزده واصل گشته چگونگی را معروض قوایم سپهر دار گشته
حکم مبارک با حضار و عزاء صادر یافت شاهزاده راه نذر طریق هشال فرمان گشته بعد از در
بکابل بنده و غروق در کابل گشته و بیست و چهارم رجب وارد خدمت خدیو کامکار گشت
روز دیگر حضرت نعل النبی بلا حقه عساکر بلخ که در موکب شاهزاده آمده بودند برداشته تا چند روز آنجا
برسم سان از نظر قناب سان گشته و چون بهب بسیاری از ایشان در سفر بلخ مبعوض مقام
در آمده بود و همگی بهبهای تازی نژاد و اسلحه عنایت و نیابت دارانی ایران و بسیار غرض نصب
بیکدیگر بیکدیگر و فرمان و بان را بشا هرزده کامکار تفویض نمود و در جمعه شعبان بعد از ظهر بیست و یک
مارت او دوش هرزده نصر الله میرزا را بر بفرستادی داده و مقرر فرمودند که در عهد شاهزادگی حقیقت
به سمت چپ رده بعد از آن پادشاهی هر یک از اولاد حکم قضا اتعاق که در حقیقت به دستور ملوک طرف
راست بزنند و روز یکشنبه سیوم ماه رضا علی میرزا را از رخصت با قرض شک و شان روانه ایران ساختند
روز دیگر لوی جهانگشا بجانب جلال آباد حرکت یافته در دهم ماه از جلال آباد گشته بجانب شرقی
و بهاصد نیفر سنخ قباب بارگاه عز و جاه بر اوج مهر و ماه افروخته شد و در اینجا دوازده هزار نفر از
پیش فکن برسم منفذای مقرر گردید که در منزل پیشتر را بهت افزاز شک و قرا باشند و شش هزار کس

نیز پیشانی کشتی موکب بهایون اختصاص یافتند | در بیان توجه موکب والا بعزم تنیه
ناصر خان و تخمین میاور | چون از دولت علیه کورگانه صدوبه داری کابل و
پشت در با ناصر خان سپرد و بعد از تخمین غزنین و کابل که آنها ملک از حوزة تصرف کورگانه بدو رفت
ناصر خان در حدود پیشاور ملک جمعیت را غنایک ساخته مشغول خود داری شد و در حبس که میان
کابل باون بهایون عازم شاه جهان آباد شدند مشور عتایت از توقف اقبال در باب روانه کردن
ایشان با قسم ناصر خان عزم خود را یافته بود ناصر خان بلا حظه پاس حقوق آند دولت بدو پیوند داد
قتال بر فراز دهن بهایون بسته در حضرت سلطنت کورگانی بمروجه جنجانی و امن بخوبی نیز کردن کشت
جنگ پر خشت بعد از و بهیمنی بیت هزار نفر از قافله خیر و پشاور در ناحیه جمرود اجتناع داده و بجای
در بند خیر شتغال و زید روز و از دهم که منزل موسوم بر یکاب مضرب بنام بهر اوقات انجم داد
مجزه خطاب گشت بنده و آغز و قی در موکب ناصر علیه میرزا در آن مکان گذارشته خود طرف عصر از راه شهر
بسته چو به که کوه بسیار بلند و راه بس صعب و شوار بود با فرجی از غازیان جرارد و دلیران نیزه که از شب
و جمرید و بعزم تنیه ناصر خان ایضا در صبح روز دیگر دو ساعت از روز گذارشته سی فرسخ راه را طی کرد
نیز از بهر وقت اجتماعت سپید ناصر خان از آمدن طلوع بهایون خبردار گشته تنیه جنگ
برخواست و صفوف لشکر آراست پیش از آن سپاه جلوریز بر قلب ایشان ریخته در طرقة جنبی ملک
جمعیت ایشان را پرانده ساخته جمع کثیری مرصه شمشیر و ناصر خان با جمعی از روسای هندیه زنده
و ستمگر شدند و تنیه راه فرار پیش گرفته تمامی اردو و سبب ناصر خان و لشکر پاش مجر و غلبه و
انتقال یافت و بعد از سه روز که آن مکان مقرر کوبه خیر و زبده و آغز و قی نیز بموکب و پایسته
و متوجه پشت در شدند و مملکت دکن و عرصه تربست پروردان بر تو ما بهیچ الویه ظفر رشک باله فکر گردید
و ساخته مثال فر که در پیشاور معرض سمع و اور و افر گردید انکه چون جماعت کثریه جاریه که در
کوه سکنی دارند بنا بر سیکه ساکن ایشان مشتمل بر کوستان و جنگل پر درخت در بهای بسیار
سختت بسته نظایر جا و مکان بعضی اوقات از در نا فرمانی میرون می آمدند ظویر الدوله ابراهیم خان
سپهسالار از پایجان بجکم والا عازم تنیه ایشان گشته اولاً شعله سیف درختان غازی با
پرواز مستی ال سقاق و ساکن ایشان از اخگر شور و شر دلیران احراق گشته مغلوب شدند و

تمامی الحاج جمعی را ایشان که فراز کرده را کین گاه کین و فرادگاه تفکیک چنان گزین ساخته بودند از
طرف خان جنگ و و معنکه رزم را بدایران کار از آتنگ کرده از کسیم خان حکامه نصف بدف
کند از آتنگ شد پس همین قصوری ازین قضیه برشورید غیاث عزم ملوکانه راه نداده میر احمد
خان قرقور با دولت آذربایجان و صفی خان بنایری را که سردار گرجستان بود بسرداری آذربایجان
تعیین و روانه مقرر فرمودند که با عساکر آنوقت بقدر اسکان بتادیب تطایفه و محاطت آن
نواحی پرداخت منتظر انظار ملکب معهود باشند و در پاتر و بیم ماه فرخنده فرجام عیال و پرچم نصرت
نجام یحیی شاه جهان آباد استر ز یافته امرهایون بجز صد و مفرودن شد که رودانک را جسرین
بسته فوج قاهره چند روز فوج خروج مانت خیل نجوم از رود مجر و از آن جسر کمستان نشان گذشت و کشته
منصور نیز متعجب و حیران گردید که تا حال معلوم نتردیک و دور گشته که در هیچ موسم از رود خانها
پنجاب بدون سفینه کشتی عبور نمیشد اما کسی را که تأیید الهی بار و مدد کار باشد بزرگوار یکبار
سخت و صعب بر او آسان میباشد بر اینسانی اقبال خسروی در هر یک ازین رودخانه با که نموده بحر
ذخیره و شقیه خود را برود و صبر کند پدید شده و رود و دایک و حساب از آب گذشت شش هزار گن
سپاه نامور و آنطرف آب در زیر آباد بر کردگی قلندر خان قلعه که چه میرانامس عاقبت ساخته ریت
نمود و داری افرخته بودند قراولان ملکب همایون به اخصه ایشان پرداخته و اساس قرار آن مشت
خاشاک کار سیل بی امان کرده که کوه و دال متعاقب از آب گذشت و آنوقت رود و نصب سردقا
سپهر نموده نموده مقارن آن فوجی کثیر از جنود هندیه بر کردگی زمین را آردینه کر سلسله جمعیت عفا
داده باد و زکریا خان با ظم صوبه لا بموثره ملک پوشش کردی لا بموثره و دیده و قراولان گشته
فیما بین کار بستیر و آذربایجان سیده ایشان نیز بسیاران گذشتند چو میمند که معدودی که با قفسی قضا از
حلقه و م کنند میران دایمی جسته بعد از ورود ملکب همایون بجوالی لا بموثره که باغ قلعه و مقرر کو کبه غز
و جاه کردینه زکریا خان چون معارضه خود را با فوج منصور از تحصیل معارضه ظلمت بانو روید که بیت خان
و کیس جنات خود را بطلب امان بدید و عزویشان فرستاده خود تیر و زردیکو بچوستانی آت انگ
بنیان خایر گشته بیت ملک زرد و چند و بخیل کوه پیکر با نقایس و بیایای دیگر رسم پیکش پیشه و
مختور انور گذرانیده لوازم خدمت و تقیید و بتقدیم رسانیده خلاصه قاهره خسروانی و سبب تازیانه

با ساختن و زیرین و کمر خنجر و شمشیر بر صحن باو عنایت و فوازشات دیگر در راه او میزدول و
بالت لاهور بکستور باو محول و موکول گشته عذرالدوله خان ناظم صوبه کشمیر را که مردم کشمیر از حکومت
او کساره کرده ادای اطاعت بودند و میر و سامان در لاهور توقف داشت باز باالت آن ملک
فرستاده ساخته روانه کوتلایت و ناصر خان صوبه دار را که از جمله کز قاتلان و در راه کابل حضرت اقدس
میه و محمد و البصیره داری کابل و پشاور میسر شدند و فوجی را تعین فرمودند که بمحافظت معبر و ضبط کشمیر بپردازند
پرواست شرف دین را روانه دومی ظفر قرین نمایند در بیان وقوع جنگ سلطانی فیما
بین اعلی حضرت خدیو کیتیستان و حضرت محمد شاه پادشاه هندوستان
و کیفیت تنخیر شاه جهان آباد و وقایع آن ایام بحجت بنیاد بعد از آنکه
در سلطنت لاهور بحیثیه تنخیر در آمد بعرض سپاه دکان پاپه سر بر گردون نظیر رسید که حضرت محمد شاه
پادشاه و نجاه هندوستان از اطراف ممالک مشغول جمع آوری سپاه و عازم مقابله موکب حضرت
پناه است شرمی کارشن یافته مشتمل به نیمه صد تن که چون تواب بیا یون از کجانبه و حضرت نیز از دوش
تر کمانده و سیل ساسک گوهر گانیه و سوسای دوسنی سری مرکز غاظر نبوده بنابر آنکه از فافته نسبت به
هندوستان بیشتر زایران بل غمت الی واقع شده بود مغلون خاطر را ایستاد بنیه انظار یافته هر وقت
جمع منای آنند دولت خواهد بود باین عقیده بلچیان فرستادیم در باب سه راه فرای آن یافته اظهار نمودیم
منعوت گشتند بار بلچی دیگر یاد آوری کرده همان جنوب استیمیم و ثانی الحال که خلاف آن هر شد محمد خان
روانه کردیم یک ل اور نگه داشته بچواب نپرداختند از قراریکه معلوم میشود جمعی در سرزمین اندولت پیشه
تصرف فرموده پادشاه و الا جاهد را بر این امور مکلف میازند و الا انحضرت را بمقتضای زرکی از بکونه
او او مصداق بنده بود و عسبان آنند دولت در راه خود را میخ بود و جمعیت خود را درست میاید آن و الا
جاده نیز زخراش پیش کر خوبت و اهدا ایشان کرده در دست خود ایشان گوشه الله تعالی بعد نکه خود آرا
کرده خوب ضرب دست جنود مسعود را در میاندانند از سر که راه سلامت پیش گیرند باز اگر عسوی در باره
ایشان بعمل آید بنابر حواش و التماس انحضرت خواهد بود و بعد از روانه کردن آن نوشته سوک جهان
کش از وجه بیت و ششم شوال از لاهور حضرت و از رودخانه های شرف عبور و در نزد و شنبه بیستم
از غیبه در آمد و سر میزند و در اینجا بر قد تحقیق پیوست که محمد شاه با سید هزاره و نامی و در

دو دهنر از بنجر فیل جنگلی و سه هزار غزاده ثوب از رد و مان برق آهنگ و سباب و شانه و ندم و آلت
جنگ و اردو محل موسوم بکرنال میت و بنجر سخی شاه جهان آباد گشته و چون به دو خانه فیض که علیه و
خان آرایش و جهان آباد جاری ساخته در جنب کرنال و آن و اطراف دیگر شش محلی که به دست
در آنگاه حصن حصین و قوه غان متین و قریب داده تو بجاندار محیط اردوی خود ساخته بعزم مقابل
توقف در دو خدیو بی حال شش هزار نفر نیک پناه خون آشام را بقراولی تعیین فرمودند که تا حوالی اردوی
محمد شاه و سردوی زده و تحقیق احوال او نموده چگونگی را بصرح رسانند و بعد از روزه ساختن ایشان
موسوب ایشان روز سه شنبه مشتم آناه از حرکت و وارد منزل اجد سراسی دوازده کرده ای و جهان
نهم وارد قصبه بنال مشت کرده ای که تا کرنال سی کرده مسافت داشت کشته مردم محرم و بنده آفرودنی ابر
کردی که متعلق به خان افشار هرچیزی باقی و جمعی از سرکردگان در اینجا گشته و در پنجشنبه هم از بنال حرکت
و پانزده کرده را می کرده شاه آباد را محل تول اردوی طفر غیاد ساخته و قراولان در همان شب پنجشنبه
بجوالی اردوی محمد شاه رسیده موافق کیش سپاهگری در گوشه کمان کین زده کرده بسوم دلیری کسر
تو بجانده و جمعی را قتل و چند نفر زنده دستگیر کرده برای عظیم آباد مشت کرده ای تمامی سرگشته و
شب جمعه یازدهم دو ساعت از شب گذشته چند قراولان و اردو گرفتاران را بجنود و انا و
که تحقیقات زبانی از ایشان بعمل آید پس معتمدی را روانه سراسی عظیم آباد و بقراولان اعلام فرمودند که در
جهان سراسی توقف و جمعی از یکد تا از آن جلالت نشان در انحالی از روی حرم و ثبات عزم بقروی بردارند
و چون از سراسی مر بود تا کرنال شش کرده مسافت و چهار کرده آن نام جنگل کشتن بر یکراه و یک راه کرد
و دیگر فی بجله خالی از میشه و راهش مسو او بود سرکردگان شر با شران را دو دستند کرده و شب
شرقی و غربی اردوی محمد شاه فرستادند که بر یک سمت خود را ملاحظه و جادو مکان نرو و هموایی
زمین و کیفیت جنگل و میدان جنگ تشخیص داده و سراسی عظیم آباد خبر به کب و آناه رسانند و روز
دو شنبه دوازدهم رایت جهانگشا از شاه آباد روانه تمامی سروده کرده ای گشتند و روزه یکشنبه سیر به هم
صبح از منزل مر بود لوای آسمان سانهض یافته قول مایون شاهزاده نصر الله میرزا تقو علی و جمعی
خوانین را سابه کربن جناح های لوای مایون خال شاهزاده ساخته خود با تقو علی روانه و آن یک
ساعت و نیم از روز گذشته وارد سراسی عظیم آباد شدند چون محل مر بود شمل بر رباط عظیمی بود که

سنگ و حجر و درود و بدنه حاکم انباله و ابالی آتشیان بستحکام قلعه و در باط مغرور گشته تبرک می برد
بجمله و لا توب بجنس اجتماع است بهی ایشان از بیم جان طالب امان گشته پیاکوسس مایون سر بلند شدند
و در آنجا سر کرده ان فراوانی دو نفر شش را شتران بر وفق فرمان حاضر گشته مجتهدا هر یک سر و زنده که زار و دو
محدث و بدست آورده بودند بنظر اندکس رسانیدند و از گرفتاران بربانی نواز کم استخبار جمع شده و در
پیوست که محدث و از دستگیر و فراوان پادشاه حسن کرناال کشیده همان مکان را که جای محکمی است
ما من عاقبت ساخته شش را شتران تیر که ملاحظه سمت شرقی و غربی اردوی او کرده بودند به عرض رسانیدند که
هر دو طرف نشسته است و زمین مسطح که شایسته ترول کوکبه حضرت آبنگ و قابل می این جنگ باشد نیست
چون ای که در دوی محمد شاه بر رفت منتهی بچینکل صعب بشد و مرضی طبع اندکس نبود حضرت راه
کردند که نسبت شرقی اردوی او متوجه گشته در طرف پانی بیت که مابین کرناال و شاه جهان آباد قسمت
در میدان وسیع و عرصه همواری دوسه روز نصب کوکبه فیروزه و رفع دیات خانم فرزند نموده اگر محمد شاه
بمقابله آید بجنگ پردازد و الا از جهان راه دیات توجه سمت شاه جهان آباد فرزند موکب همایون
در دزد و شنبه چهار و بهم قبل از غلغله فجز از منزل فرود حرکت و از دودخانه فیض گشته در دوفرستی
در دوی محمد شاه مکان هموار مسطح دیده خیام فلک خت ام را در آتشیان فرشته خود با چند نفر
و ما در آن طرف فرجام تا نزدیک مسکر محدث اذ جانی که علمدار بر قیاد تو بجا از ایشان نمود بود و پدای
جهان نور در صهار قار ساخته و بشکر و شکرگاه ایشان نظر بخلق انداخته متفرقات باز گشتند
به شکام شمر بعضی رسید که بر مان الملک سعادت خان که صوبه دار چند ملکات معظم مرای هندوستان
بود و سی هزار نفر سوار و تو بجا نه و سینه او تمام بغرم ادا محمد شاه و اردو باقی بیت شده و فی انفر جمع
سپاه ظفر پناه بمقابله او مامور شدند اگر چه همه جا با فاصله نیم فرسنگ کما بیش اطراف اردوی محمد شاه
جور انگاه سپاه قدرت کیش بود که از گوشه و کنار سر و زنده گرفته می آوردند تا باز فوجی بهمان
برتر مسکر در سندان صبح روز سه شنبه پاتر و بهم از منزل حرکت و چون دودخانه فیض کت به جهار
آباد و جاریست تا در پای جیون یک فرسنگ و نیم فاصله دارد که به جهارگیری آغاز نهضت کرد و قیون حضرت
نمون رسد قیون فرار داده شاهزاده نصر الله میرزا قیون فرمودند که از جانب شمالی و بهی جیون تا
حوالی کرناال در دایت قرار افراز و شهر بارگشور کیر مابین دودخانه فیض و جیون را مسیر بکیران کرد

کردن نظیر ساخته با جمعی برای ملاحظه جای بورت و موضع جنگ عازم اردوی محمد شاه شدند در عرض
راه قراولانی که شب بر سر راه بریان الملک معاونت خان نامور شده بودند وارد و خبر آوردند که سعاد
خان در نیم شب از زیر زمره خود را بر روی محمد شاه رسانیده و قراولان بعقب او رسیده بسیاری از
کس و حساب او را اسیر و غارت نموده اند پس آنحضرت تیر از محاذات معکرمحمد شاه که شش
ست شرفی اردوی او را با صلیک یکفرسخ که میدان مستطع بود برای تیرول ختم بسیار و بر وفق براند
انصرته پس با قول همایون ملحق در آن موضع نصب لوازمی قرار کردند در اثنای آنحال سعادخان آگاه بشود
که پشت از آن جنود منصور بنده او را تاراج کرده اند حوصله غیرتشین یعنی بر تفاقه از راه فرو رانده جنگ گشته
خان و درین کسپه سالار بندوستان با و اصحابان سرورانشون خاص پادشاهی جمعی از خونین مسده
با محاسن او زجا برآمده قشونهای خود را سه دسته کرده با توپخانههای سنگین و اقصایم را که این امکان
میدان جنگ نموده یعنی محرک عرق حین محمد شاه که او تیر با نظام الملک که صاحب هفت صوبه ملک
و کن و مرزی اعظم اند و دولت بود و قمر الدین خان وزیر الملک و بقیه خوانین و صوبه داران و جمعیت از حد
افزون فیضان مست و بانس و توپخانه و حساب آتشگاه پنیفرسخی میدان جنگ بیرون آمده تا بقدر خانه
خود پشت پشت شوی صف و ترتیب را باب سیوف کردند از دحام و جمعیت ایشان بجهتی بود
که در نیم فرسخی که میدان جنگ بود تا معکرایشان پشت پشت صف بسته و همچنین طول سپاه نگه و نیز نیم
فرسخ بطرفی از خود بکشد و فیروزی که آرزو مند چنین روزی بودند فی الفور جمعی را بصیانت اردوی همایون
مقرر و سرور آریستند و مع فر ساخته بر شهب کردون غلام سوار و قول همایون مستقر دولت نصر الله
میرزا و جمعی از خونین نامدار گشت توپهای که در آن میدان جنگ متخل آن نمایان برق آهنگ بنده
سخت لوی شانه زده و التبار که داشتند و ایت آیت یومشلی بفرج المؤمنون بیکار لله
در عرصه رزمگاه فرشتند و خود با افواج نصرت قرین مبارزان عرصه کین و توپخانه جلو متوجه میدان
نبرد عازم معرکه رزم و تاور دگشتند زین تعداد لشکر سیکران بود سرانگشت که اکب خون چکان بود
برون رفت از هجوم صف کشیده شرو بر همزدن از جنگ دیده شد از آمدن شرو سپاهی غبار خیز
نه تاراهی فلک چند آنکه دامن کشیدی سرانجام نوک نیزه دیدی غرور خم رونج اولی و دوم
شتمین نه اخت و پرچم را با تکلون پرند ساحت سپهر را شفق کون ساخت تخت چرخچیان

طرفین مانند چرخ فتنه جویش را بکیزی بر خست مباد از آن هزار و پها از آن تو خوار دست بهستمال
آلات حرب کشودند سرهای دلبران مانند کوی در خم چو کان توایم سپیان قلعات شد در و شس سرکش
مانند جاب در دریای خون سدر گردان هر قیل که سوار داشته تفک بشد جابک سوار می از مرکتی
پیاده و پیشت و هزار و دانه بی که دایان آتش نشان می کشاد و زیاده شمر برقی سنی خشک در سبک رویه
نقصه زانندای طهرات نقصانی چهار پنج ساعت بایر و حرب و آتش طعن و ضرب استعمال و صفت
ستان دیران برستانان خصم فکلی مستغان داشت و از زبانه نازک حایبیه و صف حال میکرد
وزین که از سر سوار و پیاده تغییر اذی و زلالت الارض ذلالتها سبک صفی بر صد
فاتبعة شهاب ثاقب در کشت جان می انداخت برقی سنان جان نشان صورت شکاد
لکونی یخطف انصار همت در دیده و دل جلوه میداد کله تفنگ مرک آهنگ تغییر و جفتنا
هذه جوما لایستیا طین بران حال دایم و در زبان نفع محابا الشوق والا عناف
برهان قاصع باد سپرسانند کو اقدم شد فروخته آتش بزم و کین ز خون گشت کلکون سرای
زین گرفته از کسپه مروماه فضایی جهان گشته چون شب سیاه زدوک سناهای خار کندی
شد چشمه چشمه در هر سیر ز غلطیدن گشتگان در مصاف شده پشته پشته چون کوه قاف پشته
گشته دشتها در آن عرصه قانی بند جای با تا بیک سعادت از لشکر بندگان روی بر نافته سبکبار و سبک
انترام مت فتنه پران الملک و تار محمد خان پادشاه زاده او که در هجرت فیل فیل داشتند بهمان مکرمان
و اتباع خود زنده کرد و خان دوران که سپه سالار و دارالسلطنت هندوستان بود در خدار گشته
پسر و با مظهر خان برادرش مغول و میا عاشور خان و لد دیگر شش بقید اسار و آده خوشتر زود
و دیگر سبک آتخم که کار قاده بود در گذشت و اصلی خان سسر دار قشون خاص لاج و شاهی شهید و خان
فغان و دکار خان و میر حسن خان که و اشرف خان و شهباد خان و عاقل بکیان و علی احمد خان
که زامری حقیق بودند با قرب صد نفر از خوانین و عظامی دیگر و بی هزار تن از لشکر بندگان ایشان عرضه
شمیر زهر بگون گشته و جمعی کثیر زنده بلسله گرفتاری پیوستند و محمد شاه با نظام الملک و قمر الدین
خان و زبیر اعظم چون قریب بار دوی خود تنویر صفوف و اعلام اعلام صولت نمود و بودند بمسکر
خونش پاکشته دست بر ذیل تختن زدند و خزانین بیحد و تر و فیلان کوه پیکر و تو خاشی پادشاهی بران

در امرانی که بعد از جنگ آمد و بودند با غنائیم بسیار و اسباب و اثاثه فزون از شمار بحیاط انظار در آمد
و تا عصر تنگ سر آمدن از وجود سپاه بندگان و با جاد کشکان مشغول گردید بعد از وقوع این فتح
نمایان چون محمد شاه اطراف غورخان خود را بمویر چل و خندق و توپخانه استیقام داده بود خسرو گردون
شکو سپاه انجم کرده را از آن توپخانه غاده از چهار طرف محاصره اردوی او را محصور ساخته بدین راه
فرار نمیدید برخاستند چون کار محمد شاه با صراط انجاسید نشستند که از لاهور بآن پاوت و دمی باده
نکاح بستن یافته بود که چون فیما بین حضرتین نسبت ترکحاتی اتفاق و سلسله منسبت تحقق دارد بعد از جنگ
و خود آنانی هرگاه عضوی در باره اعیان آن دولت بعمل آید باز بالتاسی انجاسید خواهد بود همان نوشته
و شقیقه اشعار و پسند است از ساخته روز نسیم خلع سلطنت از خود کرده و بفرسروی از سر گرفته
با خوانین و سر بستان نظام تمام وارد درگاه پسران حشام گردید و در حین آنکه پادشاه از نگاه باز در
لایمان حضور قدس بج و بر احوال نسبت ایلی که فیما بین حضرتین تحقق داشت از جانب فضل الهی شایسته
نصرت میرزا تا فرج اردوی بهایون بستان بستان آن پادشاه فرخنده خصال شایسته مقام درود
به پیشگاه سعود حضرت نیز تابیرون خیمه مبارک راه و رسم انوار پیروده از آنجا که کستگیری چنین
مقامی شایسته تین سر و دست حضرت را از روی مطلق گرفته در سینه بهایون هم نشین
خویش خند و در حقیقت کلمه فتح کل ممالک هندوستان بدست تصرف دولت نادیده در آمد
و محمد شاه چاشت از روز در خیمه مقدس همان آنحضرت بوده اگر ایمی که از جانب چنان میزبان
در خویشین میزبان بود بعمل آمده باز محمد شاه بعد از ظهور معبر خود مراجعت کرده تا فرج منصوره
بهات پنج دست از ضابطه محاصره باز داشتند محمد شاه روز شانی با امرانی که داشت باز در دوی خود
کوچ کرده میزد و دوی ظفر شعار و بجا حفظ پاسداری حرمت آنکند از آن و الا تبار خیمه نشین پادشاه
و حاج و سر برده حرم محترم او در حوالی معبر حضرت از قرار یافته عبید الباقی خان که زحمت هم را بود
با جمعی نامور گردید که همه جا همراهی بکتاب آن پادشاه و الا جاده نموده باشد و بخواهد در همانجا و شریعت
خدمت گذاری پردازد و از آنجا روز پنجشنبه غره ذی الحج را بدست جهانگیری بجانب دبی که شاه جهان
بهشتار دارد نهضت کرده روز چهارشنبه مغتن ماه باغ شعله ماه سقر کوکبه غره جاده کشته روز دیگر در آنجا
توقف و حضرت محمد شاه برای تدارک لوازم حوائی مرخص شده پیشتر و آنکه شهر گردید و روز جمعه

نهم از باغ مژور سوار و فغانیان از ابتدای باغ تا در باب دولتسرای خاص پادشاهی بسان بسته
پانده زبانی قیمتی اندر بقعتهای گران بها و اتمش بقعده از سرکار پادشاهی انداختند و قلعه را که از متحدان
طبع پادشاه و متحدان میان شاه جهان و دارالخلافه سلاطین و دولتمندان بود مقرر گردید
دوست ساخته محمدشاه را تیر و در میان جهان قلعه جای داده و در روز و در دو سو کعبه حسن جناب
محمدشاه سفره افتادگی در بزم ضیافت گسترده و خدیو جهان را بعد از انقضای مجلس بچوئی انحضرت
پردخت فرمودند که موافق عهدی که روز اول قرار یافته سلطنت هندوستان باز بجناب پادشاه
تعلق دارد و آنچه شرط انداد و رسم و ادبست بمقتضای ربط و کفایت در باره دولت کورگان بعلی
آدم محمدشاه هر اسم کریم و عظیم و تسلیم تقدیر پس رسانیده بشکرانه این عاطفت که تاج بخشی اعدا و جان
بخشی یافت نامی جاوید و خزان و اثاثه پادشاهی و ذخایر سلاطین سلف را که در دستگاه سلطنت
موجود بود بمقتضای عرض عرض در آورده برسم نیاز شمار و ایشار کرد و هر چه که بهمت کان حیات
بجز خالص و بیو مال نظر تناسل این کنوز و خزان که جمیع نمازین سلاطین روی زمین با عسری از شاه
ت برابر میسر کرد و نیکنده و امان نیازمندی از آنها در چیدند اما بتا بر مهابنده پادشاه و در جا
کینه بن منول نقش نه بر قبول گشته معتمدان این بعبط خزان و بیوئات تعین فرمودند
در ذکر و قایع قومی شیل مطابق سال فرخنده سال ۱۰۵۰ هجری
چون فوج خشاک روی شناسا و سپاه سرد و خزان سال که بیابان عرصه جهات بهواد و بیابان
استند روی قدان ریاضین که در دار الخلافه کلزار بر طرف جویبار بارز و ول گشوده بودند دست یافته شایخ
و شانه اشجار را بشا جره در بیم شکسته و رنود و او باش بهمن از محلات خیابان چین دست تحویل
افراخته سینک کل از غنهای کاوشی چاک چاک و کلکون قیابان چین را از لباس بار و برک عربان و هلاک
ساخته از جیب غنچه میان زر در آورده و در شب شب و هم ذی بجه که عید نوروز و ضعی معان فده بود
خسرو زین فرسهر بقعه و خفته شتا از خلوتسرای حوت برای خاص محل خراسیه و نه خوستکان قوی
بازوی قوی بر بی بنیگران صبا و شمال لایحوب آن شهر غار نگری یعنی دیاه فرمان داده ثابت قدان
اشجار بهاری را از غنچه و سر بر که عمود بر گرفته و صاحب کلان لاله و کل از تاب غیرت چهره بر فرد
نمای جبهت و تیغ بنده در خزان از شاخهای تیز نر و کستان برده شسته میان شیر چست بسته و کی

نویستان هزار کجوشال قوچ پر خاشجی زیستان ساز و برک خویش کردند و بدین صاحب
شکست بختان و دلاوران سنور لوی کلکون پرند در عهد گلشن افراشته بچار سوی بازار وصول
روی آورده خانه و گیاه که جنود سلطان دی بودند از غلبه هجوم لشکر بهار حیرت زده بر جای خویش
حشک شدند و بخت زیستان چنان آسایشی که خود افروخته در گرفت یعنی کلهای آتشین دود آرا
ندادند و بی زنده در آورده روز سه شنبه ظرف عصر خدیو عزتزل محمد شاه از بقعه میمنت نشانی
شکست بیت شرف آفتاب ساقی و شام آنروز و هر دو رنگشته عجب ریخت و نقش ظرف ریخت
تفصیل این جمال انکدر شب یکشنبه یازدهم چون پیک از جانب محمد شاه پادشاه از طرف
معارف تخریبی واقع شود و لوله فتنه و غلغلۀ آشوب بلند گشته جمعی از عوام و ادوایش در میان شهر
با بل از دو طرف پیش کرده بعضی از جنه منصور که در اصل شهر زول نموده بودند در آنجا در مراسم
دست درازی کوتاهی کردند و چند نفر از لشکر اوراق را تیغ تا فرغانی و خنجر تا دانی و تیغ تا قربانی ساخته
خون ایشان را خف می شیبید و خضاب دست سپید نموده و سرخه بلیری بپوشان کشی نگین کردند
و از پنجابی توتور بر سر فیض شاه بی قتیله آن را متصرف گشته حکم و الا صادر شد که جمعی از پیران
در سردر و ب محلات مانند فیض نجوم که پاسبان محلات و ارات فلک تا صبحگاهان دیده از خواب
بسته سبزه رو ثابت قدم باشند و نگذارند که احدی از غازیان یا از منج خود داری بیرون کند و تا فتنه
به آنچه مقرر کرد و عمل نمایند هنگام طلوع آفتاب که قورمان قدر آن صبح در زول بدر کرده بقصد انتقام
تیغ زینام بر شیب و خدیو خورشید شتاب از سر کین سرور را لباس سرخ شفق بسته با چهره
برافروخته و عارض تاناک بر پشت خنک فلک برآمد خنجر و پال با بیات حشکین و صورت سکین
سوار کبران جهان پیاد خنجر گذارانش نیزه دار و بوزم صولتان کیوان انار باله بدر کتاب در آستان
گشته مسجد میمان بازار را بقدم اندکس مسجود خاص و عام ساقی و در آن مکان بعد از تحقیق سبکه
حرکات دوشنبه زکدام محله و چه جماعت صادر شده و لیکن از قوچ قوچ بر شیب نگر و آیین و مرتبه
عام آنحضرات فرمودند شور و آشوب فرغ اکبر و بیستان شهر پیدا آمد فی الفور در دیوار و عمارت بیست
نقش عالیها ساقلها گرفت و ساکن اصحابان صفت خانه زنجور پذیرفت بنایای پیش
بروز شاه تراب نادانی عوام مست خراب افتاده و زکورات و اثاث سلطهها مانند زرماده زنجیر نمون در گرفتند

بهرانی که صفه قصور جنت میزد و بعد از کج کاوی بزان قصور یافت حوضیانی که از چشم بر افکند
که شراب بخورد و قوای جوش خون شد و باز از جواهریان و صرافان در دست بازارد و کاین بجزوایه
گشت و نامی ساقی شهر بخیزد و عاقبت آنکس را باغی چنان آتش خود سوختند و این دیوانگی
و نه شایخ بید بخون آویخته و از سیاست گشتند و بشراة این شرارت و دزد و دمار آید و دزد
و آه دلدی فرخست چون شعله وجود خشک و تر سر بر فلک کشد الحاصل از در و زده جمیری از سر
جامع وجه محله دیگر صغیر او کثیر اعرضه شمشیر شدند از هنگام طلوع تیرا عظم تا زمان غروب ربانۀ این شعله
بر شود و شمر زانما میرسد و در کینه و کوب و رفت و دروب و قتل و نهب و سر و سی تشبیری شد هنگام
شام که نصف مغرب و لکه کوب جنود و قهر و آتش چهل عوام برق خرمن زده کافی سی هزار تن از خورد و در
شهر شده بود وانی بنجار در مقام ستمیان و پادشاه و الا جاء بواسطت نظام الملک و قمر الدین
خان و رسید شفاعت برآید و التماس آتش جهانوز غضب پادشاهی بزال عفو بخش فرست
و فرزند و رای فتوت راه برینا کرد و لشکر شور و شربت و بهرانی که در تصرف لشکریان بود تمامی
بهر و با و بی ایشان تسلیم شد که یازمانه بدفع کردند چشم بد از سر و مساکن آنها بیهوشند سوخت
و چون در شب شورش پیدا شد خان ناماد قمر الدین خان و شاه نواز خان که زاعاظم هند بودند
بر سر قیامانۀ رفت مرتکب قتل قیابان یاشی و بدین فیدان شده و در خارج حصا شهر در جانی متحصن
گشتند و در عظیم الله خان و فولاد خان که از اعیان دولت کور گانید بودند بکروال مامور بکفرق ایشان
گشته موی لبهارا چهارصد و هفتاد نفر گرفته در بار دولت حاضر کردند که بکلی غرضه تیغ یاسا شد
و از تیغ بجهت اغزا اینکه محذره سرا پرده کور گانید را بجهت شاهزاده نصر الله میرزا خطبه کرد و بتوبه
سود و آتش بر یکسر و پر داخته کنار دو و همچون محاذی ایوان دیوان خاص و در شب جرجان
مطعم صد هزار و تا یکمخته ایام و ایالی عشرت را در شکر روز نور و رویت شب قدر ساخته و در
عیدان کوه پیکر و گامای قیل منظر و شیران از در حمایت دارند گامای صاحب صدست بکتاب
نقد کنند و در یکشنبه بیست و پنجم ماه سنویر شاهزاده بدین شاه و الا جاء رفته و غرضه
مواثق است و این سلسله حیات خفان مر و اید و در مرتین بکواهر شاه و از یو قوت
و بهر حال این سلسله حیات خفان مر و اید و در مرتین بکواهر شاه و از یو قوت

برای سوارسی سه هزارده بیستگاه جلوشدند و شب دوشنبه بیست و شش ماه زمره رفاه سعادت
واقع شد آنجا صبح در عرض چند روز که ضابطان خزان و بیوات از انجام شغل متفرق گشتند حاصل
بجز مکان و ظرف از این و آن و اسباب مرصع بجا هر نمین و اجناس نفیسه چندین صم غصه
که محاسبان و بام و دفتر نویسان اقامت از هر و احصای آن عاجز آمدند و آنجا تخت طاووسی بود
که کندر کبک کاهوسی و خزانه و جواهرنسی روی جواهر تاج و تاجا نشانیست و در ایام سد طبع سالها شد
و در کرد و جوهر با صطلح اهل چند بر کردی صده هزار لک و بهر لک چهارت از صده هزار روپیه است
صرف رصع آن شده بود و همچنین لای غلطان و الماسهای رخشان که نظیر آن در خزان هیچک از ملوک
سلف و سلاطین عهد وجود نداشته بخزن دولت نادریه منتقل شد و امراء و خوانین دولت و عیان
داران و ملازمان خود را به آن خود را می و صوره داران مالک آرای تیر کرد و یادگها از نفوذ جواهر در صم آن
و تفایلی اسباب بر تن پیشکش برید با کاه جواهر ساختند و بعد از فوت سعادتخان عقد مصوبه بود
و گفتند فرستاده بکند کرد و در که با صطلح ایران با صده هزار تومان باشد با فیلیان که نه نون و ساس
بیکر از صوبه مزبور که متعلق سعادتخان بود بجز آنه عامه رسانیده و در ایام توقف زخرین سلطنت
و پیشکش امراء صوبه داران و در نزد یک مسادی پانزده کرد و در کارها چون امتفان یافت و در
جوهر و خزان و اسباب کارخانه جات و اثاثه سلطنت مقداری خطیر که فرون از جوهر و خزان
سرکار چنان به شاه فی نظیر کرد و در سربار باشد بیکر پادشاه و در جاه گشته بان و سبیل و سبیل
منت بر روی بیوات عامه که بجهت گشت و در و بظنا و در ساس شکر که صده صده است شده و در
انعامات شایان غایت و بهر مغان و ملازمان طفر فرین مسادی مزاج که در بر داشتند
و در خدمت کار سار و دی تاجا چون نیز بفر از نفی منت و در صده روپیه برسم انجام خدمت
کردید و خواص عوام را دوی سپهر ختام و خورد و بزرگ بگوک نصرت فرجام هر کس فرجام
رسمه حال از خزان جوهر و کجین از احسان خود بپوشان و در که خلی خزان و در یافت نفیسی نموده و جب
در مان آمار از در و سیم حصول مانع مال ساخت و در تمام خدمت انجام خلی و ایالت
یافته مانع جومات ساز ایران و کجین و خراج و در روز شنبه صده صم و در و در
دولت کرد و در با خزه و شمشیر و در مرصع اسبان نازی نژاد غایت و مجلر و در

محمد شاه در طلب و بدست مبارک تارکین او را با فسر سلطنت سر بلند و بقصد است خاص هر مندوب حقه و متبرع مرصع
بسیار و فرموده بود و او را بپنج اهر کران بها چنانچه متعاد و ملاطین میزدست و اندوخت
و بکس بدست می بند و ستار از کماکان بخیرش قشر غیب کرد و محمد شاه بعد از آنکه سر با فسر سرد می داشت
بسته عا کرد که چون با الطاف جناب نادری دوباره صاحب تاج و تخت در میان سوادین جهان
فیروز بخت شده غم همالکب آن طرف آب انکت از دریای سسند از حدت و کثرت ناخانی که آب
دریای دلو در دریای بحیرا اتصال میابد بعد از ده ولایات تشنه و بنادر و غلجیات تا بعد بر سر پیشکش
صبط و به مالک محروسه شاهی انضمام باید چون اکثر مالک سمت شمال و عربی آب انکت بنسب
عزیزین و کابل همیشه داخل مالک خراسان نموده میشود و انحضرت نیز قبول و صمیمیت و قدرت
فرمودند و در همان مجلس مسکلی امر آید و اعیان دولت که کانیه را بجهت مکراری در ضاجوئی ظاهر نموده
و الا جاه و رغیب و لالی شاهوار ضاج متفقانه که بکار ملک و دولت آید و رسم سلطنت را شاید آویزه
کوشید بر پیش پادشاه و اعیان آن دولت ساخته نموده داشتند که در سر ایستان هندوستان
بتازگی کههای محمدی خراسان محمد شاه را کل دستار طاعت نموده سکه خطبه که تا آن زمان در مالک
بنده شام نامی شاهنشاهی جاری بود باز با رسم سامی محمد شاه راج سازند و احکام معاهد مشعر بر حضرت
و انقیاد انحضرت خطاب بصورت و اوان اطراف و در جای انکاف از موقف علا غرضه در در سال
یافته محمد شاه را برادر انکت و اراکلی نمکن داده و جمعی از بهر ویران و ارباب صنعت هند و ستار از علامت
رکاب همایون مقرر ساختند و روز سه شنبه بیستم ماه صفر با فتح و طغرا از شاه جهان آباد در بیت
مراجعت فرزند باغ نعلیه ماه را مقرر فرمایم سر بر عزت و جاه فرمودند و به جهت پیچاه و مفت روز توقف
رابط جهانیک در شاه جهان آباد انصاف دستاد و بعد از وصول که به همایون میرسد از سر منحرف
ساخته هر جا رود و خانههای پنجاب و انکت را جسر بسته از دامن کوستان که نسبت سایر مکنه بیادیت
داشت منوجه قصد در بیت و بیستم ماه صفر کناره رود خانه جناب مشهور بوزیر آباد مصر بجام سپهر
غیا و کشته بعد از آنکه نصف سپاه از آب که شست چون موسم برسات و شدت طغیان آب رود
حوصله جسر طمات آن بجز ثدف را بر نتافت بکشت و بکلم و لاکشتمها از اطراف جمع و افواج قاهره
با کشتی دکی بر در آغاز عبور کرده چهل روز و یک غیر از آن طرف آب رود و با انتظار که شن حود

بنود مسعود لنگر توقف انداخته و در مصیبت ماریج الثانی بنا خدا فی لطف خدا فی خود نیز بایستی نشسته
در تب کند شعله با وصف اینکه همه جا عبور موکب انچه شکوه از دامن کوه واقع میشد باز گرمی موج می
خاسته و داشت که از شدت آن مرغ نقص از خیران باز میماند و بوشن آسمان در بر ویران تو غنچه
یشد ز کزبان صوبه دار لا محذور ایشان تا سر و وجنتاب در کاب فروری قناب بلوزه داشت
و در آنست از بنجا زلفت انصراف یافت و چون چشیدند خاطر افسوس آن بود که بعد از قیام و تخییر میزد
با بنجاره گرانستان و خوارزم که منتهی شده و آشوب خربان بود پر دانه لیده از شاه جهات با و بنجار
ای می بر و کشتی سازای صاحب قوف روانه بلخ و مققر فرمودند که کشتیهای فلک منظر در بصل رود
سمویه مرتب و مهیا سازد تا رایات جوانکشا دارد و آنکه و شود ابو فیض خان پادشاه بنجار از شنیدن
و تخییر در بخت بر غوطه ور گشته بتقریب ستمبار حالات موکب بهایون حاجی یوفا شستی نام معتبر
خود را برسم سفارت با عریضه اخلاص نشان بدربار عزویشان روان ساخت و فرستاده او
در میستم جدی الاخری وار و پیشگاه بهیرون نشان بهایون در جواب او ستاد مقرون گشته
صدی از دزدان در بار با او رفیق ساخته نزد پادشاه منور روانه و اعلام فرمودند که چون به حضرت
آتاب از خانه و ده قان و تقاوه دودان چنکیز خانیست کمان او و خیزیت محاکات منظور نظر اقدار
و توجه جانب زکستان مقصود ضمیر منتهی میباشد هرگاه با ما ظلم تور ان بقدم فرمان بری پیش
فرماید از انچه در شربت الهی گشته باشد از قوه بفضل خواهد آمد بعد از و در بختل حسن باد
حسن عملات گنگ کنون خاطر دریا ذخایر آن بود که برای ابصال خبر فتح بند و ستان و انصرف
موکب کیبی گستان بلخی روانه ممالک روم و روس نموده در عالم قریب جوار از جو مرغینه توانست
رصد بخت پادشاهان ایشان فرستند مقارن آن چار و عریضه اخلاص انار از جانب محمد پاشای
و لی نقد و شعر بروقات علیمردان خان فیصلی بلخی روم و روس و سیوس توقف بقای او در صد و حکم
مجدد و بنظر واقفان در گاه فلک حماس سید اندک حاجی خان چنکیز که هر چرخ پاشی و بیانات روم بر دل
بیک فرقه تو بچی باشی جلوه نصرت پیشرو ایمانک رکس تعین و مساوی دوازده هزار تومان که بجا
نیزمان دو لاف چمن نزار می باشد جوار و مریضع آلات با چار و ده تخییر خیل اسم نخله و رمان
بجوته اعظم حضرت پادشاه سکند جوار و روم و معادل آن برای پادشاه تورشید کلاه روس ارسال

و در دستم بر حسب این عازم مقصد گشته و نیز از آنجا بجهت آنگاه ایستاده و از آنجا بهمان
عوضه شام ۱۰ رخصت علی میرزا به نظر انور پیوست که ایلیا رسر خان و علی خوارزم از حرکت موکب بی جنب
سند و ستان کاسنی یافته و پس از آن با خالی تصور کرده جمعیت موخوار از او بیکته و ترکحاته خوارزم
فرجه و در هر فرجه سخت سرحدات خراسان و اردو و طرین و قدیمی که شاهزاده از خدمت انگلیس خشن
گشته و از خدمت انگلیس برود و در مراتب تجریش نشینده با فوجی از خاندان بیستم مقابل او و در خراسان
ببازرس بر عزت و بهر خشنی بر خشن آمده بود و قراولان طرین بیکه بگریز خورده و در تن از لشکران بیطرف
و لشکر و بیکته و زفر و تقریر گرفتاران و در و موکب شاهزاده و بر خشن معلوم ایلیا رسر گشته و دیگر بای
جرات پیش نگذاشته بهمت ایستاده و روانه قلعه موسوم قانلان در آنجا بین نشاء و ایستاده و واقع است بمصوب
و مصرح و در شش و افکندن شورش اساتس اقلعه محکم بنایا گرفتار و شورش و شورش ساخته اگر چه ایلیا آنجا قلعه
دار می بسکوشید و نامها و وقت دارد و غنای محل و شهر ایستاده و بوده برای خبر گیری عاصی که کیان با جمعی
عزیمت است قلعه نموده از اتفاقات در شتای گیر و در جمعیت دارد و غنای ایلیا رسر و در مقصد
ایستاده و موکب شاهزاده است که بسر وقت او رسید و بر فرق دولتش غبار داد و بار می افتد و سر پیاده ترک
قلعه گیری کرده مانند بخت خود بر گشته و خوارزم رفت و جمعی کثیر از او بیکه که آن نواحی دست تعاون گشوده
فرصت نیافته بودند که بجمعیت خود ملحق شوند و گوشت و گنای عرضه شمشیر آید و اگر گشته پس ایات جهانگشا بجا
مقصد شده یافته حکم مایون رود و آنکس و نیز جبر بسته جنود و مسعود و طغر منور فوج غنای عبور و در
گردند و چون کوستانات آن نایه لبکنای قاغنه یوسف زلی خنصا صورت داشت و در جمعیت مایون
و نندت غیر محصور و در عمو و ساقه همیشه مصدر انواع فتن و شورش و در پادشاهان سلف و نبی شان
مستغرق بقصور بودند و رای جهان آرا بتا و دبای جمع و یو سرشت و خشی خصال که در حوزه ممالک محروسه
مسکن داشتند و تحقق یافته افواج قاسره اگر و و بیکه کن ایسان و جبال آسان سان تعیین فرموده
اکثر نظایف با بست سلسله پادشاهی عمل کردن و آن سرکشان بهم آمده شش تیغ اصل گشته بقیه و در
و سرخیدن نشان پاره انقیاد گذاشته و فوجی عظیم از آن طایفه بلازمست در کاب صحرانقت قبا
یافته موکب مایون از راه پیشاور و خیبر و جلال آباد در غر و نایه مبارک و مصان و رود و مساب
کامل و در اینجا تمامی سکر گردان و سرخیان قاغنه آنولایت شرف اندوز و بیست و سی تان و در

و مورد غنایات بیکران گشته و به جهت از ولایت سمت غربی آنک که بدولت ملکیه نام دارند
تخصیص شش چهل هزار طوباف افغان پشاور و کابل و جماعت هزاره و باقی ایالات کوه نشین و سرک
داریمست انعقاد و در روانه برات کس تعیین فرمودند که در آنجا مشغول بر انجام ضروریات و انجام حاجت
بجایمانند و ربات نصرت ایات دارد و برات شود و شش روز کابل محض بر ادقائت خدمت گشته
به نظام موثرت نوحی بر ختم کنند و جوایز خانه و خزان و دیوانه به حساب سرکار خاصه و احتمال به دو می
به معنی نه و گوی نهایی بزرگ روانه برات ساخته صوبه داری کابل و پشاور و کماکان در باره ناصرخان بر
و در ایام جمعی از خونین نام دارد و عا کر ظفر شاعر مورد با نظام و اثنای حیات آنجا ساخته عایدت
یافته اند و در بیان حرکت موکب همایون بجانب گندهار و کفر قار می خدایار
حاجت عباسی و وقایع آن سمت | خدا یار خان عباسی میسند و در ایام وقت
موکب همایون در آذربایجان و همچنین در تار آباد که طغتنه بهما بگیری و در بدینکین میستانی آنحضرت
در طرفت قاف شستار و شست همیشه در ایض در بهر میستانی فرستاده و در دو و پنجاه میزد و در این
که بهند و ستان مستقر گشته ملک سنده بعله و بعضی ایالات این دولت روز افزون مستقر گشته است
که سنگ کفرن را از دامن باطن فروریخته روی غیبت بقبله جهان آورده اما از غلبه خوف و هر اسیر
بهجوم کشید و سوس خیالات است اساس بخاطر زده و او از جبهه سانی گریه یک سپهر حماس سر باز زد
چون محال شده زوایات کر میر و بتانی ضمیمه ممالک خدیو گستر گستر شده موسم بهشتان نیز خاد سر در
نموده فصل قشبان سحر کر میر یک جزیت آنست پیشین و خاطر ظریف شده و فرمان همایون بقصد کفرن یافت
که محمد تقی خان بیکار یکی فارس با قشون فارس و کرمان و گوه میسند و بنا و حکام باین که میتی میسند مستط
بودند از راه خشکی و تو بخانه و زوایه قشون با غرابان کشید و میای و یواقی از روی بر باد و بسند و تو بخانه
پس ایات جهانکنا به ختم و مبارک رمضان از کابل حرکت به تو بخانه جیلو از راه بکس و بیرجات و زیسته
در بکس و کس و در بزرگ بر می ضبط داخل ایالات صوبه ناصرخان و کرتن ملازم و ملاحظه سان قشون و خین
و با اتفاق ناصرخان روانه پشاور فرمودند و بهر جامه موکب همایون کوچ بر کوچ بهر مستعجل و غور و شریک
گشته با وصف آنکه تمامی آنست شش تن بر جنگل و کوهستانات صعب بود و جنایت الهی زوره روی همت
ش پشانی تو بخانه را در محال سهولت از آن موضع گذرانیده در پنجم ماه شوال وارد و دره سمیل حیات

شته که چه همعیل خان اول و نه قلععه واری پرواخت اما چون ثبات و قرار خود را در برابر خود مرید و بخت
آبیسین معاد مست خست با التوباب مار و اما فی آن سرزمین را مانند گیاه علفه و کس تنوع تشبیه یافت باز
زیر و بره طاعت و آید مرچند که در کنار دریای انک که غریب است سمت سنده مقصود و ضمیر چنانکشت بودش
منکشتی را بنابر ملاحظه از مفاصل شکافه حمل فیما بین که توان کرده همراهِ آورده بود که در حدیج بنور
بیکدیگر تصادف کنند اما چون ویر و همعیل خان تردید کردی انک بود کشتیهای بسیار جمع و بغایر همی
را نیز بهم پیوسته تو بکانه های لون و علفه و سستخفان تو بکانه را با کشتیها اردوی قیدار وانه و از منتر
مردم و دی جهانگشای بجانب ویر و غار بجان نهضت داده در پانزدهم ماه مذکور ویر و مرید را سرگز
و ایره دولت ساخته غار بجان برکشان آندبار روی نیاز بدیدار فلک قدس آورده و در می طبعیات
آن نوحی و عرض نه که از سوابق آن بر کشتی معیت او در مقام خود سری ستیبه و بودند مقله قلاده
نقیبا و کشته مورد عفو و اما آن همعیل خان و غار بجان بر یک پیوسته و سابقین بنداری در جات خود فایز شده
مشهور طفت احسان شدند از آنجا که خدیو بیما آن از مبادی حال شنیده گردید آن بود که سالکان طریقت
ضد است و لا ینج اطاعت لالت نموده بعد از تمام حجت تنبیه او پر و از ند و او را نه شامت سرکشی
تکاه سازند فرمائی خطاب بخدا یا رخا صا و کشت که در برابر خود را در جوار اکر قیام و در راه شود
و سر ساخته حکم مبارک را تعویذ باز وی نیاید مندی و سبک کردن و سب واری بر بند می ساخته بدگاه
معنی شده به در چهار و هم ذی القعدة و محل موسوم به یار کانه مخیر سر و قات سلطنت کشته چون در آنجا
بعرض رسیده که آن آب بجات در کوشش خدا یار از مفاد و مایه فکرم نصیحتی خبر داده و با عودی تسویرت
تفنی بهمت عزت و بند صورت روی فرار نهاد و تنبیه او محکم کشتند و بنده و عروق به شاخه
نصر لقه میرزا در کار کانه گذاشتند و خود با فوج از غازیان جریده و سبائی در شب تنبه سبست و یکماه
سر زور به عاقب و نهضت و کشتیها از دریای سنده عبور کرده با یلغاشی پرواختند به صفت سبک
تصرف در بی سنده تمام جزیره و همیشه صحرابت طریقت خا راه پیک اندیشه بود در صفت روز و عبا
آفتاب بعید و رطلی کرده و در کشته او پور و در آنجا عریضه و پیشکش از جانب خدا یا در برابر بختی ده
بوضوح میوست که کشیش درون او اصلاح پذیر نیست و مرکب محتالی که در دشت بی آب و ذوق
واقع و بخصانت مشهور و سی فرسخ از آب و آبادانی و در بهت بنظر اینک مرکب جهانگش از و رو بچال

بچنان سرزمین عاجز خواهد بود از راه دیگر که آبادی داشت بچنان نیز روز قضا الله رانده عاقبت خود
ساحت خدیو جهان پناه روز شنبه هشتم آناه سپاه منصوبه و داشتن آب و آذوقه امر کرده جنگام
صبح بیلای اعظم ای ارشد بود و پور روانه و آنروز و آنشب ایثار و روز یکشنبه نهم ساعت از روز
گذشته بجای حرکت کسبند و با وصف اینکه خدایار مدتی بود که رخت برت قلعه مذکور کشیده تمامی
جوهر و جواهر و خرم خود را و چایای بسیار عیسوی کتک شتاب و هم بفرمان شکل کسبند می بخورند ساحت عتیق
فرموده و حالت سست و بزرگی او باقی نبود چون همیشه پرنج تا نید رتب قدیر خانیان دولت اگر که
تقدیر سست خود را می خواهی دست بیده خدایار قلعه مذکور تیر جبریت محبس قلعه گشته بعد از آنکه کرد موکب
قلک که که خبر دید و مر ایش گشته بتباط و در رایت عقاب بیکر نموده مانده مرغ کشنده و جایر کردند
و نقص قلعه بر گشته ام فرجیده آغاز پشانی نموده که شاه با زواج شمس کار می که پیش از آن شکر جلاوت
اثر بودند در خارج قلعه باور سپیدند و مانده صعد و شکسته بال تیر بسته دید خود و بقلعه سپید بودند
لحمه بغیر از اینکه زنده شده و شکل شایان حوادث شبان خفص جناح کزیر و زاده بجای برای خود کمان کرده با سر
قلعه و نظایف دست برداشتن پشیمان زده با کس اقدس سرافرازی جیت و تمام خزان سپید و زرد
شدت زنی و کوه که در زوایای زمین پنهان داشت بحیثه ضبط در آمده و هر چند یک کرد و تیر و تیر و تیر و تیر
کنوز مرده انتقال یافت پس موکب بهایون روز پنجم از قیام و از حرکت عطف عنایت کرده خدایار خان
بر چشم بهر بی رکاب نصرت آتش با مور گشته در شاد و هم با و مور بنایید خدای یگانا با قوه و فیروزی
دار و مار گانه شدند در بیان وقایع حتمی مثل مطابق ۵۲ هجری بموی صا
سلطان زدن افسر و خطم روز جمعه بیست و یکم ذی الحجه ۵۲ هجری قمری فتح فتح و شکا و شکا و شکا و شکا و شکا
که از خدایا و چس پانته مرغ شیان کم کرده سرگردان کوی جوان سب بود باز به از نو اعیان گاری در طراف
باغ بلند و زده ساخت و فاخته زار که در حیرت و از الکاک کش که کوزان میبکشت بطوق بندگی سرگردان
تا اوکی برافزخت رسول نیم چهار باید به شمیم نگار از جانب زنی فریدون غرور و دین بار و صوبه بی تحت
کلزار گشوده و سلطان با قوت فخر کل تحت از مرد قدام کلین تکیه زد و در هم حرمی شکفته طبعی روی صحر که نیکان
کشش است ملک دنیا فی قلعه خود را بروی شکر رپیچ گشوده از خورده و شانی متقبل و اضر ج کرده و
ساحت کلزار از رستن کجای جیاسی بندر عباسی شد و دوران زمین چمن زکاتاری جنود و می نامید تصرف

فرمانش مل در مد خو میسان دی که غارتگران صحن چین و یغانیان دارالملک کشن بودند سر به پستین
کشیدند و در بکان تنگ چشم شکوفه و از بیجاگری کوشیدند کلمهای افراقی فرمانی خشیار کردند و
اترک صحرانین به صحن بسته بودند روی اطاعت جبار سلطان بهار آورده چون از این امر کار که شغل
مهم فروریند دست نادر و ابر بر ثواب و انوار تائید الهی روشن و بر ساحت حال جانباختن بسیار فکر گشته طریقه ضعیفه
مختص است که هر یک ذکر آن نیز از آن که باین دولت خدا و او سر کشی بر آورده عاقبت بر باروی اقبال نشانی
رپا و در مدیشتان به از از صحن بر وقت دستگیری که در بر صدر کا میابی جامه دهند در نیوقت که خدا پادشاه
و بهر سبب تقدیر شد با طفت خسر و از که در کلام خشی دوست و دشمن بهر سبب بهانه است با او از در امانت
در مد و حکم فتوت و دیات سند و تنهاری از قسم تقاضا داده تنهاری با بعضی از محال سبب بخدا بار محبت و در
بش و عین جان محط کسب و فراز ساقی و یکیت سند را که بیاجستان اتصال داشت بحجت جان حاکم بهوستان
عقابت و شکار پور را با بعضی از مواضع سبب که در جانب غیا و واقع شده بخوانین با او پوزره تفویض و قاضی است
را بخلع فراخش و اصطلاح آراستند چون جیات الله خان و لند زکریا خان و عظم صوبه لاهور و ملتان در سفر شاه
جهان آباد از قزاقان در کاب القس و غیاست الله خود و عبود واری متان فایز و روانه ملتان گشته بود و درین
اوقات بهوجب برهانیون مجده در لاهور گانه بخدمت و الا بهر سبب در سفر عمر کوت نیز طریق ملازمت پیموده و در
حینی که موکب و الا زنا بکانه عزم عمر کوت میشد فرمان بهانیون با حصار زکریا خان اصدار یافته درین اوان
که انصراف کوکبه و الا از عمر کوت اتفاق افتاد زکریا خان بهوجب حکم شرف شرف اندوز کشیم غلبه سعادت شمول
و مطالب شمول شدن در حضرت خسروی بفرمان بخلع موصول گشته در باب خدمت و غیب و حضرت محمد شاه
بایشان تاکیدات نموده و سفارشات بلیفه و جیات الله خان که سبب عای غلامی نموده بود و محط طب شاه
نواز خان گردیده در خدمت انصراف یافتند و در آن مکان عرض از طرف محمد تقی خان بیکریکی فایز شریف آمدن
سند صورت بهر سبب پزفته دارد که و کران و در آنجا ملک و بیمار حاکم آن محل در مقام قلعه کشی آمده مشایخ و حوچی
بر سر قلعه اوتین نموده بر او تسلط و او را بخلع اطاعت میآورده و بنا بر حسب ساط از انقضای سوره در باغ
نار و در بار بهر سبب غیاسی بر گردانیده خود در کچ و کران توقف دارد و حکم و الا نافذ است که چون تاب سحر در
نور و حکم فصل یافته قشون بهر سبب بجهان آمد و در کاب پوزر سال شود و چند روز بنظم قشون آنسوی
نجام نمود و سر سبب پزترین پرداخته هر چند که کامیابیان میوه کام حسن جانباختن که کلید داغ کارنی بر صحن

عرصه جهان در دست باغبان افتاد این است همچو گاه از لذت نوز میوه های بکار یک ستاره ت جبهانی و سیر
بنا السری ششویات غسانی قانع نیستند اما دو چیز بیشتر از سایر چیزها ملاحظه در غروب طبع این ضد یوگا میکار باشد
جنس هر که خورده است که آن رغبت تمام دارند چنانکه در تمام توقف در بغداد و کفر از گاه نیز عزت که فایز است برشته
بعد بر سایر بزرگ است هر روز بیدار می آید و در راه وادی که ریاست طایفه در ماکه هندوستان میبود از پنج دهرت و در
این قافله حدودت در راه مطایبی که و سیر که رانبار غریزی تفسیر آن بوم در کشته جانشی بخش و تیره دور در نزدیک بندگان
در گاه سیر و یک سبب است که پیوسته مرضی ایض ریاضت کش طبع بهایون میباشد و چون نمایی مفید و
گناه بیگانه معلوم است و نمیشسته فرزند این بطریق سببان نازی را در پیشگاه کاروان پیششهای خویش
ساخته این سجد بجز ترش او قریب میروند و باستان خرقین سجد و کابش تسلی میبیند و در راه توقف میوکب باور
فرستاده پادشاه و آلاجه و محدثه انجمن بهایای مرغوب دارد و در گاه جهان پناه گشته چون ش هزاره ضایعی میر
نیز در خذل انحال سببان ممتاز و والی پنج نواده خوروز و از پنج برتر پیشش تقاض خدمت میگو کردن فرزند نموده
بود چند سرب که تون با دو دست شتر خوروز و پنج بکته سرفرا پادشاه و آلاجه هندوستان رسال و فرستادن
دوست را سقزب خسته خدمت انصاف دادند در بیان انصاف موکب بهایون بجانب
ایران و عزیمت سمت بخارا و ترکستان و تنجیر آن مهمات ترمیمت بنیان
بعد از انجام کار است و فراغ از نظم مهمات سببان سمت بهیمر مالک تون لبه فزاین قضایان بنفاز
پیوست که از جمیع ماکه گرد سبب سبب اسلو و لبوس بیدار شود و بجهت عایان حضرت شایان و تدارک سفر
ترکستان در برات حاضر نمایند و چون شایزاده رضای میرزا نیابت سلطنت ایران غایز بود آن دان محبوب
امرا که حسن طرین که وسط نموده است توقف ثبت که هم ایام قشلاق و در بخار نیابت رساند و بهر مایل
پذیرای انجام کرده اند تفرشته که شایزاده و باقشونهای خود در برات موکب و آلاجه سبب سبب سبب
ملاقات از اصل قدس همراه و بیاورد که سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب
به ختم و صفه حسن خوبی که در کعبه خجی آورده و باقی است ضرب خیام عربستان ساخته و ایام سفر سمت ترمیمت
تا پنج غره صفر ۱۱۵۰ که روز حرکت از ماز آباد است تا روز ورود باخا و سال و هفت روز و مدت حرکت از
تا جهان باد تا ورود و باد آباد یک سال کامل اتفاق افتاد و چون بهیمر کسبی و کربان در حین توقف داشت

نصرت یافت بجانب هندوستان در پشاور خیر طغیان گزیده جارد و در سال پنجم مرحوم پسر پسر خان بصره
مجلس رسید از آنوقت عزم تمام قبیله نظامیه کرد که از خاطر متعصب میوه بعد از دور و دور سوکب و الالباد آباد
عینی جاس بلی بیکه سکی تار آباد را از سفر ترکستان معاف و مقرر فرمودند که در ابتدا می میران با قشون ابدالی
تافت و در مخرج بران شیروان دور و دور ترکستان که کوه البرز را بر قفسه فرو گرفته که راه فرار نظامیه سد و دیگر رود
تیمیه بنان بردانند و همچنین قلع علی خان کوه احمد لوی افشار چرخ میانی و محمد علیان قرقلو سرد را از دیار بجان
در جمعی رخوبان حکام و پادشاه و بزار نقر از لشکر نصرت از خراسان باین امر نامزد و حکام کرهستان و از دیار بجان
را نیز بر قفسه و سوزی ایشان امور ساختند پس در دوازدهم صفر سوکب مظفر از تاد آباد را بخت افراز ظفر گشته
روز دوشنبه دهم ربیع الاول در ویرات و جوالکای که در استان بکفر نغی شهر مقرالو یکیتی استن کردید چون
بسیب مشاغل کج تاخیری در ویر و دوشابزاده رضا قلی میرزا در موعده تقریر وقوع پیوست حکم و امانا فاشد که شاهزاده
کانتانده شاه رخ میرزا و اما مقالی میرزا با علی طغیان و له اکثر پسران خان که بایالت ارض مقدس سر فراری
گشته مقتدر و در رضا قلی میرزا انگشته و در ویرات شوند و در رضا قلی میرزا از راه تاد آباد و در قرانیه باد
خمس سوکب به یون متحق کرد و دوشابزادگان نیز با علی قلی خان در پیچید هم ماه و در خدمت خدیو و اجبت
و بشرف تقبیل بساط مقدس سر بلند گشته چون تحت طاعنی در ایام سلطانین سال الله هجده گشتان صورت
شاه و پدیده انجیر شاد جهان با دیگر ابر فاته به یون تعالی یافته بود هجده شاهنشاهی که در یک خدایه فلک
پست زمین پدید و در جات شان خود میداد بران تعلیق یافت که در برابر آن سر بری دیگر با خیمه که با یون آن شاهنشاهی
چنان شاهنشاهی فرزند بخت ناسد مکلان بجز ابر آرد و آتی شاهزادگان از غریب و سده لونه بعد از حرکت شاه جهان
احکام به دست نهادن مصالح کار و عمارت پیشکان جو ابر بکار رنده می برانی بپسر بکام آن تخت و خیمه که بر گن
بر خیمه و در دست کمال ایام زاده بود هجده خسروی از آلی غلطان و کوه برانی درشتن که مر یک با خرج
قلیمی بر و در جابا کوثر شجره با و در میان شان آفتاب بر سر و در کمال زیب و در تر قیب و در خیمه نیز در خیمه
آن مکلان بر و پدید آرد که کویر با می شاهزادگان نقش پذیر انجام ساختند و بخت نادر می موسوم کردید و در دیگر
آن خیمه بخت با تخت طاعنی نصب کرده چند روز مجلس شاطیروی شاهزادگان را بسته حمایت می
به و دانه بندی مرضع کویر شین که قزاقان از حوصله قیاس و تخمین بود شاهزادگان و علی قلی خان عطا و دار
بسطه عزت و چون تختگاه خاقان حضور شاه رخ میرزا ولد امیر تیمور کردگان بوده بسبب چندی تقریر

بقرة عین خدمت و جهان داری شاه رخ میرزا که همین فرزند شاهزاده رضا قلی میرزا بود عنایت و سکر
در مضر ب هرات را بنام حامی پنجاب فرمودند و بعد از طی این مقدمات شاهزاده کریم با نصر الله میرزا
در خصوص مضر ب گفتند که سه ماه در هرات بکشت کرده و بابتدای میرزا که هوای قد الی بدو وانه ارض اقدس
پس ایات نصرت یات و بیست و پنجم ماده کور باصولات بهمنی و سطوت تمتنی از جو لکای کدستان
حرکت و در کارگاه که از شرقات مشهور آن ولایت است تروان روز یکشنبه غره رسیع ثانی وارد قراستند
و فیصل گشتند و در روز و دو موکب جهانگشا رضا قلی میرزا با سپاه آریستند و در راه باین شایسته از شفا
تقبیل رکات قدس هر دو رکعت آن لشکر قیامت اثر که دست به دست وجود خود در کمال انگیزی و سبند و صف
بسته بودند یک یک از نظر آفتاب اثر گشته خدمت شاهزاده کامکار موقع قبول استخوان و با نسر و
باز و بند کوه بر شکار و سرسرای یافته جوامع و تقابل الی شاهزاده بآن بکانه کوه بر حد فسلطت عنایت
کرده و سه روز برای انجام مهمام سپاه و آسرا لکث و از راه نادره چاق و چمکتند و اند خود عازم بلخ شده
در بیستم جمادی الاولی موضع مشهور بقو شخانه یک فرسخی بلخ مضرب سراوقات اقبال گشته چون عزیز قلی بیگ
و ادخواه سبق اخلاص خدمت در این دولت داشتند شاد و دل با خلاص کیشی نقد جانز باخته بود بودند
بنیاز محمد قوش بیگی برادر او و الیکری بلخ سر بلند و خطاب غانی برده منته گشته حکومت اند خود بکده اسطانب
و ادخواه عنایت گردید و حکام و عمال بولایات تابعه تعیین و در دوازدهم ماه مزبور بلخ و دهمانی که از متحدان
طبع درین شاهزاده نامه بود تشریف برده چون سابقا بر سر عهد فروز گشتی که هر یک دوسه هزارمین بار بر میشت
سر و پنج بار بمایوس ترتیب داده در روی آب آموی آماده کرده بود و مضر ب که کشتیها را از غله و ذخیره پر کرده
تو جانان و الا نیز نقل کشتیها نموده اند برای آتش با غله و ذخایر و قیاس از روی آب روان بقتند و در یات
نصرت یات در خدمت ماه مزبور حرکت کرده عازم کلایف و کشتیها نیز از روی آب عبور کلایف رسید و فوجی
غازی بکشتیها از آب عبور نموده فامور شدند که همه جان از نعمت آب محاذی اردوی بمایوس را خورد و دی
مقصود باشند و در بیست و هفتم ماه تروان کوکبه بمایون بتزل کوکی که معبر بخارا است اتفاق افتاده و در آنجا و حکیم
بی آتش که در آن سابق و در آن عده امیرای توران بود با حاکم حصار و حکام قرشی و کشی با شریک بی
تصرف آموی و در اردوی محلی و شرف آستان بوسی قایم و متقبل خدمت گردیده و بخدمت قاهره و نوار شای
اجتصاص یافته و از منزل نادر رضا قلی میرزا با هشت هزار نفر از لشکر فیروزی اثر تعیین فرموده که بر رسم

مسفای همه حاد و ترل پیشرفته در چارچو توقف نمایند تا موبک بهایون وارد شود و صحنه قیامت در سرت
شرفی تسویه و مور ساخته مقر و شتند که همه جا از لشکر شاهزاده مرحله پیاکشته از ایلات و مان گشت بر کس مقام
بی و بی عت اند صیانت نمودن و این را قبیله نماید بعد از عبور علیقلی خان از آب جمعی ایلات گردن بگذارد و بقیه
نمایند و حوچی که به جاده صواب بخوف عازم فرار شدند بموضع قبل و شب و آمد و آنفوج منصور با اسیر و غنایم بنور
و در روی محل گشتند و رضاقلی میرا که بسمت چارچو نامور بود چون آن ناحیه پیش از وقت بهشت خوارزم
و بجای که چوبه فتنه بود و صیدی از آن طایفه و دو دام آن شیرشکاران معسکر شاهزاده در بیابان در چهارشنبه
مشتبه و چو می با خبر چارچو مقر اردوی کیهان پوی شده و بکلمه والا در عرض سه روز جسرین بر آب مویه مرتب
و انوح قاهره عازم گردید و فوجی بجا قنط چهارچو صیانت سر جبر و جمع ضبط محصولات آن نواحی نامور
شدند و در چهاردهم ناماء انحضرت با غلامان و خاصان کشتیهائی که از بخارا در هنرمند بهند و ایران ششبار
نشین و عمارات در کمال خلعت و عمارت ساخته و مخصوص کوب مقدس بهمداری و طرحی پرداخته بودند
سوار گشته ز آب عبور و حکیم بی آلتوق وزیر و دارالسلطنه نوران بود با جمعی از لقب و عیب ان بجای آورد
آنروز در دربار عز و شرف و تلبیه علیه علیه شرف و بجزع فخره و فواشکات خدیوانه بهرین گشته یک دزد
انجا گشت و روز دیگر حکیم با رفقا رخص ساخته که از بعضی خان استظهر اشفاق شاهشاهی ساخته بدربار
معلی آورد و موبک بهایون از راه فراکول کوچ بر کوچ عازم بخارا و یکشنبه نوزدهم ماه چهار فرسخی بجای مصر
سراوقات حلال گردیده چون ابو بعضی خان فوت معارضه از خود مسلوب و سپاه تر کمانته و در یکشنبه
که در نذرت از قصبی ممالک خود فرجام آورده بودند جنب چیره کستی شرکت شایسته ای مغلوب یافت جز
انف دیر نه زنده و احکیم نایب و تمامی خواجه زادگان و نقبا و شراف و فصاحت و امر او عیان خود کجاست
اتمام ز باب طاعت خدمت پذیر می شود می نیاید بدگاه پیراهن نام آورده بیک سر سخی و دوی معنی ترو
و در روز دوشنبه معین طرف عصار فن کور نشانیافته بتقبیل عمیه علیه فایز و لکین و افسر راجعت بهره چون
از خاندن چنگیزی و دومان تر کمانیه بود و رخصت خلوس در مجلس بنو سانی یافته نصیب تعقیب
خدیو نازک ز دای تفرقه تشویش خاطر او گردید و بعد از آنکه جمیع رؤسا و نقبا با به فتنه گران پیشگاه حضور
و کس و چهره سانی آستان گردان نشان مقدس گشته رخصت انصراف یافته بخیمه و سرنی که بکوتان
و ستاع او مرتب گشته بود مساودت کردند و روز چهارشنبه بیست و دوم ماه موبک بخارا و در سرت کوچ

کوچ کرده بنظر سخی بکار انجمن چشم در دومی محترم گشته ابو فیض خان بخلاف خاصه بالا پوشش خلا با ف و کمر خنجر
مرصع و شست تازی نژاد ماساخته درین سلاسلینده و امر او اینان او نیز بطای قاص و خلعت و شمشیر و خنجر و اسباب
شایسته بهره ستد گشته و در ایام توقف مملکت جهانگشا ابو فیض خان آنچه لازم خدمت فرمان بری بود بتقدیم
رسانیده جمع کثرت از اهل تاجیکانیه و ایونیکیه بخارا و سایر ممالک توران سواره و مسلح آورده و در نظر خود گردانیده
بر روی عده سوار کرد و در ملک لازمان در کباب نصرت قصاب تهتاهم یافته و در اولاد نافه شد که ایشان بیشتر
در توجیه پادشاه نصرت آیات همایون برده بخراسان رسانیده و چند نفر دیگر از بیکل بیکان عظام و خوانین با
فلوجی بدو نه سمرقند فرمودند که از ترکمانان آن نواحی جمعی اهلانیت در کباب کدغن خنصاص و ده نازده چارچو
رویه خربان شوند و احدی قدرت نشد که گردن از سلسله نقاب و بیرون کشد و بهر چه بیست هزار نفر از ترکمانان
و ده نیکو بیکه بخارا و سمرقند و باقی مملکت توران را کامیابان خدمت در کباب شرف اندوزان لازمست و دومی
نصاب گشته بیست خربان با مور شده و در بازو دهم چیتا زکی برود و شش ابو فیض خان بکلیت آفتاب
زینت استیلا و اعتبار و فرق و ولفش با شکر بر نگار زیور قشای یافته اختیار ممالک سمت شمالی رود و سمرقند
و اورگند و سمرقند و چارچو و باقی محال جنبه ای آمودیه را ضمیمه ممالک خود فرمودند که پستور بلخ و ولایات تابعه
آن بدو است علیه ناوردیه متعلق باشد و چون سلاطین سابقه توران با عن جده خطاب خانی مخصوص بودند از فرط کرم
کار که نام ابو فیض خان را با فخر خطاب شایع سر بلند ساخته و حکام تمامی ولایات ترکستان نعین و جمعی که زری
نقیب دهر که اسپهر بنیاد آورده و متعده خدمات شده بودند باین پیشاری عنایت در کمن حکومت نکن دادند
چون علی قلینی که بشرف برادر زکی آنحضرت سر بلند می می افروشت در آن سمرقند سعادت اندوزان خدمت والا
بوده در ظاهر اقدس حضور کرد که در فایده صرف و دودان خانی در سلسله ازدواج او در آید ابو فیض خان این
معنی با نه مهابت داشتند بقاعده و وقانون سلطنت از راه و رسم ترکمانی و شیر و مقصود و شبنان حصول
پیوست و دختر دیگر شش در حلقه عفاف بود بخدمت حرم حرم سر پرده عصمت منتظر گردیده و در غیر خیر
از خواهر زن من مخدومه خاندان چنگیز خانی در سلسله پر و یکبار حرم نظام داشت چون معروض شده خدمت شده
بود که در حده و کباب بعضی از عاقبت بجا قدم از جا و صواب بیرون گشته اند و طومار علی خان جلالی را که بر
قدیم بخندت بین دوست ایستاده بود و سر واری نعین و زما ختم بسیار ممالک سمت شمالی آب مکت زده و شبنان
و سینه و لب و درین بخت که ازینند و گستان وضع و باید دولت خدا و او متقل گشته بود با و آنقدر نعین و جمعی از بیکل بیکان

و حکام و فوجی از غازیان بهرام به تمام دیار و نامور ساخته روانه فرمودند که از راه حصار رفته نشوئند و کجاست
و در یکینه حصار و جای و این را که هر یک از سرکردگان آن خطایفه متعهد انجام آن شده بودند و زخم کرده روانه
خراسان و آنجا عازم بقصد کشته برقیه سرکشان آن فوجی پر دانه و جویباران کابل و کسند و حکام آن
در بست فریب من و صاورش که بکشت و در سابق در شغل خود مستقر بوده تابع مروزی سروا به باشند و منفرستند
که اگر یافان صوبه در راه و در میان آن نظر آب آنگ و سردار و زور و این طرف با هم رسم عادت و طریق
برافت سبک باشند آنچه متضمن خیریت دولتین باشد بعمل آورند و در میان توجه موکب اقدس
بسمت خوارزم و قنجه اندیاری بقوت باز و می غزم چون در ازمنه سافه سرحدت و حصار
اکثر اوقات دست فرسود و ظواهر و پامال تضارل جنود او و یکینه و در کجایه خودم شده توانایت خراب
کرده اند و قصد قصاص از آنجا است منور ضمیمه خبر بدو داراشکوه میبود و خبر صا در این و آن که بسیار
دوای آنجا و غیبت موکب نمایان سر از کربان زیاد و سری به آورده و عزم دست درازی قدم بجد و خراسان
که داشته بود دست و الا نیت تسخیر و تدبیر آنکال کمال الحاق داشت بعد از انتظام ترکستان در شانزدهم
موکب فیروزی حسب از ظاهر بخارا کوچ کرده منزل بمنزل عازم خوارزم و بعد از ورود و در کجایه قلعه سی که تاسر
جسر و زده فرسخ مسافت داشت با نهائی مستحطان خبر بهامع علیه رسید که تمامی در کجایه خوارزم بهر
کردگی محمد علی اوشاغ با او و یکینه آنجا اتفاق کرده با جمعیت و استعداد تمام و اردو شش فرسخی چار چو شده
خدیو بلند خرم بخت و شنیدن بخت بر نه و آنروز نامور ساخته که کوچ بر کوچ متعاقب روانه شوند و خود با فوجی
منصور بکام شب سواره و راه نورد وادی ایلیقار کشته یک ساعت از روز که شسته از جسر عبور از روز
با انتظار گذشتن افواج قاهره و نه نایب چار چو توقف و روز دیگر که پنجشنبه بیست و یکم ماه فروردین باشد عزم تسخیر
آنجا است علای لوای خورشید ضیا کرده بعد از ظهر آنروز که علامت کرد و سیاهی شکر و جمعیت خوارزم معلوم
اتوار در کشته جرسانیدند و تفرشتند که غازیان شرابشان که مقدمه الحایش معکر نصرت شد و پیشرو لشکر فتح
ظفر بودند آنجا است و آویخته ایشان از روی صرغ و حرم پستان و شغول سازند تا آنحضرت بر وقت نشان
رسیده و تنبازی آنکرده و ابرو بازی آنجا پس خدیو سیو مال از قول نمایان جدا گشته با فوجی زیاده از آن کربان
و چون از آن طرف فرین بمقابل بخارا و دیگر عرصه خورشید یکینه این بهب فاصله مانده بود که حصار شات و قرار آن
خطایفه مانده دیوار شکست که بهوای لطمه سیل از یاد آید و در صدمه توجه آن سیل فی زمانه شکست یافته روی

روی زنده و برین جزا رسانید الهی و فرمان شایسته ای بتعاقب ایشان پرداخته محمل ایشان در غایت شرف
حس و جاه و کانی در گرفت و فرجی را حلقه کند و ایران بهم آغوشی در گرفت و هر روز نه سیار و بیشگاه عرض بیست و چند
انگشت نیز و سیرت غایب کرد و نگشت از سر و اگر در روز دیگر و همان ترانک با چارچوشش بیست و پنج فرسخ مسافت و پست برای حلقه
سر و چرمه توقف روز سوم عطفشان کرده و در وادی های برون گشته و چون بتختی میرزا را شوق دیدن نصر الله سر
بر و کامکار خود که زبند وستان آمده و برات توقف داشت طالب ملاقات او را طالب بودند و در حلقه گشته
با علی نبیان روانه مشهد مقدس و ایات جهانگشا با انتظار عبور ترقیه افواج منصوره و بنده و آغوشی که در محبت نه و در روز
دیگر در مکان توقف برادر و صد فرود گشتی که قبل ازین حکم والا برای سفر خواندم زرقب یافته بود و بنویختن بهایون و
و ذخیره زاهد لمران که خوراک شمس و دوست بود شون گشته اند و دی آب آموی در دونه حدود خواندم و گویند و
روزی پنجشنبه بیست و ششم ماه پادشاه و پادشاه و بی از کنار آموی کوچ بر کوچ عازم مقصد کردید و در سیزدهم شعبان موضع
مشهور بدیده بونی که مضرب خیم دولت گشته چون ایلیارس "الی" خواندم پیش از وقت تمامی از یکبه در طمانینه شست
خواندم و ازین جمع در قلعه بزرگ اسب که نادر بوده بونی در فرسخ مسافت داشت متعدد سنگ صیای قبال گشته
بود و در روز دویزه بونی بکشت واقع شد که شاید ایلیارس غلبه با برضه سر که گذارد و دیده بونی را خورغان بخت
و شیب و از غایب زبده را آغوشی که آتش که آتش روز تار و هم بجانب بر از ب نصرت و نیم فرسخی قلعه را مقرر و وی را
فرمودند معلوم شد که دانی از بوری پای ملاقات پس کبیده و بر قلعه کشی پس آورد و چون قلعه مذکور شمل بر خاک بریزد محکم و حصار
استوار است محکم بود و آب آموی اطراف آن را احاطه داشت و بر سرش کچین قلعه منین از رویه حرم دور
مینمودند و خدیو گشت و گیر کار قلعه پرداخته و وزیر لوی جهانگشا را بجانب خیمه که تختگاه ولایت خواندم
و وسط محمود و محکم بود و نصرت دادند که شاید این معنی باشد چنان حرکت ایلیارس کرد و بعد از
آنکه گو که مسعود و قیصر حرکت کرد و ایلیارس نیز از بزرگ اسب آمده از کنار آموی عازم آنست خند و چینه
ز بهنیدای خوف از کنار آموی دور نگشته حرات بمقابلت کمر و اما طایفه بیوت و گره و بانی بکار
آلاییت که از کم خردی بزاده سری محبت و بودند و بیزم و بیزاری پای حرات پیش که تخت بخت
نیز میمند و میر و قلب و قول را بهمان ترقی که داشته از رفتار باز نگشته خود بعبادت با فرجی از خانه
سپان جدات پیش و شیر شکاران درست اندیشه سر راه بر انجماعت گرفته سرباری از آنجا
گرفت و بتقیه انطاکیه از ضرب دست و بازوی و ایران کردن فراز سر خود را بر گرفته باب بر پیوسته

ایبارکس: مایه بکشت و در ملک خود را بقلعه خاتاه که از قلاع خمره خوانند و این هزار سب و خیمه و خیمه
رسیده شکر خود را در خارج قلعه سپرد و آورده نصب خیمه اقامت کرد و موکب همیون آن روز در میان
ملک گاه بکشت و روز دیگر صبح بر سر قلعه خاتاه حرکت کرد و سه ساعت از روز گذشت حوالی قلعه جلوه گاه هشت بزرگ
و پسر کشته بپرسن بریا ننگی بپاوه از خود و جمیع آنچه بکشته و بکشته تو بجانته گذاشت ما چار از دشت بر و کوز در ده
عاریه موکب بپرسن با اشاره اندکس جلور زیر جمیع آن گروه بنگار در انگیزشست بعنایت پرسی و اقبال میرو
جاده پرسی غنچه زینش بر پشت حمل از ایشان از بقیه می شمیر تیر روانه دیار قمار کردند و بقیه جماعت که جل
ایشان تاجری بود داخل قلعه کشته از میان راه فرار و قشون نصرت نمون ایشان از انقبای خود و جمعی از تیر و شمشیر
از زیر غنچه بیج بود که سرور زنده بسیار با سر کرده آن جماعت از تیر و بستانه خم قمارک ساختند و ای مزبور با او کج
بقعه مختص گردید و پادگان و کاسب بهایران از چار طرف به پیشش میور کشته فی الجمله نامی خیمه و تو بجانته و امول
و غنم در یکجای جمعی ز سپاه و رعیت ایشان از که در شیر حاجی و خارج آن خبر نشین توقف بود و بدست ورد
شیر حاجی را تصرف کردند پس چون آسمان فیت ترتیب یافته تو بهای رعد آوای از دهان و خیمه های
ستاره بزرگ نشان به شبانه روز برقی غرس صبر و توان و خانان سوز حال قلعه کیان ساخته نفاغان
چاکدست از چند جا لشکریان پرسی و غنچه چپینند دیوار قلعه بهر برب تو ب قلعه کوبایران و نقیها با
برج و حصار دست و گریبان کشته غاریان جلالت فرین و دلیران بهرام کین جمعی پیش گردیدند تا لی
قلعه چون خود را ترشش چند در غنچه بلاد بند با اکثری از بکیه از باب استیمنان داده و در حیت و چهارم ماه
در ده گاه جهان بپناه و ایستاد با وصف اینکه کشتی خود را تپاه و روز دولت را سپاه سپید با بار با غول خود
بر طاعت ضلالت مانی و در آمدن غلام میوزید و دیگر با اشاره اندکس رفته و از بار و ساسی و کیک که مادر
تحتی دشت خدای تخی از قلعه بر آورده و خوف مدلت حاضر ساخته بر چند که دست تابشای نصی
خود و جمعی کرده اعزامی تنج سیاست را بر دشمن و چون روانه شد تا چون در حصن توقف موکب همیون در بجا
شاه بر بعضی حاکم شاه و نه سیاه بپناه نوران بکروا و لا چند تن از معتبرین از تیره والی که کور خمر ستاده و در ره پرسی
و طاعت و عوف و در حصن عزیمت موکب اقدس بجانب خوار و از چار چو و نفر از خواجگان آبی برای تاجم
زادی مزبور رفته بودند و موسی الیه سکی از حصه تمیز میبایکی ساخته بودند و افرمان شایستی حکم عدل را در
خودخواهی بر آمده و از بابیت نفر از روسای شکر از که در جمیع مراد بسن کار ازای فساد بودند سیاست رسیده

رسیدند و وی کیری بظاہر خان نواده ولی محمد خان چنگیزی که با سلاطین قومان بنی عسّم دار خد متکیان این
ولستابدند و امر بود غنایت و تالیقان و ایماقان موافق معمول بان ملکات نفیس فرمودند و از سوختن بیکبار چو
حکم نسب قلعہ در میان اردو متفرک گشته فرجی از رجال و سایر الناس اردوی بمایون خود سربا سبب قلعہ شتافته جنگ
تا بجای عاقبت کردند این مرتب معلوم می جان آرا گشته سی نفر را در سبب کشیکخانه بمایون بکلمه لا کروں کردند
و چون سابق برین بسیار بر بغراق و اراکین فرستاده استند و کرده ابو الخیر خان ولی قرق با فرجی از قرقیہ و
وزیر کبیر سبب خیره که در الملک لایت خوارزم میباشد وارد گشته چون آل بیدین منول دیده بود و بعضی
خدا من سبب سر بر حاکم و انقباض مصوب چندین از معتبرین بدرگاه معلا روانه و بعد از ارسال حرفه دوم
فرست گشته توس کریر و بجای باقی همیز و این خبر که بیع اندکس سید زیات جانگشا بجانب جوہر حضرت
یاخته چون قلعہ منور بمقامت مشهور و در آن قلعہ وزیر کبیر از خیر و محبت موفور بود و وزیر کبیر بجای پیش از وقت
ترستی کرده اطراف قلعہ را آب بسته با اعتقاد خود راه غازیان جلالت پرور که از دیبای پیش روی آن آب
دار آب تنه زانو صحر میگرد گشته سد و کرده بود و لند ابواب مخالفت گشودند پس خارج قلعہ مضرب خیم سپهر
اختام گشته اطراف قلعہ محصور و فرشته که ندر حاضر کرده آب را از کنار قلعہ جاری سازند ما مورین بنجام
بن آدم من تمت بر زده در عرض سده و در اطراف قلعہ مانده کام مرام قلعہ کیان خشک ساختند و حواصط
کرد و سلکوه بجام یافته از چهار مکل و آب و خیمه باره از چهار سمت بقلعہ فرو ریخته و دود از نهاد قلعہ کیان
بر کج گشته چون قطیفه خود را بجای آب در کجش غوطه و دیدند منکام عصر طالبان و ما کلیه قلعہ را
درگاه سپهر بنیان و مورد عفو و حسان گشته و حضرت ظل اللهی چهار هزار نفر از کبیر کاری و جوانان غنای
قلاع خود را در مرسا دیده انتخاب ملازم رکاب حضرت اختاب ساخته بخراسان مامور و محضد شد
و کجمن بدل نفیس و نامی اسرار که در عهد سلف از ولایت خراسان برده بودند و کوز و نانها جمع کرده
برکت ز غنایشان فرمای ایشان که حاضر بودند سپردند و همچنین با بقا جمع از طایفه و شبهه گرفتار قلعہ سا
وز کبیر شده و دیشا از نیز مستخلص و بازاد و راحله مخص کرده روانه قلعہ ساختند و عدد داسری
هم جنبه و دارده نزر نفر متجاوز میشد که از انجمل چهار هزار نفر نهاد قلعہ خیمه بسوزند بار کبیر و آب بخت
ینان سر کج هم و جیره و ماکول و در جایشان معین و ایتا از اروا خراسان ساخته و قلعہ که در چهار فرسخی
نیز در موضع موسوم بخیر ظلیان که معماری بخت بلند و سرکاری غبت او چند انجمنت احداث شده و بود

سکندریه و قاهره و غیره را بنحویه آباد موسوم کردند و چند روز انتظار نمودند و از مردم و انجام دهان بخت
پرسیدند چون که داشتن شکر زیاد و تردی با عث تحصیل سکندریه و مالی عیش و لذت و بختی خود را
خود متوجه قدیم خدمت آن ولایت متقبل و ای لوازم مالی و اطاعت کشته خدیو بیرون بیرون با معذور
و آن ملک که استه در عهد بهر باد مبارک سیام از خیره صرف ز نام نصرت و جرم کرده در چهارم
شوال در چهار جوتند و بعد از ورود الیه منصور بچار جو حکیم انا لیت که مشار الیه مقتدر دلش و ابو الفیض
خان بود زحمت شاه و الا جاء به بوزیر عیض و پیشکش دارد و شرف اندوز تقبیل عیض و تائبش بهی و تحسین
خدیو بهی کشته و خدمت انصاف یافت و از آنجا رایت جهانگشا بجانب مرو و نصبت نموده در مرو
پناز محمد خان و بنای حاکم اند خود و کار بر و همسان محمد و حسب اشاره اقدس حسین بی نیاز
و در باب خدمت و در بطر امور ملکی و او اسر علی و در شادان بیتیه از موقف و الا العاکشته مرضی کردید و مرکب
غیر از آنف ب ز راه کلمات میباب و کو بکاب که مسکن قدیمی آنحضرت متوجه مشهد مقدس و بعد از ورود
بکلمات بر حسب سابقا حکم بهایون عمارات عالی و بنسبت رفیع در آنجا ترتیب یافته بود و محمد و طریح و سایر
و چهار سو و حرم و مسجد و در باط در آن مکان ریخته حکم معالی یافته شد که کارکنان در اتمام آنها سعی جمیع بطور سلیقه
و زیاده بیکر یکی عمل بنحویه آباد نمین و برای هر یک از سکنه آنجا که پیشتر اسرای خیره بودند سرشته
معیشت معین و امور آن ولایت را منتظم فرموده از راه عشرت آباد خوشان دارد و در دکان چند روز
بسیر زحمت سری آن مکان پرداخته و از آنجا شهربان دارد و از آنجا شرب و شرب اندوز طواف است و متقبل
گشته چون بعد از فتح منه وستان قنبل موضع میان که در قبه میان سپهر بر فراز عیالی ماه و مهر طوفان
و همچنین بعد از فتح ترکان قنبل طلامی کو بر آئین موضع بجا بر شین و غیب با قه غدر و صبه و صوبه
گشته بود و وضع هر یک در مکان موضوع که فرمودند و از وقایع ایام توقف هر یک که قبل از ورود و گو گشته و در
فرستاده آنجا پادشاه و الا جاء به وستان با اخلاص نامه و تحف و ایا چند بنحویه قنبل آمده
ایضاً آنکس توقف داشت بعد از چند روز بار با قه پیشگاه حضور و بدایار از نظر آنکس که رنیده و نوشته
تفویض کنات و محل متعلقه بصوبه تهر و ماصارف صوبه کابل را که در سمت جنوبی شرقی دریای آنک
واقع و موافق عهدنامه بین الدولین که پادشاه و الا جاء به متعلق داشت رسانیده نمایین
مقال که بعضی از پر کنات واقع در سمت شرقی دریای آنک در از منته سالف بمصارف و اخراجات

کما ان مقرر بود و جیستی که ولایات طرفین رودانک قیامین دولتین محدود و معین میشد برکات
 بر بود چون در سمت شرقی آنک و در حدود لاهور واقع بود شصت سال باین دولت روز افزون خواهند که
 به بد دولت علیه کورگانیه متعلق باشد و همچنین بعضی پرکانات آن طرف است متعلق بصوبه قندهار و سند میبود
 ناصر خان ناصر صوبه کابل در حین انصراف مرکب بجایون از هندوستان عرض میداد عاقلان و پرکانات
 متعلق بصوبه کابل بطریق او بود و استمرار دولت علیه تا مدتی قرار گیر و رسول او در حضرت شاهی موقع
 قبول نیافته بن سخن بانهای معتمدان عرض حضرت پادشاه و از اجاه محمد شاه رسیده بود از آنجا که آنحضرت
 نفوذ و دودان بزرگی در شناسایی بودند در ازای حقوق عنایاتی که از اعلیحضرت شاهی بدولت
 پیوندد کورگانیه بپیش آورده بود و بعضی را مستقیم دانسته برای نزدیکت بیام بصوبه داران لاهور و قندهار
 فرامین گذشته مقرر داشته بودند که پرکانات مزبور را که صد و بیست هزار تومان متجاریات و دیارهای
 باشد از محاکم هندوستان وضع و بعد از دستبرد و غیره داخل حومه قدرت شاهی بشود و بعضی
 حوزه محاکمات خلیفانند همچنین از جانب قمرالدین خان وزیر اعظم و امرای هندوستان و صوبه
 درن لاهور و دولت آن پیشگامهای شایان سه بار فلکشان آمده فرستادگان ایشان بنور شاه
 خدیو نه فرستاد و در خدمت انصراف حاصل کردند و نیز از جانب ملوهای قندهار و کابل که با سواران
 بقیه قشون نورن بود عریضه مخطوطه و اتفاق تبیه جلال گردید که از کینه قاتل خان سکنه کابل تا بهمان
 اطاعت کلید بآب ترویر ساخته از چسباده در آمده بودند سردار خیالات باطله ایشان پی برده و بخواست
 تبیه بلنج و جمعی عرض تبیه میداد و بپایان رسانید و از آن بکافی رسید و نظایفه انظر نقیصه او داده روانه کابل خود
 از راه میان روانه کابل گردید و در بیان نهضت ریایات کبیتیستان از اراض
 آهسته بسمت دغستان چون به نصیبیه رسیدم از ابراهیم خان قبیله گزنیه جاور بود
 دغستان منظمه نظر اقبال نشان بود و بنحی که سمت کارشناسان از کابل آمد و منی خان بدای سبزه
 اینجا با قاضی ابدی با سوار قبیله گزنیه جاور و تله ساخته درین اوقات تیر که از تنخیر خوارزم فرخت رومی ده
 موی کتیر با سوار و خونین نامزد کنند که قبل از کوبه بجایون روانه شیروان و در بند کشته با مرو حقی با سوار و دام
 مسکنه کار را کریم از تله با موکب و لاوار و شود و شکر اوز کینه توران و خوارزم پیش از توج مرکب کبیتی
 حکیم و له فوج بهر اسی آمد برای آمینین موج روانه آن سمت شدند و دو ماه از ارض فیض قرن مقرر گردید و بکین

گشته بعد از انجام هر یک مجلس و نظم مجلس ختم بسیار امور و مالک خراسان بشا برزاده نصر الله میرزا تقی و بعضی
روز چهارشنبه محبت و ششم و نهم و پنجم غروب با چرخ رایات جوایم از ارض اندکس طلوع نموده چون
بسیب محمود و در سپاه نصرت پناه و او در یک توری و خود از می فلات راه پست بر و برادر و صرف
ریده و اتفاقات آنال غلام اکثر و لایات شیوع داشت و غلام و لایات سر راه کیاب بود و فلک
فرسا از راه خجستان و ستراباد و ما زعفران عازم مقصد گشت و در دوام ماه محرم ۱۱۵۳ مترل علیا باد
خجستان مضرب لویه غروشان گردید در بیان وقایع تخافوی شیل مطابق ۱۱۵۳
شب ۱۱۵۳ بیستم محرم بعد از انقضای ساعت که خازمان گنجینه تقدیر حکم مالک الملک تقدیر بر
محاسن تجرل خسرو گردون سیر و سیر ز سرخ و غنیمت انجم و خنجر طبعی سیمین افلاک چیدند و فرات
قضا از نمایش به یاحین و از بار باط کلدونی در صدر ایوان کشیدند سلطان سوار کان مرتب
نشین در رنگ حمل گشته بر نشانی بر آذاری بخش دستی اسباب تجرل لایال سیل طراوت شست
و جراح نسیم بهاری خورشید کلبرک وجود تخت نشین زمره دام چمن یعنی لاله را که از بند قباله در بسته
بود آشیام داده خدو نو بهار بعزم انتقام دافغان لاله و شقایق مرکب صرصر زاده صبار از برک شکوفه
زین کرد و در یاج بیعی غبار اندوده دی که در دلهانده کوه دیر گشته بود ذایل شود جشن غروری مرتب
گشته شمشال سرکسی که بزرگ دافغان چمن بود بیکرنگی تدبیر افروخت و سرخای کل سرخ خار خار دانه
خاطر بر افشاند و او سیمی سیاه اندرون لاله را فساد می کرد و در دل بود کل کرد و در دوی تلفر شمار مانند کوه کهنه
سلطان بهار خیمه بردامن دشت و کوه مسایده عازم مقصد شدند و بعد از ورود به مقام انقلاب
نراج به راه یافته شروع به بارش و آنچه درین خم سر بسته بود آغاز تراوش کرد و فغان و خیره و طلیق
نیز عداوه علت باران و ناسازی هوا گشته چون سبزه و علف پا از دامن صحرای گشته مزایع برای جنود
سلیمانی از خانه مور دانه دام بیکر و داکتر که کرایه گنجش مترل بود بدو و دانه روز طی ایچاک
سیاری بفرط کرسنگی از رفتار بازمانده پی شد و بسیاری از اسباب تل از دو در حین عبور از
آبای باد قنارفت از آنجا که هر شدت را در جانی قرین و هر خزان را بهاری در آستین عیاش بعد از
و دوشهر که کرایه گنجش مترل بود بدو و دانه روز طی ایچاک
حاصل و ایام عسر و غب زایل گشته هر روزه خدیو بخت اقلیم بنامی حرکت را بیکر سرخ و نیم که آتش بنانی

بقیاتی حتی مسافت کرده و چند روزی در جانب شمالی رود کرکان سمت دشت نصب خیم ظفر هشام
گشت تا دو باب از کار رفته بحال آید و در آن مکان غریضه خوانین کوه کرکان که مامور بکار و قلم بوده
بمنظر مقدس سید شاعر سپید که سرخه افغان و بازوی قوی نیروی بخت بیروال خود بود بهمال انظار بفره کوش
مال طبع داده و ایوب و مار و ملاک بر روی ایشان کشاد **مقالی خدیجه** افغانال اندک لکریه جار و قلم به
تقلب هنوز معروف و لغت و انگیزی موصوفه نشین ایشان در سمت جنوبی کوه البرز واقع گشته و آنکوه
از جبل مشهوره جهان در بلندی درخت سرکوب چرخ گردانست و خوانین کوه کرکان بعد از آنکه
از موقف علی مرتضی شسته بودند در پاتر و هم بچرخ و در دکان رودخانه فانیق شدند و آنظار بفره موضع را
که موسوم به چکار و حاجی و آغری پر باشند استحکام داده در هر یک سر راه بر غازیان گرفته بچک پر خستند
در سکر اول که جار بود خانه بان زور آور گشتند و جمعی از آنظار بفره چار و همجو افتاد گشتند سمت شرقی کوه در
تصرف لکریه بود آنظار بفره تاب مقاومت بناورده جار را خالی و بجاوج رفته بنا بر پر خاش که داشتند بعد از
چند روز که در جابجای محاربات عظیم کهای متوالی بوقع پیوسته جمعی از ایشان بقتل رسیده خود
بسنکر سوم که در سکر از کوه واقع و صعب مواضع بود کشته و مشغول جنگ شدند و آنکان بخت لب سخت
و مشهور بپشه و درخت که در قله کوه اتفاق افتاده و بیکراده انحصار داده که مشهور است بدین آغری پر کر
پیاده کرم و خوشبویه بر فرازش آهنگ صعود کنند از سینه قدم سازد و اگر یک سر بر سر راه بر قله اش
آغاز بالاروی کند خود را از درجه شبار اندازد و لا و دان ابدالی و او طلب کنند شد تا گردند که پیش جنگ
شکر ظفر اثر باشند هنگام روز طرح جنگ بکنده تا شام از طرفین جمعی معرض قتل در آمدند و شب باشند و جای
مستجاب که آهنگ عالم بالا کنند بپایمردی جلالت آغاز صعود کرده بر چند لکریه بفلطاندن سنگ و مدخن
تفنگ بمداخه پر خستند و لیران روی باز پس نکرده پای جرات پیش گذاشتند اگر چه صد تن از به ایمن مقبول
در خمدار گردیده اما بتانید آهی سنکر انصرف چون از سمت شمالی کوه رسد و در طریق فرار بر ایشان بسته
شده بود جمعی از آنظار بفره از غلبه بر سر سپید از کوه پریده بمغاک فیسی افتادند و بقیه ایشان بیرون سنکر
گردیدند که مرصه دوی از ایشان که از میان بدر رفته و تمامی اماکن و ساکن آنظار بفره از صدمه جنه و صعود
عالیها سا فلها گشته اثری از آبادانی در آن نواحی نمانده در ازای این فتح نمایان دوست بزر
رو به نصب بینه انعام و خلعت بها بر کر دکان و غازیان عسایت و فرمان عاقبت شش سر بود و خطای

مجتهد. موقف عدا خطاب لبر کر دکان قرصه دریافت و بفاصله دوسه روز غریبه محمده از سر کردگان برادر
سیسمه که با کمره چار و تکه مجاوله و بر آن نظایفه مسلط و ایشان را تا آنکه آب همور و محل موم بمقصوره تقب
و جمعی نایب را بر زمینیه گذرانیده حیا و اطفال ایشان را بقید اسار در آورده عرصه چار و تکه را که سکنای
ت یافته بود، انکلیه از وجوه آن نظایفه پرداخته اند اما در حین مراجعت بکلیه مضایرف و دمه و صد عقد و دوی
فریب بدولت نهر از غازیان در میان برف تلف شده اند پس موکب جهانگشا از یکت که کرکان حرکت
نیضاج سحر، و عبور کرده وار و اشرف سه روز آن مکان دلپذیر محیط غر و شرف گردیده از آنجا از راه سواد کوه
عازم مقصد گشته و از سوانح حیرت از آنکه چون ولایات مازندران نام جنگل و عیش و در زمان سلاطین سلف
جنگل ترشیده حیا بان احداث کرده اند که شارع منحصربهان خیابانست اعلم حضرت شایسته بیرونی
که جنگ دکان را زار میبود با صرم طلی منازل فرسوده جمعی از خواجه سرایان و غلامان و همیشه کشیکان بقدری کجی
میرداخته از راه انیز بطریق معهود طلی کرده و در محال سواد کوه از بل سفیه گشته امین زیر آب و به حال تردید
بفضله امرا و که نه موه خدیم و در شاهنامه نیزه کورست روز یکشنبه بیت و ششم صفر که مقدس شمس و مریخ
واقع گشت روز قبل از آن قرآن کتبی اتفاق افتاده بود و در سیاهی به گشته سخت در پشت درخت در کین کین گشته
در حین عبور و نشاندن شایسته ای به کلاه تفنگ ساخته از جانی که تخمینا بیت قدم فاصله داشت تفنگ
کش در ده از آنجا که حفظ آبی در همه جا حافظه و گویان وجود و دیو بهمان ایستاد کلاه رو گشته زیر زوی رست
بعد ربکا انگشت خورشیده برشت دست چپ و از آنجا بر کردن به باد و به سبب غلظت و رضا قلی میرزا از آن
در سواری همراه بود و خواجه سرایان و غلامان و قورچی همیشه کشیکان رکاب اخبار و ایشان سربیده و بی تاب بر
و کمر و بیشه جنگل سرده و پیاده گرم سبزه گشته تا خبر دار گشتن غلامان رکاب اند غلظت خود را باین جنگل و بیشه زده
به مدت چون آره در دهمنه کوه جنگل بسیار انبوه بود اثری ظهور نرسید از آنجا که سرتی و کافر ای این کا خانه
خدا و به یگانه است تا حال کمر از اسکوت سهام حوادث از شست تیر انداز قضا گشت و یافت سربازی مد نف
ایزدی از حضرت رد گشته و در صر این قسم و یا به اداری قانون حمایت بجای خجای مد من شمع جهان
فرز دت محس تشاند یو بد و ن لی طقوا نور الله باقوا هم اتم و الله میتم نور و
القصة بعد از ورود بطهران رضا قلی میرزا بعزم بیاضی از رکاب انکس برخص و مسعود توقف در طهران
گشته اب تهر ان باخراجات مرکب از شاهزاده مقرر گردید پس موکب هالیون در راه واسطه بیع ال و اولاد

دار و قزوین و بعد از پانزده روز از راه قراچه داغ و بر دغ وارد قبیله و از آنجا از راه شادابی مستوجب مقصد شدند
و در عرض راه تمامی رؤسا و سرکردهگان طوائف مکررید که در شواخج جبال البرز اماکن صعب السالك و خستناک و نامی داشتند
شرف پای کوسس سرافراز گشتند و در صدد اطاعت فرمان بری درآمده هر یک بر یکجا ملزم و یورشده ال
بر صدد خود برخاستند و در غره جهادی الاخری غازی قوی که قتلای و اغستان بود مقرر موب هابون گردیدند
قصای میس که در آن مکان بعضی خدیو و الا که رسیدند متقدمه انقلاب خواندند و قتل طایر خان و آنجا بود
و کیفیت آنکه که سابقا در همین توقف زیات جهانگشا در خوارزم جمعی از شهر را از بکینه و طینه ازل که در
سمت شمالی خوارزم متصل بقرق می نشینند از صدمات بیوشس غرضشعار فرخنده بسیار نموده بودند درین وقت
اندر علی و له بر طایر خان و الی قرائن با آنکه ایضا اتفاق کرده آمده قطعه خدیو را محصور و بعد از چند می بعد مسلط و
ظاهر خان را با بعضی از رؤسا که درم از هوخواهی این دو دمان میزدند مقتول و مقتله قتل ده و سیکری گشته
بعد از استماع انجمن نصر الله میزاد با جمعی از سرکردهگان و افواج ظاهر و خراسان بقیه شهر خوارزم و وترود
تغیر تنگ ماسور و محمد طایخان قرق و حاجی سیف الدین خان بیات را از دربار معلی صاحب شهباز بیوت
سرکارت مراده ساخته و دستور العمل مفصل که قانون شورگشائی سلاطین آفاق میبایست بود ایشان داده
و آنکه خراسان فرمودند که بتبینه و تدارک آن سفر فرستاده در روز نوروز است میل در کتاب شاهزاده ایچمند خارج
سفر خوارزم شوند و موب هابون بجای در غازی قوی کشت و خاصه لادخان شمال و سرخی خان قوی احمد
خان و همی قرقیطاق با جمیع عطا و ابالی و اغستان وارد و دوی علی شرف اند و تقبیل عتبه طلبا گشته بهره باب
عشایات شنبابی و کداح فاخره و عطایای سبب باین که سباب غلامهای گشته و در ابتدای و در حجب لغزم
تنبیه سرکشان و ار که مسکن ایشان در سنوهای اغستان است و قانع و بحد و در کس اتصال داشت کرده اند و
صعوت راه و سختی اماکن انجاعت نه بحد نیست که پامردی شرب غلم علی و دوی تو صیف آن نموده شد در تمام
کنز و بوم که زبند اما استوار و از ده روز راه است قطعه زمین مستطیل نبی باشد و راجی که در انفریب و ده پهلوی
هم تواند رفت بصعوبت پیه ایستد و قطع نظر از آن بحدی بیلافیت دارد که در تابستان قتل حال است هیچگاه در
رف خانیست و اکثر اوقات تابستان آن با زمستان آکنه دیگر لاف مساوات میزند پانزده روز دیگر در آن
نوحی تنبیه سرکشان و اشرار پرداختند و از سوانح اتفاقیه سبب که جمعی از جزایریان را بتنبیه فرود مکررید
و موی ساخته بودند چون جزایریان را نا بلدی بدو راه بود در مقام نامناسب با این که و بر برف خارج جنگ

رده جمعی یفرغین فتوبق فی الجحش و فریق فی التجرس بمعرض الاکت در آمد چون موسم
 عقب حصص غیب بود نزول فشان شدت سر مانع شد که غیبه غایبه او بر وجهی بجا آید و بعد از
 تشریح حرکت و عطف غسان فرمودند سرخای نیز با کوچ و بنده خود از قنوق حرکت در موکب مهابون روانه کردند
 کردید چون حمد فای دمی از جین توبه موکب مهابون بجانب اود قنوق با جمعی از غازیان اسود کهو جانیدن خانه
 دمی و دزدیم که تریه قریطق ساخته روانه فرموده بودند اسر مهابون صادر شد که غازیان مسوره نیز حرکت کرده
 در در بند موکب مهابون فتح کردند در عرض راه در حوالی چراغ من اعمال داغستان بمعرض رسید که در رسیدنیک
 غازیان از قریطق که پیشه جنگل انبوه بود حرکت کرد و بودند فوجی از اسرا که تریه قریطق و تخریک و سبکی از
 میان جنگل و کوه کوه شروع بشکست تفکات غازیان در سنگتای جنگل چون خود را جمع بنده نشاندند به هم
 برآمده بعضی اسباب و دواب ایشان بتصرف گزیده در آمد جمعی هم بغیر رسیدند و حصون بنظر حرس
 جنبان لشخصه داس زن نایزده خط شایسته ای شسته غلام چنانکشتان مصیبت یافت که در حدود در بند و غلظت
 توقف و داد که اسرا از کمترین باتیبه و طبع متفادانه نومی بود چندی تفرقه از ندکس احکام مهابون فرستاده
 یافته محضدان نین شک از حد تقلیل نسبت بر و غلظت اود و سیل از فاصله جات دیوانی و غیره غلظت حجت
 سیورسات غازیان با عراوه و دواب حمل و نقل اود می علی میسر شده باشند در ایات نصرت آیات و پنجم ده
 شعبان وارد در بند و در چهاردهم غرق اود می معنی آنکه شسته با فوجی متوجه محل قریطق گشته اند
 در بند تا حدود لایت شمنحال همه جا با فاصله و فرسخ و فرسخ طبعات مکرر تریب جمعی آنجا تفرغ فرمودند که
 تمامی آنجا ان تصرف غازیان بودند و در جراتی از گزیده بطور رسد در تریه ایشان گوتند و در دههم رمضان
 شب یک مرتبه دست داشت کافری مفرغی به بند که جای پر آب و عطف بود برای قنوق خستید و
 حرم محترم و بنده و غرق و ماتیه اود در در بند حاضر و مقرر شد مودند که هر یک از رؤسا و غازیان خانه و
 از چوب دلی تریب داده تریه اسباب زمستان برداشتند از مویات اقبال که دلالان توقف موکب جا
 و جلال دمی و دس که مسافران گذارین یافته بود که در جنگل مانده انقباض کی بجانب کس انداخته و دند
 چون یکجه نفر جماعت تاجینی که در همان اوقات فرار کرده بودند متظنه میرفت کس ای شکریه خن آنحضرت
 تعین و فرریان مژبور را در حدود او به شافلان گرفته بصورت کس آمدند معلوم شد که یکقدم نام غلام
 دند و تریه باغی نامی میزای ولد و او در مصلحت حرکت شده بود آقا میرزا و از ای حدود و تریه است بمعرض

بهر حق سیاست و داند و چون باینکه قدم اقرار جان بخشی شده بود و از هر دو چشم کور کردند و نیز در آن
دو حالت و به نزد محمد شاه پادشاه و الاجاه هندوستان با تحفه و بدایا جسته فتح نوران و خوارزم و ... و
بنسایت خاقانی سر بلند گشته رخصت انصراف حاصل نمود و همچنین لطیف نقدی و منیف نام قدسی از دست
عبد عثمانیه سفارت سمر و اتفاق حاجی خان الطی روم که از دربار عثمانی رخصت انصراف حاصل کرده بود و در
دوی بقعه و در درگاه معالی و نامه پادشاه و الاجاه روم را که شعر عربی است از قبول تصدیق و سبب جعفری و غیر
از کین بود رسانید جواب رخصت پادشاه سابق اند که بر قوم شده که قتل ازین که پادشاهی ایران زمین بپایان
از حکمان خد صاحبان است بعضی از ممالک روم هستند و ترکستان داخل حوزه مملکت آن طبعه بوده و جدا از آنکه قضا
تقدیر سلطنت ایران زمین بسلسله صفویه انتقال یافت در عهد آن سلسله پنج با توابع تصرف در یک ممالک و
توابع آن تصرف هند و عراق عرب و دیار بکر بعضی از آن دیار بجان تصرف دولت عثمانیه در آمد چنانکه بظنون
سپه سالاران مشهور است و حد کسوروی هم که فیما بین خاقان مغفور را بر سر و راجد و غلبه کین آن پادشاه سیدمان
کین قرار یافته معهود هم میباشد و در مغان که بتائیه الهی ملوس در ملک سلطنت ایران واقع شده منوی
معهود و ضمیر گشت که نشانده تمام ممالک موردی که در تصرف سلاطین اطراف است اقتراف و بشود و شود سواهی
ممالک تصرف فی روم که اولاً آنحضرت را بقبول تکالیف خسته تصدیق و هم هرگاه صورت حصول بدخود مملکت
و چون غرض اصلی نظم سرشته است بلیت است در باقی مواد مضایقه نخواهد بود و ملک مملکت فیما بین جدائی
خواهد داشت و هرگاه مقررین بقبول نکرد و کنون آن با نکاسته نوده اعلان سازیم و در عام دگونی و برادری
توقع داشتیم که اموری چون منضمین اصلاح حال مسلمین بود آنحضرت نیز خلیفه اسلام بودند بروجه تمام و احسن
قبض با آن خود در عهده متهمان نه چون میان دور و نزدیک حرفی گفته ایم بطلب حرف خود عازم روم میباشیم
و به و از چشم که نشانده تمام بعد از ورود بکنترن چین در عالم عجمان نوازی از حرف قرین لشرق آمد دولت علیه امور
معهوده در پی نگردد و چون در خدای آن احوال و همی نیز بر خود آباد و فقر از صبا یای خود برسم مشکین اتفاق
چند نفر از که حدیه این درگاه معالی فرستادند و کار و اغتسان تیر قریب با تمام بود افندیان به اخصر خسته
جواب نامه رفته فرمودند و از جمله عطا یای خاص جناب ملک الک الک ایران نسبت باین خد بوسیله مال آنکه در چین
موسم زمستان که برف و باران لحظه سرشته زوال از دست داده و اینقطع بتار و بود کشتهای صد و بی
در مضای هوای ساجی سبک و از اطراف ممالک محروسه غلات حاصل آوردی و سبکی گشته جمعی از که زیاده ز غلات بحکم

و کوب در سوک آسمان شکوه در کباب حضرت پشوه میبوزد کفایت نمیشود هر چند که در صحرای سنان خورده
است نقد و کرب و شحنت است و در فضل انقیاد و حالی اهل ایران کرده ایشان نیز عن صمیم انقیاد خیزد و نگار
نمیشد و نه اندام برین اوقات اندر برای نرید تا کید بجهت حکم نموده و فرمان شدیدی خطاب به اهل ایران
در بنده ای منتها می کمال و پشاور این مضمون صادر کردید که بیکبار یکبار عظام و حکام کرام و سادات عالیه
و علماء و عسکری که در این مقام و اهل شریع مسیحین و واقفان مسالک حق و یقین و کلاستر و کدخدایان
در رتب و سرکردگان و قاضیان و جمود و سکنه و متوطنین محاکم محوره شاهنشاهی و مستظلال قصر مینصور
دولت ابد مدت غل غلای کارم سید برین خاقان و عنایات از حد افزون قاتلی همیست و وار بوده بد منه که چون
شاه امیرعلی صفوی که در سال نصد و شش خروج کرد جمعی از عوام کلا تمام را با خود متفق ساخته با هم
غرض می نفسانی در پاست و نیای اهل و میان اهل اسلام قبح را نود و بر عمرتی کرده بنای سب و فضل
کدشت با یکدیگر به حدت بهمنضی عظیم بین سلسلین کرده لای غفاق و تراغ فراشت بکدی که کفره در
عهد ان سب پیش گزین شده فروج و دفاشی سلسلین بهر ضلوف در آمد اندامه شورای گرای صحرای صفت دینی
که جمود را نام و کافه خاص و عام ایران از نواب مابرون با سده غای قبول امر پادشاهی میسر کردند بایشان تکلیف
فرمودیم که در صورتی مسئول ایشان مقرون بمضمون اید رسد که ایشان نیز از عقاید فاسده و اقوال کاسده که از
به و ظهور شاه اسمعیل در میان اهل ایران شریع یافته گول و حقیقت خلفای راشدین رضوان الله علیهم جمعین
که مذہب آگاهی مایون و ارفع میمون بوده بالجهان و اللسان اذعان و قبول کرده از فضل و تترتیر و
بومای ایشان لونا نمایند و برای تاکید بمعنی از علمای اخبار و فضلاء دیدار که مقرر رکاب طفر شعار و بر تو
نه و نه از حضور و در نگار بودند تحقیق استفسار فرمودیم بکلی بعضی از کس رسانیدند که بعد از جنت حضرت
خیر علی سلیمان صلی الله علیه و آله الطحیین هر یک از صحابه راشدین در ترویج دین مبین بذل نفوس و مول و
هجرت ارا اهل و عبال و اعلام و احوال اختیار و لوم و لوم و لوم و طعن و تعبیر خاص و عام را بر خود قرار داده بان
جهت شرف صحبت خاص جناب رسالت آتب جنخاص یافته پیرایه پوشش شریف نزول یافته وافی به
و السابغون الاقوان من المهاجرین و الانصار و الذین اتبعوهم باحسان
بنامی خلافت به جماع صحابه کبار که اهل حق و عقد بودند بر خلیفه اول ثانی ائمتین از اهل العاد
صد نهین منند خلافت ابدی بکر صدیق رضی الله عنه و بعد از ان بنص و نصب اصحاب بر فاروق اعظم مرتین

مترجم مندرج بحراب عربین الخطاب رضی الله عنه و بعد از آن بحراب ذی النورین عثمان بن عفان رضی الله عنه و بعد از آن بحضرت امده الله الغالب مطهر الغریب علی بن ابیطالب علیه السلام فریاد و حرکات و خلعاتی را بعد از مدت خلافت خود با هم سالک طریق قاف و معراج از شوایب خلاف اتفاق بوده رسم احکام و ایند فیه اعی و ملحوظ و حوزة دین مبین را از طریق شرک و لکن شرکین محصور و محظوظ بیداشت اند و بعد از خلافت خلفای اربعه رضی الله عنهم با زائل اسلام در اصول عقاید متفق بوده اند اگر چه بهر دور و در آنصارین عوام شمشیر باعتبار اختلاف علمای اسلام در بعضی از فروعات از قبیل ادای صوم و صلوة و حج و غیره اختلاف را دریافت لیکن در اصول مذہب و محبت و اخلاص بخدمت رسالت پناهی و اوراد و صحاح و انقص و قصور و حلال و حرام و بیافقه تا زمان ظهور شاه اسمعیل چنین دستور مندرجده ایشان نیز بمنوی حکیم تقدس دارشاد امر مقدس ترک آثار مجتهد و ست و رخص نمودند بن محبت و ولایتی پنجاه رکن بون دین تبیین مثبت کردیدند و از ای بعضی باین سرپرست و روی بیکلوس میمنت تقدس تقدس تبیین و ده عقیده فرمودیم که بموجب مضمود و با عنایت ملک رفت خاقان البرین و سلطان الجورین خادم الحرمين الشريفین ثانی اسکندر ذی القدرین پادشاه اسلام برادر و الا اختتام اعنی سلطان ممالک روم اعلام و انتظاب بر وفق مأمول پذیرگذا اختتام و نیم که مقتضات مزبور به بنایه تقوی فریب الحصول در شرف انجام و حصول است در بنوقت که حاش در سند مطبوع چهار بیات فیروزیند و متفرکه کب آسمان پیوند بود و تجمید مزید تاکید از برای استحکام نگار و کلام خاطر حضرت مدرانه علامه العلامی علی اکبر قلاباشی و باقی علمای کرام که در کتاب نظر انساب حاضر و مقتبس اند و فیض نظر بر یو ند در مجالس خلوات استعلام فرمودیم همان مراتب سابقه و بعضی شتند و بهر جهت حجاب شبهه و ابهام از پیشگاه ضمیر تقدس رفیع و ماده تشکیک تر وید مندرج کرده ویده بحدیقین بیست که یکی رفیع و بدع و خلاف فاشی استند انگریزی شاه اسمعیل بوده و الا از مصدر اقول الی بدو ظهور و یکی از اسلام در منابع حصول بر یکطرفه ثابت و رایج بود و اندیشه حلی بن القائل تائید بیانی و الهام سبحانی حکم شرف تقدس علی از موقف عز و علا شرف صدر و یافت که بنحویکه در بیادای اسلام تا بهنگام ظهور شاه اسمعیل بیک ایشان خلفای امدهین و خلیفه علی التحقیق میباشند و همان دستور هر یک خلیفه بحق باشند و رست و نص مختار باشد و خطای کرام و نقیضی نظام در مجلس مبارک اسامی سامی و مناقب و محی و خدای کرام مذکور و جاری باشد و بخیر و برقرار نام ایشان را بخیر و رضی یاد و شاد نمایند و عوامی قوامی خدایه انفسه و الکرام

میر محمد علی نایب الصدور و ملاک محروسه را با قطار محاکک خاقانی روانه فرمودیم که مصطفی بن حکم مودت
سکلی و وزیر یک القادریان نیز بیستم قبول اذعان و اصفهان نموده تکلف از مدلول آنرا موجب عذاب
ای و مورد غضب شاهنشاهی دانند و در بیان وقایع ایت شیل مطابق سال فرخنده
سال ۱۰۵۵ شب چهارشنبه چهاردهم شهر محرم الحرام تحویل آفتاب عالم تاب بیستم محل واقع گشته
اوسمی بیستم می که نیز یک بر جنود ریاحین در نگار نگه داشته بایافته کلگون قبا یان کلر را از
لبس یک و بار عاری ساخته بود از ظهور طلوع سلطان بهار با کلتری برو دت از داغستان کو همسار
یا فر پیموده و قندری برک و نوای جمن که در توران زمین جمن حرسه را از قزلباش آتش خوی کلهای
آتشین خالی وید و نوای شیب و بر افراشته بود از هجوم کوکب قوای ربیعی و دایع دیار مستی نمود و در
چهارشنبه جشن نوروزی پیروز میسر و زی در محال بر روزی و شربت اندوزی بتقدیم رسیده چون نفس
قدیمی سرشت بهایون محرم و معمود بود که بعد از فراغ امور و دم و اتفاق و ضایع آنروز و بوم سلطنت ایران را
بیکی از شاهزادگان کرام قنویض خود و در کلات که مسکن قدیم همایونست بنای گوشه نشینی که پادشاهی
عام معنی عبارت از آنست بگذرانند از معماران مهارت پیشه و معتمدان در دست اندیشه و سرکاران
سخت کوشش و کار گزاران صاحب کوشش معین فرمودند که در کلات عمارات عالیله و ابنیه رفیعیه که
در رفعت و قله بلند کوشش ایران سپهر برین وجهت طاق و خرنس و دایع طرح معضتین است بایستات
و عمارات و دکاکین و خانقاهات و آب انبارهای کوثر تقسیم صفای و در بر که غایب از مرم مزاج سبیل از اهد
و از اطراف ممالک محروسه شاهنشاهی نقایس اسباب و لطایف الثواب و فواید اتمه و ذواخر اتمه
و از هر جنس با محتاج و هر نوع چیزی که چنین سرکار عظیم القدر بآن محتاج باشد برودی و بیتا و تذکره
نقل آن ترمست سرای جنت قرین و بهجت آباد خلد این که حصن حصین جهان و رکن دین محمودیه عالم
امکان است نمایند و مرکب نصرت شمال و در پیچیده میست و پنجم شهر ربیع الاول که اوسط جوزی
سال و هوا موسم اعتدال بود و اول آتینه اشرا و طبر سران را و بجهت ساخت از سمت دشت کافری
حرکت و آنچه لازم بود از نادیب و خبیه و حتی و احراق اماکن و ساکن و چو ایندیل مزاج و محصول آن
طایفه بهر آمده در آند یار و دیار و از آبادی آنرا باقی نگذاشتند و از آنجا عطف عمان بجانب سایر محال
داغستان کرده دلیران سپاه در دیات و قریه متناق و طراح آنطایفه کار آتش در پیشه و کرک در می

در راه و سبیل در اینجه که در شهر خال و سرخای در اکثر اوان از شهران در کباب بهایون بود و در هر سه
 خدمت قصیر کردند اما احمد و او سی بنابر صد و خیانت کلی از در مقام و شست و دشت بود و بخت
 قلع و سکان و صد بیت معاشرت که شسته بقلعه توش که در بالای کوه فلک شکوهی واقع و طرف آنکوه
 تمام میشد و در شست و شستل بر یکدیگر بار یک بسیار سخت بود و شخص جیت بعد از توبه و اطاعت یافتن بر کشتان
 و اثر کوه نشین و افغان و انتظام حومات آن نواحی و تشریف امروا در متوجه قلع او گسیخته شدند
 و پیرن پیل در حصص غلن و بهادران شیر صولت صف شکن در سر آن قلع پای جنادت افشرد و بجهلات شدیدی
 و صدات هفتصد آن قلع بلند و قلعه سپهرانته مستولی شد و او سی با چار ترک قلع و حصار و پیل و دیار کرده
 فراخ بسیار و آواره دشت او را و قدم فرسای صحرائی ادبار شده و بقیه قلع کمان و دالی فرایطاق روی
 نیان بهر کار خدایو اتفاق آورده از روی غدر خوابی جبهه ساری موکب شاهنشاهی گشتند و تقصیرت ایشان
 بهفو مغرور و مغرور شد که انقلعه شهر او را که از سنگ و آجر پرداخته بودند و بران بل که بهار با خاک کمان
 کردند و ساقی سمت ذکر یافت که بعد از تسخیر ممالک خوارزم و تنبیه الیبارس و الی سابق طاهر خان جنگیری
 بهر سگری تعیین گشت موکب بهایون عازم خراسان شده بود و در ایام توقف کوکبه مسعود در دافغان
 بعرض اقدس رسید که اشترار اراک خوارزم به بقا پرت و اغوی ولد ابو خیر و الی قراق و اتفاق ارتوق
 ایساق سر بخالف بر دستیه از جاده صواب بیرون گذاشته طاهر خان و الی با مقتول و ولد ابو خیر
 به الیکری سبیل کرده اند چون صد و دینگر گشت از الی خوارزم و اراک و صف مروت و عنایاتی که از
 جانب اقدس شاهنشاهی در ایامی خیانتی مابقی ایشان بطور پیوست عین ناسپاسی و محمل حق ایشان
 بود نصر الله میرزا که تا قتل حکیم ممالک خراسان بود و با افواج خراسان و توابعه که مستعد او کمال مسور به تنبیه
 اشترار خوارزم و متفر فرمودند که بعد از نوزده عازم آنست شود ارتوق ایساق و الی و عین و رؤسا
 و سرکردگان اراک خوارزم از توچه موکب شاهزاده خبردار و از شاهزاده سرگیتی که در سرحد و در عقب دشت
 مشایر گشت از روی خطر اراک و دشمنان و خایف و هراسان عازم خراسان شده و در حدود مرو بخت
 است بزرده پیوسته مسند غی غفوکناه و مشعوه خدمت میسر و ن یقیه اسرا و دادن نوحی عازم جدید شدند
 و شاهزاده در مرو توقف و بعد از عرض حصول اذن و درخت از خدمت شاهنشاهی سلب و جنت
 سبب آنکه خنجر از کس از او بکینه خوارزم در کباب نصرت انتساب مشغول خدمت گذری و از روی خنجر

سگک طریق سربازی و جان سپاری بودند از دیار خلافت در بر اعانت حقوق خدمت و ضعیف
 نالی و در حفظ پاس نیازمندی شکسته بانی ایشان تقصیرات آنطا بفرما خاص معرون و والیکری بر طبق
 مسئول انجی عت بابو القمه خان ولد ایلیار سس که از سایه کزینان تخت لوامی نصرت در مرکب عالم قدر
 شاهزاده نامدار بود عنایت و انالیقی والی مزبور در بار توق اینانی مرحمت و انالیق مزبور برادر خود را با
 جمعی از اسب روانه رکاب نصرت اقتساب نموده مقرر فرمودند که شاهزاده والی مزبور را مجتمع ساخته
 روانه همه و آخر می شایسته برای ملازمت رکاب همایون از جهانان کار آمد ارال و حوار زم گرفته روانه
 درگاه معلی و بقیه اسرار نیز مستخلص ساخته تمهید قانوازی نگه و میوت آنز لایت را که در رفع الوقت گذران
 مانده اند تماماً کو چاییده و روانه خراسان نمایند رؤسای آنطا بفرمودن فرمان همایون تعهد و خجست
 انصاف بخور زم و شاهزاده بجانب خراسان منصرف و در بیت و دوم جهادی لاخری در وارض
 فیض نشان گردید **در بیان سوانح بلخ و ظهور درویش فساد اندیش در آن مملکت**
باوقایع سیاحت و مال کار او از سوانح امور آنکه بعضی اندکس سید که در او اسط
 ماه شوال شخصی مجهول الحال از او یاقات اوتنه شاعلان در لباس درویشی وارد اند خود و از آنجا حارم
 پنج گشته در استانه مقدره شاه مردان که نزدیک بلخ است از عای امامت و اظهار سحر و ذکر است کرده
 جمع کشیری از ترک و تاجیک با عصمه الله قبحاق و سید شیور عانی و اکثری از خیر بدان اوز بک بار
 گردیده و راندک روزی ده دوازده هزار نفر بر سر خود جمع و از اطراف تمام اوزنه بکلیه حتی نیاز فان
 والی از عقل خالی از روی نیاز زیارت درویش مزبور رفته و خاک قدش را بجادوب مژگان رفته بعد
 زان رفته رفته کار درویش مزبور بالا گرفت والی خایف شده جمعی را بر سر او فرستاد و فیابین جنگ
 وقع و قتلون اینطرف شکست یافته و کپل بلخ با جمعی در میان قسطل و قشون اوز بک نیز دست بفرما
 بر آورده در میرون و درون شهر بر یک از مردم خراسان را که دیدند بقتل رسانیده والی و اراک
 متخص شد و جدا از سیدان اینخبر بعضی اندکس جمعی از غازیان سرحدات خراسان بسردری تحه
 حسین خان چنگیز یکبار یک کی خیرشان و الله ویردی بیک و محمد قاسم بیک فرمود و جمعی از خوانین
 برای رفع این فتنه و قبیله درویش مزبور با تو بجانده و کشته و اسیر و بلخ و قارن آن پنج یوم
 جمعه و زده ماه ذی الحجه الحرام خیر رسید که در اثنای مجادله باطن درویش وارونه مد کرده عصمه الله

عصمته نزد نرود که از جانب درویش پادشاهی ترکستان آمد و او توده بود و بکلوانه تنگ زخمه و از مدخله
این معنی تر از این در حال بیان است اعتقاد راه یافته فرار و درویش نرود در هستانه شد و مردن متحصن
و عصمته نقد بعد از دو روز بار سفر بکباب مقربست و خواجه نعمت متولی استانه نرود فرصت باقیه جمعی
از غاریان در این مقید را مقید ساخته ترو والی آورد و جمعی که مانند هوای باطل در سر بودند متفرق و از سر
تیر که متحرک فساد بودند جمعی استگیر شده بمرغ سیاست در آید و امر بایون صادر که سردارین سابق برشته
کار را درست نداده و همان ضابطه مستقره عازم مقصد و با اتفاق والی بقیه شرار جمعی زمفدین که در
چین مریدیه هنگام طلب گشته خسته بر انگیزند مشغول و اگر و راه نادیدنی بماند چون بهیچ کیست ذکر است
حمد و همی بجانب دار آواره کشته قلعات و ساکنان او با خاک یکسان و ناهامی محال غستان قریه بفریه و محل
بمحل با ل نیم ستور و لیران و دست فرسوده و تطاول غازیان گردیده شمال و سرخامی که بزرگ و افغان بودند
با جمعی از سرکشان از غاشیه کشان رکاب ملتر خدمت و اطاعت گشته تمامی حکام و اعیان ظلم توپان و ناهامی چرخ
که در هیچ وجه مطیع فرمانروائی نبوده اند قلا دو نصیب اد کردن گرفته و تیر در خیال آنگاه از جانب سلطنت
محمد و خان پادشاه و الا جاده روم ناسدیده مشرب را که انقبول تصدین صحت مذہب جعفری و داون بر که بکینه حفظ
که مخصوص غنائی اینجاست شکر خواهی نموده اظهار کرده بودند که در ارمی این دو مطلب امر دیگر از آنحضرت خواست شود
در ساس گنشته در صینی که افتد پان از دربار عثمانی برای اعزاز و معین معنی آید و بود و بنویسد ایشان صبر بکار
بپادشاه و الا جاده روم نوشته شد که حتما و مستعد باشد که بعد از انجام امور و اعتنائ مستوجب روم و عازم
است و روم خواستیم شد و در وقت نبرد جواب نامه نرود جهان مراتب نداشتند قلم تصریح و اعلان شده پادشاه
و ما جاده نرود را از توجه حاکم جهانگشا آگاهی بخشد پس محمد علیخان فرقلو ابایالت در سده تقی و جمعی از غازیان
با صاحت و نامور ساخته در یوم دوشنبه یازدهم ذی الحجه ۱۱۵۵ هجری از سمت دافستان لوامی و جبهه بکباب مقرب
فراغتند و چون نزد و زی که مرکب بایون بجانب مغان حرکت کرد و در خلاف ایام توقف که بود در حال
خوشی میگذاشت برف و باران شدید شروع کرده و قطع از پرویزن آسمان آب بر سر ساکنان عرصه عمری
سجده و حضرت معجائب سرشته ریختن چون دست کریمان از کف نمیکشیدند گویا که در پیش پای کریمان
مهر روحی محتاج چنین آبشار بود و در دفع خشک مغزی فلک اینگونه آب کرد و شوی در کار از شدت باران اوج
سپیل بجائی رسید که در آستانه و آبار بر جایی از کوکب سخاوت رود که کشتان یادمید و وسعت خاک عالم

گشته عطا نش چلو بر چرخ اخضر میزد و دواب و کسبایب بسیاری از کثرت لای و کل و ترول و رفته باریان
 و شدت سر عرصه شطوط و الکاف و از دره ها کنار که ده مترل بود در عرض چهل روز طی گشته در آخر وقت
 در دو کان رود کرد و واقع گردید **در بیان سوانح تنگ کوز شیل مطابق سلسله سحریه**
 شب پنجمه بیست و چهارم محرم بعد از انقضای یازده ساعت و دو دقیقه که خلیفه تب لباس مشکفام
 عباسی بپوشید و انگلیس فرقه ای از سر داشت سلطان بسیار کان که از شدت برد و خیمه تور توی فلک تروی
 بود آفتابی شد و زنها کانه حوت بر تریج حمل رخت کشیده صغیر سریع البیر نسیم از جانب کشور آری بهار در دار
 ملک کلز ایگت بی تحف و هدایای نفیحات عطرا رخته فرمان بران قوای امیه قزل و طاق کل سور می را
 در صحن همین پسر نشند و لشکر جان شکر یعنی جان شکن اروی بهشت متخیر حاکم باغ و مرغ از جادو آمده
 بحاصره حصول بیاتین و قلاع کسار برداختند پاشایان با شان طبایع برای رفع قایده برودت کیمیا بین
 خدیو بهمن شوکت شباط و دارای سکنه حشمت از حاصل بود و سایل صبا و شمال بر انگینخته و افندیان
 اعلام سرور و سنوبر بقطع تن خالف و شجارت ساعده برخواستند و سادات سبز پوشش شاد و نارون قضاة
 محاسن سفید شکوفه و شترن که صده نشینان ایوان نشاند و در موضعه قایض الا نوار کلز و سبیل تربیت و صفای
 بنامه مکرنگی نوشتند و جیش پر خاشجری کلهای سوری شوکت و شان شستار که دشمن خانگی در کلش میبود
 بنوک سان شوکت شکسته جشن نوروزی آراسته گشته بعد از انقضای ایام عید از جسد و فرسخی جواد عبور و
 صحرای منغان در قرارگاه کوکبه منصور ساخته بیت یوم در آن مکان خیمام توقف فراشتند تا دواب بجان آورده
 اندر ده بهشت رود و قراچین حضرت و از چهار فرسخی نیز بر عبور کرده عاشور خان پاپالور با ایالت برات و
 سرور می آید با بجان برافراز و شش هزار نفر از لشکر غیر دزدی اثر در صحنه اختیار و معتز کرده امر فرمودند که
 سکر بیگان در بند و شیردان و قنطیس و ایروان و قرا باغ و افشار بر یک باقونهای خود و حکام و این جنبه
 و مستعد بوده و اتفاق سردار در حین ضرورت با عانت یکدیگر بر و از ند و چون سابق نصر الله میرزا که در آن
 اندکس توقف داشت نامور شده بود که پاشا برادره کان گرام شاهینج میرزا و امام علی میرزا بفرستاد
 و سی وار و در بار معلی شوند در بیت و چهارم ربیع الاول در مترل نر لوان وار و شرف اندوز اوراق
 حدیث انجیسر گشته و فرستاد و پادشاه و الا جاه بهند و ستان نیز با تحف و هدایای کرانیه که از آنجمله
 یک بقرل و طاق چوب صندل بود که با اصطلاح بهند بنگله کوبید و استادان با هر در شباک و نقاری آن

آن صانع فصیح و مهارت بجای آورده بود و در سوک شاهزادگان و اردوینوارشات شایسته بی هر چه
گروید و منزاج متزلزل اعلام کینگی شاه آسمان ساکن شده و در چهار فرسخی ستیج شده چون از خدای جان غریب
جانب روم از راه بغداد و در خاطر بعضی تصمیم یافته مقرر شده بود که تو بجان قلع کش از راه ممدان رود
که نشانی آن کشنده در باب که حد بغداد است مکتب نمایند اصحاب پادشاهی بیداد از راه خاخر قدس واقع
و محمد آقایی که مدعی خود را با اسبان تازی تار و مشکسوی لایق بدرگاه آسمان جاده در ستاده متعوض
اطاعت و انقیاد و در باب بیرون اصل طبع بغداد تا انجام کار سرکاری که از جانب پادشاه و لاجاه روم
تعیین شده است مهمل گردید و بهر حال که تیر منقول در قبول و فوجی از عا که فریاد می آید بر می ضربت سار و
حمله و تحف شریف و کربلا می مستحق و مسکه و راجه و توابع کنار دیال و باقی توابعی و توابع بغداد تعیین و توجیه
خات شیمان و چشک زکی اسرار و جانب بصره و سرساز و بایک کمریک می جویند و حکام شیروان و شوش و زوز
و اعراب آن سمت بشنید بصره و مامور و مقرر فرمودند که باغریانی که در ساحل حوزة طیار شده از شرط العرب
عبور و انجام امر مقرر بر دارند و از همان تیران نیم جادی الاول نصر الله میرزا با باقی شاهزادگان و زوایای
احمال و ثقال سرکار روانه بندان ساخته و فرستاده پادشاه و لاجاه بندگان نیز مشمول نوازشات
خاقانی و رخصت انصاف از آن داشته مساوی پنج ملک که بر کبابی اصطلاح این عصر بجز از نوان باشد
جوهر نفیس و مرصع آلات از جوهر فانه خاص جدا باشد و یک درخیز فیل که اندام جمعی از ارباب طرب بندگان
در مسک مطربان سرکار انتظام داشته چون جمعی را غنای سازندگی و فنون نوازندگی بطریق چند آموخته
که در رقص و در مشکری ابر ساخته بودند لهذا ایشان را نیز بر خص ساخته فرستاد و چون منظور نظر افسان
که قشلاقی در حدود بغداد فعل آید فرمان بجا یون بجز نقاد پیدست که غلات شهر و در محل و نقل بعد از شوش
اعلام جهانگشا از راه شهر زوز قلع جالان در استرازا آمده خالد پادشاه حاکم بابان و شهر زوز فرود می آید
بنی عم خالد پادشاه اتفاق بدو و عظمای اگر او در دربار خلافت گشته خطاب خانی و ایالت تور بستان
بلندی یافت و تمامی نیز و بوم و کمر دستانات روم بکوزه اطاعت در آمدند و از آنجا آمده که اگر کوک باشد
چهاردهم شهر جادی الاخری ظهور کر کوک مضرب مرادفات دولت گردید مالی بجا با استیقام قلع مغرور شده
و اطاعت بسته در مخالفت کشودند چون تو بجان بای بهایون که از راه کرمانشاهان و زباب رفته بود است
مار و دی معلی دارد و مشور و مستطار و رود تو بجان چند روز گذشت و بعد از آنکه گفت که تو بجان بیک بهایون است

تقدیر چهار طرف نشانی تیر کلوله توبه و خیمه کرد و یکروز از بام تا شام آتش بزد و بر جان قلعگیان
تیران شمره توانال سواد می ساختند عصر آنروز که روز دوشنبه بیست و یکم ماه تیر بود باشد قلعگیان از تفت آن
آتش شد بخت درواز ب صدمات توبه های قلعگیان و خیمه های بیاد انگن میاب و توان و شش
باشد نه عفو حد پوشش آتی از باب پوشش پذیری در آمد و در سالی ایشان را پیریه پوش خلعت عفو و
تختش خسته بودی و نیز ضبط قلعگیان را بر یک از قلعگیان می بستند بود تعیین فرموده آن نبرد بکرو و بفرز
کلوله توبه قلعگیان شش انگیزی خیمه های خانان سوز بخیطه تصرف داده **در بیان توجیه موکب**
همایون بجانب موصل چون محمد آقا از کرکوک از جانب احمد پاشایرامی گذره و انجام مقام
معموده و بنای مصالحه روانه اسلامبول شده بود منظور نظر افسرین این بود که از کرکوک بجا و نشود و در
نیمی سواد فرانی نیراد شاه و آقا جاهد روم که بر طبق فتوی شیخ الاسلام و افندیان عظام صادر شده بود از
خارج بظفر سید شمر بر آنکه قتل و هر طایفه از این مباح و مذمب ایشان مخالف اسلام است و منای دوست
عثمانی آن فرمان و فتوی مصحوب عبد الله افندی موصل در ستاده و حسین پاشای وی صفت اینجهایی
از پاشایان و عساکر عثمانی بعبیت حسین پاشای وانی موصل امور ساخته اند این معنی محرک فرزند نابت گشته
روز چهارم در محراب لوی حضرت بجانب موصل خاک سار و روز پنجشنبه بیست و سیوم ماه مذکور در روز و ظفر
کرکوک بچار فرسخی موصل واقع شده توج پاشای حاکم کوی که از محافظان قلعگیان بود با فوجی از سپاه روم کرب
مقتور به بدت رنده به بقایای پشته از آن موکب محصور و در آن جمعی از ایشان غرضه شمشیر گشته بقیه فرار و بهامن
تا حیت شخص جسته در روز دوشنبه بیست و پنجم نیم فرسخی شهر مطلق طلبه شکست و جوار عزرا شریف حضرت یونس
بن موسی افتاد ضرب مرادات فاست کرده اولاً لیکه و تفر از علمای موصل از برای القای فواید مدینه با علی
طلب فرمودند پاشایان در فرستادن ایشان تخاشی نموده بقلعه وادی پرداختند پس حکم مایوت می صر قلعگیان
مافاکشته فرزند پذیران از دو جانب قلعگیان کشتن پیوند برود خانه موصل است توبه ای نه در میبست
دو رخ لب و خراچیان بهرام کین جلالت حسب فوج فوج آغاز عبور کرده بسر انجام سبب با قلعگیان و
بردن سببه و حضرت نقیب شهنشاه و در زنده بعد از آنکه در بای آتش محیط قلعگیان گردید در شب جمعه ششم شعبان
مسکام سحر شلیک توبه و تعسک استاره ریزی خیمه های آسمان آبنگ روز قیامت بقلعه گیان شکار
گردید و کلوله توبه و خیمه و دوازده و جانها و کرد از بیاد خانها خراب آوردند و چند روز بهین هیچ را

برای حیات قلعه کابل بشماره پنجاه و یک کلو له آتوب خانه روشن میکردند تا آنکه پاشا بیاید دید که عرم
فلک ساس خرویدی ز سر این غلب بی نیل طلب باز خواهد گشت جمعی از علما و اعیانم فهمیدند باین کرم و دوست
و حقایق با اسباب بازی ترا کوچه پیکر و پیشکشیهای لایق بدر بار سپهر و اوق فرستاده متعبد گشتند که جمعی
بدر بار قیصری فرستاده امور سموده را بخیر که درخواه اندکس است بین الد و لیس صورت انجام و بشماره اطفال
شرع و نسکین شعله حذر طبع نظر اکثر سپید قبول این مسئول فرمود ایشان را پیرایه پوشش کسوت مان و سترایش
اندوز شریف غفور طمیسان ساقی پاشایان تیر قاضی و قضی سوسل ایچنه نفر از سران عثمانی روانه اسلامبول
شده بهر ضعیف حال مرد و آفتنه بخار آن آن محمد آقا که از جانب احمد پاشا بدر بار عثمانی رفته بود و اردو خبر آورده که پادشاه
اسلام پناه روم او را طلبیده به الشافیه فرمودند که در عالم دوستی و برادری این توقع داشتیم که جناب نادری
از حد و سنو تجاوز نماید هرگاه مدعای ایشان انجام بدست دهد پس الحمد ملک گفتگوی مطلب نمایند امور
سموده مقرر و بموجب خواه شد که چون تخمین مذوب سمودت قنده عام و موجب اختلال این دولت بد
فرجام است بجز و از لفظ خامس در کنند و احمد پاشا را در امر مصالحه مآذون و محتار ساخته بودند لهذا در دوم
رمضان عطف عنان بجانب کرکوکت فرمودند چون زیارت ماکن مقدسه کنون ضمیر بود بعد از در و در بفرستاد
در هر گاهی خانقین بنه اردو و قانزبان که آتش نه با فوجی عازم تسببات عالیات گردیدند و در منزل شهر شاه
سلیمان پاشای که فدای بنیادهای محمد آقا و خیرین دیگر از جانب احمد پاشا با پیشکشیهای لایق در دو به عطایا
که خنجر صمصام و خنجر فاخره و انعامات و افرودین احسان گشته و محمد آقا برای المانع خبر انصراف موکب
به ایون و قبول مرصه خود از جانب احمد پاشا مجد و ارا و در بار قیصری گردید و اعلی حضرت شایسته بی بیدار که
از زیارت مرته منوره و کاظمین علیهما السلام سعادت اند و خند بکشتیهای که احمد پاشا در بحال نیست و زیب
که در کوه جد زریب و دود از آب عبور و ادراک زیارت هزاره کثیر الانوار و جزیب فتنه و حصه منصرف لقب
شرف و در دیگر راه حله عازم نجف شرف گشته چون تاجی علمای ایران و افغان و بلخ و خی و سیر و
انور و در کاب القیس حاضر بودند و یکی بخت علیا مصروف با استدلال و مذهب اسلام و ربع شبیه و ربع
از میان وقت حضرت سید الامام بود علمای مشویدین شریفین و طره و توابع بغداد و اتر حضار و در آستانه
مقدسه علوم و سببه بهیه غریبه مجلس قرار و انجمن مجاوره انفقاد دادند که طریض بایکد یک گفتگو کرده سواد
است و در زمان دفع و جیل معاشرت و شاجرت راست قطع سازند لهذا علمای فریقین در آن درگاه عرض شنبه

[illegible]

و سروجه سعادت استمال علیحضرت قدر قدرت کیوان عبادت سرخ صلابت بلجی السلاطین و مرجع حوائج
و دودن رفیع ایشان بر کمانیه برق خرمین سوز سرکشان جهان بتائید بجای تاج بخش ملک مند و تورن
کمل سبحان ناور و درن قلعه الله ملک و سلطان بنحویکه در تاریخ نادیده تفصیل حال نخستین آتش مذکور و سطوت
از مشایخ ملک مور و آثار طبع و کسب یاد سطوح که **سلطنت** زوای سیاست ایران گشته مرگنی را که ناقص می خد
و بر مشعر غیر آمده بود برور باروی تائید آتشی و قوت سر پنجه اقبال ظل القلی انشراح و کسریان شوکت رباب
عند و نزاع نمودند تا آنکه در سال هزار و صد و چهل و هشت در شورای کبری صحرای مغان که عموم ضعیف و غریب
ایران را محضر و مجلس شورت انعقاد و اوند که بجاعت هر کس که خواسته بسلطنت جتیا بنموده بنانی دیگر
خود بکند رند پای ایران دست در وامن ابرام و الحاج زده عرض کردند که پادشاهی و سلطنت را خداوند عام
باجحضرت و بحضرت را بکار است کرده ما را اختیار می در تغییر حکم الهی نیست و این سلطنت حق است بجا است
بنحویکه در اول عیانت حال احوال ما کرده عرض نقیوس سلطانان را از جنگ و تهمنا توی روی و ده اند
باز در مقام محاربت ایشان باشند و متحد بدکان ایران را امید دیگری گذارند علیحضرت شایسته ای نیز فرمودند
که ای پادشاه سرگاه و سلطنت را غلبت سایش خود را طالب باشند در صورتی این سئون تقی قبول و تفران
بجصول خود باشند که اگر بجهت که مخالف مذنب سلف گرام و آبای عظام ذواب و هایدون است تارک و
بر منبر خدافت خلف می باشند ناسک و سالک شوند ایشان نیز از راه حقانیت بدون شایسته متفق کار این
حکم قدسی را بهیچ از عیان صفا نموده و تبقیه برای توکید و استقرار بطلب نشسته بخزانة عامره سپردند علیحضرت
شایسته ای نیز در ایامی زمینی نبی و اند دولت عتیقه عثمانیه کرده اند علیحضرت سلیمان جنت با سبط تسلط
اکس قاتان استرات ان الله بامور العادل والاحسان سلطان التکرین و حاکم
المحکمین ثانی اسکندر ذی القرنین و اور و اود است کجهر و عظم ند یو کردون شکوه تخم
خفا هم بدست و سلام پادشاه و م اقل الله بقائهم طالب پنج مطلبه اول اینکه این بدست و چون
از عفا بدست گرام ند جب جعفری که از مذاب است ختم قبول نموده اند قصاص و عطا و اقد با ناکرم و حال
کرده اند از خدای مسند بهب شمارند و قیاس که چون در کعبه معظنه ارکان اربعه سجده بکرام باشند مذاب به
نقش دارد انتم این مذاب در کن شافعی ایشان شریک بوده و بعد از ایشان عمده نام خود را بر یک دارند
استیو صند هر سال از طرف ایران امیر حاجی تعیین شود که بطریق میر حاج مصر و شام و کحل عراق حرم

خروج ایران - کلمه مفصود رسانیده در دولت عثمانیه امیر حاج ایران تالی امیر حاج مصروف است به این جهت
اینکه بهری در مملکت ترو کرکس بود باشد مطلقاً این وقت از او بود و بیع و شری برایشان روانی است
پنجشنبه اینک در یکی از دولین در پای تخت یکدیگر بود و امور مملکتین را بر وفق مصلحت فیصله داده باشند
که باین سبب دفع خلاف صورتی و مستوی از بیانه انتهای محمدیه گشته من بعد مقتضای ارتقا المؤمنون
ایضاً در جماعت در اندی قیامین تالی روم و ایران مسلوک باشد استای دولت ایدیه عثمانی چند مطلب
که عبارتست از تعیین میر حاج و اطلاق برای هائین و بودن و کبیل در مقرر دولین باشد قبول اند و مسج جعفری
تصدیق کرده باقی موارد را بجا آورده و معاذیر مملکتیه موقوف ساخته بودند و الجیان ذیل آن مخصوص این
مطلب در ظرفین آورده اند که در آن طرف فامده و از این جانب بر این ماطعه و حج قاطعه القاد و اوقام شده
چون در عرض مفت است سال استقامت باید و شکر صورت انجام نیافت بدین سال نخسته فاکل تنگور
شیل مصطفی مشته باشد که کوبه همایون قاتی و اردوی ظفر مفرود خان قانی بغیر همینکه در خاک روم باب
گفتگوی حبلی از هوای نقابت آتش فتنه را منطقی و ایضا و زراع را از میان اهل اسلام منتفی
گردانند از تمامی ممالک ایران و بلخ و بخارا شیوع اسلام و قضای کرام و علمای اعلام را برای مذکره و مقاوله
این امور بهر یک منظور حضور و برسم و مالی دارد آنرا زمین گردیده که مطالب معصوده را با مقدمات موردی
اطلی نمایند و در نه وقت که در کشف اشرف بعقبه بوسی قبیله تراب روضه علیه غریبه غایر و متصرف گردیده جمعی
علی بی کشف شرف و کربلا می مصلی و حله و توابع بغداد و در حوزه گفتگوی حاضر ساخته مجدد الامر همایون
نفاذ پیوست که چون در مذنب اسلام چگونه تصویری و فتوری واقع نیست الا فساد و که از بدو دولت
صفویه در میان امت نبویه شیوع یافته علمای کرام که دعای اسلام را با یکدیگر مجلس کرده و در آستانه
متوکل نبویه را که از هجوم افواج امتلافات امر آمیخته لای شکوک و شبهات گشته است اصفا و نزل
ارسانه و بیا معین صفوت و سواد نایر و خادرا اطفالا و بند الامورین نهج مقرر در راه و عن شتاب
حضرت محمود بن دین و امام الشقین علیه السلام بطی مقالات و نظرات عقاید پر خست حقیقت جبر است
که در شرف شریف شهابت آنحضرت نگارش میاید حقیقه اسلامیه و ایمان و دایم دولت قاهره و در
و علمای ممالک ایران پس که بعد از رحلت حضرت سید المرسلین خلافت با جماع امت را طیفه قون و کبر
صدیق رضی الله عنه و بعد از آن جناب و اتفاق بر تقاروق اعظم عمر بن الخطاب و بعد از او و ثوری و انصاف

حق صیبری فی النورین عثمان بن عفان و بعد کتب میراثی بن ابی طالب و قرار داده شود
و اولی مدینه و السایقون الاولون من المهاجرین و الانصار الذین تبعوه باحسان
و حبی الله عنهم و دحضوا عنه و نفی ای ذی شریفه لقد رضی الله عن المؤمنین فیما یقولون
بحق الشجره فاعلم ما فی قلوبهم و حدیث شریف اصحابی کما یجوز بانهم اقتد بهم
ایستادیم فیصد حق و بطراصلت فیما بین ایشان محقق بوده همه یکدیگر رسم موافقت بی شبه
مفادت و صفت مسدود بدست اند و بعدی رسم موافقت فیما بین ایشان مرعی بوده که بعد از صفت ضیف
اول و ثانی در رد وینا از جناب برضوی نوال حال ایشان کردند و حضرت فرمود که اما همان قاسطان
حادلان کما علی الحق و ما ناعلی الحق و خلیفه اول در شان خلیفه رابع میفرموده است
بجایزه که علی فیکم و خلیفه ثانی نیز در حق جناب میفرموده که لولا علی لفسدت علیا و علیا لفسدت علیا
که بحال رضامندی ایشان از یکدیگر و ذات وار و بیایه و مستغنی از بیان و تذکار است و درین قصد و
شش هجری که در بهیصل صفوی خروج نموده باشند سبب در فضیلت بجایه می باشد نموده است و ظهور و
و نسب سوار عباد کرده و صورت بی فضیلت و سعادت فیما بین اهل اسلام شده تا که بمقتضای قول الهی
ما لایست الملک فی الملک من قساة شایسته نام پناه بر تبه سلطنت و جهاند ری فایز گشته
بنحی که در فوق ذکر شد و در شوی صحرای مغان ازین داعیان استکشاف نموده و نیز عرض نماید سلامتی خود
کرده و دریم و خبر که در مدینه مقدسه علیه علویه از داعیان مجده و استفسار فرمودند عقاید اسلامی و
شیخ مسطور است خلفای راشدین رضوان الله علیهم جمیعین از برتیب مذکور علیه علی تحقیق حضرت
سید المرسلین و سید انبیا و مشک و شنبه داریم و از فضیلت و برتری ایشان که بحساب قدوة العلماء و الاعلام
شیخ لاسد و وفای بن نظام دولت علیه عثمانیه تصدیق مذموب جعفریه کرده اند و مقدس طریقه حضرت و
بر این عبیده و راسخ و ثابت بدانیم و آنچه سمت تحریر یافته محض از خلوص قوا و محبت قلب و تقدیر زما صفتی
زنا بی عیاش و فساد است و هرگاه خلاف این عقیده و از این بطور در رسد از دین سیکانه و موب و غضب و
بکار و محض و شایسته زمانه ما شیم عقیدت اقل و اعیان و ولتین علیه علی تحقیق و در بدای
معلی و عد و ترا بیع و انکه امام جعفر صادق قدس سره رسول اکرم و محمد و ام و تروانده من مقبول مسلم است
و نیز یکدیگر علی رن عرض و تحریر کرده اند و برتر و داعیان تحقیق یافته عقاید اسلامی اهل ایران صحیح و فزونی

سرور و قایم بحقیقت خلقای کرام و از اهل اسلام و امت حضرت سید الزام علیه الصلوة و السلام میباشد و
بر کس که تا آنوقت ظهور عداوت وین کند او از دین خدا و رسول اکابر دین او و بری مدد دارد و بنا می کند بر تسلط
عصود و عقبی و جبار شد به پیش و القور خواهد بود و عقیده اقل الدعاة علی امی بخار و علی ایکنه عقیده صحیح
عالی برین نحوی هست که علای فوق بیان نموده اند و این فرق داخل اهل اسلام و امت حضرت سید الزام
عباشند و هر کس که این جماعت و بنا اظهار عداوت نماید خارج از دین و محروم از شفاعت حضرت سید
المرسین بوده در دنیا باز نماند است با پادشاه مصر و عقبی پادشاه علی الاطلاق خواهد بود و اقله فیکه
معتقدین مستند به ادر فروعات با ائمه مذاهب باربعه میباشد صفای بر خایر اسلام نیست و صاحبین عقاید
از اهل اسلام و دین و هر فریقین که مسلمان و امت محمدیه و برادر دینی اند بر یکدیگر حرام است

در بیان تدبیر کینه عرش فرسای نجف اشرف الف اسلام و شرف
چون قبل از این حکم دایره بنده میباید عرش های مبارک تا گذشته بود فراموش پذیران و نامورین بر وفق
مقرر خدا کارای قیامه بجا یون را که به طور عرج مقروض میزد و بحال از ب و فزا تمام داده و یکی مورد عنایت
گذاشته و به جهت ده الف خرج کینه فلک پیونده شده بود و از سر کار رسید سیرت کوهر شاد و یکم والده شاهزادگان
کامکار نصر الله میرزا و امام قلی میرزا نیز صد هزار نادی تحویل داده شد که صرف بر تمت و کاشی کاری و برار
صحن مقدس نمایند و شامه رضع بچه امیر شین و بحر طلای گران بها وقف آستانه مقدسه ساختند و از آنجا
عازم کریمه میسرت در غرة ماه شوال شرف اند و از طواف روضه ملا یک مطاف و از سر کار نوب
عبد علی و سرگیری بانوی حرم سیدی عفاف ضریه یکم بیت خاقان شویده شاه سلطان حسین پسند
سیت جزایر نادی برای مسجد جامع پشت سر مبارک تحویل کارگران گردید و بعد از پنجره زیارت حضرت آیات
از سمت منسوب بجانب بغداد انعطاف یافت و بخندام و از باب استحقاق اماکن گشته و تمهید هم رفت
اسلام و تحمیه و امام حنیفه یک الف بصیغه تدریجی از خزانه احسان عطا فرمودند و احمد پاشا
مکرر بهسبان کوه پیکر گردون خرام و چشک شومای لایق بدربار سپهر احق نام فرستاده و فرستادگان و همه
جا حاضر و حق خدمت و آداب بقدیم رسانیده و از طرف قرین اشرف شایسته نیز آنچه حق احسان و
بنده پروری و دلانده مرحمت و عنایت گسری بود در باره او و فرستادگان او بطور آرد و چون سرور
جانب غربت و بصره را در کمال شدت محصور و قلع و قمره را نیز تصرف کرده بودند مقرر شد که چون بمصالحه

مصدق شده و سرداران دست از محاصره باز داشتند روانه مورد و شوند و مقرر شد که غلغله کر کوک
و ریدیل و قرنه و باقی ولایات که بتصرف در آمد و بود و خالی نموده بتصرف کجاشنگان احمد پاشا بماند پس
موتکب بمایون از ظهر بعد از حرکت و از جبری که در حوالی نیلکوبه بسته شده بود عبور و مشرو و راضی خیم
غزستان به ختند **در بیان احوال سام و انقلاب شیروان بتقدیر از و منشا**
در عینی که موتکب بمایون از ریدیل بجانب دوم توجه میکرد محمد علی خان فرزند بابایات در بند حسین
و قوچچی بمناحت او مامور و در عین و رود به خان جیدر یک انشا بر سر کرده جزایر چیان بابایات
شیروان و خطاب خان فرسهر از ساختند و در بیست و دوم شعبان در وقتی که ساخت موصول مصر
قباب عز و جاه بود خیر انقلاب شیروان رسید تو ضحیح اینمقال آنکه بعد از استیلا و تفتیش بر اینهم
خان ظمیر الله که که محمد علی یک ولایتش با اسم او موسوم و بابایات آذربایجان غایز کردید سام نام مجبور
الحال مجبور النسب بر سام حب سر و می بست داشتند در حدود آذربایجان ادعای شایزادی و
پسری خاقان معذور شاه سلطان حسین نمود و از اسیر خان مینی او را قطع کرده مرخص ساخت
و او بجانب داغستان رفته بمیر و پاد میان لکزی بمیر میر محمد و له سرخای که در ایام توقف موتکب
منصور در داغستان سر از اطاعت باز زده در ولایت او را پیغولها و که و جنگل متواری میبود در پشت
که لوای فلک فرسا یا متوجه دوم دید سام مینی بریده و که هنوز باد تحت و رواج داشت از راه کوتاه مینی
شاخص فتنه کردند و همچنین تو را و منفعت ساخته در مقام تحریک اهل طبرستان و در بند آمد از آنجا که عووم
کالا نعام را از کنه امور خبر و قوی از تمیز خیر و شر و قمع و ضرر نیباشد باغزای او بعضی از همکاره طلبان آن
و بار فریخته گشته نوشتجات با مالی شیروان از جانب ایشان آمده و شد کرده تا آنکه انیمراتب محمد علی خان سردار
در بند بعضی اقدس رسانیده چون قلعه در بند سرحدیت داشت جیدر خان نیز از موقع غیبت او
مامور گشت بنا بر اینکه حالت اهل داغستان و در بند با قبا قرب جوار بر دم شیروان نیز سرایت کرده بود
در میان شما خفاش بران جیدر خان که گرفته مجبوس و بعد از چند روز حقوق و اسوال او را عارت کردند و محمد
سرخای با سام شیروان آورده قلعه آقسور که مفر حکومت بود بتصرف ایشان داده لوای مخالفت از ششم
و اهل شیروان و طبرستان نیز طوعا و کرها مقلد غلامه اطاعت ایشان شدند اینجبر که در بند رسید و آن
ان انش لفاق شراری که گینه ویرینه ازین دولت والا در سینه داشتند که دیده از روی دور و فی کار را

خبر کردند که جماعت متاعی و غیره که نامور بجای داشت قلعه قیر را تصرف کردند و بام و محمد محسن
 کشته محمد علیخان بعد ازین واقعه جمعی از دوستان و سواران در بندر ابا طار خان متاعی که قلعه قیر داشت
 میرفت زیر قلعه مستی و در جمعی را نیز که چشم از حقوق دولت پوشیده بودند کور کرده روانه معان نمود
 و خود با شش کام قلعه و بروج در بند پرداخت و حقیقت حال را بعضی از کفایان مدد جلال رسانید اگر چه
 عاشور خان فشار سردار آذربایجان که در ایران میبود و شنیدن این خبر با جمعی که داشت بزمی شکین
 نایره شیرکباب شیروان ایغار و حاجی خان چمن که یکبار سبکی گنجه در کنار توفیق و مشغول بچین
 شده بود یکدیگر بعد از آنکه این ترتیب بعضی از سواران سید کریم خان افشار یکبار سبکی اردوی بری رسید و فساد
 بجانب غفالت نامور و فوجی از غازیان را نیز مجاورت عاشور خان تعیین فرموده امیرهایون با حضور
 نصر میرزا که در سیاهان توفیق داشت فراموشی یافت شاهزاده نیز در جمعی بود و مرضان در آن
 لیلان در بیستی که موکب بهایون از کرکوک عبور و عازم سمت بغداد بود و بشفار تقبیل ساطع شرف
 فایز شسته قلعی خان اشرار و پیر خجی اشی و جمعی از خوانین و پادشاه و نیز از غازیان بدکابی را عازم سواد
 شاهزاده در روانه شیروان مساعدت شاهزاده بعد از دو روز به تبریز حسب الحکم بهایون جمعی بهر کرد که
 متعلقی خان پیشروانه ساخت که عاشور خان محض شود و در تبریز متعاقب از تبریز متوجه مقصد گردید و
 بعد از ورود متعلقی خان روز چهارم ذی القعدة سام و شیراز شیروان و گلزیه با شیب نهاره خانه و فوجی
 عظیم از گلزیه شیروانی از فراز کوهی که بالای باغ شاه است شیب آمد و مارادو بسید که در قلعه بودند حجت
 جنگ کشته متعلقی خان و عاشور خان نیز سواراه ایشان گرفته جنگ و پیوست و بتائید ای میر خجی عاهد
 اف و شایسته سبیلی زن چهره تهور و عثمان تاب و حسن جلالت ایشان کشته هزار نفر متوجه و سرور
 و غم و فکاره خانه ایشان برست آمد و محمد ولد سرخامی از خمدار و باقیه لیرف فرموده و سام با سوار
 مجاسب گردستان کریمت پس و لیران مجاصره قلعه آفرید و اخته در اندک روزی با قلعه تصرف و جمعی کشته
 و گلزیه را که بمحی فطت قلعه است غارت شدند و زند و تنگی کردند و متوجه احوال سام در میان و قایم
 مذکور سبک کرد و در بیان طغیان و عصیان تقی خان شیرازی و خاتمه
 کار او چون در همین توقف موکب جوان کشاد حوالی در بند متعلقی خان کوه احمد و سرور
 و تقی خان را محمد و ابایالت فارس تعیین و روانه و چون مشار الیه مادتای در آنست لیر برده کار متعز

خبر کردند که جماعت متاعی و غیره که نامور بجای داشت قلعه قیر را تصرف کردند و بام و محمد محسن

میشتر مختل کرده بودند امده محمد حسین خان قزقلو امیر آخواری باشی که از سفارت روس بر گشته در درگاه محلی
میسود سرور بی تعیین و بجا پاری روانه و کلبعلی خان و تقی خان را بدربار سپهر اقتدار طلب فرمودند بعد از
محمد حسین خان همان چون تقی خان نشوینای کارس را با خود متفق ساخته خیالات باطله پیش نهاد خاطر کرده
بود و جمعی از سرکردگان با عنوان تمهید او بر سر کلبعلی خان ریخته او را مقتول ساختند و در صدد گرفتن محمد حسین
خان و آند محمد حسین خان را بمنفعی واقف و خائف گشته و بر کشتی نشسته خود را با ساحل عاقبت رسانیده
از آنجا بشیر از تقی خان نیز با جمعیت خود وارد بشیر از گشت محمد حسین خان خود را بیکو کشیده حقیقت
حالت اسیر و ضلعه سپهرت اساخت از موکب بهایون جمعی با عانت محمد حسین خان و بنیه تقی خان که مور
گشته تقی خان بعد از آنکه چندی بقاوه داری پرداخت عاقبت دستگیر شده و زنجیر شده و در شربت طراز
شیرازی است اعمال مسود و قتل و غنیمت و سر و مقرز شده که او را خضی و از پنجم آورده در درگاه محلی
آوردند و اول د که در صفهان سپردند بقتل رسانند و امورین بر طبق فرمان عمل نموده و در محقه
به پیشگاه حضور دالار رسانیدند و در بیان شورش قاجاریه استر اباد و نادوب لطایفه
بسیار بجه طالع قومی بنهاد و بنحضرت موکب والا بهمت آذر باستان
را با تضرع آفات در پانزدهم ذی الحجه از شهر دال بغداد بعزم آذر باستان حرکت کرده و بهسرا
ورود و بجهالیاهی و شت کرمانشاهان بعرض آمدن سید که جمعی از جنال و اعیان قاجاریه بسبب سید
محمد حسین خان حاکم آنجا با طایفه بیوت متفق و داخل شهر استر اباد گشته و له محمد حسین خان که از جانب
مالیب بود فرار و نزد بهبود خان چاوشلو سردار انگ رفته حکم محلی در باب نادوب شهر بعد از بهبود خان
عرضه در بانه محمد حسین خان نیز از روی بهایون بیان امر نامور گردید و امورین با جمعیت مستعد
بر سر شهر به در رفته و بر اهل آن ولایت متولی و بنابر سبب که فیما بین بعضی از قاجاریه و محمد حسین خان جداد
و بر بنه تحقق داشت لوازم قتل و سفک و غنیمت و بیباکی از محمد حسین خان نسبت بکمان کار و مینا و چو
سیده آن ولایت نیز با مال دست انداز او گردید و بعد از ورود موکب بهایون بکرمانشاهان بر بهیم خان
در دال بر سیم خان که نسبت را از اولی با بنحضرت داشت پس از ادای حدود و در گریستن و در گشت
خیلی تعیین و فوجی از قازان را با او مسود و مقرز نمودند که در حدود کرمانشاهان توقف و از حد گذرانند
آن منهای ولایت بهر جا افواج مسود و متحول قشلاقی و سیلا مشی نموده و با پاشای بعد و در سیم

قرب جو بر عی میده شده باشد و بخیر که سابقه گذرشد که نصر الله میرزا که در سال پیش منوبه خواندم و او
بود و بعد از او و دو پسر و دو سوار و سرگردان خواندم و در ایالت قاقاز ایالتی ارانی نزد شاهزاده آمده
مشهد و او را خواندم و کو چاییدن طایفه بیوت شده بودند نصر الله میرزا ابو القازی خان ولد ایب رس خان
ایوب صاحب مراد پس از یکسری تعیین و ارتقوی ایالتی صاحب خسته بسیار کار کرده ایشان را روانه
خواندم منوبه و معاودت کردند بعد از چندی بعضی از کشتیها را خواندم با بیوت متفق و ارتقوی ایالتی را
مقتول ساخته اند نیز تب برض سیده و علی قلیخان را پس سالاری امور و روانه خراسان ساخته که
تذکرات خود در سال یکریز و تب بیوت منوبه خواندم شود و از ماسی دشت بومی نویجه بکتاب
قلمرو علی شکر افروخته است **اور بیان وقایع شیلان شیل مطابق سال ششم هجری**
سده شان چهارم ماه صفر بعد از انقضای شش ساعت و شش دقیقه اندوز جمعه پنجم ماه مزبور در
منزل بای شت حوت بقدر حمل فصل که جلال کرده سر عسکری رخت عزیمت بودی عزیمت کشید
و سپاه شامی شب در باغچه ای گذاشته اظهار انگار کرده و غنچه یونهار از سر و سپهر رایت نهضت
فرخت و خاقان جوان آبی وسیع از عمارت آذاری طعنه و کوسن خصم افکنی و کشور کشائی بلند آوازه
و موج قاهره چمن سانچرک نمایش کرده بعزم دفع عسکر جهنم برخاسته و جنود اشپاز رزقچه و از در
و موج آبشار سر و بیدایمغفر و جوشن برآید استند در منزل کنکا و قلم و مجلس خسروانی با صد هزاران
زیب و دین انقضا و جوشن نور و زری بقره و فیروزی انقضایافت و چون در آن اوان احمد پاشای جمال
او غلی که از دولت قیصری لبر عسکری منصوب و در قاریجی سیب بود از جانب محمد علی نام رفسجانی کرمانی
که بصفی میرزا شتهار داشت و اعیان دولت عثمانی او را شایسته تبار کرده بیعت سر عسکری و
اکمیده بودند نوشته جانت بعضی از ولایات آذربایجان فرستاده عیارانی که زیاده بر حوصله او بود
در آنها درج و نقد جلالت و بزرگانه خرج کرده بود و نوشته جانت مزبور نظر سیده و متیج دوه غضب
محرک سلسله نهضت موکب بایون کشته دارد و حوالی ابهر شده و در آنجا با سعید که سر عسکر
مزبور از دولت عثمانی معزول و احمد پاشای وزیر اعظم سابق لبر عسکری منصوب گشته و چون محی آقای مرستاد
و ولی نقد که برای انجام امر صلح بدبار عثمانی رفته بود در اسلام پول توقف داشت با تظاری و صوغ خبر
جاس موحی الیه مراد مقصود بتاتی طی میشد و حکم بایون خطاب لبر داران ایروان اصد ریافت که نظر

که متعرض بهای حد و سنور نگشته اسرانی را که از طرف دوم پست آمده و مرخص نماید و بر سر عسکر قاص
سر اسد و مادر و دربار تباط و آید سر و او را نزد بموجب فرمان عمل نموده و سر عسکر مشارالیه در جواب نوشت
بود که ز مقدمات صلح و پیش ما خبری نیست و من از دولت عثمانی نامورم که صفی میرزا را برده و در ایران
شکمن سام نموده که جواب سر عسکر معروض شده خلافت گشت اعلام شد که آمدن ایشان موجب
تصدیع بشانست همان پذیر باشند که عسکر و ایات همایون بشوق ملاقات او صفی میرزا وارد آنکند
خواهد کرد و پس این عزم داشت و منت بجا نیامد و عسکر در عرض راه خبر گرفتاری سام رسید بقیه
و بمقال که پنجگی که در طی صادرات سال قبل نه کور شد سام بعد از واقعه شیردان که شکست یافته منبرم شد
از راه و گشته که نزد کیو امیداخور کرجی بحال کرجستان رود و طهورت خان مطلع شده و در راه اخلک
سر راه برادر گرفته در بیت و چهارم ذی القعدة و با چندین زنده و سنا کبر کرده مقبض بقلمه قرائت
فرستاده و نیز منت بعرض اندک سر ساند مغر شد که یکچشم سام را کور کرد و او را با چند نفر از کوفران
رو میبرد نزد احمد پاشای سر عسکر بقارص و آخسته بفرستند که چون صفی میرزا نزد برادران مجبول یکدیگر را دیدند
نمانند و بعد از ورود در ایات همایون مجدود کوری کرجستان مقدم شکست در میوه معروض شده و الا شده
حقیقت آن بدینست که بعد از آنکه محبت اولیای عثمانی شکمن محمد علی رضیجانی معروف بصفتی سرکامانی
فرار داشت از حیدر پاشای که در کار او بکار بودند پس بود که عزانه و بدایا بجهت احمد خان اوسمی و محمد و له سرخانی
و حکام او را و چکتهای که خدمت پسران محال بودند ارسال نامه متعلقانه بهر یک نوشته ایشان در غیب
با نقیاده و صفی میرزا نمودند یوسف پاشای والی آخسته از دولت عثمانیه نامور با ایصال خزنه و ابلاغ
هر یک گشت بعد از ورود و بکالی کوری طهورت خان که در آن و آن والی کاخسته بود و تعاقب علیجان فطرس
به کار سبکی علیس در منگمین بودند یوسف پاشا از راه حسیا با پشت بکود و او و میان جنگل
استقامت کرده قامت عطا یاد و فراین را با جمعی از پسران و اندوختن نمود و چون بزرگ شده
در منگم سپاه کرمی و حرم بودند پیش از وقت فوجی که سر راه حیدر پاشا داشته و نامورین فرصت عبور آنان
نمیداد و جمعی از ایشان را از تیغ گذرانیده فوجی را نیز گرفتار قید اسار ساخته تمامی بدایا و فرین کشته
آوردند و یوسف پاشا از استماع آن خبر قریب دشت و انیس دشت گشته فرار و غایت خوف در عرض
رود چون نفتر قدم از پا آورده و فوات یافت و بعد از آنکه چکونکی معروض اندک پس بعد طهورت خان در

در ایامی بن سبک خود مستی بوالیکری کار تبیل و از اینکلی میرزای ولایتش بوالیکری کاغت سرافراز شد
چون بعد از انجام همتات سمیت شیردان اسرهایون با حصار نصره میرزا صادر شده بود شاهزاده سیز
بموجب و لایحه است پس ایات جهانگشا از حدود و تخطیوان تازم مقصد گشته از یسلاق که کج و دگر نمود و در
شش فرسخی آریه چائی در موضع موسوم بجائقی بنه و آغزوق گذار گشته و در پنجشنبه دوازدهم جمادی الاخری
سوکب بهایون را بجانب قارص منصف داده و در خارج قلعه قارص با پیچیدار ایات نصرت آیت را با وج
سموات برادر گشته چند دفعه سرعکرو پاشایان باز و حام تمام پشت بدیوار قلعه و بهر که جنگ آوردند
دفعه جمعی از ایشان قسبل و دستگیر گشته بقیه فراری و مشغول قلعه داری شدند و بنه و آغزوق و حرم نیز حسب
اسرهایون در دوازدهم رجب وارد داری محلی گردید پس در اطراف قارص قلعات و سنگرهای محکم
ترتیب یافته جمعی از غازیان با توپخانه بر طرف تعین گشته چون احمد خان لکزی چکتهای بموجب آمد
فرمان پادشاه روم با فوجی از لکزیه بمعاونت سرعکرو بقارص آمده بود لکزیه که کار را بدینمقال بدینشب
ببیات مجموعی از قلعه برآمده آهنگ گردید و جمعی از طلایه داران معسکر نصرت اثر از فراریشان با خبر و
بتعاقب امور گشته جمعی از ایشان را عرضه بلاک ساختند و چون ایام محاصره مستدام و اختلال احوال
سرعکرو گشته ادعیافت بسیاری از لشکر رومیه آغاز فرار نمودند سرعکرو از راه اضطرار عبد الرحمن پاشا
تاجی با احمد افندی کسریه که در دولت کسری مودلت قیصری معز و از معارف روم بود با چند نفر از سرکردهگان
او جاق پیشکشهای لایق بدر بار کیوان روان فرستاده متعهد شد که مقصود اینطرف را در دربار
عثمانی صورت دهد بعد از آمد و رفت مکرر که این مسؤل به حضرت خسروی مرقع قبول یافت حضرت سرعکرو
کسریه را با چند نفر از رؤسای روانه دبار عثمانی نموده چون موسم زمستان نزدیک و شدت سرمای
قارص معدوم و توقیف متعذر بود و غله و آذوقه در جانب آخسته و اخلالک و فور داشت بعد سوکب
بهایون در روم و حضان المبارک از قارص بجانب آریه چائی منصف نموده از آنجا منصوص خسته و
خلکاک گشته و آنمکان دلیپذیر را محمل اقامت ساختند تا تمامی حاصل غلات آن نوحی بمصرف رسد
و چون منظور آن بود که در بروج قشلاق واقع شود کسان ساعی امور گشتند که در حولی بروج در مکانی که
از حیثیت آب و هوا و علف تهیاب داشت چند هزار دست خانه و سرای مرغوب از فی و خوب
ترتیب داده و خود از راه آغز قلعه و قزاق تازم کنجه و بروج و در ایامی نوی التعمده دارد مقامی که برای

بری فداق بسیار شده بود کردید و بعد از چند روزی که دواب آرامی گرفت چون غلبه لکزیه داشت
 نصب العین صمیر نو و باوصفای که زیستاد داشت در میت و در دم می افتاده با فوجی از
 غازیان سبهای بجانب داغستان قوت گرفته بودند از جسر چو عبور و همه جاد و منزل یکی ایستاده بودند در
 ششم زنجیر در بند کشیدند و غازیان را چهار دسته کرده چهار جانب چپ اول انداخته تمامی نظام را
 که با طغیان خاطر در آن نواحی ساکن بودند و در و دموکب و الا در چنان فصلی باین کیفیت تصویر کردند
 تاخت و غارت کرده دواب و اغنام فرزون از حساب بدست آوردند و بعد از آنکه سه چهار روز مشغول
 و تاخت و غارت طرف بودند رؤسا و سرکردگان داغستان وارد درگاه پیرسببان و پیرایه پوش
 خلایع عفو و احسان گشتند و روز عید اضحی صرف زمام بجانب بدبند کرده اسواران نیز انتظام داده اند
 راه طبرستان حازم برود و در پنجم محرم وارد سمرقند گشتند و بدست روز نیز آن مکان مضرب سرافقت
 عز و شان گشته و چون آب و علف سمت شمالی رود کرد در کمال وفور بود در بدست و پنجم ماه مزبور
 بنه و آخر دق حرکت و از کر عبور فرموده وارد محال ارس گشتند در بیان وقایع او و دلیل

مطابق ششم چون از دبار سلطان قضا سپید اسپند و جود شتا عزم ایران زمین گشتن
 کرده اظهار صلوات بهمنی و سکر رومی را در برف اعلان و اعیه روئین می نمود و اور فلک سر بر جبین مهر
 شیر بر آشوب کردند بر آهه بمده فقه عسکر را گرم مرحله پیمانی و روز شنبه شانزدهم ماه صفر با فوج و کمان
 در نقطه اعتدال سعی متلاقی گشته حیوش فوجی نامیده بعد از کز و فرخنده ساز اساس شوکت بر دوسر
 عسکر می زد که لوی جلا و آتش در صفان و سیف و شمشیر مسلول بود حرارت غریزی قانی شده بر جای
 خویش سرگردید و روز یکشنبه مجلس خسروانی باشکوه سلیمانی نظم و ترتیب و قامت سرن و سرودن
 بخلاج بدنامی زینت و زیب یافت و قریب سه ماه سیلابی شکی مقرر خیام سپهر احشام گردیده و در
 آخر جزا زحده و دشکی عطف عثمان کرده از رود کر عبور و از سمت خار حین از راه میان کوه عزم
 که کوه سیلابی ایران گشتند در عرض راه عارضه شدیدی عارض ذات بهایون گشته چه منزل و تخت
 روان طی فرمودند باز بعناست حکیم علی الاطیاق شقای عاجل است گشته مزاج نفس بصفت و
 مسودی فرین و روز دوازدهم جمادی الاخری جو الکای کوه که حضرت خیام عز و تنگین گردید
 در بیان محاربه با بکین پاشای سر عسکر بیوم و نقل آمدن سر عسکر

چون متواتر خبر میرسد که از دولت عثمانیه یکین محمد پاشای وزیر اعظم سابق لبر عسکری منصوب و
دیباچیک پاشای و امین و ده پاتر و ده نفر پاشایان دیگر و جمعیست و از دو حامی و سرزست ازین
اروم و در صدد عید الله پاشای جیه چی با احمد خان ولد سبجان و بروی خان بیگلریکی ردلان که
ازین دولت و لاریافته و بروی و میسر پیوسته بود و جمعی دیگر از پاشایان و افواج رومیه از راه دیار کمر
موصول مخازنه و مقامه تعیین شده هر یک از سمت نامور بجانب ایران می آیند لهذا منظر الله میرزا را
که از عراق در کاکاسپور و انانلیبیده بودند بقیه رومیه که از سمت دیار کمر و موصول می آیند تعیین
و بجهت روانه و افواج منصوبه را که در حدود کرمانشاهان و لرستان و کردستان مشغول به لشاری
بودند به عسکر شاهزاده نامور ساخته و چون اکنون خاطر اقدس آن بود که شاهزاده ایچنه نام علی میرزا
و ابراهیم خان و ابراهیم خان را که بعد از تقیبه و الدشس باین نام نامی و خطاب احوست سرافراز
بود متاعل فرمایند لهذا حکم به ایوان رومیه سبب سور و سرور یافته گشته چند روزی بساط نشاط و بزم
انبساط در سبیلای که کچه آراستند و بعد از انجام کار طوی ز نام شهباز خراسان را با نام علی میرزا و
استقام مدام عراق را با ابراهیم خان لغویض و برادران با کات شایسته در پنجم ماه رجب روانه
مقصود بنده و غرق را نامور توقف در سبیلایات و در آنچنان و تبریز فرموده خود نیز در روز مذکور به بزم
مقابل عسکرانیت افزای او می ظاهر گشته و سرگزضه اقدس آن بود که در افواجی قایم و ازین مردم
برهمن بسنگا به جمعیست سرعکر شده معارف آن خبر رسیده که دست اجل بقضای سرعکر زده و در
خواهی شخواهی باین سمت می آورده اند که کینه به ایوان در پنجم ماه مذکور از ایوان عبور و مراد تپه در فرسخی بود
را که مقام جنگ عید الله پاشای کو بر علی او غلی بود قرارگاه دولت ساخته یکین محمد پاشای سرعکر نیز
صد هزار سواره و چهل هزار پیاده سنجری و استعداد تمام روز و نیم بعد از ظهر آن روز در فرسخی از دوی
جایوان دامنه کوه را محفل نزول ساخت و خیام اقامت فرشته با استحکام مکان و احداث سسکر
و مطریس پرداخت پس روز چهارشنبه یازدهم از طرفین تسویه صفوف و تسویه الف کشته نابر و بالالا و
آتش طعن و ضرب دامن صرخ و الا گرفت بعد از حملات متواتر بتقدیر خدای قادر شکست بشکر عثمانی
افتاده جمعی کثیر از انجماعت بقتل رسیدند و سرعکر لیکر خود خنجر جیت و بسبب خلوت شب و بات
ظفر آفات نیز بمقتدر جدال منصرف گشته جمعی از جیوش و یا خروش محافظت طرق سمت قایم و محاربت

و محاربت اطراف اردوی سرعکرا نمودند و در او تحصیل غله و ذخیره بر عسکر عثمانی مسدود شد و هر روز
بعضی قشون رومیه در حوالی اردوی او عرضه تضییع میگشتند و از هر جهت غرضه بر سرعکرا تنگ گشته داشت
که تیغ زمان او مردان میدان خصم خفتند بنا بر اینچنانکه ظهور فرنگ گذاشته بر دوزخ بقدر ربع فرسنگ با سواران
و پیاده سوار و مطهریس ترتیب داده و لیرانه پیش می آمد تا اینکه بچند کوچ بنیمرخی اردوی همایون رسید
ایست توقف بر فرشت همان شب جمعی از سپاه کینه خواه با شاره و الا برسم شبنجون بچون اردوی
رومیه رفته و لوله و انقلاب بحال ایشان افکندند و آتش تر زلزل بحال عسکر روم راه یافته جمعی فرار کردند
سرعکرا چون حال بد بیند ال دید با اعیان عسکر عثمانی طرح مشاودت افکند و بنا گذاشت که همان شب
سواره و پیاده بار اردوی مسلمانی شبنجون زند عصر آنروز که روز جمعه است و یکم ماه مذکور باشد چهار هزار
از جانب نصر لند میرزا میرد شمر بر سپه سرعکرا جانب دیار بکر اول حاکم بهجت بابان و شهر زور ستاده
سلیم خان حاکم بابان او را مدخل نداده کوچ و به خود در قلعه مورد کشتن متحصن ساخته خود بار و سامی اگر او
بجذبت شاهزاده پیوسته از آنطرف سرعکرا نور با احمد دلائی ظوایف اگر او بباس جمع و بهجت
منوچهر عازم موصل شده و از آنطرف نیز شاهزاده بقصد مقابله زایت غریت افراخته در حوالی موصل طاقی
فریقین واقع و بعضی تهاجم جنود مسعود شکست بر عسکر رومیه افتاد و جمعی کثیر از انجاعت قنیل و گرفتار
و سرعکرا با بقیه لیسف سالک طریق فرار کردند پس خدیو بیحال لشکر ایزد متعال پر خسته نوشته شاهزاده
را مصحوب یکی از گرفتاران رومیه بجانب اردوی سرعکرا فرستاده هنوز آن شخص داخل اردوی او
نشده بود که کوکبه سپه اردوی رومیه یعنی آفتاب کیتی فروز غریت ملک شام نموده سفارت آن انقلاب
و آتشوب در میان اردوی رومیه بهر سبب معلوم شد که همانروز سرعکرا جلیل الشان که در بحال قدرت
و توان بود تا آن گشته ملک بستی را و دایع و باد و هر دو ن تراع نموده عساکر رومیه چون خود را میسر و بدیده
بیدست و پاشته سرسپهره پاکباز بر داشته اند قشون عثمانی که در اطراف عسکر رومیه بودند فی الفور باستان
در او بخیه جمعی امفتول و تمام توپخانه و جیام و اسباب انجاعت که بر جا مانده بود بخیه ضعیف آوردند و
نوجوی از جنود نصرت نمود نیز از جانب اردوی همایون بجزم تعاقب هب جلالت برانگیخت تا به چالی
مهره انجاعت را که فوج مشغول فرار بودند عرضه شمشیر ساخته ده دوازده هزار نفر از ایشان از خاک
هلاک ساخته پنجاه نفر متجاوز از پاشایان و رؤسای زنده دستگیر کردند پس خدیو جهان بشاعت تروت

جمعی از کرفتا آن در که مجروح و ناتوان بودند مرخص ساخته با اتفاق جاموس حسن آقا که زیر سر گردگان
و جاق و غلطای کرفتا آن در میوه بودند روانه قارص و چهار هزار نفر از آن در آن طرآن نموده و جمعی از هم روانه
تبریز شده و چون قبل ازین که در باب رکن و مرز میمی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است
تکلیف و اظهار و بعد از ابرام و اصرار معلوم شد که اعیان آن دولت از قبول آنکار در مقام محاشی و انکار
میباشند بعد از واقعه سرعک و انزلی و عسکر و رومیه نامه دوستانه با علی حضرت پادشاه سکنه رجاه
روم نوشته معصوب فتحعلی یک نام ترخان پرسم چا پاری از راه بغداد روانه در بار عثمانی فرمودند
برسین که هر چند یات ترخان و طوایف عجم که در ایران سکنی دارند فرمان قدر قدرت شاهنشاهی آید
خواهی نخواهی تابع نه بستان و سالک طریق آگاهی ساخته فعل و تغییر در بسیاری آن راه نخواهد یافت
اما شکایاتی که از جانب انجاعت باند دولت شده بود چون غنای اعلام و اعیان آن دولت اید فرجام از
قبول آنها و امن الفت برچیده اند و اصرار در آن امر بیشتر موجب خونریزی و مشافتن انگیزی میگرد
لند از آن تکالیف گلول و ترک آنها که مقصود و ناموس ارکان دولت عثمانیه و مایه شرع بود بالکل
از طرف حمل آمدن بعد اساس محبت و دوستی بین حضرتین بهتر از برقرار خواهد بود پس سوگند همایون
روز پخشیه بیت و منعم ماه مزبور از مراد پیشه که مستقر جلال بود از راه چرس و محمودی بنصرت فرمود
و نیز در همان اوان به نفر ایچی معتبر از جانب پادشاه و تاجاه ختن با خف و دایه در دودگاه محلی
گشت نامه دایه را از نظر کنه رانیدند و تبیین اینمقال نکرد و نفر از اولاد چکیزه میباشند که یکی به بخت
خط و دیگری به بخت ختن منسوب و پادشاه ختن چون آوازه عظمت و صولت و صبت قدرت
شاهنشاهی در آن نو محی شتهار داشته در مقام انخوار جمالت و منالست در آمده و به نفر از معتبرین
خود فرستاده راه دوستی کشاده بود مضمون نامه پسکه از امر سلطنت و پادشاهی این که بکرم
لوی تفاق افتاده بسیار خوشحال میباشیم در عالم اتحاد و ایلی و ابطه یکدلی از ایالاتی که در حوزه قدرت
میباشند هر قدر که در کار باشد برای خدمت آن دولت حاضر و حیا خواهد بود و نیز ایچیان شاه و بعض
اقدس رسایند که بعضی همالک مابین ختن و توران واقع است ایالاتی که در آن میان بهینه طریق
خدمت نمیبند چون ختم سیاه مملکت توران با حضرت شاهنشاهی است از جانب انجیب و حوین
نمود که اهل مملکتی را که متعلق بتوران باشد وضع و تعلقات دولت را با این طرف و آنرا که میباید

بیعانه تنباه و مستور دولتیین حسین باشد چون موکب جمایون خازم خراسان بود رمی القدر
 برین قرار گرفت که بعد از ورود بخراسان جمعی باجمام این امر مامور و روانه گردید پس جواب شفاعت میرزا
 والاچه و مرزبور مرقوم و نه قوراسب و شمیر راق طلا و باقی تعالیم بجهت شاه والاچه مذکور رسال
 یه بجهت راجعت انصراف فرمودند و سابقا نکاح شریافت که علیقلی خان بسبب حدود و فرمانی از
 طایفه بیوت خوازمی مامور به تنبیه انجماعت شده بود حقیقت احوال خان شاریه اینکه بعد از ورود بخوارزم
 بود انصاری خان و محمود رئیس سفیدان و اشرف خوارزم و ارال طریق استقبال بموده و برسم حد
 تقدیم رسانید لیکن جماعت بیوت با سایر ترکمانیه اتفاق و جمعیت نموده در حوالی و رکنج بمقابله
 و شکست فاحش یافته جمعی کثیر از ایشان مقتول و سایر بسیار از انجماعت بدست غازیان در آمد چون
 طایفه دیگر مجبور توقف در آن مملکت نیافته مساکن خود را عرضه نمیدادند و کوچ خود را بر سر
 بسبت کوه بلخان که در حوالی بستر اباد واقعست فرار کردند علیقلی خان چندی با تقدیم امور آن لواحق
 پرداخته و مالی را در مملکت خوارزم نگه داشته و بجهت امر جمایون عطف عثمان و در زمانی که موکب فیر و
 نشان در ساد و خبلاغ مگری توقف داشت و در ارض تربت بنیان گردید پس حکم جمایون خطاب
 با طایفه عرض داده و یافته محصل نقین شد که غازیان بیوت که سلطان آمده اند هزار نفر جوانان کار آمد خود را
 برسم ملازمت برکاب فرستاده خود بدستور سایر ترکمانیه و زر مر و ایلات بلو از مایلی و انقیاد قیام
 نمایند و الا مستعد تنبیه محمد باشند و زیات نصرت آیات از سمت چوکس و محمودی عبور و اندام بندان
 عازم فرامان و از بخا نصرت میرزا از راه مازندران و بستر اباد و روانه ارض مقدس ساخته موکب جهان
 گشا متوجه اصفهان و در چهارم ذی الحجه وارد آن خطه خلعت بسیار گشته و مامور و موکب شایر او
 بحد و بستر اباد طایفه بیوت نیز بموجب فرمان عمل نموده ملازمان مقرر را تا ارک و تسخیم نموده و در راه
 جهانگشا در دهم محرم ۵۹۱ هـ از اصفهان نهضت و از راه اردکان و بیابان طبرستان کوچ کوچ و از ارض
 مقدس و در بیست و یکم ماه صفر وارد مشهد مقدس گردید و فرمایان و قانع و برسم سل
 مطابق ۵۹۱ هـ هجری [روز دوشنبه بیست و ششم ماه صفر که پیشکاران زمین بس با
 قائل تعالیم انک بالوالد المقدس بابر بنه انجمن آرائی محفل سپهر پرداخته سب
 نرسین و سببین در بزم فلک چیدند و خدنگ از ان قصا و قدر باطلوهای کلدوزی بر فر رویان صرخ

بیست و نه روز و چهار روز شصت و نه روز از انقضای پنج ساعت و دو و از ده دقیقه برسم بشکری بر تختگاه
احصا می ده خزینه داران قوای کاسیه مد کلات جهان ابواب محاذین نشو و نما گشوده از گویهای خندان
نشد و سی آرد قطرات سیاب سنگهای منظوم و عقود منضو و بر طبق عرض که باشند و گنودان طبایع
احصا و وقت لاله و ستاینق و زمره و غیره و سبزه و سبزه که آنچه در مکان اسکان ممکن بود در ساحت
کله اچیده رنگها طمع عرصه خاک را بدینا و رصع ساخته خسرو خاوری با طهارت دل که می رفع بود و دست
از عرصه حسان کرده و بر این چالاک دست چار با قلم شاخار بر صفحات دشت و ادواتی کله از مصفا
نامه نگار شدند و بر پیمان فلک شاد و ان بر آواری برای اطعای آتش فتنه کانون در حد و شهرت ان
فصلین قطره های کشته جتن نوروزی در ارض اندکس منقذی شد چون میر مشربان کلات و حمایت
جنت آبی که در آن قلعه خدا آفرین بل شک محمود و رویی احداث شده بود و گنودان خمیر نور میبود در سبب
در پنجم ربیع الاول از ارض اندکس فله نشان عازم آن مکان و چند روز مجلس سرود و سرور آراسته
بیش و عشرت و تماشای آن نزمت سراد نظام امور انجا پر خسته گرد و رای نقد با حاصل بگردگان
و نقایس بیکران که برود و شهر از عالم جهان در امکان جمع آمده بود و بعضی عرض درآمد و تجوید منا
بکوشیدار و معتقدان ذوی الاقدار مقرر و از کلات عازم عراق گردیدند و سابقا است ذکر یافت که
صحرای مغان بعد از تحلیف امر سلطنت مقدسات رکن و غیره و از اعلی حضرت پادشاه امپراطور و
خدا شدند و چند سال کریان این طلب به دست گفت کوه و چون از کشتن آید و رفت و پیمان
نخل و عوی و بید خلاف القطار بناف بعد از قضیه بکن محبات از مطالب معهوده نگول و دولت عتبه
عثمانی بتوسط جاپار اینتراتب اعلام نموده پادشاه و الایاه تیر این معنی را منقذ و انت عتبه فندی
که سابقا نه داغستان جبار علی آمده بود و مجد و ایچا پاری برای بنای تحریر صلح نامه و تعیین شروط صلح
روانه خدمت اقدس نموده روحی الیه در حبس که ساه و جلاغ زنی مغرب خیام عروشا بود و ناظر
دار و اردوی بهایون و از جانب پادشاه سکندر جاه و شیعه مجلی بهرامشاهی دولت داده شد پس لطیف
افندی در خدمت انصاف ازانی داشتند بعد از ورود افندی بدو بار عثمانی ایمان و دولت حمد افندی
اکسیرین که در قارص از جانب سر عکر بنجه مست اقدس آمده بود و پایه وزارت داده و سفارت رن و امور
و باید با و نقایس بسیار روانه ایران و از طرف شایسته ای نیز مصطفی خان شالمو کاتب حروف و نقاش

بعد از تعیین تخت نظامی مرصع بآلای غلطان که حاصل عمان را در جیب و دامان داشت باد و بحر
 قیل و قاصد شریف و غریب بزم کستان بود برای پادشاه و الاجاه با نامند و کستانه و صلیبا
 سال و شصت و نه سال و صلیبا را بکاتب حروف و با پارا بصره صلیبا خان تسلیم نمود و در ویم محرم
 الحرام شصت و نه که موکب همایون از اصفهان حرکت میکرد و کتریان را روانه ساخت خود محمد از راه یزد و
 کرمان عطف عمان بجانب خراسان فرمودند و صورت صلیبا که از بیطرف مسوده را قلم حروف مرقوم
 گشته بود بن است **اَحْمَدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَمَامَ عِيُونِ الْفَنِّ بَايَقَاظُ قُلُوبِ السَّلَاطِينِ وَ**
جَوِي عِيُونِ الْاَمْنِ بَيْنَ الْاَنَامِ بِاَنْظَامِ اَنْهَارِ الْمَنَافِرَةِ مِنْ بَيْنِ الْخَوَاقِينِ وَ اَلَسَاطِينِ
وَ اَصْلَحَ بِصَالِحِهِم مَّا فَسَدَ مِنْ اُمُورِ الْمُسْلِمِينَ وَ اَذْهَبَ غِيْظَ قُلُوبِهِمْ لِيُثْبِتَ صِدْقَ
قَوْلِهِمْ مَوْثِقِينَ وَ تَزَوَّجَ مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ خَلٍّ وَ حَقُودٍ وَ اَمُورِهِمْ بِاِبْقَاءِ الْعَهْدِ وَ كَمَا قَدْ
فِي كِتَابِ الْحَبِيدِ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ وَ صَلَّى اللهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ
الْمَقَامِ الْحَمْدُ وَ عَلٰى اٰلِهِ وَ اَصْحَابِهِ لَا مَبْدَاً خَلْفَاءُ الْوَالِدِ بْنِ الَّذِيْنَ بَذَلُوا فَاَصْلَحَ
الَّذِيْنَ خَاتَمَ لِحَقِّهِ اَمَّا بَعْدُ در شورای کبری صحرای معان که امالی ایران از نواب همایون و
 مستدعی قبول سلطنت شدند بنا بر سبب که از بدو خرج شاه همبیل صفدی مست و رخص در ایران شیع و
 معادات و بیغضت بیانه دروم و ایران ظهور و وقوع داشت نظریه سبب خف اهل سنت و جماعت که
 محتاج به اکرام و اسلاف عظام ما بود و از سلطنت ایشان تخاشی و بعد از آنکه الحاج کمر را از انکرده ناشی شد
 امر فرمودیم که هرگاه آن اطایفه بالسان و الجناح تارک احوال لا طایل و بحقیقت خلقای کبار و فضوات
 عبیدم قائل شوند بجهول منول خواهند شد ایشان هم حکم اقدس قبول و از حالات ساخته مملوک گردند چه
 صحیحست قدر قدرت اعظم سلاطین جهان و انهم خواقین و در این خدیو سلیمان چشم خسر و حور شد
 علیه باصره اسلام و المسلمین قاصع الکفار و الشرکین خاقان التبرین و سلطان البحرین تانی سکندر وی
 التبرین خادم البحرین الشریعین برادر جهان داور گردون یارگاه پادشاه اسلام پناه ظل الله السطانی
 نغزی محمد خان مد الله خلال خلافته علی رئیس العالمین خلیفه اهل اسلام و فروغ مشعل دودمان
 از کجانبه بودند برای مزید الفت بین الحضرتین و رفع غوایل شور و شین از میان فریقین نواب همایون
 امامت خیر را که در و تابق با الله بطور است از پادشاه سکندر دستکار و مامول بعد از کمر را زدند

سفر آنحضرت نیز سه ماده را مستحق قبول و دو ماده را بعد از شرحیه و مجاوز بر مکتبه موکول ساخته موجب
توافق نور فی حتام و ایشین فتح این مرام گردید اگر چه ثواب بهایون ما که بنمایم محبت غنچه کی زیار
آنحضرت این صاحب کشتیم سوای دفع تباعض و دفع تافض و اراضه عباد و از اخذ آثار غنا و منظور می داشتیم
یکین بابر حرامش آن پادشاه سلیمان مقام و حفظ ناموس اسلام تکالیف معصوده را متروک و
طریق مسامت سلوک داشته این نوید آرام بخش را بنجد یو فلک رخس اعلام نمودیم چون بعضی از ممالک
عراق و فندایجان و رازینه ساله لیل الطین نریمان تعلق داشت بسبب اختلاف امیری شاه اسماعیل
و وات طلب نماینده انتقال یافته ضمناً اظهار شد که هرگاه بر طبع اقدس پادشاه سلام پناه شوق
مخالفت رسم و عاق نباشد یکی از آن دو مملکت برسم عقیقه از آنحضرت مجوز ممالک محروسه اینطرف
نظام یابد و آنحضرت را از راه برادری در رد و قبول آن مختار ساخته بودیم و در نامه بهایون که از
آن دولت و لا صاحب اختیار الا ماجد لطیف اقدسی عز و صلوات تجسید انداج یافته بود که اگر چه نظر مجاهد
مشکوره و مسامحی مبروره که از دولت نادریه در احوال ازاله آثار بدیع بطور پیوسته دولتیین علیین
مستور میبندیم لیکن بابر بعضی جهات خاطر اقدس متعلق آنست که بنحویکه مواد سابق منسوخ شده اند
بنصب نیز بر می نریز گفت و بنسبایم انماض و انصاف و مصالحه ایام خدیو قلدیران سلطان برادر
خان ربع محمد و دهمضی شود و دوستی در میان دو دولت عظام و اخلاف کرام و اعقاب نظام سنگ
بعد نسل در عرصه روزگار باقی و پایدار بماند از اینجا که آنحضرت پادشاه اسلام پناه وعده اینگونه دوستی
محمد و دجل محبت را بعتقد مواثیق مسدود فرموده اند و تاثیر مراعات سن دوستی را بر ذمه خود و
در ضاجونی خاطر آنحضرت و آرامش بلاد را اتم مطالب و اعظم آداب میسر ویم لهذا جدا از وصول نامه کشته
التمام نامول ثانی آن خدیو اسلام را نیز بحسن ارضا مقرون و معتمدی بر بنای مصالحه با مورساختیم
فیما بین معتدات دولتیین امر صلح بر یک اساس شرط و سه ماده و تزییل بر این نوع قرار یافت اساس
صلحی که در زمان خاقان خلدیران سلطان مراد خان واقع شده فیما بین دولتیین مرعی و حد و دینوری
که در میان مقرر بوده بهمان دستور استقرار داشته تغییر و غلل در ارکان آن راه نیابد بشرط
من بعد فتنه نایم و تنوع در پیام بوده انچه لایق شان طرفین و مقرون بصلاح دولتیین باشد معمول از
اموری که هیچ هیچ کدورت و منافی مصالحه صالحه و ساله ساله باشد اجتناب شده باشد تعالی

شایسته این دوستی و محبت در میان دو دولت عظمی و احضار این دو خانواده کبری الی یوم قیامت
 و اوایم و برقرار باشد تا قیام فی الحقیقه حاج ایران که از راه بغداد با شام عازم بیت المقدس باشند و در
 و حکام سر راه ایشان را محل محل سالین آمین بیکدیگر رسانیده و صیانت حال و مراعات احوال ایشان را
 لازم دانسته تا قیام تا رسیدن از برای آنکه مودت و توفیق محبت در سه سال شخصی از آن دولت در ایران
 و ایران در آن دولت بوده و اخراجات ایشان از طرفین داده شود تا قیام تا آمدن اسرای طرفین هر چه
 بوده و بیع و خریدی ایشان را و انبوه و هر یک که خواهند بوطن خود رفته و صیانت ایشان کنند تا قیام
 حکام سرحدات از حرکتی که منافق دوستی است احتراز کنند و مساوی آن با ایرانی احوال ثابت را که در
 زمان صفویه نه شده تارک و در اصول نماید بنصب اهل سنت مالک بوده و خلف می باشند و با بجز
 ترضی یاد نمایند و انجاعت من بعد کعبه معظمه و درین شرفه و باقی ملک اسلام آمد و شد کنند از طرف مردم بیرون
 حاج مردم و مالی سایر بلاد اسلامی با ایشان سلوک شده از ایشان دوری و سایر وجه خلاف شرع حساب
 گرفته نشود و همچنین محاسبات ایالت هم مادام که مال تجارت در دست انجاعت نباشد حکام و بשרین
 بغداد و بجز نخواهند و هر یک که مال تجارت داشته باشند مال حسابی ایشان اخذ شده زیاده مطاع نشود
 و ازین طرف نیز تجارت و مالی و رومیه بهین منوال همان پنج بعد البوم از اهل ایران بروم و از بروم ایران بیست
 نشده بود کلاهی و دوتین تسلیم شود و لکن امتیازات مسطور در امضی داشته بودیم که مصلحت مذکوره
 و محمود مشروط همیشه بین الدولین و اعقاب و اخلاف مضرب نموده و برقرار و مملکت و پا پای بوده و داد
 که از جانب آن دولت عظمی امری مخالف عهد و میثاق نگردد از بظرف نقص خلل نه قواعد آن راه بنام
 فَمَنْ يَكُنْ فَايْتِمَا يَكُنْ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِنْ تَوْبَةٍ يَكُونُ
 عَظِيمًا حَتَّى ذَلِكْ فِي شَهْرِ مُحَرَّمِ الْحَرَامِ سَنَةِ الْفِ وَمَا تَرَى وَتَسْتَبِينَ مِنْ
 الْحَجَرِ عَلَى مَا جَرَاهَا الْفِ سَلَامٍ وَنَحْبُهَا وَبَيَانِ وَقَائِعِ قَوْسِ قَانِ تَسِيلِ
 مطابق سنه هجری [شب سه شنبه نهم ربیع الاول بعد از انقضای یازده ماه و بیست و یک
 و در دقیقه خسرو برین کلاه آفتاب دار الاغان صل نقل کوکبه جلال و عدول از جاوه اعتدال نموده خانه
 پیدائی کرد و موسم جوش غرور بهار گشته بید مجنون سر نشوید یکی برآورد و زینق خبط دماغ یافت ششم ربی
 رکس عرفی گشته کل برای گرفتاری فیصل هزار رنگ ریخت ابرو بچیان سار و سار رنگ ابرو ب غریب

راجی سیم و این شکوفه و شترن کشودند و بخوردان هزار گستان از در اجواب انجوا با سیم غنچه نوشته و
 باب غله زکس منبیل اندوی در اوق و قمر کل حسان خلاف بید را در حضرت صبح بعد شاخ و برگ بزم بود
 و کنگ و رن تجار و بان کلهوار با مشت غنچه و چوب شاخ و بخت آن افشته فرسان قوامی نامیده
 بزرگان چرر سفک کشیدند و تقیان ازاریم غورهای خوشه تاک را از دار او بختند قمری را طوق
 قمر بگردن افکندند و قخته را بجا کتر نشاندند و درخت سبب شاخ را دو شاخه کردند و چشم زکس را
 از حدقه برآوردند ششجا طرفه جو بیار را از سلاسل موج زنجیر برپا نهادند و از سرهای بار دار کلهوار
 در بسته خیابان چمن ترتیب دادند پای رسته کل را بچوب در لیسان بستند و درختان قومی ساق
 کنند و برپا دوشن بدش در مجلس کلزار نشسته بند و ان کلهوای آتشی را بر آتش سوختند سیحان کل مریم را
 چون زمار از کلهو کشیدند ساحت کنگشت بسلیمان کلهوای محمدی کشیدند و بهار کشت شعله ناله ببلبل لاله
 آتش سیحان انداخت چار دست تطاول برافراشت و نسیم کلاه شکوفه را بدوده سر شاخ را با سیکاه کشید
 کل در محل خوری برای خورده زرا از چوب آویخته شد و خون لاله و شقایق در هر کل زمین ریخته اند و نم ریخته
 از چوب جفای چمن کبود گشت و جو بیار را آب طاقت از سرگزشت بید را خلاف گزید و کل رضا دوروی
 و زید کردن فرزندان باغ یاغی گشته سر کبر کشی برآوردند و قورچین صبا اسباب بخت کل را بیجا بردند جلگر
 کوشکان کلشن از سبزه و سه برکه کشند و خنجر بر روی کبه بگر کشیدند و چمن سارایان بساتین جهانان را چمن
 و نوزادگان کلهوار با دست خویش سر بریدند جشن نوزوزی در خارج شهر گردان با دولت و اقبال انقض
 یافته زانجا موکب والا عازم مشهد مقدس چون بخت را دارون و اوضاع را در گون یافت
 نصرانده میرزا را با شایر خ سبزه باقی شایر دکان و جواهر خانه و نقاب سبب سلطنت از عرض و بیخ
 لا یستأنفها نصیب ولا یستأنفها العوبک رواة کلمات ساخت و خود و در و در ارض اقدس
 گشته و تیغ ز سر بگون برچی را جلاد داده بجا بگر کشی و سفک دما و سیکانان پرداخت در بیان خاتمه
 کار خاقان عفران آب و کیفیت قتل آن با اولاد و اعقاب خد بو سیال زرد
 حن تا همگامیکه ز سفر خوارزم برگشته عازم داغستان شد و در سلطنت و جوانداری یکانه و در راه
 و رسم معدلت و حاجز نواری فرزانه بود مالی ایران نیز از خود و بزرگ و تاجیک و ترک فد و بانه نقد
 جان در راه و میا خفته بعد از آنکه داغستان سیر کر کبه خلافت محید شد بنا بر هتیلای و ساوس و نو

و توهمات چند قره العین جهان داری و جهان بینی رضا علی میرزا را که فرزند حسین و ولیعهد داشت
اولاد او بود از نظر انداخته دیده جهان بدین اور از میان بی عاقل ساخته و از غم بهنجی تغییر در حال
ره یافته نفع مزاج گشت و در خلال الحال از مالی ایران که تیر پرورده حقوق این دولت بودند سوخته
بنظر آید که بیشتر سبب تغییر عقیدت آنحضرت گشته و روح حسن سلوک را بر گردانید از آنجمله مدعیانی که از در بند
ریت مرز توجه بجانب روم گشت مالی فارس و بناد عمه با تاقی خان شیرازی که میرکت تربیت آنحضرت
از نام برین پادشاهی تیر از برتبه ایالت کل فارس و عمان سراز گشته بود اتفاق نمود و کلبه بی خان کوه
محمد بود که خالوی شاهزادگان بود و قتل رسانیده لوای مخالفت بر فراشتند و همچنین مالی شیراز حیدر
خان حاکم خود را مقتول ساخته محمد و له سرخای نگزید و شیراز آورده در آن ناحیه بنای اف دگذاشتند و
مالی شیراز سام نام مجهول الحال که کیفیت احوال او در طی وقایع سال قبل نکاح شریعت باطلتند و در
وقایع جاریه است و در بهم باز محاسبه متفق گشته سرکشی بر آورده و در ظهور این امور بیشتر سبب شدت مآذ و از
طرفین اسباب دشت لغت آموخته حرکتش از نظر طبیعی افتاد و در دشت بسنه باب ابواب کشاد باین
طریق که حال ملک که در محاسبه حساب ضرر بکردند بی اندیشه روز حساب در مقام منو اخذ ایام اخذ و
عمل درآمد و در آن بین که از جانب احدی تغییر و مکاری با او عاود شکایتی واقع شود آنجا هست که در ولایات
و سستی بلکه ناخنی نداشتند که فغانی سر تو آید غار به از پابر خاک کشیده و از ناخن بدید بگردند تا آن یکین این
بیدست و پاک شده هر کدام ده الف و بیست الف که هر الفی پنجاه تومان باشد از دست چرب با قلمها شکسته
بپای خود میخوشند ایند فخر و تعذیب ابرایشان شده و در میگردند تا در سبازان و اعوان خود را بطلبند
ایشان نیز با چار پنجه از خویش و بیگانه و هم شهری و دهخانه و دور و نزدیک و ترک و تاجیک دید و باندیده و همش
شنیده بودند شرک خود تعلیم میدادند و کار بجائی منجر شد که بجایائی که چند روز بمکن تسبیح کردند و بادی را
موم و بر بر نه عزالت گزیده بود و آلف لوف که اگر او را فی خیرستان در پیش مقابله با عشرتین میکرد
هر نه میکرد و بفقیری که تقیری و بساط داشت و از برای دیوار و در همی جوش در هم بود و القاصد میرسانید
و بسکین بی کسم و همی که در سفر بعضی آن خشک کجای خمی بجایید و در حضور ایام شب غرض مناب
چشمه بغیر میکرد و بلفظ اسم نویسی نموده اگر احیانا احدی در مقام انگار آمده زنبور س کردن
می پیچید فی القور خطاب بگردش می پیچیدند و اگر برای استخوان داشتند عای و استنیل لقرنیه

الهی کشفها و میبرد و در پیشگاه عدلش میفرستادند بایست از خوف جان در صدد تسلیم و
رضایت و عترت کنایان با صفی باشد بعد از آنکه تقصیرات ایشان در داد و تصرف تقدیب سکه بر زمینند علی
حساب و شش منی ایشان را بریده و چشموهای ایشان را کور کرده و مصلان شدید برای تحصیل آن وجود بر وجه
رو به خسته محصلین بر ناچار بر کس و چار میکشند در آویخته در مطالبه میکردند سیم تنان را بعلت فقر و
خام بودن پوست ارق باز میکردند و خورشید طلسمان را میبازند و در آویخته آتاف بر فلک میکشیدند هر
کس که چون عیبه پشت زری بر میردند بر ننگ کل چانه جانش را چاک میزدند و جمعی که لبان سر و سالیها بیک فبای
فدک بنزد میگردید بکشاکش آتاف جفا از پایش در می آوردند و اکثر بکینان نقد جان را ببلاده و اسلیم نموده
باز بجای ریختن میسر گشته اینچنانکه از ورش ایشان بوساید و از بسایه بجله و از محله بملکت و از ملکت
بدرست دور دست دست بدست سرایت میکرد و الحق کسی این دور را نمیدید تسلسل را نمیدانست که بچه
معنی است و تا رخیر خانه حسابش نمیشد و میکرد و رخیر عدل شیر و ان شغوب که از چه سلسله است اینچون
محل نکجا بدصول مطلوب پادشاه بکند و بدصول می پیوست حج ز عشق بعبودری هزار فرسنگ است
بعد از آنکه بدصول گشت اینچون معلوم برای سعادت پیرامینه بکینانی را که بجای هر دو یکی زالف نخورده
بزرگ چوب نخورده بودند تقصیر یک که در الحاحات تحصیل معاشی با حاصل و حقوق ثابت دیوانی معطل گشته باها
مخروج چشمه ها و اینا بجز و غنویت بر او عدم و اندامی با خسته بند نه مصلان بهمت طمع کاری و خدع و حیلانه
و غرض بدرض مصاحبه در آمده و بوبت ابواب در فراز بام نام ایشان کوشه گشته اینچون را از ایشان منجه سستند
ایشان هم بهین سوال در زیر چوب درخت قرار از برای خورد و بزرگ بصد کوزه شاخ و رک می آستند و صد
تفرقه صد جعبه زده پایا و جاتی کیوان شان اچا بدکن ابوان دولت مثل غیاث خسته بودند که انچه بزبان
نهاد میباید یا خاطر و جی ترجمانش میکند شتی فی الفور بانه را بصدیق و تخمین و مدح و عین آن نادره
کار سحر قرین نفی سر و نوایر و از و مانع نطق عن الخوی این هو الا و کجی یوحی بصد و بهره
العیاذ بالله قصوری و مقصودی بر او امر علییه واقع میشد ایشان بیاد می انداختند و خود را شاد به تعریف نموده
و بر وجه و خال جهان را می شاد اعتقادش افزوده و بزرگ آئینری و تیرک سازی میر و خند مع بند
تقریب بهیچ وجه اطفای حرارت نادره گشته نایره بیداد بخدی گشته او و او که چند نفر بهند و بی پسمان
در میان نقش جهان اصفهان آتش افروخته سوختند و در محرم ۱۰۰۰ که از اصفهان حرکت کرده کی

سجاسب خراسان می آمد بر مملکت که وارد میشد مکرر ساری اندر و سپس بر وساد ضلعهای یکیناه ترتیب
می یافت در آن زمان ایلیستان نیز از اطاعت سر باز زدند علیقلی خان که برادرزاده و پروردگار
آنوقت اتفاقاً هماسب خان را در کابل با سوره بقیه انجاعت گشته مقارن آن حال آنکه کار که بیای
حساب آمده بود از آنکه ضربت ششم نماندی در و خیار هم سرشته و صد الف باسم علیقلی خان و پنجاه الف
باسم هماسب خان ابواب دوشته و محفلان تحصیل اینجود نامور و برعت برق و باد دروازه گشته علیقلی خان
چون میداشت که در دواکار اینچوچه در سریم خاطر نادری یار نیست و او را بشنیدن جواب و تحقیق صدق
و که با کار نه با سیاست بیان متفق گشت آنکار مخالفت نمود و طوماسب خان نیز که از بدو حال بر گز خباخت
پیرامون خاطر ترس و شبانه خفاق حوالی باطن و قاهرش گشته بود متوجه گشته بود در مخالفت علیقلی خان
و نفقت نمود و مالی الحال که از دوا می ضعیفش مطلع گشت از مخالفت تکلف نمود در صد و منع و در آمد علیقلی خان
در مسعودم ساخته رایت استبداد بر افراخت و دوا می خود را با طرف مالک منتشر ساخت و جمعی هم که از بیم
سعدیات قانی سر بر میان کنایه کشیده کنار کرده و دوا می بیامانی بودند با علان تکرار و خنده در مقام
طنیان در آمدند از آنکه اگر او خدشان بودند که بکار و ترک اطاعت کرده بنای سرکشی گذاشته و طغیان
خاصه را که در غرق را و کان بسجود تاخت کرده بودند پادشاه بعد از ورود بارض فیض نمود بهرزم قبیله کرده
خدیویشان مصمم گشت در شب یکشنبه یازدهم جمادی الاخری سال ششزار و صد و شصت و شصت در منزل
فتح آباد و فرسخی خدیویشان محمد خان قاجار ابروانی و موسی بیگ ابرووی افسار طارعی و قوجه بیگ
که در دوا می قش را و می با شاره علیقلی خان و محمد صالح خان فرقلوی بیوروی و محمد قلیخان قشاره
و دوا می کسب بکچی باشی و جمعی از همیشه کشیکان که پاسبان سوار بوده دولت بودند همیشه خل سر پرده گشته
پادشاه در مقنول سری که از سرینگی در عرصه جهان شکیبیه در میانه آن اردو کوی ایستادند و با صد
صدا کاران که اینخبر نشا دریافت اردو می بیایون بهم برآمده طایفه افغان و او زبک با اتفاق احمد خان
آبدی که بهو حواد دولت نامری بودند پاس حقوق نمک آن اوجاق اسرعی دهشته با فشریه و شکرین
اردو آغا رسدیز کردند افشاریه بر جمعیت خود را منعقد ساخته با طایفه بیجا دله چو کشته شدند فاعنه ایشان را
پیش بردشت پس نمایندند و اردو را غارت کرده از انجار وانه قند بار شده افشاریه حقیقت حاصل
بعلیقلی خان که در هرات میبود عرض نمودند علیقلی خان چون گیران مراد را در زیر دوران دید سارعت

در دیده و در مشهد مقدس سهراب غلام خود را با خاکی بخنثی دادی و یکی بر سر کلات فرستاده
در تفرقات مستحقین برنجی از بیروج کلات نروانی در خارج حصار گذاشته از آنجا آب بری خود می آورد
و غافل شده و زبان را در همان مکان گذاشته از تشبیه و فراز اقبال بنجر بوده اند تا سورین می باهنمی
برده علی لغف سیاه پودی معارج بهمت بر شرفات لنگره مقصود و حدود نموده داخل کلات و آن حصن
حصین و قلعه خند آفرین که از غریب المکتب روی زمین بهت تصرف نموده نصر الله میرزا و امام علی میرزا
با تعاقب شاهزادگان کامکارز شاہرخ میرزا بر یک برسی سوار و بجانب برو فرزند خود کاظم میرزا برادر علی
قلینجا که در آنوقت در کلات بود و با خارج کلات بتعاقب شاهزادگان پرداخته چون بابش رسید
بر اجبت و دوست محمد چوپان که قوچی نصر الله میرزا بود تعاقب و امام علی میرزا و شاہرخ میرزا را از نزد فرسخی
بر گردانیده قریب نقی نام خویش خود را بتعاقب نصر الله میرزا روانه و قریب نقی در حوض سنگ بنصره میرزا دهان
شده نصر الله میرزا شمشیر کاردی بقریبا نقی زده و او را از اسب انداخته خود بدرفت جمعی از فرزندان مروی
در راه بنصره میرزا بر خورده و او را گرفته کلات آوردند و رضا علی میرزا را با پاتر زده نفرزاده لاری و حفا
خورد و بزرگ که در کلات بود بدیناوی عدم فرستادند و نصر الله میرزا و امام علی میرزا را با شاہرخ میرزا
بارض الله کس آورده آن دو برادر را در مشهد مقدس متقوان شاہرخ میرزا را که در آن اوان چهارده ساله
بود مخفی در ارک مشہد مجوس ساخته خبر قتل او را منتشر گردانیده و منظورش اینک اگر در پادشاهی هتدال
یا بد شاهزاده بر طرف گردانده و اگر اعلی ایران پادشاهی او را قبول کرده از اولاد خاقان مغفوره بخوانند
باشند شاهزاده در دست برای سروری داشته باشد **فر بیان سلطنت علی شاه**
و از سیم شاه و خاتمه کار ایشان چون علیقلی خان از انجام کات بزرگان فارغ
و دیده و در فروغ و فراخ تجشید و در میت و مختم جمادی الثاني آنال ارض الله کس صوں کرده خود
علی شاه نامید و سکه و خطبه بنام خود کرد و در آن تاریخ پاتر زده کرد و نقد سلوک که بر کرری یا نقد
سر تو س مانند در خزان کلات موجود بود و سوامی جواهر خانه و باقی تحایف و نهالیں که مزون از حساب
و قبایس میسبان و هم دانند باشد بود علی شاه تمام نقد و سبب و الثواب و جواهر خانه و در می را از نقد
حبل و نقل مشہد مقدس نموده دست تنبیر و اسراف کشود و بمصرف بوضع و شریف برفا نقد نقره حمام
را سبای شمع بخت و گوهر شاهوار را بجای سنگ و سفال بخرچ داده و منعلی بیک معبر المکن با سهراب

پادشاه غلام نظام بخش کارخانه سلطنت ساخت و خود به پیش و عشرت پرداخت و بر اسم خان در
خود رک از کوه چکمر و از برادران دیگر بزرگتر بود و سردار و صاحب خیمه بسیار اصفهان نموده با نیا فرستاد
و تمامی ابدت از خنایه و سایر طوایف عراق داد و بایجان و جماعت بختیاری که خاقان مغفور کوچنده
در محاسن حراسان سکنی داده بود فرصت یافته کوچیده روانه اوطان خود شدند و اگر از خوشان جدا
انکه صفایای هر حص و دژ را اگر انبار نقایس نمودند و از ویرانه بنای محالفت که اشتند علیش و بر سر خوشان
رفته بنان را معین ساخت و بسبب شدت قحط و غلای خراسان از اینجا غلام مارندران گشتند و مقننه
منجا و در مارندران توقف کرده الله بار خان با جماعت قوخی دوسته افتادند که در آذربایجان مشغول است
و نامور با جماعت امیر اصفهان خان فرقلو سردار آذربایجان و بعد از فتح تبریز و گرفتاری سایر زبیه
اصلاح خان متوجه شده و روانه عراق که بخدمت علیشاه و در عطا الله خان با او بر یکیه که در محافل
بهر وقت محمد رضا خان فرقلو و کرد خان موکل افغان که به تنبیه باغیان که سیر فارس و بعد از آن
خاقان مغفور ز جماعت که میری شکست یافته بودند آمده از اینجا بجزم اردوی علیشاهی روانه عراق
و با اصفهان آمده قشون را از ویرانه اسم خان که داشته خود کجا پاری نزد علیشاه آمده خدمت خستیار
کرد و در خدمت پادشاه غلام دارالیه و معتمد علیه دولت علیشاهی بود و حسن بیگ و جواد و در کار
خانه سلطنت محفل کار خود میداشت تمهیدی بر نگین او را روانه اصفهان ساختند که در جرد و فغانه
توسن اقتدار از اسم خان نماید بر اسم خان بی خیالات او برود و او را بقتل رسانند و فغانه داد و بیکیه
با جمعی از رؤسا که نزد او بودند بداند و بزی احسان بیام الفت کشیده با خود متفق ساخت و بر روی بلند
پروازی گشته و بفکر و سازای افتاد و سلیم خان فرقلو و افشار را صاحب خیمه بسیار و رفیق و رفیق
و حیات سرکار خود کرد و در آن اوان امیر اصفهان خان فرقلو افشار که از جانب خاقان مغفور بر روی
آذربایجان نامور و سایر بعضی بواعث از علیشاه متوجه میسر و بر اسم خان با و از دست در صفت
در آمد و او را نیز با خود بکجهت نموده پرده از روی کار برداشت و جمعی از سجنه را با فغانه و در یکیه که در
اصفهان میسر بودند بر سر کرمانشاهان فرستاد و در آن اوقات امیر خان ولد یار بیگ پیش مست تو بکمی
باشی بکجهت کرمانشاهان نامور بود و با قشون بر اسم خان جنگ کرده مغلوب و دو سنگر شد و لشکر و لش
نامر سر کرمانشاهان را با تشار و زو و لهری که در اینجا بودند غارت کرده بآن تو احمی سپید یافته و بر اسم خان

صورت مسکه آرد با بجان کرده و علیشاه از این معنی اندک مال گشته از بازندگان بجزم تنبیه برادر حرکت
کرد و ابراهیم خان هم امیر اصفهان خان را از آذربایجان احضار نمود و سپاه را مستعد و جمعیت خود را مستعد
ساخت و این زمان در میان و سلطانیه تلافی فریقین واقع شده و فوجی از لشکر بان علیشاه طریق نفاق پیش
گرفته در همان جنگگاه از علیشاه جدا گشته با ابراهیم خان ملحق شدند و بقیه قشون علیشاه مسکه یافت و یکسره
سر خود را گرفته متفرق گشتند علیشاه با سه نفر از برادران و محمد و دی از خواص بطران کریمت و ابراهیم خان
کس مرستند و علیشاه را با برادران در بطران گرفته علیشاه را کور کرد و امیر اصفهان خان بعد از انجام کار
علیشاه با جمعیت خود روانه نریر و ابراهیم خان روانه بهمدان شدند چون امیر اصفهان خان در آن سمت
فقد رگه ای بر سر سبزه بود و ابراهیم خان بفکر دفع او افتاده از بهمدان حرکت و در حوالی مرغه با امیر اصفهان
خان جنگ کرده بر او غایت گشت امیر اصفهان خان بر بهمنانی کاظم خان فراچه دافعی خود را بکوهستان
فراچه دفع کشید و در اینجا کاظم خان بیچاره او را دستگیر کرده نزد ابراهیم خان آورد و ابراهیم خان او را
با سار و خان برادرش مقول ساخت و بعد از این مقدمات او را اقتدار کلی بر سر سبزه و جمعیت بی نهایت
نقد و داد چنانکه عدت لشکر پادشاه میکشد و بیست هزار کس میرسد چون شمع دولت علیشاه بی از ظهور
میج کاذب شوکت ابراهیم خانی سر بر میان غیبی کشید و چراغ اقبال ابراهیم خان آفر خاند روشنی کرد
و در آن مجلس نیم صبا می مانند سناده سحر می بیند و در خشدان نبرد حسین بیگ بر در خود را سردار و دست
حبیب رخسار نک کرده با اتفاق علینقی جان قدیمی خود و محمد رضا خان فراچور او بجزرسان فرستاده شهرت
را در که پادشاهی در دست استحقاق متعلق بحضرت شاهرخی است و او را بغیر از خدمت و نقیبه او و بکنان بخش
در سه طاعت منظوری نیست شاهزاده بیست عراقی تو چون نهاده او را یک سلطنت را بحدوس نیست با نوس
نیز نیست نموده مقصودش این که در لباس این تلمیس خراسان مشهور مقدس نقل عراق نموده و قلوب ملخض
را بکلیت جوده بل ساختند و بستم صدف سلطنت و جانیانی را با بنویسید به دست آورد و خوانین کراد و
بود و محمود بی خان آن بعد از و در و حسین بیگ جواب دادند که حضرت بکاست عراقی را و می
و در خراسان جلوس واقع خواهد شد و ابراهیم خان اگر بفرموده خود صادق باشد طریق مؤلفه بر دین یکی با این معنی
نمیستند شاهزاده را از آنکه بر آوردند شاهزاده از قبول سلطنت تمناشی کرده در مقام ابد و منبع
و در خراسان در و خضر خستید رضوی جمعیت نمود و محمد و پیمان را بضمیمه مکه ساخته و بکلی دست بیعت داد

و ادند شاهزاده ناچار متعلقه امر پادشاهی گشته در هشتم شهر شوال اشتهاد احدی و متیقن و مانده
بعد الاثنته در ارض میمنت تا بحس بر تخت سلطنت موروثی جلوس نموده سلطان اعظم
تا پنج جلوسش آمد ابراهیم خان بعد از استماع این خبر در مقدمه هم ذی الحجه آن سال در تبریز
بمخالفت برخاسته بر وساده سلطنت نشست و با تقد طلب بکشته شاهی بنام خود زود چون
برادرش مانند نسیم در افشاندن زردوسیم یاد دهنی کرده بعطای آلف و الوف بر سیر و پای
شک مایه را صاحب سرمایہ ساخت و این را کرم نامید و با طایفه دیگر گسترده سفال بر تنگ
ظرف را چینی خورخوان خانی و صدر نشین پشت بام در محنت و حکم انی ساخته صاحب
مترت و پایہ ساخت و این را تالیف قلوب اسم گذاشت چون علم سببی اصولی
مالک پیرا پاشه همچو نسیم بر جهادی بود صاحب پایشد پس ابراهیم شاه از آذربایجان
با جمعیت موفور بعزم معارضه عازم خراسان گشته بنه و آغزوق را با علی شاه که مقید همراه
داشت بقیم فرستاده بعد از ورود بمنزل شرف سنان لشکر پاش که هر روزه کاسه لیس ظرف
زمان دولت شخصی بودند در هر بیوفائی در کاسه اش کرده بعضی نزد شاه برنج شاه و بعضی
امه طمان خود شافتند ابراهیم شاه با طایفه افغان که با او موافقت در دیده بودند ناچار در
قم شدند مستحقان قم در برایش نشستند ابراهیم شاه افغان را بنهب شهر فرمان داده و گند
و کوب در رفت و دروب آن ساحت دلبند بر بسچوبه تقصیر کرده قم را نمونه شهری ساخت
و از اینجا عطف همان کرده بقلعه قلا بور بخش بر و اهل قلعه او را مقید نمود چپ کوئی را بدو بار
شاه بر خی عرض داشتند آنحضرت کس برای آوردن او و علی شاه مامور نموده و بفرمان شاه بر خی
در عرض راه بلاک ساخته نقش او را بارض اقدس آوردند و علی شاه را نیز در روز و در بقصاص
خون شاهزادگان و الا بادیده تا بیابان روان و از عقب برادران روان ساختند و چون
علی شاه بر بنی احام کرام خود رسم نکرده قطع صلحه نمود و امان وجود خود را بخون آن
بیکنا مان آورد مضمون اینست که ویدی که خون ناحق بر روانه شمع را چندان امان ندارد
که شب بسوزد ماضی حالش گردید و بنزای محل خویش رسید چون غرض از خبر بر
این کتاب مجلی از مفصل صادرات و کیفیت احوال مملکت گیری و کشور کشائی خاقان جهانگیر

از ملک محمود و محاربانیکه نمایان او و حضرت علی بن ابی طالب و خود میان مقتدرات سرخس میان محاربان
توزعان و تنبیه نثار به مکر و ذکر وقایع آن زمان بیان توجه اعلی حضرت شاه و طالع سبب بفرمان
با ملک محمود بجانب چویشان و در و در جانب باور بگوشت و وقایع آن ایام بهشت نشان بیان
مقتول کشتن فتح علی خان جبار بیان تسخیر ارض مقدس بیان توجه مکتب نادری بجانب چویشان
و صادرات آن ایام فرخنده نشان ذکر وقایع قوی میل مطابق سال هجری قمری ۱۱۸۵
بیان کشته شدن ملک محمود و ملک سحرانی با اشاره به این خدیو آفاق بیان بهشت مکتب نادری مجدد
تأیید بعزم تنبیه حسین سلطان و کیفیت جنگ سنان ذکر وقایع سنجی میل مطابق سال فرخنده سال هزار
صد و چهل و هجری ۱۱۸۵ بیان کیفیت محاربا بر ابراهیم خان با اگراد و ترکمان در محل مرسوم بکر مدخان و ذکر
شورش ستر اباد و بهشت حضرت نعل آبی بان بهشت مقتول شدن ذوالفقار خان به تیغ قهر
حضرت رب العباد و ذکر وقایع شخافوی میل ۱۱۸۵ تنهیم ذکر طاعنه ابدی و تبیین معده مالت سید
الیکان بیان حرکت اشرف از اصفهان به زم زم خراسان و کیفیت جنگ دهان و ذکر وقایع سال فرخنده
آیوب میل مطابق ۱۱۸۵ هجری بیان اموری که در آشنای اعمال به نوح پیوست بیان جنگ سر دره
خار و کسر رایت شوکت افغانی کشت ثانی در جلوه گری انشعبه غایبه عنبرین غلامه در میدان بیان
جنگ سورج خورشید و مغلوب شدن افغانه توسط سیم بیان تسخیر اصفهان و ورود مکتب و
توان بهر بهشت بیان بیان توجه راپات هجری بجانب تسخیر و کیفیت زرقان و شکست انهرام افغان و
و تسخیر آن ملک بهر بهشت نشان میان وقایع آیت میل مطابق سال فرخنده خال هزار و صد و چهل و
و تسخیر نیاوند و همدان بیان محاربه بار و میده و فتح نهاوند و تسخیر بخت انبال و فرزند بیان
فتح همدان و کرمانشاهان هجری از دستخان بیان بهشت و الا بجان تسخیر و وصول بهر متل شهر
نعلی بون عنایت رس غریز بیان فتح ودم و مراغه و تبریز ثبات رس غریز بیان آمدن افغانه بهر
به مرادش از شکست یافتن ابراهیم خان بیان اضران مکتب هجری از آذربایجان بجانب خراسان بعزم
تنبیه افغان بیان در و در کوبه مسعود و مشهد مقدس و صادرات ایام توقف را در ارض مقدس را بهشت افغانی
نعم در هزاره و قایع تنگور میل مطابق سال هزار و صد و چهل و تسخیر و توجه مکتب نصرت ایات بجانب
و صادرات آن ایام بیان مقدس تا فرزه و کیفیت محاربه آن بیان جنگ با ابراهیم خان بیان محاربه بهر کشته
و قوع فتح نمایان بتایید از دستخان بیان تصرف کردن قلعه او به را میان تسخیر بهر و انجام کار افغانه
آنها بیان تسخیر و قایع بهر و کیفیت تسخیر آن بون حضرت از اهل علم بیان مصالحه شاه و الا جاده بار و تسخیر

[illegible]